

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

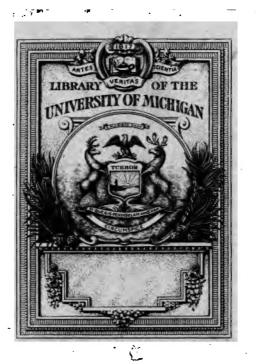
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

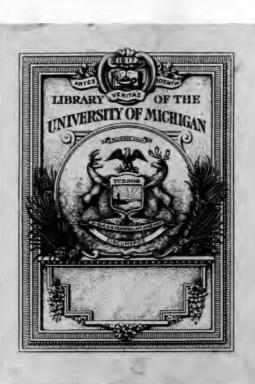
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Grad R. R.1 PA 4002 ·A37 S64

Grad. R. R. 1 PA 4002 ·A37 S64

GREEK SERIES FOR COLLEGES AND SCHOOLS

EDITED

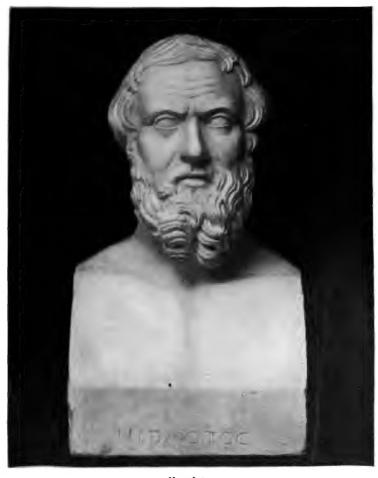
UNDER THE SUPERVISION OF

HERBERT WEIR SMYTH, Ph.D.

ELIOT PROFESSOR OF GREEK LITERATURE IN HARVARD UNIVERSITY

VOLUMES OF THE SERIES

- GREEK GRAMMAR FOR SCHOOLS AND COLLEGES. By the Editor, Prof. Herbert Weir Smyth.
- GREEK GRAMMAR FOR COLLEGES. By the Editor, Prof. Herbert Weir Smyth.
- BEGINNER'S GREEK BOOK. Prof. Allen R. Benner, Phillips Academy, Andover; and the Editor.
- BRIEF GREEK SYNTAX. Prof. Louis Bevier, Jr., Rutgers College.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR SCHOOLS. Clarence W. Gleason, Volkmann School. Boston.
- GREEK PROSE COMPOSITION FOR COLLEGES. Prof. Edward H. Spieker, Johns Hopkins University.
- AESCHYLUS. PROMETHEUS. Prof. J. E. Harry, University of Cincinnati.
- ARISTOPHANES. CLOUDS. Dr. L. L. Forman, Cornell University.
- DEMOSTHENES. ON THE CROWN. Prof. Milton W. Humphreys, University of Virginia.
- EURIPIDES. IPHIGENIA IN TAURIS. Prof. William N. Bates, University of Pennsylvania.
- EURIPIDES. MEDEA. Prof. Mortimer Lamson Earle, Columbia University.
- HERODOTUS. BOOKS VII.-VIII. Prof. Charles Forster Smith and Prof. Arthur Gordon Laird, University of Wisconsin.
- HOMER. ILIAD. Prof. J. R. S. Sterrett, Cornell University.
 BOOKS I.-III. BOOKS I.-III. AND SELECTIONS.
- LYSIAS. Prof. Charles D. Adams, Dartmouth College.
- PLATO. APOLOGY AND CRITO. Prof. Isaac Flagg, University of California.
- PLATO, EUTHYPHRO. Prof. William A. Heidel, Wesleyan University.
- THUCYDIDES. BOOKS II.-III. Prof. W. A. Lamberton, University of Pennsylvania.
- XENOPHON. ANABASIS. BOOKS I.-IV. Dr. M. W. Mather, Instructor in Harvard University, and Prof. J. W. Hewitt, Wesleyan University.
- XENOPHON. HELLENICA (Selections). Prof. Carleton L. Brownson, College of the City of New York.
- GREEK ARCHAEOLOGY. Prof. Harold N. Fowler, Western Reserve University, and Prof. James R. Wheeler, Columbia University.
- GREEK LITERATURE. Dr. Wilmer Cave Wright, Bryn Mawr College.
- GREEK RELIGION. Arthur Fairbanks, Ph.D., Litt.D., Director of the Boston Museum of Fine Arts.
- GREEK SCULPTURE. Prof. Rufus B. Richardson, formerly Director of the American School of Classical Studies, Athens.

Herodotus (control occombication result Naples)

HERODOTUS

BOOKS VII AND VIII

EDITED WITH INTRODUCTION AND NOTES

BY

CHARLES FORSTER SMITH

PROFESSOR OF GREEK AND CLASSICAL PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF WISCONSIN

AND

ARTHUR GORDON LAIRD

ASSOCIATE PROFESSOR OF GREEK AND COMPARATIVE PHILOLOGY
IN THE UNIVERSITY OF WISCONSIN

NEW YORK :: CINCINNATI :: CHICAGO

AMERICAN BOOK COMPANY

COPYRIGHT, 1908, BY AMERICAN BOOK COMPANY.

ENTERED AT STATIONERS' HALL, LONDON.

HERODOTUS.

W. F. 4

6 rects. Waln 10-29-36 33069

PREFACE

The basis of this edition of Books VII and VIII of Herodotus is the Teubner (Kallenberg) text, the few variations being mainly restorations of Mss. readings; in matters of dialect, however, we have followed Fritsch, who established the precedent of making the Ionic inscriptions the basis for determining Herodotean forms. The chief variations from Fritsch have been the use of ϵ_0 for ϵ_0 and the retention of the rough breathing.

The great edition of Stein has been consulted at every point, and more has been borrowed from him than from any other source. Much indebtedness is due also to Sitzler's excellent common-sense edition, especially as a guide in the effort to be brief, to the point, and not over-learned. Krüger and Abicht have also been constantly in hand, and especial mention should be made of help derived from Merriam for Book VII. Other works of especial interest are mentioned in the Bibliography.

The notes on Book VII are by Professor Smith, those on Book VIII by Professor Laird. The Historical Introduction—borrowed substantially, it is frankly acknowledged, from Stein's *Einleitung*—was prepared by the former; the Syntactical Introduction, which is an entirely independent study made for this edition, is by Professor Laird.

LIST OF MAPS

Xerxes' Expedition against Greece											PAGE facing 83		
XERXES'	PASSAGE	OF	THE	HEL	LESPO	NT		•	•	•	•	•	129
THERMO	PYLAE		•.	•			•		•	•	•		266
SATAMIS	_		_			_		• .	_	_			26E

INTRODUCTION

A. HISTORICAL

a. LIFE OF HERODOTUS

Herodotus was the "father of history," as he was styled by Cicero.¹ The facts of his life are little known, for no vita has come down to us, beyond the article in Suidas. Even the date of his birth is not exactly known. Our earliest authority, Dionysius of Halicarnassus,² says that he was "born shortly before the Persian wars and survived till the Peloponnesian War." More definite is the statement of Pamphila,³ a compiler of the time of Nero, who puts his birth fifty-three years before the outbreak of the Peloponnesian War, as Thucydides' birth forty years before the same, which would give us 484 B.C. as the date of Herodotus' birth. Eusebius puts his prime at 468 B.C., which would throw back the year of Herodotus' birth before 500 B.C.

Herodotus was born at Halicarnassus, a town of mixed Greek population, mainly Dorian,⁴ which was the capital of the little kingdom of Caria, then, like all the other Greek cities of the coast of Asia Minor, subject to the king of Persia. It was directly ruled, however, by Artemisia, regent for her minor son Pisindelis, and as commander of the Carian contingent in the fleet of Xerxes glorified in the history of Herodotus.

His father's name was Lyxes, his mother's Dryo or Rhoeo, and he had a brother named Theodorus.⁵ The family was

¹ De Leg. I. I. 2 De Thuc. 5.

⁸ See Aulus Gellius, Noct. Att. 15. 23. 4 Hdt. 7. 99.

⁵ Suidas, s.v.; Luc. περί τοῦ Οίκου 20; Steph. Byz. s.v. Θούριος.

prominent (empavýs, Suidas) and probably wealthy, judging from Herodotus' extensive travels; but perhaps not of pure Hellenic strain, at least on the father's side, whose name is probably Carian, as was also that of his kinsman, Panyasis. Now this Panyasis 1 — whether uncle or cousin — was a seer (τερατοσκόπος) and learned poet, who attained conspicuous success and reputation in his attempts to revive epic poetry, being the author of at least two lengthy epic poems, one on the Labors of Hercules, in fourteen books, another on the settlement of Ionic colonies in Asia Minor, and he doubtless much influenced the poetical and historical taste of his younger kinsman. We know nothing definite about Herodotus' early education; but this consisted doubtless, as generally for the youth of the time, mainly in the reading of the poets; and his familiarity with these is made abundantly evident, not only by the epithet applied to him by Dionysius H., 'Ομήρου ζηλωτής, or that of Longinus, 'Ομηρικώτατος, but by many references scattered throughout his history, above all to Homer, but also to Hesiod, Aristeas, Musaeus, Arion, Alcaeus, Sappho, Solon, Pindar, Simonides, Phrynichus, Aeschylus.

It was a great and stirring period into which he was born. His first impression of the great world outside was the noise of the preparations Xerxes was making to avenge the defeat of the Persians at Marathon, with which all Asia was then in commotion, and he must have heard often enough the story of the Ionian revolt, which had culminated in the burning of Sardis and ended with the defeat of the Ionian fleet in the battle of Lade (496). That the Greeks of the motherland should have dared to attempt to withstand the power of the world-empire of Persia must have filled with astonishment the minds of all the men about him, and that little Athens alone should have signally defeated a Persian army vastly superior in numbers in the first conflict on Greek

soil had doubtless filled the boy's mind with enthusiasm immeasurable. And all this must be taken into account as contributing to his mental development and as predisposing him to the task which he later undertook, of writing the history of the great conflict between the east and the west.

The Persian empire was then at the height of its power. It extended from Thrace and Macedon in the west to the confines of India in the east and of Ethiopia in the south. It had been consolidated by Darius into a vast unity, operated like a great machine from a central point, and articulated by a comprehensive system of post roads extending to all parts of the empire. It was divided into twenty satrapies, whose internal administration was modeled on that of the empire as a whole. In this great Persian empire the development of western Asia, covering more than two millenniums, seemed to have reached its climax and conclusion.

In the midst of the vast preparations that were making on the part of Darius to take vengeance on Athens for the defeat at Marathon came the revolt of Egypt and then the death of Darius. But Xerxes, his successor, had first subdued the revolt and then led against Greece the largest army ever assembled in the world's history up to that time; and when the news came that this vast host also had been defeated, first by sea and then on land, the boy Herodotus doubtless heard from the lips of his elders words like these, "It is not our work, but the gods and heroes have wrought it." 1

According to Suidas, Artemisia, queen of Caria, was succeeded by her son Pisindelis, and he by his son — more probably brother or more distant relative — Lygdamis. And this Lygdamis, third in succession after Artemisia, seems to have come into conflict with a portion of the citizens of Halicarnassus over a claim of theirs to autonomy, as a result of which strife Panyasis lost his life and Herodotus fled to Samos. Some time later, but certainly before 454 B.C., — for, according to an inscription, Halicarnassus in that year was one of the tribute-paying cities of the Attic sea-alliance, — the fugitives returned, Herodotus with them, perhaps at their head, and expelled the tyrant.²

But Halicarnassus, though delivered of its tyrant, did not get rid of party factions, and we next hear, from Suidas, of Herodotus leaving his native town, where he saw himself regarded with jealousy by his fellow-citizens. He went perhaps at this time to Athens, where, according to Eusebius, he read his History and was honored publicly. This was about 445 or 447 B.C. Besides the statement in the chronicles of Eusebius that Herodotus was honored by the boule of Athens on the reading of his History, Plutarch says,8 on the authority of the historian Diyllus, that the public honor was a gift of ten talents. The reward leads us to guess that the portion of the History read included the praises of Athens for her part in the Persian wars. The amount of money voted is so large as to be open to suspicion, but hardly the fact of the public reading itself. The report of the reading assumed in later tradition various shapes. Lucian 4 tells a pretty story to the effect that Herodotus having sailed from Caria to Hellas, full of the thought how he might get his work before the world quickest and best, appeared at Olympia and recited from his History to the throngs at the great games with such success that "his books nine in number were from this time called after the nine muses." story is clearly fiction in several particulars and is generally discredited. Still another story had it 5 that he wished to read at Olympia, but, on the pretext that he was waiting for shade in the

¹ C.I.A. i. 226. ² Suidas, I.c.

⁸ De Herod. Mal. 26. 4 Herod. 1; cp. also Suidas.

⁵ Paroemiogr. Götting. i. Append. cent. ii. 35.

temple court, put it off from day to day till the festival was over; whence arose the proverb, ϵ is $\tau \dot{\eta} \nu$ 'Hoodorov $\sigma \kappa \iota \dot{\alpha} \nu$. Still more widely current is the story of a reading located now at Athens, now at Olympia, at which the boy Thucydides was present and moved to tears, whereat the historian turned to the father and congratulated him on a son whose spirit was so eager for learning. But the story of the effect on the boy at least is impossible, since Herodotus could not, as shown above, have read at Athens earlier than 445 (or 447), whereas Thucydides' boyhood cannot be put later than 456.

During his stay at Athens we may assume that Herodotus was welcomed into the circle of wonderful men of genius who gathered about Pericles; we know that he was a friend of Sophocles, who wrote an ode in his honor ² 440 B.C., and there are indications in the History that point to close contact with Pericles himself. We may assume that he knew, besides Pericles and Sophocles, also Socrates and Euripides, Anaxagoras and Thucydides, Phidias and Polygnotus, Mnesicles and Ictinus.

From Athens Herodotus probably joined the Panhellenic colony sent out about 444 B.C. to Thurii, near the site of the destroyed town Sybaris in southern Italy, and became a citizen there. Other name-worthy colonists were the city-builder Hippodamus, the rhetorician Tisias, and the young (afterwards orator) Lysias. There Herodotus spent the rest of his life, though probably not continuously, there he died, and there he was buried in the agora. The epitaph on his tomb according to Stephanus Byzantinus⁸ was as follows:

'Ηρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ήδε θανόντα 'Ιάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν, Δωριέων βλαστόντα πάτρης ἄπο · τῶν γὰρ ἄτλητον μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην. 4

¹ Suidas; Marcellinus 54; Photius Cod. 60.

² Plut. Mor. 785. ⁸ s.v. Θούριοι.

⁴ Others, according to Suidas, put his death at Pella, and according to

The date of his death can be reached only approximately by com-It used to be assumed from the mention of the Propylaea at Athens,1 which was completed in 431 B.C., that we had here a reliable date for a second sojourn of Herodotus at Athens. Wachsmuth 2 has shown that for the four-horse charjot there mentioned the space did not suffice inside of the Propylaea, and so Herodotus must have meant not the portico of the Propylaea, but the inclosed place in front of the old entrance to the Acropolis, where later the great gateway was built; consequently the fourhorse chariot could not have stood after 437 where Herodotus saw it. With this agrees Herodotus' omission 3 of mention of the completed Parthenon (438 B.C.) and the fact that Amphipolis, planted as a colony in 437 B.C., is still called in Herodotus by its old name Έννέα Όδοί. But if the reference to the four-horse chariot does not prove that Herodotus saw the Propylaea in 431, the mention of the surprise of Plataea4 does show that he was alive in that year, and the execution of Spartan envoys referred to at another place ⁸ occurred in 430 B.C. On the other hand, the mention of Darius Hystaspes in 1. 1306 simply as Darius, without distinction from Darius Nothus, indicates that Herodotus was not alive at the time of the accession of the latter (424 B.C.). The refounding of Trachis in 426 B.C. is not mentioned in 7. 199, and hence Herodotus probably did not survive till that time. Indeed, as Stein shows, none of the references to contemporary events necessitates assuming a date later than 428 B.C. The unhappy Athenian expedition against Sicily he could not have survived; otherwise he would not have called the defeat of the Tarentines and Rhegines in 473 B.C. the bloodiest of all Hellenic disasters that he knew.7

Marcellinus 17 there was a monument to Herodotus by the side of that to Thucydides in the sepulcher of Cimon at Athens.

```
<sup>1</sup> 5. 77.  
<sup>2</sup> Die Stadt Athen 150 and N. Jhbb. cxix. p. 18 f.

<sup>8</sup> 2. 148.  
<sup>4</sup> 7. 233.  
<sup>6</sup> 7. 137.  
<sup>6</sup> Cp. 6, 98.  
<sup>7</sup> 7. 170.
```

TRAVELS OF HERODOTUS

The travels of the historian are important to us for determining his sources. Nowadays a historian, unless he is writing memoirs of his own experiences, collects his material from archives and libraries. But Herodotus had little to learn from his forerunners. though at points he may have borrowed much from the logographer Hecataeus, and possibly from Xanthus. He had, in the nature of the case, to depend mainly upon inquiries made by himself of men of the older generation and upon visits to the countries and among the peoples whose history he was to write. That meant extensive travels and lengthy sojourns in the chief centers of the ancient world. Ancient tradition is silent about his travels, and we are left entirely to hints given by Herodotus himself or to inferences from historical statements of his. But unquestionably he had given the best period and powers of his life to his travels in search of historical material, and the result was a condition of mind like soil carefully prepared in which history might grow up and come to fruit. The extent of his travels was very remarkable for the time and has been estimated at from ten to fifteen thousand miles. Events in his career as described above brought him to various points in Asia Minor, to Athens and elsewhere in Hellas, and to southern Italy. Furthermore, he undertook longer journeys by land or sea to more distant countries: on the Euxine as far as the Cimmerian Bosphorus, to Cyprus, Egypt (from the Delta to Elephantine), to Cyrene, and through Persia, visiting Babylon, Ecbatana, and the ruins of Nineveh. The last-named journey, which was the most important of all, and made, doubtless, while he was still a Persian subject, he made either by the royal post road from Ephesus via Sardis to Susa or by the shorter way from the Syro-Phoenician coast. The times and order of his journeys can be only in part

determined. Egypt he saw in undisturbed possession of the Persians, and he saw the skulls of those who fell in the battle of the Papremis; he must have visited Egypt, then, after 455 B.C. Already before this he had been in Assyria, and probably still earlier, while a Persian subject, in Pontus and the interior of Asia Minor. The longer journeys had to do mainly of course with the first or preliminary part of his History, i.e. the first five books; for the more immediate and important subject, the Persian wars, as described in Books 6-9, he had to depend on inquiries and investigations made in the cities throughout Greece, and here he was no doubt chiefly indebted to the Periclean circle at Athens.

b. THE HISTORY OF HERODOTUS

The work of Herodotus was called by himself an "Exposition of History" (Ἱστορίης ἀπόδεξις). The division into nine books, not made by the historian, as is plain from his manner of reference, and most probably due to the Alexandrine grammarians, is first mentioned by Diodorus Siculus.⁵ The central theme was the conflicts between the Greeks and the Persians in the times of Darius and Xerxes. This heroic struggle of the little Greek people against the great Persian world-power was the most brilliant period of Greek history, and has always been of universal interest as the first great contest of liberty against despotism, of free spirit against servility. The story of the actual war does not begin till the fifth book, from which point it proceeds consecu-. tively to the end; in the preceding books the way is prepared by an account of the Persian empire and its preceding history, including the nations that had been absorbed by it, or at least had come in conflict with it; that is, a sort of general history of the world leading up to the special theme.

The starting point is the attack of Croesus upon the Greeks oi

¹ Cp. 2. 30, 99, 149. ² 3. 12. ⁸ 2. 150. ⁴ 1. 1. ⁵ 2. 37.

Asia Minor, and this leads to the history of the Lydians. Croesus and the Lydians were conquered by Cyrus, the founder of the Persian empire, and we have next the history and growth of the Persian realm, with that of the Median empire, which had given way to the Persian. Then follow accounts of the principal nations that had been subdued or invaded by the Persians, namely, the Babylonians, the Egyptians, — with digressions upon Polycrates of Samos, the Indians, Arabians, Ethiopians, — the Scythians, and Libyans. These various accounts may have been originally intended to be independent narratives, and it is a loose tie which binds the whole together.

In the use of the Ionic dialect Herodotus simply followed the precedent of the logographers, but it is not likely that he first learned Ionic, as Suidas intimates, during his exile in the island of Samos; for this dialect seems to have been spoken by part of the population of Halicarnassus, and inscriptions from there indicate that public documents were sometimes composed in Ionic. For us Herodotus is, with Hippocrates, the chief representative of literary Ionic, and in perfect harmony with the softness and fluidity of the dialect is the historian's simplicity of style and naiveté of narration. Aristotle 1 makes him the chief representative of the running style ($\epsilon l \rho \rho \mu \epsilon r \gamma \lambda \epsilon l \epsilon s$), i.e. not antithetic or of balanced periods, but with clause tacked on to clause by means of $\tau \epsilon$ and $\delta \epsilon$.

He displays remarkable art of composition in the general arrangement of his material, the grouping and disposition of his subjects, bringing together narrative and description, things far and near, past and present, small and great, into one vast world-picture that unrolls leisurely before the reader. Uniting "the curiosity of the Ionian with the open eye of the impartial observer," he weaves about his central theme, in episodes or digres-

sions, after the manner of the epic poets, an inexhaustible store of information about places, peoples, customs, monuments which he had collected in his travels, thus securing endless variety and interest. And with scarcely less art does he attain vivacity by means of speeches put into the mouths of the chief actors in his drama, making deeds speak, as it were; here, too, following the precedent of the epic poets. Art and skill in narration Herodotus certainly had, charm of style and gift of phrase, curiosity and zeal in the search for information, an open mind and impartial judg-He is, moreover, without race prejudice or national vanity, and recognizes high qualities and noble deeds on the part of barbarians as readily as in his own countrymen. He is often misled and makes mistakes, but never intentionally deceives. When he cannot decide between conflicting accounts, he is apt to give both, and leave the matter to the reader. He was a true Greek in that he knew no foreign languages, and hence was often at the mercy of his guides and interpreters. Having recourse by preference, in Greek matters as well as in Egyptian and Assyrian, to priests, he often unwittingly imbibed views that were superstitious or meant to deceive. Indeed, his religious views and his ethical bias were in many respects a handicap to his judgment. Sharing with most of his contemporaries a belief in signs and wonders, he had a peculiar view of the jealousy of the gods and was prone to see everywhere in history evidences of an overruling and directing providence, and especially in the Persian wars was fain to recognize direct judgments of the gods on human crime and arrogance. Possessed by such a theory, he was easily taken in by priests, and failed to see that oracles brought to his notice were vaticinia ex eventu, and he allowed himself at times to alter chronological data in order to bring together striking natural phenomena and human events.

In all antiquity he was too often regarded as over-credulous or

as a romancer. This term was applied to him by Aristotle $(\mu\nu\thetao\lambda\acute{o}\gamma os)$, though he extracts not a little from him, and in the *Poetics* ² treats him as the representative of history. Aristophanes early parodied some statements of his as extravagant or incredible; Ctesias maligned him, as is well known; Manetho ³ criticised many things in his Egyptian narrative as falsified through ignorance; and Plutarch ⁴ attacked him for conscious misrepresentation and malicious depreciation.

But if the historical value of his work did not find just recognition in antiquity, so much the more did it receive praise for style and language. Dionysius of Halicarnassus calls him the best model of Ionic (της Ἰάδος ἄριστος κανών) and put his prose as a form of art on an equality with poetry; Dio Chrysostom commends his "free and leisurely movement and sweetness" (70) ἀνειμένον καὶ τὸ γλυκύ); Plutarch finds him "artless and unlabored, moving lightly over matters" (ἀφελής καὶ δίχα πόνων καὶ ροδίως ἐπιτρέχουσα τοῖς πράγμασιν); Cicero compares his style to the "peaceful flow of a quiet river" (sedatus amnis); Quintilian characterizes him as "sweet and clear and diffuse" (dulcis et candidus et fusus). On the whole his style has the character of oral discourse and is well adapted for the public readings with which he is credited, a quality which Thucydides seems to have had in mind in his famous remark, aimed evidently at Herodotus, describing his own work as "composed for an everlasting possession and not a showpiece to be heard for the moment." 5

EPITOME OF HERODOTUS

Book i. After briefly mentioning the myths concerning the first disputes between Europe and Asia, namely the abduction of

¹ G. A. 3. 5. 16. Cp. μνθογράφος of Themistius (Or. xxxiii. p. 367) and homo fabulator of Gellius (3. 10).

² Poet. 9. ⁸ apud Jos. c. Ap. 1. 14. ⁴ De Herod. Mal. ⁵ 1. 22. HERODOTUS — 2

Io, Europa, Medea, Helen, Herodotus finds the real source of antagonism in the subjugation by Croesus, king of Lydia, of all Hellenic cities on the coast of Asia Minor. Hence the history of Lydia is given (chs. 6-94), and, as Croesus in his contest with Cyrus appeals to the Athenians and Spartans for help, the most important facts of earlier Athenian and Spartan history are worked in (especially chs. 56-70). As Croesus and the Lydians were subdued by Cyrus, an account follows of the origin of Cyrus and of the early history of the Medes and Persians, including their customs (chs. 95-140); then comes the story of the conquests of Cyrus in Asia Minor (chs. 141-176) and in Central Asia (chs. 177-200), and of his expedition against the Massagetae and his death (chs. 201-216).

Book ii. Cambyses, son of Cyrus, succeeds to the throne and prepares to invade Egypt, which gives occasion for a digression concerning the land of Egypt (chs. 5-34), the people and their customs (chs. 35-98), Egyptian history (chs. 99-182).

Book iii. Expedition of Cambyses against Egypt (chs. 1-38); digression upon the tyranny of Polycrates of Samos (chs. 39-60); usurpation of the Pseudo-Smerdis, death of Cambyses, accession of Darius, division of the kingdom into twenty satrapies (chs. 61-97); digression upon the Indians, Arabians, Ethiopians (chs. 98-117); reign of Darius to the capture of Babylon (chs. 118-160).

Book iv. The Scythian and Libyan expeditions of Darius: the land, nations, climate, customs, religion of Scythia (chs. 1-82); invasion of Scythia by Darius (chs. 83-144); expedition against Libya, including the story of the founding of Cyrene and the history of its kings, with some account of Carthage and Barca (chs. 145-205).

Book v. Persian conquests in Thrace and Macedonia and the Ionian revolt: peoples, customs, religion of Thrace, people beyond the Ister (chs. 1-27); causes leading to the Ionian revolt (chs.

28-54); digression upon affairs at Athens, especially the history of the Pisistratidae (chs. 55-96); Ionian revolt to the death of Aristagoras (chs. 97-126).

Book vi. Suppression of the Ionian revolt (chs. 1-42); expedition of Mardonius and disaster to the Persian fleet at Athos, heralds sent to Greece to demand "earth and water" (chs. 43-47); digression upon the kings of Sparta, with the history of Cleomenes and Demaratus, and hostilities between Athens and Aegina (chs. 51-93); expedition of Datis and Artaphernes and the battle of Marathon (chs. 94-120); story of the Alcmaeonidae, of the wooing of Agarista, of Miltiades' expedition against Paros (chs. 121-140).

Book vii. Darius' preparations to renew the invasion of Greece and his death (chs. 1-4); Xerxes' accession to the throne, military preparations of unparalleled magnitude, advance across the Hellespont and as far as the vale of Tempe (chs. 5-130). Condition of affairs in Greece: medism of the Thessalians and Boeotians, Athens savior of Hellas, congress of deputies at the Isthmus, ineffectual appeal to Gelon of Sicily, fleet sent to Artemisium and Leonidas to Thermopylae (chs. 131-178). Defense of Thermopylae, treachery of Epialtes, annihilation of Leonidas and his Greeks (chs. 179-239).

Book viii. Sea-fights off Artemisium, Greek fleet retires to Salamis, Athens abandoned, Attica ravaged, fleet surrounded at Salamis, brilliant victory of the Greeks (chs. 1-106). Xerxes, leaving Mardonius with 300,000 in Greece, returns to Asia; division of spoil by the Greeks, honors to Themistocles; Mardonius' proposals, sent through Alexander of Macedon, spurned by the Athenians (chs. 107-144).

Book ix. Defeat and death of Mardonius at Plataea by Pausanias and the Greeks (chs. 1-89); victory of Leotychides and the Greek fleet in the land-battle of Mycale; intrigues in the court of Xerxes; capture of Sestos (chs. 90-122).

B. GRAMMATICAL

a. SUMMARY OF THE DIALECT FORMS

- § 1. Vowels. I. The most striking differences from Attic are 1. η for original \bar{a} in all cases; Ionic \bar{a} is due either to contraction $(\tilde{\epsilon}\tau i\mu \tilde{a})$ or compensatory lengthening ($\pi \hat{a}\sigma a$ from $\pi \hat{a}\nu \sigma a$). 2. ϵa does not contract to η (generally, but cp. ην, ηλων), nor εο to ου, nor $\epsilon \omega$ to ω . We know from poetry that these sounds were in general contracted to monosyllables in Ionic, but in writing this was not indicated, except that ev occurs parallel to eo in inscriptions after 400 B.C. eea, eeo, eew become ea, eo, ew. 3. Compensatory lengthening of ε to ει, and o to ov in είνατος, είνεκα, κεινός, ξείνος, στεινός, είρομαι, είρωτάω, είριον (from ενς, ερς), and in γούνατα, κούρη, μοῦνος, οὖρος boundary (from ονε, ορε). οὖνομα and νοῦσος are due to Homeric influence; in ὀνομάζω, ὀνομαίνω, and νοσέω we have the regular form with o. II. Minor differences are 1. a for Att. ε in μέγαθος, τάμνω; for ο in ἀρρωδέω; for η in άμφισβατέω, λάξεσθαι, μεσαμβρίη. 2. ε for a in -πλεκείς, τέσσερες, έρσην; for o in τριη-, πεντη-κόντερος; for η in έσσοθμαι; for at in αγέομαι; for ει in δέκνυμι, έργω, κρέσσων, μέζων. 3. The pure diphthong ει loses ι before vowels in fems. of u-stems, in ἐπιτήδεος, Ἡρακλέαι, Μαλέη, πλέων, ὑπωρέη; the spurious diphthong ει is shortened to ϵ in $\vec{\epsilon}\omega\theta a$, $\vec{\epsilon}\vec{a}$ (from $\vec{\epsilon}\acute{a}\omega$); $\beta\acute{o}\epsilon os$, $a\ddot{i}\gamma\epsilon os$ etc. are used instead of βόειος etc. 4. ει for ε in είλίσσω, εἰρύω. 5. ηι for ει in adjectives like ἀνδρήιος, ἀνθρωπήιος, βασιλήιος. 6. θνήσκω and σώζω have not iota subscript in the Mss. 7. ι for ϵ in $i\sigma \tau i\eta$; $i\rho i\rho s$ for ίερος; ίθύς for εὐθύς; πολιήτης for πολίτης. 8.. ω by contraction of oa in ωνήρ, of on in ογδώκοντα, forms of βοάω, ενένωντο (from νοέω; but νοήσας etc., βοηθέω); ω for av in θωμα, τρώμα; ων for ουν; contraction of our to ων in ωύτος, έμεωντοῦ, έωντοῦ. 9. Occasional apocope as in ἀμβώσας, ἄμπωτις.
 - § 2. Consonants. 1. κ for π in the pronominal stem π o-

- (Lat. quo-), e.g. κοῦος, κότος, κότος, κῶς etc. 2. σσ in θάλασσα etc. for Attic $\tau\tau$ (from κ_k , χ_k generally). Ionic διξός, $\tau\rho$ ιξός are from διχθ-μος (διχθά) etc., but Att. διττός from διχ-μος (δίχα). 3. The rough breathing was lost (so-called *Psilosis*; in the text the rough breathings are written). Consequently a preceding tenuis remains unaspirated; cf. ἀπ' οὖ, ἀπικνέομαι. 4. Tenuis for aspirate in αὖτις, δέκομαι, οὖκί. ἐνθαῦτα, ἐνθεῦτεν, κιθών for ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν, χιτών. 5. ἴδμεν for ἴσμεν. σμικρός for μικρός. γίνομαι, γινώσκω for γίγνομαι, γιγνώσκω.
- § 3. Declension. I. Substantives. 1. The dual is not used. 2. In the first declension the gen. plur. ends in -εων, the dat. plur. in $-\eta \sigma \iota$; mascs. have $-\epsilon \omega$ in the gen. sing.; abstract substantives from s-stems have -ειη, instead of -εια, as αληθείη for αλήθεια; so also -οίη for -οια in πρόνοια etc., and ἰρείη for ἰέρεια. 3. In the second declension the dat. plur. ends in -0101. 4. Nouns in -15 like $\pi \acute{o}\lambda \iota s$ have $-\iota o s$, $-\iota$, $-\iota e s$, $-\iota \acute{o} \iota v$, $-\iota \sigma \iota$, $-\iota a s$, and $-\bar{\iota} s$. 5. The gen. of βασιλεύς etc. is -εος; -κλέης has -κλέος. 6. γέρας, κέρας, and τέρας have -εος, -ει, -εα, -εων. 7. ναῦς ship is νηῦς, νεός, νηί, νέα, νέες, νεών, νηυσί, νέας. 8. πολλός for πολύς. ΙΙ. Pronouns. 1. The dat. sing. of the second person is σοί or τοὶ. 2. The acc. sing. of the third person is μίν. 3. κείνος is found occasionally for ἐκεῖνος. 4. τίς has τέο, τέφ and τίνι, τέων, τέοισι. Similarly forms in the indefinite and sorts (neut. plur. aooa). 5. In the oblique cases of the relat. pron. δ_s the forms beginning with τ are generally used unless a preposition capable of elision precedes; but in such temporal expressions as $\vec{\epsilon}_{\nu}$ $\vec{\psi}_{i}$, $\vec{\epsilon}_{S}$ $\vec{\delta}$ we have the aspirated form; $\epsilon \kappa \tau o \hat{v}$ is more common than $\epsilon \hat{\xi} o \hat{v}$.
- § 4. Conjugation. 1. The syllabic augment is omitted in iterative forms. The use of the temporal augment is irregular. Most verbs with initial vowel are augmented, some vary, and others are never augmented. To the last class belong most verbs with initial diphthong, and also ἀμείβομαι, ἀρρωδέω, ἔζομαι, ὁρμέω,

ὄφελον, and others. ὁράω has ὥρων; ἔοικα has οἶκα. 2. In the perfect αἰρέω has ἀραίρημαι, and μετίημι μεμετιμένος. 3. The third pers. plur. mid. and pass. ends in -ara, -aro in the perf. and plupf. of labial and palatal verbs (with aspiration, e.g. τετάχαται, except in ἀπίκαται, -ατο); Ο άγωνίζω, σκευάζω, χωρίζω (ἀγωνίδαται etc.); of -εω, -οω, and -νω verbs (with -εαται for -ηνται); in optatives (γενοίατο etc.); and in the pres. and impf. of -μ verbs (except stems in -0), as δυνέαται, τιθέαται, ἐκέατο. 4. The -μι verbs have many forms on the analogy of -ω verbs, as διδοί, -θε-οιτο. τίθημι has 3 plur. τίθεισι. 5. εἰμί has 2 sing. εἶς, 1 plur. εἰμὲν, subj. ἔω, ἔωσι. opt. (once) ἐνέοι, partic. ἐών etc., impf. (besides ην) ἔα, ἔατε, ἔσκε. έσκον. 6. olda has 2 sing. oldas, I plur. οίδαμεν and ίδμεν, 3 plur. οίδασι and ἴσασι; fut. εἰδήσω. 7. The aor. of φέρω is ήνεικα, perf. ἐνήνειγ-8. λαμβάνω has λάμψομαι, ἐλάμφθην, λελάβηκα. and ζώω occur beside πλέω, ζάω. 10. θεάομαι and θηέομαι are both used.

b. SYNTACTICAL USAGE

§ I. AGREEMENT

1. Sing. verb w. plur. subj. ἔστι δὲ . . . ἐπτὰ στάδιοι 1. 26. 6; 7. 34. 4; but plur. verb in agreement w. pred. ἡ περίοδός εἰσι στάδιοι ἔξ 1. 93. 16; 6. 112. 3 and often. 2. Pred. adj. in neut. plur. οἶά τε ἦν ἀποπειρήσασθαι 8. 133. 5; cp. 5. 124. 5; 7. 16 γ. 15; 7. 162. 8; 7. 185. 2. 3. A participle com. agrees w. the subj. of an infin. rather than w. a preceding dat., as τοῖσι Ἑλλησι δόξαι πέμψαντας ἀπαιτεῖν 1. 3. 6; cp. 1. 19. 10; 4. 111. 10. 4. A gen. absol. is often used instead of agreement w. an unemphatic pronoun; 1. 3. 8; 2. 151. 3; 8. 69. 6.

§ 2. ACCUSATIVE CASE

Object of Verb. a. For genitive w. ἀμελεῖν 7. 163. 7 (cp. παραχρῆσθαι 1. 108. 15; 8. 20. 2); ἐπιτροπεύειν 7. 78. 9 (gen. 7. 7; 7. 62. 13); κατηλογεῖν 1. 84. 17; 3. 121. 6; ἀμαρτάνειν

7. 139. 23; περιγίνεσθαι 9. 2. 8; ἀποκρατεῖν 4. 75. 6; μεμνησθαι 2. 20. 4; 7. 18. 10 (gen. 9. 45. 18); ἐπιμνησθηναι 8. 66. 16 (gen. 1. 85. 2); ὑπεροικεῖν 7. 113. 1 (gen. 4. 21. 6). b. For dative w. ἀντιοῦσθαι 9. 7. 26 (dat. 7. 9 γ. 1); λυμαίνεσθαι 8. 28. 3 (dat. 8. 15. 2); δωρείσθαί τινα 1. 54. 4; 3. 130. 19 (τί τινι 2. 126. 8); στέργειν 7. 104. 6; ἐσῆλθε 7. 46. 7; 8. 137. 15 (dat. 1. 86. 14); ἐπιφοιτᾶν 7. 16 γ. 13 (dat. 7. 16 β. 3). c. Without prep. w. σιγάν 7. 104. 24; ἀπορείν 3. 4. 15; 4. 179. 9; ἱκνείται 2. 36. 4; 9. 26. 32 (ἐς 6. 57. 22); ἐξελθεῖν 7. 29. 3; ἐκπλεῖν 5. 103. 9; cp. ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων 7. 58. 1 (ἐκ 6. 5. 14). d. For other unusual instances cp. καταφρονείν have in mind 8. 10. 7; καταδοκείν 3. 69. 6; παραβαίνειν θεόν 6. 12. 11; τύπτεσθαι lament 2. 42. 26; λοχᾶν δδόν 5. 121. 3; γάμον σπεύδειν 1. 38. 6; υειν Θήρην 4. 151. 2 (cp. pass. 2. 13. 15); εξορκοῦν τὸ Στυγὸς υδωρ 6. 74. 8. e. For cognate accus. see 7. 10 δ. 10; 7. 43. 9; 7. 117. 11; 7. 147. 12; 7. 194. 9; 7. 233. 15 with subst. of same stem; w. related subst. 7. 50. 20; 7. 132. 5; 7. 148. 22; 7. 151. 9; 7. 192. 7; 8. 74. 2; 8. 102. 13. For way traversed see 7. 12. 12; 7. 31. 7; 7. 50. 27; 7. 58. 10; 7. 121. 13, 15; 7. 122. 6; 7. 128. 7; 7. 218. 2, 18; Cp. καταθρώσκειν αἰμασιήν 6. 134. 16; τὸ μέσον των ορέων ρείν 2. 99. 12. f. Inner object; εστιγμένος την κεφαλήν 5. 35. 7 (cp. 2. 63. 16; 3. 33. 7; 6. 5. 8); ἀπεστρά φατο τοὺς έμβόλους 1. 166. 11; έλήλαται τους άγκωνας 1. 180. 6; κατατέτμηται όδούς Ι. 180. 10.

2. Double Accusative. a. With one acc. cognate — δεῖπνόν μιν θοινῆσαι 1. 129. 5; τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι 7. 24. 5; ταῦτα Ὑδάρνεα ἀμείβεσθαι 7. 136. 1; cp. also 2. 2. 9; 3. 88. 7; 3. 154. 11; 7. 121. 9; 7. 233. 16. b. Noun and verb gov. second noun — θῶμα ποιεῖσθαι 8. 74. 7; πληγὰς ἐπικέσθαι μάστιγι τὸν Ἑλλήσποντον 7. 35. 2; οὐλὰς πρόχυσιν ποιεῖσθαι 1. 160. 17; γέλωτα ἐμὲ θέσθαι 7. 209. 10; ζῷα γράφεσθαι ζεῦξιν 4. 88. 4 (cp. 4. 87. 5). c. Freq. w. ask, teach, conceal etc.; cp. τὸ λέληθέ σε τὸ ὄνειρον

- 1. 39. 3; ἀφαιρεῖν w. acc. and gen. 5. 67. 24; 6. 70. 9, elsewhere two accs.; ἀποστερεῖν w. acc. of thing only 6. 13. 16.
- 3. Temporal. At times the idea of extension is not clear; cp. ταύτην τὴν ἡμέραν w. ἐγένοντο ἀγαθοί 7. 181. 3; 8. 86. 8; τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον πέμψαντας 7. 151. 6; 6. 27. 7. τὰς νύκτας (ἡμέρας) expresses recurring rather than extended action in 1. 186. 21; 3. 18. 4; 4. 128. 14; 7. 125. 3; cp. τὴν ὥρην 2. 2. 12. πᾶσαν ἡμέρην of constant expectation 1. 111. 4; 7. 203. 6. Contrast acc. and gen. w. οὐκ ἀνιέναι, ἀπολείπειν in 1. 67. 25; 4. 28. 13; 8. 71. 12; 2. 133. 18; 4. 184. 15.
- 4. Respect. a. With verbs εὐτυχεῖν τοὺς πολέμους 1. 65. 6; ὅρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπηγμένα 2. 28. 7; cp. 2. 177. 2; 4. 104. 5; 7. 10 ζ. 1; 7. 86. 12. b. With adjs. in 7. 5. 17; 7. 9 γ. 8; 7. 61. 4; 7. 109. 12; 7. 111. 5, etc. c. With nouns ὑβριστὴς φύσιν 1. 89. 5; freq. γένος, οὖνομα 7. 176. 30.

§ 3. GENITIVE CASE

- 1. With Substantives. Appositive Κάνης ὅρος 7. 42. 3; cp. 7. 193. 2. Chorographic gen. very freq. 7. 175. 12. For a peculiar possess. gen. see 2. 124. 13: χρόνον ἐγγενέσθαι . . . δέκα ἔτεα τῆς ὁδοῦ. Α patronymic in -ιος instead of gen. in 7. 106. 5. Partitive gen. w. vocatives in 4. 126. 3; 7. 48. 2. A peculiar partit. gen. occurs in 2. 134. 2: πυραμίδα εἴκοσι ποδῶν καταδέουσαν κῶλον ἔκαστον τριῶν πλέθρων lacking 20 feet of 3 plethra. For a curious example of inverted relation see σταθμοὶ καταγωγέων and καταγωγαὶ σταθμῶν 5. 52. 18, 35.
- 2. With Verbs. Πείθεσθαι 1. 59. 13; 6. 12. 21 etc.; ἀκούειν w. gen. of thing i. 45. 7; 1. 141. 18 (acc. 7. 14. 1); cp. 3. 128. 18, 23; the person sometimes w. πρός or ἐκ 1. 118. 4; 3. 62. 5; παραλαβεῖν 2. 19. 2, 9; 3. 157. 7 (w. παρά 2. 51. 10); ἐκδέκεσθαι 1. 16. 3; 2. 112. 1; ἐπεστάναι 7. 22. 9; 7. 117. 3 (dat. 7. 35. 12); ἐγκυρεῖν 7. 208. 16 (in Mss.); ἐντυχεῖν 4. 140. 15 (on ἀντᾶν,

άντίος etc. see dat.); ἐπιτροπεύειν 7. 7. 7; 7. 62. 13 (see accus.); ἱερᾶσθαι, προφητεύειν w. gen. of god or temple 2. 35. 19; σὲ μετέρχομαι τῶν θεῶν 6. 68. 11 as w. λίσσεσθαι β. 68; εὐλέων ἐξέζεσε 4. 205. 4 on analogy of full; καταλύεσθαι 1. 104. 10; 6. 9. 11. A peculiar pred. gen. in 8. 130. 6: Περσέων δὲ καὶ Μήδων οἱ πλέονες ἐπεβάτευον the most of the marines were Persians etc. Double gen. w. δέομαι and χρήζω 3. 157. 6; 5. 40. 6; 7. 53. 4.

- 3. Temporal. Words of time w. a demonstr. or δ αὐτός reg. in gen. when extent is not expressed; cp. 2. 47. 10; 7. 166. 2; 8. 7. 9; an exception is τη αὐτη πανσελήνω 2. 47. 10. W. ἔκαστος the gen. is reg., but τψ ἐνιαυτῷ ἐκάστψ 3. 57. 9 (ἐν in β); νύκτα ἐκάστην 2. 130. 5 of extent. With ordinals the dat. is reg. but τρίτου μηνός 4. 180. 25 of repeated cases (cp. 2. 93. 28). For interchange of acc. and gen. see 2. 25. 24; 2. 150. 19; 3. 104. 7; 2. 133. 18; 8. 71. 13 (poss. depend. upon χρόνον); in 2. 25 and 3. 104 of regularly recurring actions.
- 4. Freer Uses. Gen. of place more com. than in Attic prose; cp. ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρός 2. 169. 17; 5. 77. 22; προτερέων τῆς ὁδοῦ 9. 66. 14; ἐς μεσόγαιαν τῆς ὁδοῦ τραφθέντες 4. 12. 12 (cp. 7. 124. 4; 9. 89. 20). With ἐν Κροίσου etc. cp. ἐν ἡμετέρου 1. 35. 18; 7. 8 δ. 5.

Among adverbs the use of μέχρι οὖ is very striking, as μέχρι οὖ οκτὰ πύργων 1. 181. 11; cp. 2. 19. 8; 3. 104. 7 and μέχρι ὅτεο πληθούσης ἀγορῆς 2. 173. 3. For μέχρι οὖ as a conj. and ἔως οὖ, ἐς οὖ see § 20. 3. ἐκάς of time w. χρόνου 8. 144. 27.

§ 4. DATIVE CASE

I. Pure Dative. A. With Verbs and Adjectives. With help, injure—ἀμύνειν 8. 87. 22; τιμωρεῖν Ι. 141. 23 (w. τιμώρημα 7. 169. 7?); προσωφελεῖν 9. 103. 8 (acc. 9. 68. 6); λυμαίνεσθαι 8. 15. 2 (acc. 8. 28. 3); μέμφεσθαι Ι. 117. 3 (acc. cf thing 7. 49. 3; 8. 106. 19); ὀνειδίζειν 8. 106. 20 (acc. of thing 8. 84.

13; 8. 143. 4); $\phi\theta o \nu \epsilon \hat{\nu} \nu = 7.236.5$; 7. 237. 8; 8. 69. 5 (gen. of thing 7. 236. 7; acc. inf. 8. 109. 14). Be angry χόλον τινὶ ἔχειν 8. 29. 1; 8. 27. 3 (? ἐνέχειν as in 1. 118. 3). Dat. varies w. gen. after cmpds. of κατά; cp. -yελâν 3. 37. 5; 7. 9. 5 (gen. in R; cp. 5. 68. 4); -κρίνειν 7. 146. 6 (acc. inf. 6. 85. 5); -υβρίζειν 1. 212. 12; -δοκείν 9.99.17; -αείδειν 7.191.6; -ομνύναι 6.65.12 (gen. in β); κατηγορείν w. gen. 7. 205. 15 (in 7. 10 η. 9 Mss. vary between gen., dat., acc.). Meet—ἀντιοῦσθαι 7. 9 a. 8; 7. 9 y. 1: 8. 100. 18 (acc. 9. 7. 26); ἀντίος 7. 10. 3 etc. (gen. 2. 34. 7; 2. 121. 3; 2. 154. 3); advs. ἀντίον etc. more com. w. gen. (7. 209. 11; 8. 52. 2), but dat. 7. 33. 5; $\epsilon vav\tau ios$ ($\delta \pi$ -) 7. 39. 9; 7. 50. 10; 8. 108. 11 (τὰ ἐναντία w. gen. 7. 153. 21; 8. 102. 9; adv. ἐναντίον w. gen. 6. 57. 25 etc., but dat. 6. 32. 4); ἔμπαλιν 2. 35. 8 ($\tau a = \mu \pi$. w. gen. 7. 58. 2); w. $\eta = 9.56$. 8; $a \neq \chi c \hat{v} = 1.134$. 15; 7. 91. 5 (com. w. gen.). Order, obey — διακελεύεσθαι, 7. 16 γ. 4 (in 9. 111. 13 most Mss. have dat. w. κελεύειν); προειπείν 1. 126. 5 etc. (acc. inf. 7. 12. 9?); παραγγέλλειν 9. 53. 3 (acc. inf. 9. 66. 11); ἀπαγορεύειν 4. 125. 15 (acc. inf. 6. 81. 5); παρηγορείν w. acc. 9. 54. 1; πείθεσθαι freq. w. dat., but gen. 1. 126. 20 etc.; cmpds. of åκούει $\nu = obey$ as έπ- 4. 141. 5; ές- 6. 87. 2; κατα-3. 88. 4 (κατήκοος 3. 88. 2; 1. 141. 4; w. gen. 1. 72. 3 etc.). Say, tell - λέγειν, εἰπεῖν w. dat. or πρός w. acc. pers.; φάναι has πρός 3. 155. 18; ὑποκρίνεσθαι 7. 168. 2 (πρός 8. 143. 1); εὖχεσθαι 7. 178. 4 (πρός 7. 54. 6). B. Dative of Interest. 1. Possession is very com. expressed by dat. of pers. prons., esp. οί, σφι, the pron. being usually placed before the art., after the noun, or between art. and noun; cp. 7. 27. 8; 7. 38. 12; 7. 149. 5; 7. 171. 2; 8. 100. 10; 8. 108. 17. When the pron. is between art. and noun it is usually attached to γάρ, δέ, τè. For striking variations between gen. and dat. cp. 6. 109. 1 w. 6. 109. 20: 8. 89. 5 w. 8. 90. 3; 7. 146. 11 w. 5. 13. 2; 5. 118. 9 w. 8. 100. 10; note 7. 200. 11; 7. 144. 1. Words of relationship w. Elvas.

γίνεσθαι vary between gen. and dat.; cp. 7. 5. 6; 7. 10. 4; 7. 82. 5. 2. Dativus Commodi. a. Dat. for ὑπό w. gen. after perf. pass. 7. 55. 1. etc.; w. aor. pass. the dat. is com. a pron. 8. 56. 6 etc.; w. other tenses 1. 31. 12; 1. 72. 12; 3. 24. 6. b. With στρατηγείν 6. 72. 3 (com. the gen.). c. With ποιείν do for 7. 119. 13 etc.; cp. dat. w. κακὸν ποιείν 4. 165. 2 for reg. acc. d. With fear for 8. 72. 5; com. περί w. dat. 7. 212. 3; 8. 74. 5. Cf. κινδυνεύειν τινί 7. 209. 14; 8. 60. 17 (περί 8. 74. 10). e. With exel and adv. 7. 11. 16; 7. 161. 12; 8. 20. 5 (acc. inf. 8. 144. 12, 17). 3. Dative of Reference. a. Dat. of partic. without noun or pron. of local standpoint 6. 33. 2; 7. 198. 8 (plur. 1. 104. 5; 5. 53. 9). b. Dat. of partic. w. noun or pron. after elvai in expressions of time 1. 84. 4; 8. 129. 1. c. Dat. of partic. of verbs of estimating 7. 143. 10; 7. 184. 7. d. For other dats. of pron. and partic., resembling gens. absol. see 7. 13. 8; 7. 17. 5; 7. 125. 1. e. With adjs. 7. 8 y. 12; 8. 100. 25, 30; 8. 101. 10. f. Dat. for gen. of separation 2. 16. 10; 4. 28. 11; 7. 70. 5. 4. Ethical Dative. Com. μοὶ, τοὶ 1. 141. 10; 7. 15. 7; 7. 141. 10; 7. 152. 12; 8. 68. 4; 8. 88. 14; 8. 100. 26; $\eta \mu \hat{u} \nu$ 8. 22. 9; ὑμῖν 1. 212. 6; 4. 98. 8; 4. 136. 14; 5. 30. 20.

II. Instrumental Dative. A. Dative of Association. 1. With verbs and adjs. of likeness etc. Note προσμίσγειν land 7. 168. 11; 8. 130. 2; ὁμιλεῖν w. countries 7. 26. 9; 7. 214. 12. ὅμοιος freq. w. dat.; w. καί 7. 50. 17; ὁ αὐτός w. dat. 7. 72. 7; 8. 22. 10; w. καί 7. 84. 3; 7. 86. 4, 11; w. relat. and καί (?) 7. 6. 10; 8. 43. 4; 8. 45. 1; 8. 46. 16; ὡσαύτως w. dat. 2. 67. 5; w. καί 7. 86. 7. 2. μάχεσθαι dat. more com. than πρός w. acc. (7. 9 β. 11; 8. 24. 13). 3. With empds. of σύν the prep. is not repeated (8. 1. 4; 8. 74. 1). 4. With ἄμα freq., often w. partic. in expressions of time 8. 23. 6; 8. 64. 3; w. ὁμοῦ 3. 134. 29; 5. 113. 2; 7. 121. 11. 5. Dat. of military accomp. 7. 20. 4; 7. 170. 6; 8. 17. 7; cp. πανοικίη 8. 106. 11. σύν is rare, 8. 101. 16; ἄμα 6. 118. 1.

6. Dat. w. αὐτός, as αὐτοῖσι ἀνδράσι 3. 126. 14; 4. 64. 15; 6. 93. 3 (a has art.); 7. 39. 6 (a has art.); 8. 17. 3. The art. is used only if the subst. requires it, as τοίσι ἱροίσι 6. 32. 7; τοίσι νεωσοίκοισι 3. 45. 21; τοισι ιματίοισι (a class word) 2. 47. 2; τη κάλυκι (w. reference back) 3. 100. 6. σύν or αμα with αὐτός 2. 111. 20: without 7. 70. 9; 8. 92. 7 etc. B. Dative of Means, Cause. Manner, Degree. 1. Means. a. With furnish 7. 66. 1; 8. 33. 7 (cp. acc. w. pass. 7. 62. 1; 7. 84. 2); δωρείσθαι gen. w. τινά τενε 7. 27. 8; 8. 118. 20; but τινί τι 2. 126. 7; 5. 37. 4 (? 8. 85. 12). b. W. say λόγω 8. 61. 8. Very com. ἀμείβεσθαι w. dat. plur. of . όδε, ούτος, τοιούτος; ταύτα as freq. as τούτοις, but τάδε rare and with Mss. variation. c. χρησθαι ὀργή 7. 101. 15; 8. 87. 18. συμφορή be unfortunate 8. 20. 11; but consider a misfortune 7. 134. 8; 7. 141. 2. $\chi\rho\hat{\eta}\sigma\theta\alpha$ $\theta\epsilon\hat{\omega}$, $\chi\rho\eta\sigma\tau\eta\rho\hat{\iota}\omega$, or absol. freq. = question an oracle 7. 141. 5; 8. 134. 5. χρησθαι w. two dats. 1. 179. 7; 1. 202. 21; w. ώς 7. 209. 22. διαγρησθαι use w. dat. 7. 102. 7; 8. 118. 3, but $\delta \omega$ — and $\kappa \alpha \tau \alpha$ — kill w. acc. 6. 135. 8 etc.; παρα — despise w. acc. 8. 20. 2; w. gen. 2. 141. 3; absol. 7. 223. 21 (w. ϵ_5 5. 92 a. 12); $\delta \pi_0$ — be content with 1. 37. 1; impers. = satisfy 8. 14. 4. vouice use com. w. acc. 7. 193. 2, but dat. 2. 50. 14; 4. 63. 2; 4. 117. 2. d. W. verbs of motion as πλείν πλοίοισι 7. 36. 15; 8. 117. 4 (ἐν 7. 110. 6; 7. 195. 1). e. W. surpass etc. 7. 39. 11; 8. 74. 3; not used w. διαφέρειν (acc. 4. 183. 12); λείπεσθαι w. ές 1. 99. 11; 3. 102. 19 (in 7. 86. 12 dat. in β, acc. in a); γνώμη, μάχη νικάν 8. 75. 2; 9. 102. 8. f. W. adjs. of quality 7. 211. 14 (acc. 8. 113. 18); 7. 117. 4 (acc. 7. 103. 12); acc. and dat. 8. 113. 18; γνώμη w. ψευσθήναι 7. 9 γ. 5 but gen. 8. 40. 7. g. W. τεκμαίρεσθαι 7. 16 γ. 10; ἔχεσθαι 9. 98. 2 (ἐν 8. 135. II); δέκεσθαι 3. 51. II; ΰειν w. dat. 1. 87. 9 (acc. 4. 28. 12). 2. Dat. of Cause. a. W. rejoice etc. 7. 29. 1; 8. 69. 6; ἐκπλήττεσθαι 7. 226. 8 (acc. 9. 82. 11); cp. ἐπί 3. 40. 14; περί 8. 99. 9. h. Freer use w. abstracts 7. 107. 9; 7. 239. 8; 8. 124. 1 (more

freq. ὑπό w. gen. 8. 1. 3; cp. κατά 8. 30. 3; διά 7. 154. 9).
3. Manner. Cp. 7. 237. 7; 8. 74. 6; 7. 211. 13 (cp. κατά 7. 14. 9; σύν 8. 86. 5). τρόπφ freq., τρόπον rare, but reg. w. δδε (7. 60. 5), and w. foll. gen. (κατά 7. 103. 20). κόσμφ: κόσμον 8. 60. 30; 8. 117. 7. τἢ ἄλλη πολλαχῷ 6. 21. 8. Modal ταύτη 7. 48. 7; τῷ 8. 41. 4; τῷδε 8. 34. 8; κῷ 8. 67. 3; ὅκη 8. 130. 20. 4. Degree. πολλῷ more com. than acc. w. compars.; w. verbs the acc. (7. 196. 8; but cp. 8. 130. 18); μέγα 8. 144. 7. W. superls. acc. or dat. ὀλίγφ w. compars., but acc. w. words of compar. idea 7. 9 a. 9. τοσούτφ. . . ὄσφ 7. 49. 15; τοσοῦτο w. verbs 7. 172. 14 (but ὄσφ 5. 49. 10), w. compar. 8. 68 a. 8.

III. Locative Dative. A. Temporal. Words of time reg. in dat., if extent is not implied, w. ordinals, νόστερος etc. (7. 31. 9; 8. 22. 4), but gen. w. demonstrs. and δ αὐτός; w. ἐπιών 3. 85. 14. W. ἔκαστος dat. only in 3. 57. 9 (β has ἐν). Unmodified nouns reg. in gen. (νυκτί 7. 12. 3 depends on διδούς; cp. Plut. Them. 26. 1); τῆ μεσαμβρίη 3. 104. 9 is strange after the gen. in l. 7 (β has nom.; cp. μεσοῦσα ἡ ἡμέρη καίει below). χρόνω 8. 107. 11 is instrum., but ὑστέρω χρόνω 5. 32. 11 etc. is loc. Dat. of plur. nouns only 9. 57. 17. Dat. of other than purely temporal words 1. 51. 10; 2. 48. 1; 3. 46. 4; 4. 180. 5; 6. 24. 8; 6. 92. 9.

§ 5. Prepositions

άμφί: a. Gen. Local 8. 104. 6 (?); causal 6. 131. 1 (?; dat. in β). b. Dat. Local and Causal 7. 143. 9. W. fear, strive 6. 62. 6; 6. 129. 7. W. say = $\pi \epsilon \rho i$ 3. 32. 1; 4. 127. 15. W. έχειν 1. 140. 14; 5. 52. 1 = in regard to. c. Acc. Local 7. 142. 19; 8. 76. 7. Freq. oi ἀμφί τινα 8. 15. 9 (21 times: 2 $\pi \epsilon \rho i$: 5 σύν: 12 μετά); cp. w. proper name 7. 218. 16; 7. 223. 7.

åvå: Local = up 1. 194. 22; throughout 7. 150. 2; 8. 10. 16; freq. Temporal 7. 153. 7; 7. 106. 4 (w. plur. 2. 132. 7; 8. 65. 21). Distrib. w. nos. 7. 184. 7 etc. Note ἀνὰ πρώτους 9. 86. 5 = ἐν.

Avri: In return for 7. 54. 14; of price 3. 59. 1; 4. 196. 7. Instruct of 7. 41. 8 freq. Five times w. subst. infin., without art. 1. 110. 8; 6. 32. 6; 7. 170. 14; with art. 1. 134. 3; 2. 80. 6.

476: Local - beyond freq. in geographical sections; cp. 4. 17. 1; 4, 18, 4; peculiarly Herodotean are phrases like to be dro "leτρου 4. 199. 4. πίνειν, λούεσθαι, ύδρεύεσθαι από 2. 18. 15; 4. 66. 3; 3. 23. 7; 9. 49. 9. Down from 7. 192. 2 etc.; w. πεσείν 8. 30. 6; metaph. dπο της δόξης 7. 203. 13. Temporal of the starting point 8. 23. 9 etc.; dπ' ου only 2. 44. 12; dπὸ δείπνου είναι το Ar through dinner 1. 126. 13 etc. (cp. & 1. 50. 8); metaph. 7. #11. 17 etc. Note 4πδ δε Αίγυπτίων Αμμώνιοι (κριοπρόσωπον τοῦ Διον πιμέσιητι) 2. 42. 16. Causal w. εὐδοκιμεῖν etc. 8. 87. 4; like ἐπί W. Hame 7. 74. 7 (21 dπό: 30 dπί). Of descent, source of income, material 8, 45, 4; 8, 106, 13; 7, 65, 2 etc. Almost like ὑπό w. verlm of pann. meaning 7. 102. 5; esp. w. είναι, γίνεσθαι 8. 22. 14; 8. 106. 19 etc.; cp. τὸ ἀπὸ σίο 7. 101. 13; 8. 15. 3. Instrumental and modal and πείρης 7. 9 y. 8; από γλώσσης 1. 123. 20. Partitive 3. 98. 2; 6. 27. 9. Almost = περί in phrases like ταῦτα μέν τὰ ἀπὸ τούτων τῶν ποταμῶν 4. 54. 1; 7. 168. 1; 8. 94. 8 etc., but with clear marks of the local meaning.

8.4: a. Gen. Local: through to end of often with verbs of motion 8.8. 14; cp. τάσσεσθαι διὰ ὅχθων 9. 25. 19; 8. 50. 4 etc.; διὰ σταδίων πέντε after five stades 7. 30. 6; cp. 4. 181–185. Temporal — throughout 7. 210. 12 etc.; after 500 years 2. 73. 3 etc. Metaph. δι' άρπαγῆς γενέσθαι 1. 3. 3; cp. 1. 206. 8; 2. 91. 16; 6. 9. 21. Instrumental chiefly w. say; cp. 7. 30. 10; 8. 134. 11. Of personal agents w. δρμηνεύς, ἄγγελος and pronouns 3. 38. 18; 7. 203. 4; 1. 109. 14 etc. Of prominent position διὰ πάντων άξιος 8. 37. 12 etc. b. Acc. Causal w. αlτίην, πρῆγμα, ταῦτα etc. 8. 11. 16; 8. 116. 10 etc. With persons = propter 8. 125. 5 etc.; = per 8. 90. 3; 8. 106. 7 etc.

du: Local very common; πιείν, ἀρύσσειν du 5. 88. 10; 6. 119.

13; metaph. ἐκπλώειν ἐκ τοῦ νόου 6. 12. 13 (without ἐκ 3. 155. 13). W. fasten 4. 64. 10 etc. For ἔξω in ἐξ ὀφθαλμῶν γίνεσθαι 5. 24. 14; cp. 8. 22. 10. ἐξ 'Αρπάγου from the house of 1. 112. 6. ἐκ τῆς ὁδοῦ on the way 1. 157. 1; cp. 6. 18. 2; 7. 115. 5; 8. 8. 11 etc. Temporaι = after 7. 119. 4; 7. 188. 8; 8. 12. 9 etc. Partitive esp. ἐκ πάντων w. numerals, superls. etc. 7. 52. 13; 8. 83. 4. Often w. agent after pass. esp. do, say (usually participle w. art.) 7. 11. 13; 8. 114. 4 etc.; cp. τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεα 2. 148. 5 and 3. 16. 30; 5. 11. 2; 9. 44. 2. Freer νεωτερα πρήσσειν ἐκ Δαρείου 6. 2. 9; cp. 8. 80. 3. Often causal ἐκ προνοίης etc. 6. 66. 4; 7. 197. 18; 8. 126. 2; note in imitation of 4. 189. 2. Of descent, source of income, material more freq. than ἀπό; cp. 7. 70. 6; 7. 144. 4; 7. 31. 6. εἰπεῖν ἐκ τῶν ἰρῶν 7. 221. 5; cp. 8. 140 β. 3. With receive, learn etc. 5. 13. 1; 7. 122. 5 etc. In adv. phrases freq.; cp. ἐξ ἐναντίης 8. 6. 7; ἐκ παντὸς νόου 8. 97. 11 heartily.

ἐν: Local oft. repeated w. cmpds. of ἐν 7. 107. 11; 8. 140 β. 5, 6. Adv. ἐν μέρει etc. 7. 212. 9. ἐν Κροίσου 1. 35. 20 etc.; note ἐν ἡμετέρου 1. 35. 18; 7. 8 δ. 6. Seldom on of geogr. position 4. 78. 29; 5. 117. 1; 7. 137. 18. Among w. persons freq.; ἐν τοῖσι w. superl. only in 7. 137. 6; partitive idea in 8. 119. 5. Instrumental 4. 36. 9; 4. 71. 8; 8. 135. 11 etc. Periphrases w. εἶναι like ἐν λόγοισι 7. 172. 10; 8. 59. 4; 8. 99. 4 etc. Temporal ἐν is used w. ἡμέρη etc. before οὖτος, ὁ αὐτός, cardinal nos., πᾶς, πολύς (cf. 7. 14. 8; 7. 56. 3; 8. 8. 1) or when ἡμέρη etc. have no attribute (7. 12. 5; 7. 162. 8); also ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ is regular (8. 41. 12); ἐν ἄλλη ἡμέρη 2. 47. 20; but ἐν is omitted w. words of time qualified by ordinals and πρότερος etc. (yet ἐν τῷ προτέρη νυκτί 5. 56. 2; cf. 1. 209. 17). τῷ ἐνιαυτῷ ἐκάστῳ 3. 57. 9.

 $\ell\pi\ell$: a. Gen. Local gen. = upon 8. 118. 8; much rarer at, by 7. 44. 5; 8. 122. 7. Of direction w. verbs of motion 8. 65. 32 etc.; cp. acc. and gen. 4. 20. 6; $\ell\pi^*$ οίκου only 2. 121 β. 18, δ. 31. Temporal = at time of freq. w. pers. 7. 33. 7; w. added partic.

8. 44. 10; cf. also 4. 159. 1; 6. 56. 8. Freq. w. name 8. 44. 12. W. reflex. pron. by one's self 7. 10 δ. 4; 8. 32.6. Modal only επί προφάσιος 7. 150. 18; ἐπ' ὅρκου 9. 11. 14. ἐπ' οδ ἐτάχθημεν 5. 109. 16; cp. 4. 84. 7. b. Dat. Local = upon much rarer than gen. 2. 176. 5; cp. gen. and dat. 3. 28. 11; 5. 12. 11, 21; dat. of headcovering 7. 70-84. W. $\epsilon \pi i = by$, near dat. more freq. than gen. 7. 235. 5, esp. w. rivers and capes. In 7. 55. 11, 7. 188. 5 =behind, after in a row. Temporal = after freq. 8. 94. 18; = upon W. ἐκαστος etc. 4. 162. 16; 7. 50. 4; 7. 187. 11. Causal ἐπ' αἰτίη 7. 194. 7; cp. 2. 132. 8; 3. 40. 15; 7. 194. 9. Of purpose 7. 156. 17; 8. 141. 11; in hostile sense against 7. 132. 5; 7. 235. 20. ἐπ' ἡμιν in our power 8. 29. 7. In addition to 7. 164. 10. Of circumstances 8. 19. 9. c. Acc. Local of motion upon 7. 183. 9; 7. 239. 17; over 8. 107. 11; 9. 95. 4. Cp. ἐπὶ ὀκτω νέας 7. 188. 7. Of motion to places; occas. w. pers., esp. on public service 7. 172. 8; 8, 79. 5 (w. acc. sing. of pers. 2, 162, 10; 3, 73, 11; 7, 15. 3). Very often = against 7. 10 a. 8, 12; 8. 9. 7; after a subst. 7. 16 \(\beta \). 2; 7. 18. 10; rare w. verbs of rest 5. 44. 14. Temporal έπὶ πολλὸν χρόνον 8. 129. 4; ἐπ' ἡμέρην 1. 32. 26; ἐπ' ἡμ. ἐκάστην 2. 149. 23; w. ήμέρας etc. and cardinal nos. 7. 119. 8. Purpose 7. 193. 10; 8. 64. 9. W. nos. = up to 1. 193. 17, 19; 5. 9. 8; cp. 7. 12. 1. ἄνειμι ἐπί 7. 137. 22; cp. 7. 139. 23. For ές w. φέρειν 7. 19. 3; W. περιπεσείν 7. 88. 4.

ές: Local = into, up to. èς 'Αστυάγεος etc. 8. 134. 9; èς έωυτοῦ 1. 108. 17; 9. 108. 14. Freq. w. pers. in plur.; w. sing. only èς 'Αμμωνα 2. 18. 8; èς θεόν 5. 79. 2. In hostile sense freq. w. places, less often w. pers. in plur.; more metaph. w. ποιεῖν etc. 7. 15. 5; 8. 140 a. 3; 8. 129. 15; of friendly action 7. 194. 11 etc. W. speak = before, to 7. 142. 3; 8. 26. 12. Purpose 7. 8 γ. 11; 7. 28. 7; 8. 96. 3; 8. 97. 8 w. go, give, prepare, use etc. W. ἐχειν, φέρειν, λέγειν = in reference to 7. 130. 13; w. adjs. 1. 204. 4; cp. 5. 49. 15. Like μέχρι up to 7. 200. 6; cp. 7. 22. 11. Temporal =

up to 1. 32. 9; freq. es èμέ 8. 121. 6, ès τόδε 7. 107. 17, ès ő; ès (τρίτην) ἡμέρην esp. w. ἀναβάλλεσθαι, ἤκειν 5. 49. 50; 3. 155. 21; cp. 7. 144. 2, 11; 8. 128. 21; more rarely = about in temporal sense 4. 113. 1; 4. 181. 20. Often about w. nos. Adverb. phrases 7. 168. 9; 8. 144. 13. In periphrases w. ἐλθεῖν etc., esp. ès λόγους 8. 36. 2; 3. 146. 2; 8. 19. 7; 8. 107. 5.

κατά: a. Gen. $Local = down \ from \ 8, 53, 10; down \ into 7, 6.$ 17; 8. 36. 4. κατὰ νώτου έχειν in rear 5. 118. 10, 14. Transferred mean. only in οὐκ ἐπιτήδεα καταγνόντες κατ' ἐμέο 6. 97. 7. b. Acc. Local = down along w. ποταμόν etc. 1.194. 3; 7. 36. 8; = over a surface freq. 7. 1. 7; 8. 115. 14; = after 9. 53. 4; 9. 89. 15; = in direction of w. τρέπεσθαι etc. 5. 12. 1; 6. 101. 3. Often w. verbs of rest = at, near, opposite 8. 13. 7; 8. 85. 1; 8. 11. 4; 8. 78. 4. Temporal κατὰ χρόνον, κατὰ "Αμασιν βασιλεύοντα, κατ' έμέ etc. 2. 134. 9; 7. 170. 7; 8. 17. 4. Purpose 7. 170. 1; 8. 83. 10. Causal 7. 165. 10; 8. 30. 4; esp. κατὰ τοῦτο etc. 8. 30. 3. Often according to 8. 51. 14. Manner κατά τωὐτό etc.; freq. κατάπερ; κατά = καθά (for which Mss. often have κατὰ τά; cp. 4. 162; 5. 89; 6. 54) occurs 11 times. W. ποιείν, λέγειν, γίνεσθαι etc. = with reference to 8. 87. 1, 3; CP. τῶν κατὰ νηδὺν ἰατροί 2. 84. 5; κατὰ τὸν κατὰ Κροίσον χρόνον 1. 67. 2. Distributive, often w. εκαστος 8. 113. 14; rare in temporal use 2. 109. 5. W. nos. = about 2. 145. 14, 15, 18; 7. 173. 10.

ματά: a. Gen. 66 examples (: 73 σύν), one third in ninth book. Twice w. gen. of thing 2. 25. 24; 8. 105. 13; w. verbs of rest 7. 171. 10, of motion 7. 151. 5. οἱ μετά τινος 8. 137. 29. b. Acc. Local = after freq. 7. 40. 3; 8. 46. 6 (once ἔχειν μετὰ χεῖρας 7. 16 β. 10). Temporal = after often; esp. μετὰ ταῦτα. In 2. 150. 19, 4. 146. 6 μετ' ἡμέρην in contrast to νυκτός. Phrases like μετ' ἐμὲ ἐσελθόντα 1. 9. 8; 1. 34. 1; 7. 171. 5.

παρά: a. Gen. Local w. pers. after ελθεῖν, πέμπειν, 8. 141. 10. In transferred mean. w. receive, take, learn etc. 8. 10. 15; 7. 191 HERODOTUS — 3

10 (παρὰ πυρσῶν 7. 183. 2 only case of thing). Twice w. say 3. 72. 16; 8. 55. 4. Of agent w. pass. in 6. 4. 8; 7. 103. 11; 7. 106. 13. After substs. 6. 4. 7; 6. 54. 2; cp. 9. 1. 2. b. Dat. Usually w. pers., but cp. 4. 15. 18; 4. 90. 7. W. verbs of rest in pure local sense freq. 7. 235. 6; cp. 8. 88. 4; 8. 105. 9. c. Acc. Very freq. after verbs of motion of the goal, gen. w. pers. Often along by 7. 100. 9; cp. 7. 123. 21. Temporal only in 1. 32. 15; 2. 78. 8; 2. 121 δ. 23; 2. 123. 2; 7. 46. 11 = during. παρά = in comparison with 2. 160. 5; 7. 20. 7; = contrary to 8. 4. 3. Note παρ εν πάλαισμα δραμεῦν νικῶν 9. 33. 11.

περί: a. Gen. Often = about w. say, learn, fear etc. 8. 36. 3, 7; w. fight 8. 57. 7; cp. κινδυνεύειν 8. 74. 10. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι 7. 119. 4 etc. For freer with regard to cp. 5. 49. 15; 6. 16. 9. b. Dat. Local w. articles of clothing 7. 61–92. In transferred sense w. fear 7. 163. 3; 7. 212. 4; 8. 74. 4; 8. 99. 9. c. Acc. Local w. articles of clothing 7. 61. 3; 7. 72. 4; w. περιπλεῦν 7. 22. 2 (cp. 8. 7. 4); w. περιπίπτειν 8. 16. 9; of protection etc. 8. 111. 7. οἱ περί τινα only 2. 163. 5, 6. Local also of operations repeated here and there 7. 183. 5; 8. 22. 3; = about 7. 131. 1. Temporal = about seldom 7. 215. 3; 8. 6. 2; 9. 101. 9. W. πρήσσειν, γίνεσθαι etc. = in regard to 8. 25. 7; 8. 21. 10; 8. 86. 1. Note μάχη ἐγίνετο περὶ τὰ γέρρα 9. 62. 7. w. local meaning. τὰ περί τι is much more freq. than gen. 8. 24. 2; 8. 56. 2.

πρό: Local in 15 instances 7. 208. 10; 8. 37. 4. More often temporal 5. 50. 12; 7. 149. 20. In defense of, in favor of (w. strong local sense) 7. 172. 14; 8. 49. 8; 8. 56. 6; 7. 134. 11. In place of 8. 26. 5; πρὸ πάντων λέγειν 1. 152. 3. W. comparative ideas 1. 62. 6; 1. 87. 19; 7. 152. 17; w. ἄλλος 7. 3. 11.

πρός: a. Gen. Local = from, rare, 7. 216. 5; 8. 87. 9; often of direction (7. 36. 9), esp. of points of compass, freq. w. acc. in same passage (cp. 7. 126. 6, 8; 7. 176. 13, 15; 7. 129. 3; eastward always acc.). πρὸς ἡμέων on our side 8. 22. 8. Of origin

7. 166. 5; w. receive 7. 158. 7. Freq. w. passives esp. of say, honor, name 8. 124. 5; 7. 10 η. 12; 7. 62. 5. Of source w. learn etc. 7. 226. 4; 8. 57. 4. πρὸς θεῶν only 5. 49. 11. b. Dat. Local = at, near 7. 155. 2; 8. 33. 10; 8. 68 β. 4; 8. 135. 6. In addition to 7. 3. 7, esp. πρὸς τούτοισι. c. Acc. Local of direction towards, oft. of points of compass. οὐρίζειν πρός 4. 42. 7. Metaph. w. τρέπεσθαι, φροντίζειν 8. 25. 11; 8. 100. 6. W. say 8. 101. 2; 8. 143. 1. Of purpose 9. 102. 19. Often in reference to, esp. w. say, think, 7. 149. 10; 7. 153. 17. In comparisons 3. 34. 15; 8. 44. 2. Adv. πρὸς τὰ μέγιστα 8. 20. 11.

σύν: Of accompaniment esp. military 7. 10 β. 6; 7. 57. 11; 8. 101. 16. οἱ σύν τινι 7. 225. 6; 7. 233. 5; 8. 11. 14. W. dat. of thing 4. 50. 15. σὺν θεῷ 1. 86. 15. σὲν δέ σφι 7. 10 θ. 8; 9. 11. 19. W. nos. = inclusive of 7. 89. 3; 8. 113. 20; cp. 8. 82. 6; 1. 24. 23; 7. 70. 10. Of manner 7. 9 β. 5. Adverbial 8. 86. 5, 6; 7. 197. 16. Instrumental 3. 88. 17.

ὑπέρ: a. Gen. Usually in pure local sense = above 8. 138. 14; οἰκεῖν ὑπέρ 7. 69. 12; 7. 70. 1; cp. 6. 25. 1. More rarely = for 7. 161. 10; 7. 8 β. 8; w. fight 7. 225. 2 (w. local sense); 8. 70. 8; w. fear 7. 178. 3; 8. 100. 9. W. λέγειν = περί 4. 8. 1. b. Acc. Local only ριπτεῖν ὑπὲρ τὸν δόμον 4. 188. 2 and τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων 2. 10. 3 (gen. in Stein). W. nos. = beyond 1. 165. 17; 5. 64. 7; cp. ὑπὲρ ἄνθρωπον 8. 140 β. 8.

ύπό: a. Gen. Local = from under 4. 8. 14; ὑπόκ away from 3. 116. 4. Often w. pass. of pers. agent (after perf. 30 times: c. 150 dat.); w. perf. of do, find, say reg. the dat. (usually pronominal). W. pass. also of cause 4. 151. 10; 8. 117. 5; 7. 129. 25; 8. 115. 13 etc.; at times when dat. alone is possible. ὑπὸ μαστίγων 7. 22. 5; 7. 56. 2; ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε 9. 98. 13. b. Dat. Local in 15 instances 7. 42. 8; 7. 100. 9; 7. 226. 11; 8. 39. 5; 8. 90. 19. Of subjection w. εἶναι etc. 7. 11. 17; 7. 157. 11; 8. 53. 3; w. passives 7. 158. 12. c. Acc. Local of extension

beneath 7. 114. 11; 7. 36. 4, 6; w. vbs. of motion 7. 88. 5; w. idea of under shelter 6. 44. 8; 8. 92. 14. Temporal of extension 9. 60. 18; esp. w. νίκτα, com. w. idea under cover of 5. 101. 19; 8. 70. 11; 9. 51. 19; 9. 58. 2; 9. 60. 7; 9. 118. 4; cp. 7. 165. 6. ὑπὸ τὸν νηὸν κιτακαίντα 1. 51. 6 w. causal idea as well as temporal. Of subjection ὑπὸ βασιλία δασμοφόρος 7. 108. 4.

§ 6. Prepositions as Adverbs

έν: ἐν δέ 7. 83. 12; 7. 176. 5; 8. 113. 16 (?) etc. ἐν δὲ δή 1. 192. 3; 2. 79. 8. ἐν δὲ καί 7. 238. 5 etc. ἐν δὲ δὴ καί 7. 224. 9 etc. ἐπὶ δὲ thereon 7. 65. 3; 7. 69. 8; 7. 75. 2; behind 7. 55. 10; 8. 67. 10; next of rank 8. 93. 2, of time 7. 219. 3; besides 7. 92. 4. μετὰ δὲ, 115 examples, com. temporal, also local (4. 47. 8). πρόε: πρὸς δὲ besides freq. πρὸς δὲ καί 8. 40. 5 etc. πρὸς δὲ ἔτι 3. 74. 6. πρὸς δὴ ὧν 1. 58. 7. W. ἄμα μέν 8. 51. 11. καὶ πρός 5. 20. 16; 8. 29. 7 etc.; in long combinations of numbers 2. 142. 12; 7. 184. 7, 12, 20, 27; 7. 187. 12 (πρὸς δὲ in nos. only 9. 30. 6, which is not a long combination; possibly a later addition to correct the error implied by 9. 29. 10). καὶ δὴ πρός 5. 67. 29. ὑπό only in 7. 61. 6.

§ 7. TMESIS

- 1. The commonest case is that in which &v is used w. a gnomic aor. 1. 194. 20; 2. 39. 10; 2. 40. 6; 2. 47. 3, 17; 2. 70. 9; 3. 82. 23; 7. 10 ε. 7 etc. W. a partic. κατ' &v κόψας 2. 172. 10.
- 2. τè causes tmesis only in the phrase ἀνά τε ἔδραμον καί 7. 15. 2; 7. 156. 5; 7. 218. 5; δή only in μετὰ δὴ βουλεύεαι 7. 12. 7. For μὲν . . . δέ see 8. 33. 2; 8. 89. 1 etc., the verb being omitted w. δέ. In 6. 114. 3 μὲν . . . διαφθείρεται, ἀπὸ δ΄ ἔθανε.
 - 3. W. enclit. pron., ω γύναι, κατά με ἐφάρμαξας 2. 181. 10.
- 4. Once an adj. and noun come between: ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγων 7. 164. 16

§ 8. THE ARTICLE

- 1. Relative Use. See Dialectic Forms, § 3. ii. 5.
- 2. **Demonstrative Use.** Much less limited than in Attic. For δ $\delta \epsilon$ repeating the subj. of the $\mu \epsilon \nu$ clause see § 9. 1. c. For δ $\delta \epsilon$ in the apodosis see § 28. 3. The art. is found as antecedent directly before $\delta \sigma o s$ in 3. 23. 11; 3. 131. 6; 3. 133. 9. δ $\gamma \delta \rho$ in 1. 172. 6; 2. 124. 16; 2. 148. 12; 7. 137. 14 (β omits $\gamma \delta \rho$). Kal δ , in other prose writers com. in form Kal $\tau \delta \nu$ as subj. of infin., is freq. in H. in other cases; cp. 1. 24. 17; 1. 86. 21, 41; 2. 162. 6; 8. 56. 7; 8. 83. 3; 8. 87. 7; 8. 88. 7, 8. With prepositions, besides the com. $\pi \rho \delta \tau o \hat{\nu}$ (1. 103. 6) and $\delta \nu \tau o \delta \sigma \nu$ w. superls. (only 7. 137. 6), occur $\delta \mu \mu \tau \sigma \delta \sigma \nu$ 1. 51. 3; $\pi \rho \delta s \tau \sigma \delta \sigma \nu$ 5. 97. 9. $\delta \gamma \epsilon$ 2. 173. 19 repeats the subj. as in Homer (cp. 7. 10 θ . 14). $\delta \mu \epsilon \nu$ without $\delta \delta \epsilon$ and $\delta \delta \epsilon$ without $\delta \mu \epsilon \nu$ are freq. for Attic $\sigma \delta \tau \sigma s$; cp. 8. 11. 10; 8. 46. 2; 8. 65. 30; 8. 77. 1; cp. the relat. $\tau \delta \nu \delta \gamma$ w. strong demonstr. meaning 8. 32. 7; 8. 75. 6; 8. 92. 7.
- 3. Omission. Freq. when noun begins a clause for emphasis in a contrast 1. 194. 20; 2. 39. 6; 3. 29. 11; 5. 67. 32; 9. 88. 3. See also following sections.
- 4. With Names. With well-known or repeated names the art. is used. With names of cities, rivers etc. greater or less familiarity is indicated according as we find, for example, δ Νείλος, δ 'Ασωπὸς ποταμός, οr 'Άγγρος ποταμός. Simple Νείλος etc. only in predicate, in lists, at beginning of clause for emphasis, when dependent upon a prep. and standing between a noun and its art. (7. 25. 11; 5. 1. 5; 4. 110. 6). Names of countries in -άς, -ίς, -ική, -τις, -νή reg. have art., sometimes w. χώρη, γη; some in -ίη vary, as Λυδίη, Κιλικίη, 'Ασσυρίη etc. 'Ασίη and Εὐρώπη reg. have art. (without γη) unless used together or w. Λιβύη; the art. is omitted w. Λιβύη. Countries in partit. gen. omit art. com. only

when before the governing noun; cp. 2. 6. 11; 5. 103. 10 with 2. 8. 12; 2. 32. 15; exceptions in 2. 43. 3; 7. 30. 4 etc.

- 5. With $\pi \hat{a}_s = all$. a. In gen. the art. is used if the subst. requires it as a class word (8. 69. 6), or when especially defined (8. 23. 12). b. The art. is omitted when $\pi \hat{a}s = \pi a \nu \tau o \hat{a}s$ (6. 139. 12), or means complete, perfect (7. 226. 9; 8. 36. 2), or begins a clause (or noun begins); cp. 1. 111. 14; 5. 106. 16; 6. 57. 7. is reg. omitted w. $\gamma \hat{\eta}$ (7. 19. 6), $\ddot{a}\nu\theta\rho\omega\pi\sigma\sigma$ $\pi\acute{a}\nu\tau\epsilon$ s (? 3. 38. 4), and w. race-names unless there is a contrast w. the parts (cp. 2. 39. 16; 2. 41. 6, but 7. 20. 14; 7. 64. 9; 8. 36. 12). c. W. numerals oi πάντες in all is freq. (7. 4. 4), reg. after a list of the parts (7. 185. 13); π árta δέκα = ten of everything 1. 50. 2; 4. 88. 3; 9. 81. 14. Peculiar is $\tau \hat{a} \pi o \lambda \lambda \hat{a} \pi \acute{a} r \tau a = nearly \ all \ 1. 203. 12; 2. 35. 8; 5.$ 67. 6 (adv.). πάντα λόγον the whole story in 1. 21. 7; 2. 113. 16 etc., but τὸν π. λ. 1. 111. 26; 6. 2. 9; 9. 13. 8 etc.; πάντα τ. λ. of his own history 2. 123. 2 (? 7. 152. 13). τὸν πάντα χρόνον is reg. w. $\stackrel{2}{\epsilon}$ 9. 73. 3; cp. 8. 140 a. 12; 8. 140 β . 5 etc. of the whole future or past, but $\pi \hat{a}s \delta \chi \rho$. of a particular space of time 9. 13. 7 etc. (but cp. 8. 100. 1). We find $\pi \hat{a} \nu$ in 7. 50. 3; 7. 176. 25 etc., but τὸ πᾶν 7. 50. 5; 7. 166. 10; 8. 29. 8.
- 6. With oùros. The art. is omitted if the noun is predic. or in appos. (7. 41. 7; 7. 53. 8; 8. 39. 9), or when the demonstr. follows its noun, which is very com. if a rel. clause follows (6. 34. 9), esp. in explanatory appos. (7. 9 a. 4; 8. 124. 13; 3. 153. 2). The art. is also omitted w. proper names (3. 160. 11, 13), if oùros = τοιοῦτος (5. 41. 6), when something present is indicated (7. 49. 2), and if the noun begins the clause for emphasis (7. 13. 2). For ἐκεῦνος see 2. 39. 7; 2. 40. 5; 4. 124. 10; 1. 133. 2; 6. 91. 12 (β omits art.). With $\delta\delta\epsilon$ = the following the art. is omitted if the noun is predic. (7. 167. 2) or in appos. (7. 5. 15; 7. 8 a. 2; 7. 109. 2), but cp. 7. 122. 8; w. λόγον considerable variation, cp. 7. 147. 1; 8. 49. 9; 8. 100. 11; w. ἔπος 7. 135. 2;

- 7. 226. 3. W. $\delta \delta \epsilon$ referring back the art. is lacking in 1. 9. 4; 1. 206. 7; 4. 118. 17; 8. 140 β . 7, but used in 1. 137. 2; 7. 5. 14 etc.; the noun is predic. in 2. 76. 1; 5. 8. 7. When the reference is to something present the art. is gen. used; cp. 7. 8 a. 5; 8. 100. 13, 18, but 7. 35. 7; 8. 65. 29.
- 7. With Possessive Adjectives. The art. is at times omitted even w. a partic. individual in mind; cp. 1.42.8; 3. 36.8; 7.8 a.8; 7. 10 γ . 3; 7. 39.4 (cp. 8. 103. 5); 7. 104.8 (the Mss. vary in 1. 111. 13; 3.62. 11; 7. 11. 21; 9. 111. 18; 9. 116. 11). The examples are nouns of relationship. Emphasis (7. 104), apposition (3. 36; 3. 62), and being in a list (7. 8 a; 7. 39) may have influence.
- 8. With Ordinals. The art. is reg. omitted w. words of time in expressions like on the fifth day after or before; cp. 7. 7. 2; 7. 192. 3; 8. 54. 5; 8. 55. 8. It is used w. πρῶτος 1. 108. 3; 4. 172. 13; 7. 168. 8 (except in a list 3. 131. 4-9) and w. δεύτερος (=υστερος) 4. 75. 14; 6. 31. 2; 9. 33. 2; but omitted in on the second after 7. 7. 2; 7. 192. 3; 8. 54. 4; 8. 55. 8 (cp. 6. 46. 1; 7. 80. 5); in 1. 82. 25 ἡμέρη is emphat. in position. In expressions like he staid two days, but on the third the art. is used in 1. 74. 6; 1. 19. 1; 2. 133. 3; 3. 129. 11; 5. 72. 12; 5. 89. 11; 6. 101. 11; but omitted in 7. 1. 12; 7. 191. 8; 7. 192. 1; 7. 210. 3 etc. (cp. 9. 41. 2). In 3. 155. 24-31, 3. 157. 8 the art. has definite reference back. Phrases like ès δεκάτην ἡμέρην do not have the art. (1. 77. 18; 5. 49. 50 etc.), nor does the ordinal in distrib. sense 2. 37. 8; 2. 4. 6; 3. 97. 11; 4. 180. 25.
- 9. τη άλλη = elsewhere 2. 36. 2; 2. 63. 3; 4. 28. 13; 4. 192. 11; to other places 1. 1. 11; 2. 116. 8; 3. 61. 15; 7. 32. 6; otherwise 6. 21. 9. In all these w. art., but cp. 2. 79. 5 (in a list of more than two) and 6. 48. 3 (άλλους άλλη).
- 10. With Superlatives. In κατὰ τοῦτο γάρ ἐστι τοῦ Πόντου εὐρύτατον the superl. is predic.; cp. 1. 111. 19; 2. 8. 18; 5. 92 δ. 5;

...

- 7. 25. 6; 7. 121. 6; 7. 128. 9; 7. 199. 3; 7. 200. 4 etc. The art. is used in 7. 176. 8, where, however, the gen. $\tau \eta s$ $\chi \omega \rho \eta s$ $\tau \eta s$ $\delta \lambda \lambda \eta s$ depends upon the superl., not upon katà $\tau o v \tau o$. In 7. 216. 8 the art. refers back to 7. 176; further the relat. has here a definite anteced. as distinguished from 1. 111; 7. 25 etc. (on this ground $\tau o \chi \omega \rho i o v$ in 1. 84. 16 should be retained). In 2. 158. 22 the art. refers to l. 17.
- 11. With μέσον. The art. is omitted w. predic. μέσον in 1. 170. 15; 4. 17. 2; 4. 87. 15; also in preposit. phrases 1. 181. 4, 8; 2. 126. 10; 4. 171. 4; 8. 15. 5; 8. 23. 8. In 1. 186. 3 μέσον may be adverb. w. ἔχειν.
- 12. Position. A partit. gen. in attrib. position gen. occurs in contrasts w. $\mu \approx \nu$... $\delta \epsilon$; cp. 1. 143. 2; 7. 129. 3; 7. 156. 11; not infreq. the gen. depends upon art. w. partic. 1. 146. 10; 7. 110. 6; 7. 138. 4. Without marked contrast in $\mu \approx \nu$ clause in 1. 105. 13; 5. 1. 1; 8. 1. 1. In 8. 66. 9 $\tau \epsilon$... $\kappa \alpha i$ connects; in 8. 4. 1 and 8. 68 β . 11 there is no contrast, but other words intervene between art. and partic. In 1. 24. 18; 1. 98. 21; 6. 57. 27 the gen. depends upon a superl. in the attrib. position; but cp. 1. 53. 14.

The possessive gens. in attrib. position in 1. 165. 4; 2. 133. 6; 6. 30. 7 are also marked off by $\mu \ell \nu \dots \delta \ell$, but cp. 9. 50. 8. For reflexives in predic. position see 2. 26. 3; 2. 107. 5; 5. 5. 8; 6. 23. 11; 9. 33. 26; 9. 37. 15 (in 2. 26, 2. 107, 6. 23 the readings vary; in 5. 5 $\tau o \ell v$ olkyworátov $\ell w v \tau \ell v$ the governing word is not a subst.; in 9. 37 ℓv ℓv

§ 9. PERSONAL PRONOUNS

1. Nominative. a. $\tau \dot{v}$ in 4. 157. 7 in oracular verse. $\sigma \phi \hat{\epsilon} \hat{s}$ (4. 43. 23; 7. 168. 7; 8. 7. 7; 8. 108. 13 (?); 9. 55. 16) is always indir. reflexive. b. The nom. is freq. inserted when there is

no special emphasis, esp. after &s as; cp. 7. 53. 9; 7. 101. 9; 7. 184. 3; 7. 239. 21; 8. 30. 3; 8. 35. 10; 8. 38. 6; 8. 68 \(\beta\). 9; 8. 80. 13; 8. 144. 26 etc.; the adv. of comparison suggests a contrast; cp. ὄσον ἡμεῖς ἴδμεν 4. 17. 12 etc. At times the idea of contrast is suggested by $\mu \in \nu$ without following $\delta \in 7$. 9 γ . 3; 7. 239. 7; cp. ως μεν έμοι δοκείν 8. 66. 5 etc. More peculiar is the writer's use of ἐγώ when he promises to tell something later (2. 38. 7; 2.51.2), or declines to tell what he knows (2.65.9; 2.123. 14). c. In clauses balanced by $\mu \hat{\epsilon} \nu \dots \delta \hat{\epsilon}$, when the first clause contains a negative idea, the strong contrast is emphasized by introducing the second clause with έγω δέ, σὸ δέ, ὁ δὲ etc., although there is no change in subj.; cp. 7. 6. 23; 7. 10 θ . 10; 7. 13. 3; 7. 125. 5; 7. 156. 3; 7. 163. 7; 7. 208. 10; 7. 218. 18; 7. 239. 13; 8. 40. 10 (more than thirty examples); in 2. 115. 24 ἀλλ' αὐτὰ ἐγώ for ἐγὼ δέ. In 6. 16. 5 there is no negative in the first clause, but there is a contrast between véas µév and oi δέ (cp. αὐτοὶ δέ in Homer). In 7. 224. I the subjects of the two clauses differ; also in 7. 223. 10, where, however, the use of oi & would be more in accordance w. the com. usage, and the general sense of the passage would be improved by a negative before εφυλάσσετο = for they did not cling to (cp. Aesch. Eum. 440) the protection of the wall, but they etc. For the use of the prons. before $\delta \epsilon$ in the apodosis see § 28. d. A Homeric repetition of the subj. by a pron. w. $\gamma \hat{\epsilon}$ is found in 2. 173. 19; 7. 10 θ . 14. e. Here may be mentioned H.'s use of the 2 sg. fut. in geographical descriptions for the indef. one; cp. 2. 29. 11, 17, 23, 24; 2. 30. 2.

- 2. Genitive. a. The 3 pers. $\tilde{\epsilon}_0$ only in 3. 135. 16 as indir. reflexive. b. $\tilde{\epsilon}\mu\tilde{\epsilon}_0$ and $\sigma\tilde{\epsilon}_0$ are rare in possessive use; instead $\mu o i$, $\sigma o i$, and the possess. adjs.; but cp. 6. 68. 5; 9. 89. 16.
- 3. Dative. a. $\sigma o i$ is emphatic, $\tau o i$ unemphatic. In the Mss. $\sigma o i$ is at times enclitic; see 1. 109. 5; 1. 120. 32; 7. 10 α . 15; 8. 100. 34; with 7. 10 α cp. 1. 207. 8 and 3. 1. 24 (α has accent in

- both). b. $\sigma\phi i\nu$ occurs occasionally in some Mss. (2. 81. 5; 2. 82. 5), but has been rejected in favor of $\sigma\phi i$. c. For the possess. dat. see § 4. i. B. 1.
- 4. Accusative. a. $\tilde{\epsilon}$ only in an oracle 7. 220. 21. b. $\sigma\phi\acute{\epsilon}a$ is rare outside of H., who uses it 22 times, of which 20 are in books i-v; cp. 1. 46. 17; 7. 50. 20; 8. 36. 4. It is never nom. and never reflex. $\sigma\phi\grave{\epsilon}$ for $\sigma\phi\acute{\epsilon}a$ in 3. 52. 18, 3. 53. 13, for $\sigma\phi\acute{\epsilon}a$ s in 7. 170. 4 (s has $\sigma\phi\acute{\epsilon}a$ s) has been rejected by the editors.
- 5. Third Person. The pure anaphoric prons. are ol, μὶν, σφέων, σφὶ, σφέας, σφέα (σφίσι is reflex.; in 5. 103. 4; 6. 105. 9; 8. 68 β. 8, where all Mss. have an anaphoric σφίσι, most editors correct to σφί). οί, μὶν, σφί, σφία are never used directly after preps. (but σὺν δέ οἱ 6. 90. 3; 7. 57. 11, σὺν δέ σφι 6. 8. 2; 7. 10 θ. 8; 9. 11. 19), nor are σφέων and σφέας when anaphoric; αὐτῷ etc. instead. aὐτοῦ etc. are freq. in other anaphoric uses, often indistinguishable from of, $\mu \lambda \nu$ etc. (cp. 7. 10 θ . 7, 8; 8. 40. 3, 14; 8. 108. 16, 18), though often more emphatic. of, miv etc. rarely refer to things of neuter gend., but of is so used in 1. 183. 3, 4; 4. 34. 8; 6. 119. 14; µìv in 1. 93. 7; 1. 178. 12; 3. 111. 3 (cp. αὐτό in l. 5); 6. 82. 3; 7. 143. 6; σφέων in 5. 58. 10; σφὶ in 3. 128. 7. of of things not neut. in 1. 156. 8; 1. 181. 17; μὶν in 1. 51. 11; 2. 175. 20; 4. 5. 17. of is correlative in 2. 135. 10; 2. 172. 3; 7. 8 δ. 4; σφέας in 2. 144. 2; σφέα in 5. 92 η. 6. For a repeated relative, of in 1. 40. 4; σφί in 1. 146. 7; 2. 39. 9.

§ 10. REFLEXIVE PRONOUNS

1. First and Second Person. ἐμεωυτοῦ, -ῷ, -όν 3. 142. 16; 6. 86 a. 16; 3. 155. 8; in 3. 142. 19 αὐτῷ τέ μοι in contrast to τοῖσι ἀπ² ἐμέο. σεωυτοῦ, -ῷ, -όν 7. 16 a. 12; 7. 38. 15; 7. 157. 22; in 1. 124. 9 σέο τε αὐτοῦ πέρι. ἡμέων αὐτῶν etc. 4. 119. 18; 8. 109. 10, 19; αὐτοῖσι ἡμῖν in 5. 91. 12; ὑμέων αὐτῶν etc. 7. 135. 10; 7. 150. 12; 8. 140 a. 18. In the sing, the simple form is never direct

reflex., apart from the formula ἐγώ μοι δοκέω 2. 93. 28; 5. 80. 2; the plur. ἡμέων in 7. 236. 20. As indirect reflexives the simple forms are reg. in plur. and usual in sing., but cp. 3. 142. 16; 3. 145. 11.

- 2. Third Person. a. Direct. In sing. ἐωυτοῦ, -φ etc. are reg.; αὐτήν μιν 2. 100. 16 (cp. 1. 24. 12). In gen. plur. ἐωυτῶν most com.: σφέων αὐτῶν freq.; σφέων 7. 62. 8; 9. 54. 7. In dat. plur. σφίσι most com. (Mss. have σφὶ 1. 142. 15; 2. 42. 9); σφίσι αὐτοῖσι and ἐωυτοῖς are also used. In acc. plur. σφέας αὐτούς most com.; ἐωυτούς freq.; σφέας 4. 120. 7. b. Indirect. freq. οί, μιν, σφείς, σφέων, σφί and σφίσι, σφέας. σφέων, σφίσι, σφάς occur w. preps. μιν, as subj. of infin. w. ref. to subj. of prin. verb 2. 132. 11; possibly also 7. 143. 6; in same construct. έωυτόν 1. 34. 2; 4. 9. 8; 6. 126. 9; in plur. σφέας 1. 4. 4, 9; 1. 5. 5; 2. 4. 13; 4. 7. 2; 4. 15. 13, 16; 4. 187. 12; 5. 9. 13; 5. 86. 17; but έωυτούς 1. 134. 10; 1. 171. 24 (αὐτοὶ έωυτούς); 2. 2. 2, 6; 3. 22. 23; 4. 94. 2; 5. 7. 6; 6. 137. 22; and σφέας aŭroús 4. 78. 17; 5. 44. 2; 8. 94. 21; and aŭroús 2. 107. 12; 5. 36. 17. For ἐωυτοῦ, -ῷ etc. as indir. reflex. see 7. 3. 11; 7. 147. 3; 7. 209. 23; 8. 24. 4; 8. 61. 8; 8. 134. 12; in a gen. absol. clause only 9. 4. 8 (as subj. of gen. absol. 3. 27. 6; 9. 106. 11). σφέων aὐτῶν etc. are less freq. indirect; cp. 5. 57. 10. For aὐτοῦ, -ῷ, etc. as indir. reflex. see 7. 18. 3; 7. 101. 3; 7. 156. 12; 7. 206. 3; 7. 230. 3; 8. 40. 6; 8. 61. 11; 8. 65. 12; 8. 98. 9; 8. 103. 5; note 1. 165. 4; 2. 133. 6; 6. 111. 14 w. aὐτοῦ in attrib. position.
- 3. Pronominal Adjectives. ὅς occurs in 1. 205. 4 (?). σφέτερος is both direct and indirect; it is always plur.; in sing. ἐωυτοῦ. ἐμός is more freq. dir. reflex. than ἐμεωυτοῦ, but σεωυτοῦ more freq. than σός. In plur. αὐτῶν is added to adj. (5. 98. 12), but simple adj. 4. 133. 9.
 - 4. To emphasize a pron. without giving reflex. meaning avros

is placed first; cp. 3. 72. 26; 1. 117. 12; 8. 102. 4; 7. 8 a. 6. In 1 sing. the Mss. vary between emphatic and unemphatic forms; αὐτῷ μοι 2. 10. 2; 4. 134. 12; 7. 28. 11, but ἐμοί 3. 142. 19; αὐτοῦ τε ἐμέο 7. 38. 13; αὐτὸν δέ με 8. 101. 16. If αὐτός follows the pron. a word stands between 7. 39. 3.

5. Combinations like αὐτοὶ ἐωυτῶν are freq. in 3 pers.; cp. 7. 10 α. 5; 7. 236. 20; 8. 16. 7; 8. 86. 9; no example in 1 pers., in 2 pers. only 9. 16. 17.

§ 11. INDEFINITE Tie

- 1. τis means every one in exhortations and threats 7. 5. 13; 7. 237. 15; 8. 109. 21.
- 2. τὶς w. adjs. strengthening their meaning is freq.; it gen. follows. Cp. ἐκ πολλοῦ τεο χρόνου 2. 58. 8; πολλόν τι πλῆθος 2. 60. 3; οὖ πολλῷ τεῳ w. compar. 1. 181. 2; 2. 48. 8; w. superl. 5. 92 ε. 14; πολλόν τι w. superl. 1. 192. 11; σμικρόν τι 2. 7. 7; 4. 130. 1; see also 1. 147. 5; 2. 129. 15; 4. 198. 2; 7. 42. 9; 7. 192. 8; 8. 15. 1; 8. 93. 9. With οὖδέν 4. 19. 3; 4. 118. 15. With πᾶς 8. 86. 9. With εἶς 8. 26. 4. Cp. also οὖτω δή τι w. adjs. 1. 163. 11; 1. 185. 10; 2. 11. 4; τοιοῦτος (τοιόσδε) δή τις 1. 178. 6; 1. 192. 20; 5. 92 ε. 12 etc.
- 3. Position. τῶν τις Δελφῶν, characteristic of Ionic, is the usual order in H.

§ 12. DEMONSTRATIVE PRONOUNS

- 1. οὖτος, τοιοῦτος, οὖτω usually refer back, but forward in 1. 7. 2;
 1. 125. 3; 1. 178. 6; 7. 3. 12; 7. 5. 7; 7. 175. 14; 8. 140 α.
 2 etc.
- 2. δδε, τοιόσδε, τοσόσδε, δδε usually look forward, but cp. 1. 137. 2; 1. 141. 17; 1. 164. 2; 3. 48. 19; 4. 8. 1; 5. 83. 4 (cp. 6. 86 β. 13); 7. 62. 8; 7. 99. 17; 7. 230. 2; 8. 139. 2.
 - 3. ἐξ αὐτῶν, ἐν αὐτοῖσι therefrom, therein for more usual οὖτος

1. 9. 2; 1. 89. 7; 7. 8 γ . 3; 7. 10 a. 15; 7. 10 η . 11; 7. 14. 8; 7. 50. 9; 8. 60. 19, 25; the sing. in 1. 207. 15; 2. 51. 17; 7. 46. 20.

§ 13. RELATIVE PRONOUNS

- 1. After know, tell a relat. clause often approaches in meaning an indirect question, esp. through the omission of the anteced. demonstr. (cp. 2. 121 β . 16; 3. 50. 12; 3. 68. 2; 5. 74. 5; 6. 124. 7; 6. 129. 3; 7. 26. 6), or the transference of the anteced. noun to the relat. clause (1. 56. 5; 4. 53. 17; 6. 132. 5). After ask $\tau \delta$ is used in 3. 51. 2; 7. 37. 11; 9. 54. 9 (cp. ω s 7. 148. 10); after discuss 6. 37. 10; 8. 40. 6; 9. 71. 12 (δ s; cp. 2. 134. 17).
- 2. 60715 after a definite anteced. instead of 65 is not infreq.; cp. 1. 7. 10; 2. 46. 13; 3. 70. 6; 4. 8. 4; 6. 13. 14; 7. 196. 11; 8. 26. 8.
- 3. Attraction. In 69 instances the acc. of os is attracted, in 42 it is not. Of the 69 examples there are 30 of των ήμεις ίδμεν, so that, apart from this, attraction is omitted as often as it occurs. Subst. relat. clauses permit attraction more freq. than adj. clauses (cp. 7. 8 y. 11; 8. 100. 22; 8. 105. 3; 3. 134. 31). The verb in clauses w. attracted relat, is reg. indic. The relat, is not attracted if an attrib. acc. accompanies it (cp. 2.42.5). a. An acc. of time is attracted in 1. 107. 2: βασιλεύσας . . . ἔτεα σὺν τοῖσι Σκύθαι ἡρξαν. **b.** A nom. becomes acc. in 1. 92. 21; 2. 8. 7; 2. 22. 7 (?); 5. 92 8. 5; gen. for nom. 1. 78. 15. The four examples of the acc. are neut.; in form, therefore, the same as the nom. c. Attraction from dat. occurs only in the stereotyped temporal phrases $d\pi'$ η_s , ἀπ' οῦ, ἐν ῷ etc. d. Attraction of noun to relat. occurs in τὰς δὲ στήλας (nom. in a), τὰς ἴστη . . . , αἱ μὲν πλέονες 2. 106. 1; cp. 3. 147. 2; 9. 88. 5. e. οὐδεὶς ὅστις οὐ 5. 97. 11. οὐδαμῶν Ἑλληνικῶν τῶν οὐ πολλὸν μέζω 7. 145. 19. ἄφθονοι ὅσοι γίνονται 4. 194. 5 ; cp. 2. 175. 4; 4. 28. 3. In this connection may be mentioned the

formal use of $ω_s$ έκαστος = each separately after the manner of Thuc.; cp. 1. 114. 10; 6. 31. 5; 6. 79. 7; cp. 2. 82. 2: τάδε ἄλλα ἐστὶ ἐξευρημένα . . . τῆ ἔκαστος ἡμέρη γενόμενος ὁτέοισι ἐγκυρήσει they have worked out what fortune will befall a man according to the day on which he is born.

§ 14. ADVERBS

- 1. The demonstr. adv. ως so is freq., and occurs in the foll. combinations: ως δὲ καί 7. 104. 16; 7. 106. 4; 7. 206. 7; 8. 126. 13 etc.; ως δὲ δὴ καί 3. 37. 3 (?); ως δὲ 3. 13. 12; ως γάρ 9. 18. 11; ἀλλ' οὐδ' ως 1. 128. 3; 3. 152. 5; μέντοι οὐδ' ως 6. 76. 10; ως δ' αὐτως 7. 86. 9; 8. 21. 5 etc.; ωσαύτως 7. 86. 3, 7; 7. 236. 21; 8. 50. 7 etc.; ως δὲ παραπλησίως 7. 119. 1.
- For adv. use of ὅμοια, ἐπίκοινα, παραπλήσια see 1. 216. 2; 4.
 16; 6. 77. 8; 7. 118. 8; 7. 120. 9; 7. 141. 4.

§ 15. TENSES

- 1. Present. a. Historic. For the ordinary use to give greater liveliness to the narrative see 1.45.19; 3.78.11; 3.130.6, 12, 15 etc. H. also often uses the annalistic pres. when giving a brief chronicle of past events, esp. γ (ν eται, τ ελευτῆ, τ (κ τει, γ αμεῖ; cp. 3.160.12; 4.78.4,6; 4.149.5; 4.160.1; 5.27.5; 5.41.3; 5.92 β .4,6; 7.61.14 etc. b. Pres. in fut. sense often in oracles; cp. 7.140; 8.77. In the apod. of fut. condits. 1.207.15, 18; 3.155.17; 6.86 α .3; 6.109.29; 8.102.15; cp. 5.43.6; 6.82.12.
- 2. Imperfect. a. Iterative in $-\sigma\kappa\sigma\nu$ freq.; cp. 7. 5. 15; 7. 33. 11; 7. 41. 2; 7. 106. 2; 7. 119. 16, 19; 7. 211. 12. b. Iterative w. $\tilde{a}\nu$ 1. 196. 16, 22; 2. 109. 7; 3. 51. 12, 15; 7. 211. 13. $\tilde{a}\nu$ w. forms in $-\sigma\kappa\sigma\nu$ 2. 174. 5; 3. 119. 12; 4. 42. 16. c. Of attempt or intention in 1. 68. 26; 1. 69. 16; 1. 208. 6; 7. 20. 10 etc. d. With negative denoting resistance or inability 1. 76. 14;

5. 41. 16; 9. 55. 6; often in temporal clause of antecedence 7. 210. 3; 7. 211. 17; 7. 212. 12; 8. 4. 9; 8. 121. 1 etc., with associated causal meaning. e. With avriva etc. much more freq. than aor.; cp. 7. 1. 6; 7. 215. 2; 8. 108. 5; 8. 110. 5; 8. 128. 15. f. With apa expressing the real state of things in contrast to what had been thought 3. 64. 20; 3. 65. 12; 3. 70. 4; 4. 64. 18; 8. 8. 7; 8. 111. 10 (pres. in 7. 35. 10; aor. in 7. 130. 7). g. In certain verbs the imperf. is preferred to the aor., as herein (before a speech), καλείν, κελεύειν, αἰτείν, δείσθαι, ἄγειν, πέμπειν, πλείν, πορεύεσθαι etc.; cp. 1. 35. 6; 1. 120. 2; 3. 41. 8; 7. 148. 4; 7. 173. 5; 8. 64. 9; 8. 66. 4; 8. 70. 1; 8. 122. 4. h. In temporal sentences w. until the main verb is reg. imp. The negatived aors. in 6. 45. 7, 7. 137. 8, 8. 8. 12 imply an extended action of the opposite kind. The participles carry the idea of extended action in 2. 143. 16; 6. 83. 2. Sometimes the sentences are elliptical, the extended action following the aor. being suggested by the context: cp. 1. 158. 8; 4. 160. 2; 4. 201. 10; 6. 24. 7. The aor. in 4. 196. 12 is gnomic. For the imperf. instead of the aor. in the until clause see 3.

3. Aorist. a. Iteratives in -σκον from aor. stems are found in 4.78. 19; 9. 74. 6; combined w. ἄν in 4.78. 22; 4. 130. 8. b. Gnomic aors. in 2. 20. 8; 3. 82. 15; 7. 172. 18. Particularly characteristic is the use w. ὧν, which, when the verb is a compd., is placed between the prep. and verb. See examples under Tmesis, § 7, and 1. 132. 13. c. Ingressive in 7. 3. 18; 7. 13. 9; 7. 39. 1; 7. 45. 4; 7. 182. 4; 8. 23. 10; 8. 85. 11 etc. d. In questions w. οὐ, suggesting immediate action, in 9. 48. 18: τίδη οὐ... ἐμαχεσάμεθα; Why don't we fight? e. Temporal clauses. a. In until clauses the subord. verb is reg. aor. Exceptions are due to the 'overlapping' of the time of the main and subord. actions, to the aoristic effect of the subord. clause due to the kind of verb or some accompanying phrase, or to some peculiarity in the structure

of the sentence; cp. for impf. 1. 158. 11; 1. 196. 21; 3. 48. 20; 4. 160. 3, 11; 9. 55. 6; 9. 94. 6 (pres. subj. or infin. 1. 202. 13; 2. 115. 25; 4. 42. 13; 4. 196. 12; 7. 171. 9); for pres. 1. 98. 3; 3. 104. 14; 4. 181. 19; 6. 75. 12; for plupf. 5. 51. 13; 9. 55. 6. β. In clauses w. πρίν before the aor. infin. is regular; the exceptions are due to the nature of the verb, as 7. 228, 3; 8. 3. 2; 8. 144. 29. In the main clause the aor, is usual, but for impf. of continuing action see 4. 134. 20; 4. 167. 7. y. In clauses introduced by after the aor, is usual if the action of the clause is wholly antecedent. Many imperfs. are due to the kind of verb, κελεύω, πλέω etc. (see 2. g) being much used in this tense; cp. 1. 11. 7; 1. 171. 8; 2. 29. 29; 2. 108. 16; 2. 140. 4; 7. 146. 11; 7. 188. 1. The imperf. is reg. when negatived. The plupf. is found only 13 times w. ἐπεί, ἐπειδή, ἐπείτε; of these 5 are passives (8. 53. 14; 9. 84. 1 etc.), ἀπίκατο occurs 4 times (7. 175. 1; 8. 6. 2 etc.), έγεγόνει twice (8. 27. 1; 8. 129. 2), οἰχώκει in 7. 164. 13; παρηβήκει in 3. 53. 2. Of about 45 examples w. ωs about 30 are passives; there are το cases of εγεγόνει of which 8 are expressions of time like ώς εὐφρόνη ἐγεγόνει 8. 12. 1; ἀπίκατο is found three times, οἰχώκει twice; cp. also 8. 126. 11; 8. 129. 6.

4. Future. a. Indicative. a. A gnomic fut., descriptive of customs, is found in 1. 173. 21; 1. 198. 6; 1. 199. 20; 2. 39. 18; 2. 41. 10. With this cp. the 'Traveller's Future,' ήξεις ἐς πόλιν μεγάλην 2. 29. 11, 17, 19, 23, 24; 2. 30. 2; 2. 97. 11 etc. β. οὐ μὴ w. fut. indic. in an emphatic negative is the reading of β in 3. 62. 17; a has subj. (cp. 1. 199. 18; 7. 53. 11). γ. In delib. question 7. 234. 14; cp. τὰς τέφ τρόπφ περήσομεν 3. 72. 7. Indirect cases in 1. 11. 22; 3. 72. 4; 3. 84. 2; 1. 98. 1; 1. 125. 1; the Mss. vary between fut. indic. and aor. subj. in 7. 213. 1; 8. 135. 13. δ. ὅκως w. fut. in a demand 3. 142. 24. b. Optative. The Mss. agree in reading a fut. opt. only in 7. 226. 11 and 9. 38. 12 (λέγων ὡς ἀπολάμψοιτο συχνο ΄ς). α has ήξοι in 1. 127. 5. The

pres. opt. in 7. 6. 17 represents the pres. indic. of a prophecy. The pres. projato in 4. 135. 12 represents a command of the direct form, put into the opt. through the influence of $\mu \in \lambda \lambda \alpha$ in the $\mu \in \nu$ clause. c. Infinitive. a. With promise, swear, prophesy etc., there is some variation between fut., and aor. or pres. ὑπισχνεῖσθαι w. fut. 3. 74. 12; in 7. 168. 5 pres. in β ; in 7. 215. 1 aor. in B and β . ύποδέκεσθαι w. fut. 5. 111. 20 (neg. μή); 6. 11. 15 (neg. οὐ); 4. 119. 5; 4. 133. 13; 4. 148. 7; 6. 62. 3; 7. 158. 21; 8. 29. 10; 8. 102. 5; 9. 12. 5; in 3. 69. 16 fut. in a, aor. in β ; in 1. 24. 16 and 6. 2. 5 fut. only in P (all three κατεργάσεσθαι; cp. 7. 215). ὑπέδυσαν in 7. 134. 14 has fut. in β, aor. in α. ὑποστῆναι w. fut. 9. 94. 8. προείπε w. fut. 1. 84. 4. ἐπαγγέλλεσθαι w. fut. 8. 142. 18. εὖχεσθαι w. fut. 2. 181. 13; 4. 76. 10 (= vow), but aor. in 1. 27. 16; I. 31. 22 (= pray for). $\pi \rho o \lambda \acute{e} \gamma \epsilon \iota \nu$ in I. 53. 13 w. fut. (aor. in some Mss.). λόγιον w. aor. 8. 60 γ. 6. ἐκέχρηστο w. aor. 7. 220. 10; w. fut. 2. 139. 9; 2. 147. 17; 2. 151. 12; 3. 64. 16; 4. 156. 5; 5. 43. 7; 6. 76. 1; 7. 142. 7; 8. 51. 12. ἀνείλον w. fut. 9. 33. 8. προαγορεύειν W. fut. 1. 91, 16; 1. 74. 11. ἐπομνύναι etc. w. fut. 1. 29. 11; 1. 165. 14; 3. 74. 8 etc., but Mss. have ἐκδύσασθαι in 5. 106. 31. In laws, oaths, and agreements where the infin. is not directly dependent upon a verb of swearing or promising the pres. or aor. is used; cp. 1. 146. 16; 4. 201. 22; 7. 132. 9; 9. 26. 20. ἐλπίζειν etc. have fut. when hope of fut. action is expressed, but H. freq. uses these words of confident expectation, and consequently w. pres. or aor. ἐπίδοξος w. fut. 6. 12. 17; w. aor. 1. 89. 7. προσδέκεσθαι w. fut. infin. 7. 235. 18; 8. 130. 14 etc.; w. fut. partic. 1. 89. 8; & w. fut. indic. 9. 48. 13. B. In 8. 86. 10 the Mss. agree in reading the aor. w. δοκείν; in 9. 109. 9 a has αἰτησαι, βαἰτησεσθαι; in 8. 100. 10 after ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη the Mss. have aor. With 9. 109 cp. 7. 38. 6. With Sokeiv the aor. is hard to defend. In 8. 86 the pres. would suit the context better than After γνώμη in 8. 100 the aor. is possibly due to an idea HERODOTUS -- A

of intention; cp. 5. 118. 9; 6. 110. 4. γ. With έν νόω έχειν and other words of intention there are several examples of the fut., as well as of the aor. or pres.; cp. fut. in 1. 10. 9; 1. 86. 9; 8. 7. 10; 9. 93. 14; aor. in 7. 157. 11; pres. in 1. 27. 10; 3. 64. 8; 4. 125. 19 etc. ἐπέχειν w. fut. 1. 80. 24; w. pres. 1. 153. 20; 6. 96. 1. νοείσθαι w. fut. 7. 206. 7; w. pres. 1. 77. 14. διανοείσθαι w. fut. 7. 207. 2; w. pres. 9. 54. 8. ἐπινοεῖν w. fut. 3. 31. 7; 3. 134. 17; w. pres. 1. 27. 3; 3. 122. 8; w. aor. 2. 150. 12; 2. 152. 9; 5. 24. 7. etc. ἐπιβουλεύειν w. fut. 6. 137. 21. See also fut. w. παρασκευάζεσθαι 8. 97. 11, and even w. βούλομαι 4. 111. 15. δ. With μέλλω the fut. is most com. (c. 80 cases: c. 35 pres.), the aor. rare, γενέσθαι alone being found 1. 34. 5; 2. 39. 14; 7. 148. 10 (pres. in B) a form easily confused w. the pres. (in 4. 146. 7 some Mss. have καταχρήσασθαι; in 8. 40. 7 a has ποιήσασθαι). With μέλλω cp. άναβάλλεσθαι w. fut. 5. 49. 50; 6. 86 β. 12; in 9. 8. 2 β has pres., a aor.

§ 16. Subjunctive in Independent Clauses

Besides the use in exhortations and prohibitions (8. 65. 26; 8. 100. 26; 8. 109. 22; 8. 142. 20) may be noted: a. οὐ μή w. subj. in an emphatic negation 1. 199. 18; 3. 62. 17 (fut. indic. in β); 7. 53. 11. b. Deliberative questions 7. 101. 15 etc.; for indirect cases see 7. 213. 1; 8. 36. 4; 8. 101. 19 etc. In μαθήσεσθε ὁκοῖον ἄν τι ὑμῖν ἐξ αὐτοῦ ἐκβαίνη (9. 11. 12) we have a relat. clause rather than a question (cp. § 13. 1); cp. μάθε ὅσα ἀγαθὰ ἀποβαλεῖς 1. 71. 16. c. μὴ οὐ w. subj. in an expression of doubt: ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ἢ τὸ μαντήιον 5. 79. 12. d. ὅκως μή w. subj. in a warning 6. 85. 12.

§ 17. OPTATIVE IN INDEPENDENT CLAUSES

Besides the opt. in wishes (3. 65. 37; 6. 69. 33; 7. 11. 8; in relat. clause 5. 111. 16; introduced by $\delta\lambda\lambda$ ϵi 7. 5. 10) and the ordinary potential opt. may be noted the following potential opta-

tives referring to the past: a. With pres. tense 1. 2. 6 (ἔησαν δ' ἀν οὖτοι Κρῆτες these were Cretans, I suppose); 1. 70. 17; 2. 98. 7; 5. 59. 7; 5. 60. 5; 7. 184. 17; 7. 214. 11; 8. 136. 19. b. With aor. tense 2. 11. 20; 7. 180. 7; 9. 71. 19.

§ 18. CONDITIONAL CLAUSES

In general the usage is as in Attic. For examples of particular conditions see 7. 103. 8; 8. 22. 9, 11; 8. 100. 28; of general 7. 3. 12; 7. 6. 22; 8. 115. 8 (imperf. indic. in 7. 83. 5); of ideal 7. 9 γ . 5; 7. 15. 15; 8. 108. 13; 8. 19. 3 (no $\alpha \nu$ in Mss.); of unreal 7. 47. 4; 7. 50. 16; 8. 93. 5; 9. 45. 6 (imperf. of past 8. 30. 5; 8. 103. 2; 8. 140 β . 6; for $\chi \rho \hat{\eta} \nu$ in apod. see 7. 9 β . 10; 9. 60. 10); of future 7. 10 θ . 6; 8. 80. 10. The following points may be particularly noted.

- 1. Omission of &ν. The foll. doubtful examples occur: εἰ μὴ ἀναβη̂ (ην in β) 2. 13. 6; ην καὶ ἀποστέωσι (εἰ in α) 3. 15. 8; εἰ μὲν μεταμελήση (fut. in β) 3. 36. 25; εἰ δὲ διαχρήσησθε (fut. in β) 6. 11. 10; εἰ δὲ ἀποδίξεις (subj. in β) 7. 50. 8; εἰ νικηθέωσι 8. 49. 9 (ην in β); εἰ δὲ ταῦτα μὴ ποιήσης (fut. Pδ) 8. 62. 6; εἰ μὴ γένηται (ην in β) 8. 118. 13. The Mss. vary in each case. In three cases it is a question of an easily confused -ση or -σει; in four of ην μέν οτ εἰ μέν, ην μή οτ εἰ μὴ, ην νικ- οτ εἰ νικ-, i.e. a nasal follows the particle, rendering the confusion of εἰ and ην easy, to the ear at least. See next section.
- 2. Negative οδ. εἰ δὲ ταῦτα οὖ ποιήσεις 1. 212. 13; εἰ δὲ ταῦτα μὲν οὖ ποιήσουσι, οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται 6. 9. 20; cp. 7. 10 θ. 11; contrast εἰ δὲ ταῦτα μὴ ποιήσης (-εις) 8. 62. 6. The meaning in these cases is if you are determined not to do what is advised. In 7. 16 γ. 15 οὖ negatives οἶά τε. In 6. 133. 10 the Mss. vary between ἢν μή οἱ δῶτι and ἦν μιν οὖ δῶσι (Stein μὲν οὖ). In 7. 9. 10 etc. οὖ after δεινὸν εἰ as freq.; cp. 1. 60. 14; 1. 129. 11; 5. 97. 14; 7. 46. 9; 9. 68. 2; 9. 100. 7.

- 3. ἐθέλει. a. With an inanimate subject ἐθέλει is used in fut. condits. of something that is going to happen beyond the control of human agencies; cp. εἰ γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτη, κίνδυνος πάση Μέμφι κατακλυσθῆναί ἐστι 2. 99. 14; cp. w. θεός as subj. 2. 13. 18. The fut. ἐθελήσει is used in 1. 32. 13; 1. 109. 12; 2. 11. 15; 2. 13. 18'; 2. 99. 14; the pres. ἐθέλει in 7. 10 δ. 7; 7. 16 γ. 6; 7. 49. 15; the opt. in 2. 14. 4 (possibly influenced by ὡς εἶπον). b. Strong determination is expressed by the 2 pers. ἐθελήσεις in 7. 10 θ. 11 (see 2); cp. in the 3 pers. εἰ (ἄνθρωπος) ἐθέλοι κατεσπουδάσθαι αἰεί, λάθοι ἄν μανείς 2. 173. 18. c. Simple futurity is expressed by the 1 pers. in εἰ γὰρ ἐθελήσομεν ἐσδέξασθαι τοὺς πολεμίους ἐς τὴν χώρην 1. 207. 14 and γνοὺς ὅτι εἰ ἐθέλει σφι πᾶσαν τὴν ἀληθείην εἰπεῖν, αὐτὸς κινδυνεύσει ἀπολέσθαι 9. 89. 5; cp. the impersonal 2 pers. in εἰ θέλεις ψήφφ μούνη βαλεῖν διατετρανεῖς 3. 12. 6 ('Traveler's Future' instead of pres. gen.).
- 4. Future Indicative. See 7. 8γ . 3; 7. 10θ . 10; 7. 11. 11; 7. 16γ . 13; 7. 50. 8; 7. 172. 14; 7. 226. 11; 7. 236. 15; 8. 3. 5; 8. 62. 3; 8. 108. 12; 8. 112. 6. Generally, if the verb is 2 pers., a warning is implied.
- 5. For ei clauses with attempt etc. see 3. 128. 13; 6. 52. 17; 8. 6. 6; 9. 14. 4.

§ 19. Indefinite Relative Clauses

- 1. For subj. and opt. as in Attic see the *general* clauses in 7. 49. 16; 7. 104. 21; 8. 98. 5; 8. 115. 8, 15; the *future* in 8. 19. 9; 8. 93. 8; 9. 7. 13. Indic. in *particular* 8. 32. 12 etc.
- 2. Omission of av. The four examples are general clauses: 1. 216. 4; 2. 85. 2 (cp. αν in the clause on which it depends); 4. 46. 11; 4. 66. 4 (πίνουσι τῶν Σκυθέων τοῖσι ἄνδρες κτέ., τοῖσι δ' αν μή; note αν in the δέ clause and the possibility of loss of αν before ανδρες).
 - 3. Some indefinite relat. clauses apparently have a definite

antecedent; cp. ἐπεθύμησε μνημήιον ἐωυτῆς καταλιπέσθαι ποίημα ποιησαμένη τοῦτο τὸ μὴ τυγχάνοι ἄλλῳ ἐξευρημένον . . . τοῦτο ἀναθεῖναι 2. 135. 13 = what shall turn out not to have been discovered by another, that to set up as a memorial. Note the negative, the mood, and the lack of the article w. τοῦτο, showing that ποίημα is appositive. Such relat. clauses are substantives, not adjectives. Instead of οὖτος Attic writers generally use τοιοῦτος δς (μή). Cp. 1. 32. 8; 4. 79. 12; 4. 95. 15; 4. 166. 5; 6. 125. 10; 7. 11. 20; 7. 102. 3. In τί σφεας ἀπαιρήσεαι, τοῖσί γε μή ἐστι μηδέν 1. 71. 15 the meaning is what will you get from people who have nothing, like them?

§ 20. TEMPORAL CLAUSES

1. General. For the most part, as in Attic, the subj. w. av is used of pres. time, the opt. of past. In clauses of which the action precedes that of the main verb $\epsilon \pi \epsilon \acute{a} \nu$ is almost invariably used in pres. gen. (about 150 cases), ὄκως in past gen. (about 50 cases). Examples are: ἐπεάν w. subj. 7. 9 β. 3; 7. 10 α. 5; 7. 10 ε. 6; 7. 85. 9; 8. 104. 6 etc.; ἐπείτε ἄν w. subj. 1. 200. 3; 1. 202. 8; ἐπείτε w. opt. 2. 181. 7; εὖτε ἄν (contemp.) w. subj. 2. 63. 3; 6. 27. 1; εὖτε w. opt. 4. 78. 15 (antecedent, resumed w. οκως); δκότε w. opt. 2. 120. 10 (contemp.); 2. 181. 17 (anteced.); οσάκις αν. w. subj. 1. 198. 2 (anteced.); οταν w. subj. 5. 16. 19 (strictly anteced., but w. emphasis upon the almost simultaneous result); ὅτε w. opt. 4. 78. 27 (anteced.); ὡς w. opt. 1. 17. 7 (anteced.); 7. 119. 18 (eyívero in a); in 1. 196. 17 ws is modal= just as he used to go through with the sale of the handsomest, he would put up the ugliest; oxws w. opt. 7. 6. 19; 7. 41. 2; 7. 128. 11; 8. 52. 4; 8. 90. 17; 8. 91. 6 etc. es o av w. subj. 1. 93. 14; 3. 82. 21; 4. 30. 9: 4. 196. 12; in 3. 31. 11 αν is omitted; μέχρι ου w. opt. 2. 179. 7; πρὶν ἄν w. subj. 1. 140. 4; 1. 197. 9; 1. 198. 6; 3. 109. 6 (a omits av); 4. 117. 5; 4. 196. 14. av is reg.

omitted w. πρὶν η 1. 136. 8; 7. 10 η. 10 and πρότερον η 1. 199. 14; 4. 196. 15.

Two sentences (1. 132. 5; 4. 172. 15) have & w. subj. without Both are introduced by \(\tau\omega\) or \(\delta\) is \(\delta\) and are not purely temporal. This is shown clearly in 1. 132 (των δε ως εκάστω θύειν $\theta \dot{\epsilon} \lambda \eta$, καλεῖ τὸν $\theta \dot{\epsilon} \dot{o} \nu$) by the τόν $\theta \dot{\epsilon} \dot{o} \nu$; the meaning is according as he wishes to sacrifice to each of the gods in turn, he calls upon that god. So $\tau \hat{\omega} v \delta \hat{\epsilon} \hat{\omega}_S \hat{\epsilon} \kappa \alpha \sigma \tau \hat{\sigma}_S \hat{\sigma}_$ as each guest in turn has intercourse with her, he gives her a gift. ws differs from when here in that it implies that the time of the action of the prin. verb corresponds in order to that of the subord. clause; cp. each man is assigned a number when he comes in with each man is assigned a number in accordance with when he comes in (= the time of his arrival). The use of ws is similar in 1. 196. 5: ως αν αι παρθένοι γινοίατο γάμων ωραίαι, ταύτας ές έν χωρίον ἐσάγεσκον άλέας according as the maidens in turn became marriageable they used to bring them together into one place (cp. ταύτας w. τον θεόν in 1. 132). Here the αν is difficult; perhaps we should read at in turn, which, like exactos, would bring out the idea of is as of order rather than simple time. With the first two cp. 6. 31.5: ὅκως δὲ λάβοι τινὰ τῶν νήσων, ὡς ἐκάστην αἰρέοντες οἱ βάρβαροι έσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους, for which might have been written, without great change in meaning, τῶν δὲ ὡς ἐκάστην λάβοι κτέ.

In 1. 196. 21 the imperf. indic. is used in a gen. clause w. $\frac{2}{5}$ 5; in 7. 23. 7 the aor. w. $\frac{2}{5}$ 6; cp. 3. 104. 15 and 4. 181. 19, in which, however, the verb of the $\frac{2}{5}$ 6 clause does not fix the end of the action of the prin. clause.

2. Future. The subjunctive is regular, but in 9. 58. 22 διωκτέοι εἰσὶ ἐς ὁ καταλαμφθέντες δώσουσι ἡμῖν δίκας. Here the end of the action of διωκτέοι lies properly in καταλαμφθέντες and δώσουσι tells what is going to happen then. Examples of fut. clauses are: ἐπεάν 7. 8 δ. 2; 7. 77. 2; 7. 146. 14; 8. 22. 13 etc.; ἐπειδάν 8.

144. 28 (all Mss.; the Mss. vary in the conjunction in 1. 193. 18; 3. 21. 16; 4. 22. 11; 4. 61. 3); $\frac{1}{6}\pi \epsilon i \tau \epsilon$ 8. 22. 19 (no $\frac{\pi}{6}\nu$); $\frac{\pi}{6}\tau a \nu$ 7. 10 8. 4; 5. 30. 29; 5. 93. 4 etc.; $\frac{\pi}{6}\chi \rho \iota$ ov 1. 117. 18 (no $\frac{\pi}{6}\nu$); $\frac{1}{6}\varsigma$ $\frac{\pi}{6}\nu$ 2. 115. 25; 4. 43. 12; no $\frac{\pi}{6}\nu$ in 8. 108. 25 (opt. in a); $\frac{\pi}{6}\sigma \tau$ $\frac{\pi}{6}\nu$ = until 7. 141. 10; 7. 158. 20; 8. 4. 8; = as long as 3. 53. 22; 4. 201. 12; 8. 61. 9; 8. 142. 19; 8. 143. 8; 8. 144. 19; $\mu \epsilon \chi \rho \iota$ until 4. 119. 18 (no $\frac{\pi}{6}\nu$); $\pi \rho \iota \nu$ w. $\frac{\pi}{6}\nu$ 1. 32. 39; 1. 159. 7; 5. 106. 32; without $\frac{\pi}{6}\nu$ 4. 157. 11; 6. 82. 8; 7. 220. 22 (oracle); Mss. vary in use of $\frac{\pi}{6}\nu$ in 1. 32. 25; 1. 82. 36; $\frac{\pi}{6}\nu$ $\frac{\pi}{6}\nu$ reg. without $\frac{\pi}{6}\nu$ 1. 19. 12; 4. 9. 8 (infin. in a); 6. 133. 11; 7. 8 $\frac{\pi}{6}$. 9; 9. 93. 26; 9. 117. 5; $\frac{\pi}{6}\rho \iota \nu \rho \iota \nu$ without $\frac{\pi}{6}\nu$ 7. 54. 8; 9. 86. 6; 9. 87. 5.

With regard to the omission of $\tilde{a}\nu$ it is to be observed that in the case of when clauses there is but one example of omission (8. 22) out of a very large number of future and general clauses, and that in this case $(\tilde{\epsilon}\pi\epsilon \acute{\epsilon}r\epsilon \acute{a}\nu\epsilon\nu\epsilon\iota\chi\theta\hat{\eta})$ the following word begins w. $\tilde{a}\nu$. In until clauses $\pi\rho i\nu$ $\tilde{\eta}$ and $\pi\rho\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\nu\nu$ $\tilde{\eta}$ regularly omit $\tilde{a}\nu$ whether future or general; with the other words the omission is so frequent in comparison with the total number of cases that there can be no question of inserting it.

3. Conjunctions. ὑς, ἐπείτε, and ἐπεί are very freq. ἐπειδή occurs about 35 times. ὅκως is freq. in past gen. clauses; in past partic. 7. 229. II; 9. 66. 9; in fut. gen. 5. 63. 3 (opt. indirect); ὅκως τε in 2. 108. 16. ὡσπερ in 6. 41. 3 is not temporal; the meaning is "he got through the gulf as he started from Kardia" (i.e. with five ships), but, as he was passing the Chersonese the Phoenicians fell upon him and captured one ship; cp. Thuc. 8. 23. I τέσσαρσι ναυσὶν ὡσπερ ὡρμητο with four ships as he started. ὅτε, ὅταν about 50 times. ὁκότε in 2. 120. 10; 2. 181. 17. εὖτε in 2. 63. 3; 4. 78. 15; 6. 27. 1; 7. 193. 11; 7. 209. 8. ἢμως in 4. 28. 13 (w. correl. τηνικαῦτα in the season, in which). ὁσάκις in I. 198. 2. ἐν ῷ while I. 164. 12; 7. 26. I etc. (15 cases); cp. ἐν ὄσφ I. 174. 12. ὄσον (without χρόνον) I. 130. 5; 7. 161. 7.

ἄχρι οὖ until 1. 117. 18. ἔστε (see under 2). ἔως = until 4. 42. 12; 7. 23. 7; 7. 100. 5; = as long as 1. 62. 7; 1. 173. 10 (Mss. τέως); 2. 57. 6; 3. 25. 21; 3. 134. 12; 4. 165. 1 (Mss. τέως); 9. 6. 2; 9. 23. 5; 9. 70. 7; 9. 102. 7. μέχρι = until 4. 119. 18; = as long as 4. 3. 15; μέχρι ὅσου as long as 8. 3. 9; μέχρι οὖ until 1. 187. 9; 2. 179. 7; 5. 28. 9; 7. 60. 11; 7. 225. 6; 8. 100. 2. ἐς δ is most com. for until; about 60 cases. All Mss. have ἐς οὖ in 4. 160. 11 (cp. l. 3); 4. 181. 19; 4. 196. 12; 5. 51. 13; in seven other passages the Mss. vary. ἐς οὖ is not used by other writers until we get to Appian, but ἐς δ also is only Ionic or late (in Thuc. 5. 66 ἐς δ = as far as). It is impossible to reject ἐς οὖ with certainty. As ἕως οὖ is found but once (2. 143. 11), there is more likelihood of post-classical influence upon the text, though the phrase cannot be considered especially strange in a writer who uses μέχρι οὖ ἀγορῆς διαλύσιος (3. 104. 7 etc.).

With the exception of $\vec{\epsilon}\nu$ $\vec{\psi}$ and $\vec{\epsilon}_5$ \vec{o} relative phrases are rare apart from a word of time, but cp. $\vec{\epsilon}\xi$ ov 2. 15. 19; 6. 109. 14; $\vec{\epsilon}\xi$ or $\vec{\epsilon}$ or 3. 63. 8; $\vec{\epsilon}\pi$ ov 2. 44. 12; $\vec{\epsilon}\xi$ or 2. 98. 4.

§ 21. FINAL CLAUSES

- r. two. After prim. tenses the opt. occurs once (2. 93. 21, a repeated action) in 38 cases; after sec. tenses the opt. occurs 23 times, the subj. 38, and in four cases there is change from one to the other; the subj. is used after a histor. pres.
- 2. δκως. After prim. tenses the subj. in 9. 78. 8; after sec. the opt. in 1. 17. 4; 2. 109. 9; 5. 96. 5; 5. 98. 4; 8. 35. 7; the subj. in 2. 100. 17; 2. 120. 8, 28; 2. 121 β. 15; 9. 96. 9. δκως δν after prim. tenses w. opt. in 1. 110. 16; after sec. w. subj. in 1. 22. 2, w. opt. in 1. 75. 18; 1. 99. 9; 8. 13. 9.
- 3. 4. After prim. tenses the subj. 1. 1. 1; 1. 159. 21; 3. 140. 24; 4. 97. 20; 4. 187. 11; 5. 20. 19; 9. 111. 26; after sec. the opt. in 1. 185. 28; 5. 33. 5; 8. 16. 4; 8. 76. 18; 9. 51. 21, the

- 4. μή. a. Final. After prim. tenses the subj. in 1. 41. 9; 9. 45. 5; after sec. the opt. in 4. 78. 24; 7. 107. 9; 8. 128. 20; opt. and subj. in 8. 6. 8; subj. in 1. 34. 16; 8. 130. 12. In four of these cases we have φυλάσσω (φύλακα) οτ καταπλήξαι. μή is also found in object clauses, cp. 7. 103. 14 (δρα), 7. 149. 6 (ἐπιλέγεσθαι), 7. 220. 2 (κηδόμενος) etc. b. With fear. Freq. The subj. is usual after sec. tenses, the opt. only in 3 out of 32 cases; cp. 7. 52. 3; 7. 163. 3; 7. 235. 14 (σὐδὲν δεινοὶ ἔσονται μή); 8. 53. 6 (σὖκ ἄν ἤλπισε μή) etc. μὴ οὖ in 4. 97. 18; 6. 9. 5; 7. 163. 3; 9. 46. 18. In one case an independent μὴ οὖ clause, 5. 79. 12. Independent ὅκως μή in 6. 85. 12.
- 5. Object Clauses. ὄκως w. fut. indic. in 24 cases, prim. and sec. After sec. tenses the aor. opt. 7. 176. 25; 8. 71. 1, the pres. opt. 9. 117. 4; the subj. 2. 121 a. 14; 9. 102. 10. After histor. pres. the opt. 1. 63. 8, subj. 4. 148. 6, subj. and opt. 1. 117. 10. ὄκως ἄν w. opt. after sec. tenses 1. 91. 8; 2. 126. 8; 3. 44. 6; 5. 98. 22; w. subj. 1. 20. 6. ὡς w. fut. 3. 84. 2; 3. 159. 8; 7. 161. 6 (folls. ὄκως). ὡς ἄν w. subj. after a prim. tense 3. 85. 7. Independent ὄκως 3. 142. 24; ὄκως μή 6. 85. 12.

§ 22. åv.

For the use of $d\nu$ in final clauses see § 21. 2, 3, 5; for its omission w. the subj. in conditional clauses § 18. 1, in relative clauses § 19. 2, in temporal clauses § 20. 1, 2. $\delta\sigma\omega$ $\delta\omega\sigma\iota$, without $\delta\nu$, is found on an inscription of Teos (Hoffmann, Gr. D. iii. n. 106. 4). Hippocrates omits $\delta\nu$ reg. w. $\pi\rho\delta\tau\epsilon\rho\nu\nu$ η , $\pi\rho\delta\nu$ η ; freq. w. $\pi\rho\delta\nu$, $\delta\omega$, and in general relative clauses.

§ 23. INFINITIVE

- 1. Imperative Use. See 1. 32. 40; 3. 155. 27, 30; 6. 86 a. 24; 7. 159. 8 (β oή θ ει a); 7. 209. 24 etc. In 5. 105. 11 the infin. expresses a wish; cp. 9. 48. 24.
- 2. Absolute Use. ἐκὰν εἶναι willingly at least 7. 104. 13; 7. 164. 3; 8. 30. 8; 8. 116. 4; 9. 7 α. 12; 9. 53. 8, all negative sentences except 7. 164, where there is a contrast. τὴν πρώτην εἶναι at least at first 1. 153. 18. ἐμοὶ δοκεῖν, limiting the strength of an assertion, is found 16 times without ὡς (cp. 7. 3. 17; 8. 22. 17 etc.), and 9 times w. ὡς (cp. 8. 30. 5; 8. 66. 5), once w. participle συμβαλλομένφ 4. 87. 14. ὡς λόγψ εἰπεῖν 2. 15. 13; 2. 37. 14; 2. 53. 4 etc. only found in H., who does not use ὡς ἔπος εἰπεῖν and has ὡς εἰπεῖν only in 8. 115. 6. He also has οὐ πολλῷ λόγψ εἰπεῖν 1. 61. 19 and λόγψ δὲ εἰπεῖν 2. 21. 2; τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν 2. 91. 1; 7. 143. 16 (Mss. εἶναι); ἐνὶ δὲ ἔπει πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν 3. 82. 25. ὡς εἰκάσαι 1. 34. 2; 9. 32. 15. ὡς εἶναι συμβάλλειν 20. 1. 7; 4. 99. 21; cp. ἔν πρὸς ἕν συμβάλλειν 4. 50. 4. Also ὡς μὲν ἐμὲ συμβαλλόμενον εὐρίσκειν 7. 24. 1; ὡς ἐμὲ κατανοεῖν 2. 28. 18; ὡς ἐμὲ εὖ μεμνῆσθαι 2. 125. 19; ὡς δηλῶσαι 2. 24. 6; 2. 25. 1.
- 3. With ώς. In addition to the preceding examples there are found the following uses of ώς, also in a limiting sense. a. ώς = ώστε 3. 146. 3; 4. 184. 14; 7. 24. 6 (w. indic. 1. 163. 11; 1. 199. 22; 2. 135. 22; 3. 130. 19; 7. 11. 22; 8. 99. 3). b. While in the preceding the ώς clause expresses the exact degree in which the statement of the prin. clause is true, or the result that follows from the prin. statement, in the following examples the ώς clause gives the point of view from which the prin. statement can be made: τὸ ὧν δὴ ἀπὸ Ἡλίου πόλιος οὐκέτι πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου 2. 8. 15 not large considering that it was part of Egypt; καὶ γὰρ κάρτα πολλοὺς εἶναί σφεας καὶ ὀλίγους ὡς Σκύθας εἶναι 4. 81. 3 few from the point of view of their being Scythians; μεγάλα

ἐκτήσατο χρήματα ὡς ἃν εἶναι 'Pοδῶπιν 2. 135. 7 large from the point of view of its being Rhodope's (the ἄν and the acc. 'Pοδῶπιν are difficult; some omit ἄν, and some change to dat. or gen.). With this meaning of ὡς cp. τοῦ βίου εὖ ἤκοντι ὡς τὰ παρ᾽ ἡμῶν 1. 30. 22 and ὡς ἐκ κακῶν ἐχάρη 8. 101. 2; the effect of the ὡς clause is very similar to ὡς ἐμοὶ δοκεῖν. The above rendering is preferable to so far as it belonged to Egypt, so far as they were really Scythians (Stein, Abicht), for, in the latter translation, the adjectives πολλόν, ὁλίγους are taken absolutely, and ὡς εἶναι limits the subject contrary to the usage in similar cases (see examples in Grünenwald, Inf. der Limitation, p. 12).

4. With sore. Before Sophocles and Herodotus there are few examples of finite moods in wore clauses. In H. the various uses found in Attic prose are fully developed. Finite moods occur 55 times as compared w. 76 examples of the infin. (of which about 10 cases are in indirect discourse). The following points may be noted. a. The worte clause is the object of contrive in 1. 9. 6; 1. 116. 10; 4. 46. 9; of persuade in 2. 173. 2; 4. 145. 21; 6. 5. 11; 7. 6. 3; of decide in 8. 57. 13; of prevent in 8. 57. 10; cp. 1. 98. 17; 3. 48. 2; 5. 105. 4. b. The work clause is the subj. of it happened in 1. 74. 8; 3. 14. 24; 3. 71. 8; 8. 15. 5; 8. 88. 2; 8. 90. 4; 8. 132. 17; 8. 141. 8. Cp. 5. 92 a. 8 where it explains τοῦτο; cp. 7. 9 β. 14. c. ωστε means on condition that in 1. 82. 10; 3. 36. 24; 5. 65. 11; cp. 3. 15. 5. d. η ωστε after a compar. in 3. 14. 40; 8. 22. 13. e. οὖτω ὧστε in combination has become somewhat formal = and so, the force of $ovit\omega$ being practically lost; cp. 9. 37. 19. f. After a negat, prin. clause a fut. indic. is used in 7. 16 y. 9, an imperf. indic. in 2. 120. 7. g. To express a probable action in the fut. or a possible action of any time the infin. is com. used, but we find the fut. indic. in 3. 12. 6; 3. 36. 24; 7. 16 y. 9. In 3. 12 it alternates w. a potent. opt.; in 3. 36 w. an infin. The fut. infin. in 1. 189. 12 represents

a fut. indic. of the direct form; the infin. w. $d\nu$ in 3. 105. 8 a potent. indic. In clauses of practical independence we have the fut. indic. in 1. 155. 26; 8. 140 a. 16; the potent. opt. in 2. 16. 11; 2. 173. 16; the potent. indic. in 2. 22. 14; 2. 43. 17. h. There is no certain case in which the wore clause is purely final. The meaning in 3. 15. 5 is he would have got back Egypt to the extent of being its governor, as opposed to the idea of becoming again its independent ruler; in 7. 130. 12 for (the conquest of Thessaly) is merely a matter of letting the river on the land and so putting it all under water; in 8. 19. 13 the wore clause defines wonth of the proper time"; in 8. 106. 19 the meaning is it was the gods who brought you into my hands, and so you cannot find fault with the punishment that is to be inflicted.

The examples with the infin. are: i. Limiting Clauses. a. Present or past fact: 1.74.8; 1.98.17; 1.107.5; 1.212.6; 2.71. 7; 2, 126, 2; 2, 173, 2; 3, 23, 9; 3, 48, 2; 3, 71, 8; 4, 46, 9; 4. 145. 20; 4. 160. 13; 5. 105. 4; 6. 5. 11; 7. 6. 3; 7. 20. 6; 7. 117. 7; 8. 15. 5; 8. 27. 17; 8. 84. 12; 8. 88. 2; 8. 90. 4; 8. 132. 17; 8. 138. 8; 8. 141. 8; 8. 144. 22; 9. 37. 19; 9. 61. 14; 9. 70. 24; 9. 73. 14. b. Possible action or probable action in the future: 1. 9. 6; 1. 82. 10; 1. 116. 9; 1. 189. 12; 2. 158. 5; 3. 14. 40; 3. 15. 5; 3. 36. 28; 3. 105. 6; 4. 136. 19; 4. 198. 2; 5. 30. 16; 5. 65. 11; 5. 92 a. 7; 7. 9 \(\beta\). 14; 8. 19. 13; 8. 22. 13; 8. 57. 10, 13; 9. 13. 14; 9. 38. 5. ii. Consecutive Clauses. a. Present or past fact: 1. 17. 11; 2. 12. 5; 2. 79. 6; 2. 120. 18; 2. 141. 23; 3. 67. 4; 4. 50. 19; 6. 18. 6; 6. 126. 2; 7. 13. 9; 8. 52. 11; 8. 92. 8; 8. 96. 7; 8. 106. 10; 8. 113. 19; 9. 61. 4; 9. 94. 21; 9. 100. 10. b. Possible action or probable action in the future: 6. 109. 24; 7. 130. 12; 7. 175. 13; 8. 106. 19; g. 60. 1g.

5. With ἐπ' ῷ τε. Infin. in 1. 22. 13; 7. 154. 19, the latter w. preceding ἐπὶ τοισίδε, which in 6. 108. 25 is followed loosely

by an infin. without ἐπ' ῷ τε; cp. infin. in 9. 26. 20 after ἐπὶ λόγφ τοιῷδε without ἐπ' ῷ τε, but depend. upon ἔταμον ὅρκιον. The fut. indic. follows ἐπ' ῷ τε in 3. 83. 10 (ἐπὶ τούτφ precedes); 5. 82. 13 (ἐπὶ τοισίδε precedes); 6. 65. 3; 7. 153. 15; 7. 158. 22 (ἐπὶ λόγφ τοιῷδε precedes); 8. 4. 11. For ὅστε on condition that see 4. c.

- 6. Final Consecutive Use. a. With nouns. φόβος ἀκοῦσαι 6. 112. 15; ήδονη ιδέσθαι 2. 137. 19. b. With adjectives. Besides δυνατός, άξιος etc., may be noted δίκαιος 1. 32. 48; αγαθός 1. 79. 14 etc.; apiotos 7. 161. 21; aitios 2. 20. 6; 2. 26. 2; 3. 12. 8 (but τοῦ w. infin. 3. 12. 11); ἀξιόμαχος 7. 101. 12; 7. 138. 8; άξιονικότερος 7. 187. 16; κύριος 5. 93. 4; βαρύς 4. 150. 11; φερέγγυος 5. 30. 16; 7. 49. 8; ήσσων 3. 105. 9; ολίγος 6. 109. 2; 7. 207. 10; κοίος τελέσαι (?) 3. 34. 15. c. With διδόνα, τάσσειν, πέμπειν etc. 7. 121. 10; 7. 163. 13 (fut. partic. in l. 11; cp. 9. 6. 7, 12; 9. 54. 7, 9); 7. 208. 2; 7. 236. 10; 8. 13. 3; 8. 107. 1; 8. 118. 4; 8. 127. 6; 8. 136. 8. d. είναι W. ἀποδεικνύναι, κατιστάναι, ποιείν etc. 1. 103. 5; 1. 114. 6; 1. 210. 8; 2. 6. 2; 2. 44. 14; 2. 121 a. 8; 4. 33. 15; 5. 25. 4; 5. 57. 10; 5. 58. 13; 5. 68. 15; 5. 94. 6; 5. 99. 11; 7. 129. 18; 7. 154. 10 (but cp. 1. 124. 15 etc.); 8. 134. 14 (but cp. 1. 96. 17) etc. e. Freer cases w. verbs: ὑπηψαν την ἀκρόπολιν καίεσθαι Ι. 176. 7; ἄλλο τι ἐξευρήκασι γενέσθαι Ι. 196. 31; ποταμον οχετεύσαι ρείν 2. 99. 11; ζευξάμενος σειρηφόρον παρέλκειν 3. 102. 16; νόσος μιν κατέλαβε νοσήσαι 3. 149. 5; χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιέουσι 4. 64. 14; Cp. 7. 25. 4; 7. 51. 6; 7. 211. 14; 8. 107. 8; 8. 121. 5.
- 7. Object of verbs. a. Among other expressions w. a depend. infin. may be mentioned γνώμη νικᾶν 1. 61. 15; καταδεικνύναι set the fashion 1. 171. 14; ἀπομνημονεύειν 5. 65. 19; παρὰ ἔν πάλαισμα δραμεῖν 9. 33. 11; εὐρίσκειν obtain 9. 26. 26; δέχεσθαι 3. 38. 19; συγγινώσκειν be conscious of 4. 126. 7; 5. 86. 7; acc. and infin. w. παντοῦος γίνεσθαι 3. 124. 6 (w. added δεόμενοι 7. 10 γ. 4; 9. 109. 11); ἀπολύειν acquit 2. 174. 10; καταδεῖν condemn 2. 174. 13. b. The

- following take infin. or partic. ἀκούειν 7. 10 γ. 12; 7. 55. 13; 7. 128. 5; 8. 109. 8; 8. 136. 12 (partic. 7. 10 θ. 14); είδον w. partic. and infin. 1. 209. 18, 20; οίδα 5. 106. 19 (partic. 4. 76. 27 etc.); γινώσκειν 7. 143. 15; 9. 71. 16; συγγινώσκειν 6. 92. 11; 6. 140. 9; πυνθάνεσθαι 7. 8 γ. 10; 7. 114. 6; 7. 121. 7; 8. 6. 4 etc.; περιορῶν 7. 16 α. 6 etc.; πειρῶσθαι 7. 176. 22; 8. 77. 4; 8. 89. 11 etc.; συγκυρεῖ 9. 90. 2 (partic. 8. 87. 16); ἀποχρῶν 6. 137. 20; 8. 14. 4 (partic. 7. 148. 25); ἄρχεσθαι 8. 51. 2. c. Of impers. verbs note καταλαμβάνει 7. 38. 11; 7. 155. 2; 8. 55. 6; προέχει 9. 27. 23; ἐπιβάλλει 2. 180. 5; ἐκαλλιέρει 6. 76. 8 (cp. 9. 38. 5).
- 8. With πρίν. The prin. clause is affirm. except in 1. 71. 21; 1. 165. 15; 4. 9. 9. In 1. 71 πρίν means before and the negat. idea does not affect the prin. verb; in 1. 165 the sentence is in indir. discourse (yet this is the only case in which the infin. is used in a temporal clause of fut. time); in 4. 9 β has μιχθη. The tense of the infin. is aor. except in 6. 116. 3 (ἤκειν); 7. 228. 2 (ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι); 8. 3. 1 (πέμπειν); 8. 144. 29 (παρεῖναι); 3. 25. 15 (διεληλυθέναι w. plupf. in prin.). Examples are: πρίν 1. 46. 6; 1. 71. 21; 1. 76. 11; 2. 121ε. 6; 6. 119. 4; 8. 144. 29 etc.; πρὶν η̈ 7. 3. 13; 7. 94. 3; 7. 226. 3; 8. 3. 1; 8. 12. 8; 8. 59. 2 etc.; πρότερον η̈ 1. 72. 2; 2. 11. 19; 7. 2. 4; 7. 150. 3; 7. 228. 2 etc. Clauses w. πρίν and πρὶν η̈ generally precede the prin., those w. πρότερον η̈ regularly follow. In 6. 108. 12 η̈ without πρίν οτ πρότερον after φθάνω (cp. 6. 91. 6 etc.).
- 9. Articular Infinitive. a. As subject 7. 18. 9; 7. 114 8; 8. 88. 12 etc. b. As object 7. 10 δ. 5; 7. 28. 4; 7. 135. 16; gen. after φθονεῖν 7. 236. 7, αἴτιος 3. 12. 12 (cp. l. 15); 4. 43. 26. c. W. ῥνεσθαι save τοῦ μή in 1. 86. 12, but infin. without art. 7. 11. 3; 7. 194. 14 (w. διαφυγών); 9. 12. 5 (w. σχήσειν); 2. 7. 10 (w. καταδεῖ); cp. τὸ μή w. ἔσχε 5. 101. 1, w. διάφορον 2. 7. 8. With οὐδεμία μηχανή we find τὸ μή (no οὐ) 1. 209. 21, but μὴ οὐ without art. 2. 181. 11; 3. 51. 6. d. Not infreq. is the use of the artic.

infin. in explanation of a noun or pron.; cp. 1. 86. 16; 1. 137. 2; 1 204. 8; 2. 7. 8; 3. 132. 4; 7. 51. 15. e. With preps. 1. 134. 3 (ἀντί); 1. 136. 2 (μετά); 2. 80. 6 (ἀντί); 4. 79. 10 (περί); 6. 67. 9 (μετά); 7. 6. 4 (ἐς); 7. 10 ζ. 3 (ἐν). A peculiarity found in no other author is the omission of the art. after ἀντί in 1. 210. 8; 6. 32. 6; 7. 170. 14; in 1. 210 and 7. 170 in a contrast, μέν . . . δέ. f. In view of the constructions allowed w. θαυμάζειν and ἄγασθαι it is unnecessary to take the gens. in the following sentences as possessives dependent upon the artic. infin. : ᾿Αρταβάζου θῶμα ἐποιεόμην τὸ καταρρωδήσαι 9. 58. 15; τὸ εὐνοεῖν τε καὶ προορᾶν ἄγαμαί σεο 9. 79. 2.

§ 24. Indirect Discourse

I. Principal Clauses. A. Statements. 1. Finite moods with ότι, ωs. The pres. and perf. indic. are more often changed to the opt. than retained, but the indic. is preferred for a general truth. A pres. is changed to the imperf. in 8. 50. 9; 8. 78. 2; 9. 5. 4; ξμελλον occurs in 3. 1. 16; 3. 25. 6; 3. 146. 8; 7. 57. 4; 7. 161. 10; 8. 141. 10. The fut. opt. is used only in 7. 226. 11; 9. 38. 12 (Mss. variation in some other passages). An aor. indic. is retained about as often as it is changed to the opt. An imperf. indic. is usually retained, but is changed to the pres. opt. in 3. 87. 4; 9. 16. 33. For the opt. after a histor. pres. cp. 1. 70. 11; 3. 87. 4; 3. 140. 5; 6. 23. 7 etc. The direct form of a speech with a preceding ὅτι is found only in 2. 115. 13: λέγων ὅτι ἐγὼ κτέ. ὑs is rare after φημί; cp. 1. 24. 31; 3. 155. 18; 6. 70. 3; in 3. 87. 3 there is a change, after a parenthesis, from infin. to &s; in 3. 32. 14, after φασί with infin., a second clause with ωs follows but the infin. is still retained. The introductory conjunction is frequently omitted before an opt, in long passages (cp. also 4. 135. 10). ὄκως for ὅτι, ὡς is found after negatives 7. 161. 5; 7. 237. 5 etc.

- 2. Infinitive. The infin. instead of a finite mood occurs after ότι in 1, 207, 4; after ώς in 3, 32, 14; 4, 179, 16; after πλην ότι in 2, 100, 15 (cp. ως άλούς after ἐπιστάσθω in 1, 91, 13). In long passages the change from ws, on with indic. or opt. to the infin. is frequent. A characteristic construction is the use of the infin. instead of an independent clause after ώς λέγουσι, ώς ήκουσα etc.: 1. 65. 20; 2. 8. 9; 3. 14. 45; 4. 5. 2; 5. 10. 3 (follows an independ. clause); 7. 171. 4; 7. 229. 15. Generally the ws λέγουσι introduces the sentence, but cp. 7. 229; 9. 85. 15. Note the resulting anacoluthon in 7. 184. 3. B. Questions. The pres. and perf. indic. are more often changed to the opt. than retained (cp. 7. 38. 8; 1. 119. 26; 6. 3. 4; but 8. 122. 2). The imperf. is retained 3. 27. 9. The aor. indic. is changed 1. 31. 4 (cp. 1. 30. 14); 1. 116. 14; 1. 119. 19 etc.; but retained 6. 3. 2; 1. 111. 10. A delib. subj. is more often retained; cp. 7. 213. 1; 8. 36. 4; but 8. 67. 12.
- II. Subordinate Clauses. 1. Finite Moods. Examples of change to opt. are found in 8. 19. 6, 10; 7. 25. 6; 7. 226. 12 (fut. in & clause); 8. 128. 20; but both indic. and subj. are more often retained: cp. 7. 136. 15; 7. 235. 10; 8. 41. 4; 8. 3. 5; 8. 112. 6; 8. 2. 8; 7. 168. 7. A pres. becomes imperf. in 4. 202. 6; 9. 106. 9. Past tenses are regularly kept except in 2. 121 ε. 19 (ὅτε clause) and 2. 160. 20 (& clause). In temporal clauses a primary tense of the indic, becomes opt. only in 3. 27. 10; a sec. tense only in 2. 121 ε. 19. In 5. 63. 3 δκως with opt. represents αν w. subj. in a gen. clause. The subj. in temporal clauses of fut. time is never changed to the opt. In clauses of subsequence ('until' etc.) neither the indic, nor the subj. is changed to the opt. 2. Infinitive. Especially characteristic is the frequency of the use of the infin. in subord, clauses. Examples are: in temporal clauses w. &; when 6. 137. 9; 7. 148. 19; 7. 170. 9; 8. 94. 6, 10; 8. 118. 19 etc.; w. ἐπεί 4. 10. 6; 4. 33. 20; 5. 84. 7;

7. 150. 16; w. ἐπειδή 3. 26. 15; w. ἐπείτε 1. 94. 22; 2. 42. 12; 2. 118. 9; 6. 84. 5; 6. 137. 6; 8. 135. 7; w. ἔως 4. 42. 13 (?); w. ἔως 7. 171. 11; w. ἐς δ 1. 94. 32; 1. 202. 14; 2. 102. 6; 5. 85. 12; 5. 86. 14; w. ἐν τῷ 3. 105. 7; w. πρίν 1. 165. 15; w. ὅκως 2. 140. 4; in causal clauses w. ἐπεί 8. 111. 12 (cp. 7. 3. 12); w. διότι 3. 55. 12; 3. 156. 10; in relative clauses 1. 94. 27; 2. 32. 38; 2. 172. 16; 4. 7. 14; 6. 137. 10; 7. 232. 4 etc.; w. ὡς as 2. 140. 5; w. ἔνθα 3. 111. 10; 9. 41. 10; in condit. clauses 1. 129. 14; 2. 64. 9; 2. 172. 19; 3. 105. 6; 3. 108. 2; 7. 229. 15. In temporal clauses out of 111 cases the infin. is found in 46, of which 43 are original indicatives, while in 2. 140. 4 φοιτᾶν represents an opt. in a past gen. clause, in 1. 165. 15 ἀναφανῆναι w. πρὶν ἥ (Mss. have ἀναφῆναι) a subj., in 1. 202. 14 ἀνίστασθαι w. ἐς δ a subj. in pres. gen. (though cp. 4. 181. 19); note also the infin. w. ἔως in 4. 42. 12.

§ 25. PARTICIPLE

- 1. For the dat. of the partic. in temporal, local, etc. phrases see § 4. 3; with the dat. in 5. 49. 21 cp. 3. 91. 3; 9. 15. 14.
- 2. Concessive: περ for καίπερ in 3. 131. 6; 8. 11. 4; 8. 13. 3. καίπερ 1. 45. 8, etc. ? καίτοι περ 8. 53. 8 (β omits τοι).
- 3. With $\dot{\omega}_1$. Examples referring to the first person are 1. 40. 3; 2. 155. 3; 4. 84. 4 (indirect); 4. 134. 11; 7. 99. 2; 9. 42. 11. Examples expressing an assumption on the part of the writer are 2. 152. 19; 4. 101. 2; 4. 142. 3, 5 (speaker); 7. 49. 19; 7. 184. 7; 9. 29. 7, 9; 9. 41. 19. Pretended reasons are frequently indicated by $\delta\eta\theta\epsilon\nu$: 3. 136. 11; 6. 1. 6; 6. 39. 6; 8. 5. 3; 9. 99. 14; in 3. 74. 17 the reason is real to the subject, not to the writer; cp. $\delta\eta$ in 7. 17. 8; 7. 211. 4; 9. 59. 3. For $\dot{\omega}_5$ with definitely known facts cp. 7. 22. 1. A common use is that in connection with an imperative to convey an assurance from the speaker: 7. 13. 11; 7. 143. 13; 7. 207. 9; 8. 144. 25; 9. 42. HERODOTUS—5

- 19 (accus. absol.). ώς with the partic. in indirect discourse in ἐπιστάσθω Κροῦσος ὡς ἀλούς 1. 91. 13; cp. 8. 7. 12; 9. 54. 5.
- 4. With sore, are, ola. This use of wore is not Attic. Like are and ola it introduces a real reason. wore in 1. 73. 12, 20; 1. 127. 8; 2. 12. 10; 4. 136. 9; 5. 19. 5; 5. 35. 11; 5. 42. 4; 5. 101. 8; 6. 44. 15; 6. 52. 13; 6. 94. 2; 6. 136. 7; 7. 129. 2, 9; 8. 118. 8; 9. 37. 9, 16; 9. 49. 7; 9. 70. 8; 9. 76. 10. åre in 7. 23. 11; 7. 87. 4; 7. 138. 7; 7. 176. 21; 8. 27. 3; 8. 69. 6; 8. 71. 9; 8. 74. 2; 8. 86. 4; 8. 89. 5; 8. 90. 10; 8. 105. 11; 8. 130. 10; åre . . . $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu$ in 9. 80. 15 ironically. ola in 7. 6. 1; 7. 18. 6; 8. 59. 4; 8. 90. 14, etc.
- 5. After Prepositions. Expressions of time like μετὰ Σόλωνα οἰχόμενον 1. 34. I are used rather freely. Besides the frequent ἐπί with the gen. (1. 134. 14, etc.) we have μετά 2. 147. 6; 7. 171. 5 etc.; πρό 5. 50. 12; 7. 149. 21; περί 8. 6. 3; κατά 2. 134. 9; ὑπό 1. 51. 5; ἐπί w. dat. after 1. 170. 11; 2. 22. 12; 8. 94. 18; ἄμα 3. 86. 1; 8. 23. 6; 8. 64. 3 etc. (aor. in 3. 86. 7).
- 6. Absolute Use. a. Genitive. Frequently a gen. absol. is used when agreement with a dependent word would have been possible, greater emphasis being thus given to the statement. This is often the case when the word with which the partic. could agree is an unemphatic pronoun (6. 85. 7; 6. 86. 6 etc.), but cp. 8. 69. 4, 6 etc. b. Accusative. Besides the ordinary impers. use (7. 107. 8; 7. 164. 13 etc.) note 2. 66. 15; 9. 42. 18 (ηδεσθε ώς περιεσομένους ἡμέας Ἑλλήνων). c. An apparent nom. or accus. absol. frequently results from a loose partitive apposition, so loose at times that a gen. absol. would be expected, as in ἴνα οἱ δυώδεκα ἔτεα ἀντὶ ἔξ ἐτέων γένηται αἱ νύκτες ἡμέραι ποιεόμεναι 2. 133. 22; cp. 1. 52. 4; 1. 67. 23; 2. 41. 15; 2. 48. 8; 3. 95. 4; 3. 99. 6; 4. 50. 19; 4. 71. 5; 6. 111. 13; 7. 157. 15. d. Other cases are explainable as natural anacolutha, as in 1. 134. 1; 2. 9. 4; 7. 184. 5; 8. 83. 4; 8. 124. 12 (partitive apposition sometimes aiding).

- 7. Supplementary. Besides the ordinary use with δραν, ευρίσκειν etc., ἀποδεικνύναι etc., and verbs expressing feelings, may be mentioned the following: a. συγγινώσκειν 5. 91. 12 etc.; ἐνορᾶν with fut. 1. 123. 4; 1. 170. 10; 5. 36. 12; 8. 140 β . 5 (dat.); νομίζειν 1. 171. 26 (?; infin. precedes); 2. 1. 7 (with ως); λογίζεσθαι 3. 65. 22; καθηγε σθαι 7. 183. 13; προσδέκεσθαι with fut. 1. 89. 8; $\epsilon \pi i \tau \rho \epsilon \pi \epsilon i \nu$ 9. 58. 21. b. $\pi \epsilon i \rho \hat{a} \sigma \theta a i$ 6. 5. 7; 7. 9 a. 5; 7. 139. 7 etc.; πολλός είμι 1. 98. 2; 9. 91. 1 (but cp. 7. 158. 2; 8. 59. 3); παντοίος γίνεται 7. 10 γ. 5; 9. 109. 11 (infin. 3. 124. 6); $\epsilon \pi \epsilon i \gamma \epsilon \sigma \theta \alpha \iota \ 8. \ 68 \ \beta. \ 3 \ (cp. \ \gamma. \ 2)$; with $\epsilon \lambda \hat{\omega} \nu \ 9. \ 89. \ 12.$ C. ἔρχομαι ἐρέων etc. I. 5. II; I. 122. II; I. 194. 2. etc; ἢα λέξων 4. 82. 9; 5. 62. 4 (αἰνέων 1. 122. 11). d. καταβαίνειν 1. 90. 15; 1. 116. 22; 1. 118. 6; 9. 94. 6; προβαίνειν 5. 51. 12 (cp. τῷ λόγῳ διέβαινε 8. 62. 2); ἐπικέσθαι 7. 9. 3. e. καταρκεῖν 1. 32. 43; ἀποχρᾶν 7. 43. 5; 7. 148. 26; 7. 196. 10; ἰκανός εἰμι 7. 161. 11; πληρής είμι 7. 146. 14. f. καταλαβείν 1. 46. 7 (cp. 7. 230. 4); φυλάττειν 8. 9. 6; 9. 110. 6; δέκεσθαι 8. 28. 7; ὑπερβάλλεσθαι 9. 51. 3. g. φθάνειν, λανθάνειν, τυγχάνειν as usual 8. 5. 14; 7. 162. 5; 8. 103. 2 etc. (cp. συγκυρείν 8. 87. 16); φθάνειν, λανθάνειν in partic. 3. 71. 23; 5. 15. 8; 8. 75. 2; 8. 81. 2; 9. 46. 17. h. συμβαίνειν, συμπίπτειν etc. 1. 82. 4; 5. 82. 6; 7. 6. 4; 8. 88. 11; 9. 37. 28; 9. 101. 1, 7 (cp. l. 9). i. In 3. 53. 13 it is unnecessary to take διαφορηθέντα directly with βούλεσθαι.
- 8. With ἔχω. 1. 27. 19; 1. 28. 4; 1. 37. 8 etc.; passive 1. 83. 6; intrans. 3. 48. 3; 7. 143. 6.
- 9. Periphrastic with elut. Frequent, cp. 1. 98. 27; 1. 146. 20; 9. 16. 5 etc.; generally to give emphasis to the predicate (which is not necessarily expressed by the participle). The rarer agrist in 1. 160. 16; 1. 170. 11; 2. 10. 12; 7. 194. 16.
- 10. With a. Examples are rare. a γινόμενα in 7. 15. 14 is in indirect discourse after εδρίσκω. παρασχόντες aν 7. 168. 20 = though we could have furnished.

11. μη οδ is sometimes found w. the partic. when the prin. verb is negatived: οὖκων δίκαιον εἶναι ἱστάναι (ἀνδριάντα) — μη οὖκ ὑπερ-βαλλόμενον τοῖσι ἔργοισι 2. 110. 12; cp. 6. 9. 7; 6. 106. 14.

PARTICLES

§ 26. µtv

a. μέν, without foll. δέ, suggesting that there may be other views, though unexpressed, as $\dot{\omega}_i$ μèν έμοὶ δοκεῖν I. I3I. 4; cp. I. 71. 18; I. I52. II; 3. I46. 2; 6. 95. I4; 7. 24. I; 7. 50. I2. b. τοῦτο μèν...τοῦτο δέ very common (8. 76. 2, 5); rarely τὸ μèν...τὸ δέ (in I. 98. I7 τὸ μέν is adverbial, τὸ δέ pronom.; both pronom. in 3. 40. 9); more often τὰ μèν...τὰ δέ I. I73. I7; 3. 80. I6; 4. I08. I2 (all pronom.); cp. 6. I05. I0. c. μέν = μήν. ἢ μέν I. I96. 27; 4. I54. I3; 5. 93. 3. οὐ μèν οὐδί 2. I20. I7; 6. 45. 5; 8. 25. 6; 9. 7. I8; μὴ μέν I. 68. II; 2. II8. I3; 3. 66. I3; 3. 99. 7; 5. I06. 31. γὲ μίν 6. I29. 22; 7. I03. 27; 7. I52. I2; 7. 234. I2. ἀλλὰ...μέν 2. 29. I; 4. 77. 8; 7. I03. 26. καὶ...μέν 4. 45. I3; 6. 98. 5; 6. I03. 7; 6. I05. I0. d. μèν δή, μέν νυν freq. in summing up and passing to a new subject I. I4. I; I. 32. I; 6. I. I; 6. 22. I; 7. I24. I.

§ 27. 84

a. For δi answering to $\tau \epsilon$, oi $\tau \epsilon$ see § 30. 2. d. b. For $\delta \nu$ $\delta \epsilon$ $\kappa \alpha i$, generally after $\delta \lambda \lambda \alpha s$, see 1. 74. 6; 1. 184. 4; 1. 192. 3; 2. 43. 8; 7. 238. 5 etc. c. For δi in explanatory or causal sense = $\gamma \alpha \rho$ see 1. 74. 7; 3. 44. 4; 6. 74. 8; 7. 9 a. 3; 7. 134. 6. d. With second definition 7. 10 a. 7; 8. 54. 5; 8. 136. 5. e. Beginning a speech 8. 68 a. 4; 8. 137. 21; 8. 142. 3.

§ 28. St IN THE APODOSIS

1. $\delta \epsilon$ in the apodosis in Herodotus always follows a personal pronoun, the third person being expressed by $\delta \delta \epsilon$, or the demonstrative ourses.

2. σότος δέ: The most complete form of sentence in which ούτος δέ occurs is a double period of the form δσοι μὲν . . . οὖτοι μὲν · δσοι δὲ . . . οὖτοι δέ, in which the demonstratives in the apodoses refer to different classes and are balanced by μὲν . . . δέ in the same manner as the relatives which introduce each period; cp. 2. 26. 5-8; 2. 42. 1-7; 2. 102. 10-16; 2. 174. 9-13. In 1. 196. 12-15 οὖτοι μέν is omitted. The μέν-period contains but one clause in 1. 171. 30; 5. 37. 10; 6. 16. 1; 9. 85. 12. In the following examples there is not a fully developed double period, but there is a contrast to the ὄσοι δὲ . . . οὖτοι δέ in what precedes: 2. 50. 9; 2. 61. 6; 2. 111. 21; 4. 66. 7; 4. 204. 2 (for contrast see 202); 6. 58. 20; 9. 63. 1-4. For οὖτος μέν in first without οὖτος δέ in second apodosis see 3. 108. 5; cp. 3. 158. 7.

In 2. 39. 8–11 both apodoses are introduced by of $\delta \epsilon$ instead of by of $\tau \omega$ $\mu \epsilon \nu$, of $\tau \omega$ $\delta \epsilon$; cp. 7. 188. 11 in which the second apodosis is divided and introduced by $\tau \delta s$ $\mu \delta \nu$. . . at $\delta \delta \epsilon$. . . at $\delta \delta \epsilon$. . . at $\delta \delta \epsilon$. . . at $\delta \epsilon$. . . at $\delta \epsilon$

The resumptive (epanaleptic) nature of the δέ in the above cases of οὖτος δέ is illustrated by the following passage: ἡ μὲν πρότερον ἄρξασα . . . αὖτη μὲν ἀπεδέξατο χώματα . . . ἡ δὲ δὴ δεύτερον γενομένη ταύτης βασίλεια . . . αὖτη δὲ κτέ. I. 184. 4–185. 3; Cp. I. 146. 13; 6. 54. 6.

3. $\sigma \lambda$ & & etc.: In the following double periods the subject of both apodoses is the same and the contrast lies entirely in the action; nevertheless we have the subject, marked off by an apodotic $\delta \epsilon$, expressed in one of them, in the first if it is $\delta \delta \epsilon$, in the second if it is $\sigma \lambda \delta \epsilon$: 1. 173. 10; 1. 191. 18; 2. 149. 22; 3. 49. 1; 3. 69. 10; 3. 133. 4; 4. 3. 15; 4. 65. 5; 4. 94. 11; 4. 123. 1; 4. 165. 1; 5. 73. 12; 6. 30. 1; 7. 159. 6; 8. 22. 8-13; 9. 6. 2; 9. 63. 5; 9. 70. 7. The examples with $\sigma \lambda \lambda \epsilon$ (3. 69; 7. 159; 8. 22) are alternative commands; in the following the commands are expressed in indirect narrative and, with the shift from

the second to the third person, there is also a shift in the position of the expressed subject from the second apodosis to the first:

1. 13. 5; 3. 36. 25; 5. 1. 7; 6. 52. 28.

In 4. 61. 4–8 the oi $\delta \epsilon$ is found in the second apodosis, but in this case the verb of the first apodosis (containing, of course, its subject) precedes its protasis which contains the $\mu \epsilon \nu$. In 4. 126. 3–7 $\sigma \nu$ $\delta \epsilon$ occurs in both apodoses; there is a contrast in the whole double period with what precedes.

In 9. 48. 21 the two apodoses have different subjects, the first of $\delta \epsilon$, the second $\hat{\eta}\mu\epsilon\hat{\imath}_{S}$ $\delta \epsilon$. In 4. 68. 15 the first apodosis is introduced by $\tau o\hat{\imath}$ $\delta \epsilon$, that is the particle is appended not to the subject but to another pronoun in the clause, illustrating the fact that the $\delta \epsilon$ simply sets off the apodosis in contrast to the protasis without emphasizing the pronoun to which it is appended. In a number of the sentences in this section the second protasis is introduced by $o\tilde{\nu}\tau\omega$ $\delta \hat{\eta}$, $\tilde{\epsilon}\nu\tau\alpha\hat{\nu}\theta a$ $\delta \hat{\eta}$ (1. 173; 4. 123; 9. 6; 9. 63; 9. 70).

- 4. The following examples are not double periods, though the protasis is frequently introduced by δi and is strongly contrasted with the preceding. The protasis regularly contains a negative, so that the δi of the apodosis introduces a strong contrast (cp. $\delta \lambda \lambda \delta i$ in similar use 9. 42. 11; 9. 48. 17): 1. 112. 9; 1. 163. 14; 3. 37. 8; 3. 68. 19; 4. 99. 23; 4. 172. 24; 5. 40. 3 (no negative; but cp. 5. 39. 11); 7. 51. 3; 8. 115. 9; 9. 60. 15. The examples in the preceding section which have $\sigma \lambda \delta i$ etc. in the second apodosis have a negative in the second protasis: see 3. 69; 4. 61; 4. 126 (essentially negative); 7. 159; 8. 22; 9. 48 (but note the indirect cases in 1. 13; 3. 36; 5. 1).
- 5. In 3. 108. 17 and 7. 103. 10 we have neither an epanaleptic $\delta \epsilon$ as in \S 2, a double period as in 3, nor a strong contrast as in 4. In 7. 103 β omits $\delta \epsilon$; in 3. 108 it is to be observed that $a \hat{\nu} \xi \delta \mu \epsilon \nu \delta \hat{\gamma}$ is most unusual in having no following $\kappa \alpha \hat{i}$ (cp. some seventy examples of $\tau \epsilon \delta \hat{\gamma}$ in Hammer). Stein has suggested

aυξόμενος δέ, which would give a double period, though the first protasis has no μέν. For a series of events parallel to 3. 108, but connected by μὲν . . . δὲ τε δὴ . . . καί see 7. 23. 15–18.

§ 29. οὐδέ, μηδέ

In Attic prose οὐδέ is used when the preceding clause is negative, otherwise καὶ οὐ. There are numerous cases in H. of οὐδέ when no negative precedes. Very often the two clauses connected are direct opposites, as οίχοντο φεύγοντες οὐδὲ ὑπέμειναν 6. 96. 3; cp. w. οὐδέ 1. 71. 17; 1. 85. 14; 1. 199. 20; 3. 137. 16; 7. 43. 4; 7. 237. 9 (cp. καὶ οὐ in similar clause 8. 5. 6); in 7. 10 ε. 2, 8. 52. 7, 8. 135. 13 there is a contrast of ideas, though the clauses are not opposites. $\mu\eta\delta\epsilon$ is more com. in these cases than οὐδέ, especially in commands, as πάλιν χώρει μηδὲ ἔσιθι 5. 72. 19 (cp. 1. 32. 40; 3. 76. 8, 10; 5. 19. 7; 7. 173. 17; cp. in sentences of similar nature 1. 82. 13; 2. 173. 18; 4. 11. 17; 8. 74. 11; 9. 41. 17; but καὶ μή in 3. 71. 9; 3. 76. 2; 3. 85. 13); in final sentences 3. 134. 11; 4. 190. 4; 7. 206. 3; 8. 13. 10; in conditional sentences 7. 10 γ. 8; 8. 60. 8. Rarely is οὐδέ used in this way between nouns etc.; cp. σὺν γὰρ τῷ κοινῷ καὶ ἐμηδίσαμεν οὐδὲ μοῦνοι ἡμεῖς 9. 87. 9; προθύμως οὐδ' ἔτι ἐνδοιαστῶς 7. 174. 4 (contrast υμέας είδεναι και μη μουνον έμε 3. 71. 8).

In 8. 142. 20 $\mu\eta\delta\dot{\epsilon}$ is not even (Alexander being contrasted with Mardonius and Xerxes). In 9. 8. 7, 9. 18. 7 où δ' $\xi\chi\omega$ $\epsilon i\pi\epsilon\hat{\imath}\nu$ now I cannot say is used without adversative meaning.

§ 30. Tè

1. Without a Correlative Particle. a. Sometimes, but not often, $\tau \ge 0$ connects separate words (1.65.26; 7.8 a. 14; 7.79.5; 8. 116.2; 8. 140 β . 13; 9. 11.8; 9. 101. 10), or adds a third word to two connected by $\tau \ge 0$ (7. 190.2; 9. 80.5) or $\tau \ge 0$. . . $\kappa a \ne 0$ (7. 8 a. 8; 7. 202.4; 8. 12. 12; 8. 144. 16). A fifth subst. is

added in 7. 9. 7. Rare is the addition of a more accurate definition by $\tau \hat{\epsilon}$, as in 9. 57. 9. **b.** More frequently $\tau \hat{\epsilon}$ connects whole clauses or sentences. (1) It may connect two clauses of equal importance (cp. two participial clauses in 7. 38. 2; 7. 166. 6; 7. 205. 5; 8. 138. 13; 8. 141. 11; two infinitive clauses in 7. 120. 6; 8. 65. 8; two sentences in 7. 27. 3; 7. 29. 15; 7. 37. 10; 8. 6. 9; 8. 60. 17; 8. 61. 8), or add a third and newer idea to two more closely connected by $\tau \in (7. 128.3; 8.97.7)$, or $\kappa a \in (8.86.10;$ 9. 7. 17), οτ τὲ . . . καί (7. 20. 15; 7. 116. 4; 8. 101. 2), Οτ μέν . . . δέ (7. 203. 6), Οτ ἄμα μέν . . . ἄμα δέ (8. 113. 4; 9. 6. 12). A third and fourth member are added by 7è in 7. 5. 16 (cp. 7. 145. 11). (2) $\tau \hat{\epsilon}$ adds quite a new thought to what precedes (7. 29. 14; 7. 83. 11; 7. 144. 14; 8. 56. 6; 8. 106. 16, 23). Sometimes it begins a new paragraph (3.82.17; 3.88.7; 7.144.1). Sometimes it adds the conclusion of what precedes (7. 149. 20; 8. 13. 9; 8. 81. 5); cp. νῦν τε in direct speech 1. 37. 9; 1. 111. 30; 8. 140 a. 4; 8. 143. 7. Rarely it adds an explanation of what precedes 2. 29. 27; 7. 110. 7; 9. 57. 9.

In 1. 146. 9, 2. 37. 13, 7. 9. 7 after several items have been enumerated $\tau \hat{\epsilon}$ winds up with $\tilde{a}\lambda\lambda\alpha$ $\tau\epsilon$ $\pi o\lambda\lambda \hat{a}$.

Particles or phrases added to τè in the above uses occur as follows: πρός τε τούτοισι 7. 191. 7; ἔτι τε 7. 197. 10; χωρίς τε 3. 82. 29; ἄλλως τε 8. 142. 11; ἄμα τε 7. 83. 11. τε αὖ 3. 82. 17; τε δή 7. 215. 8; 8. 103. 1; οὖτω τε 8. 111. 9; 8. 144. 18; τε ἐν τούτοισι 1. 31. 17.

2. With a Correlative Particle, $\vec{\tau}$. . . $\vec{\tau}$, over . . . $\vec{\tau}$, $\vec{\tau}$ rad.

a. τ . . . τ egenerally join whole clauses: cp. 7. 10 a. 10; 7. 19.

3; 7. 35. 9; 8. 5. 12. Three equal members connected by three τ e's in 7. 102. 16; 7. 236. 18; four in 1. 16. 4; cp. 4. 53. 7; 2. 12. 2. $\vec{\tau}$. . . τ connect single words in 2. 65. 24; 3. 99. 4; 4. 28. 17;

5. 11. 8; 5. 42. 1; 7 8 γ . 12; 7. 85. 11; 9. 3. 7; 9. 122. 11 (for the most part $\vec{\tau}$ ν τ ϵ . . . $\vec{\tau}$ ν τ ϵ . . . $\vec{\epsilon}$ τ ϵ connect single words

- in 6. 137. 3; 7. 167. 11 etc.; clauses in 6. 82. 8; 8. 36. 4 etc. The second eire is followed by καί in 7. 205. 16; 8. 54. 6 etc.; by δή in 6. 134. 13. b. οὖτε . . . τε. The clauses may be contrasted (7. 11. 5; 7. 159. 1; 7. 208. 15; sometimes the second clause is just the affirmative form of the first 7. 37. 8; 8. 26. 12 etc.), or without contrast = both not ... and (7.96.7; 8.30.7; 8.116.3). οὖτε . . . οὐ . . . οὐ etc. in 8. 98. 7 for rhetorical effect (cp. 1. 132. 4; 1. 138. 12). οὖτε...οὖτε...τὲ in 7. 115. 13; 7. 231. 3; 8. 20. 3; 8. 75. 17; 8. 108. 16 etc., the first two clauses being more closely connected (for striking separation of the $\tau \in$ -clause cp. 7. 158. 10; 8. 57. 8; 8. 100. 18). οὖτε . . . οὖτε . . . τε . . . οὖδ' in 7. 104. 11; cp. 8. 60. 29. c. $\tau\epsilon$. . . $\kappa a i$ is exceedingly common; in about two thirds of the examples it connects words, not clauses. Often with numbers (cp. 7. 184. 7, 12, 27); πολλοί τε καί is also frequent (7. 18. 7; 7. 218. 13; 8. 61. 7; 8. 89. 3). " ama te . . . καί in 1. 105. 15; 1. 153. 17; 2. 60. 2; 3. 135. 2; 5. 92 ζ. 12; 6. 111. 11; aua in second member in 5. 85. 9; 8. 14. 6.
- (1) Especially noteworthy are the cases in which the action of the second clause follows the first so closely that they are almost simultaneous; cp. 7. 12. 2; 7. 23. 18; 7. 217. 5; 7. 218. 5; 8. 37. 2; 8. 81. 2; 8. 90. 8; sometimes $\tilde{a}\mu\alpha$ is added; cp. 8. 5. 10; 8. 98. 1. Frequently one clause is really subordinate to the other; cp. 7. 166. 7; 7. 176. 27; 8. 74. 8. Sometimes there is a causal connection between the two clauses; cp. 7. 39. 1; 7. 194. 3; 7. 209. 21; 8. 69. 8; 8. 107. 10; hence sometimes $\tau\epsilon$... said out $(1. 13. 8), \tau\epsilon$... said of (7. 38. 7; 9. 88. 6). The following have no particle to connect with what precedes other than the $\tau\epsilon$: 4. 181. 16; 4. 199. 7; 6. 41. 5; 6. 134. 14; 8. 56. 7; 8. 64. 3 (cp. 8. 65. 8); cp. said alone in 1. 112. 1; 5. 28. 2; 8. 83. 9.
- (2) (ἄλλος) τε . . . καὶ δὴ καί in 7. 23. 13; 7. 47. 11; 7. 153. 2; 8. 52. 9; 8. 79. 12; 8. 96. 7; 8. 105. 10 (cp. καὶ δὴ καί when only two things are in question in 6. 64. 6; 8. 41. 7 etc.). (ἄλλος)

- τε . . . καί 7. 9. 3; 7. 147. 19; 8. 10. 1; 8. 17. 3 etc. (μάλιστα in second clause 6. 136. 3; 7. 171. 4). ἄλλως τε . . . καί is not used, but τά τε ἄλλα καί (1. 1. 5; 5. 62. 18; 9. 25. 11).
- (3) $\tau \epsilon \ldots \kappa \alpha i \ldots \tau \epsilon$ generally connect clauses; $\tau \epsilon \ldots \kappa \alpha i$... $\kappa \alpha i$ (with few exceptions; cp. 7. 211. 7; 8. 99. 3) words; for several $\kappa \alpha i$'s cp. 7. 158. 17; 8. 72. 3. A peculiar usage is that in which lists of words (generally proper names), all on equal basis, have $\tau \epsilon \kappa \alpha i$ inserted here and there; cp. 7. 9. 7; 7. 66. 4; 7. 72. 5; 7. 123. 18; 7. 154. 11; 8. 66. 14; 8. 100. 28; 9. 31. 12.
- (4) Added to τε . . . καί we have ὁμοίως (1. 140. 13), πρός (7. 154. 12), προσέτι (1. 41. 12), αὖτις (3. 88. 10), δεύτερα (5. 111. 15), ὖστερον (7. 108. 5), μάλιστα (7. 165. 10).
- d. τε... δέ occurs in 1. 153. 20; 2. 126. 5; 5. 69. 9 (?); 9. 19. 11 (cp. 1. 108. 19; 6. 9. 17); more commonly τε... ἐν δὲ καί (2. 172. 7) οι δὲ δὴ καί 1. 185. 6; 3. 38. 10; 3. 125. 3; 7. 224. 9; 8. 142. 7.
- 3. Position. $\tau \epsilon$ generally comes between an artic. and its noun, but cp. 6. 128. 3; 6. 136. 9; 7. 203. 6; 8. 29. 7; 8. 41. 7. It is almost always placed between a prep. and art., but cp. 1.86.4; 3. 56. 3; 4. 45. 22; 6. 134. 14; 9. 107. 1. When the art. is lacking after a prep. $\tau\epsilon$ commonly follows the noun, yet often the prep. (cp. 7. 14. 4; 8. 40. 12, but 7. 20. 15; 7. 96. 8 etc.). When a prep. belongs to two nouns but is not repeated, $\tau \epsilon$ very often follows the prep.: 7. 9 β . 2; 7. 42. 2; 7. 119. 10; 7. 123. 18; 7. 155. 9; 7. 184. 30; 8. 12. 9; 8. 64. 4; 8. 73. 13; 8. 97. 8; 8. 140 a. 21. It directly follows a common article in 1. 172. 6; 2. 147. 2; 3. 54. 7; 3. 127. 8; 6. 129. 2; 9. 9. 1. Note particularly 2. 36. 6; 7. 106. 8; 7. 184. 25. Compare τε after a verb governing two nouns in 7. 24. 3; 7. 44. 8; 8. 42. 5; or as in 7. 83. 11; 7. 146. 13; 7. 174. 2. Even when a prep. is repeated $\tau\epsilon$ not infrequently follows the noun; cp. 7. 10 a. 13; 7. 137. 11; 7. 212. 8; 8. 108. 20; 8. 115. 17; or when the art. is repeated

- 7. 40. 2; 7. 43. 4; 7. 55. 2; 8. 76. 7; 8. 85. 4 etc. More striking irregularities occur in 7. 2. 10; 7. 145. 15; 8. 113. 14 etc.
- 4. τε γὰρ...τε is not common (cp. 7. 102. 16; 8. 29. 4); more common is τε γὰρ...καί (7. 13. 5; 8. 31. 10 etc.). τε δὴ...καί (δὴ καί) is exceedingly frequent: 7. 6. 25; 8. 5. 12 etc.
- 5. δσον τε about is frequent in the earlier books (cp. 7. 100. 12; 8. 55. 10). δκως τε as often as (like Homeric τω τε etc.) is found only in 2. 108. 16, but ἐπείτε some hundreds of times.

§ 31. γάρ

- 1. Examples of the original adverbial $\gamma \acute{a}\rho$ (as distinguished from the developed conjunctional use) are found occasionally in wishes (1. 27. 11) and answers (7. 46. 7); more frequently in questions (7. 21. 3). To the same use belong many cases of καὶ $\gamma \acute{a}\rho$ (οὐδὲ γάρ) and ἀλλὰ γάρ.
- 2. The explanatory γάρ (as distinguished from the causal) is particularly common after demonstrative pronouns and adverbs (cf. 7. 135. 3; 7. 147. 10; 8. 87. 5 etc.), after σημεῖον δέ, σκέψασθε δέ, δηλώσω δέ etc. (cp. 2. 9. 8; 2. 58. 7; 8. 120. 1. etc.), and after superlatives (7. 164. 12 etc.).
- 3. A parenthetical $\gamma\acute{a}\rho$ -clause is very common, either causal (cp. 8. 75. 12; 8. 76. 16; 8. 87. 8; 8. 109. 3; 8. 113. 9; 8. 128. 5), or explanatory (cp. 7. 70. 3; 7. 95. 7; 7. 117. 5; 7. 205. 8; 8. 85. 2).
- 4. Particularly characteristic is the thrusting forward of a $\gamma\acute{a}\rho$ -clause so as to precede instead of follow the principal statement which is explained. This use is common in introducing a new person, place, etc. (cp. 8. 5. 4; 8. 8. 4; 8. 101. 17 etc.), or at the beginning of a speech after an introductory vocative (cp. 1. 8. 10 etc.). In the principal clause we often have an epanaleptic demonstrative (cp. 7. 214. 13; 8. 5. 4; 8. 8. 2), an $\mathring{a}\nu$ (1. 30. 10; 1. 69. 5; 8. 108. 23 etc.), or $\nu\grave{\nu}\nu$ (1. 124. 5; 1. 85. 12; 4. 97. 11 etc.).

Rarely the principal clause is introduced by $\delta \epsilon$ (9. 61. 10; cp. Thuc. 4. 132), or $\delta \lambda \lambda \dot{a}$ (9. 93. 15; cp. μ 154), or $\kappa a \dot{\epsilon}$ (8. 109. 18).

Sometimes a noun or pronoun, which is common to both clauses, is so placed at the beginning of the sentence that by position it seems to belong to the principal rather than to the γάρ-clause, yet it takes its case-construction from the latter: cp. των δὲ πῶν γὰρ ἢν τὸ πλήθος μεταίτιον, οὖκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους 4. 200. 4; Cp. I. 24. 17; 1. 27. 20; 1. 114. 10; 1. 155. 15; 2. 101. 1; 4. 149. 1, 7; 5. 92 β. 6; 7. 142. 1; 7. 209. 4; 9. 109. 7. Ιπ ταῦτά σφι ηπιώτερα γὰρ ἐδόκει είναι (7. 142. 1) the position of σφι, like the case of $\tau \hat{\omega} \nu \delta \hat{\epsilon}$ in 4. 200, indicates that the preliminary words were felt as part of the yao-clause. In 4. 162. 15 and 8. 94. 14 with an initial ταῦτα that belongs only to the γάρ-clause, the γάρ has a similar late position (τοῦτο ἐπὶ παντὶ γὰρ τῷ διδομένω ἔλεγε). With the position of $\sigma \phi_i$ in 7. 142 compare that of oi in 1. 27 and of αὐτῷ in 7. 209, as contrasted with that of σφι in 1. 191. 29. In most of the cases the position of $\gamma d\rho$ is no later than is rendered necessary by the kind of connection ($\tau \hat{\omega} \nu \delta \hat{\epsilon}$, $\tau \hat{\eta} \delta \hat{\epsilon}$ etc.) with the preceding sentence; and the case-construction is no stranger than in τοισι δε Ελλησι ως εσήμηνε . . . συνήγαγον 8. 11. 1. For similar constructions in Thuc. see 1. 72. 1; 1. 115. 4; 8. 30. 1.

5. As a result of the usages explained in 3 and 4 γάρ is a far more frequent particle in H. than in Attic. The ordinary causal conjunctions, ἐπεί, ἐπειδή, ὅτι, ὡς, are quite rare.

§ 32. 🏜v

1. w in its original meaning in truth is generally combined with particles or pronouns; but cp. 8. 109. 26. a. γων at the very least 1. 31. 4; 4. 76. 2 (?); at any rate, certainly 7. 104. 21. b. γων ων 8. 128. 5; 8. 133. 7. c. μων ων very common in passing to a new subject, with following δέ. d. οὐτε ων . . . οὐτε οτ οὖτε . . . οὖτε ων 4. 96. 3; 7. 12. 9; 9. 18. 17. e. εἴτε ων . . . εἴτε

- 6. 137. 3; 8. 54. 6. f. δ'ων, adding a certain fact to a statement put doubtfully 6. 82. 5; 7. 9 γ. 7; 7. 35. 5; 7. 189. 14; with preceding μέν 3. 80. 4; 4. 5. 6; 7. 189. 14 (different effect in 7. 145. 8). g. οὐκ ων in a strong adversative sense is a peculiarity of H.; cp. 5. 96. 10; 6. 52. 12; 7. 15. 7; in the middle of the clause 3. 137. 13. At times a sentence introduced by οὐκ ων has the effect of a causal clause, the conclusion being added with or without connective; cp. 1. 11. 17; 1. 24. 10; 1. 59. 12; 2. 141. 8; 4. 11. 13 (w. δή in conclusion). The οὐκ ων clause may make an assumption, giving greater emphasis and liveliness than a conditional clause; cp. 4. 118. 10; 5. 92 η. 33; 7. 10 β. 7 (cp. καὶ δή in l. 3).
- 2. The resumptive ων (cp. c above) lies between the use as a strengthening and an inferential particle. It is very common after οντος (8. 21. 9; 8. 55. 6), but also in other connections; see 8. 67. 1; 8. 100. 11. It is often used with δή, which commonly precedes (1. 8. 1; 1. 30. 1), but ων δή is preferred between art. and noun (7. 40. 12; 7. 142. 12); cp. also 1. 115. 13; 1. 209. 10; 6. 109. 18. For a resumptive ων in the apod. see 9. 26. 13; 9. 48. 21; esp. with a gnomic aor. in tmesis, see § 7. 1.
- 3. The inferential $\vec{\omega}_{\nu}$ is common. Especially noteworthy is $\nu\hat{\nu}_{\nu}$ introducing a demand in a polite form; cp. 1. 30. 13; 1. 36. 10; 3. 69. 8; 6. 97. 11; 7. 16 β . 1; 7. 101. 8.

§ 33. 84

- 1. The original temporal meaning of $\delta \eta$ is seen in καὶ $\delta \dot{\eta} = \ddot{\eta} \delta \eta$ 4. 102. 4; 7. 196. 5; 8. 94. 14; 9. 6. 5; cp. καὶ $\delta \dot{\eta}$ κ ιὶ ἐκεῖνος then he too 7. 164. 15 and καὶ $\delta \dot{\eta}$ καί in an assumption 7. 10 β . 3.
- 2. In its derived meaning = you know $\delta \dot{\eta}$ is used as follows: a. To emphasize single words. $\dot{\epsilon}_5 \delta \dot{\eta} \tau \dot{\delta}^* A \rho \gamma o_5 7$. 148.19. Often w. pronouns; cp. $\dot{\epsilon}_{\mu} \dot{\epsilon} \delta \dot{\eta} 3$. 155. 6; particularly w. $\delta \dot{\tau}_{0}$ 7. 43. 5. With adjectives 7. 20. 5; 7. 152. 16; 8. 124. 14. With adverbs,

particularly οὖτω, ἔνθα, ἐνθαῦτα, τότε, often with resumptive effect after a subord. clause or participial phrase; cp. 1. 5. 8; 3. 134. 2; 8. 23. 6; 8. 40. 13. Cp. οὖτω δή τι w. adjs. 1. 163. 11; 1. 185. 10 etc.; so ὧδε δή τι 3. 120. 13. With οἶος, ὄσος etc. = such and such etc. 1. 86. 28; 1. 160. 6 etc. b. With whole clauses 8. 51. 13; very often γὰρ δή, μὲν δή, καὶ δή, καὶ δὴ καί, τε δὴ . . . καί. In subord. clauses w. relat. $(7. 8 \beta. 4)$; w. ὡς, ὄτι, διότι (9. 48. 13; 1. 44. 8; 1. 141. 13); in final clauses (8. 7. 5; 8. 76. 10); w. ὧστε (1. 185. 11); in conditions $(7. 16 \gamma. 13; 8. 140 a. 7)$; w. ἐπείτε etc. (8. 6. 2); w. εἴτε (8. 54. 6). With ἄτε, οἶα, ὧστε, ὡς and participle (6. 26. 9; 7. 211. 4; 8. 90. 10).

SPECIAL WORKS ON THE SYNTAX OF HERODOTUS

[An asterisk denotes that the book was not obtainable.]

Bahr, P.— De ὄκως conjunctionis apud Herodotum vi et usu. Magdeburg, 1887.

* Beyer — De perfecti apud Herodotum usu syntactico. Breslau, 1868.

Bohlmann, C. — De attractionis usu et progressu, qualis fueril in enuntiationibus relativis apud Herodotum, Antiphontem, Thucydidem, Andocidem, Lysiam. Breslau, 1882.

Böttcher, H. — Der Gebrauch der Casus bei Herodot. Halberstadt, 1885.

Brackett, H. D. — Temporal Clauses in Herodotus. In the Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences. July, 1905.

* Brandt — De modorum apud Herodotum usu. Cöthen, 1873. Broschmann, M. — De γάρ particulae usu Herodoteo. Leipzig, 1882.

Brown, L. D. — A Study of the Case Constructions of Words of Time. New Haven, 1904.

- Cavallin, S. J. De futuro Herodoteo. Lunds Univ. Årsskrift. Vol. xiv.
- ———— De modis atque temporibus orationis obliquae apud Herodotum. Lund, 1877.
 - Diessl, A. Die Impersonalien bei Herodot. Wien, 1899.
- Ekedahl, E. De usu pronominum personalium et reflexivorum Herodoteo. Lund, 1885.
- Erxleben, R.—De comparativi cum comparata re conjuncti usu Herodoteo. Halle, 1884.
 - Gomperz, Th. Herodoteische Studien. i, ii. Wien, 1883.
- Hammer, B. De rè particulae usu Herodoteo, Thucydideo, Xenophonteo. Leipzig, 1904.
- Heikel, J. A. De participiorum apud Herodotum usu. Helsingfors, 1884.
- Heiligenstädt, R. De enuntiatorum finalium usu Herodoteo cum Homerico ex parte comparato. Pars prior. Halle, 1883. Pars altera. Görlitz, 1892.
- Heilmann, L.— De infinitivi syntaxi Herodotea. Giessen, 1879. Helbing, R.— Über den Gebrauch des echten und sociativen Dativs bei Herodot. Karlsruhe, 1898.
 - Der Instrumentalis bei Herodot. Karlsruhe, 1900.
- Hoffmann, V.— De particularum nonnullarum apud Herodotum usu. Halle, 1880.
- — Über den Gebrauch der Partikel &v bei Herodot. Schneidemühl, 1884.
- Kallenberg, H. Commentatio critica in Herodotum. Berlin, 1884.
- — Der Artikel bei Namen von Ländern, Städten, und Meeren in der griechischen Prosa. Philologus xlix, p. 515.
 - Studien über den griechischen Artikel. ii. Berlin, 1891.

- - * Karassek Der Infinitiv bei Herodot. Saatz, 1883.
 - * Kühne Die Präpositionen bei Herodot. Rostock, 1883.
- * Lundberg De ratione Herodotea praepositionibus utendi a scriptoribus Atticis diversa. Upsala, 1869.

May, O. — De attractionis usu Herodoteo. Breslau, 1878.

* Melander — De anacoluthis Herodoteis. Lunds Univ. Arsskrift. Vol. v.

Miodonski, A. S. — De enuntiatis subjecto carentibus apud Herodotum. Cracow, 1891.

Nehmeyer, W. — Syntaktische Bemerkungen zu Herodot (Finalund Consecutivsätze). Darmstadt, 1895.

Reisert, K.—Zur Attraktion der Relativsätze in der griechischen Prosa. Allgemeines. Herodot und Thucydides. Neustadt, 1889.

Rodemeyer, K. T. — Das praesens historicum bei Herodot und Thucydides. Basel, 1889.

Rudloff, F. T. — Observationes in orationem Herodoteam. Halle, 1879.

Sagawe, K. — Über den Gebrauch des Pronomens inacros bei Herodot. Breslau, 1891.

---- - δέ im Nachsatz bei Herodot. Breslau, 1893.

Schaeffer — Über den Gebrauch des Accusativs bei Herodot. Gross-Strehlitz, 1884.

Schwidop, L. — Zur Moduslehre im Sprachgebrauche des Herodot. Königsberg, 1876.

Sharp, R.— De infinitivo Herodoteo. Leipzig, 1880.

Spormann, C. — De ellipsis brachylogiaeque apud Herodotum et Thucydidem usu. Halle, 1888.

Stourač, F. — Über den Gebrauch des Genetivus bei Herodot. Olmütz, 1888-1895.

Thomas, G. S. — De particulae &s usu Herodoteo. Leipzig, 1888.

* Vayhinger — Gebrauch der Tempora und Modi bei Herodot. Heilbronn, 1880.

Walther, O. — Über &s bei Herodot. Hameln, 1887.

Wehmann, M.— De wore particulae usu Herodoteo, Thucydideo, Xenophonteo. Strassburg, 1891.

Zander, A. — De imperfecti atque aoristi apud Herodotum usu. Halle, 1882.

In Schanz' Beiträge zur historischen Syntax der griechischen Sprache the works of Sturm on $\pi\rho\acute{\nu}$, Weber on Final Clauses, Grünenwald on the Infinitive of Limitation, Dyroff on Reflexive Pronouns, and Fuchs on Temporal 'Until' Clauses have been specially referred to.

ABBREVIATIONS

- B. = Babbitt's Grammar of Attic and Ionic Greek, 1902.
- G. = Goodwin's Greek Grammar (revised edition), 1892.
- GMT. = Goodwin's Syntax of the Moods and Tenses of the Greek Verb (enlarged edition), 1890.
 - Gl. = Goodell's School Grammar of Attic Greek, 1902.
 - GS. = Gildersleeve's Syntax of Classical Greek (first part), 1900.
 - HA. = Hadley's Greek Grammar (revised by Allen), 1884.
- Kühn. = Kühner's Ausführliche Grammatik, IIter Teil (revised by Gerth), 1898-1904.
- Kr. Spr. = Krüger, Griechische Sprachlehre, Leipzig, 1875.
 - S. = Smyth's Greek Grammar, 1908.
 - Dial. = Introduction: Summary of the Dialect Forms.
 - Syn. = Introduction: Syntactical Usage.

L.L. PSATES ENGING 00., N.Y.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

TOY

ΑΛΙΚΑΡΝΗΣΣΕΟΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΗ

ЕПІГРАФОМЕНН ПОЛТМИІА

ΥΕπεὶ δὲ ἡ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης παρὰ βασιλέα Δαρεῖον τὸν ὙΤστάσπεος καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι ὙΑθηναίοισι διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολήν, καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ τε δεινότερα ἐποίει καὶ μᾶλλον ὥρμητο 5 στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγ-

BOOK VII

PREPARATIONS FOR A SECOND EXPEDITION AGAINST GREECE

1. 1. άγγελίη: Dial. § 1. i. 1. - άπίκετο: Dial. § 2. 3. - 2. έν Maραθώνι: see 6. 111 ff. --3. 'Yστάσπεος: Dial. § 1. i. 2. — Keyapayuévov: exasperated. οξυνθείς 8. 138. 4. Darius, on being told that Sardis had been burned and who were the Athenians who had joined the Ionians in the invasion, shot an arrow toward the heavens and prayed, "O Zeus, grant that I may punish the Athenians!" Then he ordered an attendant to say to him every day at dinner, "Master, remember the Athenians" (5. 105). - 4. την ές Σάρδις ἐσβολήν: the city put, as often, for the satrapy $(\Lambda \upsilon \delta i\eta)$. Cp. δι' 'Aβδήρων 7. 126. 4. For an account of this invasion, made during the Ionian revolt (500-494 B.C.), see 5. 99 ff. — και δη και: introducing and emphasizing the apodosis, as 7. 164. 14. Cp. καὶ τότε δή Hom. η 262. — 5. πολλφ τε δεινότερα έποιει: acted still more angrily, as 2. 121. € 2, 3. 14. 23, 5. 41. 9. The middle is more common. Cp. 7. 35. 1. — μᾶλλον ώρμητο: was more determined, with dependent inf, as often in Hdt. Note the force of the plpf. l. 14 and 7. 19. 1. — 6. ἐπηγγέλλετο

γέλλετο πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις ἐτοιμάζειν στρατιήν, πολλῷ πλέω ἐπιτάσσων ἑκάστοισι ἡ πρότερον παρεῖχον, καὶ νέας τε καὶ ἴππους καὶ σῖτον [καὶ πλοῖα]. τούτων δὲ περιαγγελλομένων ἡ ᾿Ασίη ἐδονεῖτο ἐπὶ τρία ιο ἔτεα, καταλεγομένων τε τῶν ἀρίστων ὡς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσομένων καὶ παρασκευαζομένων. τετάρτῳ δὲ ἔτει Αἰγύπτιοι ὑπὸ Καμβύσεω δουλωθέντες ἀπέστησαν ἀπὸ Περσέων. ἐνθαῦτα δὴ καὶ μᾶλλον ὥρμι,το καὶ ἐπ᾽ 2 ἀμφοτέρους στρατεύεσθαι. στελλομένου δὲ Δαρείου ἐπ᾽ Αἴγυπτον καὶ ᾿Αθήνας τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὡς δεῖ μιν

πέμπων άγγέλους: pleonastic. Cp. δι' άγγέλων ἐπεκηρυκεύετο Ι. 69. Ιο, πέμψας . . . ἐπεκηρυκεύετο 4. 80. 14. - 7. κατά πόλις: distributive, from city to city. The Hellenic colonies on the coast of Asia Minor are esp. meant, though not exclusively, as ή 'Aσίη in l. 10' proves. — 8. πλίω: sc. στρατιήν. - ἐκάστοισι: sc. πολίταις, const. acc. to sense after πόλις. - 9. καί: correlates véas τε καὶ . . . σῖτον with $\sigma \tau \rho a \tau i \dot{\eta} v$. — [kal $\pi \lambda o i a$]: wanting in the best Mss. If genuine, transports are meant, while vias refers to ships of war (triremes). - 10. τούτων περιαγγελλοulvov: while these demands were being sent around. — Hoveito: was in a whirl = $\epsilon \kappa i \nu \epsilon i \tau o$. Cp. Hom. P 55 τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέου- $\sigma i \nu$, of a tree shaken by the wind. The word is poetic, Ionic, and

DISPUTE OF DARIUS' SONS ABOUT THE SUCCESSION. HIS DEATH (CC. 2-4)

2. I. στελλομένου: on the point of setting out. Cp. 7. 239. 2.—
3. περὶ τῆς ἡγεμονίης: i.e. as to who should be ruler (ἡγεμών).— is set: clause of indir. disc., dependent on the claim implied in στάσις έγένετο. The indic. of dir. disc. is retained for vividness.— μν:

ἀποδέξαντα βασιλέα κατὰ τὸν Περσέων νόμον οὖτω στρατεύεσθαι. ἦσαν γὰρ Δαρείῳ καὶ πρότερον ἢ βα τι-5 λεῦσαι γεγονότες τρεῖς παίδες ἐκ τῆς προτέρης γυναικός, Γωβρύεω θυγατρός, καὶ βατιλεύσαντι ἐξ ᾿Ατόσσης τῆς Κύρου ἔτεροι τέσ τερες. τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε ᾿Αρτοβαζάνης, τῶν δὲ ἐπιγενομένων Ξέρξης. ἐόντες δὲ μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς ἐστασίαζον, ὁ μὲν ιο ᾿Αρτοβαζάνης κατ᾽ ὅ τι πρεσβύτατός τε εἴη παντὸς τοῦ γόνου καὶ ὅτι νομιζόμενον εἴη πρὸς πάντων ἀνθρώπων τὸν πρεσβύτατον τὴν ἀρχὴν ἔχειν, Ξέρξης δὲ ὡς ᾿Ατόσσης τε παῖς εἴη τῆς Κύρου θυγατρὸς καὶ ὅτι Κῦρος εἴη τὸς κτησάμενος τοῖσι Πέρσησι τὴν ἐλευθερίην. Δαρείου δὲ οὐκ ἀποδεικνυμένου κω γνώμην ἐτύγχανε κατὰ τἀντὸ τούτοισι καὶ Δημάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος ἀναβεβηκὼς ἐς Σοῦσα, ἐστερημένος τε τῆς ἐν Σπάρτη βασι-

i.e. Δαρείον. Dial. § 3. ii. 2.— 4. dποδέξαντα: Dial. § 1. ii. 2. ούτω: ί.ε. ἀποδέξαντα βασιλέα. Ιτ introduces the apod., as 7. 150. 17, 7. 158. 15. - 5. ήσαν γεγονότες: periphrastic form, as 7. 3. 13, 7. 11. 10. — πρότερον ή: as in 7. 150. 3 with inf., like $\pi\rho i\nu$. Cp. πρὶν η, 6. 22. 4. — βασιλεῦσαι: ingressive. - 7. Γωβρύεω: one of the seven conspirators (3. 70) who slew the Pseudo-Smerdis, successor of Cambyses. - 8. Téggepes: Dial § 1. ii. 2. The names were Xerxes, Achaemenes (7. 7. 6), Hystaspes (7. 64. 9), Masistes (7.82.6). — $\epsilon\pi\rho\epsilon\sigma\beta\epsilon\nu\epsilon :=\pi\rho\epsilon\sigma\beta\nu$ τατος ήν. - ΙΙ. κατ' δ τι . . . είη: the cause assigned emphatically on another's authority. κατ ο τι = Attic διότι. Dial. § 2. 3. — 12. yóvou: progeny, as 2. 43. 7; poetical. - ότι νομιζόμενον είη πρός πάν-TWV: that it was customary with all men; though πρός c. gen. really denotes agent here, as 7. 151. 10. - 15. Πέρσησι: Dial. § 3. 1. 2. 3. 2. кw: Dial. § 2. I. — ката τώντὸ τούτοισι: = κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τούτοισι. Cp. 7. 206. 9. For the dat., see S. 1500; HA. 773 a. For τωντό, see Dial. § 1. ii 8. - 3. Δημάρητος: for the history of Demaratus, see 6 61-70. -

4. Σούσα: seat of the Persian court;

Echatana summer residence. - io-

ληίης καὶ φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος. 5 οὖτος ὡνὴρ πυθόμενος τῶν Δαρείου παίδων τὴν διαφορήν, ἐλθών, ὡς ἡ φάτις μιν ἔχει, Ξέρξη συνεβούλευε λέγειν πρὸς τοῖσι ἔλεγε ἔπεσι, ὡς αὐτὸς μὲν γένοιτο Δαρείῳ ἤδη βασιλεύοντι καὶ ἔχοντι τὸ Περσέων κράτος, ᾿Αρτοβαζάνης δὲ ἔτι ἰδιώτη ἐόντι Δαρείῳ · οὐκ ὧν οὖτε το οἰκὸς εἶη οὖτε δίκαιον ἄλλον τινὰ τὸ γέρας ἔχειν πρὸ ἐωυτοῦ, ἐπεί γε καὶ ἐν Σπάρτη, ἔφη ὁ Δημάρητος ὑποτιθέμενος, οὖτω νομίζεσθαι, ἡν οἱ μὲν προγεγονότες ἔωσι πρὶν ἡ τὸν πατέρα σφέων βασιλεῦσαι, ὁ δὲ βασιλεύοντι ὀψίγονος ἐπιγένηται, τοῦ ἐπιγενομένου τὴν τὸ ἔκδεξιν τῆς βασιληίης γίνεσθαι. χρησαμένου δὲ Ξέρξεω τῆ Δημαρήτου ὑποθήκη γνοὺς ὁ Δαρεῖος ὡς λέγοι δίκαια βα τιλέα μιν ἀπέδεξε. δοκεῖν δέ μοι,

τερημένος . . . βασιληίης: by Cleomenes, who was king with him at Sparta. - 5. φυγην έπιβαλών έωυτφ: in chagrin at a public insult offered him (6. 67). — 6. ώνήρ: ὁ ἀνήρ. παίδων την διαφορήν: note the unusual position of the attrib. gen., which thus acquires special emphasis. - 7. ws & datis mir exet: as the report is about him, as 7. 26. 17, 8. 94. 20. Cp. Pind. P 1. 96 εχθρά Φάλαριν κατέχει παντά φάτις. The reverse const. 9. 84. 8 ἔχει τινὰ φάτιν καὶ Διονυσοφάνης. - 8. πρὸς τοίσι έλεγε έπεσι: = πρὸς τούτοιςτοις έπεσιν α έλεγε. - 10. Δαρείφ: for repetition, cp. 6. 23. 15, 17. ων: Attic οὖν. - 11. οἰκός: Attic είκός, fitting. - είη: continuation

of the indir. disc. — To yepas: i.e. τὸ Περσέων κράτος. Often in Homer. Cp. τιμή 7. 8. a 12. — 12. ἐωντοῦ: Dial. 1. ii. 8. — ἐν Σπάρτη: such a custom at Sparta is not elsewhere mentioned. - imoτιθέμενος: by way of suggestion, as 7. 237. 10. - 13. voulleo Bai: it was customary, as 7. 2. II; grammatically dependent on ton, though the opt. after enci was to be expected. — $\eta \nu \dots i \omega \sigma \iota$: prot. of gen. cond. For the periphr. pf. see on 7. 2. 5. - 15. outyous ἐπιγένηται: note the pleonasm. The adj. is poetical. - TOO inyevouévou: pred. gen. of possession dependent on γίνεσθαι. -18. Sokely be moi: as it seems to

καὶ ἄνευ ταύτης τῆς ὑποθήκης βασιλεῦσαι ἃν Ξέρξης

4 ἡ γὰρ Ἦτοσσα εἶχε τὸ πᾶν κράτος. ἀποδέξας δὲ βασιλέα Πέρσησι Ξέρξην Δαρεῖος ὁρμᾶτο στρατεύεσθαι.

ἀλλὰ γὰρ μετὰ ταῦτά τε καὶ Αἰγύπτου ἀπόστασιν τῷ ὑστέρῳ ἔτει παρασκευαζόμενον συνήνεικε αὐτὸν Δαρεῖον, βασιλεύσαντα τὰ πάντα ἔξ τε καὶ τριήκοντας ἔτεα, ἀποθανεῖν, οὐδέ οἱ ἐξεγένετο οὖτε τοὺς ἀπεστεῶτας Αἰγυπτίους οὖτε ᾿Αθηναίους τιμωρήσασθαι. ἀποθανόντος δὲ Δαρείου ἡ βασιληίη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα 5 τὸν ἐκείνου Ξέρξην. ὁ τοίνυν Ξέρξης ἐπὶ μὲν τὴν

me, absol. inf. (S. 2012 d; HA. 956), on which depends βασιλεῦσαι αν. Some editions read δοκεί, with a few Mss. - 20. "Ατοσσα ... κράτος: compare the influence of Amestris over Xerxes (9. 109) and of Parysatis over Darius II (Xen. Anab. 1. 1. 1). Darius I had six wives: the daughter of Gobryas (7. 2); Atossa and Artystone, daughters of Cyrus (3. 88); Parmys, a daughter of Smerdis (3. 88); Phaedyme, a daughter of Otanes (3.88); Phratagune, the daughter of Artanes (7. 224).

4. 2. δρμάτο στρατεύεσθα: note the impf. as compared with plpf. in 7. 1. 5.—3. άλλα γάρ: elliptical, at enim. The thought is to be supplied from the context. But (he did not carry it out), for.—μετά ταθτα: i.e. after the disputes about the succession.—

Αίγύπτου απόστασιν: 486 В.С. — 4. συνήνεικε: it chanced, as 6. 22. 14. Att. συνέβη. Dial. § 4. 7. - 5. τὰ πάντα: in all. Formulaic addition with numbers, as I. 214. 13, 2. 159. 11, 4. 7. 3. — TE καί: with numbers, as 7. 184. 7, 12, 26; rare in Attic. - 6. où&: in Attic καὶ ού, since the preceding clause is affirmative. - oi eferere: was it allowed him, contingit. - τους άπεστεῶτας: Dial. § 1. i. 2. - 8. avex wonde: reverted, rediit, as ava Baivew 1. 109. 13, 7. 205. 6. ava- always of. rightful succession Cp. 1. 7. 1 ή ήγεμονίη περιηλθε the kingship came round, of passing into different hands.

XERXES PERSUADED TO MAKE THE EXPEDITION AGAINST GREECE (CC. 5-7)

5. I. τοίνυν: now, continua-

Έλλάδα οὐδαμῶς πρόθυμος ἢν κατ' ἀρχὰς στρατεύεσθαι, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιεῖτο στρατιῆς ἄγερσιν. παρεῶν δὲ καὶ δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων Μαρδόνιος ὁ Γωβρύεω, ὃς ἢν Ξέρξη μὲν ἀνεψιός, Δα-5 ρείου δὲ ἀδελφεῆς παῖς, τοιούτου λόγου εἴχετο, λέγων ' Δέσποτα, οὐκ οἰκός ἐστι 'Αθηναίους ἐργασαμένους πολλὰ δὴ κακὰ Πέρσας μὴ οὐ δοῦναι δίκην τῶν ἐποίησαν. ἀλλ' εἰ τὸ μὲν νῦν ταῦτα πρήσσοις τά περ ἐν χερσὶ ἔχεις · ἡμερώσας δὲ Αἴγυπτον τὴν ἐξυβρίσασαν 10 στρατηλάτει ἐπὶ τὰς 'Αθήνας, ἴνα λόγος τέ σε ἔχη πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθὸς καί τις ὕστερον φυλάσσηται ἐπὶ γῆν

tive. - 2. κατ' άρχάς: at first, as 3. 159. 10, 5. 92. \$ 4. - 3. emolείτο στρατιής άγερσιν: periphrasis for ηγείρετο στρατιήν. ἄγερσις, also 7. 48. 9, is Herodotean. Cp. έπάγερσιν 7. IQ. I2. - 4. δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον: multum valens apud eum. Cp. 9. 9. 4. - 5. Mapdóvios: see 6. 43. -6. τοιούτου: = τοιοῦδε, referring to what follows. Hdt. is not consistent in this usage. - etxero: held to, i.e. kept rehearsing, as 7. 6. 11. - 7. Δέσποτα: at Athens so used by slaves to masters or by mortals to gods. - 8. πολλά δη кака: cp. Aesch. Pers. 236 отраτὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. - μη ού: double neg. on account of the preceding ov. S. 2747; HA. 1034. — τῶν: rel. for τού- $\tau\omega\nu$ \ddot{a} , gen. of cause. — 9. et . . . πρήσσοις: a wish that carries an exhortation. This use of simple & is poetical. S. 1815; HA. 870 b. Cp. Hom. O 571, II 559 - 4v χερσί έχεις: as 1. 35. 1, 7. 47. 5. -10. ημερώσας . . . Ευβρίσασαν: figure from the taming of animals. Cp. Cic. de Off. 1. 26. 90 ferocitate exsultantes domitoribus tradere. ήμερώσας = Att. δουλώσας. - II. στρατηλάτει: Att. στρατεύου. - Ινα ... dyalos: as 9. 78. 9. Cp. Hom. α 95 ίνα μιν κλέος έσθλον έν ανθρώποισιν έχησιν, Eur. Med. 420 οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναῖκας See on 7. 3. 6. - *pòs ἀνθρώπων: practically agent const. See on 7. 2. 12. — 12. Kal Tis . . . στρατεύεσθαι: for the thought, cp. 9. 78. 9, 9. 116. 12 and Hom. @ 515 ίνα τις στυγέησι καὶ άλλος Τρωσίν έφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν "Aρηα. — τις: practically = έκαστος, 7.8. δ 3.7. 237. 14, and freq. in " τὴν σὴν στρατεύεσθαι. οὖτος μέν οἱ ὁ λόγος ἢν τιμωρός, τοῦδε δὲ τοῦ λόγου παρενθήκην ποιέσκετο τήνδε, ὡς ἡ Εὐρώπη περικαλλὴς χώρη καὶ δένδρεα παντοῖα 15 φέρει τὰ ἢμερα, ἀρετήν τε ἄκρη, βασιλεῖ τε μούνω 6 θνητῶν ἀξίη ἐκτῆσθαι. ταῦτα ἔλεγε οἶα νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐων καὶ θέλων αὐτὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπαρχος εἶναι. χρόνω δὲ κατεργάσατό τε καὶ ἀνέπεισε Ξέρξην ὥστε ποιεῖν ταῦτα · συνέλαβε γὰρ καὶ ἄλλα οἱ σύμμαχα γενόμενα ἐς τὸ πείθεσθαι Ξέρξην. τοῦτο μὲν 5 ἀπὸ τῆς Θεσσαλίης παρὰ τῶν ᾿Αλευαδέων ἀπιγμένοι ἄγγελοι ἐπεκαλέοντο βασιλέα πᾶσαν προθυμίην παρεχόμενοι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα (οἱ δὲ ᾿Αλευάδαι οὖτοι ἦσαν

Hom.—13. οὖτος μέν οἱ ὁ λόγος: οἱ dat. of possession, this speech of his.—τιμωρός: for vengeance.
—14. τοῦδε: referring to the same thing as οὖτος. Some Mss. have τούτου.— παρενθήκην: as 1. 186. 2, 6. 19. 4, 7. 171. 3. It is pred. acc., to which the obj. acc. is assimilated in gender.—16. τὰ ἡμερα: i.e. fruit trees.—ἀρετήν: acc. of specification; refers to fertility.—ἄκρη: excellent, as 5. 112. 3, 5. 124. 3, 7. 111. 6.—17. ἐκτησθαι: = Attic κεκτήσθαι.

6. I. cla: because of, with ptc. as ἄτε 7. 23. II, ὥστε 7. 129. 2. S. 2085; HA. 977. The idiom is post-Homeric. — νεωτέρων ἐργων ἐπιθυμητής: rerum novarum cupidus. Cp. 7. 52. Io. — 3. ὕπαρχος = σατράπης, which Hdt. does not use, though he has σατραπηίη (I.

192.9, 3.89.2). — χρόνφ δέ: but in time, postremo autem. - κατεργάσατό τε και άνέπεισε: worked upon and persuaded. Sometimes κατεργάζεσθαι alone has this fig. sense of bring over, as 9. 108. 3. — 4. ώστε: pleonastic, but freq. after $\pi \epsilon i \theta \omega$ in Hdt. and Thuc. - συνέλαβε: cooperated. and is subj., oi obj. - 5. σύμμαχα γενόμενα: proving auxiliary. Notice the personification in the sent. — τοῦτο μέν, τοῦτο δέ (9): = τὸ μέν, τὸ δέ, as often in Hdt. Note the asyndeton. -7. πάσαν προθυμίην παρεχόμενοι: displaying all zeal. Cp. Thuc. 4. 85. 15 πᾶν τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. - 8. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα: construe with ἐπεκαλέοντο. — οἱ δὲ ᾿Αλευάδαι ... βασιλείς: this princely family, descended from an ancient king of the land, 'Alevas (7. 130. 13, o.

Θεσσαλίης βασιλείς), τοῦτο δὲ Πεισιστρατιδέων οἱ ἀναβεβηκότες ἐς Σοῦσα, τῶν τε αὐτῶν λόγων ἐχόμενοι τῶν 10 καὶ ᾿Αλευάδαι, καὶ δή τι πρὸς τούτοισι ἔτι πλέον προσωρέγοντό οἱ. ἔχοντες ᾿Ονομάκριτον, ἄνδρα ᾿Αθηναίον χρησμολόγον τε καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν Μουσαίου, ἀνεβεβήκεσαν, τὴν ἔχθρην προκαταλυσάμενοι ˙ ἐξηλάσθη γὰρ ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου ὁ ᾿Ονο-15

58.4), and tracing their pedigree from Heracles, dwelt at Larissa. They exercised a predominant influence in Thessaly, and some member of the family was generally the federal leader (τάγος). Hdt. 9. 1. 5. calls them Θεσσαλίης ήγεόμενοι. With Persian aid they now hoped for and did attain absolute sovereignty, which they retained until their prerogatives were again restricted by the Spartan king Leotychides (470 B.C.). βασιλείς is here used, as often in Hdt., of all members of the royal house. They were patrons of the poets, e.g. Simonides and Pindar. — 9. Π εισιστρατιδέων: i.e. Hippias and his sons, who had hoped, with the aid of Darius, to return to power at Athens. Cp. 5. 62, 90-96, 6. 94, 6. 107. — οἱ ἀναβεβηκότες: ες. έπεκαλέοντο. - 10. των και' Αλευάδαι: as also the Alexadae. The καί in comparisons, esp. rel. clauses, emphasizes the mutual relation of the things compared. -11. και δή τι κτέ.: transition from

ptc. const. (ἐχόμενοι) to finite verb. - προσωρέγοντό οί: were urgent with him. The verb, synonymous with προσεφέρετο (27) and προσκεῖσθαι (1. 123. 2), occurs only here. — 12. 'О о о цако сто и: a poet of some note and a member of the commission of four (Onomacritus, Conchylus, Zopyrus, Orpheus of Croton) appointed by Peisistratus for the arrangement and recension of the disordered Homeric poems (Cramer, Anecd. Par. 1. 6). -13. χρησμολόγον . . . χρησμών: expounder and arranger of oracles. Hdt. seems to indicate by χρησμολόγος, not simply expounder but also seer (μάντις) and composer of oracles (χρησμφδός). the oracles of Musaeus here mentioned, he collected and published 'Ορφέως χρησμοί (Suidas s.v. 'Ορφεύς), and the state oracles preserved on the Acropolis are to be traced to him. - 14. την έχθρην: their hostility; the explanation follows in the γάρ clause. — 15. 'Iππάρχου: of the three sons of Peisisμάκριτος έξ 'Αθηνέων, ἐπ' αὐτοφώρῳ άλοὺς ὑπὸ Λάσου τοῦ Ἑρμιονέος ἐμποιέων ἐς τὰ Μουσαίου χρησμὸν ὡς αἱ ἐπὶ Λήμνῳ ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανιζοίατο κατὰ τῆς θαλάσσης. διὸ ἐξήλασέ μιν ὁ Ἱππαρχος, πρότερον χρεώμενος τὰ μάλιστα. τότε δὲ συναναβὰς ὅκως 20 ἀπίκοιτο ἐς ὄψιν τὴν βασιλέος, λεγόντων τῶν Πεισιστρατιδέων περὶ αὐτοῦ σεμνοὺς λόγους κατέλεγε τῶν χρησμῶν · εἰ μέν τι ἐνέοι σφάλμα φέρον τῷ βαρβάρῳ, τῶν μὲν ἔλεγε οὐδέν, ὁ δὲ τὰ εὐτυχέστατα ἐκλεγόμενος ἔλεγε, τόν τε Ἑλλήσποντον ὡς ζευχθῆναι χρεὸν εἴη ὑπ' 25

tratus the esp. supporter of art and letters and the patron of poets like Lasos, Anacreon, and Simonides. - 16. ἐπ' αὐτοφώρω άλούς: as 6. 72. 5, 6. 137. 22, though here not the immediate detection, but the irrefragable proofs of the forgery are meant. - Advov: of Hermione in Argolis, lyric and esp. dithyrambic poet, and teacher of Pindar. - 17. is tà Movoalou: sc. έπη. - 18. άφανιζοίατο: Dial. § 4. 3. "Prophetic" present, found esp. in oracles. Paus. 8. 33. 4 mentions the subsidence of Chryse adjacent to Lemnos, a region whose volcanic conditions made it esp. liable to upheaval or subsidence. Some such actual subsidence Onomacritus' interpolation seems to have referred to. - 19. 8.6: as 7. 8. a 16. — εξήλασε μιν: the incident is a proof at once of the zeal of Hipparchus and of the interest of literary men in the matter of the purity of the texts. - 20. χρεώμενος τὰ μάλιστα: εξ. αὐτῷ. τὰ μάλιστα, as 7. 37. 10, and ές τὰ μάλιστα (6. 63. 12) = simple $\mu \dot{a} \lambda \iota \sigma \tau a$ (6. 65. 5). — $\delta \kappa \omega s$: as 7. 41. 2 = Att. ὁπότε. - 22. σεμνούς: reverential, a term applied esp. to gods or things divine. -- τῶν χρησμών: partitive. - 23. ένέοι: epic opt., only here, = evein. Dial. § 4. 5. — σφάλμα φέρον: bringing, i.e. betokening, misfortune. Cp. 8. 137. 16 ώς είη τέρας καὶ φέροι μέγα τι. - 24. τῶν μέν: dem. μέν resumptive of the preceding. -6 86: Homeric repetition of the subj., freq. in Hdt. but rare in Att. prose. Cp. Xen. Anab. 4. 2. 6; Thuc. 1.87.2. — 25. τόν τε Ελλήσποντον . . . τήν τε έλασιν: appos. to τὰ εὐτυχέστατα, the first being explained by ώs . . . Πέρσεω, the second by εξηγεόμενος. - χρεόν

ανδρὸς Πέρσεω, τήν τε ἔλασιν ἐξηγεόμενος. οὖτός τε δὴ χρησμωδέων προσεφέρετο, καὶ οἴ τε Πεισιστρατίδαι τκαὶ οἱ ᾿Αλευάδαι γνώμας ἀποδεικνύμενοι. ὡς δὲ ἀνεγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐνθαῦτα δευτέρω μὲν ἔτει μετὰ τὸν θάνατον τὸν Δαρείου πρῶτα στρατιὴν ποιεῖται ἐπὶ τοὺς ἀπεστεῶτας. τούτους μέν νυν καταστρεψάμενος καὶ Αἴγυπτον πᾶσαν πολλὸν δους λοτέρην ποιήσας ἡ ἐπὶ Δαρείου ἦν, ἐπιτρέπει ᾿Αχαιμένει, ἀδελφεώ μὲν ἐωυτοῦ, Δαρείου δὲ παιδί. ᾿Αχαιμένεα μέν νυν ἐπιτροπεύοντα Αἰγύπτου χρόνω μετέπειτα ἐφόνευσε ΒἸνάρως ὁ Ψαμμητίχου ἀνὴρ Λίβυς. Ξέρξης δὲ μετὰ Αἰγύπτου ἄλωσιν ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα τὸ ἐπὶ τὰς ᾿Αθήνας, σύλλογον ἐπίκλητον

εξη: it was fated. Cp. 7. 17. 9, 8.

141. 4. — 26. δλασιν: Att. στρατείαν. — Εξηγεόμενος: recounting, i.e. foretelling and explaining. —

27. προσεφέρετο: see on προσωρέγοντο in 11. — 28. άποδεικνύμενοι: sc. προσεφέροντο.

7. 1. ἀνεγνώσθη: regularly in Hdt. = ἀνεπείσθη. — 3. δευτέρφ ἔτει: 484 B.C. — πρῶτα: in Att. usually πρῶτον. — 4. μέν νυν: as 7. 8. β 5. Common formula of transition in Hdt. = μὲν δή. — 5. πολλόν: Att. form πολύ. — δουλοτέρην: seems to occur only here. — 6. ἐπιτρέπει: Dial. § 1. ii. 1. — ᾿Αχαιμένει: the two appositives indicate that he was full brother of Xerxes. See on 7.2.8. — 8 ἐπιτροπεύοντα Αἰγύπτου: in Hdt. this

verb rarely takes acc., regularly in Att. — μετέπειτα: Att. ἔπειτα. — 9. Ἰνάρως: King of the Libyans, effected the revolt of Egypt from the Persians, being assisted by an Athenian fleet of two hundred ships. The war lasted 460-455. Achaemenes was killed in battle at Papremis.

COUNCIL OF STATE. SPEECH OF XERXES

8. 2. ἐς χεῖρας ἄξεσθαι: as 4. 79. 3. The const. is not Attic. Cp. ἐν χερσὶ ἔχεις, 7. 5. 10.— τὸ στράτευμα: expedition, as often in Hdt. 1. 6. 11. 3. 48 1. 3. 49 4, 8. 112. 16, 9. 33. 23.— 3. σύλλογον ἐπίκλητον: called meeting = Att. σύγκλητος ἐκκλησία (Soph. Ant.

Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιεῖτο, ἴνα γνώμας τε πύθηταί σφεων καὶ αὐτὸς ἐν πᾶσι εἴπη τὰ θέλει. ὡς δὲ συνε- 5 α λέχθησαν, ἔλεξε Ξέρξης τάδε · ᾿Ανδρες Πέρσαι, οὐτ᾽ αὐτὸς κατηγήσομαι νόμον τόνδε ἐν ὑμιν τιθεὶς παραδε-ξάμενός τε αὐτῷ χρήσομαι. ὡ; γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι τῶν πρεσβυτέρων, οὐδαμά κω ἠτρεμίσαμεν, ἐπείτε παρελάβομεν τὴν ἡγεμονίην τήνδε παρὰ Μήδων, Κύρου 5 κατελόντος ᾿Αστυάγεα · ἀλλὰ θεός τε οῦτω ἄγει καὶ αὐτοισι ἡμιν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐπὶ τὸ ἄμεινον. τὰ μέν νυν Κῦρός τε καὶ Καμβύσης πατήρ τε ἐμὸς Δαρειος κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα, ἐπισταμένοισι εὖ οὐκ ἄν τις λέγοι. ἐγὼ δὲ ἐπείτε παρέ- 10 λαβον τὸν θρόνον τοῦτον, ἐφρόντιζον ὅκως μὴ λείψομαι τῶν πρότερον γενομένων ἐν τιμῆ τῆδε μηδὲ ἐλάσσω

160). ἐπίκλητος elsewhere applied to persons, as 7. 203. I, 8. 101. 5, 9. 42. 8.—4. τῶν ἀρίστων: esp. the royal princes, the "Seven," the satraps and commandants in the provinces.—5. σφεων: Att. αὐτῶν.—συνελέχθησαν: in Hdt. more common than συνελέγησαν, in Att. the reverse.

a. I. οὖτε...τε: common correlation in Hdt. = οὖκ . . . ἀλλά.

— 2. κατηγήσομαι τιθείς: lead the way in introducing. νόμον τιθέναι, of a law proposed by a lawgiver; νόμον τίθεσθαι of one decreed by the people. The custom in question is indirectly communicated in what follows.—

4. οὖδαμά κω: = Att. οὖπώποτε.

— ήτρεμίσαμεν : aor. ingressive. ἐπείτε: Att. ἐπεί. — 5. Κύρου κατελόντος 'Αστυάγεα: Cyrus overthrew Astyages, King of the Medes, at Pasargadae 559 B.C. — 6. θεὸς οὕτω ауы: ср. Xen. Anab. 6. 3. 18 6 θ eòs ἴσως ἄγει οὖτως. — 7. πολλά tπέπουσι: engaged in many undertakings. The verb is poetical. Cp. Hom. & 195; Aesch. Pers. 552. συμφέρεται: it happens. Cp. συνή-VELKE 7. 4. 4. Att. uses the active. -8. $\tau \hat{a}$: rel., with $\tilde{\epsilon}\theta\nu\epsilon a$. — 9. $\kappa a\tau\epsilon p$ γάσαντο: = έδουλώσαντο, as 7. 211. 4. — 11. τον θρόνον: so freq. in tragedy, but in plur. - δκως μη λείψομαι: more vivid than the more usual aor. subjv. Cp. 7. 18. 20. — 12. τιμη: βασιλεία. —

προσκτήσομαι δύναμιν Πέρσησι · φροντίζων δὲ εὐρίσκω αμα μεν κύδος ήμιν προσγινόμενον χώρην τε της νύν έκτημεθα οὐκ ἐλάσσονα οὐδὲ φλαυροτέρην παμφορω-15 τέρην τε, αμα δε τιμωρίην τε καὶ τίσιν γινομένην. διὸ ύμέας νῦν ἐγὼ συνέλεξα, ἴνα τὸ νοέω πρήσσειν ὑπερβθέωμαι ὑμῖν. μέλλω ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον ἐλαν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἴνα ᾿Αθηναίους τιμωρήσωμαι όσα δή πεποιήκασι Πέρσας τε καὶ πατέρα τὸν ἐμόν. ὡρᾶτε μέν νυν καὶ Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι έπὶ τοὺς ἄνδρας τούτους. ἀλλ' ὁ μὲν τετε-ς λεύτηκε καὶ οὐκ ἐξεγένετό οἱ τιμωρήσασθαι · ἐγὼ δὲ ύπέρ τε ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων Περσέων οὐ πρότερον παύσομαι πρὶν ἡ ἔλω τε καὶ πυρώσω τὰς ᾿Αθήνας, οἴ γε έμε και πατέρα τον έμον ύπηρξαν άδικα ποιέοντες. πρώτα μέν ές Σάρδις έλθόντες αμα 'Αρισταγόρη τώ ιο Μιλησίω, δούλω δε ήμετέρω, [ἀπικόμενοι] ἐνέπρησαν

14. κθδος: epic word for τιμή.

—προσγινόμενον, (16) γινομένην: note the pres., indicating the self-assurance of Xerxes. — της: rel. dependent on the following comparatives. — 15. ἐκτήμεθα: Att. κεκτήμεθα. — 17. ὑπερθέωμαι: set before for deliberation, as 7. 18. 22. The Att. term is ἀνακοινοῦσθαι.

β 1. ελῶν στρατόν: Att. ελαύνειν intr. — 3. ὅσα δή: we should expect τούτων ὅσα οτ ὄσων. δή stresses the idea of number. — 4. ιθύοντα: Att. ὅρμώμενον. — 6 και οὐκ ἐξεγένετό οι. Cp. οὐδέ οἱ εξεγένετο 7. 4. 6. — 8. πριν ἥ: =

Att. $\pi \rho i \nu \, d\nu$, which Hdt. also uses. -- πυρώσω: = $\hat{\epsilon}\mu\pi\rho\dot{\eta}\sigma\omega$. Cp. 8. 102. 17; Eur. Phoen. 575. - of: construction acc. to sense. See on έκάστοισι 7. Ι. 8. — 9. ὑπηρξαν . . . толеотте : began to do. Ср. 6. 133. 3. — 10. πρώτα μέν: note the asyndeton. - άμα 'Αρισταγόρη: sonin-law of Histiaeus, tyrant of Miletus, and governor in his absence; active instigator of revolt among the Ionian cities (5. 30 ff.). He was the soul and organizer of, though not a participator in, this expedition. Cp. 5. 99. -- 11. δούλφ &: second appos. designation, τά τε άλσεα καὶ τὰ ἱρά · δεύτερα δὲ ἡμέας οἶα ἔρξαν ἐς τὴν σφετέρην ἀποβάντας, ὅτε Δατίς τε καὶ ᾿Αρταγφρένης ἐστρατήγεον, ἐπίστασθέ κου πάντες. τούτων μέντοι εἴνεκα ἀνάρτημαι ἐπ᾽ αὐτοὺς στρ πεύεσθαι, ἀγαθὰ δὲ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος · εἰ τούτους τε καὶ τοὺς τούτοισι πλησιοχώρους καταστρεψόμεθα, οἱ Πέλοπος τοῦ Φρυγὸς νέμονται χώρην, 5 γῆν τὴν Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὸς αἰθέρι ὁμουρέουσαν. οὐ γὰρ δὴ χώρην γε οὐδεμίαν κατοψεται ἤλιος ὅμουρον ἐοῦσαν τῆ ἡμετέρη, ἀλλά σφεας πάσας ἐγὼ ἄμα ὑμῖν μίαν χώρην θήσω, διὰ πάσης διεξελθὼν τῆς Εὐρώπης. πυνθάνομαι γὰρ ὧδε ἔχειν, οὕτε τινὰ πόλιν το ἀνδρῶν οὐδεμίαν οὕτε ἔθνος οὐδὲν ἀνθρώπων ὑπολείπεσθαι, τὸ ἡμῖν οἷόν τε ἔσται ἐλθεῖν ἐς μάχην, τούτων τῶν κατέλεξα ὑπεξαραιρημένων. οὕτω οἴ τε ἡμῖν αἴτιοι

regularly with δέ. — [ἀπικόμενοι]: see App. — 12. δεύτερα: secondly; freq. in Hdt., hardly in Att. without art. — ἡμέας: before οἶα for emphasis. — οἶα: exclam. rel. — ἔρξαν: as 5. 65. 22; poet. for ἔδρασαν.

γ 2. μέντοι: with the intensive force of μεν δή. — ἀνάρτημαι: c. inf. = παρεσκεύασμαι. — 3. ἐν αὐτοῖσι: therein, i.e. the expedition against Hellas. — 4. εἰ . . . καταστρεψόμεθα . . . ἀποδέξομεν: for cond., see S. 2328; GMT. 447. — 6. τῷ Διὸς αἰθέρι: = σὖρανῷ. Cp. I. 131. 7 τὸν κύκλον πάντα τοῦ σὖρανοῦ Δία καλέοντες (sc. οἱ Πέρσαι), and Hom. β 412 Ζεῦ αἰθέρι ναίων. Acc. to the conception of

the ancients oupavos was a hemisphere covering the earth, so that the circumference of the two coincided. - δμουρίουσαν: not Att. = $\delta\mu\rho\rho\rho$ ovoav. — 8. σ deas: of cities, as 7. 108. 10, of ships, 7. 194. 18, 7. 195. 4; \(\mu\nu\) still more freq. of things in Hdt. - 10. τινά ούδεμίαν: any at all. Cp. τι οὐδέν 8. 20. 2. — II. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων: for stylistic effect, without distinction. - 12. ἡμιν: governed by έλθειν ές μάχην = μάχεσθαι. -13. unefapaipy www: removed out of our way . - huir attion: cp. Hom. Α 152 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ήλυθον αἰχμητάων Δεῦρο μαχησόμενος, έπεὶ οὖ τί μοι αἴτιοί εἰσιν.

δ έξουσι δούλιον ζυγὸν οι τε ἀναίτιοι. ὑμεῖς δ' ἄν μοι τάδε ποιέοντες χαρίζοι τθε. ἐπεὰν ὑμῖν σημήνω τὸν χρόνον ἐς τὸν ἤκειν δεῖ, προθύμως πίντα τινὰ ὑμέων χρήσει παρεῖναι · ὃς ἀν δὲ ἔχων ἤκη παρεσκευασμένον στρατὸν κάλλιστα, δώσω οἱ δῶρα τὰ τιμιώτατα νομί-ς ζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου. ποιητέα μέν νυν ταῦτά ἐστι οὖτω · ἴνα δὲ μὴ ἰδιοβουλεῖν ὑμῖν δοκέω, τίθημι τὸ πρῆγμα ἐς μέσον, γνώμην κελεύων ὑμέων τὸν βουλό-9 μενον ἀποφαίνεσθαι. ταῦτα εἴπας ἐπαύετο. μετ' αὐτὸν δὲ Μαρδόνιος ἔλεγε · Ὠ δέσποτα, οὐ μοῦνον εἶς τῶν γενομένων Περσέων ἄριστος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων, ὃς τά τε ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἄριστα καὶ ἀληθέστατα καὶ Ἰωνας τοὺς ἐν τῆ Εὐρώπη κατοικημένους οὐκ ἐάσεις ς καταγελάσαι ἡμῖν ἐόντας ἀναξίους. καὶ γὰρ δεινὸν ἄν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Λὶθίοπάς τε

- 14. δούλιον ζυγόν: cp. Aesch. Pers. 50 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. — οἴ τε ἀναίτιοι: rhetorical addition, merely for the sake of contrast. Cp. 6. 67. 13, 8. 68. γ 5.

δ 4. χρήσει: Att. χρήσεται.—
δε ἃν δέ: unusual order, as 1. 138.
5. Cp. δς ἃν μέν 3. 72. 25. — 5. οι:
Homeric for αὐτῷ or τούτῳ.—
δῶρα τὰ τιμιώτατα: cp. Xen. Anab.
1. 2. 27. — 6. ἐν ἡμιτέρου: as 1.
35. 18; blending of two idioms,
ἐν ἡμῶν and ἐν ἡμετέρῳ (οἴκῳ). — 7. ἰδιοβουλείν: = ἰδίᾳ βουλεύειν. — 8. ἐς μέσον: before you. Cp. 6.
129. 7, 6. 130. 2. — 9. εἴπας: Att. εἰπών.

SPEECH OF MARDONIUS IN FAVOR OF THE EXPEDITION

9. 2. els: Dial. § 4. 5. — τῶν γενομένων: including, as opp. to τῶν ἐσομένων, also those now living. — 4. ἐπίκεο: sc. αὐτῶν, hit the mark (lit. came at; cp. the slang phrase, got there). — 5. και: strictly we should have καὶ ὅτι after λέγων. — 5. Ἰωνας: written also Ἰάονας or Ἰάνας, common designation in the Orient for all Hellenes. — κατοικημένους: for κατοικοῦντας. — 6. καταγελάσαι: in Hdt. oftener with dat. for regular gen. — ἀναξίους: sc. τοῦ καταγελάσαι ἡμῦν. — 7. Σάκας: powerful nomadic tribes in the

καὶ ᾿Ασσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτασθαι βουλόμενοι, κατα ττρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἦληνας το δὲ ὑπάρξαντας ἀδικίης οὐ τιμωρησόμεθα. τί δείσαντες ; κοίην πλήθεος συστροφήν; κοίην δὲ χρημάτων δύνααμιν; τῶν ἐπιστάμεθα μὲν τὴν μάχην, ἐπιστάμεθα δὲ τὴν δύναμιν ἐοῦσαν ἀσθενέα · ἔχομεν δὲ αὐτῶν παίδας καταστρεψάμενοι, τούτους οἱ ἐν τῆ ἡμετέρη κατοικημένοι Ἰωνές τε καὶ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς καλέονται. ἐπειρήθην δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη ἐπελαύνων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας 5 τούτους ὑπὸ πατρὸς τοῦ σοῦ κελευσθείς, καί μοι μέχρι Μακεδονίης ἐλάσαντι καὶ ὀλίγον ἀπολιπόντι ἐς αὐτὰς β᾿Αθήνας ἀπικέσθαι οὐδεὶς ἡντιώθη ἐς μάχην. καίτοι

northeast of Baktriana. - 10. Karaστρεψάμενοι έχομεν: periphr. pf. esp. common in Hdt. and tragedy, but occurring even in Att. prose. S. 1963; GMT. 47; GS. 295. Cp. Dem. Phil. 1.6 πάντα κατέστραπται καὶ ἔχει. — ΙΙ. ὑπάρξαντας άδικίης: began wrongdoing, as 4. I. 6. ού τιμωρησόμεθα: in εί-clauses after verbs of emotion ov sometimes occurs for more common $\mu \hat{\eta}$. S. 2701; GMT. 386. - Tl Selvavτες; κτέ.: rhetorical questions expressing energy and vividness. -12. πλήθεος συστροφήν: multitudinous mass. Cp. Aesch. Pers. 235 ανδροπλήθεια στρατού. - χρημάτων δύναμιν: as Thuc. 1. 25. 17. One is reminded of Eng. slang, "a power of money." Cp. δύναμις άνδρῶν 5. 100. 8, 5. 113. 3, 7. 153.

13. It is characteristic of the Persian to think victory dependent alone on men and money.

α Ι. έπιστάμεθα μέν . . . έπιστάμεθα δέ: note the anaphora, as 7. 18. 9, 10. — μάχην: manner of fighting, as 7. 85. 8. - 2. Exour &: Homeric coördination, for, since the clause gives the basis for the preceding assertion. παίδας: descendants, as 3. 19.8.— 3. τούτους of: as 7. 111. 6. — 5. ἐπειρήθην ἐπελαύνων: πειρώμαι with suppl. ptc. freq. in Hdt. and occurring even in Att. S. 2102; GMT. 896, 897. - 7. ολίγον άπολιπόντι: more freq δλίγου δεήσαντι, as 7. 10. y 3. Cp. Thuc. 7. 70. 24 βραχὺ γὰρ ἀπέλιπον ξυναμφότεραι διακόσιαι γενέσθαι. - 8. ήντιώθη: Att. ήναντιώθη.

[γε] ἐώθασι Ελληνες, ὡς πυνθάνομαι, ἀβουλότατα πολέμους ιστασθαι ύπό τε άγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος. ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον προείπωσι, έξευρόντες τὸ κάλλιστον χωρίον καὶ λειότατον, ές τοῦτος κατιόντες μάχονται, ωστε σύν κακώ μεγάλω οί νικώντες άπαλλάσσονται · περί δε των έσσουμένων οὐδε λέγω άρχήν, έξώλεις γάρ δη γίνονται. τους χρην, έόντας όμογλώσσους, κήρυξί τε διαχρεωμένους καὶ ἀγγέλοισι καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς καὶ παντὶ μᾶλλον ή 10 μάχησι εί δὲ πάντω; ἔδει πολεμεῖν πρὸς ἀλλήλους, έξευρίσκειν χρην τη έκάτεροί είσι δυσχειρωτότατοι καὶ ταύτη πειράν. τρόπω τοίνυν οὐ χρηστώ Ελληνες διαχρεώμενοι έμέο έλάσαντος μέιρι Μακεδονίης οὐκ ήλθον γές τούτου λόγον ώστε μάχεσθαι. σοὶ δὲ δὴ μέλλει τις, δ βασιλεῦ, ἀντιώσεσθαι πόλεμον προφέρων, ἄγοντι καὶ πληθος τὸ ἐκ της ᾿Ασίης καὶ νέας τὰς ἀπάσας; ὡς μεν έγω δοκέω, οὐκ ές τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλλή-

β 3. πολέμους ιστασθαι: to wage wars, as 7. 175. 3, 7. 236. 19. Cp. Hom. ι 54 στησάμενοι δ' έμάχοντο μάχην. — 7. τῶν ἐσσουμένων: τῶν ἡττωμένων. — οὐδὶ ἀρχήν originally adv. acc. — 8. τοὺς χρῆν: for χρῆν with inf. see GMT. 415 ff. τοὺς is rel. — 10. καταλαμβάνειν: to settle. — 12. ἐκάτεροι: subj. in dependent clause instead of subj. acc. of ἐξευρίσκειν as we should expect. The sense of the passage is, then, that each should discover where he is hardest to subdue.

— 13. πειράν: ες. ἀλλήλων. Cp. Hom. Φ 580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσαιτ' 'Αχιλῆος. Hdt. uses both act. and mid. in this sense. — 15. ἐς τούτου λόγον ἄστε μάχεσθαι: to a thought (lit. 'mention') of this, namely to fight.

γ 2. πόλεμον προφέρων: Att. ἐπιφέρων. Cp. bellum inferre. — ἄγοντι . . . ἀπάσας: the attributives ἐκ τῆς ᾿Ασίης and ἀπάσας, belonging to both objects, are distributed, for the sake of balance, one to each clause. — 4. ἐς τοῦτο θράσεος: gen. of degree. —

νων πρήγματα · εἰ δὲ ἄρα ἐγώ τε ψευσθείην γνώμη καὶ 5 ἐκεῖνοι ἐπαερθέντες ἀβουλίη ἔλθοιεν ἡμῖν ἐς μάχην, μάθοιεν ἃν ὧς εἰμεν ἀνθρώπων ἄριστοι τὰ πολέμια. ἔστω δ' ὧν μηδὲν ἀπείρητον · αὐτόματον γὰρ οὐδέν, ἀλλ' ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποισι φιλεῖ γίνεσθαι.

10 Μαρδόνιος μὲν τοσαῦτα ἐπιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην ἐπέπαυτο · σιωπώιτων δὲ τῶν ἄλλων Περ τέων καὶ
οὐ τολμώντων γνώμη, ν ἀποδείκνυσθαι ἀντίην τῆ προκειμένη, ᾿Αρτάβανος ὁ Ἱστάσπεος, πάτρως ἐων Ξέρξη,
ατῷ δὴ καὶ πίσυνος ἐων ἔλεγε τάδε · Ἦ βασιλεῦ, μὴ
λεχθεισέων μὲν γνωμέων ἀντιέων ἀλλήλησι οὐκ ἔστι
τὴν ἀμείνω αἰρεόμενον ἐλέσθαι, ἀλλὰ δεῖ τῆ εἰρημέ ἡ
χρῆσθαι, λεχθεισέων δὲ ἔστι, ὥσπερ τὸν χρυσὸν τὸν
ἀκήρατον αὐτὸν μὲν ἐπ' ἑωυτοῦ οὐ διαγινώ τκομεν, ἐπεὰν 5
δὲ παρατρίψωμεν ἄλλφ χρυσῷ, διαγινώσκομεν τὸν
ἀμείνω. ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῷ, ἀδελφεῷ δὲ ἐμῷ,

5. el de dea: but if indeed. — ψευσθείην γνόμη: for more usual gen. Cp. 8. 40. 8. — 6. ημεν: const. same as with μάχεσθαι. — 7. elμεν: Dial. § 4. 5. — 8. δ' dev: at any rate. — 9. φιλει: is wont, lit. loves, attributing will or choice, as often in Hdt., to inanimate things. Cp. εθέλει 7. 50. 21.

ARTABANUS OPPOSES THE EXPEDITION

10. I. ἐπιλεήνας: smoothed over, i.e. made more acceptable. The simple verb in exactly this sense 8. 142. 21. — 3. ἀντίην: for ἐναντίην.

— 5. τῷ . . . ŁΦ: upon which indeed also being reliant. ἔλεγε pred. also to rel. clause.

a 3. alpequevor distrbat: note the picturesque fullness of expression. — 4. toτι: sc. την άμείνω ελέσθαι. — 5. abτον th' tworo: itself by itself, common juxtaposition for emphasis. — thrain the . . . χρυσφ: sc. èν βασάνω, when we rub it (on the touchstone) beside other gold. The βάσανος, or λίθος λυδίη, when rubbed with fine gold, showed a red mark, with adulterated gold a dark streak.—7. άδελφεφ δέ: see on 7. 8. β 11.

Δαρείω ήγόρευον μή στρατεύεσθαι έπὶ Σκύθας, ἄνδρας οὐδαμόθι γης ἄστυ νέμοντας δ δε ελπίζων Σκύθας τους νομάδας καταστρέψεσθαι έμοί τε ουκ έπείθετο, 10 στρατευσάμενός τε πολλούς καὶ ἀγαθούς τῆς στρατιῆς $d\pi$ $\beta a\lambda \hat{\omega} \nu$ $d\pi \hat{\eta} \lambda \theta \epsilon$. $\sigma \hat{\nu}$ $\delta \hat{\epsilon}$, $\hat{\omega}$ $\beta a\sigma \iota \lambda \hat{\epsilon} \hat{\nu}$, $\mu \hat{\epsilon} \lambda \lambda \hat{\epsilon} \iota s$ $\hat{\epsilon} \pi^2$ ανδρας στρατεύεσθαι πολλον έτι αμείνονας ή Σκύθας, οι κατά θάλασσάν τε άριστοι και κατά γην λέγονται είναι. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινόν, εμὲ σοὶ δίκαιόν 15 βέστι φράζειν. ζεύξας φής τὸν Ελλήσποντον έλαν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἑλλάδα. καὶ δὴ καὶ συνήνεικε ήτοι κατά γην ή καὶ κατά θάλασσαν έσσωθηναι, ή καὶ κατ' ἀμφότερα · οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι άλκιμοι, πάρεστι δε καὶ σταθμώσασθαι, εἰ στρατιήν γε 5 το σαύτην σὺν Δάτι καὶ ᾿Αρταφρένει ἐλθοῦσαν ἐς τὴν 'Αττική γωρην μοῦνοι 'Αθηναῖοι διέφθειραν. οὐκ ὧν αμφοτέρη σφι έχώρησε · άλλ' ην τησι νηυσί έμβάλωσι καὶ νικήσαντες ναυμαχίη πλέωσι ές τὸν Ελλήσποντον καὶ ἔπειτα λύσωσι τὴν γέφυραν, τοῦτο δή, βασιλεῦ, 10 γγίνεται δεινόν. έγω δε οὐδεμιή σοφίη οἰκηίη αὐτὸς ταῦτα συμβάλλομαι, άλλ' οδόν κοτε ήμέας όλίγου

-9. σόδαμόθι γης: for const., see HA. 757. -10. έμοί τε σόκ . . . τε: σόκ to be construed closely with ἐπείθετο (disobeyed); the usual order is σύτε . . . τε. -15. αὐτοῖσι: Cp. 7. 8. γ 2.

β 2. και δη και συνήνεικε: and supposing now it has actually happened.—5. πάρεστι: = ἔξεστι.—σταθμόσασθαι: to weigh, i.e. to decide.— εί γε: since indeed.

- 7. οδκ δν ... έχδρησε: suppose then they did not succeed on both (land and sea). The tense as in συνήνεικε. - 8. άλλ' ήν τῆσι νηυσί ἐμβάλωσι: but if they attack our ships. Note change of const. of supposed case stated as a fact to regular supposition.

γ 2. άλλ' οἰόν κοτε: supply άλλὰ (συμβάλλομιι τοιούτω πάθει) οἶόν κοτε. — ὀλίγου ἐδέησε: cp.

έδέησε καταλαβείν πάθος, ὅτε πατήρ σὸς ζεύξας Βόσπορον τὸν Θρήκιον, γεφυρώσας δὲ ποταμὸν Ίστρον διέβη ἐπὶ Σκύθας. τότε παντοῖοι ἐγένοντο Σκύθαι δεό-5 μενοι Ιώνων λύσαι τὸν πόρον, τοίσι ἐπετέτραπτο ή φυλακή των γεφυρέων τοῦ Ιστρου. καὶ τότε γε Ιστιαίος ὁ Μιλήτου τύραννος εἰ ἐπέσπετο τῶν ἄλλων τυράννων τη γνώμη μηδέ ήντιώθη, διέργαστο αν τά Περσέων πρήγματα. καίτοι καὶ λόγφ ἀκοῦσαι δεινόν, 10 έπ' ἀνδρί γε ένὶ πάντα τὰ βασιλέος πρήγματα γεγενήδ σθαι. σὺ ὧν μὴ βούλεο ἐς κίνδυνον μηδένα τοιοῦτον ἀπικέσθαι μηδεμιής ἀνάγκης ἐούσης, ἀλλὰ ἐμοὶ πείθεο · νῦν μὲν τὸν σύλλογον τόνδε διάλυσον · αὖτις δέ, ὅταν τοι δοκέη, προσκεψάμενος έπὶ σεωυτοῦ προαγόρευε τά τοι δοκεί είναι ἄριστα. τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι κέρδος ς μέγιστον εύρίσκω έόν · εί γάρ καὶ έναντιωθηναί τι θέλει, βεβούλευται μέν οὐδεν ήσσον εὖ, ἔσσωται δε ύπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρως, εί οι ή τύχη ἐπίσποιτο, ευρημα ευρηκε, ήσσον δὲ ε οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται. ὁρᾶς τὰ ὑπερέχοντα ζῷα

δλίγον ἀπολιπόντι 7. 9. α 8.—
3. δτε πατήρ σός κτί.: the expedition of Darius against the Scythians occurred 515 B.C.— 5. παντοίοι εγίνοντο δεόμενοι: used every means in begging. Cp. παντοίη εγίνετο μὴ ἀποδημῆσαι 3. 124. 6; παντοῖοι τελέθοντες Hom. ρ 486. On the matter, see 4. 136 ff.—8. Ίστιαίος: note the emphatic position before εί.—9. διέργαστο: as 7. 224. 3. διεργάζεσθαι = δαιφθείρειν.

Cp. διαχράσθαι 1. 24. 12; καταχράσθαι 1. 82. 42.— 11. ἐπ' ἀνδρί γε ἐνὶ... . γεγενήσθαι: were in the power of one man.

8 3. αύτις: Att. αὐθις, later.

— 4. ἐπὶ στωυτού: see on α. 5. —

7. θίλει: is inclined, i.e. is likely

(= μέλλει). — 9. αὕρημα αὕρηκε:
figura etymologica, as 8. 109.

10.

• 1. τὰ ὑπερέχοντα ζῷα: συςtowering (i.e. haughty) creatures,

ώς κεραυνοί ὁ θεὸς οὐδὲ ἐᾳ φαντάζεσθαι, τὰ δὲ σμικρὰ οὐδέν μιν κνίζει δράς δε ώς ες οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα ἀποσκήπτει τὰ βέλεα. φιλεί γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν. οὖτω 5 δὲ καὶ στρατὸς πολλὸς ὑπὸ ὀλίγου διαφθείρ:ται κατὰ τοιόνδε · ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλη ἡ βροντήν, δι' ων έφθάρησαν αναξίως έωυτων. οὐ γαρ έα ζ φρονείν μέγα ὁ θεὸς ἄλλον ἡ ἐωυτόν. ἐπειχθήναι μέν νυν πῶν πρῆγμα τίκτει σφάλματα, ἐκ τῶν ζημίαι μεγάλαι φιλέουσι γίνεσθαι · έν δὲ τῷ ἐπισχεῖν ἔνεστι ἀγαθά, εὶ μὴ παραυτίκα δοκέοντα είναι, ἀλλ' ἀνὰ χρόνον ἐξεύη ροι τις άν. σοὶ μὲν δὴ ταῦτα, ὧ βασιλεῦ, συμβουλεύω. σὺ δέ, ὧ παῖ Γωβρύεω [Μαρδόνιε], παῦσαι λέγων λόγους ματαίους περί Ελλήνων οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν. Ελληνας γὰρ διαβάλλων ἐπαείρεις αὐτὸν βασιλέα στρατεύεσθαι αὐτοῦ δὲ τούτου εἴνεκα δοκεῖς ς

proleptic. - 2. partaleofai: se ostentare. - 3. wvle: sting, i.e. vex. Ср. 7. 12. 2. — 4. та тогайта: i.e. τὰ μέγιστα. — άποσκήπτει: cp. 4. 79. 8 ές ταύτην ὁ θεὸς ἐνέσκηψε $\beta \epsilon \lambda_{05} = 5.$ φιλεί γάρ . . . κολούειν: for the thought, cp. Hes. W. and D. 6 ρεία δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ άδηλον ἀέξει, Hor. Carm. 1. 34. 12 valet ima summis mutare et insignem attenuat deus, obscura promens. — 6. κατά τοιόνδε: = $\delta \delta \epsilon$ $\pi\omega_{S}$. — 7. $\sigma\phi_{i}$: sc. $\sigma\tau\rho\alpha\tau_{i}\dot{\omega}\tau\alpha_{i}s$, from στρατός. - φόβον: panic, as 7. 43. 10, 8. 38. 1. — 8. βροντήν: here thunderstorm. Cp. 8. 37. 15

ἐν τούτῳ ἐκ μὲν τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοὶ αὐτοῦσι ἐνέπιπτον, and Hom. ❷ 75-77. — δι' ὧν ἐφθάρησαν: tmesis; gnomic aor. Syn. § 7. 1.

\$ I. ἐπειχθηναι πῶν πρηγμα: subj. of τίκτει. The verb = σπεῦσαι, opp. to ἐπισχεῖν. — μέν νυν: see on 7.7.4. — 4. ἀλλ'... ἐξεόροι τις ἄν: note change from ptc. to finite verb, and cp. 7.6. II. — ἀνὰ χρόνον: as 7. I53. 7, = χρόνω 7.6.3.

η 3. ματαίους: vain, i.e. contemptuous. Cp. 7. 15. 5.— 3. φλαύρως άκούειν: pass. of φ. λέγειν.—
4. αὐτόν: in person, as below, θ 3

μοι πασαν προθυμίην έκτείνειν. μή νυν ούτω γένηται. διαβολή γάρ έστι δεινότατον, έν τη δύο μέν είσι οί άδικέοντες, είς δε ὁ άδικεόμενος. ὁ μεν γαρ διαβάλλων άδικει οὐ παρεόντος κατηγορέων, ὁ δὲ άδικει ἀναπειθόμενος πρίν ή ἀτρεκέως ἐκμάθη δ δε δη ἀπεών τοῦ 10 λόγου τάδε έν αὐτοῖσι άδικεῖται, διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ θ έτέρου καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ έτέρου κακὸς είναι. ἀλλ' εί δη δεί γε πάντως έπι τους άνδρας τούτους στρατεύεσθαι, φέρε, βασιλεύς μεν αὐτὸς εν ήθεσι τοῖσι Περσέων μενέτω, ἡμέων δὲ ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα στρατηλάτει αὐτὸς σὰ ἐπιλεξάμενός τε ἄνδρας τοὺςς έθέλεις καὶ λαβών στρατιήν ὁκόσην τινά βούλεαι. καὶ ην μεν τη συ λέγεις αναβαίνη βασιλεί τα πρήγματα, κτεινέσθων οἱ ἐμοὶ παίδες, πρὸς δὲ αὐτοῖσι καὶ ἐγώ · ἡν δὲ τῆ ἐγὰ προλέγω, οἱ σοὶ ταῦτα πασχόντων, σὺν δέ σφι καὶ σύ, ἡν ἀπονοστήσης. εἰ δὲ ταῦτα μὲν ὑποδύ-10 νειν οὐκ ἐθελήσεις, σὰ δὲ πάντως στράτευμα ἀνάξεις

— 6. πάσαν προθυμίην ἐκτείνειν: unusual combination, after the analogy of the proverbial πάντα κάλων ἐκτείνειν (Plato Prot. 338), stretch all sail. Cp. 7. 6. 7 πάσαν προθυμίην παρεχόμενοι. — μή νυν: ne igitur; not Attic. — 10. πρίν ή: see on 7. 8. β 8. — άτρεκέως: = σαφῶς, intensifying the idea of ἐκ in ἐκμάθη. — 11. τάδε: cognate acc. — 12. νομισθείς πρὸς τοῦ ἐτέρου: see on 7. 2. 11.

0 2. el δή: if indeed. — 3. ev ηθεσι: in sedibus. — 4. παραβαλλομένων: staking (venturing at

play). Cp. Hom. I 322 αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος, Thuc. 2.44. 15 οι ἃν μὴ καὶ παιδας ἐκ τοῦ ὁμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. — 6. τινά: about, fere. — 7. ἀναβαίνη: eveniant = ἀποβαίνειν 7. 234. 4, 8. 4. 4, 8. 68. β 2. — 10. ἀπονοστήσης: cp. Thuc. 7. 87. 26. Freq. in Hom. and Hdt. — 10. εἰ δὲ . . . οὐκ ἐθελήσεις: οὐ belongs to the single word, not to the prot. as a whole, S. 2696; GMT. 384. The cond. is minatory, S. 2328; GMT. 447. — 11. σὰ δέ: Homeric repetition of the subj. See on

έπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀκούσεσθαί τινά φημι τῶν αὐτοῦ τῆδε ὑπολειπομένων Μαρδόνιον, μέγα τι κακὸν ἐξεργασάμενον Πέρσας, ὑπὸ κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεόμενον ἤ κου ἐν γῆ τῆ ᾿Αθηναίων ἤ σέ γε ἐν τῆ Λακεδαιμονίων, 15 εἰ μὴ ἄρα καὶ πρότερον κατ' ὁδόν, γνόντα ἐπ' οἴους ἄνδρας ἀναγινώσκεις στρατεύεσθαι βασιλέα.

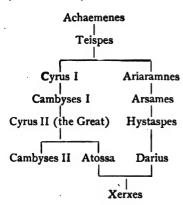
11 'Αρτάβανος μεν ταῦτα ε λεξε, Ξέρξης δε θυμωθεὶς ἀμείβεται τοισίδε · 'Αρτάβανε, πατρὸς εἰς τοῦ ἐμοῦ ἀδελφεός · τοῦτό σε ρύσεται μηδένα ἄξιον μισθὸν λαβεῖν ἐπέων ματαίων. καί τοι ταύτην τὴν ἀτιμίην προστίθημι ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, μήτε συστρατεύ-5 εσθαι ἔμοιγε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα αὐτοῦ τε μένειν ἄμα τῆσι γυναιξί · ἐγὼ δὲ καὶ ἄνευ σέο ὅσα περ εἶπα ἐπιτελέα ποιήσω. μὴ γὰρ εἶην ἐκ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπεος τοῦ 'Αρσάμεος τοῦ 'Αριαράμνεω τοῦ Τείσπεος τοῦ Κύρου τοῦ Καμβύσεω τοῦ Τείσπεος τοῦ 'Αχαιμένεος 10

δ δέ 7. 6. 24. - 12. αὐτοῦ τῆδε: right here, as αὐτοῦ ταύτη 7. 42. 10, = Attic αὐτοῦ. — 13. ἐξεργασάμενον: circumstantial ptc., as γνόντα (16), while διαφορεόμενον is supplementary. — 14. ὑπὸ κυνῶν τε και ὀρνίθων: an Hellenic sentiment, since the Persians esteemed that one happy whose body was soonest consumed by dogs and birds, Hdt. 1. 140. — 15. σέ γε: Homeric repetition of the subj. with renewed apostrophe. - 16. εί μη ἄρα: nisi forte. — үчөчта: expertum. - in' olous ανδρας κτί: : the speaker returns to the main idea (a 13 f.).

ANGRY RETORT OF XERXES

11. 3. μηδένα: the neg. because ρύσεται has the force of a verb of hindering. — 4. καί: loosely tacking on the following clause, where in English the force must be "still." — 7. ἐπιτελέα ποιήσω: freq. Herodotean periphrasis for ἐπιτελῶ. — 8. μὴ γὰρ εἴην ἐκ γεγονῶ: "for let me not have sprung from —." Xerxes mingles here his ancestors of both paternal and maternal lines, as inscriptions show. Teispes, as ancestorin both lines, occurs twice. The genealogy is as follows:

γεγονώς, μὴ τιμωρησάμενος 'Αθηναίους, εὖ ἐπιστάμενος οτι εἰ ἡμεῖς ἡσυχίην ἄξομεν, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ μάλα στρατεύσονται ἐπὶ τὴν ἡμετέρην, εἰ χρὴ σταθμώσασθαι τοῖσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων, οῦ Σάρδις τε ἐνέπρησαν καὶ ἤλασαν ἐς τὴν 'Ασίην. οὐκ ὧν ἐξανα-15 χωρεῖν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, ἀλλὰ ποιεῖν ἡ παθεῖν πρόκειται ἀγών, ἴνα ἡ τάδε πάντα ὑπὸ Ἑλλησι ἡ ἐκεῖνα πάντα ὑπὸ Πέρσησι γένηται τὸ γὰρ μέσον οὐδὲν τῆς ἔχθρης ἐστί. καλὸν ὧν προπεπονθότας ἡμέας τιμωρεῖν ἡδη γίνεται, ἴνα καὶ τὸ δεινὸν τὸ πείσο-20 μαι τοῦτο μάθω, ἐλάσας ἐπ' ἄνδρας τούτους, τούς γε

-12. el ἄξομν: monitory cond. — ἀλλ' οὐκ ἐκείνοι: yet will not they (sc. ἡσυχίην ἄξουσιν). ἀλλά thus freq. in speeches. So in Homer (A 82 etc.). Cp. Xen. Anab. 2. 5. 19 — και μάλα: even very much, i.e. then especially. — 14. τοίσι ὑπαργμένοισι ἐξ ἐκείνων: by what has been begun by them.

The const. $\epsilon \kappa = \psi \pi \phi$ c. pass. belongs mainly to Ionic and poetry (esp. tragedy), but is found sporadically in prose (Thuc., Xen.). - Σάρδις τε . . . 'Ασίην: reversing the natural order, as freq. in Homer (η 77). - 16. δυνατώς έχει: δυνατόν έστι. — Ι7. πρόκειται dyav: the contest is before us, i.e. the question is. Cp. Hom. χ 65 νῦν υμιν παράκειται έναντίον ή μάχεσθαι ή φεύγειν, Eur. Med. 235 καν τῷδ' ἀγὼν μέγιστος ἡ κακὸν λαβεῖν ή χρηστόν. — 18. το γαρ μέσον της έχθρης: middle ground of our enmity. - 19. καλόν: pred. with γίνεται. - 20. τὸ δεινὸν . . . τοῦτο : epanaleptic dem. with scornful reference to 7. 10. β 10. — 21. ἄνδρας τούτους: note omission of the art. τούτους gets from position and context the force of τοιούτους. Cp. 2. 135. 13, 7. 102. 3. - τούς γε: whom καὶ Πέλοψ ὁ Φρύξ, ἐων πατέρων των ἐμων δοῦλος, κατεστρέψατο οὖτω ὡς καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε ὧνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται.

12 Ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτο ἐλέγετο, μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγίνετο καὶ Ξέρξην ἔκνιζε ἡ ᾿Αρταβάνου γνώμη · νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς πάγχυ εὔρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. δεδογμένων δέ οἱ αὖτις τούτων κατύπνωσε, καὶ δή κου ἐν τῆ νυκτὶ εἶδε 5 ὄψιν τοιήνδε, ὡς λέγεται ὑπὸ Περσέων · ἐδόκει ὁ Ξέρξης

certainly. - 22. δ Φρύξ: as 7. 8. γ 5: more strictly ὁ Λυδός: but the confusion is common, esp. among the poets. - πατέρων τῶν ໍພຸພົນ ຮິດບິນດາ: claim based on the mythic descent of the Achaemenidae from Perseus and Andromeda, daughter of Cepheus and niece of Ninus, which latter extended the Assyrian kingdom to the west coast of Asia Minor, and so over Phrygia and Lydia. Hence the Persian dynasty regarded itself as rightful heir of the Assyrian kingdom. — 23. $\dot{\omega}_s := \ddot{\omega} \sigma \tau \epsilon$. — Kal es Tobe: even to this time. Cp. 7. 38. 12 ές τόδε ήλικίης. - 24. Note the dactylic close, and cp. the complete hexameter 7. 178. 9.

XERXES' DREAMS AND CHANGE OF PLAN (CC. 12-15)

12. I. εὐφρόνη: the kindly time, i.e. night, esp. in the poets and

Hdt. Cp. 7. 56. 3, 7. 188. 7, 8. 6. 9, 8. 12. 1, 8. 14. 12, 9. 37. 19, 9. 39. 4. Freq. also in Hippocrates. Is it a euphemism, or is night regarded really as "the kindly time" in hot climates? τε . . . καί: note the paratactic arrangement, where the first clause should be subord. - 2. vuktl & βουλήν διδούς: leaving counsel to the night. Cp. the proverb &v νυκτὶ βουλή, and the advice to Themistocles (Plut. Them. 26) νυκτὶ φωνήν, νυκτὶ βουλήν, νυκτὶ την νίκην δίδου. καὶ μετά ταῦτα κοιμηθείς ὁ Θ. ὄναρ ἔδοξεν ἰδεῖν κτέ. -3. πάγχυ . . . elvai : he found that it was not at all a matter for him. $\pi \dot{\alpha} \gamma \chi v \ (=\pi \dot{\alpha} v v)$ emphatically separated from ov . . . elva. ευρισκε with the inf. is rare. For the idiom $\pi \rho \hat{\eta} \gamma \mu a$ elvas, cp. 7. 130. 9. - 5. Kal Sh Kov: and now perhaps. Hdt. does not vouch for ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν τε καὶ εὐειδέα εἰπεῖν · Μετὰ δὴ βουλεύεαι, ὧ Πέρσα, στράτευμα μὴ ἄγειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, προείπας ἀλίζειν Πέρσας στρατόν; οὐτε ὧν μεταβουλευόμενος ποιεῖς εὖ, οὖτε ὁ συγγνωσόμενός τοι ιο πάρα · ἀλλ' ὧσπερ τῆς ἡμέρης ἐβουλεύσω ποιεῖν, 13 ταύτην ἴθι τῶν ὁδῶν. τὸν μὲν ταῦτα εἰπόντα ἐδόκει ὁ Εέρξης ἀποπτάσθαι, ἡμέρης δὲ ἐπιλαμψάσης ὀνείρου μὲν τούτου λόγον οὐδένα ἐποιεῖτο, ὁ δὲ Περσέων συναλίσας τοὺς καὶ πρότερον συνέλεξε, ἔλεγέ σφι τάδε · ᾿Ανδρες Πέρσαι, συγγνώμην μοι ἔχετε ὅτι ἀγχίστροφα 5 βουλεύομαι · φρενῶν τε γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔκω ἀνήκω, καὶ οἱ παρηγορεόμενοι ἐκεῖνα ποιεῖν οὐδένα χρόνον μεο ἀπέχονται. ἀκούσαντι μέντοι μοι τῆς ᾿Αρταβάνου γνώμης παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέ-ζεσε, ὥστε ἀεικέστερα ἀπορρῦψαι ἔπεα ἐς ἄνδρα πρε-10

the story. — 7. ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα: note the similarity to the dream that appeared to Agamemnon in Hom. B 20 ff. Cp. also Hom. ζ 21 ff. - μετά δη βουλεύεαι . . . μη Lyew: with change of plan then you determine not to lead. μετά δη βουλεύεαι is tmesis, for μετά has this force elsewhere only in composition. $\delta \dot{\eta}$ in indignant question, as 7. 17. 7. — 10. 6 συγyverópevos: who will agree, consent. - II. πάρα: usually taken as = πάρεστι, as 1.42.4. Cp. μέτα = $\mu \acute{e} \tau \acute{e} \sigma \tau \imath$ 7. 157. 12, $\emph{e} \nu \imath = \emph{e} \nu \acute{e} \sigma \tau \imath$ 7. 112. 6. Stein and others take πάρα = πάρειμι. - 12. τῶν δδῶν:part. gen. with ταύτην.

13. 2. ἀποπτάσθαι: cp. Hom. Β 71 ως ὁ μεν είπων ωχετ' ἀποπτάμενος. — ἐπιλαμψάσης: = Att. ὑποφαίνειν. - ονείρου μέν τούτου: note the omission of the article, as with τηδε 7. 8. α 12. — 3. λόγον οὐδένα Emousiro: took no account, freq. in Hdt. - 5. άγχίστροφα βουλεύομαι: make a sudden change of plan. Cp. Thuc. 2. 53. 3 ἀγχίστροφον τὴν μεταβολήν αγχίστροφα is cognate acc. — 6. Φρενών τε ... άνηκω: I am not yet come to my own prime of mental power. Note φρενων outside of the regular attrib. position .- 9. inclease: boiled over. Cp. Ar Thesm. 467 οὐ θαυμάσιόν έστ' οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν. -

σβύτερον ή χρεόν · νῦν μέντοι συγγνούς χρήσομαι τή έκείνου γνώμη. ώς ων μεταδεδογμένον μοι μή στρα-14 τεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἦσυχοι ἔστε. Πέρσαι μὲν ώς ήκουσαν ταῦτα, κεχαρηκότες προσεκύνεον · νυκτὸς δε γενομένης αὖτις τώυτὸ ὄνειρον τῷ Ξέρξη κατυπνωμένω έλεγε επιστάν· ⁷Ω παι Δαρείου, και δη φαίνεαι έν Πέρσησί τε ἀπειπάμενος την στρατηλασίην καὶ τὰς έμα έπεα έν οὐδενὶ ποιεόμενος λόγφ ώς παρ' οὐδενὸς άκούσας. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, ἤν περ μὴ αὐτίκα στρατηλατής, τάδε τοι έξ αὐτῶν ἀνασχήσει ώς καὶ μέγας καὶ πολλὸς ἐγένεο ἐν ὀλίγω χρόνω, οὖτω καὶ ταπεινὸς 15 οπίσω κατά τάχος έσεαι. Εέρξης μέν περιδεής γενόμενος τη όψι ἀνά τε έδραμε ἐκ της κοίτης καὶ πέμπει άγγελον [έπὶ] 'Αρτάβανον καλέοντα. ἀπικομένω δέ οἱ έλεγε Εέρξης τάδε· 'Αρτάβανε, έγὼ τὸ παραυτίκα μὲν οὐκ ἐφρόνεον εἴπας ἐς σὲ μάταια ἔπεα χρηστῆς εἴνεκα 5 συμβουλίης · μετὰ μέντοι οὐ πολλον χρόνον μετέγνων,

11. συγγνούς: having come to the same mind with him.—12. ὡς ὡν μεταδεδογμένον: acc.abs. S. 2076; GMT. 851.—μη στρατεύεσθαι: see on 7. 12. 8.

14. 2. προσεκύνεον: did obeisance to, lit. 'kissed the earth before.'—4. καλ δή: really then. δή as in 7. 12. 8. — φαίνεαι άπειπάμενος: you have openly renounced. The const. as φανερὸς εἶ c. ptc. —6. ἐν οὐδενὶ ποιεόμενος λόγφ: cp. λόγον οὐδένα ἐποιείτο 7. 13. 2. — παρ' οὐδενός: from a nobody. —7. νυν: igitur, as in 7. 10. η 6. —

8. ἀνασχήσει: will spring, as 5. 106. 14. Cp. ἀναβλαστάνειν 3. 62. 18. — μέγας και πολλός: Stein points out a probable parody of this passage in Ar. Ανες 488 οῦτω δ' ἴσχυέ τε καὶ μέγας ἢν τότε καὶ πολύς, as also allusions in vv. 552, 1127, 1130, 1145 of the same play to Hdt. 1. 179. 5, 1. 179. 12, 2. 127. 7, 2. 136. 24 respectively.

15. 2. ἀνά τε ἔδραμε: by the tmesis emphasis is put upon the prep. 3. καλέοντα: fut.—4. τὸ παραυτίκα: for the moment.—5. ἐφρόνεον:— ἐσωφρόνεον.— εἴπαε ἐς

έγνων δὲ ταῦτά μοι ποιητέα ἐόντα τὰ σὺ ὑπεθήκω.

οὐκ ὧν δυνατός τοί εἰμι ταῦτα βουλόμενος ποιεῖν ·

τετραμμένω γὰρ δὴ καὶ μετεγνωκότι ἐπιφοιτέον ὄνειρον φαντάζεταί μοι, οὐδαμῶς συνέπαινον ἐὸν ποιεῖν με 10 ταῦτα · νῦν δὲ καὶ διαπειλῆσαν οἴχεται. εἰ ὧν θεός ἐστι ὁ ἐπιπέμπων καί οἱ πάντως ἐν ἡδονἢ ἐστι γενέσθαι στρατηλασίην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιπτήσεται καὶ σοὶ τἀντὸ τοῦτο ὄνειρον, ὁμοίως καὶ ἐμοὶ ἐντελλόμενον. εὐρίσκω δὲ ὧδε ἄν γινόμενα ταῦτα, εἰ λάβοις τὴν ἐμὴν 15 σκευὴν πασαν καὶ ἐνδὺς μετὰ τοῦτο ἴζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον καὶ ἔπειτα ἐν κοίτη τῆ ἐμῆ κατυπνώσειας.

16 Ξέρξης μὲν ταῦτά οἱ ἔλεγε, ᾿Αρτάβανος δὲ οὐ τῷ πρώτω οἱ κελεύσματι πειθόμενος, οἶα οὐκ ἀξιούμενος

ef: rare const. Cp. 6. 69. 3, 6. 86. δ 3, 8. 26. 13. — 7. ὑπεθήκω: as freq. in Hdt., for $v\pi \epsilon \theta ov.$ — 8. v: however. - 10. barratera: = da:νεται. — συνέπαινον έδν: consenting, with dependent inf. clause. -12. ev hoový toru: as 4. 139. 8 = φίλον ἐστίν (1.87.21). Cp. Thuc. 1. 99. 6, 3. 9. 4; Eur. I. T. 494. Hdt. has also πρὸς ἡδονήν οἱ εἶναι 3. 126. 13. — 13. έπιπτήσεται: cp. άποπτάσθαι 7. 13. 1. — 14. τοῦτο: note the dem. in attrib. position. HA. 673 c. - ouolos kal: like as. - 15. &&: looks backward as well as forward in Hdt. - αν γινόmeva: supplem. ptc. in indir. disc. after εὐρίσκω. S. 2113; GMT. 904. - την έμην σκευην πάσαν: πιγ full dress, which consisted of purple mantle, tunic and trousers,

saffron-colored shoes, upright tiara, with fillet of blue and white, golden girdle with pendent bejeweled short sword, gold earrings, collar, and bracelets. Note the rhetorical repetition of the poss. pron.

ARTABANUS' PHILOSOPHY OF DREAMS

16. I. τῷ πρώτῳ οἱ κελεύσματι: for Att. τῷ πρώτῳ κελεύσματι αὐτοῦ, though the dat. implies for him as well as of him. This const. of dat. of pers. pron. as possessive is also Homeric.—2. ola: see on 7. 6. 2.— ἀξιούμενος: mid. = Att. ἀξιῶν, deeming himself worthy. Cp. I. 199. 5. To seat oneself on the king's throne was deemed high treason and punishable with death (Curtius 8. 4).

ές τὸν βασιλήιον θρόνον ἴζεσθαι, τέλος ὡς ἠναγκάζετο α εἶπας τάδε ἐποίει τὸ κελευόμενον Ἰσον ἐκεῖνο, ὡ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέκριται, φρονεῖν τε εὖ καὶ τῷ λέγοντι χρηστὰ ἐθέλειν πείθεσθαι · τὰ σὲ καὶ ἀμφότερα περιήκοντα ἀνθρώπων κακῶν ὁμιλίαι σφάλλουσι, κατά περ τὴν πάντων χρησιμωτάτην ἀιθρώποισι θάλασσαν πνεύς ματά φασι ἀνέμων ἐμπίπτοντα οὐ περιορᾶν φύσι τῷ ἑωυτῆς χρῆσθαι. ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σέο κακῶς οὐ τοσοῦτο ἔδακε λύπη, ὅσον γνωμέων δύο προκειμένων Πέρσησι, τῆς μὲν ὖβριν αὐξανούσης, τῆς δὲ καταπαυούσης καὶ λεγούσης ὡς κακὸν εἶη διδάσκειν τὴν 10 ψυχὴν πλέον τι δίζησθαι αἰεὶ ἔχειν τοῦ παρεόντος, τοιούτων προκειμένων γνωμέων ὅτι τὴν σφαλερωτέρην β σεωυτῷ τε καὶ Πέρσησι ἀναιρέο. νῦν ὡν, ἐπειδὴ τέ-

a I. Low: pred. to exervo, which looks to the following inf. clauses. - 2. rap' epol: meo iudicio. - кекрита : it has been decided, it is judged. - poveiv TE . . . Tel-Georgia: for the maxim, cp. Hes. Ор. 293; Soph. Ant. 720. — 3. та άμφότερα: both of which. The rel. is obj. of περιήκοντα. and this agrees with $\sigma \dot{\epsilon}$, which is obj. of σφάλλουσι - περιήκοντα: having attained. Cp. 6. 86. a 10 τοῦτον τὸν ἄνδρα φαμὲν τά τε ἄλλα πάντα περιήκειν τὰ πρῶτα. - 4. ἀνθρώπων κακών όμιλίαι σφάλλουσι: cp. Aesch. Pers. 753 ταῦτά τοι κακοῖς δμιλων ανδράσιν διδάσκεται θούριος $\Xi \epsilon \rho \xi \eta s$, I Corinth. 15. 33 $\phi \theta \epsilon i$ ρουσιν ήθη χρήσθ δμιλίαι κακαί.

-κατά περ: =καθάπερ (ώσπερ). — 5. жа́тит . . . ва́хаотат : for the thought, cp. Solon, frg. 12 & άν έμων δὲ θάλασσα ταράσσεται · ἦν δέ τις αὐτὴν μὴ κινή, πάντων ἐστὶ δικαιστάτη. - 6. οδ περιορών . . . χρήσθαι: S. 2141; GMT. 903, 6. -7. акоботанта каков: pass. of κακώς λέγειν. Cp. φλαυρώς ακούειν 7. 10. η 3. — mpòs σ 6: see on 7. 2. 12. - 10. διδάσκειν . . . δίζησθαι ... exer: three infs. dependent one on the other in the order of their occurrence. δίζησθαι = Att. ζητείν. - 12. τοιούτων ... γνωμέτος... epanalepsis, or resumption, for sake of clearness. - 571. with orov, as because pio: unusual for th

τραψαι ἐπὶ τὴν ἀμείνω, φής τοι μετιέντι τὸν ἐπὶ ελληνας στόλον ἐπιφοιτᾶν ὄνειρον θεοῦ τινος πομπῆ, οὐκ ἐῶντά σε καταλύειν τὸν στόλον. ἀλλὶ οὐδὲ ταῦτά ἐστι, ὧ παῖ, θεῖα ἐνύπνια γὰρ τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένας τοιαῦτά ἐστι οἶά σε ἐγὼ διδάξω, ἔτεσι σέο πολλοῦσι πρεσβύτερος ἐών · πεπλανῆσθαι αὖται μάλιστα ἐώθασι αἱ ὄψιες τῶν ὀνειράτων, τά τις ἡμέρης φροντίζει · ἡμεῖς δὲ τὰς πρὸ τοῦ ἡμέρας ταύτην τὴν στρατηλασίην καὶ γτὸ κάρτα εἴχομεν μετὰ χεῖρας. εἰ δὲ ἄρα μή ἐστι τοῦτο τοιοῦτο οἷον ἐγὼ διαιρέω, ἀλλά τι τοῦ θείου μετέχον, σὸ πᾶν αὐτὸ συλλαβὼν εἴρηκας · φανήτω γὰρ δὴ καὶ ἐμοί, ὡς καὶ σοί, διακελευόμενον. φανῆναι δὲ οὐδὲν μᾶλλόν μοι ὀφείλει ἔχοντι τὴν σὴν ἐσθῆτα ἡ οὐς καὶ τὴν ἐμήν, οὐδέ τι μᾶλλον ἐν κοίτη τῆ σῆ ἀναπαυομένω ἡ οὐ καὶ ἐν τῆ ἐμῆ, εἴ πέρ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει

β 2. μετιέντι: conative. 1878; GMT. 25; GS. 192. -3. θεοῦ πομπη: as Hom. Z 171, ϵ 32. Cp. $\theta \epsilon i \eta \pi o \mu \pi \hat{\eta}$ 1. 62. 15. - ούκ έωντα: forbidding. ονειpov is here masc., though it was neuter in 7. 15. 9. Cp. similar change 1. 34. 4, 1. 39. 4. - 4. oisè ταθτα . . . θεία: referring to θ εοῦ τινος $πομπ\hat{\eta}$. — 5. πεπλανημένα: gnomic pf. GMT. 154, 155; GS. 257. - 7. αὖται: assimilated to the gender of ours, though anteced. of Tá, the thoughts which one has by day, these are especially wont to visit men in visions of dreams. Cp. Attius apud Cic. de div. 1. 45. -9. πρὸ τοῦ: = τούτου, original

dem. sense. — καλ τὸ κάρτα: = καὶ πάνυ. — 10. μετά χείρας: rare for ἐν χερσί (7. 5. 10). Also in Thuc. 1. 138. 14; Xen. Ages. 2. 14. y 2. Siaipéw: explain, as 7. 103. 6; so mid. 7. 47. 3, 7. 50. 2. - 3. συλλαβών: succinctly. Cp. 3. 82. 24, and Eur. Erechth. frg. 20, 5 πολλά συλλαβών έρω. --5. η ού: so freq. after μᾶλλον in neg. sent. (esp. οὐδὲν μᾶλλον) for emphasis. Lit. It ought no more (just as little) to appear to me when I have your garments, than it ought not (to appear) when I have my own. Cp. 4. 118. 15, 5. 94. 14. — 7. εἴ πέρ γε καὶ ἄλλως: if indeed even at all. Cp. εί ἄλλως

φανήναι. οὐ γὰρ δη ές τοσοῦτό γε εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο, ο τι δή κοτέ έστι τὸ ἐπιφαινόμενόν τοι ἐν τῷ υπνω, ωστε δόξει έμε όρων σε είναι, τη ση έσθητι τεκ- 10 μαιρόμενον. εί δε έμε μεν έν οὐδενὶ λόγω ποιήσεται ούδε άξιώσει έπιφανηναι, ούτε ην την έμην έσθητα έχω οὖτε ἡν τὴν σήν, σὲ δὲ ἐπιφοιτήσει, τοῦτο ἤδη μαθητέον έσται εί γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσει γε συνεχέως, φαίην αν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι. εἰ δέ τοι οὖτω δεδόκηται γίνεσθαι 15 καὶ οὐκ οἷά τε αὐτὸ παρατρέψαι, ἀλλ' ἤδη δεῖ ἐμὲ ἐν κοίτη τη ση κατυπνώσαι, φέρε, τούτων έξ έμέο έπιτελεομένων φανήτω καὶ έμοί. μέχρι δὲ τούτου τῆ πα-17 ρεούση γνώμη χρήσομαι. τοσαῦτα εἶπας Αρτάβανος, έλπίζων Ξέρξην ἀποδέξειν λέγοντα οὐδέν, ἐποίει τὸ κελευόμενον · ένδὺς δὲ τὴν Ξέρξεω ἐσθῆτα καὶ ἰζόμενος ές τὸν βασιλήιον θρόνον ώς μετά ταῦτα κοῖτον ἐποιεῖτο, ηλθέ οἱ κατυπνωμένω τώντὸ ὄνειρον τὸ καὶ παρὰ Ξέρξην 5 έφοίτα, ὑπερστὰν δὲ τοῦ ᾿Αρταβάνου εἶπε τάδε • Ἦρα σὺ δὴ κείνος εἶς ὁ ἀποσπεύδων Ξέρξην στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα ὡς δὴ κηδόμενος αὐτοῦ; ἀλλ' οὖτε ἐς

8. 30. 8.—8. ἐς τοσοῦτό γε εὐηθείης: cp. ἐς τοῦτο 7. 9. γ 3.—
9. ὅ τι δή κοτέ ἐστι: qualecunque est.—11. εἰ: whether, hence οὐδενί is allowable. GMT. 667. 5.—ἐν οὐδενὶ λόγω ποιήσεται: as 7. 14. 5. Cp. 7. 13. 2.—13. σὰ δὰ ἐπιφοιτήσει: note acc. here, dat. above.—
16. οὐκ οἰά τε: = ἀδύνατα, i.e. οὐ belongs to the single word, not to the prot.—17. φέρε: well, like Hom. ἄγε.—ἐξ ἐμέο: see on 7. 11. 15.

THE DREAM VISITS ARTABANUS; HE ASSENTS TO THE EXPEDI-TION (CC. 17, 18)

17. 2. Ξέρξην . . . οὐδέν: to show that Xerxes says nothing, i.e. is wrong. — τὸ κελευόμενον: impf. ptc. implying repetition. — 4. κοῖτον ἐποιεῖτο: = ἐκοιμᾶτο. — 6. ὑπερστάν: as Hom. B 20 στη δ' ἄρ' ὑπὲρ κ:φαλης. — ἀρα σὰ δή: are you then. — 8. ὡς δή: as

τὸ μετέπειτα οὖτε ἐς τὸ παραυτίκα νῦν καταπροίξεαι αποτράπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, Ξέρξην δὲ τὰ δεῖ ἀνη-10 18 κουστέοντα παθείν, αὐτῷ ἐκείνω δεδήλωται. ταῦτά τε δη έδόκει Αρτάβανος το ονειρον απειλείν και θερμοίσι σιδηρίοισι ἐκκαίειν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ δς ἀμβώσας μέγα ἀναθρώσκει καὶ παριζόμενος Ξέρξη, ώς την όψιν οι τοῦ ένυπνίου διεξηλθε άπηγεό-5 μενος, δεύτερά οἱ λέγει τάδε · Ἐγὼ μέν, ὧ βασιλεῦ, οἷα ανθρωπος ίδων ήδη πολλά τε καὶ μεγάλα πεσόντα πρήγματα ύπὸ ήσσόνων, οὐκ ἔων σε τὰ πάντα τῆ ήλικίη εἴκειν, ἐπιστάμενος ὡς κακὸν εἴη τὸ πολλῶν έπιθυμείν, μεμνημένος μεν τον έπι Μασσαγέτας Κύρου 10 στόλον ώς έπρηξε, μεμνημένος δε καὶ τὸν ἐπ' Αἰθίοπας τὸν Καμβύσεω, συστρατευόμενος δὲ καὶ Δαρείω ἐπὶ Σκύθας. ἐπιστάμενος ταῦτα γνώμην εἶχον ἀτρεμίζοντά σε μακαριστον είναι προς πάντων άνθρώπων. έπει δε δαιμονίη τις γίνεται όρμή, καὶ Ελληνας, ώς οἶκε, φθορή 15 τις καταλαμβάνει θεήλατος, έγω μεν καὶ αὐτὸς τρέπο-

though, ironical.—9. νθν: pleonastic after τὸ παραυτίκα.— καταπροθέται: get off free. Colloquial form of threat. Only in fut. and with neg. Freq. in Hdt., not in Att. prose.—10. τὸ χρεὸν γενέσθαι: what is fated to be.

18. 4. καὶ δς: dem. (= καὶ οὐτος), as freq. in Hom. and found in Xen. and Plato.— ἀμβώστας: for ἀναβοήσας.— 6. δεύτερα: = ἔπειτα. Cp. ἐνθαῦτα in 21 below.— οἰα ἄνθρωπος ιδών: as a

man who has seen. — 8. ὑπὸ ἡσσόνου: agent const. on account of pass. force of πεσόντα. — 10. τὸν ἐπὶ Μασσαγέτας . . . στόλον: proleptic acc. This expedition against the Massagetae occurred 529 B.C. — 11. τὸν ἐπὶ Αἰθίοπας: cp. 3. 25 ff. — 12. συστρατευόμενος: the impf. ptc. is descriptive. For the matter, cp. 4. I-4, 4. 83-I44. — 14. πρὸς πάντων: see on 7. 2. I2. — 15. καὶ Ἑλληνας . . . θεήλατος: note the Sophoclean irony. θεήλατος is a

μαι καὶ τὴν γνώμην μετατίθεμαι, σὺ δὲ σήμηνον μὲν Πέρσησι τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ πεμπόμενα, χρῆσθαι δὲ κέλευε τοῖσι ἐκ σέο πρώτοισι προειρημένοισι ἐς τὰν παρασκευήν, ποίει δὲ οὖτω ὄκως τοῦ θεοῦ παραδιδύντος τῶν σῶν ἐνδεή-20 σει μηδέν. τούτων λεχθέντων, ἐνθαῦτα ἐπαερθέντες τῆ ὄψι, ὡς ἡμέρη ἐγένετο τάχιστα, Ξέρξης τε ὑπερετίθετο ταῦτα Πέρσησι, καὶ ᾿Αρτάβανος, δς πρότερον ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν.

19 'Ορμημένφ δὲ Ξέρξη στρατηλατεῖν μετὰ ταῦτα τρίτη όψις ἐν τῷ ὖπνῷ ἐγένετο, τὴν οἱ μάγοι ἔκριναν ἀκούσαντες φέρειν τε ἐπὶ πᾶσαν γῆν δουλεύσειν τέ οἱ πάντας ἀνθρώπους. ἡ δὲ όψις ἢν ἤδε ἐδόκει ὁ Ξέρξης ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐλαίης τοὺς 5 κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν, μετὰ δὲ ἀφανισθῆναι περὶ τῆ κεφαλῆ κείμενον τὸν στέφανον. κρινάντων δὲ ταύτη τῶν μάγων Περσέων τε τῶν συλλεχθέντων αὐσ

poetical term. — 20. δκως . . . τῶν σῶν ἐνδεήσει μηδέν: that on thy part nothing shall be lacking. Object clause after verb of effect. GMT. 339. Cp. 7. 8. a 11. — 22. ὑπερετίθετο: see on 7. 8. a 18. — 23. ἀποσπεύδων . . . ἐπισπεύδων: note the paronomasia. — 24. ἐφαίνετο, φανερὸς ἦν: for variety.

XERXES HAS A THIRD DREAM.
EXTRAORDINARY PREPARATIONS FOR THE EXPEDITION
(CC. 19-21)

19. 2. οἱ μάγοι: here = ὀνειροπόλοι Ι. 107. 8, a special class

of the Magi. - interpreted. Cp. 1. 120. 3.-3. 44per te ent masar yav: pertain to the whole world. φέρειν ές is more common. Cp. 6. 19. 3. — 5. loredaνώσθαι . . . κείμενον τόν στέφανον: a quasi-κύκλος or variety of chiasm. See Hermog. 171. For Greek readers the reference would be to the sacred olive tree on the Acropolis at Athens (8. 55), whose destruction was followed by a speedy reversal of Xerxes' fortunes. -8. Περσέων τε τών συλλεχθέντων: dependent on πâs ἀνήρ, with change of const. from gen. abs.

τίκα πᾶς ἀνὴρ ἐς τὴν ἀρχὴν τὴν ἑωυτοῦ ἀπελάσας εἶχε προθυμίην πᾶσαν ἐπὶ τοῖσι εἰρημένοισι, θέλων αὐτὸς 10 ἔκαστος τὰ προκείμενα δῶρα λαβεῖν, καὶ Ξέρξης τοῦ στρατοῦ οὖτω ἐπάγερσιν ποιεῖται, χῶρον πάντα ἐρευνῶν 20 τῆς ἤπείρου. ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου ἀλώσιος ἐπὶ μὲν τέσσερα ἔτεα πλήρεα παραρτεῖτο στρατιήν τε καὶ τὰ πρόσφορα τῆ στρατιῆ, πέμπτω δὲ ἔτει ἀνομένω ἐστρατηλάτει χειρὶ μεγάλη πλήθεος. στόλων γὰρ τῶν ἡμεῖς ἔδμεν πολλῷ δὴ μέγιστος οὖτος ἐγένετο, ἄστε μ΄,τε τὸν 5 Δαρείου τὸν ἐπὶ Σκύθας παρὰ τοῦτον μηδένα φαίνεσθαι μήτε τὸν Σκυθικόν, ὅτε Σκύθαι Κιμμερίους διώκοντες ἐς τὴν Μηδικὴν χώρην ἐσβαλόντες σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω τῆς ᾿Ασίης καταστρεψάμενοι ἐνέμοντο, τῶν εἴνεκεν ὖστερον Δαρεῖος ἐτιμωρεῖτο, μήτε κατὰ τὰ λεγόμενα τὸν 10 ᾿Ατρειδέων ἐς ˇἸλιον μήτε τὸν Μυσῶν τε καὶ Τευκρῶν

- 9. elge προθυμίην πάσαν . . . elpημένοισι: const. of ἐπί (for the accomplishment of) as σπουδάζειν ἐπί τινι. Cp. 7. 146. 13. — 12. οὕτω: here looks forward. Cp. ὧδε 7. 15. 15. — ἐπάγερσιν ποιείται: cp. ἐποιείτο στρατιῆς ἄγερσιν 7. 5. 3.

20. I. ἐπὶ μὰν τέσσερα ἔτεα: 484481 B.C.— 2. παραρτεῖτο: = Att.
παρεσκευάζετο.— 4. χειρὶ μεγάλη
πλήθεος: with a very great body
of troops, i.e. a band great in multitude. χείρ, like manus in Lat.
Cp. 7. 157. 14; Thuc. 3. 96. 12.
— τῶν ἡμεῖς τῶμεν: favorite expression of Hdt.— 5. τὸν Δαρείου τὸν ἐπὶ
Σκύθας: cp. 7. 18. 12.— 6. παρά:
in comparison with.— μηδένα: of

no importance. Cp. 7. 14. 5. -7. δτε Σκύθαι Κιμμερίους κτέ.: the Cimmerians were driven by the Scythians from their seats north of the Euxine and passed southeasterly into Asia, in the middle of the seventh cent. B.C. - 8, 7à ανω της 'Aσins: upper Asia, i.e. the territory from the Tigris to the Indus, ή κάτω 'Aσία, lower Asia, being the territory from the Tigris to the coast. 9. των είνεκεν: unusual for the simple gen. of cause with $\tau \iota \mu \omega \rho \epsilon i \sigma \theta \alpha \iota$. — 10. Etimopeito: conative impf. - κατά τὰ λεγόμενα: according to the tradition, as contained in the "Catalogue of the Ships" (Hom. B). - II. Murûv

τὸν πρὸ τῶν Τρωικῶν γενώμενον, οἱ διαβάντες ἐς τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον τούς τε Θρῆκας κατεστρέ ψαντο πάντας καὶ ἐπὶ τὸν Ἰόνιον πόντον κατέβησαν μέχρι τε Πηνειού ποταμού τὸ πρὸς μεσαμβρίης 15 21 ήλασαν. αθται αί πάσαι οὐδ' ἔτεραι πρὸς ταύτησι γενόμεναι στρατηλασίαι μιης τησδε οὐκ ἄξιαι. τί γαρ οὐκ ήγαγε ἐκ τῆς ᾿Ασίης ἔθνος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Ξέρξης; κοίον δὲ πινόμενόν μιν ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, πλην των μεγάλων ποταμών; οί μέν γάρ νέας παρ-5 είχοντο, οἱ δὲ ἐς πεζὸν ἐτετάχατο, τοῖσι δὲ ἴππος προσετέτακτο, τοισι δε ίππαγωγά πλο α άμα στρατευομένοισι, τοίσι δὲ ἐς τὰς γεφύρας μακρὰς νέας παρέχειν, 22 τοῖσι δὲ σῖτά τε καὶ νέας. καὶ τοῦτο μέν, ὡς προσπταισάντων τῶν πρώτων περιπλεόντων περὶ τὸν "Αθων, προετοιμάζετο έκ τριῶν ἐτέων κου μάλιστα ἐς τὸν *Αθων · ἐν γὰρ 'Ελαιοῦντι τῆς Χερσονήσου ὅρμεον

τε καλ Τευκρών: tribes of Asia Minor.—12. πρὸ τῶν Τρωικών: before the Trojan war.—15. τὸ πρὸς μεσαμβρίης: southward, strictly adv. acc. the part toward the south. Cp. τὸ πρὸς τὴν ἡῶ 7. 126. 5.

21. I. οὐδ': = καὶ οὐ, anticipation of the following οὐκ. Cp 7.

101. 9-11, 4. 28. 19.—2. ἄξιαι: sc. εἰσι, comparable to.— τί γὰρ κτέ: for the rhet. questions, cp. 7. 9. 12.—4. μιν: Ξέρξην.—6. ἐς πεζὸν ἐτετάχατο: were assigned to the infantry. Dial. § 4. 3.—7. ἄμα στρατευομένοισι:

while taking part in the expedition at the same time.—8. τοίσι δὲ κτέ.: ες. προσετέτακτο.

THE CANAL AT ATHOS (CC. 22-25)

22. I. τοῦτο μέν: cp. 7. 6. 6.

There is no corresponding τοῦτο δέ, and τοῦτο μέν is reiterated in ταῦτα μέν 7. 25. I.—2. τῶν πρώτων περιπλεόντων: the expedition of Mardonius. See 6. 44.—3. προετοιμάζετο: sc. Ξέρξης.—ἐκ τριῶν... μάλιστα: for (lit. since) about three years. ἐκ denotes the starting point.—ἐς τὸν "Αθων: against Athos.—4. τῆς Χερσονήσου: cho-

τριήρεις, ενθεύτεν δε δρμώμενοι ἄρυσσον ὑπὸ μαστίγων 5 παντοδαποί της στρατιής, διάδοχοι δ' έφοίτων · ἄρυσσον δέ καὶ οἱ περὶ τὸν "Αθων κατοικημένοι. Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβάζου καὶ ᾿Αρταχαίης ὁ ᾿Αρταίου ἄνδρες Πέρσαι ἐπεστάτεον τοῦ ἔργου. ὁ γὰρ ᾿Αθως ἐστὶ ὅρος μέγα τε καὶ ὀνομαστόν, ἐς θάλασσαν κατῆκον, οἰκη-10 μένον ὑπὸ ἀνθρώπων. τῆ δὲ τελευτᾶ ἐς τὴν ἤπειρον τὸ όρος, χερσονησοειδές τέ έστι καὶ ἰσθμὸς ὡς δυώδεκα σταδίων : πεδίον δε τοῦτο καὶ κολωνοὶ οὐ μεγάλοι ἐκ θαλάσσης της 'Ακανθίων έπὶ θάλασσαν την άντίον Τορώνης. $\dot{\epsilon}$ ν δ $\dot{\epsilon}$ τ $\dot{\omega}$ ἰσθμ $\dot{\omega}$ τούτ $\dot{\omega}$, $\dot{\epsilon}$ ς τον τελευτ \dot{a} ό 15 Αθως, Σάνη πόλις Έλλας οἴκηται, αἱ δὲ ἐντὸς Σάνης, έσω δὲ τοῦ Αθω οἰκημέναι, τὰς τότε ὁ Πέρσης νησιώτιδας άντὶ ήπειρωτίδων ὥρμητο ποιείν εἰσὶ δὲ αἴδε, 23 Δίον, 'Ολόφυξος, 'Ακρόθωον, Θύσσος, Κλεωναί. πόλιες μέν αθται αι τὸν Αθων νέμονται, ἄρυσσον δὲ ὧδε: δασάμενοι τὸν χῶρον οἱ βάρβαροι κατὰ ἔθνεα, κατὰ Σάνην πόλιν σχοινοτενές ποιησάμενοι, ἐπείτε ἐγίνετο

rographic gen., or descriptive gen. of place, freq. in Hdt. — 5. ὑπὸ μαστίγων: cp. 7. 56. 2, 7. 103. 23, 7. 223. 14; Xen. Anab. 3. 4. 25. — 6. παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς: = παντοδαποὶ στρατιῶται. — 7. Βουβάρης: cp. 8. 136. 5. — 8. Αρταχαίης: see 7. 117. — 9. ἐπεστάτεον: = ἐπίστασαν, only here in Hdt. — "Αθως: 6400 feet in height, and displaying in its flora every variety of climate from tropical at the base to frigid at the summit. — 13. τοῦτο: i.e. this district. — ἐκ

θαλάσσης . . . Τορώνης: i.e. from the Strymonic gulf on the east to the Singitic on the west.—
16. 'Ελλάς: used adj. freq. in Hdt., as in the poets and even in Thuc.— οἴκηται: = κεῖται.— αὶ δέ: εc. εἰσι others.— ἐντὸς . . . "Αθω: i.e. between Sane to the north and Athos to the south. The standpoint is between the two.

23. 3. κατὰ ἔθνεα: nation by nation.—4. σχοινοτενὶς ποιησάμενοι: having drawn a straight line. For adj. as subst., cp. 6. 133. 15.

βαθέα ή διώρυξ, οί μεν κατώτατα έστεωτες ἄρυσσον, 5 έτεροι δε παρεδίδοσαν τον αίει εξορυσσόμενον χουν άλλοισι κατύπερθε έστεωσι ἐπὶ βάθρων, οἱ δ' αὖ ἐκδεκόμενοι έτεροισι, έως ἀπίκοντο ές τοὺς ἀνωτάτω · οὖτοι δὲ ἐξεφόρεόν τε καὶ ἐξέβαλλον. τοῖ τι μέν νυν ἄλλοισι πλην Φοινίκων καταρρηγνύμενοι οί κρημνοί τοῦ ὀρύγ-10 ματος πόνον διπλήσιον παρείχον . ἄτε γάρ τοῦ τε άνω στόματος καὶ τοῦ κάτω τὰ αὐτὰ μέτρα ποιεομένων έμελλέ σφι τοιούτο ἀποβήσεσθαι. οἱ δὲ Φοίνικες σοφίην έν τε τοίσι άλλοισι έργοι τι αποδείκνυνται καὶ δή καὶ ἐν ἐκείνω · ἀπολαχόντες γὰρ μόριον ὅσον αὐτοῖσι 15 έπέβαλλε, ὤρυσσον τὸ μὲν ἄνω στόμα τῆς διώρυχος ποιέοντες διπλήσιον ή όσον έδει αὐτην την διώρυχα γενέσθαι, προβαίνοντος δὲ τοῦ ἔργου συνηγον αἰεί: κάτω τε δη εγίνετο καὶ εξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ εργον. ένθαῦτα δὲ λειμών ἐστι, ἴνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ 20 πρητήριον · σίτος δέ σφι πολλός έφοίτα έκ της 'Ασίης 24 άληλεσμένος. ώς μεν έμε συμβαλλόμενον ευρίσκειν

- 6. alel: in attrib. position regularly for the moment, at the time.

- 7. in βάθρων: upon scaffolds, on steps placed against or cut in the wall. — 8. άπικοντο: sc. οἱ παραδιδόντες. — 10. οἱ κρημνοἱ: i.e. the perpendicular walls of the canal. — 11. ἄτε: as ὡς 7. 22. I.

— 12. μέτρα: obj. of ποιεομένων (sc. αὐτῶν) and governing τοῦ στόματος. — 13. ἔμελλε: it was going, was likely. — 14. καὶ δὴ καί: correl. to τε, as 7. 153. 3. — 15. δσον αὐτοῦσι ἐπέβαλλε: as much as was

wont to fall to them.— 17. διπλήστον ή: construed like a comparative.— 19. κάτω τε . . . καὶ ἐξισοῦτο: Homeric parataxis = κατώ τε δὴ γενόμενον ἐξισοῦτο κτέ.— 21. πρητήριον: bazaar, not elsewhere till Plut.— 22. άληλεσμίνος: note the emphatic position of the ptc.

24. 1. ἀς μὰν ἐμὰ . . . εὐρίσκειν: abs. inf. S. 2012 d; GMT. 782. Cp. 7. 173. 22, 7. 229. 17. μέν, with unexpressed correlative clause, leaves room for other opinions.

μεγαλοφροσύνης εἴνεκεν αὐτὸ Ξέρξης ὀρύσσειν ἐκέλευε, ἐθέλων τε δύναμιν ἀποδείκνυσθαι καὶ μνημόσυνα λιπέσθαι παρεὸν γὰρ μηδένα πόνον λαβόντας τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι, ὀρύσσειν ἐκέλευε διώρυχας τἢ θαλάσση εὖρος ὡς δύο τριήρεας πλεῖν ὁμοῦ ἐλαστρεομένας. τοῖσι δὲ αὐτοῖσι τούτοισι τοῖσί περ καὶ τὸ ὄρυγμα, προσετέτακτο καὶ τὸν Στρυμόνα ποταμὸν 25 ζεύξαντας γεφυρώσαι. ταῦτα μέν νυν οὕτω ἐποίει, παρεσκευάζετο δὲ καὶ ὅπλα ἐς τὰς γεφύρας βύβλινά τε καὶ λευκολίνου, ἐπιτάξας Φοίνιξί τε καὶ Αἰγυπτίοισι, καὶ σιτία τἢ στρατιῆ καταβάλλειν, ἴνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιὴ μηδὲ τὰ ὑποζύγια ἐλαυνόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. 5 ἀναπυθόμενος δὲ τοὺς χώρους καταβάλλειν ἐκέλευε ἴνα

Cp. 7. 50. 11. With συμβαλλόμενον cp. conicere. — 2. αὐτό: i.e. τὸ ορυγμα. - 3. **106λων** τε: note the position of $\tau \epsilon$ with the governing verb instead of with δύναμιν, where it belongs. — μνημόσυνα (Att. μνημεια): poetic pl. referring to a single action, as in 2. 148. 1, 6. 109. ΙΙ. - 4. τὸν Ισθμὸν τὰς νέας διειρύou: the first acc. dependent on δια-, the second on the verb proper. Hdt. may have had in mind the ship transfer at the isthmus of Corinth, where lighter vessels were conveyed across the isthmus on rollers over an artificial roadway. -6. τη θαλάσση: for the sea. evpos: in width, defined by the result clause following, as if οὖτως εὐρέαν were written. Exactly this

const. 2. 158. 5 εὖρος δὲ ὡρύχθη ὅστε τριηρέας δύο πλεῖν ὁμοῦ ἐλαστρεομένας. — ὡς: = ὥστε as freq. in Hdt. — ἐλαστρεομένας: = ἐλαυνομένας. — 8. τὸν Στρυμόνα: which empties into the gulf of Strymon, north of Athos. — 9. ζεύξαντας: by joining (yoking) the opposite banks by means of boats. The acc. instead of dat. because of the inf. γεφυρῶσαι.

25. 2. δπλα: ropes or cables. Hom. φ 390 mentions a rope of Egyptian papyrus. — βύβλινά τε και λευκολίνου: note the coördination of adj. and gen. of material, as in 7. 34. 3. — 4. και σιτία . . . καταβάλλειν: parallel with ὅπλα as obj. of παρεσκευάζετο. — λιμήνειε: = πεινώη. Cp. 6. 28. 7. — 6. ζνα:

ἐπιτηδεότατον εἴη, ἄλλον ἄλλη ἀγινέοντας ὁλκάσι τε καὶ πορθμηίοισι ἐκ τῆς ᾿Ασίης πανταχόθεν. τὸν δὲ ὧν πλεῖστον ἐς Λευκὴν ἀκτὴν καλεομένην τῆς Θρήκης ἀγίνεον, οἱ δὲ ἐς Τυρόδιζαν τὴν Περινθίων, οἱ δὲ ἐς Δορίσκον, οἱ δὲ ἐς Ἡιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, οἱ δὲ ἐς Μακεδονίην διατεταγμένοι.

26 Ἐν ῷ δὲ οὖτοι τὸν προκείμενον πόνον ἐργάζοντο, ἐν τούτῳ ὁ πεζὸς ἄπας συλλελεγμένος ἄμα ឪέρξη ἐπορεύετο ἐς Σάρδις, ἐκ Κριτάλλων ὁρμηθεὶς τῶν ἐν Καππαδοκίη · ἐνθαῦτα γὰρ εἴρητο συλλέγεσθαι πάντα τὸν κατ' ἤπειρον μέλλοντα ἄμα αὐτῷ ឪέρξη πορεύεσθαι 5 στρατόν. ὁς μέν νυν τῶν ὑπάρχων στρατὸν κάλλιστα ἐσταλμένον ἀγαγὼν τὰ προκείμενα παρὰ βασιλέος ἔλαβε δῶρα, οὐκ ἔχω φράσαι · οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου πέρι ἐλθόντας οἶδα. οἱ δὲ ἐπείτε δια-

wherever. — 7. άλλον: sc. σιτον. - ayıvéovtas: Att. ayovtas, the acc. agreeing with the implied subj. (αὐτούς) of καταβάλλειν. -8. δè ων: at any rate. — 9. πλειστον: ες. σίτον. - Λευκήν άκτην της Θρήκης: the promontory on the Propontis is thus distinguished from that of like name in Euboea. — 10. Τυρόδιζαν: not otherwise known. Doriscus, Eion, and Therma in Macedonia were the next halting places of the army to the west (cp. c. 58, 113, 127). — 11. 'Ηιόνα την έπι Στρυμόνι: as 8. 118. 3; Thuc. 1. 98. 1, 4. 50. 5, to distinguish from Hιών in Chalcidice. It was a colony from Athens

and the harbor of the (later) Amphipolis. — 12. Statetayulvo: assigned to different posts.

MARCH TO CELAENAE. WEALTH OF PYTHIUS (CC. 26-29)

26. 3. ἐκ Κριτάλλων: site not definitely known, but at any rate somewhere on the royal road to Susa east of the Halys.—4. ἐνθαθτα: εἰς Κρίταλλα.—6. τῶν ὑπάρχων: see on 7.6.3.—7. τὰ προκείμενα... δῶρα: see 7.8.δ 5,7.19.11.—8. οδδὶ ἀρχήν: see on 7.9.β 7.—9. κρίσιν: certamen, as 5.5.3. Cp. κρίνεσθαι 3.120.11.—ἐλθόντας: sc. τοὺς ὑπάρχους. Supplem. ptc. in indir. discourse.

βάντες τον "Αλυν ποταμον ωμίλησαν τη Φρυγίη, δι' το αὐτης πορευόμενοι παρεγένοντο ές Κελαινάς, ινα πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου ποταμοῦ καὶ ἐτέρου οὐκ ἐλάσσονος ἡ Μαιάνδρου, τῷ οὖνομα τυγχάνει ἐὸν Καταρρήκτης, ος ἐξ αὐτης της ἀγορης της Κελαινέων ἀνατέλλων ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοι ἐν τῆ καὶ ὁ τοῦ τς Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκὸς [ἐν τῆ πόλι] ἀνακρέμαται, τὸν ὑπὸ Φρυγῶν λόγος ἔχει ὑπὸ ᾿Απόλλωνος ἐκδαρέντα 27 ἀνακρεμασθηναι. ἐν ταύτη τῆ πόλι ὑποκατήμενος Πύθιος ὁ ˇΑτυος ἀνηρ Λυδὸς ἐξείνισε τὴν βασιλέος στρατιὴν πασαν ξεινίοισι μεγίστοισι καὶ αὐτὸν Ξέρξην, χρήματά τε ἐπαγγέλλετο βουλόμενος ἐς τὸν πόλεμον παρέχειν. ἐπαγγελλομένου δὲ χρήματα Πυθίου είρετο 5

S. 2106; GMT. 904.— 10. ὑμίληcav: reached; of place, as 7. 214. II; usually of meeting with persons. The usage is poetical. Cp. Pind. O. 12. 19 δμιλέων παρ' οίκείαις άρούραις. - 11. 45 Κελαιvás: where Xerxes is said on his return march to have built a palace. Cp. Xen. Anab. 1. 2. 8.—13. Καταρρήκτης: doubtless so called from its falls; Marsyas in Xen. Anab. 1. 2. 8. -15. ἀνατέλλων (= ἀναδιδούς): as 4. 52. 4. — 16. Σιληνοῦ: the name of the father of Satyrs used as a general term for Satyr. - άσκός: Xen. uses δέρμα (Anab. 1. 2. 8). — [ἐν τη πόλι]: see App. — 17. τον . . . λόγος έχει: = \hat{o}_S λέγεται, hence ύπὸ c. gen.

27. Ι. ὑποκατήμενος: i.e. to wait for the king. Elsewhere of awaiting an enemy, as 8. 40. 9. — 2. Hillios & "Aruos: possibly the son of that unfortunate son of Croesus whose tragic fate is told by Hdt. 1. 34-45. The great wealth of Pythius lends color to this conjecture, for in Cyrus' time it was not yet the custom to deprive conquered houses of their private possessions. But it is difficult to suppose that so interesting a fact could have escaped mention either by Hdt. or by any other ancient writer. In Plutarch (Moral. 263 f.) Pythius is owner of gold mines. -4. χρήματά τε . . . παρέχειν: βουλόμενος may be construed as intensifying ἐπαγέλλετο, offered of his

Ξέρξης Περσέων τους παρεόντας τίς τε έων ανδρων Πύθιος καὶ κόσα χρήματα ἐκτημένος ἐπαγγέλλοιτο · ταῦτα. οἱ δὲ εἶπαν · * Ω βασιλεῦ, οὖτός ἐστι ὄς τοι τὸν πατέρα Δαρείον έδωρήσατο τη πλατανίστω τη χρυση καὶ τῆ ἀμπέλω. δς καὶ νῦν ἐστι πρῶτος ἀνθρώπων 10 28 πλούτω τῶν ἡμεῖς ἴδμεν μετὰ σέ. θωμάσας δὲ τῶν έπέων τὸ τελευταίον Ξέρξης αὐτὸς δεύτερα είρετο Πύθιον ὁκόσα οἱ εἶη χρήματα. ὁ δὲ εἶπε · * Ω βασιλεῦ, οὖτε σε ἀποκρύψω οὖτε σκήψομαι τὸ μὴ εἰδέναι τὴν έμεωυτοῦ οὐσίην, ἀλλ' ἐπιστάμενός τοι ἀτρεκέως κατα-ς λέξω. ἐπείτε γὰρ τάχιστά σε ἐπυθόμην ἐπὶ θάλασσαν καταβαίνοντα την Ελληνίδα, βουλόμενός τοι δουναι ές τον πόλεμον χρήματα έξέμαθον, καὶ εδρον λογιζόμενος άργυρίου μεν δύο χιλιάδας εούσας μοι ταλάντων, χρυσίου δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων Δαρεικών, το έπιδεούσας έπτα χιλιάδων. καὶ τούτοισί σε έγω δω-

own free will (cp. 7. 29. 4, 5); or we might render, he offered money wishing to furnish it for the war. Cp. 7. 28. 7. The same const. 6. 139. 9. - 6 τίς τε έων ανδρών: cp. Hom. α 170 τίς πόθεν είς $\dot{a}\nu\delta\rho\hat{\omega}\nu$. — 8. τοι: poss. pron. Cp. οί 7. 16. 2. — 9. τη πλατανίστφ . . . και τη άμπελ φ : works of Theodorus of Samos, of the time of Croesus, famous for their artistic excellence and for the costly precious stones, esp. for the grapes of smaragdus. Xen. quotes a depreciatory remark of Antiochus of Arcadia, ambassador to Artaxerxes Mnemon (Hellen. 7. 1. 38) την ὑμνουμένην ἃν χουσῆν πλάτανον οὐχ ἰκανὴν εἶναι ἔφη τέττιγι σκιὰν παρέχειν. They were melted down by Antigonus (Diod. 19. 47), but their fame lived on even in the traditions of the middle ages.

28. 2. αὐτὸς δεύτερα εἰρετο: Pythius had presumably been questioned before by the courtiers. — 4. οὕτε σε ἀποκρύψω: σε. τὴν ἐμεωντοῦ οὐσίην. Note the chiastic arrangement of the whole sent. — 5. ἀτρεκέως καταλέξω: Homeric reminiscence. — 6. θάλασσαν τὴν Ἑλληνίδα: i.e. the Aegean. — 8-11. The whole wealth of Pythius was, then, about \$24,000,000.

ρέομαι · αὐτῷ δέ μοι ἀπὸ ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων 29 ἀριέων ἐστὶ βίος. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγε, Ξέρξης δὲ ήσθεὶς τοῖσι εἰρημένοισι εἶπε · Ξεῖνε Λυδέ, ἐγὼ ἐπείτε έξηλθον την Περσίδα χώρην, οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ές τόδε όστις ήθέλησε ξείνια προθείναι στρατώ τώ έμώ, ούδε οστις ες όψιν την εμην καταστάς αίτεπάγγελτος 5 ές τον πόλεμον έμοι ήθέλησε συμβαλέσθαι χρήματα, έξω σέο. σὺ δὲ καὶ ἐξείνισας μεγάλως στρατὸν τὸν ἐμὸν καὶ χρήματα μεγάλα ἐπαγγέλλεαι. σοὶ ὧν ἐγὼ ἀντὶ αὐτῶν γέρεα τοιάδε δίδωμι · ξεῖνόν τέ σε ποιέομαι ἐμὸν καὶ τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι τῶν στατήρων ἀπο-10 πλήσω παρ' έμεωυτοῦ δοὺς τὰς έπτὰ χιλιάδας, ἴνα μή τοι ἐπιδεεῖς ἔωσι αἱ τετρακόσιαι μυριάδες ἐπτὰ χιλιάδων, άλλὰ ή τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη. έκτησό τε αὐτὸς τά περ αὐτὸς ἐκτήσω, ἐπίστασό τε εἶναι αίεὶ τοιούτος · οὐ γάρ τοι ταύτα ποιέοντι οὖτε ές τὸ 15 παρεον ούτε ές χρόνον μεταμελήσει.

— 12. γεωπεδίων: diminutive of γεώπεδον, only here. — 13. βίσε: = βίστος, as freq. in Hdt. and the poets.

29. 3. ἐξήλθον τὴν Περσίδα χώρην: rare const. for ἐκ ε. gen. as 5. 104. 10 ἐξελθόντα τὸ ἄστυ. Cp. 7. 58. 3 ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων, 5. 103. 9 ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, Liv. 1. 29 egressis urbem.—ἀνδρὶ συνέμιξα: cp. 7. 153. 3 συμμίζοντες Γέλωνι.— ἐς τόδε: see on 7. 11. 24. — 4. ξείνια προθείναι: for the enormous expense involved, see 7.

118-120. - 5. αὐτεπάγγελτος . . . ήθέλησε: see on 7. 27. 3. - 7. σέο. σύ: epanastrophe. — II. παρ' фисочтой бойя: ср. 2. 129. 9, 8. 5. 3. — 13. απαρτιλογίη: a round sum. Cp. Bekk. Anecd. 416 ἀπαρτιλογία, ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός. — 14. ἔκτησο ... ἐκτήσω: note repetition and contrast of tenses. See on 7. 19. 5. - ἐπίστασο είναι τοιοθτος: for inf., see GMT. 915, 2(a). - 16. 49 χρόνον: in posterum. Cp. 9. 89. 18 οὐ γὰρ ὑμῖν ἐς χρόνον ταῦτα ποιέουσι μεταμελήσει.

Ταῦτα δὲ είπας καὶ ἐπιτελέα ποιήσας ἐπορεύετο αἰεὶ τὸ πρόσω. "Αναυα δὲ καλεομένην Φρυγῶν πόλιν παραμειβόμενος καὶ λίμνην έκ τῆς άλες γίνονται, ἀπίκετο ές Κολοσσάς πόλιν μεγάλην Φρυγίης · ἐν τῆ Λύκος ποταμὸς ἐς χάσμα γῆς ἐσβάλλων ἀφανίζεται · ἔπειτα διὰς σταδίων ως πέντε μάλιστά κη αναφαινόμενος εκδιδοῦ καὶ οὖτος ἐς τὸν Μαίανδρον. ἐκ δὲ Κολοσσέων ὁ στρατός δρμώμενος έπι τούς ούρους των Φρυγων καί Λυδών ἀπίκετο ές Κύδραρα πόλιν, ἔνθα στήλη καταπεπηγυία, σταθείσα δὲ ὑπὸ Κροίσου, καταμηνύει διὰ 10 31 γραμμάτων τους ουρους. ώς δε εκ της Φρυγίης εσέ βιλε ές την Λυδίην, σχιζομένης της όδου και της μέν ές άριστερην έπὶ Καρίης φερούσης, τῆς δὲ ἐς δεξιην ἐς Σάρδις, τη καὶ πορευομένω διαβηναι τὸν Μαίανδρον ποταμον πάσα ἀνάγκη γίνεται καὶ ἰέναι παρά Καλ-5 λάτηβον πόλιν, έν τη ἄνδρες δημιοεργοί μέλι έκ μυρί-

ADVANCE TO SARDIS. HERALDS SENT TO GREECE (CC. 30-32)

30. 1. ἐπιτελέα ποιήσας: cp. 7. 11. 7.—2. τὸ πρόσω: = ἐς τὸ πρόσω 7. 223. 15.—3. ἐκ τῆς ἄλες γίνονται: still true of this lake. γίνονται = pass. οf ποιέω.—5. ἐς χάσμα γῆς ἐσβάλλων . . . ἀναφαινόμενος: cp. 6. 76. 5 ἐς χάσμα ἀφανὲς ἐκδιδοῦσαν ἀναφαίνεσθαι ἐν "Αργει.—διά: through, i.e. after an interval of. Cp. 6. 118. 13.—6. μάλιστά κη: cp. κου μάλιστα 7. 22. 3.—7. καὶ οὖτος: as well as the Καταρρήκτης 7. 26. 15.—ἐκ δὲ "

Koλοσσίων: cp. Xen. Anab. 1. 2. 6. St. Paul's Epistle was addressed to the Christians of this city. In that region the river Tschuruksu still falls into a deep chasm.—
8. οδρους: Att. ὅρους.— 9. Κύ-δραρα: otherwise unknown.— καταπεπηγυία, σταθείσα δέ: note difference of tenses: standing fixed, set up. For force of δί, see on 7. 8. β 11.

31. 3. ἐς ἀριστερήν: sc. χείρα.

— ἐπὶ Καρίης: toward Caria.

5. Καλλάτηβον: site unknown.

6. ἄνδρες δημιοεργοί... ποιέουσι: apparently a kind of sirup made

κης τε καὶ πυροῦ ποιέουσι, ταύτην ἰῶν ὁ Ἐέρξης τὴν όδον εὖρε πλατάνιστον, τὴν κάλλεος εἶνεκα δωρησάμενος κόσμω χρυσέω καὶ μελεδωνῷ ἀθανάτω ἀνδρὶ ἐπιτρέψας δευτέρη ἡμέρη ἀπίκετο ἐς τῶν Λυδῶν τὸ 10 32 ἄστυ. ἀπικόμενος δὲ ἐς Σάρδις πρῶτα μὲν ἀπέπεμπε κήρυκας ἐς τὴν Ἑλλάδα αἰτήσοντας γῆν τε καὶ ὕδωρ καὶ προερέοντας δεῖπνα βασιλεῖ παρασκευάζειν πλὴν οὖτε ἐς ᾿Αθήνας οὖτε ἐς Λακεδαίμονα ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆς αἴτησιν, τῆ δὲ ἄλλη πάντη. τῶνδε δὲ εἴνεκα τὸ δεύτε-5 ρον ἀπέπεμπε ἐπὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ οσοι πρότερον οὐκ ἔδοσαν Δαρείω πέμψαντι, τούτους πάγχυ ἐδόκει τότε δείσαντας δώσειν · βουλόμενος ὧν αὐτὸ τοῦτο ἐκμαθεῖν ἀκριβέως ἔπεμπε.

33 Μετὰ δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν ἐς Ἄβυδον. οἱ δὲ ἐν τούτῳ τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν ἐκ τῆς

by confectioners (δημιοεργοί) from the sap, as from the sap of the palm tree 1. 193. 28. Cp. 4. 194. 3 πολλφ δ' ἔτι πλέον [sc. μέλι] λέγεται δημιοεργοὺς ἄνδρας ποιεῦν. — 7. ταύτην ἰάν: referring to τῆς δὲ ἐς δεξιῆν ἐς Σάρδις (3). — 8. κάλλεος είνεκα: modern travelers have found plane trees of wonderful size and beauty in that region. — 9. μελεδωνφ άθανάτφ: as perpetual curator, i.e. whose place at death was to be taken forthwith by another appointee. μελεδωνός = Att. ἐπιμελητής.

32. I. πρώτα μέν: correl. μετὰ δὲ ταῦτα 33. I.— 2. αιτήσοντας γήν τε και ὕδωρ: i.e. as tokens of

submission. Cp. Arist. Rhet. 2. 23 τὸ διδόναι γῆν καὶ ὕδωρ δουλεύειν ἐστίν. — 4. οῦτε ἐς ᾿Αθήνας κτὶ.: because before they threw his messengers into a pit or a well and told them to get earth and water (7. 133). — ἐπὶ γῆς αἴτησιν: cp. αἰτήσοντας γῆν 7. 133. 2. — 5. τῷ ἄλλη: elsewhere as 2. 116. 8, 3. 61. 15. Note the Herodotean, un-Attic, use of the article. Without art. 2. 79. 5, 6. 48. 3. — 6. πρότερον: 6. 48.

THE BRIDGES OVER THE HELLES-PONT (CC. 33-36)

33. 2. of &: i.e. the Phoenicians and Egyptians to whom this task had been assigned (7. 25. 3, 7.

'Ασίης ές τὴν Εὐρώπην. ἔστι δὲ τῆς Χερσονήσου τῆς ἐν 'Ελλησπόντῳ, Σηστοῦ τε πόλιος μεταξὺ καὶ Μαδύτου, ἀκτὴ παχέα ἐς θάλασσαν κατήκουσα 'Αβύδῳ κατ-ς αντίον, ἔνθα μετὰ ταῦτα, χρόνῳ ὕστερον οὐ πολλῷ, ἐπὶ Ξανθίππου τοῦ 'Αρίφρονος στρατηγοῦ 'Αθηναίων, 'Αρταὕκτην ἄνδρα Πέρσην λαβόντες Σηστοῦ ὕπαρχον ζῶντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν, δς καὶ ἐς τοῦ Πρωτεσίλεω τὸ ἱρὸν ἐς 'Ελαιοῦντα ἀγινεόμενος γυναῖτο 34 κας ἀθέμιττα [ἔργα] ἔρδεσκε. ἐς ταύτην ὧν τὴν ἀκτὴν ἐξ 'Αβύδου ὁρμώμενοι ἐγεφύρουν τοῖσι προσέκειτο, τὴν μὲν λευκολίνου Φοίνικες, τὴν δὲ βυβλίνην Αἰγύπτιοι. ἔστι δὲ ἑπτὰ στάδιοι ἐξ 'Αβύδου ἐς τὴν

34. 3). — 3. της Χερσονήσου: part. chorographic gen. or descriptive gen of place. S. 1311. - 4. μεταξύ: between its two dependent gens. - 5. άκτη παχέα: a hilly, wooded projection flanked on either side by the bays of Sestus and Koila. - 'Αβύδφ καταντίον: the prep. elsewhere with gen. 6. 103. 17, 6. 118. 11, 8. 52. 2. Cp. ὑπεναντία with dat. 7. 39. 9, with gen. 7. 153. 22. — 6. χρόνφ ύστερον: after the victory at Mycale 478 B.C. See 9. 116-120. - 9. διεπασσάλευσαν: sc. οί Ελληνες, i.e. nailed with outspread hands and feet. - 10. Howτεσίλεω: who first leaped from the Achaean ships upon Trojan soil, as an offering to the Greek cause. Hom. B 698-702. His tomb and sanctuary were at Elaius on the Thracian Chersonese (9. 116. 6).

See Wordsworth's *Laodamia*. — 11- **ἔρδεσκε**: poetic and Ionic verb = ἐποίει.

34. 2. τοίσι προσέκειτο: to whom the task was assigned (= pass. of προστίθημι). Cp. 7. 39. 17 τοῖσι προσετέτακτο. - 3. τὴν μέν, την δέ: sc. γέφυραν from the verb. - λευκολίνου, βυβλίνην: coordination as in 7. 25. 2. -- 4. रिजा के देवारे στάδιοι: note the sing. verb (σχημα Πινδαρικόν), with which a general subj. (the interval) is felt, defined by έπτὰ στάδιοι. Cp. 1. 26. 6 ἔστι δὲ μεταξύ της τε παλαιης πόλιος . . . καὶ τοῦ νηοῦ ἐπτὰ στάδιοι. S. 961; HA. 605. At 4.85.18, as here, Hdt. gives the width of the Hellespont between Sestos and Abydos at seven stades, and indeed this narrowest part was called by the ancients τὸ ἐπταστάδιον

ἀπαντίον. καὶ δὴ ἐζευγμένου τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος 5 χειμὼν μέγας συνέκοψέ τε ἐκεῖνα πάντα καὶ διέλυσε. 35 ὡς δ' ἐπύθετο Ξέρξης, δεινὰ ποιεόμενος τὸν Ἑλλήσποντον ἐκέλευσε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγὰς καὶ κατεῖναι ἐς τὸ πέλαγος πεξέων ζεῦγος. ἤδη δὲ ἤκουσα ὡς καὶ στιγέας ἄμα τούτοισι ἀπέπεμψε στίξοντας τὸν Ἑλλήσποντον. ἐνετέλλετο δὲ ὧν ῥαπίζοντας ς λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα το πικρὸν ὕδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας οὐδὲν πρὸς ἐκείνου ἄδικον παθόν. καὶ βασιλεὺς μὲν Ξέρξης διαβήσεταί σε, ἤν τε σύ γε βούλη ἤν τε μή σοὶ δὲ κατὰ δίκην ἄρα οὐδεὶς ἀνθρώπων θύει ὡς ἐόντι ις

(Strabo, p. 125, 591). Recent measurements make it ten stades, a difference which is to be ascribed to changes in the conformation of the shore line in the lapse of centuries.

35. Ι. δεινά ποιεόμενος: see on 7. I. 5. — 2. ἐπικέσθαι μάστιγι: to come down with the lash = μαστιγώσαι, and so taking acc. of person (Ἑλλήσποντον) and cognate $(\pi \lambda \eta \gamma \acute{a} s)$. — 3. $\pi \acute{e} \lambda \alpha \gamma o s$: of the Hellespont, as 7. 54. 13. πεδέων ζεθγος: pair of fetters, as 3. 130. 13. Hdt. seems to take the matter literally, while Aeschylus regards the fetters as symbolizing the bridges. Cp. Pers. 747 f. πέδαις σφυρηλάτοις | περιβαλών πολλην κέλευθον ηνυσεν πολλώ στρατώ. - ήδη: etiam, as 7. 55. 13. - 4. στιγέας: the Hellespont was

to be branded as a rebellious or runaway slave. Cp. 7. 233. 16. With the punishments here inflicted by Xerxes, cp. Cyrus' punishment of the river Gyndes for the drowning of one of his sacred horses (1. 189). - 5. Si wv: at any rate, i.e. however it may have been about the branding. Cp. 7. 9. γ7. — 6. ἀτάσθαλα: i.e. ὑβριστικά, for Xerxes' conduct impressed Hdt. not as childish, but as impious and insolent toward the "sacred Hellespont." - ω πικρον ύδωρ: expressing the Iranian feeling for the salt water of the sea as compared with water that was sweet and fresh. -- 8. πρὸς ἐκείνου: see on 7. 2. 12. - άδικον παθόν: pass. of ἄδικον $\pi o \iota \epsilon \hat{\imath} v$. — 10. $\delta \rho a$: then (i.e. as your conduct shows). Cp. 7. 130. 8, 8. 8. 7. — Her: as to other

καὶ θολερῷ καὶ ἀλμυρῷ ποταμῷ. τήν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιοῦν καὶ τῶν ἐπεστεώτων τῆ 36 ζεύξι τοῦ Ἑλλησπόντου ἀποταμεῖν τὰς κεφαλάς. καὶ οἱ μὲν ταῦτα ἐποίεον τοῖσι προσέκειτο αὖτη ἡ ἄχαρις τιμή, τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν · ἐζεύγνυσαν δὲ ὧδε · πεντηκοντέρους καὶ τριήρεας συνθέντες, ὑπὸ μὲν τὴν πρὸς τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἑξήκοντά τε καὶ τριηκοσίας, ὑπὸ δὲ τὴν ἐτέρην τεσσερεσκαίδεκα καὶ τριηκοσίας, τοῦ μὲν Πόντου ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ρόον, ἴνα ἀνακωχεύη τὸν τόνον τῶν ὅπλων · συνθέντες δὲ ἀγκύρας κατῆκαν περιμήκεας, τὰς μὲν πρὸς τοῦ Πόντου τῆς ἑτέρης τῶν ἀνέμων το εἴνεκεν τῶν ἔσωθεν ἐκπνεόντων, τῆς δὲ ἑτέρης πρὸς

streams. Cp. 7. 113. 10.—11. ποταμφ: so called on account of its strong current. Cp. Hom. B 845 Ἑλλήσποντος ἀγάρροος.—
12. τῶν ἐπεστεάτων τῆ ζεύξι: dat. here, gen. with the same verb 7. 22. 9, 7. 117. 3.

36. 2. τοῦσι προσέκειτο: cp.
7. 34. 2.— 3. τὰς δέ: sc. γεφύρας.
—ἰξεύγνυσαν: ἰξεύγνυσαν: note the epanastrophe.— 4. συνθέντες: i.e. placing in line, doubtless with intervals between the vessels.— 5. ὑπὸ μὲν τῆν: sc. γέφυραν, the boats being regarded as the supports for the real bridge, the shore-cables.—
7. τοῦ μὲν Πόντου (i.e. τοῦ Εὐξείνου, 5): dependent on ἐπικαρσίας, at an angle with, as τοῦ Ἑλλησπόντου depends on κατὰ ῥόον,

down stream, i.e. parallel with. -8. Ινα άνακωχεύη . . . δπλων: that it might relieve the tautness of the cables. The subj. of the verb is implied in the ptc. clause πεντηκοντέρους . . . συνθέντες, ί.ε. ή σύνθεσις των πεντηκοντέρων καὶ τριηρέων οι τὸ ώδε συν- $\theta \epsilon \hat{v}$ τον τόνον των \hat{o} πλων = τα τεταμένα ὅπλα. — 9. συνθέντες δέ: resumes from line 4. - 10. The έτέρης: sc. γεφύρης, dependent on τας μέν and defined by προς του Πόντου. The statement to be quite exact needed to mention a double row of anchors, since every ship must have been anchored, of course, at both ends. - 11. iou-Dev: i.e. from the Propontis and the Euxine. - The be etepne: short έσπέρης τε καὶ τοῦ Αἰγαίου ζεφύρου τε καὶ νότου εἴνεκα. διέκπλοον δὲ ὑπόφαυσιν κατέλιπον τῶν πεντηκοντέρων καὶ τριηρέων, ἴνα καὶ ἐς τὸν Πόντον ἔχη ὁ

βουλόμενος πλείν πλοίοισι λεπτοίσι καὶ ἐκ τοῦ Π όντου 15 ἔξω. ταῦτα δὲ ποιήσαντες κατέτεινον ἐκ γῆς στρε-

for τὰς δὲ τῆς ἐτέρης.—12. ζεφύρου τε καὶ νότου εἴνεκα: the direction of the Hellespont is here northeast and southwest; but it is difficult to see why winds from both quarters should be mentioned only in connection with the second bridge. Hence most editors emend εὔρου of the Mss. to ζεφύρου. See

App. — 13. διάκπλοον δὶ ὑπόφαυσιν κατέλιπον: as a passage through they left an opening below. ὑπόφαυσιν, which is found only here, governs the gens. These openings were for the passage of small craft, with masts down, of course, since the cables and upper framework must remain intact. —

βλουντες ονοισι ξυλίνοι τι τὰ ὅπλα, οὐκέτι χωρὶς ἐκάτερα τάξαντες, άλλα δύο μεν λευκολίνου δασάμενοι ές εκατέ ρην, τέσσερα δὲ τῶν βυβλίνων. παχύτης μὲν ἡ αὐτὴ καὶ καλλονή, κατὰ λόγον δὲ τιν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα, 20 τοῦ τάλαντον ὁ πῆχυς είλκε. ἐπειδὴ δὲ ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, κορμούς ξύλων καταπρίσαντες καὶ ποιήσαντες ίσους της σχεδίης τῷ εὖρει κόσμῳ ἐτίθε ταν κατύπερθε των οπλων του τόνου, θέντες δε επεξής ενθαύτα αυτις έπεζεύγνυον. ποιήσαντες δὲ ταῦτα ὕλην ἐπεφόρησαν, 25 κόσμω δε θέντες καὶ τὴν ὕλην γῆν ἐπεφόρησαν, κατανάξαντες δε καὶ τὴν γῆν φραγμὸν παρείρυσαν ενθεν καὶ ἔνθεν, ἴνα μὴ φοβῆται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν 37 ύπερορῶντα [καὶ οἱ ἴπποι]. ὡς δὲ τά τε τῶν γεφυρέων κατεσκεύαστο καὶ τὰ περὶ τὸν *Αθων, οι τε χυτοὶ περὶ τὰ στόματα της διώρυχος, οι της ρηχίης ενεκεν ἐποιήθησαν, ίνα μὴ πίμπληται τὰ στόματα τοῦ ὀρύγματος, καὶ αὐτὴ ἡ διῶρυξ παντελέως πεποιγμένη ἀγγέλλετο, ς

17. δνοισι ξυλίνοισι: windlasses.

σύκέτι . . . τάξαντες: no longer arranging each kind (of cable) separately, as before (c. 34). Now each bridge is to have six immense cables, two of white flax and four of papyrus. — 20. καλλονή: as 3. 106. 12, rarer form for κάλλος. κατά λόγον: in proportion. — 21. τοῦ: of which, referring to τοῦ λευκολίνου ὅπλου implied in τὰ λίνεα, const. ad sensum. — τάλαντον: prob. the commercial (Aeginetan) talent, about 82 lbs., not the Attic of about 58 lbs. —

24. τῶν ὅπλων τοῦ τόνου: = τῶν ὅπλων τεταμένων. — θέντες δὰ ἐπεξής: repeating κόσμω ἐτίθεσαν. — 25. ἐπεζεύγνυον: fastened them on, i.e. prob. with cross beams (cp. 2. 96. 8). — 26. ὕλην: boards, or possibly brushwood. — 29. ὑπερορῶντα: looking weer at. See. App.

ECLIPSE OF THE SUN

37. 2. τὰ περὶ τὸν "Αθων: the works at Athos, in appos. to which follows οἴ τε χυτοὶ . . . ἡ διῶρυξ. — χυτοὶ: breakwaters. Cp. χῶμα, 3. 60. 12. — 5. πεποιημένη άγγελ-

ἐνθαῦτα χειμερίσας ἄμα τῷ ἔαρι παρεσκευασμένος ὁ στρατὸς ἐκ τῶν Σαρδίων ὁρμᾶτο ἐλῶν ἐς ᾿Αβυδον. ὁρμημένῳ δέ οἱ ὁ ἢλιος ἐκλιπῶν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδρην ἀφανὴς ἢν οὖτ' ἐπινεφέλων ἐόντων αἰθρίης τε τὰ μάλιστα, ἀντὶ ἡμέρης τε νὺξ ἐγένετο. ἰδόντι δὲ καὶ 10 μαθόντι τοῦτο τῷ Ξέρξη ἐπιμελὲς ἐγένετο, καὶ εἴρετο τοὺς μάγους τὸ θέλοι προφαίνειν τὸ φάσμα. οἱ δὲ ἔφραζον ὡς Ἔλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, λέγοντες ἢλιον εἶναι Ἑλλήνων προδέκτορα, σελήνην δὲ σφέων. ταῦτα πυθόμενος ὁ Ξέρξης περιτ 15 38 χαρὴς ἐῶν ἐποιεῖτο τὴν ἔλασιν. ὡς δ' ἐξήλαυνε τὴν στρατιήν, Πύθιος ὁ Λυδὸς καταρρωδήσας τὸ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φάσμα ἐπαερθείς τε τοῖσι δωρήμασι ἐλθῶν παρὰ Ξέρξην ἔλεγε τάδε ˚Ω δέσποτα, χρηίσας ἄν τι

λετο: here, as in 6. 69. 23, the ptc. construed with ἀγγέλλω as with a verb of perceiving. πεποιημένη should strictly be neut. in agreement with $\tau \hat{a} \pi \epsilon \rho \hat{i} \tau \hat{o} \nu A \theta \omega \nu$, but by a slight anacoluthon is construed with the nearest appositive ή διῶρυξ. — 6. ἐνθαῦτα: begins the leading clause. — αμα τῷ ἔαρι: 480 B.C. — 8. την έκ τοῦ ούρανοῦ: for ev c. dat., by attraction after έκλιπών, which is usually intr. in this sense. - 9. ovre . . . Te: see on 8. a 2. — alloins: temporal gen. in clear weather, or sc. ¿oúσης. - 10. ίδόντι δὲ καὶ μαθόντι: note the pleonasm. - 12. τὸ θέλοι προφαίνειν: what it wants to portend, attributing will or choice to something inanimate (τὸ φάσμα) as often in Hdt. τό (rel.) for ὅ τι or τί, as freq. in Hdt. — 13. ὁ θεός: i.e. ὁ ἥλιος. — 14. προδέκτορα: foreshower, only here. Compare the soothsayers' assurance to the soldiers of Alexander alarmed at an eclipse of the moon in Quint. Curt. 4. 10. 1, solem Graecorum, lunam esse Persarum; quoties illa deficiat, ruinam stragemque illis gentibus portendi.

PETITION AND PUNISHMENT OF PYTHIUS (CC. 38, 39)

38. 2. τὸ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φάσμα: ἐκ for ἐν to indicate the place from which the phenomenon appeared.

— 4. τι σέο . . . τυχεῖν: cognate

σέο βουλοίμην τυχείν, τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνεις έον ύπουργησαι, έμοι δε μέγα γενόμενον. Ξέρξης δε παν μαλλον δοκέων μιν χρηίσειν ή τὸ έδεήθη, έφη τε ύπουργήσειν καὶ δὴ ἀγορεύειν ἐκέλευε ὅτεο δέοιτο. ὁ δὲ ἐπείτε ταῦτα ἤκουσε, ἔλεγε θαρσήσας τάδε: *Ω δέσποτα, τυγχάνουσί μοι παίδες εόντες πέντε, καί σφεας 10 καταλαμβάνει πάντας άμα σοὶ στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Έλλάδα. σὺ δέ, ὧ βασιλεῦ, ἐμὲ ἐς τόδε ἡλικίης ηκοντα οἰκτείρας τῶν μοι παίδων ἔνα παράλυσον τῆς στρατιής τὸν πρεσβύτατον, ἴνα αὐτοῦ τε ἐμέο καὶ τῶν χρημάτων ή μελεδωνός. τους δε τέσσερας άγε άμαις 39 σεωυτώ καὶ πρήξας τὰ νοεῖς νοστήσειας ὀπίσω. κάρτα τε έθυμώθη ὁ Ξέρξης καὶ ἀμείβετο τοισίδε. * Ω κακὲ ανθρωπε, σὺ ἐτόλμησας ἐμέο στρατευομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄγοντος παίδας ἐμοὺς καὶ ἀδελφεοὺς καὶ οἰκηίους καὶ φίλους μνήσασθαι περὶ σέο παιδός, έων έμος δούλος, τον χρην πανοικίη αὐτη γυναικί συνέ πετθαι; εὖ νῦν τόδ' έξεπίστατο, ὡς ἐν τοῖσι ἀσὶ τῶν άνθρώπων οἰκεῖ ὁ θυμός, δς χρηστὰ μεν ἀκούσας τέρψιος έμπιπλει τὸ σῶμα, ὑπεναντία δὲ τούτοισι ἀκούσας

acc. and gen. of source. — 5. τὸ σοὶ . . . γενόμενον: the rel. is subj. of τυγχάνει, the inf. being explanatory and the ptc. γενόμενον conditional. Cp. Theog. 14 σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα. — 7. τὸ ἐδεήθη: cogn. acc.; usually gen., as just below — 11. καταλαμβάνει: it chances. Cp. 7. 155. 2. — 12. ἐς τόδε ἡλικίης: to this time of life. Cp. ἐς τόδε 7. 11. 24. — 13. τῶν

μοι παίδων: the dat. is poss., as τοι 7. 27. 8.

39. 5. περί σέο παιδός: about a son of yours, for περὶ παιδός σέο, to contrast emphatically with ἐμέο. The usual emphatic order σέο περὶ παιδός is avoided on account of μνήσασθαι. — 6. πανοικίη: adv. as 8. 106. 12, 9. 109. 8. — αὐτῆ γυναικί: wife and all. S. 1525; HA. 774. — 9. ὑπεναντία τούτοισι: for

άνοιδει. ότε μέν νυν χρηστά ποιήσας έτερα τοιαύτα 10 έπηγγέλλεο, εὐεργεσίησι βασιλέα οὐ καυχήσεαι ὑπερ-Βαλέσθαι επείτε δε ες το αναιδέστερον ετράπεο, την μεν άξίην οὐ λάμψεαι, έλάσσω δε της άξίης. σε μεν γάρ καὶ τοὺς τέσσερας τῶν παίδων ῥύεται τὰ ξείνια. τοῦ δὲ ἐνός, τοῦ περιέχεαι μάλιστα, τῆ ψυχῆ ζημιώσεαι. 15 ώς δε ταθτα ύπεκρίνατο, αθτίκα εκέλευε τοίσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, τῶν Πυθίου παίδων έξευρόντας τὸν πρεσβύτατον μέσον διαταμεῖν, διαταμόντας δὲ τὰ ήμίτομα διαθείναι τὸ μεν ἐπὶ δεξιὰ τῆς ὁδοῦ, τὸ δ' ἐπ' 40 αριστερά, καὶ ταύτη διεξιέναι τὸν στρατόν. ποιησάντων δε τούτων τοῦτο, μετὰ ταῦτα διεξήε ὁ στρατός. ήγεοντο δε πρώτοι μεν οί σκευοφόροι τε καὶ τὰ ὑποζύγια, μετά δε τούτους στρατός παντοίων εθνέων αναμίξ, οὐ διακεκριμένοι τη δε ὑπερημίσεις ήσαν, ἐνθαῦτας διελέλειπτο, καὶ οὐ συνέμισγον οὖτοι βασιλεί. προηγέοντο μεν δη ιππόται χίλιοι έκ Περσέων πάντων απολελεγμένοι · μετὰ δὲ αἰχμοφόροι χίλιοι, καὶ οὖτοι ἐκ

dat. see on 7. 33. 5.— 10. ἀνοιδεί: se. χόλφ. Cp. Hom. I 646 οἰδάνεται κραδίη χόλφ. — ἐτερα τοιαῦτα: i.e. χρηστά. — 12. ἐς τὸ... ἐτράπεο: cp. 7. 16. β 2.— 13. λάμψεαι: Dial. § 4. 8.— 14. τὰ ξείνια: cp. 7. 27. 2.— 15. ζημιώσεαι: fut. mid. with pass. force. Cp. Darius' similar conduct on a like request, 4. 84.— 18. διαταμεῖν, διαταμόντας δέ: epanalepsis or repetition emphasizing the immediate succession of events. Cp. 7. 43. 7, 7. 56. 2, 7. 60. 12.

ORDER OF MARCH (CC. 40, 41)

40. 3. πρώτοι: pleonastic after ἡγέοντο. — 4. στρατός: sc. διεξήε. — ἀναμίξ, οὐ διακεκριμένοι: i.e. the several nations formed separate corps, but these marched without any regular order. Such juxtaposition of positive and negative expressions is frequent in Hdt. Cp. 4. 161. 2 χωλός τε ἐων καὶ οὐκ ἀρτίπους. — 6. διελδιείπτο: an interval was left, impersonal, as 7. 41. 14. Cp. 6. 112. 1. — 7. ἱππόται:

πάντων ἀπολελεγμένοι, τὰς λόγχας κάτω ἐς τὴν γῆν τρέψαντες · μετὰ δὲ ἱροὶ Νησαῖοι καλεόμενοι ἴπποι 10 δέκα, κεκοσμημένοι ὡς κάλλιστα. Νησαῖοι δὲ καλέσνται ἴπποι ἐπὶ τοῦδε · ἔστι πεδίον μέγα τῆς Μηδικῆς τῷ οὖνομά ἐστι Νήσαιον · τοὺς ὧν δὴ ἴππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. ὅπισθε δὲ τούτων τῶν δέκα ἴππων ἄρμα Διὸς ἱρὸν ἐπετέτακτο, τὸ ἴπποι 15 μὲν εἶλκον λευκοὶ ὀκτώ, ὅπισθε δὲ αὖ τῶν ἴππων εἴπετο πεζῆ ἡνίοχος ἐχόμενος τῶν χαλινῶν · οὐδεὶς γὰρ δὴ ἐπὶ τοῦτον τὸν θρόνον ἀνθρώπων ἀναβαίνει. τούτου δὲ ὅπισθε αὐτὸς Ξέρξης ἐπ' ἄρματος ἴππων Νησαίων · παρεβεβήκει δὲ οἱ ἡνίοχος τῷ οὖνομα ἦν Πατιράμφης, 20 'Οτάνεω παῖς ἀνδρὸς Πέρσεω.

41 Ἐξήλασε μὲν οὖτω ἐκ Σαρδίων Ξέρξης, μετεκβαίνεσκε δέ, ὄκως μιν λόγος αἰρέοι, ἐκ τοῦ ἄρματος

Att. $i\pi\pi\epsilon \hat{\imath}_{s}$. — 9. $\kappa \acute{a}\tau \omega$: as a sign of especial respect. Cp. 3. 128. 18. - 10. lpol: i.e. sacred to Mithra. Nyouto: mentioned also 3. 106. 8, 9. 20. 5; famous for size, speed, and endurance. The Nήσαιον πεδίον was, perhaps, the Niçaya mentioned in the inscription of Behistun, which was prob. in southwestern Media, for in that region were royal stables where the most excellent horses were raised (Strabo 525; Diod. 17.110; Arr. Anab. 7. 13), and where still on the plains great herds graze. But nothing is certain about the locality, and the name was applied to several other quarters. - 12. inl τοῦδε: as 7. 83. 4, more freq. in Hdt. with verbs of naming than ἀπό (cp. 7. 74. 7), which is the Attic const. — I5. Διόε: Ahuramazda. — I8. θρόνον: for δίφρον, chariot-seat. Cp. Hom. ζ 48 Ἡως ενθρονος. — 20. παρεβεβήκει οἱ (lit. had mounted') stood beside him. Cp. Hom. Λ 522 Ἑκτορι παρβεβαώς. Usually distinction is made between the warrior (παραβάτης) and charioteer (ἡνίοχος). Cp. Pollux I. 141 ἐπιβεβήκασι δὲ τοῦ ἀρματείου δίφρου ἡνίοχος καὶ παραβάτης.

41. 1. μετεκβαίνεσκε: iterative impfs. in σκ regularly omit augment. — 2. ὅκως μιν λόγος αἰρέοι:

ές άρμάμαξαν. αὐτοῦ δὲ ὅπισθε αἰχμοφόροι Περσέων οί ἄριστοί τε καὶ γενναιότατοι χίλιοι, κατὰ νόμον τὰς λόγχας έχοντες, μετά δὲ ἴππος ἄ\λη χιλί ; ἐκ Περσέων 5 ἀπολελεγμένη, μετὰ δὲ τὴν ἴππον ἐκ τῶν λοιπῶν Περσέων απολελεγμένοι μύριοι. εύτος πεζός ήν καὶ τούτων χίλιοι μεν έπι τοισι δόρασι άντι των σαυρωτήρων ροιας είχον χρυσέας καὶ πέριξ συνέκληον τοὺς ἄλλους, οί δὲ ε'νακισχίλιοι ἐντὸς τούτων ἐόντες ἀργυρέας ροιὰς 10 είχον. είχον δε χρυσέας ροιάς καὶ οἱ ές τὴν γῆν τράποντες τὰς λόγχας, καὶ μῆλα οἱ ἄγχιστα ἐπόμενοι Ξέρξη, τοισι δε μυρίοισι επετέτακτο ίππος Περσέων μυρίη. μετὰ δὲ τὴν ιππον διελέλειπτο καὶ δύο σταδίους, 42 καὶ ἐπειτα ὁ λοιπὸς ὅμιλος ἢε ἀναμίζ. ἐποιεῖτο δὲ την όδον έκ της Λυδίης ὁ στρατός έπί τε ποταμόν Κάϊκον καὶ γῆν τὴν Μυσίην, ἀπὸ δὲ Καΐκου ὁρμώμενος, Κάνης όρος έχων έν ἀριστερή, διὰ τοῦ ᾿Αταρνέος ές

as often as reason persuaded him, i.e. whenever there was ground for it. ὄκως with iterative opt. as 7. 6. 20. — 3. αρμάμαξαν: a covered traveling carriage. - αὐτοῦ δὲ ὅπισθε: cp. 7. 40. 18. Quasi-prepositions have much freedom of position. - 4. kard vóμον: i.e. ανω in contrast with κάτω (7. 40. 9). - 7. μύριοι: the so-called άθάνατοι (7. 83. 4). - 8. σαυρωτήρων: spikes on the butt end of spears. Homer's term is οὐρίαχος, Att. στύραξ. - 11. είχον. είχον δέ: note the epanastrophe. - Kal oi ... тражоттев: ср. 7. 40. 9. The

pres. ptc. here indicates the custom.
—12. μήλα: (sc. χρυσᾶ) hence called μηλοφόροι. Cp. Athen. 12. 514 ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες.—14. διελέλειπτο: cp. 7. 40. 6.— καὶ δύο: καί, vel, thus often with numerals — 15. δμιλος: Ionic and poetical, though freq. in Thuc.

MARCH TO ILIUM AND ABYDUS (CC. 42, 43)

42. 2. ποταμόν Κάϊκον: reverse of Attic order. — 4. Κάνης δρος: rare gen. for Κάνη δρος. S. 1322; HA. 729 g. — δια τοῦ

Καρήνην πόλιν. ἀπὸ δὲ ταύτης διὰ Θήβης πεδίου 5 έπορεύετο, 'Ατραμύττειόν τε πόλιν καὶ 'Αντανδρον τὴν Πελασγίδα παραμειβόμενος. την Ίδην δε λαβών ές άριστερην χείρα ή ε ές την Ἰλιάδα γην. καὶ πρώτα μέν οἱ ὑπὸ τῆ *Ιδη νύκτα ἀναμείναντι βρονταί τε καὶ. πρηστήρες έπεσπίπτουσι καί τινα αὐτοῦ ταύτη συχνὸν 10 43 ομιλον διέφθειραν. ἀπικομένου δὲ τοῦ στρατοῦ ἐπὶ ποταμον Σκάμανδρον, δς πρώτος ποταμών, ἐπείτε ἐκ Σαρδίων δρμηθέντες ἐπεχείρησαν τῆ δδώ, ἐπέλιπε τὸ ρείθρον οὐδ' ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τε καὶ τοῖσι κτήνεσι πινόμενος, επί τουτον δή τον ποταμον ώς απίκετο Ξέρ-5 ξης, ές τὸ Πριάμου Πέργαμον ἀνέβη ἵμερον ἔχων θεήσασθαι. Θεησάμενος δε καὶ πυθόμενος εκείνων έκαστα τη 'Αθηναίη τη 'Ιλιάδι έθυσε βους χιλίας, χοας δὲ οἱ μάγοι τοῖσι ἦρωσι ἐχέαντο. ταῦτα δὲ ποιησαμέ νοισι νυκτός φόβος ές τὸ στρατόπεδον ένέπεσε. αμα 10

'Aταρνέος ές Καρήνην: cities of Mysia. - 5. διά Θήβης: near the Adramyttian Gulf, birthplace of Andromache. Hom. Z 397. -6. "Ачтанброн: ср. Verg. Aen. 3. 6. - 7. την "Ιδην . . . χείρα: i.e. along the eastern side of Gargaron, the highest peak of the ridge of Cp. Xen. Anab. 7. 8. 7, where the Ten Thousand take the same course in the opposite direction. - 9. βρονταί: see on 7. 10. 8. Cp. Hom. Θ 75 f. αὐτὸς δ ἐξ 'Ιδης μεγάλ' έκτυπε, δαιόμενον δε ήκε σέλας μετά λαὸν Αχαιών. -10. πρηστήρες: Att. κεραυνοί.

43. 3. ἐπέλιπε τὸ ρείθρον: sc. την στρατιήν. Cp. 7. 21. 4. τὸ ῥεῖ- $\theta \rho o \nu$ acc. of specification. — 5. inl тоῦτον . . . Ξέρξης: resumption of first clause with changed order, subject, and construction. - 6. 4s τὸ Πριάμου Πέργαμον: i.e. the citadel of Troy (Hom. Πέργαμος ἄκρη) on Hissarlik. - 7. enelvov enara: i.e. the legends of Troy. - 8. Th 'Adnualn: cp. Hom. Z 297 ff. For other notices of the continuance of this cult, see Xen. Hellen. 1. 1. 4; Arr. Anab. 1. 11. 7. - xods . . . τοῖσι ἥρωσι: i e. libations to those who fell at Troy. - 10. φόβος: as ήμέρη δὲ ἐπορεύετο ἐνθεῦτεν, ἐν ἀριστερῆ μὲν ἀπέργων 'Ροίτειον πόλιν καὶ 'Οφρύνειον καὶ Δάρδανον, ἤ περ δὴ 'Αβύδῳ ὄμουρός ἐστι, ἐν δεξιῆ δὲ Γέργιθας Τευκρούς.

7. 10. ε 7. — 11. ἀπέργων: keeping, as 7. 110. 3; commonly used of boundary mountains, rivers, etc. — 12. 'Ροίτειον κτέ.: cities on the Hellespont. — 13. Γέργιθας Τευκρούς: the people of Γέργιβα (or Γέργιθος or Γέργιθα) are called Τευκρού because they claimed descent from the Trojans. Cp. 5. 122. 8 εἶλε δὲ Γέργιθας τοὺς ὑπολειφθέντας τῶν ἀρχαίων Τευκρῶν.

WITH CONFLICTING EMOTIONS
(CC. 44, 45)

44. 2. ἐπὶ κολωνοῦ: doubtless

the hill Mal-tepe on the promontory of Nagara. - 3. ἐπίτηδες αὐτῷ: expressly for him. - TauTy: repeating and emphasizing ἐπὶ κολωνοῦ, unless Abresch's conjecture avτοῦ be adopted, αὐτοῦ ταύτη, right there. — προεξίδρη: elsewhere προεδρίη. Cp. Darius viewing the crossing of the Bosporus (4. 88) and Xerxes at the battle of Salamis (8. 90). — λίθου λευκοῦ: i.e. of marble. Gen. of material. -5. $\frac{1}{2}$ \frac -6. ἰμέρθη: = ἐπεθύμησε, as 3. 123. 2, 6. 120. 4. — 9. τῆ στρατιῆ: the fleet, as 7. 97. 5.

γνώμην ἀπεδέξατο έλευθέρως οὐ συμβουλεύων Ξέρξη στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ελλάδα, οδτος ώνὴρ φρασθεὶς Εέρξην δακρύσαντα είρετο τάδε 'Ω βασιλεῦ, ὡς πολλον αλλήλων κεχωρισμένα έργάσω νῦν τε καὶς ολίγω πρότερον · μακαρίσας γαρ σεωυτον δακρύεις. ό δὲ εἶπε· Ἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτείραι ὡς βραχύς είη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος. εί τούτων γε ἐόντων τοσούτων οὐδεὶς ές έκατοστὸν έτος περιέσται. ὁ δὲ άμείβετο λέγων. Ετερα τούτου παρά την ζόην πεπόν-10 θαμεν οἰκτρότερα. ἐν γὰρ οὖτω βραχεῖ βίω οὐδεὶς ούτω ανθρωπος έων εὐδαίμων πέφυκε, ούτε τούτων ούτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ παραστήσεται πολλάκις καὶ οὐκὶ απας τεθνάναι βούλεσθαι μαλλον ή ζώειν. αι τε γαρ συμφοραί προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσου-15 σαι καὶ βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκεῖν εἶναι ποιέουσι τὸν βίον. οὖτω ὁ μὲν θάνατος μοχθηρης ἐούσης τῆς

CONVERSATION BETWEEN XERXES AND ARTABANUS (CC. 46-52)

46. 3. οὖτος ὧνὴρ φρασθείς: resuming μαθῶν δέ μιν A.— 4. ὧς πολλόν... πρότερον: how different from one another were your acts just now and a little before.

— 7. ἐσῆλθε γάρ με: for it came upon me, i.e. into my mind. With the whole sent. cp. Eur. Med. 931 εἰσῆλθε μ' οἶκτος εἰ γειγόσεται τάδε.

— 7. ὧς βραχὺς εξη κτί.: dependent on λογισάμειον.— 9. οὖδείς: after εἰ, see on 7, 9, 11.— 10, τοῦτου: depends on the comparative.

- mapa the Line: in the course of life. Cp. 1. 32. 18 mapà rà έβδομήκοντα έτεα. — πεπόνθαμεν: gnomic perfect. - 12. ovru: emphatically separated from evocition. - 13. wapas the eran: will occur, lit. 'stand by.' Cp. ἐπῆλθε above. wolling and oin dwag: for juxtaposition. see on 7. 40. 4. -14. Telνάναι βούλεσθαι μάλλον ή ζάειν: cp. 1. 31. 17. For similar sentiments. cp. Theog. 425; Bacchyl. frg. 3: Soph. O.C. 1225; O.T. 1186; Aj. 125; Plato, Axioch. 366 ff.; Cic. Tusc. 1. 48. -17. обты 6 раз вазатов кта: ср.

ζόης καταφυγή αίρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονε, ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρί-47 σκεται εων. Εέρξης δε αμείβετο λέγων 'Αρτάβανε, βιοτής μέν νυν ανθρωπηίης πέρι, ἐούσης τοιαύτης, οίην περ σὺ διαιρέαι είναι, παυσώμεθα, μηδὲ κακῶν μεμνώμεθα χρηστά έχοντες πρήγματα έν χερσί. φράσον δέ μοι τόδε εί τοι ή όψις τοῦ ένυπνίου μής έναργης ουτω έφάνη, είχες αν την άρχαίην γνώμην, οὐκ ἐῶν με στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἡ μετέστης αν; φέρε τοῦτό μοι ἀτρεκέως εἰπέ. ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων · ΤΩ βασιλεῦ, ὄψις μὲν ἡ ἐπιφανεῖσα τοῦ ὀνείρου, ώς βουλόμεθα αμφότεροι, τελευτήσειε έγω δ' έτι καὶ το ές τόδε δείματός είμι ύπόπλεος οὐδ' έντὸς έμεωυτοῦ, άλλα τε πολλά ἐπιλεγόμενος καὶ δὴ καὶ ὁρῶν τοι δύο 48 τὰ μέγιστα πάντων ἐόντα πολεμιώτατα. Ξέρξης δὲ πρὸς ταῦτα ἀμείβετο τοισίδε. Δαιμόνιε ἀνδρῶν, κοῖα

Αεςch. frg. 343 ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοί | ὅσπερ μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν.—
19. γλυκὸν γεύσας τὸν αιῶνα: having given a taste of the sweetness of life (life as sweet). For the sentiment of the passage, cp. 1. 32. 50 πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὅλβον ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψε, and Plut. Mor. 1107 τοῖς εὐδοκιμεῖν δοκοῦσι δέλεάρ ἐστι λύπης τὸ ἡδὺ γευομένοις ὧν στερήσονται.— ἐν αὐτῷ: therein.

47. 3. διαιρέαι: see on 7. 16. γ 2.—4. μεμνόμεθα: as if from μέμνομαι, as Hom. ξ 168. Cp. μέμνεο 5. 105. 13. — χρηστά . . . ἐν χερσί: when matters are prosperous. — 7. μετέστης: sc. τῆς γνώμης = μετέγνως (7. 15. 6), as 1. 118. 10. — 11. ἐντὸς ἐμεωυτοῦ: at myself, compos mentis. Cp. 1. 119. 25 ἰδὼν δὲ οὕτε ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἐωυτοῦ γίνεται. — 12. ἐπιλεγόμενος: considering, freq. in Hdt. — καὶ δὴ καὶ: after ἄλλα adds something with esp. emphasis. Cp. 7. 23. 14, 7. 153. 3. — δόο τὰ μέγιστα: note the order, as 7. 129. 10, 7. 149. 15.

48. 2. δαιμόνιε άνδρῶν: as 4. 126 3. Cp. Hom. ξ 443 δαιμόνιε ξείνων. — κοῖα ταῦτα λέγεις: short

ταθτα λέγεις είναι δύο μοι πολημιώτατα; κότερά τοι ό πεζὸς μεμπτὸς κατὰ τὸ πληθός ἐστι, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα φαίνεται πολλαπλήσιον έσεσθαι τοῦ ἡμετέ-5 ρου, ή τὸ ναυτικὸν τὸ ἡμέτερον λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων, ή καὶ συναμφότερα ταῦτα; εἰ γάρ τοι ταύτη φαίνεται ένδεέστερα είναι τὰ ἡμέτερα πρήγματα, στρατοῦ αν άλλου τις την ταχίστην άγερσιν ποιέοιτο. ὁ δ' άμεί-49 βετο λέγων · ΤΩ βασιλεῦ, οὖτε στρατὸν τοῦτον, οστις γε σύνεσιν έχει, μέμφοιτ' αν οἶτε τῶν νεῶν τὸ πληθος. ην τε πλέονας συλλέξης, τὰ δίο τοι τὰ λέγω πολλῷ ἔτι πολεμιώτερα γίνεται. τὰ δὲ δύο ταῦτά ἐστι γῆ τε καὶ θάλασσα. οὖτε γὰο τῆς θαλάσσης ἐστὶ λιμὴν τοσοῦ-5 τος οὐδαμόθι, ὡς ἐγὰ εἰκάζω, ὄστις ἐγειρομένου χειμῶνος δεξάμενός σεο τοῦτο τὸ ναυτικὸν φερέγγυος έσται διασώσαι τὰς νέας. καίτοι οὐκὶ ἔνα αὐτὸν δεῖ εἶναι [τὸν λιμένα], ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἤπειρον παρ' ἡν δη κομίζεαι. οὐκ ὧν δη ἐόντων τοι λιμένων ὑποδεξίων, 10 μάθε ότι αι συμφοραί των ανθρώπων άρχουσι και οὐκί

for κοῖά ἐστι ταῦτα ἃ λέγεις. S. 2647; HA. 1012 a.— 3. κότερα: utrum.— 4. μεμπτὸς κατὰ τὸ πλήθος: cp. 1. 77. 3 μεμφθεὶς κατὰ τὸ πλήθος τὸ ἐωυτοῦ στράτευμα.— 5. πολλαπλήσιον: construed as comparative. Cp. 7. 23 17.— 6. λείψεσθαι τοῦ ἐκείνων: cp. Hom. Ψ 522 τόσσον δὴ Μενίλαος ἀμύμονος ᾿Αντιλόχοιο λείπετο.— 8. τὰ ἡμέτερα πρήγματα: = δύναμις.— 9. τὴν ταχίστην: sc. ὁδόν.— ἄγερσιν ποιέοιτο: see on 7. 5. 5.

49. Ι. στρατόν τοῦτον: the dem.

when deictic freq. omits the art. in Hdt. — 5. οδτε: correl in changed form at 14. — 7. φερίγγυος δσται: will be sure (lit. 'security for'). Cp. 5. 30. 16; Thuc. 8. 68. Ionic and tragic term. The fear was justified later (7. 188, 8. 12, 13). — 8. ένα αὐτόν: one only. Cp. 7. 130. 4. — 10. ὧν δή: cp. 7. 40. 13. — ὑποδεξίων: only here, = ὑποδ.κεσθαι δυναμένων. — 11. ὅτι αὶ συμφοραὶ... τῶν συμφορέων: cp. Solon's remark to Croesus, 1. 32. 22 πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή. —

ἄνθρωποι τῶν συμφορέων. καὶ δὴ τῶν δύο τοι τοῦ ἐτέρου εἰρημένου τὸ ἔτερον ἔρχομαι ἐρέων. γῆ δὴ πολεμίη τῆδέ τοι κατίσταται · εἰ θέλει τοι μηδὲν ἀντίξοον ἄν προβαίνης ἐκαστέρω, τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμενος · εὐπρηξίης δὲ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη. καὶ δή τοι, ὡς οὐδενὸς ἐναντιουμένου, λέγω τὴν χώρην πλέονα ἐν πλέονι χρόνῳ γινομένην λιμὸν τέξεσθαι. ἀνὴρ δὲ οὖτω ᾶν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος το αλεν ἀρρωδέοι, πῶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, ἐν το δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη. ἀμείβεται Εξρξης τοισίδε · ᾿Αρτάβανε, οἰκότως μὲν σύ γε τούτων ἔκαστα διαιρέαι, ἀτὰρ μήτε πάντα φοβέο μήτε πῶν ὁμοίως ἐπιλέγεο. εἰ γὰρ δὴ βούλοιο ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένῳ πρήγματι τὸ πῶν ὁμοίως ἐπιλέγεσθαι, ποιήσειας ᾶν οὐδαμὰ οὐδέν · 5

12. καλ δή: and now. Cp. ων δή just above. - 13. έρχομαι έρίων: I am going to say. Cp. 2. 40. 4, 3. 80. 25, 7. 102. 9. - 14. OAu: cp. 7. 10. δ 7. — ἀντίξοον: Att. έναντίον. - 15. πολεμιωτέρη: cp. Aesch. Pers. 792 αὐτὴ γὰρ ἡ γη ξύμμαχος κείνοις πέλει . . . κτείνουσα λιμώ τούς ὑπερπόλλους άγαν. - 16. τὸ πρόσω αἰεὶ κλεπτόμεvos: always beguiled on, i.e. while getting past difficulties not observing that the situation becomes always more perilous. - 17. εύπρηξίης δὶ . . . πληθώρη: there is no satiety of well being to mortals. Cp. Aesch. Agam. 1330 τὸ μὲν εὖ πράσσειν ακόρεστον έφυ πασι βρο-

τοισιν.— 18. πληθώρη: term borrowed from medicine. — ώς: supposing that. — την χώρην . . . τέξεσθαι: i.e. the distance from his base of supplies in Asia becoming even greater, famine will ensue. — 20. ούτω: explained in the following εἰ clause. — εἰ βουλευόμενος κτὶ: cp. Sall. Cat. 1. 6 prius quam incipias consulto et ubi consulueris mature facto opus est.

50. I. ἀμείβεται Ἐἰρξης: with verbs of saying when the subj. follows asyndeton is the rule in Hdt. and Xen. — 4. ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπεσφερομένω πρήγματι: upon each matter that further occurs. On aἰεί, see 7. 23. 6. — τὸ πῶν: used ap-

κρέσσον δε πάντα θαρσέοντα ήμισυ των δεινων πάσχειν μαλλον ή παν χρήμα προδειμαίνοντα μηδαμά μηδέν παθείν. εί δε ερίζων πρός παν το λεγόμενον μή τὸ βέβαιον ἀποδέξεις, σφάλλεσθαι ὀφείλεις ἐν αὐτοῖσι όμοίως καὶ ὁ ὑπεναντία τούτοισι λέξας. τοῦτο μέν νυν 10 έπ' ἴσης ἔχει · είδέναι δὲ ἄνθρωπον ἐόντα κῶς χρὴ τὸ βέβαιον; δοκέω μεν οὐδαμώς. τοῖσι τοίνυν βουλομένοισι ποιείν ώς τὸ ἐπίπαν φιλεί γίνεσθαι τὰ κέρδεα, τοίσι δὲ ἐπιλεγομένοισί τε πάντα καὶ ὀκνέουσι οὐ μάλα έθέλει. ὁρᾶς τὰ Περσέων πρήγματα ές δ δυνάμιος 15 προκεχώρηκε. εί τοίνυν έκεινοι οι προ έμέο γενόμενοι βασιλείς γνώμησι έχρέωντο όμοίησι καὶ σύ, ἡ μὴ χρεώμενοι γνώμησι τοιαύτησι άλλους συμβούλους είχον τοιούτους, οὐκ ἄν κοτε είδες αὐτὰ ές τοῦτο προελθόντα · νῦν δὲ κινδύνους ἀναρριπτέοντες ἐς τοῦτό σφεα 20 προηγάγοντο. μεγάλα γὰρ πρήγματα μεγάλοισι κιν-

parently for variety, and not as differing in force from $\pi \hat{a} \nu$ (3). — 6. πάντα θαρσίοντα: having all confidence. πάντα is cogn. acc. — 7. μάλλον: pleonastic after κρέσσον. — 8. εί δε . . . ἀποδέξεις: the cond. is monitory. S. 2328; GMT. 447. — έρίζων πρός: quarreling with, objecting to . - 9. lv abroio: therein, i.e. in your objections (¿píζων). - 10. όμοίως καί: see on 7. 15. 14. - 11. ἐπ' τσης ἔχει: sc. μοίρης, is of like part, i.e. amounts to one and the same thing. Cp. 1.74.7. - είδέναι . . . κώς χρή: periphrasis for dubitative subjv. — 12. 80-

κέω μέν: with unexpressed correl. clause; see on 7. 24. 1. - 13. 48 τὸ ἐπίπαν: in general, as 7. 157. 23. Cp. ως ἐπίπαν 2. 68. 23; τὸ ἐπίπαν 6. 46. 13. — 14. οὐ μάλα 10ther: it is not very likely, sc. viveσθαι τὰ κέρδεα. εθέλει for variety after φιλεί. - 15. ές δ δυνάμιος: gen. of degree. - 19. προελθόντα: suppl. ptc. in indir. disc. S. 2112 b; GMT. 904. - 20. κινδύνους άναρριπτίοντες: risking dangers. The phrase is after the analogy of κύβον αναρριπτειν, to cast the dice. Cp. Thuc. 4. 85. 13 κίνδυνον τοσόνδε άνερρώψαμεν. — σφεα: for

δύνοισι έθέλει καταιρείσθαι. ήμεις τοίνυν όμοιούμενοι έκείνοισι ώρην τε τοῦ έτεος καλλίστην πορευόμεθα καὶ καταστρεψάμενοι πάσαν την Ευρώπην νοστήσομεν οπίσω, οὖτε λιμῷ ἐντυχόντες οὐδαμόθι οὖτε ἄλλο ἄχαρι 25 οὐδὲν παθόντες. τοῦτο μὲν γὰρ αὐτοὶ πολλὴν φορβὴν φερόμενοι πορευόμεθα, τοῦτο δέ, τῶν ἄν κου ἐπιβέωμεν γην καὶ έθνος, τούτων τὸν σῖτον έξομεν · ἐπ' ἀροτήρας 51 δε καὶ οὐ νομάδας στρατευόμεθα ἄνδρας. λέγει 'Αρτάβανος μετά ταῦτα · ΤΩ βασιλεῦ, ἐπείτε ἀρρωδεῖν οὐδὲν έας πρηγμα, σὸ δέ μες συμβουλίην ἔνδεξαι άναγκαίως γὰρ ἔχει περὶ πολλῶν πρηγμάτων πλέονα λόγον έκτείναι. Κύρος ὁ Καμβύσεω Ἰωνίην πάσαν πλην 5 Αθηναίων κατεστρέψατο δασμοφόρον είναι Πέρσησι. τούτους ων τούς ανδρας συμβουλεύω τοι μηδεμιή μηχανή άγειν έπὶ τοὺς πατέρας καὶ γὰρ άνευ τούτων οξοί τέ είμεν των έχθρων κατυπέρτεροι γίνεσθαι. ή γάρ σφεας, ην επωνται, δει άδικωτάτους γίνεσθαι καταδου-10 λουμέγους τὴν μητρόπολιν, ἡ δικαιοτάτους συνελευθε-

variety after αὐτά. — 22. καταιρεισθαι: to be won. Cp. Thuc. 1. 121. 17 ὁ δ' ἐκεῖνοι ἐπιστήμη προύχουσι καθαιρετέον ἡμῖν ἐστι μελέτη. — — 23. ἄρην: the acc. as 2. 2. 12. — Cp. 7. 125. 3, 7. 151. 6, 7. 181. 4, 7. 203. 6. — 27. ἐπιβέωμεν γῆν: rare acc. for gen. after Homeric precedent. Hom. Έ 226, ε 50. Cp. Soph. Ai. 144 λειμῶν ἐπιβάντα. For form, see Dial. § 1. 1. 2. — 29. οὐ νομάδας: like the Scythians 7. 10. α 10.

51. 3. σù δέ: δέ in apod., as

freq. in Hom. and Hdt. Cp. 7. 103. 10, 7. 153. 15. Syn. § 2. 8. 3. — ἀναγκαίως ἔχει: = ἀναγκαίων ἐστιν. — 4. πλίονα λόγον ἐκτειναι: to make a very long argument = μηκύνειν λόγον 2. 35. 2. Cp. Soph. Trach. 679 μείζον ἐκτενῶ λόγον. — 5. πλην ᾿Αθηναίων: reckoned, as mother city, ethnographically with Ionia. — 6. δασμοφόρον είναι: explan. inf. after κατεστρέψατο. — 8. τοὺς πατέρας: as 8. 22 6. Cp. 7. 9. α 2, where the Ionians are called παίδες of the

ροῦντας. ἀδικώτατοι μέν νυν γινόμενοι οὐδὲν κέρδος μέγα ήμιν προσβάλλουσι, δικαιότατοι δε γινόμενοι οξοί τε δηλήσασθαι μεγάλως την σην στρατιήν γίνονται. ἐς θυμὸν ὧν βάλεο καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος ὡς εὖις εξρηται, τὸ μὴ ἄμα ἀρχῆ πῶν τέλος καταφαίνεσθαι. 52 αμείβεται προς ταθτα Εέρξης · 'Αρτάβανε, των απεφήνω γνωμέων σφάλλεαι κατά ταύτην δή μάλιστα, δς Ιωνας φοβέαι μη μεταβάλωσι, των έχομεν γνωμα μέγιστον, των σύ τε μάρτυς γίνεαι και οι συστρατευσάμενοι Δαρείω άλλοι έπὶ Σκύθας, ότι έπὶ τούτοισι ής πασα Περσική στρατιή έγένετο διαφθείραι καὶ περιποιήσαι · οί δε δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ενέδωκαν, άχαρι δε οὐδέν. πάρεξ δε τούτου, εν τη ήμετέρη καταλιπόντας τέκνα τε καὶ γυναῖκας καὶ χρήματα οὐδ' ἐπιλέγεσθαι χρη νεώτερόν τι ποιήσειν. οὖτώ μηδὲ τοῦτο 10 φοβέο, ἀλλὰ θυμὸν ἔχων ἀγαθὸν σῶζε οἶκόν τε τὸν έμον καὶ τυραννίδα τὴν ἐμήν · σοὶ γὰρ ἐγὼ μούνω ἐκ πάντων σκηπτρα τὰ έμὰ ἐπιτρέπω.

Athenians.—14. δηλήσασθαι...
τὴν σὴν στρατιήν: as at Mycale (9.
103 f.).—15. ἐς θυμὸν βάλιο: cp.
Hom A 296 ἐνὶ φρεσὶ βάλλιο σῆσιν.—16. τὸ... καταφαίνεσθαι: explanatory of τὸ παλαιὸν ἔπος. The art. belongs to the whole clause.

52. 3. μεταβάλωσι: change position, i.e. revolt, as 8. 22. 18. — γνώμα: like γνώρισμα = τεκμήριον, token or proof. The γνώμα is explained in the ὅτι clause. — 4. των: both rels stand for των Ἰώνων. Or the second των

may stand for πρηγμάτων implied in γνῶμα. — 5. δτι . . . περιποιήσαι: pers. const. with explanatory infs., where the Eng. const. takes the noun (στρατιή) as obj. of the infs. For ἐπὶ τούτοισι see on 7. 10. γ 11. — 7. ἐνέδωκαν: exhibited. Cp. ἐνδιδόναι μαλακὸν σύδέν 3. 51. 9, 3. 105. II. — 9 ἐπλάγεσθαι: with dependent inf. as 7. 49. 21. — 10. νεώτερόν τι ποιήσειν: stock expression for political innovation or revolution. — 13. σκήπτρα: plur. as in tragedy.

53 Ταῦτα εἶπας καὶ ᾿Αρτάβανον ἀποστείλας ἐς Σοῦσα δεύτερα μετεπέμψατο Ξέρξης Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους ἐπεὶ δέ οἱ παρῆσαν, ἔλεγέ σφι τάδε · Ὠ Πέρσαι, τῶνδ᾽ ἐγὼ ὑμέων χρήζων συνέλεξα, ἄνδρας τε γίνεσθαι ἀγαθοὺς καὶ μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθε ἐργασμένα 5 Πέρσησι, ἐόντα μεγάλα τε καὶ πολλοῦ ἄξια, ἀλλ᾽ εἶς τε ἔκαστος καὶ οἱ σύμπαντες προθυμίην ἔχωμεν · ξυνὸν γὰρ πᾶσι τοῦτο ἀγαθὸν σπεύδεται. τῶνδε δὲ εἴνεκα προαγορεύω ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως · ὡς γὰρ ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐπ᾽ ἄνδρας στρατευόμεθα ἀγα-10 θούς, τῶν ἡν κρατήσωμεν, οὐ μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῆ κοτε ἀνθρώπων. νῦν δὲ διαβαίνωμεν ἐπευξάμενοι τοῖσι θεοῖσι οἱ Περσίδα γῆν λελόγχασι.

54. Ταύτην μὲν τὴν ἡμέρην παρεσκευάζοντο ἐς τὴν διάβασιν, τῆ δὲ ὑστεραίη ἀνέμενον τὸν ἥλιον ἐθέλοντες

XERXES EXHORTS THE PERSIANS; AFTER WHICH SACRIFICES ARE OFFERED AND THE BRIDGE IS CROSSED (CC. 53-55).

53. 2. δεύτερα: as 7. 18. 6. —
4. χρήζων: with gen. of person and thing, as freq. δίομαι. Cp. 8. 144. 29 τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδεῖτο. τῶνδε is carried out in the inf. clauses. — 6. ἀλλ'... ἔχωμν: transition from inf. to independent const. for more direct appeal. —
7. ξυνὸν γὰρ... σπεύδεται: for as a good common to all, this is striven for. τοῦτο refers to ἄνδρας τε γίνεσθαι... Πέρσησι above. Or perhaps the purposed

subjugation of Greece is the common good. Euróv is Ionic and poetic. - 9. evrerauevos: as 4. 14. 12, 8. 128. 2. — 11. ού μη . . . άντιστή: strong denial. S. 2755; GMT. 295. - 13. of . . . λελόγxac: to whose lot I'ersia has fallen. Such allotment of cities or countries to special deities was an idea prevalent among the Greeks from the earliest times. Cp. Hom. O 190; Aesch. Suppl. 704; Thuc. 2.74 9; Plato Critias 109 b; Theorr. 7. 103. The proof for a similar conception among the Persians seems to be meager (inscriptions at Persepolis).

54. 2. τὸν ἥλιον . . . ἀνίσχοντα:

ἰδέσθαι ἀνίσχοντα, θυμιήματά τε παντοῖα ἐπὶ τῶν γεφυρέων καταγίζοντες καὶ μυρσίνησι στορνύντες τὴν ὁδόν. ὡς δ' ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος, σπένδων ἐκ χρυσῆςς φιάλης Ξέρξης ἐς τὴν θάλασσαν εὕχετο πρὸς τὸν ἥλιον μηδεμίαν οἱ συντυχίην τοιαύτην γενέσθαι, ἤ μιν παύσει καταστρέψασθαι τὴν Εὐρώπην πρότερον ἡ ἐπὶ τέρμασι τοῖσι ἐκείνης γένηται. εὐξάμενος δὲ ἐσέβαλε τὴν φιάλην ἐς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ χρύσεον κρητῆρα καὶ το Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι. ταῦτα οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρῖναι οὕτε εἰ τῷ ἡλίφ ἀνατιθεὶς κατῆκε ἐς τὸ πέλαγος οὕτε εἰ μετεμέλησέ οἱ τὸν Ἑλλήσποντον μαστιγώσαντι καὶ ἀντὶ τούτων τὴν θάλασσαν ἐδωρεῖτο. 55 ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, διέβαινον κατὰ μὲν τὴν ἑτέρην τῶν γεφυρέων τὴν πρὸς τοῦ Πόντου ὁ πεζός τε καὶ ἡ

the Persians were sun-worshipers, hence the sacred moment of sunrise was awaited for the ceremonies introductory to the crossing. So the choice of king was connected with the sunrise, 3. 84. 15. - 4. μυρσίνησι . . . την όδόν: as was done at Susa when the news came that Xerxes had reached Athens (8. 99. 3). στόρνυμι poetic by-form occurring in Hom. ρ 32. — 5. σπένδων: since the Persians did not use wine libations (1. 132. 4), Xerxes was prob. following here the custom of the region. - 6. εύχετο πρός τὸν ήλιον: for the usual dat. - 7. παύσει καταστρέψασθαι: const. of verbs of hindering (S. 2038; GMT. 807),

instead of usual suppl. ptc. (S. 2098; GMT. 879). For difference in meaning, see S. 2140; GMT. 903. 5. Cp. 5. 67. 4 ραψωδούς έπαυσε έν Σικυωνι άγω- $\ddot{v}\dot{v}$ εσθαι. — 8. πρότερον $\ddot{\eta}$... γένηται: as $\pi \rho i \nu \tilde{\eta}$, followed by subjv. without av in Hdt. See on 7. 8. β 8. The necessary preceding negative is contained in μηδεμίαν. — τέρμασι: poetic term = οροις. — 11. ακινάκην: a short Persian cavalry sword. - 14. Thu θάλασσαν έδωρείτο: as 1.54.4 Δελφούς δωρείται. Cp. 5. 37. 4 τῷ Δαρείος Μυτιλήνην εδωρήσατο. The Attic const. is δωρείσθαί τινί τι.

55. 2. πρὸς τοῦ . . . πρὸς τό: variety without distinction. —

ἴππος ἄπασα, κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ Αἰγαῖον τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπηίη. ἡγέοντο δὲ πρῶτα μὲν οἱ μύριοι Πέρσαι, ἐστεφανωμένοι πάντες, μετὰ δὲ τούτους ὁ σύμ- 5 μικτος στρατὸς παντοίων ἐθνέων. ταύτην μὲν τὴν ἡμέρην οὖτοι, τῆ δὲ ὑστεραίη πρῶτοι μὲν οἴ τε ἱππόται καὶ οἱ τὰς λόγχας κάτω τράποντες · ἐστεφάνωντο δὲ καὶ οὖτοι. μετὰ δὲ οἴ τε ἴπποι οἱ ἱροὶ καὶ τὸ ἄρμα τὸ ἱρόν, ἐπὶ δὲ αὐτός τε Ξέρξης καὶ οἱ αἰχμοφόροι καὶ ιο οἱ ἱππόται οἱ χίλιοι, ἐπὶ δὲ τούτοισι ὁ ἄλλος στρατός. καὶ αἱ νέες ἄμα ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον. ἤδη δὲ ἤκουσα καὶ ὕστατον διαβῆναι βασιλέα πάντων.

56 Ξέρξης δὲ ἐπείτε διέβη ἐς τὴν Εὐρώπην, ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα. διέβη δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἐν ἑπτὰ ἡμέρησι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνησι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον. ἐνθαῦτα λέγεται Ξέρξεω ἤδη διαβεβηκότος τὸν Ἑλλήσποντον ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλη-5 σπόντιον ΄ *Ω Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρση καὶ οὔνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξην θέμενος ἀνάστατον τὴν Ἑλ-

4. ἡ θεραπηίη: body of servants, retinue; abstract for concrete. — ἡγίοντο δὲ πρῶτα: see on 7. 40. 3. — οἱ μύριοι: 7. 41. 7. — 7. οὖτοι: sc. διέβησαν. — 9. ἴπποι οἱ ἰροί: cp. 7. 40. 10. — 11. ἰππόται οἱ χίλιοι: cp. 7. 40. 7. — 12. ἐς τὴν ἀπεναντίον: sc. ἀκτήν. — ῆδη: etiam, used here, as several times elsewhere, to introduce a variant tradition (2. 175. 25, 7. 35. 3, 9. 84. 3, 9. 95. 3). Cp. Arr. Anab. 6. 28. Ι ῆδη δὲ τινες καὶ τοιάδε ἀνέγραψαν.

XERXES THE ZEUS OF THE PER-

56. 2. ὑπὸ μαστίγων: cp. 7.

22. 5.— 4. • ἐλινύσαε: Ionic and poetic verb = παυσάμενος. — λέγεται: impersonal c. acc. et inf.

The stress is on the remark, not the person.— 6. εἰδόμενος: epic term, as 6. 69. 5.— 7. ἀντὶ Διὸς Ἐἰρξην: cp. Gorgias (apud Long. De Subl. I. 3), Εέρξης ὁ τῶν Περσῶν Ζεύς.— ἀνάστατον: laid waste; of cities, destroyed; of

λάδα θέλεις ποιήσαι, ἄγων πάντας ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξήν τοι ποιείν ταῦτα.

57 'Ως δὲ διέβησαν πάντες, ἐς ὁδὸν ὁρμημένοισι τέρας σφι ἐφάνη μέγα, τὸ Ξέρξης ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐποιήσατο καίπερ εὐσύμβλητον ἐόν · ἴππος γὰρ ἔτεκε λαγόν. εὐσύμβλητον ὧν τῆδε τοῦτο ἐγένετο, ὅτι ἔμελλε μὲν ἐλᾶν στρατιὴν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα Ξέρξης ἀγαυρότατα καὶς μεγαλοπρεπέστατα, ὀπίσω δὲ περὶ ἑωυτοῦ τρέχων ἤξειν ἐς τὸν αὐτὸν χῶρον. ἐγένετο δὲ καὶ ἔτερον αὐτῷ τέρας ἐόντι ἐν Σάρδισι · ἡμίονος γὰρ ἔτεκε ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα, τὰ μὲν ἔρσενος, τὰ δὲ θηλέης · κατύ-58 περθε δὲ ἢν τὰ τοῦ ἔρσενος. τῶν ἀμφοτέρων λόγον οὐδένα ποιησάμενος τὸ πρόσω ἐπορεύετο, σὺν δέ οἱ ὁ πεζὸς στρατός. ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων παρὰ γῆν ἐκομίζετο, τὰ ἔμπαλιν πρήσσων τοῦ πεζοῦ. ὁ μὲν γὰρ πρὸς ἐσπέρην ἔπλει, ἐπὶ Σαρπη-5

people, driven out, as 7. 118. 4. — 8. πάντας άνθρώπους: cp. 7. 157. 8.

MARCH FROM THE HELLESPONT TO DORISCUS. PRODIGIES (CC. 57, 58)

57. 2. ἐν . . . ἐποιήσατο : cp. 7. 14. 6. — 4. εὐσύμβλητον : cp. Aesch. Prom. 801 ἢδὶ οὐκέτὶ εὐξύμβλητος ἡ χρησμφδία. — 5. ἀγαυρότατα : cp. Hes. Theog. 832 ταῦρος ἀγαυρός · — 6. ὁπίσω : with ἤξειν. — περὶ ἐωυτοῦ τρέχων : as 8. 102. 13, 8. 140. 21. Cp. τρέχων περὶ τῆς ψυχῆς 9. 37. 9; Hom. X 161. A Greek proverb was

λαγὼς τὸν περὶ τῶν κρεῶν [sc. δρόμον] τρέχει.—8. διξά: Att. δισσά.—9. τὰ μὰν κτί.: the portent signified that he went forth like a man, but fled home like a woman.

58. 3. ξω . . . πλίων: sailing out of the Hellespont. For const. see on 7. 29. 3. — 4. τὰ ξμπαλιν: in the reverse direction, governing the gen. as 2. 19. 11. Regularly adv. in Hdt. — πρήσσων: sc. κέλευθον (as found in Hom.), making its way. — 5. πρὸς ἐσπέρην ἐπλει: the course was first westward (through the Hellespont), then northward. — ἐπὶ Σαρπηδονίης

δονίης ἄκρης ποιεόμενος την ἄπιξιν, ές την αὐτώ προείρητο απικομένω περιμένειν · ὁ δὲ κατ' ἤπειρον στρατός πρός ήω τε καὶ ήλίου ανατολάς έποιείτο την όδον δια της Χερσονήσου, έν δεξιη μέν έχων τον Έλλης τάφον της 'Αθάμαντος, ἐν ἀριστερη δὲ Καρδίην 10 πόλιν, διὰ μέσης δὲ πορευύμενος πόλιος τῆ οὖνομα τυγχάνει έὸν Αγορή. Ενθεῦτεν δε κάμπτων τὸν κόλπον τὸν Μέλανα καλεόμενον καὶ Μέλανα ποταμόν, οὖκ ἀντισχόντα τότε τη στρατιή τὸ ρείθρον άλλ' ἐπιλιπόντα, τοῦτον τὸν ποταμὸν διαβάς, ἐπ' οῦ καὶ ὁ κόλπος οῦτος 15 την επωνυμίην έχει, ήε προς έσπερην, Αίνόν τε πόλιν Αἰολίδα καὶ Στεντορίδα λίμνην παρεξιών, ἐς δ ἀπίκετο 59 ές Δορίσκον. ὁ δὲ Δορίσκος ἐστὶ τῆς Θρήκης αἰγιαλός τε καὶ πεδίον μέγα, διὰ δὲ αὐτοῦ ῥεῖ ποτομὸς μέγας Εβρος · ἐν τῷ τεῖχός τε ἐδέδμητο βασιλήιον τοῦτο τὸ δη Δορίσκος κέκληται, καὶ Περσέων φρουρη έν αὐτῷ

ακρης: now Cape Paxi, the northwest limit of the gulf of Melas. -6. ποιεόμενος την άπιξιν: $= \mathring{a}\pi$ ικνείσθαι. Cp. Dem. 5. 8 την τότ' άφιξιν είς τούς πολεμίους εποιήσατο. - 8. πρὸς ἡῶ τε καὶ ἡλίου άνατολάς: as 1. 201. 4, 3. 98. 5, 4. 44. 8, after the analogy of the Homeric πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε (M 239, ν 240). Cp. $\pi \rho \hat{o} \hat{s} \hat{\eta} \hat{\omega} \tau \epsilon$ καὶ ήλιον ἀνατέλλοντα Ι. 204. 3. — 9. τὸν "Ελλης τάφον: near Pactye on the Chersonese. According to tradition. Helle was drowned near by in the strait that was named for her. - 12. 'Ayoph: near the mouth of the Melas, and so-called prob.

because, situated on the boundary between the Chersonese and Thrace, it became a neutral market.—13. οὐκ ἀντισχόντα... ἀλλ' ἐπιλιπόντα: cp. 7. 43. 3. τὸ ῥεῖθρον acc. of specification.—15. τοῦτον τὸν ποταμόν: takes up Μέλανα ποταμόν.—ἐπ' οὖ: see on 7. 40. 12.—17. Στεντορίδα λίμνην: near the mouth of the Hebrus.—ἐs δ: until, Herodotean const. GMT. 616.

COUNTING OF THE HOST (CC. 59, 60)

59. 3. τοῦτο τὸ . . . κέκληται:
 explanatory of τεῖχος βασιλήιον.
 4. ἐν αὐτῷ: note transition to

κατεστήκει ύπο Δαρείου έξ έκείνου του χρόνου έπείτες έπὶ Σκύθας ἐστρατεύετο. ἔδοξε ὧν τῷ Ξέρξη ὁ χῶρος είναι ἐπιτήδεος ἐνδιατάξαι τε καὶ ἐξαριθμῆσαι τὸν στρατόν, καὶ ἐποίει ταῦτα. τὰς μὲν δὴ νέας τὰς πάσας ἀπικομένας ές Δορίσκον οι ναύαρχοι κελεύσαντος Εέρξεω ές τὸν αἰγιαλὸν τὸν προσεχέα Δορίσκω ἐκόμισαν, ἐν 10 τῶ Σάλη τε Σαμοθρηκίη πεπόλισται πόλις καὶ Ζώνη, τελευταίη δὲ αὐτοῦ Σέρρειον ἄκρη ὀνομαστή. ὁ δὲ χώρος οθτος τὸ παλαιὸν ἦν Κικόνων. ἐς τοῦτον τὸν αίγιαλον κατασχόντες τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες. ό δὲ ἐν τῷ Δορίσκῳ τοῦτον τὸν χρόνον τῆς στρατιῆς ις 60 αριθμον έποιείτο. οσον μέν νυν έκαστοι παρείχον $\pi\lambda\hat{\eta}\theta$ ος ές ἀρι $\theta\mu$ όν, οὐκ ἔχω εἰπεῖν τὸ ἀτρεκές (οὐ γὰρ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων), σύμπαντος δὲ τοῦ στρατοῦ τοῦ πεζοῦ τὸ πληθος ἐφάνη ἐβδομήκοντα καὶ έκατὸν μυριάδες. Εξηρίθμησαν δε τόνδε τὸν τρόπον :ς συναγαγόντες ές ένα χῶρον μυριάδα ἀνθρώπων καὶ συννάξαντες ταύτην ώς μάλιστα είχον περιέγραψαν έξωθεν κύκλον · περιγράψαντες δε καὶ ἀπέντες τοὺς

personal pronoun. Cp. αὐτοῦ below (12). S. 2517; HA. 1005.—
5. ἐπείτε: cum, as 9. 26. 8; usually ὅτε.— 8. ἐποίει ταῦτα: proceeded to do this. Cp. 7. 100. 4, 7. 128. 10.— 11. Σαμοθρηκίη: Samothrace had several walled towns, on the opp. Thracian coast. Cp. 7. 108. 7.— 12. τελευταίη δὲ αὐτοῦ: sc. ἐστίν, at the end of it.— ὀνομαστή: on account of the legend of Orpheus, said to have been torn to pieces

here by Thracian women.—13. τὸ παλαιόν: cp. Hom. B 846, ι 39.
—14. ἀνέψυχον: refreshed, the ships being personified. Cp. Xen. Hellen. 1. 5. 10.

50. 3. πρὸς οὐδαμῶν: see on 2. 12.—4. ἐβδομήκοντα καὶ ἐκαττὸν μυριάδες: Ctesias (*Pers.* 22) gives the total of the foot at 800,000; Aelian (*V.H.* 13. 3) and Nepos (*Them.* 2), at 700,000.—5. τόνδε τὸν τρόπον: cp. τούτῳ τῷ

μυρίους αίμασιὴν περιέβαλον κατὰ τὸν κύκλον, ὕψος ἀνήκουσαν ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν. ταύτην δὲ ποιήσαντες το ἄλλους ἐσεβίβαζον ἐς τὸ περιοικοδομημένον, μέχρι οῦ πάντας τούτφ τῷ τρόπῳ ἐξηρίθμησαν. ἀριθμήσαντες δὲ κατὰ ἔθνεα διέτασσον.

61 Οἱ δὲ στρατευόμενοι οἴδε ἦσαν, Πέρσαι μὲν ὧδε ἐσκευασμένοι περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον τιάρας καλεομένους, πίλους ἀπαγέας, περὶ δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας χειριδωτοὺς ποικίλους, λεπίδος σιδηρῆς ὄψιν ἰχθυοειδέος, περὶ δὲ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας, ἀντὶ δὲ ἀσπίδων 5 γέρρα ὑπὸ δὲ φαρετρεῶνες ἐκρέμαντο αἰχμὰς δὲ

τρόπφ below (12). — 9. κατά τὸν κύκλον: along the circle which they had drawn. — 11. μέχρι οὖ: in Hdt. = simple μέχρι.

CATALOGUE AND EQUIPMENT OF ARMY AND FLEET (CC. 61-99). FOOT FORCE (CC. 61-83)

The following enumeration and description is, with the list of vouoi or tax districts (3. 90 ff.) instituted by Darius, the most important source of ethnographical knowledge of ancient Asia. includes 61 tribes in 4 groups: 1. from the Tigris to the Indus (cc. 61-68); 2. southern tribes (cc. 69-71); 3. from Asia Minor and Armenia (cc. 72-80); 4. from the coast and islands of the eastern Mediterranean (fleet, cc. 89-95). Herodotus does not give his authority, but it is fair to suppose that he had access to the official

lists made by the royal scribes (γραμματισταί, cp. 7. 100. 5).

PERSIANS

61. 2. τιάρας, πίλους άπαγέας: turbans, soft (lit. 'unstiffened') felt hats. These were round caps, falling forward at the top. The king alone wore the stiff, upright tiara (Xen. Anab. 2. 5. 23). o τιάρας, as 1. 132. 7, generally ή τιάρα. — 3. περί τὸ σῶμα: note change for variety from dat. ($\pi \epsilon \rho i$ τησι κεφαλησι). — κιθώνας χειριδωτούς: the adj. only here. As Hdt. distinguishes κιθών from θώρηξ (9. 22. 12), possibly some words like ὑπὸ δὲ θώρηκας πεποιημένους have been lost from the text before $\lambda \epsilon \pi i \delta o s$. — 4. $\lambda \epsilon \pi i \delta o s$ $\sigma \iota \delta \eta \rho \eta s$ όψιν ιχθυοειδέος: of iron scales fish-like in appearance. Gen. of material and acc. of specification. - 6. ὑπὸ δέ: the shield when not

βραχέας είχον, τόξα δὲ μεγάλα, διστοὺς δὲ καλαμίνους, πρὸς δὲ ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεόμενα ἐκ τῆς ζώνης. καὶ ἄρχοντα παρείχοντο 'Οτάνεα τὸν 'Αμήστριος, πατέρα τῆς Ξέρξεω γυναικός. ἐκαλέ-10 οντο δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων Κηφῆνες, ὑπὸ μέντοι σφέων αὐτῶν καὶ τῶν περιοίκων 'Αρταίοι. ἐπεὶ δὲ Περσεὺς ὁ Δανάης τε καὶ Διὸς ἀπίκετο παρὰ Κηφέα τὸν Βήλου καὶ ἔσχε αὐτοῦ τὴν θυγατέρα 'Ανδρομέδην, γίνεται αὐτῷ παῖς τῷ οὖνομα ἔθετο Πέρσην, τοῦτον δὲ 15 αὐτοῦ καταλείπει · ἐτύγχανε γὰρ ἄπαις ἐῶν ὁ Κηφεὺς ἔρσενος γόνου. ἐπὶ τούτου δὴ τὴν ἐπωνυμίην ἔσχον.
62 Μῆδοι δὲ τὴν αὐτὴν ταύτην ἐσταλμένοι ἐστρατεύοντο · Μηδικὴ γὰρ αὖτη ἡ σκευή ἐστι καὶ οὐ Περσική. οἱ δὲ Μῆδοι ἄρχοντα μὲν παρείχοντο Τιγράνην ἄνδρα 'Αχαιμενίδην, ἐκαλέοντο δὲ πάλαι πρὸς πάντων 'Αριοι, ἀπι-

in use hung over the back and covered the quiver. - 8. exxerpibia: = ἀκινάκαι 7. 54. II. — παρά τὸν δεξιδν μηρόν: confirmed by the monuments; contrary to the Greek custom. - 11. Κηφήνες: likeness of name caused Πέρσης, tribal father of the Persians, to be regarded as the son of Περσεύς, and Hépons being maternal grandson of Κηφεύς led to the identification of the Πέρσαι with the Κηφηνές, so named from Kηφεύς. The latter was really a mythical appellation of a people once dominant in Asia Minor. - 12. 'Apraio: prob. only a nomen appellativum from arta (Skt. rta), high, mighty. Cp.

'Aρταξέρξης, 'Aρταφρένης, 'Aρτάβανος. For a fabulous Persian district 'Aρταία, see Steph. s. v. — 13. Περσεύς δ Δανάης κτί.: for the genealogy cp. 7. 150. 6–9. — 14. ἔσχε: sc. γυναίκα, ingressive. — 16. ἄπαις ἐρσενος γόνου: childless of male issue, as 7. 205. 4. For gen. with ἄπαις, see S. 1428; HA. 753 c. The expression is Herodotean and poetic.

MEDES

62. I. την αὐτην ταύτην: **86.** στολήν. Cp. 7. 72. 6, 7. 84. 2. — 3. Τιγράνην: son of Artabanus. He fell as leader of the Persians at Mycale (9. 96, 9. 102). — 4. "Αριω:

κομένης δὲ Μηδείης τῆς Κολχίδος ἐξ ᾿Αθηνέων ἐς τοὺς ς ᾿Αρίους τούτους μετέβαλον καὶ οὖτοι τὸ οὖνομα. αὐτοὶ περὶ σφέων ὧδε λέγουσι Μῆδοι. Κίσσιοι δὲ στρατευόμενοι τὰ μὲν ἄλλα κατά περ Πέρσαι ἐσκευάδατο, ἀντὶ δὲ τῶν πίλων μιτρηφόροι ἦσαν. Κισσίων δὲ ἦρχε ᾿Ανάφης ὁ ᾿Οτάνεω. ὙΓρκάνιοι δὲ κατά περ Πέρσαι το ἐσεσάχατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι Μεγάπανον τὸν Βα-63 βυλῶνος ὖστερον τούτων ἐπιτροπεύσαντα. ᾿Ασσύριοι δὲ στρατευόμενοι περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον χάλκεά τε κράνεα καὶ πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, ἀσπίδας δὲ καὶ αἰχμὰς καὶ ἐγχειρίδια παραπλήσια τῆσι Αἰγυπτίησι εἶχον, πρὸς δὲ ῥόπαλας

prob. to be distinguished from the tribe mentioned 7. 66. 1. means the worthy, noble (Skt. arya), and was an appellation assumed by all Irano-Median peo-In comparative philology it is applied to all Indo-European cognate nations. - 5. Mybeins क्रम्धे : after her flight from Corinth, Medea bore to Aegeus at Athens a son named Medus; afterwards detected in a plot against Theseus she fled to Asia with this son, who became the eponymous hero of the Medes. Pausan. 2. 3. 8. — 7. 🎎: here looks backward. — Kloow: from Kissia, later called Susiana. - 8. td älla: cognate асс. — ескечабато: Dial. § 4. 3. - 9. μιτρηφόροι ήσαν: where we should expect μίτρας εφόρουν. — 10. 'Ypkávioi: on the southeast coast of the Caspian Sea. — II. toeráxaro: were equipped, as 7. 70. 9, 7. 73. 7, 7. 86. 4. — I2. tripomeiórara: with gen., as 7. 7. 8; with acc. 7. 78. 9.

ASSYRIANS

63. 2. χάλκια κράνεα: helmets of bronze or iron, quite similar to the Homeric, are seen in the monuments and found in ruins. — 3. πεπλεγμένα: prob. ἐξ ἰμάντων is implied. Cp. 7. 85. 7. — τρόπον τινὰ βάρβαρον: adv. acc. Cp. 7. 89. 5. — οὐκ εὐαπήγητον: not easy to describe. Herodotean and late Greek. Dial. § 2. 3. — 5. τῆσι Αἰγυπτίησι: agrees in gender with first two nouns. — ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρω: clubs of wood knobbed with iron, i.e. embossed with large-headed iron nails. —

ξύλων τετυλωμένα σιδήρω καὶ λινέους θώρηκας. οὖτοι δὲ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων καλέονται Σύριοι, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων ᾿Ασσύριοι ἐκλήθησαν. [τούτων δὲ μεταξὺ Χαλδαῖοι.] ἦρχε δέ σφεων ᾿Οτάσπης ὁ ᾿Αρταχαίεω.

- 64 Βάκτριοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν ἔχοντες ἐστρατεύοντο, τόξα δὲ καλάμινα ἐπιχώρια καὶ αἰχμὰς βραχέας. Σάκαι δὲ οἱ Σκύθαι περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας ὀρθὰς εἶχον πεπηγυίας, ἀναξυρίδας δὲ ἐνεδεδύκεσαν, τόξα δὲς ἐπιχώρια καὶ ἐγχειρίδια, πρὸς δὲ καὶ ἀξίνας σαγάρις εἶχον. τούτους δὲ ἐόντας Σκύθας ᾿Αμυργίους Σάκας ἐκάλεον· οἱ γὰρ Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλέουσι Σάκας. Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἦρχε Ὑστάσπης 65 ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ
- 65 ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Ατόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ
 εἴματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα
 δὲ καλάμινα εἶχον καὶ ὀϊστοὺς καλαμίνους ἐπὶ δὲ
 σίδηρος ἦν. ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὖτω Ἰνδοί,
 προσετετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷς

6. λινέους θώρηκας: as already in Homer (B 529, 830). — 8. [τούτων κτέ]: see App.

TRIBES NORTHEAST AND EAST OF MEDIA AND PERSIA (CC. 64–68)

64. 1. τῶν Μηδικῶν: sc. τιαρῶν, dependent on ἀγχοτάτω (= ὁμοιότατα). — 2. τόξα καλάμινα: i.e. of bamboo. — 4. κυρβασίας: = τιάρας. — ἐς ὁξὺ ἀπηγμένας: running to a point, as 2. 28. 7. — 6. ἀξίνας σαγάρις: the first as explanation of the foreign term σαγάρις, bat-

tle-axes. — 7. Σκύθας 'Αμυργίους:
Amyrgian Scythians. Amyrgion
was a plain in the country of the
Sacians.

65. I. 'Iνδοί: ες. ἐστρατεύοντο, general name for all peoples east of the Indus. — 2. ἀπὸ ξύλων: short for ἀπ' ἐρίων ἀπὸ ξύλου (3. 47. 12), i.e. cotton (cp. baumwolle). Cp. 3. 106. II ff. — 3. ἐπὶ δὲ σίδηρος ἢν: and thereon was iron, i.e. the reed arrows had iron points. — 5. προσετετάχατο συστρατευόμενοι: had been assigned to serve with.

- 66 'Αρταβάτεω. ' Αριοι δὲ τόξοισι μὲν ἐσκευασμένοι ἢσαν Μηδικοίσι, τὰ δὲ ἄλλα κατά περ Βάκτριοι. ' Αρίων δὲ ἢρχε Σισάμνης ὁ 'Τδάρνεος. Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι καὶ Σόγδοι τε καὶ Γανδάριοι καὶ Δαδίκαι τὴν αὐτὴν σκευὴν ἔχοντες τὴν καὶ Βάκτριοι ἐστρατεύοντο. τούτων 5 δὲ ἦρχον οἴδε, Πάρθων μὲν καὶ Χορασμίων ' Αρτάβαζος ὁ Φαρνάκεος, Σόγδων δὲ 'Αζάνης ὁ ' Αρταίου, Γανδαρίων
- 67 δὲ καὶ Δαδικέων 'Αρτύφιος ὁ 'Αρταβάνου. Κάσπιοι δὲ σισύρνας τε ἐνδεδυκότες καὶ τόξα ἐπιχώρια καλάμινα ἔχοντες καὶ ἀκινάκας ἐστρατεύοντο. οὖτοι μὲν οὖτω ἐσκευάδατο, ἡγεμόνα παρεχόμενοι 'Αριόμαρδον τὸν 'Αρτυφίου ἀδελφεόν, Σαράγγαι δὲ εἴματα μὲν βεβαμ-5 μένα ἔχοντες ἐνέπρεπον, πέδιλα δὲ ἐς γόνυ ἀνατείνοντα εἶχον, τόξα δὲ καὶ αἰχμὰς Μηδικάς. Σαραγγέων δὲ ἡρχε Φερενδάτης ὁ Μεγαβάζου. Πάκτυες δὲ σισυρνοφόροι τε ἦσαν καὶ τόξα ἐπιχώρια εἶχον καὶ ἐγχειρίδια. Πάκτυες δὲ ἄρχοντα παρείχοντο 'Αρταΰντην τὸν 'Ιθα-10
- 68 μίτρεω. Οὔτιοι δὲ καὶ Μύκοι τε καὶ Παρικάνιοι ἐσκευασμένοι ἢσαν κατά περ Πάκτυες. τούτων δὲ ἢρχονοἴδε, Οὐτίων μὲν καὶ Μύκων ᾿Αρσαμένης ὁ Δαρείου, 69 Παρικανίων δὲ Σιρομίτρης ὁ Οἰοβάζου. ᾿Αράβιοι δὲ
 - 66. I. "Αριοι: prob. inexact for "Αρειοι. See on 7. 62. 4. They dwelt southwest of Bactriana. 6. 'Αρτάβαζος: acc. to Hdt., the most clear sighted of the Persian generals (8. 126 ff., 9. 41, 9. 66, 9. 89). He conducted later, as satrap of Dascyleum, the negotiations with Pausanias (Thuc. I. 129).

67. 2. σισύρνας: garments of sheepskin. Cp. schol. on Plato, Eryx. 400 τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. Cp. 4. 109. 11.

— 6. ἔχοντες ἐνέπρεπον: as 7. 83. 10. Cp. the Homeric μεταπρέπειν. — ἀνατείνοντα: intr. in Hdt. and late Greek. — 8. Πάκτυες: in northeastern India, on the Indus (modern Afghanistan).

ζειρας ὑπεζωμένοι ήσαν, τός α δε παλίντονα είχον προς δεξιά, μακρά. Αἰθίοπες δὲ παρδαλέας τε καὶ λεοντέας έναμμένοι, τόξα δὲ εἶχον ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα, μακρά, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσω, ἐπὶ δὲ καλα-ς μίνους διστούς σμικρούς, αντί δε σιδήρου επην λίθος όξὺς πεποιημένος, τῷ καὶ τὰς σφρηγίδας γλύφουσι. προς δε αίχμας είχον, επί δε κέρας δορκάδος επην όξυ πεποιημένον τρόπον λόγχης είχον δε καὶ ρόπαλα τυλωτά. τοῦ δὲ σώματος τὸ μὲν ημισυ ἐξηλείφοντο 10 γύψω ιόντες ές μάχην, τὸ δὲ ημισυ μίλτω. ᾿Αραβίων δὲ καὶ Αἰθιόπων τῶν ὑπὲρ Αἰγύπτου οἰκημένων ἢρχε Αρσάμης ὁ Δαρείου τε καὶ Αρτυστώνης τῆς Κύρου θυγατρός, την μάλιστα στέρξας των γυναικών Δαρείος 70 είκὼ χρυσην σφυρήλατον έποιήσατο. τῶν μὲν δὴ ύπερ Αἰγύπτου Αἰθιόπων καὶ ᾿Αραβίων ἦρχε ᾿Αρσάμης, οί δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διξοὶ γὰρ δὴ

ARABIANS

69. 2. Leipás: long cloaks, acc. retained with pass. — τόξα παλίντονα: back-stretched bows. They consisted of two half-moon-shaped pieces or horns held together in the middle by a cylindrical bar. In stringing the bow, the ends were drawn in the direction opposite to the natural bend. — πρὸς δεξιά: on the right side. Usually they were carried at the left side. — 4. ἐκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα: made out of a strip of palm, hardened in the fire (Strabo, p. 822). — 7. τὰς σφρηγίδας: here,

as 3. 41. 5, 3. 128. 6, seal stones, seals; 3. 41. 10 and freq. seal rings. — 9. βόπαλα τυλωτά: see on 7. 63. 5. — 14. τήν: construed with στέρξας. — τῶν γυναικῶν: six in all (3. 88, 7. 2, 7. 224), of whom Atossa was most influential. — 15. εἰκώ: (sc. αὐτῆς) poetical form. — ἐποιήσατο: had made. Causative middle. S. 1725; HA. 815.

ETHIOPIANS

70. I. τῶν ὑπὲρ Αἰγύπτου Αθιόπων: Homer (a 23 f.) divides the Ethiopians into Eastern and Western. Hdt. keeps this division,

έστρατεύοντο) προσετετάχατο τοίσι Ἰνδοίσι, διαλλάσσοντες είδος μεν οὐδεν τοίσι ετέροισι, φωνήν δε καὶς τρίχωμα μοῦνον : οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰθίοπες ἰθύτριχές είσι, οί δ' έκ της Λιβύης οὐλότατον τρίχωμα έχουσι πάντων ἀνθρώπων. οδτοι δε οί εκ της 'Ασίης Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατά περ Ἰνδοὶ ἐσεσάχατο, προμετωπίδια δε ιππων είχον επί τησι κεφαλήσι σύν τε 10 τοίσι ωσὶ ἐκδεδαρμένα καὶ τῆ λοφιῆ καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ή λοφιή κατέχρη, τὰ δὲ ὧτα τῶν ἴππων ὀρθὰ πεπηγότα είχου · προβλήματα δε αυτ' ασπίδων εποιέ-71 οντο γεράνων δοράς. Λίβυες δὲ σκευὴν μὲν σκυτίνην ήσαν έχοντες, ακοντίοισι δε επικαύτοισι χρεώμενοι. 72 ἄρχοντα δὲ παρείχοντο Μασσάγην τὸν 'Οαρίζου. Παφλαγόνες δὲ ἐστρατεύοντο ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα πεπλεγμένα έχοντες, άσπίδας δε σμικράς αίγμάς τε οὐ μεγάλας, πρὸς δὲ ἀκόντια καὶ ἐγχειρίδια, περὶ δὲ τοὺς πόδας πέδιλα ἐπιχώρια ἐς μέσην κνήμην ἀνατείνοντα. Λίγυες δὲ καὶ Ματιηνοὶ καὶ Μαριανδυνοί τε καὶ Σύριοι την αὐτην έχοντες Παφλαγόσι έστρατεύοντο. Σύριοι οὖτοι ὑπὸ Περσέων Καππαδόκαι καλέονται.

designating the Western Ethiopians, however, as "those beyond Egypt," or "those from Libya." A remnant of the Eastern or Asiatic Ethiopians is to be found in the black Brahûi of Beloochistan. — 4. προσετετάχατο: cp. 7. 65. — διαλλάσσοντες: with dat.; gen. is more usual. — 5. φωνήν: language. — 9. προμετωπίδια: skin of the forehead. — 12. κατέχρα:

sufficed, as 1. 164. 3, 4. 118. 15 = $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ 6. 5. — 13. προβλήματα . . . γεράνων δοράς: cp. 4. 175. 6 ές τὸν πόλεμον στρουθών καταγαίων δορὰς φορέουσι προβλήματα.

LIBYANS

71. I. The tribes between Egypt and Cyrene.—2. ἐπικαύτοισι: i.e. burnt on the surface and thereby hardened.

Παφλαγόνων μέν νυν καὶ Ματιηνῶν Δῶτος ὁ Μεγασίδρου ἦρχε, Μαριανδυνῶν δὲ καὶ Λιγύων καὶ Συρίων το
73 Γωβρύης ὁ Δαρείου τε καὶ ᾿Αρτυστώνης. Φρύγες δὲ
ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον, ὀλίγον
παραλλάσσοντες. οἱ δὲ Φρύγες, ὡς Μακεδόνες λέγουσι,
ἐκαλέοντο Βρίγες χρόνον ὅσον Εὐρωπήιοι ἐόντες σύνοικοι ἦσαν Μακεδόσι, μεταβάντες δὲ ἐς τὴν ᾿Ασίην ἄμα 5
τῆ χώρη καὶ τὸ οὖνομα μετέβαλον ἐς Φρύγας. ᾿Αρμένιοι δὲ κατά περ Φρύγες ἐσεσάχατο, ἐόντες Φρυγῶν
ἄποικοι. τούτων συναμφοτέρων ἦρχε ᾿Αρτόχμης, Δα74 ρείου ἔχων θυγατέρα. Λυδοὶ δὲ ἀγχοτάτω τῶν Ἑλληνικῶν εἶχον ὅπλα. οἱ δὲ Λυδοὶ Μήονες ἐκαλέοντο τὸ
πάλαι, ἐπὶ δὲ Λυδοῦ τοῦ ˇΑτυος ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην,
μεταβαλόντες τὸ οὖνομα. Μυσοὶ δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι εἶχον κράνεα ἐπιχώρια, ἀσπίδας δὲ σμικράς, 5

TRIBES OF ASIA MINOR AND VICINITY (CC. 72-77)

73. 2. άγχοτάτω: see on 7. 64. 1.— 3. παραλλάσσοντες: cp. διαλλάσσοντες 7. 70. 4.— 4. Βρίγες (or Βρύγες): Macedonian dialectic form = Φρύγες. — Εὐρωπίτοι ἐόντες: Stein holds that Hdt. reverses here the direction of tribal movement; that the Φρύγες were originally Asiatic, and migrated (perhaps with the Mysians and Teucrians) from Asia Minor to Thrace and Macedonia, whence they were later again driven across the Hellespont by tribes from the north (Macedonians and Thra-

cians). But in support of Hdt.'s view see Hirt, Die Indogermanen i. 132 f. — 6. Is Φρύγας: see App. — 7. Φρυγῶν ἄποικοι: cp. Eudoxus apud Steph. Byz. 'Αρμένιοι δὲ τὸ μὲν γένος ἐκ Φρυγίζουσι. Acc. to Stein's view, the relationship is reversed here.

74. 2. Myores: Homer calls the ancient inhabitants of Lydia Maeonians (Β 866 Μήσνας . . . ὑπὸ Τμώλφ γεγαῶτας). Cp. Strabo 10. 4. 5. Later the name Μησνίη was restricted to a small part of Lydia, the valley of the upper Hermus.—3. ἐπὶ δὶ Λυδοθ . . . τὴν ἐπωνυμίην: cp. 1. 7. 8 οἱ δὲ

ακοντίοισι δε εχρέωντο επικαύτοισι. οδτοι δε είσι Λυδων ἄποικοι, ἀπ' 'Ολύμπου δὲ ὅρεος καλέονται 'Ολυμπιηνοί. Λυδών δὲ καὶ Μυσών ήρχε 'Αρταφρένης ὁ 'Αρταφρένεος, δς ές Μαραθώνα ἐσέβαλε ἄμα Δάτι. 75 Θρηκες δὲ ἐπὶ μὲν τησι κεφαλησι ἀλωπεκέας ἔχοντες έστρατεύοντο, περί δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας, ἐπὶ δὲ ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας, περί δὲ τοὺς πόδας τε καὶ τὰς κνήμας πέδιλα νεβρών, πρὸς δὲ ἀκόντιά τε καὶ πέλτας καὶ ἐχχειρίδια σμικρά. οὖτοι δὲ διαβάντες μὲν 5 ές την 'Ασίην εκλήθησαν Βιθυνοί, τὸ δὲ πρότερον έκαλέοντο, ώς αὐτοὶ λέγουσι, Στρυμόνιοι, οἰκέοντες ἐπὶ Στρυμόνι · έξαναστηναι δέ φασι έξ ήθέων ύπο Τευκρών τε καὶ Μυσῶν. Θρηκῶν δὲ τῶν ἐν τῆ ᾿Ασίη ἦρχε 76 Βασσάκης ὁ ᾿Αρταβάνου . . . ἀσπίδας δὲ ώμοβοΐνας είχον σμικράς, καὶ προβόλους δύο λυκιοεργέας έκαστος είχε, ἐπὶ δὲ τῆσι κεφαλῆσι κράνεα χάλκεα πρὸς δὲ τοίσι κράνεσι ὧτά τε καὶ κέρεα προσήν βοὸς χάλκεα, έπησαν δε καὶ λόφοι τὰς δε κνήμας ράκεσι φοινι-ς

πρότερον "Αγρωνος βασιλεύσαντες ταύτης της χώρης ήσαν ἀπόγονοι Αυδοῦ τοῦ "Ατυος, ἀπ' ὅτεο ὁ δήμος Λύδιος ἐκλήθη ὁ πᾶς οὖτος. For ἐπί ε. gen. see on 7. 40. 12. — 6. ἐπικαύτοισι: see on 7. 71. 2. — 7. Λυδών ἄποικοι: at 1. 171. 28 the two peoples are called, perhaps more correctly, κασίγνητοι.

75. I. Θρήκες: sc. oi ἐν τŷ
'Ασίη, as 9 below shows.— ἀλωπεκέας: for same costume among
the European Thracians, see Xen.

Anab. 7. 4. 4. — 2. περί τὸ σῶμα: for variety after ἐπὶ c. dat. Cp. 7. 61. — ζειράs: see on 7. 69. 2. — 4. πέδιλα νεβρῶν: fawnskin sandals. — 6. ἐκλήθησαν: ingressive. — 8. ἐξ ἡθίων: cp. 7. 10. θ 3. — ὑπὸ Τευκρῶν: cp. 7. 20. 11.

76. 2. είχον: the name of the nation has been lost. Most editors, since Wesseling, supply Χά-λυβες; Stein Πισίδαι; Sitzler Καύνιοι. — προβόλους: hunting spears. Cp. προβόλουν 7. 148. 16. — λυ-

κέοισι κατειλίχατο. ἐν τούτοισι τοῖσι ἀνδράσι *Αρεός 77 έστι χρηστήριον. Καβηλείς δε οί Μήονες, Λασόνιοι δὲ καλεόμει οι, τὴν αὐτὴν Κίλιξι εἶχον σκευήν, τὴν ἐγώ, έπεὰν κατὰ τὴν Κιλίκων τάξιν διεξιών γένωμαι, τότε σημανέω. Μιλύαι δὲ αίχμάς τε βραχέας είχον καὶ είματα ένεπεπορπέατο είχον δε αὐτῶν τόξα μετεξέτεροις Λύκια, περὶ δὲ τῆσι κεφαλῆσι ἐκ διφθερέων πεποιημένας κυνέας. τούτων πάντων ήρχε Βάδρης ὁ Υστά-78 νεος. Μόσχοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυνέας ξυλίνας είχου, ἀσπίδας δὲ καὶ αἰχμὰς σμικράς · λόγχαι δὲ ἐπῆσαν μεγάλαι. Τιβαρηνοὶ δὲ καὶ Μάκρωνες καὶ Μοσσύνοικοι κατά περ Μόσχοι ἐσκευασμένοι ἐστρατεύοντο. τούτους δε συνέτασσον άρχοντες οίδε, Μό-5 σχους μέν καὶ Τιβαρηνοὺς Αριόμαρδος ὁ Δαρείου τε παις καὶ Πάρμυος τῆς Σμέρδιος τοῦ Κύρου, Μάκρωνας δὲ καὶ Μοσσυνοίκους Αρταΰκτης ὁ Χοράσμιος, δς 79 Σηστὸν τὴν ἐν Ἑλλησπόντω ἐπετρόπευε. Μᾶρες δὲ έπὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα ἐπιχώρια πλεκτὰ εἶχον, ἀσπίδας δὲ δερματίνας σμικράς καὶ ἀκόντια. Κόλχοι δὲ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα ξύλινα, ἀσπίδας δὲ ώμοβοΐνας σμικρὰς αἰχμάς τε βραχέας, πρὸς δὲ καὶς μαχαίρας είχον. Μαρών δὲ καὶ Κόλχων ήρχε Φαρανδάτης ὁ Τεάσπιος. 'Αλαρόδιοι δὲ καὶ Σάσπειρες κατά περ Κόλχοι ώπλισμένοι έστρατεύοντο. τούτων δὲ Μα-80 σίστιος ό Σιρομίτρεω ήρχε. τὰ δὲ νησιωτικὰ ἔθνεα τὰ

κιοεργέας: of Lycian workmanship. Cp. τόξα Λύκια 7. 77. 5.—6. κατειλίχατο: cp. κατειλίσσοντες 7. 181. 10. 77. I. of Myloves: explanatory of $Ka\beta\eta\lambda\epsilon\hat{\imath}s$ and designating the aborigines, whom Strabo calls by the more general name $\Lambda\nu\deltao\hat{\iota}s$.

ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης ἐπόμενα, νήσων δὲ ἐν τῆσι τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτά τε καὶ ὅπλα. τούτων δὲ τῶν νησιωτέων ἦρχε Μαρδόντης ὁ Βαγαίου, 5 δς ἐν Μυκάλη στρατηγέων δευτέρῳ ἔτει τούτων ἐτελεύτησε ἐν τῆ μάχη.

- 81 Ταῦτα ἦν τὰ κατ' ἤπειρον στρατευόμενά τε ἔθνεα καὶ τεταγμένα ἐς τὸν πεζόν. τούτου ὧν τοῦ στρατοῦ ἦρχον μὲν οῦτοι οἴ περ εἰρέαται καὶ οἱ διατάξαντες καὶ ἐξαριθμήσαντες οῦτοι ἦσαν καὶ χιλιάρχας τε καὶ μυριάρχας ἀποδέξαντες, ἑκατοντάρχας δὲ καὶ δεκάρχας οἱ μυριάρ-5 χαι. τελέων δὲ καὶ ἐθνέων ἦσαν ἄλλοι σημάντορες.
- 82 ήσαν μὲν δὴ οὖτοι οἴ περ εἰρέαται ἄρχοντες, ἐστρατήγεον δὲ τούτων τε καὶ τοῦ σύμπαντος στρατοῦ τοῦ πεζοῦ Μαρδόνιός τε ὁ Γωβρύεω καὶ Τριτανταίχμης ὁ ᾿Αρταβάνου τοῦ γνώμην θεμένου μὴ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ Σμερδομένης ὁ ᾿Οτάνεω, Δαρείου ἀμ-5

TRIBES OF THE PERSIAN GULF

80. 2. ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης: = ἡ νοτίη θάλασσα, i.e. the Indian Ocean with the Arabian and Persian gulfs. Here the Persian Gulf is esp. meant. — νήσων δέ: resumes νησιωτικά (= ἐκ νήσων) of the islands, namely. Cp. Θέρμη δέ 7. 121. 4. — 3. τοὺς ἀνασπάστους: i.e. those transplanted to other regions. — 6. δευτέρω ἔτει τοῦτων: in the year after these events, i.e. 479 B.C. (9. 102). δευτέρω as comparative governs gen. Cp. 6. 46. 1.

CHIEF COMMANDERS. THE IM-MORTALS (CC. 81-83)

81. 2. τεταγμένα ές τὸν πεζόν: cp. 7. 21. 6. — 5. οἱ μυριάρχαι: sc. ἢσαν οἱ ἀποδέξαντες. — 6. τελέων: larger military divisions = τάξεων, as 7. 87. 4, 7. 211. 18. — ἄλλοι σημάντορες: different commanders, poetical term.

82. 4. τοῦ γνώμην θεμένου: see 7. 10. — 5. καὶ Σμερδομένης ὁ 'Οτάνεω: there is no mention elsewhere of Otanes as brother of Darius, though Artabanus was. The difficulty would be removed by as

φότεροι οὖτοι ἀδελφεῶν παίδες, Ξέρξη δὲ ἐγίνοντο ανεψιοί, καὶ Μασίστης ὁ Δαρείου τε καὶ 'Ατόσσης παις καὶ Γέργις ὁ ᾿Αριάζου καὶ Μεγάβυζος ὁ Ζωπύρου. 83 οθτοι ήσαν στρατηγοί του σύμπαντος πεζου χωρίς των μυρίων. τῶν δὲ μυρίων τούτων Περσέων τῶν ἀπολελεγμένων έστρατήγει μεν Τδάρνης ὁ Τδάρνεος, έκαλέοντο δε άθάνατοι οἱ Πέρσαι οὖτοι ἐπὶ τοῦδε · εἶ τις αὐτῶν ἐξέλιπε τὸν ἀριθμὸν ἡ θανάτω βιηθεὶς ἡ νούσω, ἄλλοςς άνηρ άραίρητο, καὶ ἐγίνοντο οὐδαμὰ οὖτε πλέονες μυρίων οὖτε ἐλάσσονες. κόσμον δὲ πλεῖστον παρείχοντο διὰ πάντων Πέρσαι καὶ αὐτοὶ ἄριστοι ήσαν. σκευὴν μεν τοιαύτην είχον ή περ είρηται, χωρίς δε χρυσόν τε πολλον καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέπρεπον. άρμαμάξας το τε αμα ήγοντο, εν δε παλλακάς καὶ θεραπηίην πολλήν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένην. σῖτα δέ σφι, χωρὶς τῶν ἄλλων στρατιωτέων, κάμηλοί τε καὶ ὑποζύγια ἢγον.

suming that the words belong after ἀνέψιοι. — 6. ἀδελφεῶν παίδες: Mardonius was a sister's son. — 8. Ζωπύρου: who won Babylon for Darius. See 3. 153 ff.

83. 2. τούτων: in attrib. position, S. 1181; HA. 673 c. — τῶν ἀπολελεγμένων: select. — 4. ἐπλ τοῦδε: see on 7. 40. 11. — ἐξολιπε: indic. for opt. in gen. cond. GMT. 467. — 6. ἀραίρητο: was chosen already. Dial. § 4. 2. — 8. διὰ πάντων: above all. Cp. 6. 63. 15 ἀνὴρ εὐδοκιμέων διὰ πάντων, and

1. 25. 6, 8. 37. 13, 8. 69. 6, 8. 142. 8. The const. is Homeric. Cp. M 104 ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων. — 10. πολλὸν καὶ ἄφθονον: abundant and rich. Cp. Hes. W. and D. 118; Xen. Anab. 5. 6. 25. — ἔχοντες ἐνέπρεπον: as 7. 67. 5.

CAVALRY (CC. 84-88)

84. I. ταθτα: here looks forward. — πλήν: as 7. 32. 3. — παρείχετο: impf. after pres.; the one is general, the other refers to the specific case. — 2. τὴν αὐ-

έσκευασμένοι καὶ ὁ πεζὸς αὐτῶν πλην ἐπὶ τησι κεφαλήσι είχον μετεξέτεροι αὐτῶν καὶ χάλκεα καὶ σι-85 δήρεα έξεληλαμένα ποιήματα. είσι δε τινες νομάδες ανθρωποι, Σαγάρτιοι καλεόμενοι, έθνος μεν Περσικόν καὶ φωνή, σκευήν δὲ μεταξύ έχουσι πεποιημένην τής τε Περσικής καὶ τής Πακτυϊκής · οὶ παρείχοντο μέν ιππον όκτακισχιλίην, όπλα δε οὐ νομίζουσι έχειν οὖτε 5 χάλκεα οὖτε σιδήρεα έξω έγχειριδίων, χρέωνται δὲ σειρησι πεπλεγμένησι έξ ίμάντων. ταύτησι πίσυνοι έρχονται ές πόλεμον ή δε μάχη τούτων των ανδρων ήδε · ἐπεὰν συμμίσγωσι τοῖσι πολεμίοισι, βάλλουσι τὰς σειρὰς ἐπ' ἄκρφ βρόχους ἐχούσας · ὅτεο δ' αν 10 τύχη, ήν τε ιππου ήν τε ανθρώπου, έπ' έωυτὸν έλκει \cdot οί δὲ ἐν ἔρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. τούτων μέν αὖτη ἡ μάχη, καὶ ἐπετετάχατο ἐς τοὺς Πέρσας. 86 Μήδοι δὲ τήν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν, καὶ Κίσσιοι

τήν sc. σκευήν. — 3. ἐσκευασμένοι: agreeing with Πέρσαι, where ἐσκευασμένην (ἴππον) was to be expected. — 5. ἐξεληλαμένα ποιήματα: beaten works. Cp. εἰκὼ σφυρήλατον 7. 69. 15. A kind of helmet is meant, instead of τιάρας (7. 61. 2).

85. 2. **tθνος** . . . καὶ φωνῆ: note combination of acc. of specification and dat. of manner with Περσικόν. — 3. μεταξὺ τῆς τε . . . Πακτυϊκῆς: the prep. phrase as adv. modifier to πεποιημένην. Cp. 2. 42. 18 φωνὴν μεταξὺ ἀμφοτέρων νομίζοντες. — 5. οὸ νομίζοντες: are

not wont. — 6. σειρήσι: lassos. — 7. πίσυνοι: poetical and Herodotean; in Attic prose only in Thuc. Cp. 7. 10. 5. — 8. ἡ μάχη: as 7. 9. α 1. — 10. ἐπ' ἄκρφ: at the end. — 11. τύχη: sc. ὁ βάλλων, transition to more vivid sing. — οἱ ἐν ἱρκεσι ἐμπαλασσόμενοι: those entangled in the toils. The rare verb as in Thuc. 7. 84. 15. ἔρκος is a poetical term. — 13. ἐπετάχατο ἐς τοὺς Πέρσας: cp. 7. 81. 2.

86. I. Mήδοι: on the Median and Kissian armor, see 7. 62.
— είχον: common to both princi-

ώσαύτως. Ἰνδοὶ δὲ σκευῆ μὲν ἐσεσάχατο τῆ αὐτῆ καὶ έν τῷ πεζῷ, ἤλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα · ὑπὸ δὲ τοίσι άρμασι ὑπίσαν ἴπποι καὶ ὄνοι άγριοι. Βάκτριοι δε εσκευάδατο ώσαύτως καὶ εν τῷ πεζῷ, καὶς Κάσπιοι ὁμοίως. Λίβυες δὲ καὶ αὐτοὶ κατά περ ἐν τῶ πεζώ · ήλαυνον δὲ καὶ οὖτοι πάντες ἄρματα. ὡς δ' αύτως Κάσπιοι καὶ Παρικάνιοι ἐσεσάχατο ὁμοίως καὶ έν τῶ πεζῶ. ᾿Αράβιοι δὲ σκευὴν μὲν εἶχον τὴν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἤλαυνον δὲ, πάντες καμήλους ταχυτήτα ιο 87 οὐ λειπομένας ἴππων. ταῦτα τὰ ἔθνεα μοῦνα ἱππεύει, άριθμὸς δὲ τῆς ἴππου ἐγένετο ὀκτὼ μυριάδες, πάρεξ των καμήλων καὶ των άρμάτων. οἱ μέν νυν άλλοι ίππεις ετετάχατο κατά τέλεα, Αράβιοι δε εσχατοι έπετετάχατο. ἄτε γὰρ τῶν ἴππων οὖτι ἀνεχομένων 5 τὰς καμήλους υστεροι ἐτετάχατο, ινα μὴ φοβέοιτο 88 τὸ ἱππικόν. ἴππαρχοι δὲ ἦσαν Αρμαμίθρης τε καὶ Τίθαιος Δάτιος παίδες. ὁ δὲ τρίτος σφι συνίππαρχος Φαρνούχη; κατελέλειπτο έν Σάρδισι νοσέων. ώς γαρ δριώντο έκ Σαρδίων, έπι συμφορήν περιέπεσε ἀνεθέλη: ον. έλαύνοντι γάρ οἱ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦς

pal and rel. clause. — 2. lorgaχατο: as 7. 62. 11. — 3. ὑπὸ . . .
ὑπῆσαν: were yoked to the chariots.

The yoke was regarded as part of the chariot. Cp. Hom. ζ 73 ἡμιόνους θ ὑπαγον ζ εῦξάν θ ὑπ ἀπήνη. — 7. ὡς δ' αῦτως: separation as in Homer. — 10. καμήλους . . . ἵππων: cp. 3. 102. 19 κάμηλοι ἵππων οὐκ ἤσσονες ἐς ταχυτῆτα. For λείπεσθαι c. gen., to be

inferior to, cp. 7.8. a 12, 7.48.6.

87. 1. ταθτα . . . Ιππεύει: cp. 7.84. 1. — 4. τέλεα: cp. 7.81.6. —
5. ἄτε: cp. 7.6. 1, 7.23. 11. — 6. ἐνα
μὴ φοβέοιτο τὸ ἰππικόν: compare the device of Cyrus to frighten the horses of Croesus' army 1.80.

88. 2. σφι συνίππαρχος: dat. dependent on συν. The noun only here. — 4. ἐπὶ συμφορὴν περιέπεσε ἀνεθίλητον: unusual const.

ϊππου ὑπέδραμε κύων, καὶ ὁ ἴππος οὐ προϊδὼν ἐφοβήθη τε καὶ στὰς ὀρθὸς ἀπεσείσατο τὸν Φαρνούχεα, πεσὼν δὲ αἷμά τε ἤμει καὶ ἐς φθίσιν περιῆλθε ἡ νοῦσος. τὸν δὲ ἴππον αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐποίησαν ὡς ἐκέλευε · ἀπαγαγόντες οἱ οἰκέται ἐς τὸν χῶρον ἐν τῷ περ κατέβαλε 10 τὸν δεσπότην, ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα. Φαρνούχης μὲν οὖτω παρελύθη τῆς ἡγεμονίης.

Τῶν δὲ τριηρέων ἀριθμὸς μὲν ἐγένετο ἑπτὰ καὶ διηκόσιαι καὶ χίλιαι, παρείχοντο δὲ αὐτὰς οἴδε, Φοίνικες μὲν σὺν Σύροισι τοῖσι ἐν τῆ Παλαιστίνη τριηκοσίας, ὧδε ἐσκευασμένοι περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κυνέας εἶχον ἀγχοτάτω πεποιημένας τρόπον τὸν Ἑλληνικόν, 5 ἐνδεδυκότες δὲ θώρηκας λινέους, ἀσπίδας δὲ ἴτυς οἰκ ἐχούσας εἶχον καὶ ἀκόντια. οὖτοι δὲ οἱ Φοίνικες τὸ παλαιὸν οἴκεον, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, ἐπὶ τῆ Ἐρυθρῆ θαλάσση, ἐνθεῦτεν δὲ ὑπερβάντες τῆς Συρίης οἰκέουσι τὸ παρὰ θάλασσαν. τῆς δὲ Συρίης τοῦτο τὸ χωρίον καὶ 10 τὸ μέχρι Αἰγύπτου πᾶν Παλαιστίνη καλεῖται. Αἰγίπτιοι δὲ νέας παρείχοντο διηκοσίας. οὖτοι δὲ εἶχον περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα χηλευτά, ἀσπίδας δὲ κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, καὶ δόρατά τε ναύ-

for dat. or dat. with έν. ἀνεθέλητον as 7. 133. 9 = ἄχαρις 7. 190.
11. — 8. φθίσιν: consumption. —
9. αυτίκα κατ' ἀρχάς: as 7. 148.
6, 7. 220. 12.

THE FLEET (CC. 89-98)

89. Ι. έπτα και διηκόσιαι και χίλιαι: cp. Aesch. *Pers*. 344 f. — 5. άγχοτάτω: *very nearly*, modi-

fying the adv. acc. τρόπον τὸν Ἑλληνικόν. — 6. ἐνδεδυκότες θώρηκας λινέους: sc. ἦσαν. Cp. 7. 63. 6. — 7. ἐχούσας εἶχον: note the parechesis. — 8. ἐπὶ τῷ Ἑρυθρῷ θαλάσση: the Persian Gulf. — 9. τῆς Συρίης: dependent on τὸ παρὰ θάλασσαν. — 13. χηλευτά: = πλεκτά 7. 79. 2. — 14. μεγάλας: pred. to τὰς ἵτυς. — δόρατα ναύ.

μαχα καὶ τύκους μεγάλους. τὸ δὲ πληθος αὐτῶν θωρη-15 90 κοφόροι ήσαν, μαχαίρας δε μεγάλας είχον. ούτοι μεν οὖτω ἐστάλατο, Κύπριοι δὲ παρείχοντο νέας πεντήκοντα καὶ έκατόν, ἐσκευασμένοι ώδε. τὰς μὲν κεφαλὰς είλίχατο μίτρησι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, οἱ δὲ ἄλλοι εἶχον κιθώνας, τὰ δὲ ἄλλα κατά περ Ελληνες. τούτων δὲ 5 τοσάδε έθνεά είσι, οἱ μὲν ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ ᾿Αθηνέων, οί δὲ ἀπὸ ᾿Αρκαδίης, οἱ δὲ ἀπὸ Κύθνου, οἱ δὲ ἀπὸ Φοινίκης, οἱ δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίης, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι 91 λέγουσι. Κίλικες δε έκατον παρείχοντο νέας. οδτοι δ' αὖ περὶ μὲν τῆσι κεφαλῆσι κράνεα ἐπιχώρια, λαισήιά τε είχον ἀντ' ἀσπίδων, ώμοβοέης πεποιημένα, καὶ κιθώνας εἰρινέους ἐνδεδυκότες δύο δὲ ἀκόντια έκαστος καὶ ξίφος είχον, ἀγχοτάτω τῆσι Αἰγυπτίησι⁵ μαχαίρησι πεποιημένα. οὖτοι μέν τὸ παλαιὸν 'Υπαχαιοὶ ἐκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Κίλικος τοῦ Αγήνορος ἀνδρὸς

μαχα: cp. Hom. O 389 ξυστὰ ναύμαχα. — 15. τύκους: battle axes, in this sense only here.

90. 4. μίτρησι: turbans. Cp. 7.62. 9.— οἱ βασιλεῖε: there were nine chief cities in Cyprus each with its own king.— 6. ἐθνεά εἰσι: plural verb, as freq. in Hom. and Xen.— ἀπὸ Σαλαμίνος καὶ ᾿Αθηνέων: the Cyprian Salamis was said to have been founded by Teucer when banished by his father on his return from Troy. The island of Salamis, with its Aeacid heroes, was regarded as belonging to Athens.— 7. ἀπὸ ᾿Αρκαδίης:

according to tradition, Arcadians from Tegea, led by Agapenor, on the return from Troy settled at Paphos. Inscriptions show striking similarities between the Arcadian and Cyprian dialects.—
8. &\pi\delta Albering: doubtful what this means. Hdt. states in 2.182.
13 that Amasis captured Cyprus, but says nothing of a colony.

91. 3. ἀμοβοέης: sc. δορῆς. — 5. ἀγχοτάτω πεποιημένα: = ὡμοιωμένα, hence with dat., though ἀγχοτάτω elsewhere takes gen. The plur. after ξίφος because a plural idea is in mind. — 7. ἐπὶ δὲ

Φοίνικος έσχον την έπωνυμίην. Πάμφυλοι δε τριήκοντα παρείχοντο νέας Έλληνικοῖσι οπλοισι έσκευασμένοι. οι δε Πάμφυλοι ούτοι είσι των εκ Τροίης 10 32 ἀποσκεδασθέντων ἄμα 'Αμφιλόχω καὶ Κάλχαντι. Λύκιοι δὲ παρείχοντο νέας πεντήκοντα, θωρηκοφόροι τε έόντες καὶ κνημιδοφόροι, εἶχον δὲ τόξα κρανέϊνα καὶ διστούς καλαμίνους ἀπτέρους καὶ ἀκόντια, ἐπὶ δὲ αίγὸς δέρματα περί τους ώμους αίωρεόμενα, περί δε τῆσι 5 κεφαλήσι πίλους πτεροίσι περιεστεφανωμένους · έγχειρίδια δὲ καὶ δρέπανα εἶχον. Λύκιοι δὲ Τερμίλαι ἐκαλέοντο ἐκ Κρήτης γεγονότες, ἐπὶ δὲ Λύκου τοῦ Πανδίονος 33 ανδρὸς 'Αθηναίου ἔσχον την ἐπωνυμίην. Δωριείς δὲ οί ἐκ τῆς ᾿Ασίης τριήκοντα παρείχοντο νέας, ἔχοντές τε Έλληνικὰ ὅπλα καὶ γεγονότες ἀπὸ Πελοποννήσου. Κάρες δὲ ἐβδομήκοντα παρείχοντο νέας, τὰ μὲν ἄλλα κατά περ Έλληνες έσταλμένοι, είχον δε καὶ δρέπανα 5 καὶ ἐγχειρίδια. οὖτοι δὲ οἴτινες πρότερον ἐκαλέοντο, έν τοίσι πρώτοισι τῶν λόγων εἴρηται. Ἰωνες δὲ έκατὸν 34 νέας παρείχοντο, έσκευασμένοι ώς Ελληνες. Ιωνες δέ οσον μέν χρόνον έν Πελοποννήσω οἴκεον τὴν νῦν καλεο-

Kίλικος: see on 7. 40. 12. — 10. τῶν . . . ἄμα 'Αμφιλόχφ: cp. Strabo, p. 668. A second colony founded by Amphilochus is mentioned by Hdt. 3. 91. 2.

92. 5. αἰωρεόμενα: cp. παραιωρεόμενα 7. 61. 8. — 7. δρέπανα: i.e. sickle-shaped swords. — 8. Πανδίονος: son and successor of Cecrops.

93. Ι. Δωριείς οἱ ἐκ τῆς ᾿Ασίης:

the Dorian pentapolis or league of five Dorian colonies on the coast of Asia Minor (1.144). ἐκ for ἐν by a kind of attraction, the point whence. Cp 7. 37. 8.—6. οἴτινες πρότερον ἐκαλέοντο: as they were called formerly, i.e. Leleges (1.171.6).

94. 1. "Iwves: i.e. the Ionian dodekapolis on the coast of Asia Minor (1. 145). — 2. την νύν κα-

μένην 'Αχαιίην καὶ πρὶν ἢ Δαναόν τε καὶ Ξοῦθον ἀπικέσθαι ἐς Πελοπόννησον, ὡς Ἑλληνες λέγουσι, ἐκαλέοντο Πελασγοὶ Αἰγιαλεῖς, ἐπὶ δὲ Ἰωνος τοῦ Ξού-5 95 θου Ἰωνες. νησιῶται δὲ ἐπτακαίδεκα παρείχοντο νέας, ὡπλισμένοι ὡς Ἑλληνες. καὶ τοῦτο Πελασγικὸν ἔθνος, ὕστερον δὲ Ἰωνικὸν ἐκλήθη κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ δυωδεκαπόλιες Ἰωνες οἱ ἀπ' ᾿Αθηνέων. Αἰολεῖς δὲ ἑξήκοντα νέας παρείχοντο, ἐσκευασμένοι τε ὡς Ἑλληνες ς καὶ τὸ πάλαι καλεόμενοι Πελασγοί, ὡς Ἑλλήνων λόγος. Ἑλλησπόντιοι δὲ πλὴν ᾿Αβυδηνῶν (᾿Αβυδηνοῖσι γὰρ προσετέτακτο ἐκ βασιλέος κατὰ χώρην μένουσι φύλα-

λεομένην 'Axailny: the district on the north coast of the Peloponnese was called Αἰγιάλεια, before the Ionians were driven out by the Achaeans (1. 145); hence the designation below Πελασγοί Αίγιαλείς. - 3. Δαναόν: father of the Danaids. — 置oveov: acc. to tradition, Xuthus, the son of Hellen, driven from Thessaly by his brothers Aeolus and Dorus, fled to Attica and marrying Creusa, daughter of Erechtheus, became the father of Ion and Achaeus, the progenitors of the Ionians and the Achaeans Expelled then from Attica by the sons of Erechtheus, Xuthus fled to Aegialus, where his son Ion, marrying the daughter of King Selinus, became king of the Aegiales, who were then called Αίγιαλεῖς Ίωνες (Pausan. 7. 1). - 5. Hedaoyol AlytaA465: the autochthonous inhabitants of the Peloponnese were all considered Pelasgian by Hdt.

95. I. vyolatal: i.e. inhabitants of the islands of the Aegean, esp. of the Cyclades. For those that held to the Greeks, see 8. 46. - інтакавека: Diod. 11. 3 says fifty. - 2. TOPTO: for ovtol, assimilated to to tous. - 3. Katà tòv asτον λόγον καί: on the same ground as. - 4. of Sumberanolies "Impes: see on 7. 94. 1. — οἱ ἀπ' ᾿Αθηνίων: driven by the Achaeans from the Peloponnese they betook themselves first to Athens, then to Asia Minor and the islands. Athens was regarded as μητρόπολις of the Ionian colonies (1.147.7). - Aloλείε: also a dodekapolis (1. 149). -6. τὸ πάλαι: cp. τὸ παλαιόν 7. 91. 6. - 8. ἐκ βασιλίος: for ἐκ see on 7. II. I4. - μένουσι φέλακας

κας είναι τῶν γεφυρέων) οι δὲ λοιποὶ οι ἐκ τοῦ Πόντου στρατευόμενοι παρείχοντο μέν έκατὸν νέας, έσκευα- 10 σμένοι δὲ ήσαν ώς Ελληνες. οὖτοι δὲ Ἰώνων καὶ 96 Δωριέων ἄποικοι. ἐπεβάτευον δὲ ἐπὶ πασέων τῶν νεῶν Πέρσαι καὶ Μηδοι καὶ Σάκαι. τούτων δὲ ἄριστα πλεούσας παρείχοντο νέας Φοίν κες καὶ Φοινίκων Σιδώνιοι. τούτοισι πασι καὶ τοῖσι ἐς τὸν πεζὸν τεταγμένοισι αὐτῶν ἐπῆσαν ἐκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, τῶν 5 έγώ, οὐ γὰρ ἀναγκαίη ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι. οὖτε γὰρ ἔθνεος ἑκάστου ἐπάξιοι ἦσαν οί ήγεμόνες, έν τε έθνει έκάστω όσαι περ πόλιες τοσοῦτοι καὶ ἡγεμόνες ἦσαν. εἶποντο δὲ ὡς οὐ στρατηγοὶ άλλ' ώσπερ οἱ άλλοι στρατευόμενοι δοῦλοι, ἐπεὶ στρα-10 τηγοί τε οἱ τὸ πῶν ἔχοντες κράτος καὶ ἄρχοντες τῶν έθνέων έκάστων, όσοι αὐτῶν ἦσαν Πέρσαι, εἰρέαταί 97 μοι. τοῦ δὲ ναυτικοῦ ἐστρατήγεον οἴδε, ᾿Αριαβίγνης τε ὁ Δαρείου καὶ Πρηξάσπης ὁ ᾿Ασπαθίνεω καὶ Μεγάβαζος ὁ Μεγαβάτεω καὶ ᾿Αχαιμένης ὁ Δαρείου, τῆς μὲν 'Ιάδος τε καὶ Καρικής στρατιής 'Αριαβίγνης ὁ Δαρείου

elva: the ptc. agreeing with A βυδηνοῦσι, while φύλακας is acc. on account of the inf. — 9. of & λοιποί: resumption after parenthesis. — τοῦ Πόντου: i.e. the Hellespont, though referring to the whole region from the Aegean to the Euxine (Hellespont, Propontis, and Bosporus).

96. 1. 4πεβάτευον: cp. 7. 184. 8.

— 2. τούτων: as τούτοισι below, referring to the peoples. — 6. άναγ-

καίη ἐξέργομαι: as 7. 139. 1 = ἐξαναγκάζομαι. — is ἱστορίης λόγον: for the historical narrative. — 7. ἐπάξιοι: i.e. of mention. — 9. ὡς οὐ: for οὐκ ὡς, prob. to avoid δὲ οὐ. — 10. δοῦλοι: subjects. — ἐπεί: connecting with τῶν . . . οὐ παραμέμνημαι.

97. I. οίδε: see App.—'Αριαβίγνης: fell at Salamis (8. 89).— — 2. Μεγάβαζος: see 5. 32.— 3. 'Αχαιμένης: see 3. 12.— 4. στρα-

τε παις και της Γωβρύεω θυγατρός. Αιγυπτίων δές έστρατήγει 'Αχαιμένης, Ξέρζεω έων ἀπ' ἀμφοτέρων άδελφεός, της δε άλλης στρατιης εστρατήγεον οι δύο. τριηκόντεροι δε καὶ πεντηκόντεροι καὶ κέρκουροι καὶ ίππαγωγὰ πλοία σμικρὰ συνελθόντα ές τὸν ἀριθμὸν 98 έφάνη τρισχίλια. των δε έπιπλεόντων μετά γε τους στρατηγούς οίδε ήσαν οι ονομαστότατοι, Σιδώνιος Τετράμνηστος 'Ανύσου, καὶ Τύριος Ματτὴν Σιρώμου, καὶ 'Αράδιος Μέρβαλος 'Αγβάλου, καὶ Κίλιξ Συέννεσις 'Ωρομέδοντος, καὶ Λύκιος Κυβερνίσκος Σίκα, καὶ Κύ-5 πριοι Γόργος τε ὁ Χέρσιος καὶ Τιμῶναξ ὁ Τιμαγόρεω, καὶ Καρῶν Ἱστιαιός τε ὁ Τύμνεω καὶ Πίγρης ὁ ፕσσελ-99 δώμου καὶ Δαμασίθυμος ὁ Κανδαύλεω. τῶν μέν νυν άλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιάρχων ώς οὐκ ἀναγκαζόμενος, 'Αρτεμισίης δέ, της μάλιστα θώμα ποιέομαι ἐπὶ την Ελλάδα στρατευσαμένης γυναικός, ήτις ἀποθανόντος του ανδρός αὐτή τε έχουσα τὴν τυραννίδα καὶς παιδὸς ὑπάρχοντος νεηνίω ὑπὸ λήματός τε καὶ ἀν-

τίης: fleet, 7. 44. 9. — 6. ἀπ' ἀμφοτέρων: i.e. ἀπὸ πατρὸς καὶ μητρός. — 7. οἱ δύο: i.e. the other two (Prexaspes and Megabazus).

98. 2. οἱ ὀνομαστότατοι: vassal princes, who were ἐπιχώριοι ἡγεμόνες.— 3. Ματτὴν Σιρώμου: the father (Phoen. Hiròm, Hiram) reigned at Tyre till 532 B.C.—
4. 'Αράδιος: from a Phoenician town, Aradus.— Συίννεσις: apparently the title of the rulers of Cilicia. Cp. 1. 74. 16; Xen. Anab. 1. 2. 12.— 6. Γόργος: prince

of the Cyprian Salamis. Cp. 5. 104, 115. — 7. 'Iστιαίος ὁ Τύμνω: mentioned also 5. 37. 3. — 8. Δαμασίθυμος: prince of the Carian city of Kalynda (8.87. 12).

ARTEMISIA

99. 2. οὐ παραμέμνημαι: note the intrusion of this non attributive element, as not infreq. in Hdt.

— 3. θῶμα ποιέομαι: periphrasis for θανμάζω. Cp. ἐποιήσατο ὁργήν 7. 105. 2.— 6. παιδὸς ὑπάρχοντος: prob. Pisindelis, by whose son,

δρηίης, ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης. οὖνομα μὲν δὴ ἦν αὐτῆ ᾿Αρτεμισίη, θυγάτηρ δὲ ἦν Αυγδάμιος, γένος δὲ ἐξ ἙΑλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός, τὰ μητρόθεν δὲ Κρῆσσα. ἡγεμόνευε δὲ ἙΑλικαρ-10 νησσέων τε καὶ Κώων καὶ Νισυρίων τε καὶ Καλυδνίων, πέντε νέας παρεχομένη. καὶ συναπάσης τῆς στρατιῆς, μετά γε τὰς Σιδωνίων, νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο, πάντων δὲ τῶν συμμάχων γνώμας ἀρίστας βασιλεῖ ἀπεδέξατο. τῶν δὲ κατέλεξα πολίων ἡγεμονεύειν αὐτήν, 15 τὸ ἔθνος ἀποφαίνω πᾶν ἐὸν Δωρικόν, ἙΑλικαρνησσέας μὲν Τροιζηνίους, τοὺς δὲ ἄλλους Ἐπιδαυρίους.

100 Ές μεν τοσόνδε ὁ ναυτικὸς στρατὸς εἴρηται · Ξέρξης δὲ ἐπεὶ ἠριθμήθη τε καὶ διετάχθη ὁ στρατός, ἐπεθύμη,σε αὐτός σφεας διεξελάσας θεήσασθαι. μετὰ δὲ ἐποίει ταῦτα, καὶ διεξελαύνων ἐπὶ ἄρματος παρὰ ἔθνος εν ἔκαστον ἐπυνθάνετο, καὶ ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί, 5 ἔως ἐξ ἐσχάτων ἐς ἔσχατα ἀπίκετο καὶ τῆς ἵππου καὶ τοῦ πεζοῦ. ὡς δὲ ταῦτά οἱ ἐπεποίητο, τῶν νεῶν κατελκυσθεισέων ἐς θάλασσαν, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης μετεκβὰς ἐκ τοῦ ἄρματος ἐς νέα Σιδωνίην ἵζετο ὑπὸ σκηνῆ χρυσῆ καὶ παρέπλει παρὰ τὰς πρώρας τῶν νεῶν, ἐπει-10

Lygdamis, Herodotus was later banished from Halicarnassus.—
9. τὰ πρὸς πατρός: on the father's side.—14. γνώμας άριστας βασιλεί ἀπεδέξατο: see 8. 68, 69, 101-103. Hdt. is fond of characterizations of women. Besides Artemisia, his most notable woman, see for Gorgo of Sparta 5. 51, 7. 239; Nitocris 1. 185-18- Tomyris 1.

205-214; Amestris 9. 109-113. — 16. anopaivo: I declare.

REVIEW OF THE HOST

100. 5. ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί: the (royal) scribes made lists. To these lists Hdt. prob. had access.— 9. νέα Σιδωνίην: the Sidonian ships were regarded as the best in the fleet. Cp. 7. 44.

ρωτῶν τε ἐκάστας ὁμοίως καὶ τὸν πεζὸν καὶ ἀπογραφόμενος. τὰς δὲ νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε
τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιπλοῦ ἀνεκώχευον, τὰς
πρώρας ἐς γῆν τρέψαντες πάντες μετωπηδὸν καὶ ἐξοπλίσαντες τοὺς ἐπιβάτας ὡς ἐς πόλεμον. ὁ δ' ἐντὸς ¹ς
τῶν πρωρέων πλέων ἐθηεῖτο καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

101 'Ως δὲ καὶ ταύτας διεξέπλωσε καὶ ἐξέβη ἐκ τῆς νεός, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν 'Αρίστωνος συστρατευόμενον αὐτῷ ἐπὶ τὴν 'Ελλάδα, καλέσας δ' αὐτὸν εἴρετο τάδε · Δημάρητε, νῦν μοί σε ἡδύ τι ἐστὶ εἰρέσθαι τὰ θέλω. σὺ εἶς Ἔλλην τε, καὶ ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι σέος τε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν ἐμοὶ ἐς λόγους ἀπικνεομένων, πόλιος οὖτ' ἐλαχίστης οὖτ' ἀσθενεστάτης. νῦν ὧν μοι τόδε φράσον, εἰ Ἑλληνες ὑπομενέουσι χεῖρας ἐμοὶ ἀνταειρόμενοι. οὐ γάρ, ὡς ἐγὼ δοκέω, οὐδ' εἰ πάντες Ἕλληνες καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸς ἑσπέρης 10 οἰκέοντες ἄνθρωποι συλλεχθείησαν, οὐκ ἀξιόμαχοί εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ὑπομεῖναι, μὴ ἐόντες ἄρθμιοι. θέλω μέντοι καὶ τὸ ἀπὸ σέο, ὁκοῖόν τι λέγεις περὶ αὐτῶν, πυθέσθαι.

8, 7. 96. 2, 7. 99. 13, 7. 128. 10. — 11. ἀπογραφόμενος: having a record made. S. 1725; HA. 815; GS. 150.— 15. ἐντός: unusual for μεταξύ.

XERXES TALKS WITH DEMARATUS (CC. 101-104)

101. 2. Δημάρητον: see 7. 3. 2 and 6. 61-70. — 4. ἡδύ τι ἐστί: cp. ἐν ἡδονῆ ἐστι 7. 15. 12; ἡδονή (ἐστι) 7. 160. 12. — 7. ἐλαχίστης: absolute superl. very small. Note

the litotes. — 8. νον δν: now then, continuative, as 7. 16. β 1. — ὑπομενόονσι: will dare, with suppl. ptc., as 7. 209. 18, for inf.; rare const. reappearing in late writers. — 9. οὐδ΄ εἰ . . . συλλεχθείησαν, οὐκ ἀξιόμαχοι εἰσι: mixed condition. Note the heaping of the negatives for emphasis. ἀξιόμαχοι with inf. as 7. 138. 8. — 12. ὑπομείναι: with acc. to withstand. — 13. τὸ ἀπὸ σέο: thy view, explained

ό μεν ταῦτα εἰρώτα, ὁ δε ὑπολαβων ἔφη · βασιλεῦ, κότερα άληθείη χρήσωμαι πρὸς σὲ ἡ ἡδονή; ὁ δέ μιν 15 άληθείη χρήσασθαι έκέλευε, φας οὐδέν οἱ ἀηδέστερον 102 ἔσεσθαι $\hat{\eta}$ πρότερον $\hat{\eta}$ ν. $\hat{\omega}$ ς δὲ ταῦτα $\hat{\eta}$ κουσε $\Delta \eta$ μάρητος, έλεγε τάδε · Βασιλεῦ, ἐπειδὴ ἀληθείη διαχρήσασθαι πάντως κελεύεις ταῦτα λέγοντα τὰ μὴ ψευδόμενός τις υστερον ύπο σέο άλώσεται, τη Έλλάδι πενίη μεν αιεί κοτε σύντροφός έστι, αρετή δε έπακτός 5 έστι, ἀπό τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ. τη διαχρεωμένη ή Έλλας τήν τε πενίην απαμύνεται καὶ την δεσποσύνην. αινέω μέν νυν πάντας Ελληνας τους περὶ ἐκείνους τοὺς Δωρικοὺς χώρους οἰκημένους, ἔρχομαι δε λέξων οὐ περὶ πάντων τούσδε τοὺς λόγους, ἀλλὰ ιο περί Λακεδαιμονίων μούνων, πρώτα μέν ότι οὐκ ἔστι όκως κοτέ σους δέξονται λόγους δουλοσύνην φέρο τας τη Ελλάδι, αὐτις δὲ ώς ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην καὶ ην οἱ ἄλλοι Ελληνες πάντες τὰ σὰ φρονέωσι. ἀριθμοῦ δὲ πέρι μὴ πύθη ὅσοι τινὲς ἐόντες ταῦτα ποιεῖν οἷοί τέ ις

by ὁκοῖόν τι. Cp. 1. 159.7, 4. 139. 12, 9. 7. a 11.—15. ἡδονῆ: sc. χρήσωμαι=πρὸς ἡδονὴν λέξω.—17. ἔσεσαι: sc. αὐτόν. Such omission of subj. of inf. freq. in Hom., e.g. θ 520.

102. 3. τὰ μὴ ψευδόμενός τις . . . ἀλάσται: the ptc. is suppl. μή because the rel. clause has the force of result aimed at. GMT. 576.—5. αἰεί κοτε: forever and ever; freq. in Thuc. and tragedy.—σύντροφος: bred with, innate = ἔνδημος. Τhe term is medical. Cp. Thuc. 2. 50. 4. τῶν ξυντρό-

φων (νοσημάτων). — ἔπακτος: imported, acquired. For the thought, cp. Eur. frg. 642 πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές, and Theocr.
21. Ι ἀ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει, Αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος, Plaut. Stich. 1. 3. 24 paupertas omnes artes perdocet.

— 6. ἀπὸ σοφίης: from (by means of) common sense. — 9. ἔρχομαι Μξων: see on 7. 49. 14. — 13. ὡς: for variety after ὅτι. — 14. τὰ σὰ φρονίωσι: take your side, as 2. 162. 27, 8. 34. 9, 8. 75. 11, 9. 99. 6.

είσι ήν τε γάρ τύχωσι έξεστρατευμένοι χίλιοι, οδτοι μαχήσονταί τοι, ήν τε έλάσσονες τούτων, ήν τε καὶ 103 πλέονες. ταῦτα ἀκούσας Ξέρξης γελάσας ἔφη · Δημάρητε, οξον εφθέγξω έπος, ανδρας χιλίους στρατιή τοσηδε μαχήσεσθαι. άγε, είπε μοι, σὺ φης τούτων των ανδρων βασιλεύς αιτός γενέσθαι. σὺ ων έθελήσεις αὐτίκα μάλα πρὸς ἄνδρας δέκα μάχεσθαι; καίτοι εἰ τὸς πολιτικον ύμιν παν έστι τοιούτο οίον σύ διαιρείς, σέ γε τον κείνων βασιλέα πρέπει προς το διπλήσιον αντιτάσσεσθαι κατά νόμους τοὺς ὑμετέρους. εἰ γὰρ κείνων έκαστος δέκα ανδρών της στρατιής της έμης αντάξιός έστι, σε δε γε δίζημαι είκοσι είναι αντάξιον και ούτω 10 μεν ορθοίτ' αν ο λόγος ο παρα στο είρημενος. εί δε τοιοῦτοί τε ἐόντες καὶ μεγάθεα τοσοῦτοι, ὅσοι σύ τε καὶ οἱ παρ' ἐμὲ φοιτῶσι Ἑλλήνων ἐς λόγους, αὐχεῖτε τοσοῦτο, ὄρα μὴ μάτην κόμπος ὁ λόγος οῦτος εἰρημένος η. ἐπεὶ φέρε ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι· κῶς ἄν δυναίατο 15 χίλιοι ή καὶ μύριοι ή καὶ πεντακισμύριοι, ἐόντες γε

103. 2. οἶον ἐφθέγξω ἔπος: cp. the Homeric ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων (Δ 350, α 64).—
5. αὐτίκα μάλα: in prose μάλα is reg. postpos. with αὐτίκα.— τὸ πολιτικόν: = οἱ πολῖται, abstract for concrete. Cp. τὸ ἱππικόν 7. 87. 7.—6. διαιρεῦς: cp. 7. 16. γ 2.— γ. τὸ διπλήσιον: alluding to the double portion of kings at meals (6. 57).—10. σὲ δέ: for δέ in apod., see on 7. 51. 3.— δίζημαι: require.—11. ὀρθοῖτ ἄν: = ἀρθὸς ἃν εἴη (2.17.6).— παρὰ σέο: παρά

c. gen. as 6. 54. 2. The const. is personal and almost restricted to verbs of giving and saying.—
12. μεγάθεα: as τὰ μεγάθεα and μέγαθος in Hdt., acc. of specification.—13. αὐχεῖτε: poetic term. Cp. 2. 160. 2; Thuc. 2. 39. 18.—
14. μάτην κόμπος: vain boasting. Cp. Eur. Ion. 275 τί δαὶ τόδ'; ἀρὰληθὲς ἡ μάτην λόγος; Rare const. of adv. qualifying noun, as 6. 30. 14.—15. φέρε τδω: let me see. GMT. 257; GS. 374.—παντὶ τῷ οἰκότι: in all probability. τὸ οἰκός

ἐλεύθεροι πάντες ὁμοίως καὶ μὴ ὑπ' ἐνὸς ἀρχόμενοι, στρατῷ τοσῷδε ἀντιστῆναι; ἐπεί τοι πλέονες περὶ ἔνα ἔκαστον γινόμεθα ἢ χίλιοι, ἐόντων ἐκείνων πέντε χιλιάδων. ὑπὸ μὲν γὰρ ἑνὸς ἀρχόμενοι κατὰ τρόπον τὸν π ἡμέτερον γενοίατ' ἄν δειμαίνοντες τοῦτον καὶ παρὰ τὴν ἐωυτῶν φύσιν ἀμείνονες καὶ ἴοιεν ἀναγκαζόμενοι μάστιγι ἐς πλέονας ἐλάσσονες ἐόντες · ἀνειμένοι δὲ ἐς τὸ ἐλεύθερον οὐκ ἄν ποιέοιεν τούτων οὐδέτερα. δοκέω δὲ ἔγωγε καὶ ἀνισωθέντας πλήθει χαλεπῶς ἄν Ἑλληνας 25 Πέρσησι μούνοισι μάχεσθαι. ἀλλὰ παρ' ἡμῖν τοῦτό ἐστι τὸ σὰ λέγεις, ἔστι γε μὲν οὰ πολλὸν ἀλλὰ σπάνιον · εἰσὶ γὰρ Περσέων τῶν ἐμῶν αἰχμοφόρων οῦ ἐθελήσουσι Ἑλλήνων ἀνδράσι τρισὶ ὁμοῦ μάχεσθαι · τῶν σὰ ἐῶν ιο4 ἄπειρος πολλὰ φλυηρεῖς. πρὸς ταῦτα Δημάρητος λέγει ·

⁷Ω βασιλεῦ, ἀρχηθεν ήπιστάμην ὅτι ἀληθείη χρεώμενος οὐ φίλα τοι ἐρέω. σὺ δὲ ἐπεὶ ἠνάγκασας λέγειν τῶν λόγων τοὺς ἀληθεστάτους, ἔλεγον τὰ κατήκοντα Σπαρτίήτησι. καίτοι ὡς ἐγὼ τυγχάνω τὰ νῦν τάδε ἐστοργὼς 5 ἐκείνους, αὐτὸς μάλιστα ἐξεπίστεαι, οἴ με τιμήν τε καὶ

as 7. 239. 7.—18. περὶ ἐνα ἑκαστον: as if each Spartan were to fight singly. Acc. to the enumeration in cc. 185, 186 Xerxes' host numbered 5,283,220 men; but half were non-combatants.—21. δειμαίνοντε: Ionic and poetic; in Attic prose only in Plato.—παρὰ τὴν ἑωυτῶν φύσιν: contrary to their own nature, instead of gen. or ἢ. S. 1073; HA. 648.—24. οὐδίτερα: neut. pl. treated as sing., as often. Cp.

δεύτερα 7. 53. 2. — 26. τοθτό έστε τὸ σὸ λέγεις: referring to 7. 102. 16 f. — 27. ἔστι γε μέν: it is, however.

104. 3. τῶν λόγων τοὺς ἀληθεστάτους: for the force of the part. gen. cp. 7. 108. 13 τῷ δικαιστάτῳ τῶν λόγων. — 4. τὰ κατήκοντα Σπαρτιήτησι: what belongs to, is characteristic of, the Spartans. Cp. 8. 40. 7, 8. 102. 3. — 5. τὰ νῦν τάδε: as to these present matters. — δστοργὰς ἐκείνους: ironical. — 6. οἰ

γέρεα ἀπελόμενοι πατρώα ἄπολίν τε καὶ φυγάδα πεποιήκασι, πατήρ δε σὸς ὑποδεξάμενος βίον τέ μοι καὶ οἶκον ἔδωκε. οὐκ ὧν οἰκός ἐστι ἄνδρα τὸν σώφρονα εὐνοίην φαινομένην διωθεῖσθαι, ἀλλὰ στέργειν μάλιστα. 10 έγω δε οὖτε δέκα ἀνδράσι ὑπίσχομαι οἶός τε εἶναι μάχεσθαι οὖτε δυοίσι, έκών τε εἶναι οὐδ' αν μουνομαχέοιμι. εὶ δὲ ἀναγκαίη εἴη ἡ μέγας τις ὁ ἐποτρύνων ἀγών, μαχοίμην αν πάντων ήδιστα ένλ τούτων των ανδρών οι Έλλήνων έκαστός φησι τριῶν ἄζιος εἶναι. ὡς δὲ καὶ 15 Λακεδαιμόνιοι κατά μέν ένα μαχόμενοι οὐδαμῶν είσι κακίονες ανδρών, άλεις δε αριστοι ανδρών απάντων. έλεύθεροι γαρ έόντες οὐ πάντα έλεύθεροί είσι επεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος, τὸν ὑποδειμαίνουσι πολλώ έτι μαλλον ή οί σοὶ σέ. ποιέουσι γῶν τὰ αν ἐκεῖνος 20 ανώγη ανώγει δε τωυτό αιεί, ούκ εων φεύγειν ούδεν πληθος ανθρώπων έκ μάχης, αλλα μένοντας έν τη τάξι έπικρατείν ή ἀπόλλυσθαι. σοὶ δὲ εἰ φαίνομαι ταῦτα λέγων φλυηρείν, τάλλα σιγάν θέλω τὸ λοιπόν · νῦν δὲ

με . . . πεποιήκασι: see 6. 61-70.—8. βίον τέ μοι και οίκον ἔδωκε: cp. 6. 70. 12.—10. εὐνοίην φαινομένην: good will manifested.—
11. ὑπίσχομαι: profiteor, as 2. 28. 3.—12. δυοίσι: Dial. § 3. i. 1.— ἐκὼν είναι: willing!y. S. 2012 c; HA. 956 a. This abs. inf. in Attic writers only in negative sentences, as here.—15. ἔκαστός φησι: the verb takes the number of the nearer appos. distributive.— ὧς δὲ καί: as καὶ (οὐδ', μηδ') ὧς, freq. in Hdt. The simple demonstrative ὧς

= οὖτως once in Hdt. (9.18, 11) and once in Thuc. (3. 37.26); freq. in Hom. and other poets, but rare in Attic prose and poetry. — 18. ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος: cp. Pindar's νόμον πάντων βασιλέα quoted by Hdt. 3. 38. 22. — 21. ἀνώγη ἀνώγει: note the epanastrophe. — οὐδὰν πλήθος: object of φεύγειν. — 22. ἀλλά: ες. κελεύων. — μένοντας . . . ἀπόλλυσθαι: compare the example of Leonidas 7. 220. 4, and the conduct of Amompharetus 9. 53 ff.

ἀναγκασθεὶς ἔλεξα. γένοιτο μέντοι κατὰ νόον τοι, 25 βασιλεῦ.

Ο μεν δη ταῦτα ἀμείψατο, Ξέρξης δε ες γελωτά τε έτρεψε καὶ οὐκ ἐποιήσατο ὀργὴν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἡπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο. τούτω δὲ ἐς λόγους ἐλθων Ξέρξης καὶ ὖπαρχον ἐν τῷ Δορίσκῳ τούτω καταστήσας Μασκάμην τὸν Μεγαδόστεω, τὸν δὲ ὑπὸ Δαρείου σταθέντα 5 καταπαύσας, έξήλαυνε τὸν στρατὸν διὰ τῆς Θρήκης 06 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. κατέλιπε δὲ ἄν ρα τοιόνδε Μασκάμην γενόμενον, τῷ μούνῳ Ξέρξης δῶρα πέμπεσκε ὡς άριστεύοντι πάντων όσους αὐτὸς κατέστησε ή Δαρείος ύπάρχους, πέμπεσκε δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος · ὡς δὲ καὶ ᾿Αρτοξέρξης ὁ Ξέρξεω τοῖσι Μασκαμείοισι ἐκγόνοισι. έστασαν γὰρ ἔτι πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος ὕπαρχοι έν τη Θρήκη καὶ τοῦ Ελλησπόντου πανταχή. οὖτοι ων πάντες, οι τε έκ Θρήκης και του Ελλησπόντου. πλην τοῦ ἐν Δορίσκω ὑπὸ Ἑλλήνων ὖστερον ταύτης τῆς στρατηλασίης έξαιρέθησαν τον δε έν Δορίσκω Μα-το

MASCAMES AND BOGES (CC. 105-107)

105. I. is γίλωτα ίτρεψε: sc. τὸ πρῆγμα. Cp. Thuc. 6. 35. 6; Ar. Vesp. 1260. — 2. ἐποιήσατο ὀργήν: periphrasis for ἀργίσθη. Cp. 7. 99. 3. — 4. τῷ Δορίσκῳ τούτῳ: where the review of the army and the just reported conversation occurred; last mentioned 7. 59.

106. I. ἄνδρα τοιόνδε: explained by the following consecutive clause $τ\hat{\psi} \dots π \acute{\epsilon} μπ ε σ κ ε$, such a

man that to him (lit. to whom).—

2. μούνφ: on the reading, see App.

- δῶρα πέμπεσκε κτέ.: cp 3. 160.

9 δῶρά οἱ (sc. Ζωπύρφ) ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐδίδου ταῦτα τὰ Πέρσησι ἐστι τιμιώτατα.— 4. ἀνὰ πᾶν ἔτος: yearly. ἀνά distrib. only with πᾶς and ἔκαστος and numerals.—

5. Μασκαμείοισι: such patronymic adjs. are poetical.— 7. τοῦ Ἑλλησπόντου πανταχῆ: cp. 7. 126. 6 οὐδαμόθι τῆς Εὐρώπης. Ἑλλήσποντος stands for the region about, as Πόντος 7. 95. 9.— 10. ἐξαιρέθη-

σκάμην οὐδαμοί κω ἐδυνάσθησαν ἐξελεῖν, πολλῶν πειρησαμένων. διὰ τοῦτο δέ οἱ τὰ δῶρα πέμπεται παρὰ 107 τοῦ βασιλεύοντος αἰεὶ ἐν Πέρσησι. τῶν δὲ ἐξαιρεθέντων ύπο Ελλήνων οὐδένα βασιλεύς Εέρξης ενόμισε είναι ἄνδρα ἀγαθὸν εί μη Βόγην μοῦνον τὸν ἐξ Ἡιόνος. τούτον δε αίνεων ούκ επαύετο καὶ τοὺς περιεόντας αὐτοῦ ἐν Πέρσησι παίδας ἐτίμα μάλιστα, ἐπεὶ καὶ 5 άξιος αίνου μεγάλου έγενετο Βόγης δς έπειδη έπολιορκείτο ύπὸ ᾿Αθηναίων καὶ Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδεω. παρεον αὐτῷ ὑπόσπονδον έξελθεῖν καὶ νοστήσαι ές την 'Ασίην, οὐκ ήθέλησε, μη δειλίη δόξειε περιείναι βασιλεί, άλλα διεκαρτέρει ές το έσχατον. ώς δ' οὐδεν 10 έτι φορβής ένην έν τῷ τείχει, συννήσας πυρὴν μεγάλην έσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν χρυσὸν ἄπαντα τὸν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τὸν άργυρον έσπειρε άπὸ τοῦ τείχεος ές τὸν Στρυμόνα, 15 ποιήσας δὲ ταῦτα έωυτον ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ. οῦτω

σαν: e.g. tne commandant at Sestos 478 B.C. (9. 118), at Eion 476 (7. 107). — 11. ἐδυνάσθησαν: Ionic aor. = ἐδυνήθησαν. — πειρησαμένων: Hdt. like Homer uses the aor. mid. form of this verb as well as aor. pass. The aor. pass. is almost exclusively used by Attic writers except Thuc., who prefers aor. mid. 107. 3. Βόγην: called Βούτης by Plut. (Cim. 7), Βοής by Pausan. (8. 8. 9). — Ἡιόνος: on the Strymon. See on 7. 25. 11. —

5. αὐτοῦ ἐν Πέρσησι: there among the Persians. Cp. αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῷ 6. 72. 6. The const. is esp. freq. in Hom.—6. αἴνου: poetical word = ἔπαινος.— ἐνουλιορκεῖτο: 470 B.C.—II. φορβῆς: food for men in Hdt.; fodder for horses and asses in Hom.—
12. ἔσφαξε τὰ τάκνα κτί.: note the effect of the circumstantial details. See Plut. Cim. 7.—15. ἔσκερε: sowed, i.e. scattered broadcast, to render recovery more difficult.

μεν ούτος δικαίως αινείται έτι και ές τόδε ύπο Περσέων. 38 Ξέρξης δὲ ἐκ τοῦ Δορίσκου ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, τους δε αίει γινομένους έμποδων συστρατεύεσθαι ήνάγκαζε. έδεδούλωτο γάρ, ώς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, ή μέχρι Θεσσαλίης πάσα καὶ ἦν ὑπὸ βασιλέα δασμοφόρος, Μεγαβάζου τε καταστρεψαμένου καὶ ὖστερον 5 Μαρδονίου. παραμείβετο δὲ πορευόμενος ἐκ Δορίσκου πρώτα μέν τὰ Σαμοθρήκια τείχεα, τῶν ἐσχάτη πεπόλισται πρὸς έσπέρης πόλις τῆ οὖνομά ἐστι Μεσαμβρίη. έχεται δε ταίτης Θασίων πόλις Στρύμη, διά δε σφεων τοῦ μέσου Λίσος ποταμὸς διαρρεῖ, δς τότε οὐκ ἀντέσχε 10 τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ ἀλλ' ἐπέλιπε. δε χώρη αὖτη πάλαι μεν εκαλείτο Γαλλαϊκή, νῦν δε Βριαντική · ἔστι μέντοι τῷ δικαιοτάτῳ τῶν λόγων καὶ 09 αὖτη Κικόνων. διαβάς δὲ τοῦ Λίσου ποταμοῦ τὸ ρείθρον ἀπεξηρασμένον πόλιας Έλληνίδας τάσδε παραμείβετο, Μαρώνειαν, Δίκαιαν, "Αβδηρα. ταύτας τε δή παρεξήε καὶ κατὰ ταύτας λίμνας ὀνομαστὰς τάσδε, Μαρωνείης μέν μεταξύ καὶ Στρύμης κειμένην Ίσμα-ς

MARCH THROUGH THRACE FROM DORISCUS TO ACANTHUS (CC. 108-116)

108. 3. πρότερον: 5. I ff., 6. 44 f.—4. ἦν ὑπὸ βασιλέα δασμοφόρος: for more usual dat. the idea being "had been brought as tributaries under the king."—5. Μεγαβάζου: cp. 4. 143 f., 5. I ff.—7. τὰ Σαμοθρήκια τείχεα: see on 7. 59. 11.—8. Μεσαμβρίη: to be

distinguished from Mesambria on the Pontus (6. 33. 11). — 9. ἔχεται ταύτης: is next to, borders on, this. — 10. οὐκ ἀντέσχε: cp. 7. 43. 3, 7. 58. 14. — 13. καὶ αὕτη: as well as Doriscus (7. 59. 15).

109. I. τὸ ἡεῦθρον ἀπεξηρασμένον: i.e. which had been drunk dry by Xerxes' army. — 3. ταύτας: sc. τὰς πόλεις. — 4. λίμνας . . . τάσδε: sc. παρεξήε. — 5. μεταξύ: for position, cp. 7. 33 4. — Ίσμα-

ρίδα, κατὰ δὲ Δίκαιαν Βιστονίδα, ἐς τὴν ποταμοὶ δύο έσιείσι τὸ ὕδωρ, Τραῦός τε καὶ Κόμψατος. κατὰ δὲ *Αβδηρα λίμνην μεν οὐδεμίαν ἐοῦσαν ὀνομαστὴν παραμείψατο Ξέρξης, ποταμον δε Νέστον ρέοντα ές θάλασσαν. μετὰ δὲ ταύτας τὰς χώρας ἰὼν τὰς ἡπειρώτιδας 10 πόλις παρήε, των έν μιή λίμνη έουσα τυγχάνει ώσεί τριήκοντα σταδίων μάλιστά κη τὴν περίοδον, ἰχθυώδης τε καὶ κάρτα άλμυρή · ταύτην τὰ ὑποζύγια μοῦνα άρδόμενα ἀνεξήρηνε. τῆ δὲ πόλι ταύτη οὖνομά ἐστι 110 Πίστυρος. ταύτας μεν δή τὰς πόλιας τὰς παραθαλασσίας τε καὶ Ἑλληνίδας έξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήε, έθνεα δε Θρηκών δι ων της χώρης όδον έποιείτο τοσάδε, Παίτοι, Κίκονες, Βίστονες, Σαπαίοι, Δερσαίοι, 'Ηδωνοί, Σάτραι. τούτων οἱ μὲν παρὰ θάλασ-5 σαν κατοικημένοι έν τησι τηυσί είποντο · οί δε αὐτῶν την μεσόγαιαν οἰκέοντες καταλεχθέντες τε ὑπ' ἐμέο, πλην Σατρέων οἱ ἄλλοι πάντες πεζη ἀναγκαζόμενοι 111 είπο το. Σάτραι δε ούδενός κω ανθρώπων ύπήκοοι έγενοντο, όσον ήμεις ίδμεν, άλλα διατελέουσι το μέχρι

ρίδα: named from the Ciconian town Ismarus mentioned Hom. ι 40.—7. ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ: = ἐσβάλλει τὸ ὕδωρ, only here.—9. ποταμόν: sc. διέβη from παραμείψατο.— 10. τὰς ἡπειρώτιδας πόλις: i.e. the coast towns opposite Samothrace and Thasos, as shown by the repetition in 7. 110. Ι πόλιας τὰς παραθαλασσίας.—11. $\iota v: at$ or near.—ώσει ... μάλιστά κη: cp. ὡς . . . μάλιστά κη 7. 30. 6.

ώσεί, about, only here in Hdt. Cp. Xen. Hell. 1. 2. 9. — 14. dp86μενα: being watered.

110. 2. ἀπέργων: see on 7. 43.

11.—3. δι ῶν τῆς χώρης: limiting gen. between prep. and its case, as freq. in Hdt.—6. οι δὶ αὐτῶν... οικόντες: part. gen. between art. and ptc., as not infreq. in Hdt. and Thuc. Cp. 7. 129. 3.—8. οι άλλοι: part. appos. to οἰ... οἰκέοντες.

111. 2. τὸ μέχρι ἐμέο: *τιρ το my*

ἐμέο αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι μοῦνοι Θρηκῶν · οἰκέουσί τε γὰρ ὄρεα ὑψηλά, ἴδησί τε παντοίησι καὶ χιόνι συνηρεφέα, καὶ εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι, οὖτοι οἱ τοῦ Διονύσου 5 τὸ μαντήιόν εἰσι ἐκτημένοι. τὸ δὲ μαντήιον τοῦτο ἔστι μὲν ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλοτάτων, Βησσοὶ δὲ τῶν Σατρέων εἰσὶ οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱροῦ, πρόμαντις δὲ ἡ χρέωσα κατά περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλώτερον.

12 Παραμειψάμενος δὲ ὁ Ξέρξης τὴν εἰρημένην δεύτερα τούτων παραμείβετο τείχεα τὰ Πιέρων, τῶν ἐνὶ Φάγρης ἐστὶ οὖνομα καὶ ἐτέρῳ Πέργαμος. ταύτη μὲν δὴ παρὰ αὐτὰ τὰ τείχεα τὴν ὁδὸν ἐποιεῖτο, ἐκ δεξιῆς χειρὸς τὸ Πάγγαιον ὄρος ἀπέργων, ἐὸν μέγα τε καὶ ὑψηλόν, ἐν ς τῷ χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ἔνι μέταλλα, τὰ νέμονται

time, as 7. 115. 15. Cp. $\tau \hat{o} \pi \rho \hat{o} \hat{s}$ μεσαμβρίης 7. 20. 15. — 4. τδησι: forests. The term is freq. used as prop. name for forest-covered mountains, e.g. Mt. Ida in the Troad. - συνηρεφέα: thickly covered (lit. roofed). Cp. 1. 110. 12 ύψηλή τε καὶ ίδησι συνηρεφής. — 5. акрои: see on 7. 5. 18. τοῦ Διονύσου τὸ μαντήιον: the art. $(\tau \acute{o})$ points to the oracle as well known. Cp. Eur. Hec. 1267; Rhes. 972; Suet. Aug. 94; Paus. 9. 30. 9. - 8. οἱ προφητεύοντες τοῦ ipo0: i.e. those out of whom was chosen the προφήτης, who interpreted the signs or dreams sent by the deity, or arranged and expounded the ecstatic utterances

of the $\pi p \acute{o} \mu a v \tau \iota s$. — $\pi p \acute{o} \mu a v \tau \iota s$ $\acute{\eta}$ $\chi p \acute{e} \sigma a$: cp. 7. 141. 11. $\chi p \acute{\eta} v =$ oraculum edere, $\chi p \acute{\eta} \sigma \theta a =$ oraculum consulere. — 9. odd \acute{v} to kind the oracle, nothing more artificial or unusual; or of the content of the oracle, nothing more enigmatical.

112. 1. την εξρημίνην: sc. χώρην. — δεύτερα τούτων: for const., see on 7. 80. 6. — 2. τείχεα: castella. — Πιέρων: driven from their original seats in Pieria they had settled (in the 7th cent.) at the foot of Mt. Pangaeus, east of the Strymon. Cp. Thuc. 2. 99. 10. But the name Pieria still clung esp. to the old haunt of the muses. —

113 Πίερές τε καὶ 'Οδόμαντοι καὶ μάλιστα Σάτραι. ὑπεροικέοντας δὲ τὸ Πάγγαιον πρὸς βορέω ἀνέμου Παίονας Δόβηράς τε καὶ Παιόπλας παρεξιὼν ἢε πρὸς ἐσπέρην, ἐς ὁ ἀπίκετο ἐπὶ ποταμόν τε Στρυμόνα καὶ πόλιν Ἡιόνα, τῆς ἔτι ζωὸς ἐων ἢρχε Βόγης, τοῦ περ ὀλίγω πρότερον 5 τούτων λόγον ἐποιεόμην. ἡ δὲ γῆ αὖτη ἡ περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος καλείται Φυλλίς, κατατείνουσα τὰ μὲν πρὸς ἑσπέρην ἐπὶ ποταμὸν ᾿Αγγίτην ἐκδιδόντα ἐς τὸν Στρυμόνα, τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην τείνουσα ἐς αὐτὸν τὸν Στρυμόνα ἐς τὸν οἱ Μάγοι ἐκαλλιερέοντο σφάζοντες ιο

114 ἴππους λευκούς. φαρμακεύσαντες δε ταῦτα ες τὸν ποταμὸν καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοισι εν Ἐννέα ὁδοῖσι
τῆσι Ἡδωνῶν ἐπορεύοντο κατὰ τὰς γεφύρας, τὸν Στρυμόνα εὐρόντες εζευγμένον. Ἐννέα δε ὁδοὺς πυνθανόμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλεῖσθαι τοσούτους εν αὐτῷς
παῖδάς τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν τῶν ἐπιχωρίων ζώοντας
κατώρυσσον. Περσικὸν δε τὸ ζώοντας κατορύσσειν,
ἐπεὶ καὶ Ἦποτριν τὴν Ξέρξεω γυναῖκα πυνθάνομαι

7. 'Οδόμαντοι: a Thracian people between the Strymon and Nestus.

113. 1. ὑπεροικέοντας: with acc., elsewhere with gen.—4. ἐς δ: until. GMT. 616.— Ἡιόνα: see on 7. 25. 11, 7. 107. 4.—5. πρότερον τούτων: cp. δεύτερα τούτων 7. 112. 1.—6. λόγον ἐποιεόμην: = ἔλεγον.—7. τὰ μὲν πρὸς ἐσπέρην: see on 7. 20. 15.— 10. ἐς τόν: with σφάζοντες, i.e. slaughtering so that the blood flowed into the river.— ἐκαλλιερέοντο: = ἐθύοντο, 6. 82. 9, 7. 167. 6. The act. καλλιερεῦν,

used impers. = καλὰ γίνεσθαι, sc. ἰρά.

114. I. φαρμακεύσαντες... τοταμόν: having performed these
magic rites to propitiate the river.
For the const., cp. ἐς τόν 7. II3. 10.
— 2. ἐν Ἐννέα ὁδοῖσι: where in
437 B.C. the Athenians planted
the colony of Amphipolis. — 3. τὸν
Στρυμόνα... ἔξευγμένον: cp. 7. 24.
8. — 7. Περσικὸν... κατορύσσειν:
cp. 3. 35. 20, where Cambyses
buries alive twelve noble Persians
head downward. — 8. "Αμηστριν:

γηράσασαν δὶς ἐπτὰ Περσέων παίδας, ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν, ὑπὲρ ἑωυτῆς τῷ ὑπὸ γῆν λεγομένῳ εἶναι 10 15 θεῷ ἀντιχαρίζεσθαι κατορύσσουσαν. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ἐπορεύετο ὁ στρατός, ἐνθαῦτα πρὸς ἡλίου δυσμέων ἐστὶ αἰγιαλὸς ἐν τῷ οἰκημένην Ἦργιλον πόλιν Ἑλλάδα παρεξῆεν · αὖτη δὲ καὶ ἡ κατύπερθε ταύτης καλεῦται Βισαλτίη. ἐνθεῦτεν δὲ κόλπον τὸν ἐπὶ Πο 5 σιδηίου ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων ῆε διὰ Συλέος πεδίου καλεομένου, Στάγειρον πόλιν Ἑλλάδα παραμειβόμενος, καὶ ἀπίκετο ἐς Ἡκανθον, ἄμα ἀγόμενος τούτων ἔκαστον τῶν ἐθνέων καὶ τῶν περὶ τὸ Πάγγαιον ὅρος οἰκεόντων, ὁμοίως καὶ τῶν πρότερον κατέλεξα, τοὺς μὲν παρὰ 10 θάλασσαν ἔχων οἰκημένους ἐν νηυσὶ στρατευομένους, τοὺς δὶ ὑπὲρ θαλάσσης πεζῆ ἐπομένους. τὴν δὲ ὁδὸν ταύτην, τῆ βασιλεὺς Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, οὖτε

cp. Ctes. Exc. Pers. 42. See also 9. 112.— 10. τῷ ὑπὸ γῆν λεγομένφ είναι θεῷ: i.e. Ahriman (Angramainjus), god of the spirits of darkness, the antithesis of Ormuzd (Ahuramazda), god of the world of light.— 11. ἀντιχαρίζεσθαι κατορύσσουσαν: by burying tried to requite (inf. impf.), i.e. for the old age granted her (γηράσσσαν).

115. 3. ἐν τῷ . . . παρεξῆεν: short for ἐν τῷ κεῖται Ἄργιλος, πόλις Ἑλλάς, ἣν παρεξῆεν. Argilus, Itke Stagirus and Acanthus, a colony of the Andrians. — 4. αῦτη: sc. ἡ γῆ. — 5. Βισαλτίη: cp. 8. 116. 2. — ἐπὶ Ποσιδηίου: near Posideium. This seems to have

been a promontory on the Strymonian Gulf. - 6. έξ άριστερής χειρός έχων: cp. έξ εὐωνύμου χειρὸς απέργων 7. 110. 2. - δια Συλέος πεδίου: in Chalcidice. Syleus represented in Greek mythology as son of Poseidon and slain by Heracles for mistreatment of strangers. - 7. Στάγειρον: birthplace of Aristotle. - 8. "Akaveov: a chief station, as also on the expedition of Mardonius (6. 44. 10). - aua άγόμενος: as if Ξέρξης were subject. - 10. opolos kal: in like manner as. Cp. 7. 15. 14, 7. 50. 10. — $\tau \hat{\omega} \nu := \tau o \hat{\nu} \tau \omega \nu \ \hat{a} .$ — $\tau o \hat{\nu} s \ \mu \hat{\epsilon} \nu$... στρατευομένους: cp. 7. 110. -11. ἔχων: intruded into obj. clause.

συγχέουσι Θρῆκες οὖτ' ἐπισπείρουσι, σέβονταί τε μεγά116 λως τὸ μέχρι ἐμέο. ὡς δὲ ἄρα ἐς τὴν ᾿Ακανθον ἀπίκετο, ξεινίην τε ὁ Ξέρξης τοῦσι ᾿Ακανθίοισι προεῖπε καὶ ἐδωρήσατό σφεας ἐσθῆτι Μηδικῆ ἐπαίνει τε, ὁρῶν καὶ αὐτοὺς προθύμους ἐόντας ἐς τὸν πόλεμον καὶ τὸ 117 ὄρυγμα ἀκούων. ἐν ᾿Ακάνθῳ δὲ ἐόντος Ξέρξεω συνήνεικε ὑπὸ νούσου ἀποθανεῖν τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος ᾿Αρταχαίην, δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξη καὶ γένος ᾿Αχαιμενίδην, μεγάθει τε μέγιστον ἐόντα Περσέων (ἀπὸ γὰρ πέντε πηχέων βασιληίων ἀπέλειπε τέσσερας δακτύλους) ς φωνέοντά τε μέγιστον ἀνθρώπων, ὥστε Ξέρξην συμφορὴν ποιησάμενον μεγάλην ἐξενεῖκαί τε αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι ἐτυμβοχόει δὲ πᾶσα ἡ στρατιή. τούτῳ δὲ τῷ ᾿Αρταχαίη θύουσι ᾿Ακάνθιοι ἐκ θεοπροπίου ὡς ἤρωι,

— 14. συγχέουσι: obliterate, as 4. 127. 11, 7. 225. 16, 8. 71. 7. This road, still used in 185 B.C., is called vetus via regia Liv. 39. 27. — 15. τὸ μέχρι ἐμέο: cp. 7. 111. 2.

116. 2. ξεινίην προείπε: made proclamation of guest friendship. Cp. 7. 29. 9, 8. 120. 3. — 3. ἐσθητι Μηδική: the official dress of those highest in honor, to wear which was a privilege conferred only by the king. Cp. 3. 84. 5. It is the στολή Περσική of Xen. Anab. 1. 2. 27. — 4. τὸ ὅρυγμα ἀκούων: hearing of the canal. The accus. as in Hom. a 287 εἰ μέν κεν πατρὸς βίστον καὶ νόστον ἀκούσης, and Aesch. Prom. 288 τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε.

DEATH OF ARTACHAEES

117. І. συνήνεικε: ср. 7. 4. 4. - 2. τον έπεστεώτα της διώρυχος: for gen. cp. 7. 22. 9 ἐπεστάτεον τοῦ έργου. In Att. only dative, as 7. 35. 12. — 3. 'Артахаіпу: ср. 7. 22. 8. - 4. μεγάθει μέγιστον: cp. 7. 128. 2, and πλήθει πολλάς 6. 44. I2. — άπὸ γὰρ . . . δακτύλους: i.e. about 8 ft. 2 in. (Rawlinson). Cp. 1. 60. 17 μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους. - 6. φωνέοντα μέγιστον: as 4. 141. 2. Cp. ἀμβώσας μέγα 7. 18. 4. - 7. Kewika: technical term for funeral procession. - 8. etupβοχόει: only here and Hom. Φ 323. -9. in Ocomponiou: Epic and 18 έπονομάζοντες τὸ οὖνομα. βασιλεὺς μεν δη Ξέρξης απολομένου Αρταχαίεω εποιείτο συμφορήν οί δε ύποδεκόμενοι Έλλήνων την στρατιήν καὶ δειπνίζοντες Ξέρξην ές παν κακού απίκατο, ούτω ώστε ανάστατοι έκ τῶν οἴκων ἐγίνοντο, ὄκου γε θασίοισι ὑπὲρ τῶν ἐν τῆς ηπείρω πολίων των σφετέρων δεξαμένοισι την Εέρξεω στρατιήν καὶ δειπνίσασι 'Αντίπατρος ὁ 'Οργέος άραιρημένος, των ἀστων ἀνηρ δόκιμος όμοια τῷ μάλιστα, ἀπέδεξε ες τὸ δείπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου 19 τετελεσμένα. ως δε παραπλησίως καὶ έν τῆσι άλλησι πόλισι οἱ ἐπεστεῶτες ἀπεδείκνυσαν τὸν λόγον. τὸ γὰρ δείπνον τοιόνδε τι έγίνετο, οία έκ πολλοῦ χρόνου προειρημένον καὶ περὶ πολλοῦ ποιεομένων. τοῦτο μέν, ώς έπύθοντο τάχιστα τῶν κηρύκων τῶν περιαγγελλόντων, 5 δασάμενοι σίτον έν τῆσι πόλισι οἱ ἀστοὶ ἄλευρά τε καὶ άλφιτα έποίεον πάντες έπὶ μῆνας συχνούς · τοῦτο δὲ

Herodotean. — 10. ἐπονομάζοντες: calling thereby, invoking.

HOW THE ARMY OF XERXES WAS FED (CC. 118-120)

118. 4. ἐς τῶν κακοῦ: to the extremity of ill fortune, as 9. 118.

1. Cp. 8. 52. 7 ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι. — οῦτω ἄστε . . . ἐγίνοντο: for indic., see S. 2274;

GMT. 601. — ἀνάστατοι: cp. 7. 56.
7. — 5. ὅκου γε: quando quidem. — Θασίοισι: depends on ἀπέδεξε. — 7. ἀραιρημένος: sc. δέξασθαι . . . καὶ δειπνίσαι. — 8. ὅμοια: adv., esp. freq. in Hdt. and Thuc. — τῷ μά-

λιστα: sc. δοκίμφ. Cp. 7. 141. 4. — 9. ἀπθδεξε: i.e. on rendering his account. Cp. 7. 119. 2. — τετρακόσια τάλαντα: the annual revenue of the Thasians was only 200 to 300 talents (6. 46). — 10. τετελεσμένα: expended.

119. 3. ola: see on 7. 6. 2.—
4. ποιτομένων: sc. αὐτῶν. Note coördination of ptcs. in different cases.— τοῦτο μὲν . . . τοῦτο δὲ . . . τοῦτο δὲ : this anaphora is freq. in Hdt.— 6. δασάμενοι στον: ε.ε. the corn purchased by the state was distributed among the citizens to be ground.— 7. ἐπὶ μῆνας συχ-

κτήνεα εσίτευον εξευρίσκοντες τιμής τὰ κάλλιστα, έτρεφόν τε όρνιθας χερσαίους καὶ λιμναίους έν τε οἰκήμασι καὶ λάκκοισι, ἐς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ · τοῦτο δὲ 10 χρύσεά τε καὶ ἀργύρεα ποτήριά τε καὶ κρητήρας ἐποιέοντο καὶ τάλλα ὄσα ἐπὶ τράπεζαν τιθέαται πάντα. ταθτα μέν αὐτῷ τε βασιλεί καὶ τοίσι ὁμοσίτοισι μετ' έκείνου ἐπεποίητο, τῆ δὲ ἄλλη στρατιῆ τὰ ἐς φορβὴν μοῦνα τασσόμενα. ὄκως δὲ ἀπίκοιτο ἡ στρατιή, σκηνὴ 15 μεν έσκε πεπηγυία ετοίμη ές την αυτός σταθμόν ποιέσκετο Ξέρξης, ή δε άλλη στρατιή έσκε ύπαίθριος. ώς δε δείπνου γίνοιτο ώρη, οἱ μεν δεκόμενοι ἔχεσκον πό ον, οἱ δὲ ὅκως πλησθέντες νύκτα αὐτοῦ ἀγάγοιεν, τῆ ύστεραίη τήν τε σκηνην ανασπάσαντες καὶ τὰ ἔπιπλα 20 πάντα λαβόντες οὖτω ἀπελαύνεσκον, λείποντες οὐδὲν 120 άλλα φερόμενοι. ἔνθα δη Μεγακρέοντος ἀνδρὸς 'Αβδηρίτεω έπος εὖ εἰρημένον ἐγένετο, δς συνεβούλευσε 'Αβδηρίτησι πανδημεὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας, ἐλθόντας ἐς τὰ σφέτερα ίρὰ ἴζεσθαι ίκέτας τῶν θεῶν παραιτεομένους καὶ τὸ λοιπόν σφι ἀπαμύνειν τῶν ἐπιόντων κακῶν τὰς ἡμίσεα, τῶν τε παροιχομένων ἔχειν σφι μεγάλην χάριν,

νούς: see on 7. I. 10. — 8. τιμής: at a (high) price. — 13. ὁμοσιτοισι: only here in Hdt. = ὁμοσιτησαι ι. 146. 17. — 15. ὅκως ἀπίκοιτο: for ὅκως with iterative opt., see 7. 6. 21. — 16. ἄσκε πεπηγυία: periphr. plpf. with iterative force. For ἄσκε see Syn. § 15. 2 a. — ἐς τὴν αὐτὸς σταθμὸν ποιέσκετο: in which he himself took up his

quarters. The accus. on account of implied antecedent motion.—
17. ἔσκε: for reading, see App.—
18. ὡς: with iter. opt., as 1. 17. 7, rare for ὄκως.— 20. σκηνήν ἀνασπάσαντες: for Attic σκηνήν ἀνελόντες (διαλύσαντες).

120. 3. πανδημεί: en masse, explained by αὐτοὺς καὶ γυναῖκας.

— 5. τὰ ἡμίσεα: takes gender and number of limiting gen. — 6. τῶν

ότι βασιλεύς Ξέρξης οὐ δὶς ἐκάστης ἡμέρης ἐνόμισε σῖτον αἰρεῖσθαι · παρέχειν γὰρ ἄν ᾿Αβδηρίτησι, εἰ καὶ ἄριστον προείρητο ὅμοια τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν, ἡ μὴ ὑπομένειν Ξέρξην ἐπιόντα ἡ καταμείναντας κάκιστα 10 πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι.

21 Οἱ μὲν δὴ πιεζόμενοι ὅμως τὸ ἐπιτασσόμενον ἐπετέλεον, Ξέρξης δὲ ἐκ τῆς ᾿Ακάνθου ἐντειλάμενος τοῖσι στρατηγοῖσι τὸν ναυτικὸν στρατὸν ὑπομένειν ἐν Θέρμη ἀπῆκε ἀπ᾽ ἑωυτοῦ πορεύεσθαι τὰς νέας, Θέρμη δὲ τῆ ἐν τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ οἰκημένη, ἀπ᾽ ῆς καὶ ὁ κόλπος οὖτος 5 τὴν ἐπωνυμίην ἔχει · ταύτη γὰρ ἐπυνθάνετα συντομώτατον εἶναι. μέχρι μὲν γὰρ ᾿Ακάνθου ὧδε τεταγμένος ὁ στρατὸς ἐκ Δορίσκου τὴν ὁδὸν ἐποιεῖτο · τρεῖς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν πεζὸν [στρατόν], μίαν αὐτέων ἔταξε παρὰ θάλασσαν ἰέναι ὁμοῦ τῷ ναυτικῷ · 10 ταύτης μὲν δὴ ἐστρατήγεον Μαρδόνιός τε καὶ Μασίστης, ἑτέρη δὲ τεταγμένη ἢε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσόγαιαν, τῆς ἐστρατήγεον Τριτανταίχμης τε καὶ Γέργις. ἡ δὲ τρίτη τῶν μοιρέων, μετ᾽ ῆς ἐπορεύετο

τε παροιχομένων . . . χάριν: and to be very grateful to them for the past. — 7. ἐνόμισε: had been wont. — 8. παρέχειν ἄν: inf. of impers. verb, it would remain. Cp. 8. 8. 8, 8. 30. 7.-11. διατριβήναι: = åπολέσθαι. Cp. Thuc. 8. 78. 10, 8. 87. 14.

THE FLEET SAILS TO THERMA
(CC. 121-123)

121. 3. στρατόν: subj. of $\dot{\nu}\pi o\mu \dot{\epsilon}\nu \epsilon \iota \nu$. — 4. άπηκε πορεύεσθαι:

epexeg. inf., dismissed to proceed.

— Θέρμη δέ: Therma namely. See on 7. 80. 2. — 6. ταύτη: by that way, i.e. straight to Therma. — συντομώτατον είναι: was the shortest cut across. — 8. τρεῖς μοίρας . . . τὸν πεζόν: obj. and cognate accus. S. 1626; HA. 725 b. Cp. 2. 147. 8 δυώδεκα μοίρας δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. — 9. [στρατόν]: for reading, see App. — 13. τὴν μεσόγαιαν: cognate acc., as τὸ μέσον below.

αὐτὸς Ξέρξης, ἢε μὲν τὸ μέσον αὐτέων, στρατηγοὺς δὲ 15 παρείχετο Σμερδομένεά τε καὶ Μεγάβυζον.

122 'Ο μέν νυν ναυτικὸς στρατὸς ὡς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω καὶ διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ ᾿Αθῷ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον ἐν τῷ ᾿Ασσα τε πόλις καὶ Πίλωρος καὶ Σίγγος καὶ Σάρτη οἴκηνται, ἐνθεῦτεν, ὡς καὶ ἐκ τούτων τῶν πολίων στρατιὴν παρέλαβε, ἔπλεις ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον, κάμπτων δὲ ᾿Αμπελον τὴν Τορωναίην ἄκρην παραμείβετο Ἑλληνίδας τάσδε πόλις, ἐκ τῶν νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε, Τορώνην, Γαληψόν, Σερμύλην, Μηκύβερναν, Ἦνθον. ἡ μέν 123 νυν χώρη αὖτη Σιθωνίη καλεῖται. ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς ὁ Ξέρξεω συντάμνων ἀπ ᾿Αμπέλου ἄκρης ἐπὶ Καναστραῖον ἄκρην, τὸ δὴ πάσης τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, ἐνθεῦτεν νέας τε καὶ στρατιὴν παρελάμβανε ἐκ Ποτιδαίης καὶ ᾿Αφύτιος καὶ Νέης πόλιος καὶ Αἰγῆς καὶ Θεράμβω καὶ Σκιώνης καὶ Μένδης καὶ Σάνης ·

122. 1. ώς ἀπείθη: referring to 7. 121. 4.—2. τὴν διώρυχα: see 7. 22.—3. διέχουσαν: reaching.
— κόλπον: the Singiticus Sinus, on the west coast of which lay the towns mentioned.—6. ἀπιέμενος: let go, i.e. when it had got off from these places.—κάμπτων: rounding. Cp. 7. 193. 3.— "Αμπελον: the southern promontory of Sithone.—7. παραμείβετο: without stopping, as shown by 7. 123. 2.—8. Τορώνην: cp. 7. 22. 15; Thuc. 4. 110 ff.—9. "Ολυνθον: the most important of the Greek colonies

on the Macedonian and Thracian coast, sixty stades north of Potidaea. Cp. also 8. 127.—10. Σεθωνή: between Athos and Pallene.

123. 2. συντάμνων: sc. τὴν δδόν, cutting across. Cp. 7. 121. 7.—3. τό: referring loosely to ἄκρην.— ἀνέχει: juts out.—5. Ποτιδαίηε: a Corinthian colony. Cp. 8. 126.—6. Θεράμβω: nom.Θεράμβωs. Cp. "Αθως, "Αθω. S. 237; HA. 161.— Σκιώνης και Μένδης και Σάνης: on the western side of Pallene; the other towns lay on the eastern side. Scione was, after

αὖται γάρ εἰσι αἱ τὴν νῦν Παλλήνην, πρότερον δὲ Φλέγρην καλεομένην νεμόμεναι. παραπλέων δὲ καὶ ταύτην τὴν χώρην ἔπλει ἐς τὸ προειρημένον, παραλαμβάνων στρατιὴν καὶ ἐκ τῶν προσεχέων πολίων τῆ 10 Παλλήνη, ὁμουρεουσέων δὲ τῷ Θερμαίῳ κόλπῳ, τῆσι οὐνόματά ἐστι τάδε, Λίπαξος, Κώμβρεια, Λισαί, Γίγωνος, Κάμψα, Σμίλα, Αἴνεια. ἡ δὲ τούτων χώρη Κροσσαίη ἔτι καὶ ἐς τόδε καλεῖται. ἀπὸ δὲ Αἰνείης, ἐς τὴν ἐτελεύτων καταλέγων τὰς πόλις, ἀπὸ ταύτης ἡδη ἐς 15 αὐτόν τε τὸν Θερμαῖον κόλπον ἐγίνετο τῷ ναυτικῷ στρατῷ ὁ πλόος καὶ γῆν τὴν Μυγδονίην, πλέων δὲ ἀπίκετο ἔς τε τὴν προειρημένην Θέρμην καὶ Σίνδον τε πόλιν καὶ Χαλέστρην ἐπὶ τὸν ᾿Αξιον ποταμόν, ὃς οὐρίζει χώρην τὴν Μυγδονίην τε καὶ Βοττιαιίδα, τῆς ἔχουσι τὸ 20

Potidaea, the most important town of Pallene. Cp. 8. 128; Thuc. 4. 120 ff. This Sane is to be distinguished from that mentioned 7.22. 16. — 8. Φλέγρην καλεομένην: i.ε.the scene of the mythical battles of the giants with the gods. Φλέγρη, Fireland, doubtless so-called with reference to the volcanic nature of the region ($\phi \lambda \epsilon \gamma \epsilon \iota \nu$). Cp. τὰ Φλεγραία πεδία about Cumae in Campania. — 9. es τὸ προειρημέvov: to the appointed place, i.e. Therma (7. 121. 3). Cp. 18 below. - 10. προσεχέων τῆ Παλλήνη: adjacent to Pallene. Cp. 9. 28. 11. - 12. Awai: this is the reading of the Mss., for which prob. should be substituted either Aloa.

from the tribute lists, or Aloa. Cp. Steph. Byz. s.v. Alσα, πόλις Θράκης προσεχής τη Παλλήνη. See Stein. — 14. 45 $\tau \delta \delta \epsilon := \dot{\epsilon} \varsigma$ τόνδε τὸν χρόνον. — Ι 5. ἐτελεύτων καταλέγων: const. of ptc. as with παύεσθαι and λήγειν. — άπὸ ταύτης ήδη: from this point on. Cp. 6. 76. 6. — 17. γην την Μυγδοv(nv: the district in eastern Macedonia between the Axius and Lake Bolbe (Thuc. 1. 58. 15), so called after its former inhabitants. - 20. Borriaila: on the right bank of the lower Axius, so called from its former inhabitants (Borriacoi), who driven out by the Macedonians had found new seats in Chalcidice (8. 127. 4;

παρὰ θάλασσαν, στεινὸν χωρίον, πόλιες ^{*}Ιχναι τε καὶ Πέλλα.

124 'Ο μὲν δὴ ναυτικὸς στρατὸς αὐτοῦ περὶ ἔΑξιον ποταμὸν καὶ πόλιν Θέρμην καὶ τὰς μεταξὺ πόλιας τούτων περιμένων βασιλέα ἐστρατοπεδεύετο, Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς ἐπορεύετο ἐκ τῆς ᾿Ακάνθου τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς ὁδοῦ, βουλόμενος ἐς τὴν Θέρμην ἐπικέσθαι. ἐπορεύετο δὲ διὰ τῆς Παιονικῆς καὶ Κρηστωνικῆς ἐπὶ ποταμὸν Ἐχείδωρον, ὁς ἐκ Κρηστωναίων ἀρξάμενος ῥεῖ διὰ Μυγδονίης χώρης καὶ ἐξιεῖ παρὰ τὸ 125 ἔλος τὸ ἐπ' ᾿Αξίω ποταμῷ. πορευομένω δὲ ταύτη λέοντές οἱ ἐπεθήκαντο τῆσι σιτοφόροισι καμήλοισι καταφοιτέοντες γὰρ οἱ λέοντες τὰς νύκτας καὶ λείποντες

Thuc. 2. 99. 14).—21. Treever xwplov: a wedge-shaped district of
Bottiaea between the lower Axius
and the united Lydias and Haliacmon.—22. IIAAa: an old city of
the Bottiaeans, and from the time
of Philip, father of Alexander, who
was brought up there, a residence
of the Macedonian kings.

MARCH TO THERMA (CC. 124-126)

124. I. αὐτοῦ περὶ "Αξιον: cp. 7. 107. 5.—2. τὰς μεταξὸ πόλιας τούτων: note the irregular position of τούτων.—4. τὴν μεσόγαιαν τάμνων τῆς όδοῦ: taking the course through the interior, as 9. 89. 21. Cp. the Homeric const. τέμνειν θάλασσαν. The addition of τῆς ὁδοῦ prob. after the analogy of τὰ

σύντομα τῆς ὁδοῦ (1. 185. 32, 4. 136. 10). We should expect simply τὴν μεσόγαιαν οι τὴν μέσην ὁδόν. Cp. 4. 12. 11 ἐς μεσόγαιαν τῆς ὁδοῦ τραφθέντες and 5. 83. 10 ἰδρύσαντο τῆς σφετέρης χώρης ἐς τὴν μεσόγαιαν.—6. Παιονικῆς: the land of the Sirio-Paeonians on the Strymon. West of these dwelt the Crestonaeans about the headwaters of the Echeidorus.—7. ἐκ Κρηστωναίων ἀρξάμενος: cp. 7. 127. 4.

125. 2. ol: dat. of disadvantage. S. 1481; HA. 767. — ἐπε-θήκαντο: 1st aor. freq. in Hdt. for Att. ἐπέθειτο. — σιτοφόροισι: freq. in Hdt.; elsewhere only in late writers. — 3. καταφοιτίοντες: Herodotean word. — τὰς νέκτας:

τὰ σφέτερα ήθεα ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἄπτοντο οὖτε ὑποζυγίου οὖτε ἀνθρώπου, οἱ δὲ τὰς καμήλους ἐκεράϊζον 5 μούνας. θωμάζω δὲ τὸ αἴτιον, ο τι κοτὲ ἢν τῶν ἄλλων τὸ ἀναγκάζον ἀπεχομένους τοὺς λέοντας τῆσι καμήλοισι ἐπιτίθεσθαι, τὸ μήτε πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον 26 μήτ' ἐπεπειρέατο αὐτοῦ. εἰσὶ δὲ κατὰ ταῦτα τὰ χωρία καὶ λέοντες πολλοὶ καὶ βόες ἄγριοι, τῶν τὰ κέρεα ὑπερμεγάθεά έστι τὰ ές Ελληνας φοιτέοντα. οδρος δὲ τοίσι λέουσί έστι ο τε δι' 'Αβδήρων ρέων ποταμός Νέστος καὶ ὁ δι' 'Ακαρνανίης ῥέων 'Αχελώρος · οὖτε γάρ 5 τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τοῦ Νέστου οὐδαμόθι πάσης τῆς ἔμπροσθε Εὐρώπης ίδοι τις αν λέοντα, οὖτε πρὸς έσπέρης τοῦ 'Αχελώου ἐν τῆ ἐπιλοίπω ἡπείρω, ἀλλ' ἐν τῆ μεταξὺ 27 τούτων τῶν ποταμῶν γίνονται. ὡς δὲ ἐς τὴν Θέρμην απίκετο ὁ Ξέρξης, ιδρυσε αὐτοῦ τὴν στρατιήν. ἐπέσχε δὲ ὁ στρατὸς αὐτοῦ στρατοπεδευόμενος τὴν παρὰ θάλασσαν χώρην τοσήνδε, ἀρξάμενος ἀπὸ Θέρμης πόλιος καὶ τῆς Μυγδονίης μέχρι Λυδίεώ τε ποταμοῦ καὶς Αλιάκμονος, οι οὐρίζουσι γην την Βοττιαιίδα τε καὶ Μακεδονίδα, ές τωυτό ρείθρον τὸ ὕδωρ συμμίσγοντες.

acc. of time, as 7. 50. 23, 7. 181. 4.

— 5. ol δί: see on 7. 6. 24. —
ἐκεράζον: Homeric word, freq. in
Hdt. — 6. τῶν ἄλλων: note the emphatic separation from ἀπεχομένους.

— 8. τὸ: the rel. takes gender and number of the appos. noun which it attracts into its own clause —
an animal, which. — μήτε: in rel. clause with indef. antecedent. S.
2705 g; GMT. 520. — 9. αδτοῦ:

transition to personal pron., as 7. 59. 12. S. 2517; HA. 1005.

126. 3. φοιτέοντα: i.e. in trade, as 3. 115. 13. — 6. τὸ πρὸς τὴν ἡῶ: see on 7. 20. 15. — τῆς ἔμπροσθε Εὐρώπης: Hdt.'s point of view being Asia.

ENCAMPMENT AT THERMA; TEMPE (CC. 127-130)

127. 7. συμμίσγοντες: the re-

έστρατοπεδεύοντο μεν δη εν τούτοισι τοίσι χωρίοισι οί βάρβαροι, των δε καταλεχθέντων τούτων ποταμών εκ Κρηστωναίων ρέων Έχείδωρος μοῦνος οὐκ ἀντέχρησε το τῆ στρατιῆ πινόμενος ἀλλ' ἐπέλιπε.

128 Ξέρξης δὲ ὁρῶν ἐκ τῆς Θέρμης ὅρεα τὰ Θεσσαλικά, τόν τε ἸΟλυμπον καὶ τὴν ἸΟσσαν, μεγάθει τε ὑπερμήκεα ἐόντα, διὰ μέσου τε αὐτῶν αὐλῶνα στεινὸν πυνθανόμενος εἶναι, δι' οὖ ῥει ὁ Πηνειός, ἀκούων τε ταύτη εἶναι ὁδὸν ἐς Θεσσαλίην φέρουσαν, ἐπεθύμησε πλώσας θεή-5 σασθαι τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ, ὅτι τὴν ἄνω ὁδὸν ἔμελλε ἐλᾶν διὰ Μακεδόνων τῶν κατύπερθε οἰκημένων ἐς Περραιβοὺς παρὰ Γόννον πόλιν · ταύτη γὰρ ἀσφαλόστατον ἐπυνθάνετο εἶναι. ὡς δὲ ἐπεθύμησε, καὶ

gion is alluvial. Later the Lydias had a separate mouth (cp. Scylax 66); now it unites with the Axius.

— 9. τούτων: for position cp. 7.
15. 14. S. 1181; HA. 673 c.—
10. οὐκ ἀντέχρησε . . . ἀλλ' ἐπέλιπε: cp. 7. 58. 14.

128. 2. μεγάθει ὑπερμήκεα: cp. 7. II7. 4.—3. διὰ μέσου τε: note the correlation with the preceding clause, as if αὐλῶνα στεινὸν ἐόντα were to follow.— αὐλῶνα στεινὸν: the Vale of Tempe. Cp. 7. I73. 6 ff.—6. τὴν ἄνω ὁδόν: three ways led from lower Macedonia to Thessaly. (I) along the narrow strip of coast by the east foot of Olympus to the mouth of the Peneus, then up the gorge of this river to Gonnus (pass of Tempe);

(2) through the depression between Olympus and the Pierian mountains to the headwaters of the Titaresius or Europus and the land of the Perrhaebians (pass of Petra); (3) up the Haliacmon, then turning S.E., through a saddle of the Cambunian mts. (pass of Volustana, now Volutza), to the upper Titaresius. Cp. Liv. 42. 53. This last is the route called here την ἄνω δδόν. Another division of the army prob, went by the Petra pass. (Stein.) - 7. Sid Μακεδόνων των κατύπερθε οίκημέvwv: i.e. through the district of Elimia west of Olympus and about the upper Haliacmon. - 8. 4s Hepραιβούς: south of Elimia and west of Olympus. - παρά Γόννον: on

έποίει ταῦτα · ἐσβὰς ἐς Σιδωνίην νέα, ἐς τήν περ ἐσέ-10 βαινε αιεί ὄκως τι εθέλοι τοιούτο ποιήσαι, ανέδεξε σημήιον καὶ τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι, καταλιπὼν αὐτοῦ τὸν πεζὸν στρατόν. ἐπεὶ δὲ ἀπίκετο καὶ ἐθεήσατο Ξέρξης τὴν ἐκβολὴν τοῦ Πηνειοῦ, ἐν θώματι μεγάλφ ένέσχετο, καλέσας δὲ τοὺς κατηγεμόνας τῆς ὁδοῦ εἶρετο 15 εί τὸν ποταμὸν ἔστι παρατρέψαντα έτέρη ἐς θάλασσαν .29 έξαγαγείν. την δέ Θεσσαλίην λόγος έστὶ τὸ παλαιὸν είναι λίμνην, ώστε γε συγκεκλημένην πάντοθεν ύπερμήκεσι όρεσι. τὰ μεν γὰρ αὐτης πρὸς την ηῶ έχοντα τό τε Πήλιον όρος καὶ ἡ "Οσσα ἀποκλήει συμμίσγοντα τὰς ὑπωρέας ἀλλήλοισι, τὰ δὲ πρὸς βορέω ἀνέμου 5 Ολυμπος, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέρην Πίνδος, τὰ δὲ πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ ἄνεμον νότον ἡ *Οθρυς · τὸ μέσον δὲ τούτων τῶν λεχθέντων ὀρέων ἡ Θεσσαλίη ἐστὶ έοῦσα κοίλη. ὤστε ὧν ποταμῶν ἐς αὐτὴν καὶ ἄλλων συχνών ἐσβαλλόντων, πέντε δὲ τῶν δοκίμων μάλιστα 10

the Peneus at the entrance to the pass of Tempe. — 10. ἐς Σιδωνίην νέα: see on 7. 100. 9. — 14. ἐν θώματι μεγάλφ ἐνέσχετο: cp. 8. 135. 11, 9. 37. 20. ἐνέσχετο intr., to be rendered passively. The idiom is freq. in Homer. — 15. τοὺς κατηγεμόνας: as 7. 197. 2, for Attic simple ἡγεμόνας. Cp. οἱ κατηγεόμενοι 7. 130. 1. — είρετο: for the answer, see 7. 130.

129. 2. elva: impf. inf.—
50re: as 9 with ptc., because of.
See on ola 7. 6. 2.— 3. adris:
part. gen. in attrib. position

because of another modifier. S. 1181; HA. 673 c.—4. ἀποκλήει: sing. because Πήλιον and "Οσσα are thought of as a unit (the range of—).—συμμίσγοντα: neuter agreeing with the natural rather than the gram. gender.—6. πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ ἄνεμον νότον: note the superabundance, as 7. 201. 8.—8. ἐστὶ ἐοῦσα: parechesis, as 3. 108. 4, 7. 176. 10. Cp. 7. 89. 7.—10. τῶν δοκίμων μάλιστα τῶνδε: of these five the Apidanus (cp. 7. 196. 12) and the Enipeus after their union were called by the an-

τωνδε, Πηνειού καὶ ᾿Απιδανού καὶ ᾿Ονοχώνου καὶ Ἐνιπέος καὶ Παμίσου, οἱ μέν νυν ές τὸ πεδίον τοῦτο συλλεγόμενοι έκ των ορέων των περικληόντων την Θεσσαλίην ονομαζόμενοι δι' ένδς αὐλῶνος καὶ τούτου στεινοῦ έκροον έχουσι ές θάλασσαν, προσυμμίσγοντες 15 τὸ ὕδωρ πάντες ἐς τώυτό. ἐπεὰν δὲ συμμιχθέωσι τάχιστα, ένθεῦτεν ήξη ὁ Πηνειὸς τῷ οὐνόματι κατακρατέων ανωνύμους τοὺς άλλους είναι ποιεί. τὸ δὲ παλαιὸν λέγεται, οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ διεκρόου τούτου, τούς ποταμούς τούτους καὶ πρὸς τοῖσι ποταμοῖσι τού-20 τοισι την Βοιβηίδα λίμνην οὖτε ὀνομάζεσθαι κατά περ νῦν, ρείν τε οὐδεν ήσσον ή νῦν, ρέοντας δε ποιείν την Θεσσαλίην πάσαν πέλαγος. αὐτοὶ μέν νυν Θεσσαλοί φασι Ποσειδέωνα ποιήσαι τὸν αὐλῶνα δι' οδ ρει ό Πηνειός, οἰκότα λέγοντες. ὅστις γὰρ νομίζει Ποσει-25 δέωνα τὴν γၞν σείειν καὶ τὰ διεστεῶτα ὑπὸ σεισμοῦ

cients sometimes Apidanus, sometimes, as nowadays, Enipeus; the Onochonus (cp. 7. 196. 9) and the Pamisus seem to have been small tributaries of the Peneus. misses in this enumeration the larger tributary Europus (or Titaresius). - 12. oi pév vuv: renews after the gen. abs. the subj. contained therein (πέντε οἱ δόκιμοι). 14. ovopasopero: with names of their own, i.e. before they were all absorbed in the Peneus. -15. ἔκροον: prob. coined by Hdt., afterwards in Arist, and later writers. — προσυμμίσγοντες . . . ές

τώυτό: cp. 7. 127. 7. The verb only here. — 17. ἐνθεῦτεν ἤδη: right from that point. Cp. 6. 76. 6. — 19. Siekpóou: only here. -21. ούτε ονομάζεσθαι: i.e. before the cleft was made at the pass of Tempe neither the rivers nor Lake Boibe had separate names, the lake not even a separate existence, for all Thessaly was then a great lake. - 25. olkóta léyovtes: saying what is likely. - 26. The YAV σείειν: hence the Homeric epithets ένοσίχθων, έννοσίγαιος, σεισίχθων. In Thessaly Poseidon was worshiped as Πετραίος. - τὰ

τοῦ θεοῦ τούτου ἔργα εἶναι, καὶ αν ἐκεῖνο ἰδων φαίη Ποσειδέωνα ποιῆσαι · ἔστι γὰρ σεισμοῦ ἔργον, ως ἐμοὶ ἐφαίνετο εἶναι, ἡ διάστασις των ὀρέων.

Οι δε κατηγεόμενοι είρομενου Ξέρξεω εἰ ἔστι ἄλλη ἔξοδος ἐς θάλασσαν τῷ Πηνειῷ, ἐξεπιστάμενοι ἀτρεκέως εἶπον · Βασιλεῦ, ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, ἀλλ' ἤδε αὐτή · ὅρεσι γὰρ περιεστεφάνωται πᾶσα Θεσσαλίη. Ξέρξην 5 δε λέγεται εἰπεῦν πρὸς ταῦτα · Σοφοὶ ἄνδρες εἰσὶ Θεσσαλοί. ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο γνωσιμαχέοντες καὶ τάλλα καὶ ὅτι χώρην ἄρα εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ ταχυάλωτον · τὸν γὰρ ποταμὸν πρῆγμα ἄν ἦν μοῦνον ἐπεῖναί σφεων ἐπὶ τὴν χώρην, χώματι ἐκ τοῦ ιο αὐλῶνος ἐκβιβάσαντα καὶ παρατρέψαντα δι' ὧν νῦν ρεῖ ρείθρων, ὤστε Θεσσαλίην πᾶσαν ἔξω τῶν ὀρέων

διεστεῶτα: the chasms cleft, neut. pl., concrete for abstract (ἡ διάστασις, 29). — 29. ἐφαίνετο: impf. of the time when Hdt. saw it.

130. I. ol κατηγεόμενοι: cp. 7.
128. 15. — 3. ποταμφ τούτφ: for omission of art. with deictic dem., cp. 7. 49. I. — 4. ξήλυσις: = ξξοδος. Herodotean word. Cp. 3.
117. 15, 5. 101. 9. — αὐτή: itself, i.e. alone. — 6. λέγεται εἰπεῖν: see on 7. 56. 4. — 7. ταῦτ ἄρα. . . ἐψυλάξαντο: for this then long ago they took precautions. ταῦτα adv. acc. S. 1610; HA. 719 c; Kr. Spr. 46. 3. 4. But for the appositional τᾶλλα καὶ ὅτι κτἐ., this acc. might be explained as cognate. For ἄρα,

see on 7. 35. 11. - YVWGLHAX COVTES: lit. recognizing their own strength, and consequently submitting without resistance. The fundamental meaning here adopted will suit all three Herodotean passages (cp. 3. 25. 18, 8. 29. 3). See on 8. 29. 3. Editors generally adopt the other ancient interpretation, "change one's opinion," "come to a better view," which fits all three passages, if the etymology be admissible. -9. ταχυάλωτον: only here. πρηγμα αν ήν μοθνον: it would have been necessary only. See on 7. 12. 3. — 11. παρατρέψαντα δι' ών νθν ρει ρειθρων: for π. τὰ ρειθρα δι ων νυν ρεί, the antecedent being ύπόβρυχα γενέσθαι. ταῦτα δὲ ἔχοντα ἔλεγε ἐς τοὺς ᾿Αλεύεω παῖδας, ὅτι πρῶτοι Ἑλλήνων ἐόντες Θεσσαλοὶ ἔδοσαν ἐωυτοὺς βασιλεῖ, δοκέων ὁ Ξέρξης ἀπὸ παντός 15 σφεας τοῦ ἔθνεος ἐπαγγέλλεσθαι φιλίην. εἴπας δὲ ταῦτα καὶ θεησάμενος ἀπέπλει ἐς τὴν Θέρμην.

131 'Ο μεν δη περὶ Πιερίην διέτριβε ήμέρας συχνάς το γαρ δη όρος το Μακεδονικον ἔκειρε της στρατιης τριτημορίς, ἵνα ταύτη διεξίη ἄπασα ή στρατιη ἐς Περραιβούς οἱ δὲ δη κήρυκες οἱ ἀποπεμφθέντες ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ γης αἴτησιν ἀπίκατο οἱ μὲν κεινοί, οἱ δὲ φέροντες 5 132 γην τε καὶ ὕδωρ. τῶν δὲ δόντων ταῦτα ἐγένοντο οἴ ὸε, Θεσσαλοί, Δόλοπες, Ἐνιῆνες, Περραιβοί, Λοκροί, Μάγνητες, Μηλιεῖς, ᾿Αχαιοὶ οἱ Φθιῶται καὶ Θηβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Βοιωτοὶ πλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων. ἐπὶ τούτοισι οἱ Ἑλληνες ἔταμον ὅρκιον οἱ τῷ βαρβάρῳ 5

πόλεμον ἀειράμενοι. τὸ δὲ ὅρκιον ὧδε εἶχε, ὅσοι τῷ

attracted into the rel. clause and assimilated.— 13. ὑπόβρυχα: metaplastic accus., as Hom. ε 319. For the usual form, cp. ὑποβρύχιον 1. 189. 10. — ἔχοντα ἐς: referring to. Cp. 7. 143. 6, 7. 152. 13. — 15. δοκέων ὁ Ξέρξης: the subj. added for clearness.

RECEPTION OF XERXES' HERALDS (CC. 131-133)

131. I. Πιερίην: named from its earlier inhabitants (see on 7. 112.2); it lay along the coast between the Haliacmon and the Peneus. — 2. δρος τὸ Μακεδονι-

κόν: i.e. the range on the pass of Petra or on the pass of Volustana.

— ἔκειρε: cleared of trees. — 4. οἰ δὲ κήρυκες: cp. 7. 32. — 5. ἐπὶ γῆς αἴτησιν: see on 7. 32. 2. — κεινοί: empty-handed. Cp. Hom. B 298 αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.

132. 2. Περραιβοί: cp. 128. 8.

— 3. 'Αχαιοι οι Φθιώται: i.e. Pthiotis in Southern Thessaly, which was called also 'Αχαιόη (7. 173. 4).

— 4. ἐπὶ τούτοισι: against these, of hostile intent. Cp. 6. 74. 5, 6. 88. 2, 7. 148. 2. — 5. ἔταμον ὅρκιον: as 4. 201. 12. Homeric idiom. Cp.

Πέρση έδοσαν σφέας αὐτοὺς Ελληνες ἐόντες, μὴ ἀναγκασθέντες καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων, τούτους 33 δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ. τὸ μὲν δὴ ὅρκιον ὧδε είχε τοισι Ελλησι ες δε Αθήνας και Σπάρτην οὐκ απέπεμψε Εέρξης έπὶ γης αίτησιν κήρυκας τωνδε είνεκα πρότερον Δαρτίου πέμψα τος έπ' αὐτὸ τοῦτο οἱ μέν αὐτῶν τοὺς αἰτέοντας ές τὸ βάραθρον, οἱ δ' ές 5 φρέαρ έσβαλόντες έκέλευον γην τε καὶ ύδωρ έκ τούτων φέρειν παρά βασιλέα. τούτων μέν είνεκα οὐκ ἔπεμψε Εέρξης τοὺς αἰτήσοντας. ὅ τι δὲ τοῖσι ᾿Αθηναίοισι ταῦτα ποιήσασι τοὺς κήρυκας συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι, οὐκ ἔχω εἶπαι, πλὴν ὅτι σφέων ἡ χώρη καὶ ἡ 10 πόλις έδηώθη. άλλὰ τοῦτο οὐ διὰ ταύτην τὴν αἰτίην 34 δοκέω γενέσθαι. τοίσι δὲ ὧν Λακεδαιμονίοισι μηνις κατέσκηψε Ταλθυβίου τοῦ Αγαμέμνονος κήρυκος. ἐν γαρ Σπάρτη ἐστὶ Ταλθυβίου ἱρόν, εἰσὶ δὲ καὶ ἀπόγονοι

foedus icere.—8. καταστάντων σφι εὖ τῶν πρηγμάτων: explanatory of μη ἀναγκασθέντες, when matters had been well established for them, as 6. 105. 11. Cp. 7. 158. 13.—
τούτους δεκατεῦσαι . . θεῷ: to make these pay a tithe to the god at Delphi, as usually taken and as the words literally mean; or to dedicate these to the god at Delphi, as Stein and Sitzler, since a tithe would be a light punishment for traitors.

133. 1. **356**: here looking backward, though just above (7. 132. 6) forward. — 4. πρότερον: cp. 6. 48. 4. — οἱ μέν: the Athenians. —

5. 45 τὸ βάραθρον: a pit at Athens into which condemned criminals were thrown. — 9. συνήνεικε: see on 7. 4. 3. — ἀνεθέλητον: see on 7. 88. 5. — 10. οὐκ ἔχω εἶπαι: Pausanias (3. 12. 7) says that Miltiades had been responsible for the act and that the blood-guiltiness pursued him and his house.

SPERTHIAS AND BULIS (CC. 134-137)

134. I. δὶ ὧν: see on 7.9. γ 7.

— 2. κατέσκηψε: rare with dat.
Cp. 7. 137. 7. — Ταλθυβίου: Homeric herald. Cp. Hom. A 320. —

Ταλθυβίου Ταλθυβιάδαι καλεόμενοι, τοῖσι αἱ κηρυκηίαι αί έκ Σπάρτης πασαι γέρας δέδονται. μετα δε ταθτας τοίσι Σπαρτιήτησι καλλιερήσαι θυομένοισι οὐκ έδύνατο. τοῦτο δ' ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἦν σφι. ἀχθομένων δὲ καὶ συμφορή χρεωμένων Λακεδαιμονίων, άλίης τε πολλάκις συλλεγομένης καὶ κήρυγμα τοιόνδε ποιεομένων, εί τις βούλοιτο Λακεδαιμονίων πρό της Σπάρτης άπο-10 θνήσκειν, Σπερθίης τε ὁ Ανηρίστου καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιήται φύσι τε γεγονότες εὖ καὶ χρήμασι ἀνήκοντες ές τὰ πρώτα, έθελονταὶ ὑπέδυσαν ποινήν τείσαι Εέρξη των Δαρείου κηρύκων των έν Σπάρτη ἀπολομένων. οὖτω Σπαρτιῆται τούτους ώς 15 135 αποθανεομένους ές Μήδους απέπεμψαν. αυτη τε ή τόλμα τούτων τῶν ἀνδρῶν θώματος ἀξίη καὶ τάδε πρὸς τούτοισι τὰ ἔπεα. πορευόμενοι γὰρ ἐς Σοῦσα ἀπικνέονται παρά 'Υδάρνεα. ὁ δὲ 'Υδάρνης ἦν μὲν γένος Πέρσης, στρατηγός δε των παραθαλασσίων ανθρώπων 5 των έν τη 'Ασίη · ός σφεας ξείνια προθέμενος ίστία,

5. αἰ ἐκ Σπάρτης: i.e. those on matters of state or worship. — γέρας δέδονται: on inherited offices and occupations at Sparta, see 6. 60. — μετὰ δὲ ταῦτα: i.e. after the killing of the heralds. — 6. καλλιερῆσαι: impers. to get favorable omens. — 7. ἐπὶ χρόνον: see on 7. 1.10. — 8. συμφορῆ χρεωμένων: as 7. 141. I. Cp. 7. 117. 6. While the omens continued unfavorable, public business dependent thereon had to be suspended. — ἀλίης: Doric word = Attic ἐκκλησία. —

12. φύσι γεγονότες εδ: by family well born. The position of εδ is to avoid hiatus. Cp. 3. 69. 4.

— 13. χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα: in property belonging to the first. Cp. ἀνήκω 7. 9. γ 4, 7. 13. 7.

135. 4. 'Yδάρνεα: prob. the Hydarnes mentioned 7. 83. 3 and 7. 211.4 as leader of the ἀθάνατοι, and son of the Hydarnes who was one of the seven conspirators (3. 70).

— 6. σφεας Ιστία: entertained them. — ξείνια προθέμενος: cp. 7.

ξεινίζων δε είρετο [λέγων] τάδε · *Ανδρες Λακεδαιμόνιοι, τί δη φεύγετε βασιλεί φίλοι γενέσθαι; δράτε γαρ ώς επίσταται βασιλεύς ανδρας αγαθούς τιμαν, ές έμε τε καὶ τὰ ἐμὰ πρήγματα ἀποβλέποντες. οὖτω δὲ καὶ 10 ύμεις ει δοίητε ύμέας αὐτοὺς βασιλεί (δεδόξωσθε γὰρ πρὸς αὐτοῦ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί), ἔκαστος ἃν ὑμέων άρχοι γης Έλλά ος δόντος βασιλέος. πρὸς ταῦτα ύπεκρίναντο τάδε · *Τδαρνες, οὐκ έξ ἴσου γίνεται ή συμβουλίη ή ές ήμέας τείνουσα. τοῦ μεν γάρ πεπειρητς μένος συμβουλεύεις, τοῦ δὲ ἄπειρος ἐών τὸ μὲν γὰρ δούλος είναι έξεπίστεαι, έλευθερίης δε ούκω έπειρήθης, οὖτ' εἰ ἔστι γλυκὺ οὖτ' εἰ μή. εἰ γὰρ αὐτῆς πειρήσαιο, οὐκ αν δόρασι συμβουλεύοις ἡμιν περί αὐτης μάχεσθαι, 136 άλλα και πελέκεσι. ταῦτα μεν 'Υδάρνεα ἀμείψαντο · ένθεύτεν δε ώς ανέβησαν ες Σούσα καὶ βασιλεί ες όψιν ηλθον, πρώτα μεν των δορυφόρων κελευόντων καὶ ἀνάγκην σφι προσφερόντων προσκυνείν βασιλέα προσπίπτοντας οὐκ ἔφασαν ώθεόμενοι πρὸς αὐτῶν ἐπὶ κεφαλὴν 5

29. 4.—8. τί δή: Why, pray!—

11. ὑμεῖς εἰ δοίητε: note emphatic position of the pron. — δεδόξωσθε: as 9. 48. 19. Herodotean word = Att. δοξάζω. Fut. pf. denotes certainty. GMT. 79.—12. πρὸς αὐτοῦ: see on 7. 2. 12.— ἔκαστος: shows that by ὑμέων all the Spartans are meant.—13. ἄρχοι γῆς Ἑλλάδος: compare the promises of Cyrus to the Greeks, Xen. Anab. 1. 7. 6, 7.—14. οὐκ ξέσου... τείνουσα: the advice as pertaining to us is unequal, i.e. one-

sided.—17. trupfors, respirate: note aor. pass. and aor. mid. with same force.

136. I. ταθτα μὲν Ὑδάρνεα ἀμεί-ψαντο: cognate and personal acc., as 2. 173. 21, 3. 52. 23; usually acc. of pers. and dat. of thing (7. 161. 3).—2. βασιλεί ἐς ὄψιν ἢλθον: dat. of interest, practically possession. Cp. 7. 146. 12.—4. προσκυνείν βασιλέα προσπίπτοντας: to do obeisance to the king by falling down before him.—5. οὐκ ἄφασαν...οὐδαμά: they said that

ποιήσειν ταθτα οθδαμά · οθτε γάρ σφίσι έν νόμφ είναι · ανθρωπον προσκυνείν οὖτε κατά ταῦτα ἤκειν : ώς δὲ άπεμαχέσαντο τοῦτο, δεύτερά σφι λέγουσι τάδε καὶ λόγου τοιοῦδε ἐχόμενα · 3 βασιλεῦ Μήδων, ἔπεμψαν ήμέας Λακεδαιμόνιοι άντὶ τῶν ἐν Σπάρτη ἀπολομένων 10 κηρύκων ποινην έκείνων τείσοντας, λέγουσι δε αὐτοῖσι ταῦτα Ξέρξης ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐκ ἔφη ὅμοιος έσεσθαι Λακεδαιμονίοισι · κείνους μέν γάρ συγχίαι τὰ πάντων ἀνθρώπων νόμιμα ἀποκτείναντας κήρυκας, αὐτὸς δὲ τὰ ἐκεί οισι ἐπιπλήσσει ταῦτα οὐ ποιήσειν, οὐδὲ 15 άνταποκτείνας έκείνους άπολύσειν Λακεδαιμονίους της 137 αἰτίης. οὖτω ἡ Ταλθυβίου μῆνις καὶ ταῦτα ποιη τάντων Σπαρτιητέων ἐπαύσατο τὸ παραυτίκα, καίπερ ἀπονο στησάντων ές Σπάρτην Σπερθίεω τε καὶ Βούλιος. χρόνω δὲ μετέπειτα πολλῷ ἐπηγέρθη κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ ᾿Αθηναίων πόλεμον, ώς λέγουσι Λακεδαιμόνιοι.ς τοῦτό μοι ἐν τοῖσι θειότατον φαίνεται γενέσθαι. ὅτι μεν γαρ κατέσκηψε ες άγγελους ή Ταλθυβίου μηνις ούδε επαύσατο πρὶν ἡ εξήλθε, τὸ δίκαιον οὕτω έφερε. τὸ δὲ συμπεσείν ἐς τοὺς παίδας τῶν ἀνδρῶν τούτων

even if they were thrust head downwards they would not do this. Cp. Verg. Aen. 1. 116 pronus volvitur in caput. — 7. κατὰ ταῦτα: for this purpose. — 8. σφι λέγουσι: repeated in 11 (λέγουσι δὲ αὖτοῦσι) and dependent on ἔφη (12). — 9. λόγου τοιοῦδε ἐχόμενα: things of such purport. Cp. 7. 5. 8.— 12. μεγαλοφροσύνης: for other instances of X.'s magnanimity, cp.

7. 27-29, 7. 146, 147.—15. τὰ ἐκείνοισι ἐπιπλήσσει: what he censures in those.

137. I. καί: connects ούτω and genitive absolute. — 6. ** τοίσι θειότατον: among the most divine.

S. 1089; HA. 652. The idiom occurs ten times in Thuc. — 9. συμπεσείν: substituted for variety for κατασκήψαι, hence with ές c. acc.; otherwise c. dat. — ès

τῶν ἀναβάντων πρὸς βασιλέα διὰ τὴν μῆνιν, ἐς Νικόλαν 10 τε τὸν Βούλιος καὶ ἐς ᾿Ανήρι ττον τὸν Σπερθίεω, ὁς εἶλε ㆍΑλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος ὁλκάδι καταπλώσας πλήρει ἀνδρῶν, δῆλον ὧν μοι ὅτι θεῖον ἐγένετο τὸ πρῆγμα [ἐκ τῆς μήνιος] · οἱ πεμφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἄγγελοι ἐς τὴν ᾿Ασίην, προδοθέντες δὲ ὑπὸ Σιτάλκεω τοῦ 15 Τήρεω Θρῃκῶν βασιλέος καὶ Νυμφοδώρου τοῦ Πυθέω ἀνδρὸς ᾿Αβδηρίτεω, ἤλωσαν κατὰ Βιτάνθην τὴν ἐν Ἑλλησπόντω, καὶ ἀπαχθέντες ἐς τὴν ᾿Αττικὴν ἀπέθανον ὑπὸ ᾿Αθηναίων, μετὰ δὲ αὐτῶν καὶ ᾿Αριστέας ὁ ᾿Αδειμάντου Κορίνθιος ἀνήρ.

Ταῦτα μέν νυν πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον ἐγένετο τοῦ βασιλέος στόλου, ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον. 38 ἡ δὲ στρατηλασίη ἡ βασιλέος οὔνομα μὲν εἶχε ὡς ἐπ᾿ Αθήνας ἐλαύνει, κατίετο δὲ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. πυνθανόμενοι δὲ ταῦτα πρὸ πολλοῦ οἱ Ἑλληνες οὐκ ἐν ὁμοίῳ πάντες ἐποιέοντο. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν δόντες γῆν

τοὺς παίδας: i.e. as an example of the law that children suffer for their father's crimes. Cp. 7. 197. 21.—12. 'Αλιίας: Halieis, a town in Argolis near Hermione, had been colonized from Tiryns.—13. δήλον ὧν μοι: sc. ἐστίν. Anacoluthon, owing to length of sent., τὸ πρῆγμα resuming τὸ συμπεσεῖν.—[ἐκ τῆς μήνιος]: see App.—14. οῦ πεμφθέντες: 430 B.C.—
15. Σιτάλκεω: an ally of the Athenians.—16. Νυμφοδώρου: brotherin-law of Sitalces and proxenus of the Athenians.—17. Βισάνθην τὴν

έν Έλλησπόντφ: more exactly on the Propontis, the Hellespont being loosely used for the whole region. See on 7. 95. 9.—19. 'Apuστίας: 'Αρμοτεύς in Thuc. 2. 67. 1.

DREAD OF THE PERSIAN: ATHENS THE SAVIOR OF GREECE (CC. 138, 139)

138. 3. πρό πολλοθ: cp. 7. 130. 7. — οδκ ἐν ὁμοιφ πάντες ἐποιέοντο: did not all regard it in like manner, as 8. 109. 16. For the verb in this sense in the middle voice, cp. 7. 14. 6, 7. 117. 7, 7. 181. 8

τε καὶ ὕδωρ τῷ Πέρση είχον θάρσος ὡς οὐδὲν πεισός μενοι ἄχαρι πρὸς τοῦ βαρβάρου · οἱ δὲ οὐ δόντες ἐν δείματι μεγάλω κατέστασαν, άτε οὖτε νεῶν ἐουσέων έν τη Ελλάδι ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, οὖτε βουλομένων τῶν πολλῶν ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, 139 μηδιζόντων δε προθύμως. ενθαθτα αναγκαίη εξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων ανθρώπων, όμως δέ, τη γέ μοι φαίνεται είναι άληθές, οὐκ ἐπισχήσω. εἰ ᾿Αθηναῖοι καταρρωδήσαντες τὸν έπιόντα κίνδυνον έξέλιπον την σφετέρη", ή και μής έκλιπόντες άλλα μείναντες έδοσαν σφέας αὐτοὺς Ξέρξη, κατά τὴν θάλασσαν οὐδαμοὶ αν ἐπειρωντο ἀντιούμενοι βασιλεί. εί τοίνυν κατά την θάλασσαν μηδείς ήντιοῦτο Ξέρξη, κατά γε αν την ήπειρον τοιάδε εγώνετο. εί καὶ πολλοί τειχέων κιθώνες ήσαν έληλαμένοι διά τοῦ Ἰσθ- 10 μοῦ Πελοποννησίοισι, προδοθέντες αν Λακεδαιμόνιοι ύπὸ τῶν συμμάχων οὐκ ἐκόντων ἀλλ' ὑπ' ἀναγκαίης,

50. 25.—8. ἀριθμόν: acc. of spec. Cp. ἐς τὸν ἀριθμόν 7. 97. 9.— ἀξιομάχων: cp. 7. 101. 11, 7. 157. 16.
139. I. ἀναγκαίη ἐξέργομαι: as 7. 96. 6.—2. ἐπίφθονον... ἀνθράπων: invidious in the eyes of most of the Greeks. This was perhaps written by Hdt. about the time of the opening of the Peloponnesian War when so many Greek states were arrayed against Athens.—4. οὐκ ἐπισχήσω: sc. γνώμην ἀποδίξασθαι.— καταρρωδήσαντες: cp. 7. 38. 2.—5. ἐξόλιπον τὴν σφετί-

- 5. ούδεν πεισόμενοι άχαρι: cp. 7.

ρην: cp. 7. 143. 17.— 7. ἐπειράντο ἀντιούμενοι: suppl. ptc., as 7. 148. 8, 7. 172. 19 — 10. τειχίων κιθάνει: poetic for τείχη. As the coat protects the body, so the walls the city. Cp. 1. 181. 1 τὸ τείχος θώρηξ ἐστί, Χεπ. Σγμέρος. 4. 38 πάνυ μὲν ἀλεεινοὶ χιτῶνες οἱ τοῖχοί μοι δοκοῦσι εἶναι, Demades, αρμά Athen. 3. 99. 9, (τὸ τεῖχος) ἐσθῆτα τῆς πόλεως. Cp. also λάινον χιτῶνα Hom. Γ 57.— διὰ τοῦ Ἱσθμοῦ: a wall was hastily built across after the battle of Thermopylae (8. 71).— 11. προδοθέντες: deserted.—

κατά πόλις άλισκομένων ύπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ τοῦ Βαρβάρου, έμουνώθησαν, μουνωθέντες δὲ αν καὶ ἀποδεξάμενοι έργα μεγάλα ἀπέθανον γενναίως. ἡ ταῦτα τν 15 έπαθον, ή πρὸ τοῦ ὁρῶντες αν καὶ τοὺς ἄλλους Ελληνας μηδίζοντας όμολογίη αν έχρήσαντο προς Ξέρξην. καὶ οὖτω αν ἐπ' ἀμφότερα ἡ Ἑλλὰς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσησι. την γαρ ώφελίην την των τειχέων των δια τοῦ ' Ισθμοῦ ἐληλαμένων οὐ δύναμαι πυθέσθαι ήτις αν ήν 20 βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης. νῦν δὲ ᾿Αθηναίους αν τις λέγων σωτήρας γενέσθαι της Ελλάδος οὐκ αν αμαρτάνοι τὸ ἀληθές οῦτοι γὰρ ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε· έλόμενοι δε τὴν Ἑλλάδα περιείναι ἐλευθέρην, τοῦτο τὸ 25 Έλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπόν, οσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οδτοι ήσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλέα μετά γε θεοὺς άνωσάμενοι. οὐδέ σφεας χρηστήρια φοβερὰ ἐλθόντα έκ Δελφων καὶ ές δείμα βαλόντα έπεισε έκλιπείν την Ελλάδα, άλλὰ καταμείναντες ἀνέσχοντο τὸν ἐπιόντα 30 έπὶ τὴν χώρην δέξασθαι.

13. κατά πόλις: city after city. — 14. καί: $even = \kappa αίπερ.$ — 16. πρό τοῦ: cp. 7. 16. β 9. — 17. ἄν: note repetition of ἄν, as 23 below. — 18. ἐπ' ἀμφότερα: in both cases, i.e. whether they died nobly or came to terms. — 19. τὴν ώφελίην: prolepsis. — 21. νῦν δέ: cp. 7. 50. 20. — 23. ἀμαρτάνοι τὸ ἀληθές: note the rare const. of the acc. — ἐπὶ ὁκότερα τῶν πρηγμάτων: i.e. to whichever side, Greek or Persian.

-24. ταθτα βέψειν ξμελλε: that was going to (weigh down) preponderate. — 26. μή: because the rel. clause is conditional. — 27. οὐτοι... οἱ ἐπεγείραντες: for art. and ptc. as pred., cp. 7. 2. 12, 7. 10. η7. — 29. ἐς δεῖμα βαλόντα: poetical form of expression for δεῖμα ἐνέβαλον αὐτοῖς. — 30. ἀνέσχοντο: = sustinuerunt, they endured; here construed with infinitive, usually with participle.

10

140 Πέμψαντες γὰρ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους χρηστηριάζεσθαι ἦσαν ἔτοιμοι καί σφι ποιήσασι περὶ τὸ ἱρὸν τὰ νομιζόμενα, ὡς ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἴζοντο, χρῆ ἡ Πυθίη, τῆ οὖνομα ἦν ᾿Αριστονίκη, τάδε・

⁸Ω μέλεοι, τί κάθησθε; λιπων φεῦγ' ἔσχατα γαίης Δώματα καὶ πόλιος τροχοειδέος ἄκρα κάρηνα. Οὖτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδον οὖτε τὸ σῶμα, Οὖτε πόδες νέατοι οῦτ' ὧν χέρες, οὅτε τι μέσσης Λείπεται, ἀλλ' ἄςηλα πέλει · κατὰ γάρ μιν ἐρείπει Πῦρ τε καὶ ὀξὺς ᾿Αρης, Συριηγενὲς ἄρμα διώκων.

ORACLES: THE WOODEN WALL; THEMISTOCLES' INTERPRETA-TION. HIS BUILDING OF THE FLEET (CC. 140-144)

140. Ι. πέμψαντες: about 482 B.C., as may be inferred from 7. 145. — 2. χρηστηριάζεσθαι : $= \chi \rho \hat{\eta}$ σθαι τῷ χρηστηρίω 7. 141. 6. — 3. To ipov: the whole sacred precinct including the temple and all that belonged thereto; vyós the temple itself; τὸ μίγαρον the inner shrine (or ἄδυτον 17). In the ἄδυτον of the temple at Delphi was a golden statue of Apollo and back in the shadowy recess the tripod of the Pythia over a deep fissure in the rock. — τὰ νομιζόμενα: i.e. the customary preparatory purifications and sacrifices. - 4. h IIvein: the Pythian priestess who uttered from the tripod the oracles which

were taken down by the προφήται and promulgated in hexameter. See on 7. 111. 8. — 6. λιπών: connect with $\delta \omega \mu a \tau a \dots \kappa a \rho \eta \nu a$. The address is through the θεοπρόποι to the people at Athens. - Toyara yains: as Hes. Theog. 731. For the terminal acc., see S. 1588; HA. 722. — 7. τροχοειδέος: referring to the circular city wall (called κύκλος 1. 98. 21). — ἄκρα κάρηνα: = 'Ακρόπολις. Cp. Hom. B 869 Mυκάλης αἰπεινὰ κάρηνα. — 8. μένει εμπεδον: as Hom. E 527, P 434. -9. πόδες νέατοι: the feet below. So in Hom. B 824, of a mountain, πόδι νείατον "Ιδης. - ούτ' ών: μος yet. Cp. Hom. β 200. — μέσσης: sc. $\tau \hat{\eta} s \pi \acute{o} \lambda \iota o s$. — 10. $\ddot{a} \xi \eta \lambda a$: = άδηλα, unseen, i.e. annihilated. μιν : ί.ε. τὴν πόλιν. — Ι Ι. ὀξὺς "Αρης : as often in Homer; here referring to Xerxes. - Συριηγενές άρμα

15

Πολλά δὲ κάλλ' ἀπολεῖ πυργώματα, κοὖ τὸ σὸν οἶον · Πολλοὺς δ' ἀθανάτων νηοὺς μαλερῷ πυρὶ δώσει, Οἴ που νῦν ἱδρῶτι ῥεούμενοι ἐστήκασι, Δείματι παλλόμενοι, κατὰ δ' ἀκροτάτοις ὀρόφοισι Αἷμα μέλαν κέχυται, προϊδὸν κακότητος ἀνάγκας. 'Αλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν.

141 ταῦτα ἀκούσαντες οἱ τῶν ᾿Αθηναίων θεοπρόποι συμφορῆ τῆ μεγίστη ἐχρέωντο. προβάλλουσι δὲ σφέας αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρησμένου Τίμων ὁ ᾿Ανδροβούλου, τῶν Δελφῶν ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τῷ μάλιστα, συνεβούλευέ σφι ἰκετηρίας λαβοῦσι δεύτερα αὖτις 5 ἐλθόντας χρῆσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἰκέτας. πειθομέ-

διώκων: driving a Syrian chariot. Cp. Aesch. Pers. 85 Σύριον άρμα διώκων. The term Syrian in both Hdt, and Aesch, means no more than Asiatic. - 14. ίδρῶτι ῥεούμεvoi: what is usually said of statues of the gods here applied to their temples. For the portent, cp. schol. όταν μέλλη τι συμβαίνειν χαλεπόν, είωθε τὰ ἀγάλματα ίδροῦν.— 15. δείματι παλλόμενοι: quivering with fear, as hymn to Demeter 294. - όρόφοισι: dat. with κατακέχυται, as Hom. Γ 10, Υ 282, for more usual gen. With the passage, cp. Hom. υ 354 αίματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι sprinkled with blood are the walls and the fair compartments. — 16. προϊδόν: = προφαΐνον. The blood, thought of here as endowed with life, sees the approach of unavoidable evil (κακότητος ἀνάγκας). — 17. 'Αλλ' **Υτον**: the Pythia addresses now directly the θεοπρόποι, evidently two in number. — κακοίς δ' ἐπικίδνατε θυμόν: "brood on the ills that await you" (Rawl.), lit. spread your soul over your ills.

141. I. συμφορή... έχρέωντο: because the utter destruction of the city was foretold. For the expression, cp. 7. 134. 8.—2. προβάλλουσι σφέας αὐτούς: giving themselves up for lost, from the habit of casting one's self upon the ground in despair.—4. ὅμοια τῷ μάλιστα: see on 7. 118. 8.—5. ἰκετηρίας: i.e. the olive branches carried by suppliants.— δεύτερα αὖτις: also 4. 76. 3, like Homer.—6. ἐλθόντας χρήσθαι: the inf. attracts the ptc. into the acc.—χρήσθαι τῷ χρηστηρίῳ: = χρηστη-

15

νοισι δε ταῦτα τοῖσι 'Αθηναίοισι καὶ λέγουσι ' Ώναξ, χρῆσον ἡμῖν ἄμεινόν τι περὶ τῆς πατρίδος, αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάσδε τάς τοι ἤκομεν φέροντες ' ἡ οῦ τοι ἄπιμεν ἐκ τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' αὐτοῦ τῆδε μενέομεν ἔστ' ἄν 10 καὶ τελευτήσωμεν, ταῦτα δε λέγουσι ἡ πρόμαντις χρῆ δεύτερα τάδε

Οὐ δύναται Παλλὰς Δί 'Ολύμπιον ἐξιλάσασθαι, Λισσομένη πολλοῖσι λόγοις καὶ μήτιδι πυκυῆ. Σοὶ δὲ τόδ' αὖτις ἔπος ἐρέω, ἀδάμαντι πελάσσας · Τῶν ἄλλων γὰρ ἁλισκομένων ὅσα Κέκροπος οὖρος Ἐντὸς ἔχει κευθμών τε Κιθαιρῶνος ζαθέοιο, Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τὸ σὲ τέκνα τ' ὀνήσει. Μηδὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν καὶ πεζὸν ἰόντα Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἦσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν

ριάζεσθαι 7. Ι40. 2. — 8. χρήσον: for act. and mid. see on 7. 111. 9. — 9. To: for thee, dat. of interest. ού τοι: τοι strictly perhaps ethical dat. - 10. αὐτοῦ τῆδε: see on 7. 10. θ 12. — 11. ταθτα δὲ λέγουσι: repeats beginning of sentence (7). Cp. 7. 136. 8, 11. — ή πρόμαντις: as 7. 111. 9. Cp. 7. 140. 4.-13. Παλλάς: as πολιούχος or patron goddess of Athens. - 15. á8áμαντι πελάσσας: bringing it nigh to (i.e. making it firm as) adamant. The meaning is the same as the Homeric formula τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον έσται, i.e. this second answer is unchangeable. The ptc. is masc. because Apollo speaks. — 16. Κέκροπος ούρος: the Acropolis, reputed to have been first settled by Cecrops. — 17. κευθμών Kilaipavos: the Vale of Cithaeron, this mountain being on the natural boundary between Attica and Boeotia. - 18. Tpitoyevel: for the usual Τριτογενεία, also Hom. hymn 28. 4; Ar. Eq. 1189. — εὐρύοπα: wide - voiced, far - sounding. -20. iπποσύνην: cavalry, poetical; abstract for concrete, as κελευσμοσύνης Ι. Ι 57. 8, σίτησιν 3. 23. 5, παχύτητος 4. 23. 15, χρησμοσύνης 9. 33. 22. — µéveiv: await; inf. for imv., as 7. 159. 8, esp. freq. in Hom.

Νῶτον ἐπιστρέψας · ἔτι τοί ποτε κἀντίος ἔσση. ^{*}Ω θείη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὰ τέκνα γυναικῶν *Η που σκιδναμένης Δημήτερος ἡ συνιούσης.

142 Ταῦτά σφι ἠπιώτερα γὰρ τῶν προτέρων καὶ ἢν καὶ ἐδόκει εἶναι, συγγραψάμενοι ἀπαλλάσσοντο ἐς τὰς ᾿Αθήνας. ὡς δὲ ἀπελθόντες οἱ θεοπρόποι ἀπήγγελλον ἐς τὸν δῆμον, γνῶμαι καὶ ἄλλαι πολλαὶ γίνονται διζημένων τὸ μαντήιον καὶ αἴδε συνεστηκυῖαι μάλιστα · 5 τῶν πρεσβυτέρων ἔλεγον μετεξέτεροι δοκεῖν σφίσι τὸν θεὸν τὴν ἀκρόπολιν χρῆσαι περιέσεσθαι · ἡ γὰρ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν ᾿Αθηνέων ῥηχῷ ἐπέφρακτο. οἱ μὲν δὴ [κατὰ τὸν φραγμὸν] συνεβάλλοντο τοῦτο τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι, οἱ δ᾽ αὖ ἔλεγον τὰς νέας σημαίνειν τὸν ιο θεόν, καὶ ταύτας παραρτεῖσθαι ἐκέλευον τὰ ἄλλα ἀπέντας. τοὺς ὧν δὴ τὰς νέας λέγοντας εἶναι τὸ ξύλινον τεῖχος ἔσφαλλε τὰ δύο τὰ τελευταῖα ῥηθέντα ὑπὸ τῆς Πυθίης,

- 22. τοι: look you, particle of asseveration. This line gives some encouragement to the Athenians. - κάντίος: = καὶ ἀντίος. - 23. ἀπολεῖς δέ: common position of δέ in invocations in poetry. Cp. I. 32. 3, 8. 68. α 4. - 24. ἤ που κτί: either perchance when the corn is scattered or gathered in, i.e. at seed-time or harvest. The battle of Salamis occurred on Sept. 28th about the time of the autumn sowing. - Δημήτερος: by metonymy for σῖτος.

142. 1. γάρ: = ἐπεί, as the

for-clause anticipates its logical

position. Cp. 7. 44. 2. — 4. ἐς τὸν δημον: unto the people; const. with verbs of saying. Cp. εἶπε ἐς πάντας 8. 26. 13. — διζημένων τὸ μαντήιον: seeking the meaning of the oracle. — 5. συνεστηκυῖαι: conflicting. Cp. 7. 225. 5. — 6. μετεξέτεροι: Ion. for ἔνιοι. — 8. τὸ πάλαι: cp. τὸ παλαιόν, 7. 59. 13, 7. 89. 8. — ϸηχῷ: by a thorn hedge. — 9. [κατὰ τὸν φραγμόν]: on reading see App. — συνεβάλλοντο: coniciebant. — 11. παραρτεῦσθαι: = πιρασκευάζεσθαι, as 7. 20. 2. — 12. ὧν δἡ: indeed. — 13. ἔσφαλλε:

^{*}Ω θείη Σαλαμίς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν *Η που σκιδναμένης Δημήτερος ἡ συνιούσης.

15

κατὰ ταῦτα τὰ ἔπεα συνεχέοντο αἱ γνῶμαι τῶν φαμένων τὰς νέας τὸ ξύλινον τεῖχος εἶναι οἱ γὰρ χρησμολόγοι ταύτη ταῦτα ἐλάμβανον, ὡς ἀμφὶ Σαλαμῖνα δεῖ
143 σφεας ἐσσωθῆναι ναυμαχίην παρασκευασαμένους. ἦν
δὲ τῶν τις ᾿Αθηναίων ἀνὴρ ἐς πρώτους νεωστὶ παριών,
τῷ οὖνομα μὲν ἦν Θεμιστοκλῆς, παῖς δὲ Νεοκλέος
ἐκαλεῖτο. οὖτος ὡνὴρ οὐκ ἔφη πᾶν ὀρθῶς τοὺς χρησμολόγους συμβάλλεσθαι, λέγων τοιάδε, εἰ ἐς ᾿Αθη-ς

staggered, misled. — 17. κατά ταθτα τά έπεα: in view of these verses. — συνεχέοντο: were obscured, i.e. made doubtful, confundebantur; for if the wooden wall meant the fleet, how could safety be promised when these two verses portended defeat at Salamis (line 20)?—18. χρησμολόγοι: see on 7. 6. 12.—19. ταύτη: prospective, looking to the ως clause.— ἐλάμβανον: took, i.e. understood, elsewhere in Hdt. with νόψ or φρενί.— ὡς δεῖ: see on 7. 2. 3.—20. παρασκευασαμένους: conditional.

143. 2. τῶν τις ᾿Αθηναίων: τις regularly so intrudes in Hdt., whereas in Attic Greek only the addition of some other attrib. word with the noun makes this possible.

- ἐς πρώτους νεωστὶ παριών: ptc. impf., who had only lately been coming to the front. Cp. 7. 134.

13. Themistocles belonged to the

Lycomidai, a family old, though not of the highest rank, that was settled in Phlya. But his mother was un-Attic (Plut. Them. 1), and he attained citizenship prob. through the enfranchisement made by Cleisthenes. As archon in 493 (Dion. Hal. Arch. 6. 34) he began the construction of the harbor of Piraeus; with Aristides he led the center at Marathon (Plut. Aristid. 5); in the war with Aegina he put through the decree that the income from the Laureian silver mines should be spent upon the fleet (7. 144); since the ostracism of his rival Aristides in 482 (8.79) he was as στρατηγός the first man in the state. - 4. ἐκαλεῦτο: so freq. where the father's name is men-Cp. 6. 88. 4. — wvhp: crasis for o avip. - 5. is Abyvaious elxe: see on 7. 130. 13. But possibly είχε είρημένον is periphraναίους είχε τὸ ἔπος εἰρημένον ἐόντως, οὐκ ἄν οὕτω μιν δοκεῖν ἠπίως χρησθήναι, ἀλλὰ ὥδε τω σχετλίη Σαλαμίς, ἀντὶ τοῦ τω θείη Σαλαμίς, εἴ πέρ γε ἔμελλον οἱ οἰκήτορες ἀμφ' αὐτἢ τελευτήσειν. ἀλλὰ γὰρ ἐς τοὺς πολεμίους τῷ θεῷ εἰρῆσθαι τὸ χρηστήριον συλλαμτο βάνοντι κατὰ τὸ ὀρθόν, ἀλλὰ οὐκ ἐς ᾿Αθηναίους. παρασκευάζεσθαι ὧν αὐτοὺς ὡς ναυμαχήσοντας συνεβούλευε, ὡς τούτου ἐόντος τοῦ ξυλίνου τείχεος. ταύτη Θεμιστοκλέος ἀποφαινομένου ᾿Αθηναίοι ταῦτα σφίσι ἔγνωσαν αἰρετώτερα εἶναι μᾶλλον ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, οἱ τς οὐκ ἔων ναυμαχίην ἀρτεῖσθαι, τὸ δὲ σύμπαν εἶπαι οὐδὲ χεῖρας ἀνταείρεσθαι, ἀλλὰ ἐκλιπόντας χώρην τὴν ᾿Αττι-14 κὴν ἄλλην τινὰ οἰκίζειν. ἐτέρη τε Θεμιστοκλεῖ γνώμη ἔμπροσθε ταύτης ἐς καιρὸν ἠρίστευσε, ὅτε ᾿Αθηναίοισι

sis for εἴρητο (Stein). — 6. ἐόντως: belongs to $\epsilon l\chi \epsilon . - \mu \iota \nu := \epsilon \omega \nu \tau \acute{o} \nu$ subj. of δοκείν. — 8. του: substantives the whole phrase. Cp. 7. 51. 16. - 9. dud' avrn: about it, hence for it. dupi c. dat., freq. in Hdt., Hom. and other poets, not in Att. prose. - dala yap kti.: should properly be substantiating or causal clause for the apod. παρασκευάζεσθαι κτέ., but the return to direct discourse in the second sent, causes an anacoluthon. We may render, But in truth the oracle, etc. - 10. ouxλαμβάνοντι: in the sense of έλάμ-Bavov 7. 142. 19. For dat. of observer, see S. 1497; HA. 771 b. κατά τὸ ὁρθόν: - $\delta \rho \theta \hat{\omega}_{S}$. —

14. ἐγνωσαν: judged. — 15. μάλλον: pleonastic after αἰρετώτερα. Cp. 7. 50. 6. — 16. οὐκ των: vetabant. — ἀρτείσθαι: Ion. for παρασκευάζεσθαι (11). — τὸ σύμπαν είπαι: to speak it in a word, in short. S. 2012 a; HA. 956. — 17. ἀλλὰ ἐκλιπόντας κτί.: sc. ἐκέλευον from οὐκ των. See on 7. 104. 22.

144. I. Θεμιστοκλετ: dat. of interest, as belonging to the whole sent., rather than poss. gen. with γνώμη. — 2. ἔμπροσθε ταύτης: i.e. in the Aeginetan war which began 491 B.C. — ἐς καιρόν: αρροτιπιείγ. Cp. ἐς δέον, l. 11. — ἡρίστευσε: = ἐνίκησε. — ᾿Αθηναίοισι: construed with the gen. abs., though really

γενομένων χρημάτων μεγάλων έν τῷ κοινῷ, τὰ ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσήλθε των ἀπὸ Λαυρείου, ἔμελλον λάξεσθαι όρχηδον εκαστος δέκα δραχμάς τότε Θεμι-ς στοκλέης ανέγνωσε 'Αθηναίους της διαιρέσιος ταύτης παυσαμένους νέας τούτων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι διηκοσίας ές τὸν πό\εμον, τὸν πρὸς Αἰγινήτας λέγων. οὖτος γὰρ ὁ πόλεμος συστὰς ἔσωσε τότε τὴν Ἑλλάδα, άναγκάσας θαλασσίους γενέσθαι 'Αθηναίους. αί δὲ ές 10 τὸ μὲν ἐποιήθησαν, οὐκ ἐχρήσθησαν, ἐς δέον δὲ οὖτω τη Ελλάδι εγένοντο. αθταί τε δη αι νέες τοισι 'Αθηναίοισι προποιηθείσαι ὑπῆρχον, ἐτέρας τε ἔδει προσέδος τέ σφι μετά το χρηστήριον ναυπηγεῖσθαι. βουλευομένοισι ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὸν βάρβαρον 15 δέκεσθαι τησι νηυσί πανδημεί, τῷ θεῷ πειθομένους, αμα Έλλήνων τοισι βουλομένοισι.

subj. of $\xi \mu \in \lambda \lambda o \nu$. — 3. $\epsilon \nu \tau \hat{\varphi} \kappa o \iota \nu \hat{\varphi}$: in the public treasury. - 4. Two άπο Λαυρείου: for τῶν ἐν by attraction of prep. These silver mines, which extended from coast to coast just back of Sunium, belonged to the state, but were farmed out to private individuals for one twenty-fourth of the income, besides a special sum for any fresh mine. — 5. ὀρχηδόν: viritim, only here. — 6. ἀνέγνωσε: ἔπεισε. — 7. τούτων τῶν χρημάτων: gen. of price. - 8. Sinkoolas: as the Athenian citizens at that time. acc. to Hdt. (5. 97), numbered 30,000, the sum that would accrue in this way, about 50 talents, was far too small to build 200 ships. Other authors give the number of new ships at 100 (Nep. Themist. 2; Polyaen. 1. 30). Athens had seventy ships before this decree (6. 89. 9, 6. 132. 3) and at Salamis the number was 200 (8.61.9). - 9. - 9. отая: having arisen. Cp. 8. 142. 20 εστ' αν ὁ πόλεμος οδε συνεστήκη. — 11. έχρήσθησαν: this pass is rare. -- 12. ἐγένοντο: = ἐποιήθησαν, this pass. being rare. - 13. unfloxov: were ready. - ibei: doubtless so decreed when preparations for war were made. Reserve ships seem actually to have been built, for the losses at Artemisium had been made good before Salamis.

Τὰ μὲν δὴ χρηστήρια ταῦτα τοῖσι Αθηναίοισι έγεγόνει · συλλεγομένων δε ές τώυτο τῶν Ελλήνων τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα τὰ ἀμείνω φρονεόντων καὶ διδόντων σφίσι λόγον καὶ πίστιν, ἐνθαῦτα ἐδόκει βουλευομένοισι αὐτοῖσι πρῶτον μὲν χρημάτων πάντων καταλλάσσεσθαι 5 τάς τε έχθρας καὶ τοὺς κατ' ἀλλήλους ἐόντας πολέμους · ησαν δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχρημένοι, ὁ δὲ ὧν μέγιστος 'Αθηναίοισί τε καὶ Αἰγινήτησι. μετὰ δὲ πυνθανόμενοι Εέρξην σὺν τῷ στρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι έβουλεύσαντο κατασκόπους πέμπειν ές τὴν Ασίην τῶν 10 βασιλέος πρηγμάτων, ές *Αργος τε άγγελους δμαιχμίην συνθησομένους πρός τον Πέρσην, καὶ ές Σικελίην άλλους πέμπειν παρά Γέλωνα τον Δεινομένεος, ές τε Κέρκυραν κελεύσοντας βοηθείν τη Έλλάδι, καὶ ές Κρήτην ἄλλους, φρονήσαντες εί κως έν τε γένοιτο τὸ 15 Έλληνικον καὶ εἰ συγκύψαντες τώυτο πρήσσοιεν πάντες,

FEDERAL CONGRESS; ALL FEUDS RENOUNCED; SPIES SENT TO SARDIS; MAGNANIMITY OF XERXES (CC. 145-147).

145. 2. is τώντό: i.e. at the Isthmus as a central point where all routes came together, by sea and land. — τῶν . . . φρονεόντων: who had the better mind about Hellas, opp. to μηδίζειν. Cp. 7. 172. 7. — 3. διδόντων . . . πίστιν: taking counsel with and giving pledges to one another. σφίσι = ἀλλήλοις. S. 1231; HA. 686 b. — 4. βουλευομίνοισι: repeats and explains διδόντων σφίσι λόγον,

as 6. 138. 16. — 5. πρώτον πάντων: primum omnium. — καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας: cp. καταλυσάμενοι τὰς ἔχθρας 7. 146. 2. — 6. κατ΄: among or against. - 7. hour . . . έγκεχρημένοι: they had been hard pressed in some other wars also. The passage is obscure. Among emendations proposed are eykeκρημένοι (concocted, stirred up, i.e. wars) and έγκεχειρημένοι (taken in hand). - 11. oualxulyv: spearalliance, old term for συμμαχία. Cp. 8. 140. a 22; Thuc. 1. 18. 25. - 15. et кыз: if haply. S. 2354; HA. 907; GMT. 489. - 16. ovyкифачтев: bending forward to-

ώς δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶσι Ελλησι. τὰ δὲ Γέλωνος πρήγματα μεγάλα έλέγετο είναι, οὐδαμῶν 146 Έλληνικών τών οὐ πολλὸν μέζω. ὡς δὲ ταῦτά σφι έδοξε, καταλυσάμενοι τὰς έχθρας πρώτα μέν κατασκόπους πέμπουσι ές την 'Ασίην ἄνδρας τρείς. οί δὲ ἀπικόμενοί τε ές Σάρδις καὶ καταμαθόντες την βασιλέος στρατιήν, ως ἐπάϊστοι ἐγένοντο, βασανισθέντες ὑπὸς τῶν στρατηγῶν τοῦ πεζοῦ στρατοῦ ἀπήγοντο ὡς ἀπολεόμενοι. καὶ τοῖσι μὲν κατεκέκριτο θάνατος, Ξέρξης δὲ ὡς ἐπύθετο ταῦτα, μεμφθεὶς τῶν στρατηγῶν τὴν γνώμην πέμπει των τινας δορυφόρων, έντειλάμενος, ήν καταλάβωσι τοὺς κατασκόπους ζωντας, ἄγειν παρ' έωυ- 10 τόν. ώς δὲ ἔτι περιεόντας αὐτοὺς κατέλαβον καὶ ἦγον ές όψιν την βασιλέος, τὸ ένθεῦτεν πυθόμενος ἐπ' οίσι ηλθον, εκέλευσε σφεας τους δορυφόρους περιάγοντας έπιδείκνυσθαι πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ιππον, επεαν δε ταυτα θηεόμενοι έωσι πλήρεις, αποπέμ-15

gether, i.e. in concert.—18. ούδα-μῶν . . . μάζω: far greater than all other Hellenic powers, οὐδα-μῶν τῶν οὐ (from οὐδαμὰ ἃ οὐ), for οὐδαμῶν ὁτέων οὐ (= πάντων) a case of inverse attraction, οὐδαμά being assimilated to case of rel. S. 2534 a; HA. 1003 a. The double neg. equiv. to affirmative.

146. 2. πρῶτα μέν: correl. is δεύτερα 7. 148. 4.—4. καταμαθόντες: having carefully observed.—5. ἐπάϊστοι ἐγένοντο: as 8. 128. 9.—7. τοῖσι μὲν κατεκέκριτο θάνατος: dat. in Hdt. more freq.

than gen. with comps. of κατά. — 8. μεμφθείς: more freq. in Hdt. than I aor. mid., which is the usual Att. form. — 9. τῶν τινας δορυφόρων: for position of τινας, τρ. 7. 143. 2.—10. ζῶντας, περιεόντας: note variety.— 12. τὸ ἐνθεῦτεν: (lit. 'the next thing') then. — ἐπ' οἰσι: for what purpose? S. 1689, 2 c; HA. 799, 2 c.—14. ἐπιδείκνυσθαι κτί.: so Scipio did with the spies of Hannibal (Liv. 30. 29; Polyb. 15. 5).—15. θηεόμενοι ἔωσι πλήρεις: ptc. with εἶναι πλήρεας as with ἐμπιπλάναι. θηεόμενοι, Dial. § 4. 10.

147 πειν ές τὴν αν αὐτοὶ εθέλωσι χώρην ἀσινέας. Επιλέγων δὲ τὸν λόγον τόνδε ταῦτα ἐνετέλλετο, ὡς εἰ μὲν ἀπώλοντο οἱ κατάσκοποι, οὖτ' αν τὰ ἐω τοῦ πρήγματα προεπύθοντο οἱ Ελληνες ἐόντα λόγου μέζω, οὐτ' ἄν τι τοὺς πολεμίους μέγα ἐσίναντο ἄνδρας τρεῖς ἀπολέσαν-5 τες · νοστησάντων δὲ τούτων έ; τὴν Ελλάδα δο κείν έφη ακούσαντας τους Ελληνας τα έωυτου πρήγματα πρὸ τοῦ στόλου τοῦ γινομένου παραδώσειν σφέας τὴν ίδιην έλευθερίην, καὶ οῦτω οὐδὲ δεήσειν ἐπ' αὐτοὺς στρατηλατέοντας πρήγματα έχειν. οἶκε δὲ αὐτοῦ αὖτη 10 ή γνώμη τηδε άλλη ' έων γαρ έν 'Αβύδω ὁ Ξέρξης είδε πλοία ἐκ τοῦ Πόντου σιταγωγὰ διεκπλέοντα τὸν Ἑλλήσποντον, ές τε Αίγιναν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα. οί μεν δη πάρεδροι αὐτοῦ ώς ἐπύθοντο πολέμια είναι τὰ πλοία, ετοιμοι ήσαν αίρειν αὐτά, εσβλέποντες ες τὸν 15 βασιλέα ὁκότε παραγγελεί. ὁ δὲ Ξέρξης ε ρετο αὐτοὺς όκη πλέοιεν οι δε είπαν 'Ες τούς σούς πολεμίους, δ δέσποτα, σίτον ἄγοντες. ὁ δὲ ὑπολαβ νν ἔφη · Οὐκ ὧν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλέομεν ἔνθα περ καὶ οὖτοι, τοῖσί τε άλλοισι έξηρτυμένοι καὶ σίτω; τί δητα άδικέουσι οθτοι 20 ήμιν σιτία παρακομίζοντες;

147. I. ἐπιλέγων: saying besides, adding.—4. λόγου μέζω: = μέζω ἡ ὤστε λέγειν, too great to be told.—8. τοῦ γινομένου: that was in progress.—σφέας: reiterating τοὺς Ἑλληνας and emphasizing τὴν ι. ἐ.—10.—οἶκε: Dial. § 4. I.—12. ἐκ τοῦ Πόντου: the northwest coast of the Euxine, was noted anciently, as nowadays, for the

production and export of grain (4.17). This was Athens' chief source of supply. — 15. ἐσβλέποντες . . . ὁκότε παραγγελεί: Cp. Hom. υ 385 πατέρα προσεδέρκετο δίγμενος ὁππότε χεῖρας ἐφήσει. — 16. εἴρετο αὐτούς: asked about them, i.e. the sailors. Cp 7. 100 11, and see on 7. 116. 5. — 19. ἐκεῖ: = ἐκεῖσε. — 21. ἡμῖν σιτία παρα-

148 Οἱ μέν νυν κατάσκοποι οὖτω θεησάμενοί τε καὶ ἀποπεμφθέντες ἐνόστησαν ἐς τὴν Εὐρώπην, οἱ δὲ συνωμόται Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Πέρση μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν τῶν κατασκόπων δεύτερα ἔπεμπον ἐς Ἄργος ἀγγέλους. ᾿Αργεῖοι δὲ λέγουσι τὰ κατ᾽ ἑωυτοὺς γενέσθαι ὧδε · πυ-5 θέσθαι γὰρ αὐτίκα κατ᾽ ἀρχὰς τὰ ἐκ τοῦ βαρβάρου ἐγειρόμενα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, πυθόμενοι δὲ καὶ μαθόντες ὧς σφεας οἱ Ἑλληνες πειρήσονται παραλαμβάνοντες ἐπὶ τὸν Πέρσην, πέμψαι θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπειρησομένους, ὧς σφι μέλλει ἄριστον ποιέουσι 10 γίνεσθαι · νεωστὶ γὰρ σφέων τεθνάναι ἑξακισχιλίους ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Κλεομένεος τοῦ ᾿Αναξανδρίδεω, τῶν δὴ εἴνεκα πέμπειν. τὴν δὲ Πυθίην ἐπειρωτῶσι αὐτοῖσι ἀνελεῖν τάδε ·

KOULTONIES: bringing along provisions for us; assuming that of course Greece would be conquered.

NEGOTIATIONS WITH ARGOS; AR-GIVE ALLIANCE WITH PERSIA (CC. 148-152)

148. 2. συνωμόται . . . ἐπὶ τῷ Πέρση: const. with noun same as with the verb in 7. 235. 19 συνομοσάντων ἐπὶ σοί. — 3. μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν δεύτερα: answering to πρῶτα μέν 7. 146. 2. — 5 τὰ κατ' ἐωυτούς: matters with themselves. — 6. γάρ: epexegetic, introducing the statement promised in ὧδε. — αὐτίκα κατ' άρχάς: cp. 7. 88 9. — 7. ἐγειρόμενα: figurative, as 7. 220. 12 περὶ τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα

κατ' άρχὰς έγειρομένου. - 8. πειρήσονται παραλαμβάνοντες: suppl. ptc. See on 7. 139. 7. - 10. 42 ποιέουσι: how acting. As here ώς for ὄκως, so in Hdt. freq. ὄς for ooris in such dependent clauses. - II. νεωστί: i.e. in the battle at Tiryns about 494. See 6. 75-82. -12. ύπο Λακεδαιμονίων και Κλεομέveos: the whole thus joined to the part esp. when this is the leader, as 6. 140. 12, 7. 107. 7. The reverse order in 6. 108. 8. Cp. Hom. T 63 "Extops μέν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον. - 13. των δη elvera πέμπειν: and just on this account did they send, i.e. they had had recourse to the oracle, since after the recent heavy defeat it seemed dangerous to go into a new

15

'Εχθρὲ περικτιόνεσσι, φίλ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, Εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων πεφυλαγμένος ἦσο Καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο · κάρη δὲ τὸ σῶμα σαώσει.

ταῦτα μὲν τὴν Πυθίην χρῆσαι πρότερον, μετὰ δὲ ὡς ἐλθεῖν τοὺς ἀγγέλους ἐς δὴ τὸ ᾿Αργος, ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον καὶ λέγειν τὰ ἐντεταλμένα. τοὺς δὲ πρὸς 20 τὰ λεγόμενα ὑποκρίνασθαι ὡς ἔτοιμοί εἰσι ᾿Αργεῖοι ποιεῖν ταῦτα τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι καὶ ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ἦμισυ πάσης τῆς συμμαχίης · καίτοι κατά γε τὸ δίκαιον γίνεσθαι τὴν ἡγεμονίην ἑωυτῶν, ἀλλ᾽ ὅμως σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ 25 149 ἤμισυ ἡγεομένοισι. ταῦτα μὲν λέγουσι τὴν βουλὴν ὑποκρίνασθαι, καίπερ ἀπαγορεύοντός σφι τοῦ χρηστη-

war. — 15. περικτιόνεσσι: Epic form = $\pi \epsilon \rho \iota o' \kappa o \iota s$. — 16. eVow . . . noo: keeping the spear within (i.e. holding it back), sit on guard. The idea was that they should not take part in the war. For τον προβόλαιον, cp. 7. 76. 2. — 17. καί . . . ochoca: guard the head, for the head will save the body. κεφιλή, as also κάρη, referring to the ruling class of citizens, σωμα to the masses; or perhaps, as some interpret it, κεφαλή and κάρη may refer to the acropolis. - 18. 5 in the dependent clause by attraction. S. 2631; HA. 947; GMT. 755. - 19. 48 87 To "Apyos: to the aforesaid Argos. - ἐπελθεῖν: the regular word for appearing before an assembly. Cp.

5. 97. 5. - 20. τοὺς δέ: i.e. τοὺς βουλευτάς for τὸ βουλευτήριον. - 22. тріфкоνта ётеа: for thirty years. Cp Thuc. 5. 47. I σπονδάς έποιήσαντο έκατὸν 'Αθηναῖοι έτη. - σπεισάμενοι, ήγεόμενοι: conditional. - 23. κατά τὸ ήμισυ: by half. — π áσης της συμμαχίης: i.e.of the Pelop. states, dependent on ήγεόμενοι. - 24. κατά γε τὸ δίκαιον . . . ἐωυτῶν: the Argive claim of the hegemony was based on the fact that in the Trojan war the supreme command was held by Agamemnon, king of Argos (Mycenae), and that Temenos, the eldest of the three Heraclidae, chose Argos as his portion of the Peloponnese. - 26. ήγεομένοισι: ptc. for the usual inf. with ἀποχρᾶν.

ρίου μὴ ποιεῖσθαι τὴν πρὸς τοὺς Ἦληνας συμμαχίην. σπουδὴν δὲ ἔχειν σπονδὰς γενέσθαι τριηκοντοέτιδας, καίπερ τὸ χρηστήριον φοβεομένοισι, ἴνα δή σφι οἱς παίδες ἀνδρωθέωσι ἐν τούτοισι τοῖσι ἔτεσι. μὴ δὲ σπονδέων ἐουσέων ἐπιλέγεσθαι, ἢν ἄρα σφέας καταλάβη πρὸς τῷ γεγονότι κακῷ ἄλλο πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην, μὴ τὸ λοιπὸν ἔωσι Λακεδαιμονίων ὑπήκοοι. τῶν δὲ ἀγγέλων τοὺς ἀπὸ τῆς Σπάρτης πρὸς τὰ ῥηθέντα το ἐκ τῆς βουλῆς ἀμείψασθαι τοισίδε, περὶ μὲν σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὸς πλέονας, περὶ δὲ ἡγεμονίης αὐτοῖσι ἐντετάλθαι ὑποκρίνασθαι, καὶ δὴ λέγειν σφίσι μὲν εἶναι δύο βασιλέας, ᾿Αργείοισι δὲ ἔνα · οὐκ ὧν δυνατὸν εἶναι τῶν ἐκ Σπάρτης οὐδέτερον παῦσαι τῆς ἡγεμονίης, μετὰ τς δὲ δύο τῶν σφετέρων ὁμόψηφον τὸν ᾿Αργείοι εἶναι κωλύειν οὐδέν. οὖτω δὴ οἱ ᾿Αργεῖοί φασι οὐκ ἀνασχέσθαι

149. 3. μη ποιείσθαι: redundant neg. after verb of negative meaning. S. 2740; HA. 1029. — 4. σπουδὴν ἔχειν: = σπουδὴν ποιεῖσθαι, were eager, elsewhere were in haste. - 5. φοβεομένοισι: dat. because σφίσι is implied with γενέ- $\sigma\theta$ ai. — "va $\delta\eta$: in order for sooth. - 6. μη δέ: conditional. μη δέ, as οὐ δέ usually separated by the word negated; as here, 5. 35. 22. --7. ἐπιλέγεσθαι . . . μή: were apprehensive lest. Cp. 3. 65. 14. ην apa: if perchance. - 8. πταίσμα πρός τὸν Πέρσην: a disaster against the Persian. The const. after the analogy of πταίειν πρός. Cp. 6. 45. 9 προσπταίσας πρὸς τοὺς

Βρύγους. — II. ek της βουλης: for prep., see on 7. 11. 15. - 12. dvolσειν ές τοὺς πλέονας: would refer it to the assembly, by which matters of peace and war were decided. oi $\pi \lambda \acute{\epsilon}ov \epsilon s$ (Att. $\dot{\tau}o \pi \lambda \hat{\eta} \theta o s$) = $\dot{a}\lambda \acute{a}$. - 13. kal by leyew: and in fact did say, impf. inf. — 15. οδδέτερον: for erepor on account of preceding Ср. 7. 11. 16. — рета бе ... ὁμόψηφον: have an equal vote with (each of) their two. In the field each general had an equal vote, so that the Argive would be one against two. But the Spartan envoys purposely ignore the law already in force forbidding both kings to take part in an expedition

τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, ἀλλ' έλέσθαι μᾶλλον ύπὸ τῶν βαρβάρων ἄρχεσθαι ἤ τι ὑπεῖξαι Λακεδαιμονίοισι, προειπείν τε τοίσι άγγελοισι πρὸ δύντος ήλίου 20 ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς ᾿Αργείων χώρης, εἰ δὲ μή, 150 περιέψεσθαι ώς πολεμίους. αὐτοὶ μὲν Αργείοι τοσαῦτα τούτων πέρι λέγουσι · ἔστι δὲ ἄλλος λόγος λεγόμενος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, ώς Ξέρξης ἔπεμψε κήρυκα ές Αργος πρότερον ή περ δρμήσαι στρατεύεσθαι έπὶ την Έλλάδα. ἐλθόντα δὲ τοῦτον λέγεται εἰπεῖν . "Ανδρες 5 Αργείοι, βασιλεύς Ξέρξης τάδε ὑμίν λέγει 'Ημείς νομίζομεν Πέρσην είναι ἀπ' οδ ἡμείς γεγόναμεν, παίδα Περσέος τοῦ Δανάης, γεγονότα ἐκ τῆς Κηφέος θυγατρὸς Ανδρομέδης, οὖτω ἂν ὧν εἶημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι. οὖτε ὧν ἡμέας οἰκὸς ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους 10 στρατεύεσθαι, οὖτε ὑμέας ἄλλοισι τιμωρέοντας ἡμῖν άντιξόους γίνεσθαι, άλλὰ παρ' ὑμιν αὐτοίσι ἡσυχίην έχοντας κατήσθαι. ἡν γὰρ ἐμοὶ γένηται κατὰ νόον, οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω. ταῦτα ἀκούσαντας ᾿Αργείους λέγεται πρηγμα ποιήσασθαι, καὶ παραχρήμα 15 μεν οὐδεν ἐπαγγελλομένους μεταιτείν, ἐπεὶ δέ σφεας

(5. 75).—20. πρὸ δύντος ἡλίου: for const., see GMT. 829 b.—22. περιέψεσθαι: fut. mid. with pass. force, as 2. 115. 27. Cp. 7. 39. 15.

150. 2. ἔστι . . . λεγόμενος: there is another story told, as 7. 167. 1 and freq. — 4. πρότερον ή: see on 7. 2. 5. — 5. τοῦτον λέγεται εἰπεῖν: see on 7. 56. 4. — 7. νομίζομεν Πέρσην κτὶ: see on 7. 61.

11. Cp. 6. 53, 54.—14. ἄξω: habebo. Cp. 1. 107. 12, 2. 172. 4, and Soph. O.T. 775 ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος.—15. πρήγμα ποιήσασθα: made it a matter of importance. Cp. 6. 63. 9.—16. οδδὲν ἐταγγελλομένους μεταιτεῖν: offered nothing and demanded nothing in return. The neg. belongs to the ptc. as well as the verb. Cp. 5. 39. 2.—ἐπεὶ

παραλαμβάνειν τοὺς ελληνας, οὖτω δὴ ἐπισταμένους ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι μεταιτεῖν, 151 ἴνα ἐπὶ προ βάσιος ἡσυχίην ἄγωσι. συμπεσεῖν δὲ τούτοισι καὶ τόνδε τὸν λόγον λέγουσί τινες Ελλήνων, πολλοῖσι ἔτεσι ὕστερον γενόμενον τούτων τυχεῖν ἐν Σούσοισι τοῖσι Μεμνονίοισι ἐόντας ἐτέρου πρήγματος εἴνεκα ἀγγέλους ᾿Αθηναίων, Καλλίην τε τὸν Ἱππονίκου 5 καὶ τοὺς μετὰ τούτου ἀναβάντας, ᾿Αργείους δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον πέμψαντας καὶ τούτους ἐς Σοῦσα ἀγγέλους εἰρωτᾶν ᾿Αρτοξέρξην τὸν Εέρξεω εἴ σφι ἔτι ἐμμένει τὴν πρὸς Εέρξην φιλίην συνεκεράσαντο, ἡ νομιζοίατο πρὸς αὐτοῦ εἶναι πολέμιοι. βασιλέα δὲ 10 ᾿Αρτοξέρξην μάλιστα ἐμμένειν φάναι καὶ οὐδεμίαν νο-152 μίζειν πόλιν Ἦργεος φιλιωτέρην. εἰ μέν νυν Εέρξης

δέ σφεας παραλαμβάνειν: but when they tried to win them over. For inf, see on 7. 148. 18. — 18. της άρχης: common to μεταδώσουσι and μεταιτείν. — 19. ἐπὶ προφάσοιος: elsewhere ἐπὶ προφάσει

151. I. συμπεσείν: coincided, as 6. 18. 6.—2. λόγον: event. Cp. German (colloquial) Geschichte.—3. ἐν Σούσοισι τοῖσι Μεμνονίοισι: so-called as founded by Memnon, son of Eos, and king of the eastern Ethiopians, who aided the Trojans against the Greeks.—4. ἐτέρου πρήγματος εἴνεκα: Hdt. does not state. and possibly did not know, what this was.—5. Καλλίην: of a noble family, the richest Athenian of his time, and brother-in-

law of Cimon. Cp. 6. 121. 4.— 6. τον αυτον τουτον χρόνον: S. 1181; HA. 673 c. This position of the dem. is freq. in Hdt. when αὐτός is the attrib. - 7. και τούτους: these also. Cp. 6. 51. 3 ἐων βασιλεύς καὶ ούτος. - 8. Αρτοξίρξην: reigned 465-425 B.C. - 9. έμμένει: sc. ή φιλία, which is incorporated into the rel. clause. την . . . συνεκεράσαντο: the close friendship which they had made with X. Cp. 4. 152. 21 Θηραίοισι ές Σαμίους ἀπὸ τούτου τοῦ ἔργου πρώτα φιλίαι μεγάλαι συνεκρή- $\theta \eta \sigma a v$. — 10. vomisolato: note change of mood from empire. GMT. 670 a. Cp. 7. 208. 3, 7. 233. 8, 10. — πρὸς αὐτοῦ: see on 7. 2. 12.

τε ἀπέπεμψε ταῦτα λεγοντα κήρυκα ἐς Ἄργος καὶ ᾿Αργείων ἄγγελοι ἀναβάντες ἐς Σοῦσα ἐπειρώτων ᾿Αρτοξέρξην περὶ φιλίης, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἰπεῖν, οὐδέ τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἀποφαίνομαι ἄλλην γε ἢ τήν περ 5 αὐτοὶ ᾿Αργεῖοι λέγουσι. ἐπίσταμαι δὲ τοσοῦτο ὅτι εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήια κακὰ ἐς μέσον συνενείκαιεν ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι, ἐγκύψαντες ᾶν ἐς τὰ τῶν πέλας κακὰ ἀσπασίως ἔκαστοι αὐτῶν ἀποφεροίατο ὀπίσω τὰ ἐσηνείκαντο. οὖτω οὐδὶ ᾿Αργείοισι το αἴσχιστα πεποίηται. ἐγὰ δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαί γε μὲν οὐ παντάπασι ὀφείλω, καί μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα λόγον ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα ᾿Αργεῖοι ἢσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή σφι πρὸς Λακεδαι- 15

152. 7. tà olkhia kaká: their own misdeeds, i.e. guilt. - 8. rolor πλησίοισι: = τοῖς πέλας (9). — έγкофантев: examining closely, lit. 'bending down and peeping into.' - q. άσπασίως . . . έσηνείκαντο: they would gladly carry back what they had brought, i.e. would think the others' guilt greater than their own. And so it would be with the guilt of the Argives. Moral: Don't judge others, for we are all apt to think our neighbor's faults worse than our own; we see the mote in his eve, not the beam in our own. -- 10. ούτω . . . πεποίη-Tal: not so shameful, e.g. as those done by the Thebans or Thessalians. -- 12. πείθεσθαί γε μέν . . .

όφειλω: to believe, however, I am not altogether bound. For γε μέν cp. 7. 103. 27. Hdt. expresses himself in this chapter with mildness as to the conduct of the Argives, trying to hide his opinion of their guilt. But at 8. 73. 16 he speaks bluntly of the Argives and others his real view, ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι εμήδιζον in being newtral they were medizing. - Kal HOL ... hoyov: and let this word hold for every story in my work. τοῦτο τὸ ἔπος, i.e. the remark in l. 12, recurs essentially elsewhere 2. 123. 2, 4. 195. 7. — 13. ταθτα: prospective, for τάδε. — 14. &s apa: that namely. - 15. ἐπειδή σφι . . . dother; since the war had gone ill

μονίους κακώς ή αἰχμὴ έστήκει, πᾶν δὴ βουλόμενοί σφι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης.

33 Τὰ μὲν περὶ ᾿Αργείων εἴρηται · ἐς δὲ τὴν Σικελίην ἄλλοι τε ἀπίκατο ἄγγελοι ἀπὸ τῶν συμμάχων συμμίξοντες Γελωνι καὶ δὴ καὶ ἀπὸ Λακεδαιμονίων Σύαγρος.
τοῦ δὲ Γέλωνος τούτου πρόγονος, οἰκήτωρ ὁ ἐν Γέλη, ἢν ἐκ νήσου Τήλου τῆς ἐπὶ Τριοπίω κειμένης · δς κτιζο-5 μένης Γέλης ὑπὸ Λινδίων τε τῶν ἐκ Ρόδου καὶ ᾿Αντιφήμου οὐκ ἐλείφθη. ἀνὰ χρόνον δὲ αὐτοῦ οἱ ἀπόγονοι γενόμενοι ἱροφάνται τῶν χθονίων θεῶν διετέλεον ἐόντες, Τηλίνεω ἐνός τεο τῶν προγόνων κτησαμένου τρόπω τοιώδε · ἐς Μακτώριον πόλιν τὴν ὑπὲρ Γέλης οἰκημένην το ἔφυγον ἄνδρες Γελώων στάσι ἐσσωθέντες. τούτους ὧν ὁ Τηλίνης κατήγαγε ἐς Γέλην, ἔχων οὐδεμίαν ἀνδρῶν δύναμιν ἀλλὰ ἱρὰ τούτων τῶν θεῶν. ὅθεν δὲ αὐτὰ

for them against the Lacedaemonians.—16. alxμή: poetical, = πόλεμος οτ μάχη, as 5. 94. 5. With ή alxμή ἐστήκει, cp. the Homeric φύλοπις alvη ἔστηκε (Σ 171). See on 7. 9. β 2. — πῶν δή: anything whatever. —17. πρό: before, in preference to. Cp. 6. 12. 17. — λύπης: sad plight, i.e. their humiliating condition due to the defeat by the Spartans (7. 148. 12).

GELON OF SYRACUSE; ANCESTRY AND RISE OF GELON (CC. 153-156)

153. 2. summifortes: for a conference with. Cp. 7. 29. 3. — 3. Kal 84 kal: correl. to $\tau \epsilon$, as 7. 23. 14.

See on 7. 47. 13. - 4. okhtwp: settler. — 5. Τριοπίφ: promontory south of Halicarnassus, on which Cnidus was situated, and where the league of Dorian cities held their national festivals. - KTI OHEVYS Γέλης: 690 B.C. — 7. ανά χρόνον: in time, as 7. 10. \$ 4. - 8. lpopar-Tal: who performed the secret rites and mysteries and displayed the sacred vessels and statues to the initiated (isà φείνειν). - των χθονίων θεών: Demeter and Persephone. - 9. των προγόνων: i.e. of Gelon. - κτησαμένου: sc. την ίροφ ιντίην. - 12. κατήγαγε: reduxerat, regular word for bring back from exile. --- 13. 80ev Se asta

έλαβε ή αὐτὸς ἐκτήσατο, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχω εἰπεῖν. τούτοισι δ' ὧν πίσυνος ἐὼν κατήγαγε, ἐπ' ὧ τε οἱ ἀπό-15 γονοι αὐτοῦ ἱροφάνται τῶν θεῶν ἔσονται. θῶμά μοι ὧν καὶ τοῦτο γέγονε πρὸς τὰ πυνθάνομαι, κατεργάσασθαι Τηλίνην έργον τοσοῦτο · τὰ τοιαῦτα γὰρ έργα οὐ πρὸς [τοῦ] ἄπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχης τε ἀγαθης καὶ ῥώμης ἀνδρηίης. ὁ δὲ ω λέγεται πρός της Σικελίης των οἰκητόρων τὰ ὑπεναντία τούτων πεφυκέναι θηλυδρίης τε καὶ μαλακώτερος άνήρ. 154 οὖτω μέν νυν ἐκτήσατο τοῦτο τὸ γέρας Κλεάνδρου δὲ τοῦ Παντάρεος τελευτήσαντος τὸν βίον, δς ἐτυράννευσε μεν Γέλης έπτα έτεα, απέθανε δε ύπο Σαβύλλου ανδρός Γελώου, ενθαῦτα ἀναλαμβάνει τὴν μουναρχίην Ίπποκράτης, Κλεάνδρου έων άδελφεός. έχοντος δε 1ππο-5 κράτεος την τυραννίδα ὁ Γέλων, ἐων Τηλίνεω τοῦ ίροφάντεω ἀπόγονος, πολλών μετ' ἄλλων καὶ Αίνησιδήμου τοῦ Παταίκου [ος] ήν δορυφόρος Ίπποκρά-

τλαβε ή αὐτὸς ἐκτήσατο: whence he received them (from others) or (whether) he himself acquired them, i.e. by direct inspiration. After ή sc. εὶ from ὅθεν. — 15. δ' ὧν: see on 7. 9. γ 7.— ἐπ' ῷ τε . . . ἔσονται: fut. indic. for more common inf.; see S. 2279; GMT. 610, 2. Cp. 7. 158. 23. — 17. καὶ τοῦτο: explained by κατεργάσασθαι κτέ. — 19. οὐ πρὸς [τοῦ] ἄπαντος ἀνδρὸς . . . γίνεσθαι: not apt to proceed from just any man. πρός might be = ὑπό and γίνεσθαι = ποιεῦσθαι, but ἀλλὰ . . . ἀνδρηίης is against

this. For the text, see App.—21. πρὸς . . . τῶν οἰκητόρων: the adnominal, as usual, before the governing gen.—22. μαλακότερος: rather weak. S. 1082 d; HA. 649 b.

154. I. τοῦτο τὸ γέρας: i.e. τὴν ἱροφαντίην. — 3. ἐπτὰ ἔτεα: 505—498 B.C. — 7. πολλῶν μετ' ἄλλων: prep. between noun and its attribute, as rarely in prose. Cp. 7. 15. 5. — 8. [8]: if this reading of the Mss. is correct, something has fallen out before it. Stein's suggestion (νιέ) os would relieve

τεος. μετὰ δὲ οὐ πολλὸν χρόνον δι' ἀρετὴν ἀπεδέχθη πάσης της ιππου είναι ιππαρχος πολιορκέοντος γάρ 10 Ίπποκράτεος Καλλιπολίτας τε καὶ Ναξίους καὶ Ζαγκλαίους τε καὶ Λεοντίνους καὶ πρὸς Συρηκοσίους τε καὶ των βαρβάρων συχνούς άνηρ έφαίνετο έν τούτοισι τοίσι πολέμοισι έων ὁ Γέλων λαμπρότατος. των δὲ εἶπον πολίων τούτων πλην Συρηκουσέων οὐδεμία ἀπέφυγε 15 δουλοσύνην πρὸς Ἱπποκράτεος. Συρηκοσίους δὲ Κορίνθιοί τε καὶ Κερκυραῖοι ἐρρύσαντο μάχη ἑσσωθέντας έπὶ ποταμῷ Ἐλώρῳ · ἐρρύσαντο δὲ οὖτοι ἐπὶ τοισίδε καταλλάξαντες, ἐπ' ῷ τε Ἱπποκράτει Καμάριναν Συρηκοσίους παραδούναι · Συρηκοσίων δὲ ἦν Καμάρινα τὸ 20 55 άρχαῖον. ώς δὲ καὶ Ἱπποκράτεα τυραννεύσαντα ἴσα έτεα τῷ ἀδελφεῷ Κλεάνδρ ν κατέλαβε ἀποθανεῖν πρὸς πόλι ηβλη, στρατευσάμενον έπὶ τοὺς Σικελούς, οὖτω δὴ ὁ Γέλων τῷ λόγῳ τιμωρέων τοῖσι Ἱπποκράτεος παισὶ Εὐκλείδη τε καὶ Κλεάνδρω, οὐ βουλομένων τῶν 5 πολιητέων κατηκόων έτι είναι, τῷ ἔργῳ, ὡς ἐπεκράτησε μάχη τῶν Γελώων, ἦρχε αὐτὸς ἀποστερήσας τοὺς Ἱππο-

the difficulty, giving the same sense as is obtained by bracketing δς. See App.—12. καὶ πρός: and furthermore.—15. τούτων: epanaleptic dem. after the attracted rel.— ἀπέφυγε: the Mss. reading is πέφευγε, which can hardly be correct. Some read πεφεύγει.—16. πρός Ἱπποκράτεος: agent const. on account of pass. idea in δουλοσύνην (= τὸ δουλωθήναι). Cp. 6. 45. 5 οὐ μέντοι οὐδὲ αὐτοὶ δουλοσύνην

διέφυγον πρὸς Περσέων. — 18. ἐπὶ τοισίδε . . ., ἐπ' ὁ τε: the plur. (τοισίδε) though referring to a single condition, as 5. 82. 13. For const., see GMT. 610, 1. — 20. Καμάρινα: founded by a colony from Syracuse, 598 B.C.

155. I. τυραννεύσαντα: 498–491 B.C.—2. κατέλαβε: cp. 7. 38. II.—3. "Υβλη: uncertain whether the Hybla just south of Aetna or that between Syracuse and Gela.

κράτεος παίδας. μετὰ δὲ τοῦτο τὸ εὖρημα τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίων ἐκπεσόντας ὑπό τε τοῦ δήμου καὶ τῶν σφετέρων δούλων, καλεομένων δὲ το Κυλλυρίων, ὁ Γελων καταγαγῶν τούτους ἐκ Κασμένης πόλιος ἐς τὰς Συρηκούσας ἔσχε καὶ ταύτας ὁ γὰρ δῆμος ὁ τῶν Συρηκοσίων ἐπιόντι Γέλωνι παραδιδοῖ τὴν 156 πόλιν καὶ ἑωυτόν. ὁ δὲ ἐπείτε παρέλαβε τὰς Συρηκούσας, Γέλης μὲν ἐπικρατέων λόγον ἐλάσσω ἐποιεῖτο, ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι ἀδελφεῷ ἑωυτοῦ, ὁ δὲ τὰς Συρηκούσας ἐκράτυνε, καὶ ἦσάν οἱ πάντα αἱ Συρήκουσαι. αἱ δὲ παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον 5

— 8. εύρημα: cp. 7. 10. δ 9. τούς γαμόρους: Doric for γεωμόpous, land owners, so-called also in Samos. These were the resident ruling class, consisting of the descendants of the first settlers and immigrants who had received the right to acquire land (ἔγκτησις), i.e. full citizenship. To their estates were attached rent-paying peasants (δοῦλοι), prob. the remains of the earliest Sicanian population, which already under the Sicels had been reduced to such vassalage. Their probably Sicel name varies between Κυλλύριοι (Κιλλύριοι), Κιλλικύριοι, Καλλικύow. In the city there was, besides, a large number of metic artisans and tradesmen, mostly native and earlier Phoenician settlers - these forming the δημος (Stein). - II. τούτους: repeats τοὺς γαμόpovs. — Κασμίνης: founded from Syracuse 645 B.C. Cp. Thuc. 6. 5. 7. — 12. ἔσχε: acquired. Gelon ruled from 485–478 B.C.

NEGOTIATIONS WITH GELON (CC. 156–162)

156. 2. ἐπικρατέων: suppl. ptc. depending on λόγον ἐλάσσω ἐποιείτο. Cp. 9. 111. 18 μεγάλα μέν ποιέομαι άξιούμενος θυγατρός της σης. - 3. επιτρέψας: 484 B.C. δ δέ: see on 7. 6. 24. — 4. ἐκρά-TUVE: Cp. I. 13. 2, I. 100. 2. The word occurs also in Thuc., but is mostly poetical. — ἦσάν οἰ πάντα αί Συρήκουσαι: Syracuse was everything to him. Cp. 3. 157. 20 πάντα δη ήν τοίσι Βαβυλωνίοισι Ζώπυρος. - 5. άνά τ' έδραμον και άνέβλαστον: Cp. 1. 66. 4, 8. 55. Both verbs are fig. used and come prob. from some Epic

τούτο μέν γάρ Καμαριναίους απαντας ές τάς Συρηκούσας άγαγων πολιήτας ἐποίησε, Καμαρίνης δὲ τὸ άστυ κατέσκαψε, τοῦτο δὲ Γελώων ὑπερημίσεας τῶν άστων τωυτό τοισι Καμαριναίοισι ἐποίησε · Μεγαρέας τε τους έν Σικελίη, ώς πολιορκεόμενοι ές όμολογίην 10 προσεχώρησαν, τοὺς μεν αὐτῶν παχέας, ἀειραμένους τε πόλεμον αὐτῷ καὶ προσδοκῶντας ἀπολεῖσθαι διὰ τοῦτο, άγαγων ές τὰς Συρηκούσας πολιήτας ἐποίησε · τὸν δὲ δημον των Μεγαρέων, οὐκ ἐόντα μεταίτιον τοῦ πολέμου τούτου οὐδὲ προσδεκόμενον κακὸν οὐδὲν πείσεσθαι, 15 άγαγών καὶ τούτους ές τὰς Συρηκούσας ἀπέδοτο ἐπ' έξαγωγή ἐκ Σικελίης. τώυτὸ δὲ τοῦτο καὶ Εὐβοέας τους έν Σικελίη έποίησε διακρίνας. έποίει δε ταυτα τούτους αμφοτέρους νομίσας δήμον είναι συνοίκημα 157 άχαριτώτατον. τοιούτω μέν τρόπω τύραννος έγεγόνει μέγας ὁ Γέλων · τότε δ' ώς οἱ ἄγγελοι τῶν Ἑλλήνων απίκατο ές τὰς Συρηκούσας, ἐλθόντες αὐτῷ ές λόγους

verse. — 6. τοῦτο μέν: cp. 7. 6. 5. — 7. Καμαρίνης τὸ ἄστυ: the gen. so regularly with ἄστυ. Const. chiefly poetical. S. 1322; HA. 729 g. The lower city, not the citadel, is meant. — 8. τῶν ἀστῶν: his own townsmen. — 9. τῶντὸ τοῖτι Καμαριναίοισι: for dat., see S. 1500; HA. 773 a. — Μεγαρέας: called also Ύβλαίους. The town was a little north of Syracuse. — II. τοὺς μὲν αὐτῶν παχέας: part. appos. to Μεγαρέας. For position of part. gen., which repeats Μεγαρέας, see on 7. 129. 3. οἱ παχεῖς

the fat, i.e. rich, the aristocrats.—
12. αὐτῷ: with ἀειρ. πόλεμον = πολεμήσαντας.— 16. και τούτους:
as 7. 151. 7.—ἐπ' ξαγωγῆ: for deportation.— 18. διακρίνας: sc. τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν παχέων.—
19. συνοίκημα ἀχαριτώτατον: a most unpleasant fellowship (abstract for concrete), for the commons were only metics without fixed homes and rights.

157. 2. ώς οἱ ἄγγελοι . . . ἀπίκατο: Timaeus (apud Polyb. 12. 26 b) states that it was Gelon who sent envoys to the council on the

έλεγον τάδε · Επεμψαν ήμέας Λακεδαιμόνιοί τε καὶ 'Αθηναίοι καὶ οἱ τούτων σύμμαχοι παραλαμψομένους ς σε πρὸς τὸν βάρβαρον τὸν γὰρ ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ελλάδα πάντως κου πυνθάνεαι, ότι Πέρσης άνηρ μέλλει ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἐπάγων πάντα τὸν ἡῶον στρατον έκ της 'Ασίης στρατηλατήσειν έπὶ την Έλλάδα, πρόσχημα μεν ποιεόμενος ώς έπ' Αθήνας έλαύ-10 νει, έν νόφ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' έωυτῷ ποιήσασθαι. σὺ δὲ δυνάμιός τε (γὰρ) ἤκεις μεγάλως καὶ μοῖρά τοι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἐλαχίστη μέτα ἄρχοντί γε Σικελίης, βοήθει τε τοίσι έλευθεροῦσι τὴν Ελλάδα καὶ συνελευθέρου. άλης μὲν γὰρ γενομένη πᾶσα ή 15 Έλλας χείρ μεγάλη συνάγεται, και άξιόμαχοι γινόμεθα τοίσι ἐπιοῦσι ἡν δὲ ἡμέων οἱ μὲν καταπροδιδῶσι, οἱ δὲ μὴ θέλωσι τιμωρεῖν, τὸ δὲ ὑγιαῖνον τῆς Ἑλλάδος ἢ. όλίγον, τοῦτο δὲ ἤδη δεινὸν γίνεται μὴ πέση πᾶσα ἡ Έλλάς. μὴ γὰρ ἐλπίσης, ἡν ἡμέας καταστρέψηται 20

Isthmus, offering, for the chief command, to assist with his whole force by land or sea.—4. τε και 'Αθηναίοι: on the reading, see App.—5. παραλαμψομένους: Attic παραληψομένους. Sense as in 7. 148. 8, 7. 168. 2, 7. 169. 1.—6. τὸν ἐπιόντα: proleptic.—7. πάντως κου: haud dubie. Cp. 3. 73. 7 πάντως κου μέμνησθε.—8. πάντα τὸν ἡῷον στρατόν: cp. 7. 56. 8 πάντας ἀνθρώπους.—10. πρόσχημα: cp. 7. 138. 1.—11. πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα: including of course the colonies.—12. δυνάμιος γὰρ ἥκεις μεγάλως:

since thou hast attained to great power. For the gen. of condition or degree, see S. 1441; HA. 757 a.

— 13. μέτα: = μέτεστι.— 15. άλης γάρ... 'Ελλάς: the natural const. would be gen. abs., but the union of Hellas put forward as the main idea takes rather the relation of subj. with χεὶρ μεγάλη συνάγεται as pred.— 16. χεἰρ: see on 7. 20. 4.— 18. τὸ ὑγιαῖνον τῆς 'Ελλάδος: the sound part of Hellas, i.e. the Greeks who will unite against the foe.— 19. τοῦτο δέ: for δέ in apodosis, see on 7. 51. 3.— δεινὸν

5 Πέρσης μάχη κρατήσας, ως οὐκὶ ἤξει παρὰ σέ γε, ἀλλὰ πρὸ τούτου φύλαξαι · βοηθέων γὰρ ἡμῖν σεωυτῷ τιμωρεῖς · τῷ δὲ εὖ βουλευθέντι πρήγματι 158 τελευτὴ ως τὸ ἐπίπαν χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι. οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον, Γέλων δὲ πολλὸς ἐνέκειτο λέγων τοιάδε · ˇΑνδρες ˇΕλληνες, λόγον ἔχοντες πλεονέκτην ἐτολμήσατε ἐμὲ σύμμαχον ἐπὶ τὸν βάρβαρον παρακαλέοντες ἐλθεῖν. αὐτοὶ δὲ ἐμέο πρότερον δεηθέντος 5 βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι, ὅτε μοι πρὸς Καρχηδονίους νεῖκος συνῆπτο, ἐπισκήπτοντός τε τὸν Δωριέος τοῦ ᾿Αναξανδρίδεω πρὸς Ἐγεσταίων φόνον ἐκπρήξασθαι, ὑποτείνοντός τε τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν

γίνεται: as 7. 10. β 11. For obj. clause depending thereon, see S. 2224; HA. 887.—21. ώς οὐκὶ ἡξει: rare const. for inf. after ἐλπίζω.—22. πρὸ τούτου: = πρότερον.— β οηθέων . . . τιμωρεῖς: chiastic.—24. ώς τὸ ἐπίπαν: see on 7. 50. 12.

158. 2. πολλός ἐνέκειτο: sc. αὐτοῖς, attacked them with vehemence. Cp. Thuc. 4. 22. 4 Κλέων . . . πολὺς ἐνέκειτο, and Sall. Jug. 84 multus atque ferox instare. — 3. πλεονέκτην: selfish. — 6. βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεπάψασθαι: that you join in attacking a barbarian army. — 7. νεῖκος: rather poetical term freq. in Hom. and Hdt. — 7. ἐπισκήπτοντος: sc. ὑμῖν laying upon you. — τὸν Δωριέος . . . φόνον ἐκπρήξασθαι: Dorieus, disappointed in his expectation of suc-

ceeding to the throne at Sparta through the incapacity of his elder brother Cleomenes, led an expedition first to Libya, afterwards to Sicily, where he was slain by the Egestaeans (5. 42-46). — 8. ἐκπρήξασθαι: avenge. Cp. 7. 169. 7. -as Thuc. 8. 48. 4. — τὰ ἐμπόρια: the immediate reference is doubtless to the ports of western Sicily, but further also to the trade with the Iberian and Libvan coasts which was monopolized by the Carthaginians and Phoenicians. Gelon's plan was to unite all Hellenic states in the effort to win naval and commercial supremacy from the Phoenicians in the western Mediterranean, a plan later cherished by Alcibiades. This conflict fell later to, and was won by,

άπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὡφελίαι τε καὶ ἐπαυρέσιες γεγό-10 νασι, οὖτε ἐμέο εἴνεκα ήλθετε βοηθήσοντες οὖτε τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρηξόμενοι, τό τε κατ' ὑμέας τάδε απαντα ύπο βαρβάροισι νέμεται. άλλα εὖ γαρ ἡμιν καὶ ἐπὶ τὸ ἄμεινον κατέστη. νῦν δὲ ἐπειδὴ περιελήλυθε ό πόλεμος καὶ ἀπίκται ἐς ὑμέας, οὖτω δὴ Γέλωνος 15 μνήστις γέγονε. ἀτιμίης δὲ πρὸς ὑμέων κυρήσας οὐκ όμοιώσομαι ύμιν, άλλ' έτοιμός είμι βοηθείν παρεχόμενος διηκοσίας τε τριήρεας καὶ δισμυρίους ὁπλίτας καὶ δισχιλίην ιππον και δισχιλίους τοξότας και δισχιλίους σφενδονήτας καὶ δισχιλίους ἱπποδρόμους ψιλούς 20 σιτόν τε απάση τη Ελλήνων στρατιή, έστ' αν διαπολεμήσωμεν, ύποδέκομαι παρέξειν. ἐπὶ δὲ λόγω τοι ώδε τάδε υπίσχομαι, ἐπ' ὧ στρατηγός τε καὶ ἡγεμὼν των Ελλήνων έσομαι προς τον βάρβαρον έπ' άλλω δὲ λόγω οὖτ' αν αὐτὸς ἔλθοιμι οὖτ' αν ἄλλους πέμψαιμι. 25 159 ταῦτα ἀκούσας οὖτε ἡνέσχετο ὁ Σύαγρος εἶπέ τε τάδε · Ή κε μέγ' οἰμώξειε ὁ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων πυθό-

the Romans. (Stein.) — 10. ἐπαυ-ρέσιες: gains. Cp. Thuc. 2. 53. 6.

— 12. τὸ κατ' ὑμέας: as far as you are concerned. Cp. 5. 109. 11.

— 13. ὑπὸ βαρβάροισι νέμεται: are under the power of the barbarians. Cp. 7. 11. 18.— ἀλλὰ γάρ: see on 7. 4. 2. — 14. ἐπὶ τὸ ἄμεινον: as 7. 8. a 7. — 16. ἀτιμίης κυρήσας: = ἀτιμασθείς, scorned, hence πρὸς ὑμίων (cp. 8 above). — 20. ἰππο-δρόμους ψιλούς: prob. light infantry placed between the horsemen and keeping pace with them, like

those described by Caesar among the Germans, B.G. I. 48, or the Boeotian ἄμιπποι of Thuc. 5. 57. I2; Xen. Hellen. 7. 5. 23. The term occurs only here. — 21. διαπολεμήσωμεν: note the force of δια-.—23. ἐπ' ψ: see on 7. 153. I5.

159. 2. ἢ κε μέγ οἰμώξειε ... ᾿Αγαμέμνων: imitation of Nestor's exclamation, Hom. Η 125 ἢ κε μέγ οἰμώξειε γέρων ἰππηλάτα Πηλεύς. The part. κε not elsewhere in Hdt. — ὁ Πελοπίδης ᾿Αγα-

μενος Σπαρτιήτας την ήγεμονίην ἀπαραιρησθαι ὑπὸ Γέλωνός τε καὶ Συρηκοσίων. ἀλλὰ τούτου μέν τοῦ λόγου μηκέτι μνησθης, δκως την ήγεμονίην τοι παρα-5 δώσομεν. ἀλλ' εἰ μὲν βούλεαι βοηθεῖν τῆ Ἑλλάδι, ἴσθι άρξόμενος ύπο Λακεδαιμονίων εί δ' άρα μη δικαιοίς 160 ἄρχεσθαι, σὺ δὲ μὴ βοηθεῖν. πρὸς ταῦτα ὁ Γέλων, έπειδή ώρα ἀπεστραμμένους τοὺς λόγους τοῦ Συάγρου, τον τελευταιόν σφι τόνδε έξέφαινε λόγον τΩ ξείνε Σπαρτιήτα, ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπω φιλεῖ ἐπανάγειν τον θυμόν. συ μέντοι αποδεξάμενος υβρίσματα έν τώς λόγω ου με πείσεις ασχήμονα έν τη αμοιβή γενέσθαι. οκου δε ύμεις ουτω περιέχεσθε της ήγεμονίης, οικός καὶ έμε μαλλον ύμεων περιέχεσθαι, στρατιής τε εόντα πολλαπλησίης ήγεμόνα καὶ νεῶν πολλὸν πλεόνων. ἀλλ' ἐπείτε ὑμιν ὁ λόγος οὖτω προσάντης κατίσταται, ἡμείς το τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου. εἰ τοῦ μὲν πεζοῦ ύμεις ήγεοισθε, του δε ναυτικού έγω εί δε ύμιν ήδονή

μέμνων: from whom the Spartans derive their claim to the chief command of Greek forces, as it were by inheritance. — 3. ἀπαραιρήσθαι: Ion. for ἀφηρήσθαι. — 5. δκως: = ὡς, a const. mainly Herodotean. The clause is explanatory of τούτου τ. λ. — 7. ἀρξόμενος: with pass. force. — δικαισίε: Ionic and poetic word used also by Thuc. — 8. στὸ δέ: see on 7. 10. θ 11. — βοηθείν: inf. for imv., as 7. 141. 20.

160. 2. бра: see Dial. § 4. 1. атестрации vous: aversos, hostile. Cp. προσάντης (10). — 3. σφι τόνδε: both in the attrib. position since the noun has another modifier. — 4. κατιόντα: εc. ἐς τὸν θυμόν from the following ἐπανάγειν τὸν θυμόν. For the sentiment of the passage, cp. 7. 39. 7–9. — φιλεξ: cp. 7. 9. γ 9. — 5. ἀποδεξάμενος: from ἀποδείκνυμι. — 6. ἀσχήμονα: unseemly. — 7. δκου: quoniam. Cp. 7. 118. 4. — περιέχεσθε: as 7. 39. 15. — 10. προσάντης: adversus, irksome. — 11. τοῦ ἀρχαίου λόγου: the former proposal. — 12. τοῦ δέ: for δέ in apod., cp. 7. 159. 8.

τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονεύειν, τοῦ πεζοῦ ἐγὼ θέλω. καὶ ἡ τούτοισι ὑμέας χρεόν ἐστι ἀρκεῖσθαι ἡ ἀπιέναι 61 συμμάχων τοσωνδε έρήμους. Γέλων μεν δή ταθτα προετείνετο, φθάσας δὲ ὁ ᾿Αθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων ἀμείβετό μιν τοισίδε • *Ω βασιλεῦ Συρηκοσίων, οὐκ ἡγεμόνος δεομένη ἡ Ελλὰς ἀπέπεμψε ἡμέας πρὸς σέ, ἀλλὰ στρατιής, σὺ δὲ ὄκως μὲν στρατιήν 5 πέμψεις μη ήγεόμενος της Ελλάδος, οὐ προφαίνεις, ώς δε στρατηγήσεις αὐτης, γλίχεαι. όσον μέν νυν παντός τοῦ Ελλήνων στρατοῦ ἐδέου ἡγεῖσθαι, ἐξήρκει ἡμῖν τοισι 'Αθηναίοισι ήσυχίην άγειν, επισταμένοισι ώς ό Λάκων ίκανός τοι ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων 10 ἀπολογεόμενος · ἐπείτε δὲ ἀπάσης ἀπελαυνόμενος δέεαι της ναυτικής ἄρχειν, ούτω έχει τοι οὐδ' ην ὁ Λάκων έπιη τοι άρχειν αὐτης, ήμεις έπήσομεν. ήμετέρη γάρ έστι αὖτη γε μὴ αὐτῶν βουλομένων Λακεδαιμονίων. τούτοισι μεν ων ήγεισθαι βουλομένοισι οὐκ ἀντιτείνο-15 μεν, ἄλλφ δὲ παρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχείν. μάτην γὰρ άν ώδε πάραλον Ελλήνων στρατόν πλείστον είημεν έκτημένοι, εί Συρηκοσίοισι έόντες Αθηναίοι συγχωρήσομεν της ήγεμονίης, άρχαιότατον μέν έθνος παρεχό-

161. 2. προετείνετο: = ὑπισχνεῖτο. Cp. ὑποτείνειν 7. 158. 9.

— 5. δκωε: cp. 7. 159. 5. — 6. ὡε στρατηγήσειε: rare const. for simple inf. with γλίχεαι. — 7. ὅσον μέν νιν: sc. χρόνον. — 8. ἡμίν τοῖσι ᾿Αθηναίοισι: an appositive to a pers. pron. takes art. — 11. ἀπολογιόμενοε: suppl. ptc. with ἰκανὸς ἔσεσθαι, for the more usual

inf. — 12. ούτω έχει τοι: thus it is, look you, ethical dat., as 6. 1. 9.
— 13. ἐπιῆ: concedat. See Dial. § 2. 3. — 16. παρήσομεν: = ἐπήσομεν in 13. — 17. πάραλον: = ναυτικόν, not elsewhere connected with στρατός. — 18. εί . . . συγχωρήσομεν: note the monitory fut. cond. with less vivid fut. apod. συγχωρήσομεν with gen. = παραχωρήσο

μενοι, μοῦνοι δὲ ἐόντες οὐ μετανάσται Ἑλλήνων · τῶν 20 καὶ δρηρος ὁ ἐποποιὸς ἄνδρα ἄριστον ἔφησε ἐς Ἰλιον ἀπικέσθαι τάξαι τε καὶ διακοσμῆσαι στρατόν. οὔτω 132 οὐκ ὄνειδος οὐδὲν ἡμῖν ἐστι λέγειν ταῦτα. ἀμείβεται Γέλων τοισίδε · Ξεῖνε ᾿Αθηναῖε, ὑμεῖς οἴκατε τοὺς μὲν ἄρχοντας ἔχειν, τοὺς δὲ ἀρξομένους οὐκ ἔξειν. ἐπεὶ τοίνυν οὐδὲν ὑπιέντες ἔχειν τὸ πᾶν ἐθέλετε, οὐκ ᾶν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ὀπίσω ἀπαλλασσόμενοι καὶς ἀγγέλλοντες τῆ Ἑλλάδι ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῆ ἐξαραίρηται. [οὖτος δὲ ὁ νόος τοῦ ῥήματος, τὸ ἐθέλει λέγειν · δῆλα γὰρ ὡς ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐστι τὸ ἔαρ δοκιμώτατον, τῆς δὲ τῶν Ἑλλήνων στρατιῆς τὴν ἑωυτοῦ στρατιήν. στερισκομένην ὧν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ ιο

 $\mu \epsilon \nu$, prob. only here. — 20. of μετανάσται: = αὐτόχ θ ονες. word is Homeric. On this claim of the Athenians, cp. Thuc. 1. 2. 19 την Αττικην έκ τοῦ έπὶ πλείστον διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὖσαν ἄνθρωποι ὧκουν οἱ avroi alei, Attica being on account of the thinness of its soil from the earliest period undisturbed by faction was always inhabited by the same people. Cp. also Thuc. 2. 36; Isoc. Panegyr. 24. - 21. "Oμηρος . . . στρατόν: cp. Hom. B 552 ff. The reference is to Menestheus. άριστον . . . τάξαι: for const. see S. 2002; HA. 952.

162. 1. άμείβεται: see on 7. 50. 1.—2. οἴκατε: you are like, see Dial. § 4. 1.—3. άρξομένους: with pass. force, as 7. 159. 7.—4. ὑπ-

ιέντες: cp. ἐπιῆ 7. 161. 13, παρήσομεν 7. 161. 16. - οὐκ ἄν φθάνοιτε . . . άπαλλασσόμενοι: γου could not be too soon in taking the quickest way back. S. 2096 e; GMT. 894. — 6. ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ . . . ξαραίρηται: the same figure was applied by Pericles in a funeral oration to the youth who had fallen in war - prob. the Samian war. Cp. Arist. Rhet. 1. 7, 3. 10. Stein thinks both Pericles and Herodotus prob. borrowed it from some earlier poet. — 7. ¿ξαραίρηται: see Dial. § 4. 2. - 7-12. [οὖτος · · · εἴη]: the passage is bracketed by several editors as an unnecessary explanation and unworthy of Hdt. See App. — 8. γάρ: see on 7. 148. 6. -9. The improvementally: sc. elvas, transition to indir. disc. - συμμαχίης εἴκαζε ὡς εἰ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον εἴη.]

163 Οἱ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων ἄγγελοι τοσαῦτα τῷ Γέλωνι χρηματισάμενοι ἀπέπλεον · Γέλων δὲ πρὸς ταῦτα δείσας μὲν περὶ τοῖσι Ἑλλησι μὴ οὐ δύνωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, δεινὸν δὲ καὶ οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαι-5 μονίων, ἐὼν Σικελίης τύραννος, ταύτην μὲν τὴν ὑδὸν ἡμέλησε, ὁ δὲ ἄλλης εἴχετο · ἐπείτε γὰρ τάχιστα ἐπύθετο τὸν Πέρσην διαβεβηκότα τὸν Ἑλλήσποντον, πέμπει πεντηκοντέροισι τρισὶ Κάδμον τὸν Σκύθεω ἄνδρα Κῷον ἐς Δελφούς, ἔχοντα χρήματα πολλὰ καὶ το φιλίους λόγους, καραδοκήσοντα τὴν μάχην τῆ πεσεῖται, καὶ ἢν μὲν ὁ βάρβαρος νικᾳ, τά τε χρήματα αὐτῷ διδόναι καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ τῶν ἄρχει ὁ Γέλων, ἡν δὲ

11. **etκαζε ὡς el**: represented by a simile, as if. The usual const. is εἰκάζειν τί τινι.

GELON SENDS CADMUS TO DELPHI (CC. 163-164)

163. 2. πρὸς ταθτα: in view of this.—6. τὴν ὁδὸν ἡμέλησε: rare const. found also in Eur. Ion. 439.—7. ὁ δέ: see on 7. 6. 24.—9. Σκόθεω: doubtless the tyrant of Zancle, who being expelled by the Samians took refuge at the Persian court, where he died in advanced years (6. 23-24). He seems to have been made by Darius tyrant of Cos, but to have

abdicated in favor of his son Cadmus. The latter in time also abdicated his authority (7. 164) and emigrated with a number of Coan families to Sicily, where with the help of Anaxilaus of Rhegium he recovered the old mother city of Zancle. — 10. es Δελφούs: the oracle seems at that time to have favored submission to Persia. Cp. 7. 140, 7. 169, 7. 220. — 11. φιλίous λόγους: i.e. to Xerxes, in case he was victorious. - τη πεσείται: the figure is taken from throwing dice. - 13. των άρχει ὁ Γέλων: for those over whom Gelon holds sway.

τερον τούτων παραδεξάμενος παρὰ πατρὸς τυραννίδα Κώων εὖ βεβηκυῖαν, ἐκών τε εἶναι καὶ δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενὸς ἀλλὰ ἀπὸ δικαιοσύνης ἐς μέσον Κώοισι καταθεὶς τὴν ἀρχὴν οἴχετο ἐς Σικελίην, ἔνθα μετὰ Σαμίων 5 ἔσχε τε καὶ κατοίκησε πόλιν Ζάγκλην τὴν ἐς Μεσσήνην μεταβαλοῦσαν τὸ οὖνομα. τοῦτον δὴ ὁ Γέλων τὸν Κάδμον καὶ τοιούτω τρόπω ἀπικόμενον διὰ δικαιοσύνην, τήν οἱ αὐτὸς ἄλλην συνήδει ἐοῦσαν, ἔπεμπε· δς ἐπὶ τοῖσι ἄλλοισι δικαίοισι τοῖσι ἐξ ἑωυτοῦ ἐργασμέ- το νοισι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτων ἐλίπετο κρατήσας γὰρ μεγάλων χρημάτων τῶν οἱ Γέλων ἐπετράπετο, παρεὸν κατασχέσθαι οὐκ ἡθέλησε, ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Ἑλληνες ἐπεκράτησαν τῷ ναυμαχίη καὶ Ξέρξης οἰχώκει ἀπελαύνων, καὶ δὴ καὶ ἐκεῖνος ἀπίκετο ἐς τὴν Σικελίην ἄπαντα 15

164. 3. εὐ βεβηκαίαν: well established. Cp. Archil. frg. 58 oi θεοὶ πολλάκις ἄνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας ὑπτίους κλίνουσι. έκών τε είναι: see on 7. 104. 12. — 4. ἀπὸ δικαιοσύνης: he was prob. still more influenced by longing for his mother city Zancle. - is μέσον Κφοισι καταθείε την άρxhv: putting the government back into the hands of the Coans .-6. Erxe: ingressive. S. 1925 a; HA. 841; GS. 241. — κατοίκησε: settled again (about 490 B.C.). The prime mover in this matter seems to have been Anaxilaus, tyrant of Rhegium, acc. to Thuc. 6. 4. 36, who does not even mention Cadmus. The latter was prob. soon

displaced by Anaxilaus, who is elsewhere (Diod. 11. 48, 11. 66) mentioned alone as tyrant of Messene. - 9. τήν οί αύτὸς ἄλλην συνήδει ἐοῦσαν: which he himself knew to be his otherwise, i.e. from personal knowledge of him in Sicily. For suppl. ptc. with συνήδει, see GMT. 904; S. 2108 a. - 10. ent rotor ... δικαίοισι: = $\pi \rho \acute{o}_S c. dat.$, a construction esp. freq. among poets. - if iwvrou: for const., see on 7. 11.14. - 11. τόδε . . . ἐλίπετο: left this not the least of them (sc. Two δικαίων). The const. δίκαιον έλίπετο as ελίπετο μνημόσυνον, etc. — 13. wapeóv: acc. abs. — 14. olxóκει: Ionic plpf. of οίχομαι. — 15. καὶ δὴ καί: as 7. 1. 4.

165 τὰ χρήματα ἄγων. λέγεται δὲ καὶ τάδε ὑπὸ τῶν ἐν Σικελίη οἰκημένων, ὡς ὅμως καὶ μέλλων ἄρχεσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ὁ Γέλων ἐβοήθησε ἄν τοῖσι ελλησι, εἰ μὴ ὑπὸ Θήρωνος τοῦ Αἰνησιδήμου ᾿Ακραγαντίνων μουνάρχου ἐξελασθεὶς ἐξ Ἱμέρης Τήριλλος ὁ Κρινίπ-5 που, τύραννος ἐων Ἱμέρης, ἐπῆγε ὑπ᾽ αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον Φοινίκων καὶ Λιβύων καὶ Ἰβήρων καὶ Λιγύων καὶ Ἐλισύκων καὶ Σαρδονίων καὶ Κυρνίων τριήκοντα μυριάδας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν ᾿Αμίλκαν τὸν Ἦννωνος, Καρχηδονίων ἐόντα βασιλέα, κατὰ ξεινίην τε τὴν 10 ἑωντοῦ ὁ Τήριλλος ἀναγνώσας καὶ μάλιστα διὰ τὴν ᾿Αναξίλεω τοῦ Κρητίνεω προθυμίην, ὃς 'Ρηγίου ἐων

THE CARTHAGINIANS DEFEATED BY GELON (CC. 165-167)

165. 2. δμως καλ μέλλων: even though he was to be. ouws, which usually follows the concessive ptc., sometimes with $\kappa \alpha i (= \kappa \alpha i \pi \epsilon \rho)$ precedes for esp. emphasis. Cp. 5. 63. 9. — 4. Θήρωνος: tyrant of Agrigentum (488-473 B.C.), of the ancient family of the Emmenidae, which being related to the Aegidae of Thera traced descent from Cadmus of Thebes. His second wife was daughter of Gelon's brother Polyzelus, and his daughter Damarete was the wife of Gelon. — 7. Фоликом: Carthaginians. — 'Ιβήρων: Spaniards. - Λιγύων: Ligurians, of northwest Italy. -8. Έλισύκων: Elisycans, of Gallia Narbonensis. — Kupvlav: Corsi-

cans. - 10. Barilia: the kings, prob. two in number, were chosen for life from the noblest and richest families. Arist. Pol. 2. 11 compares them with the Spartan kings, but distinguishes the Baoiλεις (Sufetes) from the στρατηγοί. Acc. to Ephorus (frg. 111; cp. Diod. 11. 1. 20), the simultaneous attack upon the Greeks by the barbarians from the east and south had been prearranged. It was to the interest of the Carthaginians, of course, to check the naval and commercial advance of the Hellenes in the western Mediterranean. (See on 7. 158. 9.) — ката Eciviny te thy toutou: on account of his own guest-friendship, i.e. with Hamilcar. - 11. δ Τήριλλος: repeated for the sake of clearness from 1. 5. — ávayváras: = $\pi \epsilon i \sigma a s$.

τύραννος, τὰ έωυτοῦ τέκνα δοὺς ὁμήρους ᾿Αμίλκα ἐπῆγε • έπὶ τὴν Σικελίην τιμωρέων τῷ πενθερῷ · Τηρίλλου γὰρ είχε θυγατέρα 'Αναξίλεως, τη ουνομα ην Κυδίππη. 15 οὖτω δὴ οὖκ οἷόν τε γενόμενον βοηθεῖν τὸν Γέλωνα τοισι Ελλησι ἀποπέμπειν ές Δελφούς τὰ χρήματα. 166 πρὸς δὲ καὶ τάδε λέγουσι, ὡς συνίβη τῆς αὐτῆς ἡμέρης έν τε τη Σικελίη Γέλωνα καὶ Θήρωνα νικαν 'Αμίλκαν τον Καρχηδόνιον καὶ ἐν Σαλαμῖνι τοὺς ελληνας τον Πέρσην. τὸν δὲ ᾿Αμίλκαν, Καρχηδόνιον ἐόντα πρὸς πατρός, μητρόθεν δε Συρηκόσιον, βασιλεύσαντά τε κατ' 5 ανδραγαθίην Καρχηδονίων, ώς ή συμβολή τε έγίνετο καὶ ὡς ἐσσοῦτο τῆ μάχη, ἀφανισθῆναι πυνθάνομαι. οὖτε γὰρ ζῶντα οὖτε ἀποθανόντα φανῆναι οὐδαμοῦ 167 γης: τὸ πῶν γὰρ ἐπεξελθεῖν διζήμενον Γέλωνα. ἔστι δὲ ὑπ' αὐτῶν Καρχηδονίων ὅδε λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, ώς οί μεν βάρβαροι τοισι Ελλησι [έν τη Σικελίη] ἐμάχοντο ἐξ τροῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης οψίης (ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται έλκύσαι τὴν σύστασιν), 5 ό δὲ ᾿Αμίλκας ἐν τούτφ τῷ χρόνφ μένων ἐν τῷ στρατο-

— 15. είχε: sc. γυναῖκα. — 16. ούτω δή κτί: indir. disc. dependent on λέγεται (1).

166. 1. πρὸς δέ: adv. — τῆς αὐτῆς ἡμέρας: Diod., 11. 24, says on the same day as the battle of Thermopylae. Aristotle expresses himself in general terms, Poet. 23 κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἡ τ' ἐν Σαλαμῦνι ἐγένετο ναυμαχία καὶ ἡ ἐν Σικελία Καρχηδονίων. — 8. οὐδαμοῦ γῆς: S. 1439 a; HA. 757. —

9. τὸ πῶν . . . Γελωνα: for Gelon went everywhere in his search for him. Cp. 4. 9. 2 Ἡρακλέα δ΄ζησθαι, πάντα δὲ τὰ τῆς χώρης ἐπεξελθόντα τέλος ἀπικέσθαι κτέ. For τὸ πῶν, see on 7. 50. 4.

167. 2. οἰκότι: sc. λόγφ, which is expressed 3. 111. 4. — 3. [ἐν τῆ Σικελίη]: unnecessary and omitted by some Mss. See App. — 4. δεί-λης ὀψίης: sunset, as Thuc. 3. 74. 5. — 5. ἐλκύσαι: dragged on, intr. —

πέδφ [ἐθύετο καὶ] ἐκαλλιερεῖτο ἐπὶ πυρῆς μεγάλης σώματα ὅλα καταγίζων, ἰδὼν δὲ τροπὴν τῶν ἑωιτοῦ γινομένην, ὡς ἔτυχε ἐπισπένδων τοῖσι ἰροῖσι, ὡσε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ· οὖτω δὴ κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι. 10 ἀφανισθέντι δὲ ᾿Αμίλκα τρόπῳ εἴτε τοιούτῳ ὡς Φοίνικες λέγουσι, εἴτε ἐτέρῳ, [ὡς Καρχηδόνιοι καὶ Συρηκόσιοι], τοῦτο μὲν οἱ θύουσι, τοῦτο δὲ μνήματα ἐποίησαν ἐν πάσησι τῆσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, ἐν αὐτῆ τε μέγιστον Καρχηδόνι. τὰ μὲν ἀπὸ Σικελίης τοσαῦτα.

168 Κερκυραίοι δὲ τάδε ὑποκρινάμενοι τοίσι ἀγγέλοισι τοιάδε ἐποίησαν καὶ γὰρ τούτους παρελάμβανον οἱ αὐτοὶ οἴ περ ἐς Σικελίην ἀπίκατο, λέγοντες τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ πρὸς Γέλωνα ἔλεγον. οἱ δὲ παραυτίκα

7. [ἐθύετο καὶ] ἐκαλλιερεῖτο: both words can hardly be correct. See App. and see on 7. 113. 10. — 8. σώματα δλα: whole burnt offerings were originally the rule with Phoenicians, as with Jews; later, as with the Greeks, this was unusual. - 10. apaviothvai. νισθέντι δέ: note the epanalepsis (repetition), a favorite figure with Hdt. Acc. to Diod. 11. 22, Hamilcar was slain by Gelon's cavalry at the outset. - 12. [is Kapχηδόνιοι και Συρηκόσιοι]: doubtless an interpolation of some one who overlooked the fact that the Carthaginians were the Phoenicians, and that the Syracusans did not know how he died - as is clear from the conclusion of the preceding chapter. See App.—13. τοθτο μέν, τοθτο δέ: see on 7. 6. 6.— οἱ: reiteration of the indir. obj. already expressed (᾿Αμίλκη). Cp. 7. 147. 8.— θύουσι: this statement presupposes hero-worship, which was unknown among the Phoenicians. Hence Movers' conjecture is probable, that we have here to do with a confusion of the name of A-milkar with Melkarth the Tyro-Carthaginian deity, with whose cult self-immolation by fire was intimately connected.—15. ἀπὸ Σικελίης: terminus ex quo.

DOUBLE DEALING OF THE CORCY-RAEANS

168. 2. παρελάμβανον: sc. συμμάχους, conative impf., as in 18 heμεν υπίσχοντο πέμψειν τε καὶ άμυνειν, φράζοντες ώς ου 5 σφι περιοπτέη έστὶ ή Ελλάς ἀπολλ μένη την γάρ σφαλή, σφείς γε οὐδεν άλλο ή δουλεύσουσι τή πρώτη των ήμερέων · άλλα τιμωρητέον είη ές το δυνατώτατον. ύπεκρίναντο μεν ούτω εἰπρόσωπα · ἐπεὶ δε ἔδει βοηθείν, άλλα νοέοντες έπλήρωσαν νέας έξήκοντα, μόγις δε 10 άναχθέντες προσέμιξαν τη Πελοποννήσφ, καὶ περὶ Πύλον καὶ Ταίναρον γῆς τῆς Λακεδαιμονίων ἀνεκώχευον τὰς νέας, καραδοκέοντες καὶ οῦτοι τὸν πόλεμον τη πεσείται, ἀελπτέοντες μέν τους Ελληνας ύπερβαλεισθαι, δοκέοντες δε τον Πέρσην κατακρατήσαντα 15 πολλον ἄρξειν πάσης της Ελλάδος. ἐποίεον ὧν ἐπίτηδες, ΐνα έχωσι πρὸς τὸν Πέρσην λέγειν τοιάδε. ΤΩ βασιλεῦ, ἡμεῖς παραλαμβανόντων τῶν Ἑλλήνων ἡμέας ές τον πόλεμον τοῦτον, έχοντες δύναμιν οὐκ έλαχίστην οὐδὲ ν΄ας ἐλαχίστας παρασχόντες αν ἀλλὰ πλείστας 20 μετά γε 'Αθηναίους, οὐκ ήθελήσαμέν τοι ἀντιοῦσθαι

low, and 7. 169. 1.—5. &s où ... &πολλυμένη: that they must not permit Hellas to perish. For const. of περιοράν with suppl. ptc., see S. 2103; GMT. 885.—6. ἢν γὰρ ... τῶν ἡμερέων: for if it fail, they themselves will surely be slaves the very first day.—7. σφείς: indir. reflex. in emphatic position.—οὐ. δὲν ἄλλο ἢ: with this elliptical expression supply some plural word like ποιοῦσι. Cp. nihil aliud quam.— 8. τῶν ἡμερέων: the part. gen., of which Hdt. is very fond, adds emphasis. Cp. 7. 104. 3.— ἐς τὸ

δυνατώτατον: to the limit of their power. Cp. ές δύναμιν.—9. εὐπρόσωπα: fair-faced, specious, Attic εὐπρεπη.—12. γης της Λακεδαιμονίων: for gen., see on 7. 33. 3.—13. καὶ οὖτοι: these too, as well as Gelon (7.163.11).—14. τῆ πεσείται: see on 7. 163. 11.— ἀελπτίοντες: cp. Hom. H 310.—16. ἐπίτηδες: consulto, as 7. 44. 3.—19. δύναμιν οὐκ ἐλαχίστην: for the sea power of Corcyra, cp. Thuc. I. 14, I. 33.—20. παρασχόντες ἄν: could have furnished. GMT. 215.—21. μετά γε: cp. 7. 139. 27.—

οὐδ΄ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι. τοιαῦτα λέγοντες ἤλπιζον πλέον τι τῶν ἄλλων οἴσεσθαι · τά περ ἃν καὶ ἐγένετο, ὡς ἔμοὶ δοκεῖ. πρὸς δὲ τοὺς Ἦλληνάς σφι σκῆψις ἐπεποίητο, τῆ περ δὴ καὶ ἐχρήσαντο · αἰτιωμένων γὰρ 25 τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν πληρῶσαι μὲν ἑξήκοντα τριήρεας, ὑπὸ δὲ ἐτησιέων ἀνέμων ὑπερβαλεῖν Μαλέην οὐκ οἶοί τε γενέσθαι · οὖτω οὐκ ἀπικέσθαι ἐς Σαλαμῖνα καὶ οὐδεμιῆ κακότητι λειφθῆναι τῆς ναυμαχίης. οὖτοι μὲν οὖτω διεκρούσαντο τοὺς Ἑλληνας. 30 Κρῆτες δέ, ἐπείτε σφέας παρελάμβανον οἱ ἐπὶ τού-

169 Κρῆτες δέ, ἐπείτε σφέας παρελάμβανον οἱ ἐπὶ τούτοισι ταχθέντες Ἑλλήνων, ἐποίησαν τοιόνδε · πέμψαντες κοινῆ θεοπρόπους ἐς Δελφοὺς τὸν θεὸν ἐπειρώτων εἴ σφι ἄμεινον τιμωρέουσι γίνεται τῆ Ἑλλάδι. ἡ δὲ Πυθίη ὑπεκρίνατο · Πυθίη ὑπεκρίνατο · Το νήπιοι, ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν 5

22. ἀποθύμιον: Homeric, as Ξ 261. - 23. Theor Ti . . . oloreobai: will get something more than the rest. Cp. 7. 213. 4. — 24. σφι σκήψις ememolyto: an excuse had been prepared by them .- 27. und inorder arture: owing to the Etesian winds, i.e. the northeast winds which blow from the coast of Thrace over the whole archipelago, for about 40 days from the rising of the dog star, which would cover the date of the battle of Salamis (Sept. 28). Modern travelers testify that these winds are especially strong about Cape Malea (now Angelo). - ὑπερβαλεῖν: to get by, double, as Thuc. 8. 104. 20. Cp. τὸν Αθων περιέβαλλον

6 44. 10. — 29. λειφθήναι τής ναυμαχίης: had been left out of the sea fight. Cp. 7. 153. 7. — 30. διεκρούσαντο: eluded.

THE CRETANS REFUSE AID (CC. 169-171)

169. I. επὶ τούτοισι: for this purpose. Cp. 7. 146. 12, 7. 156. 16. — 3. κοινῆ: i.e. the several independent states on the island united in a common embassy. — 5. επιμέμφεσθε . . δακρύματα: do you find fault with the tears which Minos, in consequence of your aid to Menelaus, sent upon you, in anger, because — (ὅτι κτέ.). Instead of a direct answer, the god makes ironical reference to the

ἐκ τῶν Μενέλεψ τιμωρημάτων Μίνως ἔπεμψε μηνίων δακρύματα, ὅτι οἱ μὲν οὐ συνεξεπρήξαντο αὐτῷ τὸν ἐν Καμικῷ θάνατον γενόμενον, ὑμεῖς δὲ ἐκείνοισι τὴν ἐκ Σπάρτης ὑρπασθεῖσαν ὑπ' ἀνδρὸς βαρβάρου γυναῖκα. ταῦτα οἱ Κρῆτες ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, ἔσχοντο 10 170 τῆς τιμωρίης. λέγεται γὰρ Μίνων κατὰ ζήτησιν Δαιδάλου ἀπικόμενον ἐς Σικανίην τὴν νῦν Σικελίην καλεομένην ἀποθανεῖν βιαίῳ θανάτῳ. ἀνὰ δὲ χρόνον Κρῆτας θεοῦ σφέας ἐποτρύναντος, πάντας πλὴν Πολιχνιτέων τε καὶ Πραισίων, ἀπικομένους στόλῳ μεγάλῳ ἐς Σικανίην 5

μακί. — 6. Μενέλεφ τιμωρημάτων: const. with verbal noun the same us with remapliv. Note the poetic pl. of excellence. - M(vws . . . δακρύματα: an iambic verse, preserving perhaps meter, dialect, and form of the oracle. - unvlov: (- δργιζόμενος) esp. of the wrath of gods and heroes. - 7. of mer: i.e. Menelaus and his followers. cuvilemphlarto: helped to avenge. Cp. ἐκπρήξαιτθαι 7. 158. 8. - τὸν ἐν Καμικώ θάνατον γενόμενον: either the ptc. or modifier may stand outside of the attrib. order in such Cp. 9 below. Camicus was near Akragas in Sicily. 6áμετον (φόνον), sc. Μίνω. -10. Talta Ktd.: striking order, ravra first, as connecting with the preceding, then of Kphres, as common subject. Cp. 1. 66. 14, 1. 15%, 5, 1, 160, 1. - lexevre: = diráryorro, as 7, 237, 14.

170. 2. Zinavinv: so called

after the aboriginal Sikavoi, who, some 300 years before the Hellenic colonization, had been driven back into the southern and western parts of the island by the immigrant Σικελοί. See Thuc. 6. 2. — 3. άποθανείν βιαίφ θανάτφ: at the palace of his host, the Sicanian king, Cocalus, whose daughters, when Minos demanded that Daedalus should be given up, through love for the latter's art slew Minos in the bath. The legend was the subject of Sophocles' lost play Kaμίκιοι. — άνα δὲ χρόνον: cp. 7. 10. ζ 4, 7. 153. 7. Another tradition has it that it was the followers of Minos who met the fate described in what follows (Diod. 4. 79). -4. πλην Πολιχνιτίων τε καλ Πραισων: the inhabitants of Polichne (in the south of Crete) and of Praesus (in the eastern part) were prob. pre-Hellenic and so not concerned about avenging Minos. - πολιορκείν ἐπ' ἔτεα πέντε πόλιν Καμικόν, τὴν κατ' ἐμὲ Ακραγαντίνοι ενέμοντο. τέλος δε οὐ δυναμένους οὖτε έλειν ούτε παραμένειν λιμώ συνεστεώτας, απολιπόντας οίχεσθαι. ώς δὲ κατὰ Ἰηπυγίην γενέσθαι πλέοντας, ύπολαβόντα σφέας χειμώνα μέγαν ἐκβαλεῖν ἐς τὴν 10 γην · συναραχθέντων δὲ τῶν πλοίων (οὐδεμίαν γάρ σφι έτι κομιδήν ές Κρήτην φαίνεσθαι), ένθαῦτα 'Υρίην πόλιν κτίσαντας καταμείναί τε καὶ μεταβαλόντας άντὶ μεν Κρητών γενέσθαι Ἰήπυγας Μεσσαπίους, ἀντὶ δε είναι νησιώτας ήπειρώτας. ἀπὸ δὲ Υρίης πόλιος τὰς 15 άλλας οἰκίσαι, τὰς δὴ Ταραντίνοι χρόνω ὖστερον πολλώ έξανιστάντες προσέπταισαν μεγάλως, ώστε φόνος Έλληνικός μέγιστος οδτος δη έγένετο πάντων των ημείς ἴδμεν, αὐτῶν τε Ταραντίνων καὶ 'Ρηγίνων, οι ὑπὸ Μικύθου τοῦ Χοίρου ἀναγκαζόμενοι τῶν ἀστῶν καὶ ἀπικό-20 μενοι τιμωροί Ταραντίνοισι ἀπέθανον τρισχίλιοι οὖτω:

6. ἐπ' ἔτεα πέντε: see on 7. 1. 10. - κατ' έμέ: in my time. Cp. τὸ κατ' έμέ 5. 58. 16. — 8. λιμφ συνестевтая: hard pressed by famine. Cp. 9. 89. 24 λιμφ συστάντας καὶ καμάτψ. - 9. 🖦 δὲ . . . γενέσθαι: for inf. by attraction in indir. disc., see on 7. 148. 19. - κατά Ίηπυγίην: Calabria, in southeastern Italy. — 10. ὑπολαβόντα σφέας: catching them up; often of storm winds. Cp. 6. 27. 6 of pestilence. — 12. κομιδήν: conveyance, i.e. safe return. -Υρίην: now Oria, between Tarentum and Brundisium (Strabo, p. 282). — 13. μεταβαλόντας: sc.

τὸ ὅνομα. Cp. 7. 164. 7. — 14. άντι elva: without art., as 1. 210. 7, 6. 32. 6, a const. not found in Attic. The articular inf. occurs some thirty-two times in Hdt. -16. τὰς δή: construed with the nearer ptc. — 17. ἐξανιστάντες: conative. - προσέπταισαν: the defeat occurred 473 B.C. - φόνος Έλληνικός . . . τδμεν: cp. Thuc. 7. 85. 17 πλείστος γὰρ δὴ φόνος οῦτος καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ Σικελικφ πολέμφ τούτφ έγένετο. --18. τῶν ἡμεῖο τόμεν: cp. 7. 20. 4. - 19. of: referring only to Pnyíνων. — 20. τῶν ἀστῶν: part. gen. with oι. - 21. οῦτω: unusual posiαὐτῶν δὲ Ταραντίνων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός. ὁ δὲ Μίκυθος, οἰκέτης ἐων ᾿Αναξίλεω, ἐπίτροπος Ἡηγίου κατελέλειπτο, οὖτος ὄς περ ἐκπεσων ἐκ Ἡηγίου καὶ Τεγέην τὴν ᾿Αρκά-δων οἰκήσας ἀνέθηκε ἐν ᾿Ολυμπίη τοὺς πολλοὺς ἀνδρι 25 171 άντας. ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ Ἡηγίνους τε καὶ Ταραντίνους τοῦ λόγου μοι παρενθήκη γέγονε. ἐς δὲ τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν, ὡς λέγουσι Πραίσιοι, ἐσοικίζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ μάλιστα Ἐλληνας, τρίτη δὲ γενεῆ μετὰ Μίνων τελευτήσαντα γενέσθαι τὰ Τρωικά, 5 ἐν τοῖσι οὐ φλαυροτάτους φαίνεσθαι ἐόντας Κρῆτας τιμωροὺς Μενέλεω. ἀντὶ τούτων δέ σφι ἀπονοστήσασι ἐκ Τροίης λιμόν τε καὶ λοιμὸν γενέσθαι καὶ αὐτοῖσι

tion at end for emphasis, as 7. 223. 4. — 22. ούκ έπην άριθμός: no numbering was possible, as 7. 191. 3. - 23. enitromos: cp. 7. 7. 7. A sort of regency for the minor heirs seems to be meant. - 24. kgπεσων έκ 'Pηγίου: acc. to Diod. (11. 48, 11. 66) Micythus, after nine years' regency (476-467), having been prosecuted by the heirs and honorably acquitted, declined further guardianship and withdrew to Tegea. - 25. olkhous: settled in, as 6. 33. 11. — τούς πολλούς άνδριάντας: dedicated in fulfillment of a vow for the recovery of a son. Fifteen are mentioned by Pausanias as still standing at Olympia in his time (about 150 A.D.): others had been taken to Rome by Nero. Cp. Paus. 5. 26. 4. Fragments of two

of the inscribed bases of these were discovered in the excavations.

171. I. τά κατά 'Pηγίνους: matters pertaining to the Rheginians. - 2. παρενθήκη: a digression, as 6. 19. 4. — 3. ἐσοικίζεσθαι άλλους: return to indir. disc. - 4. τρίτη γε-พะกู้: Idomeneus, the Cretan leader in the Trojan War, was grandson of Minos. Hom. N 451. - 5. µerà Μίνων τελευτήσαντα: for const., cp. πρὸ δύντος ἡλίου 7. 149. 21. GMT. 829 b. - 6. ev tolor. . . . φαίνεσθαι: for inf. in rel. clause in indir. disc., see on 7. 170. 9. -7. Μενέλεφ: dat. after τιμωρούς just as after τιμωρείν. — 8. λιμόν τε και λοιμόν γενέσθαι: See Verg. Aen. 3. 137-139. For the formulaic phrase, cp. Hes. W. and D. 242 f.

καὶ τοῖσι προβάτοισι, ἔστε τὸ δεύτερον ἐρημωθείσης Κρήτης μετὰ τῶν ὑπολοίπων τρίτους αὐτὴν νῦν νέμε- 10 σθαι Κρῆτας. ἡ μὲν δὴ Πυθίη ὑπομνήσασα ταῦτα ἔσχε βουλομένους τιμωρεῖν τοῖσι ελλησι.

172 Θεσσαλοὶ δὲ ὑπὸ ἀναγκαίης τὸ πρῶτον ἐμήδισαν, ὡς διέδεξαν, ὅτι οὖ σφι ἤνδανε τὰ οἱ ᾿Αλευάδαι ἐμηχανῶντο. ἐπείτε γὰρ ἐπύθοντο τάχιστα μέλλοντα διαβαίνειν τὸν Πέρσην ἐς τὴν Εὐρώπην, πέμπουσι ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἀγγέλους. ἐν δὲ τῷ Ἰσθμῷ ἦσαν ἀλισμένοι 5 πρόβουλοι τῆς Ἑλλάδος ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων τῶν τὰ ἀμείνω φρονεουσέων περὶ τὴν Ἑλλάδα. ἀπικόμενοι δὲ ἐπὶ τούτους τῶν Θεσσαλῶν οἱ ἄγγελοι ἔλεγον ᾿Ανδρες Ἦλληνες, δεῦ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν ᾿Ολυμπικήν, ἴνα Θεσσαλίη τε καὶ ἡ σύμπασα ἢ Ἑλλὰς το ἐν σκέπη τοῦ πολέμου. ἡμεῖς μέν νυν ἔτοιμοί εἰμεν

τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν · ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.

— 9. δστε . . . νέμεσθαι: inf. in dependent clause in indir. disc., as 7. 170. 9. — ἐρημωθείσης Κρήτης: gen. abs. for esp. emphasis, though αὐτήν occurs just after. — 10. τρίτους . . . Κρήτας: a third population of Cretans now occupy it. — 12. δσχε: = ἀπέσχε.

THE THESSALIANS AND THE PASS OF TEMPE (CC. 172-174)

172. I. bud draykalns: inviti.

— is didefar, bu: as they clearly showed, in that.—2. ol

'Aλευάδαι: see on 7. 6. 8.— 3. enelte táxicta: cum primum. - 5. άλισμένοι: cp. 7. 145. 2. άλίζειν = $\dot{a}\theta$ ροίζειν. Xen. (Anab. 2. 4. 3, 6. 3. 3; συναλίζειν Cyrop. 1. 2. 15, 1. 4. 14) alone of Attic classic writers uses the word . - 6. apaiphμένοι: see on 7.83.6. - 7. των τά άμείνω φρονεουσέων: cp. 7. 145. 3. - 9. φυλάσσεσθαι: be guarded. Cp. 7. 223. 10. The pass was that of Tempe. - 10. 7: sing. though there are two subjs., doubtless because the second subj. includes the first. - 11. ἐν σκέπη τοῦ πολέμου: under cover from the war, as 7. 215. 8. Cp. ἐν σκέπη τοῦ φόβου 1. 143. 1; Hom. ζ 21c

συμφυλάσσειν, πέμπειν δε χρή καὶ ύμέας στρατιήν πολλήν, ώς εί μη πέμψετε, επίστασθε ήμεας όμολογήσειν τῷ Πέρση · οὐ γάρ τοι προκατημένους τοσοῦτο πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος μούνους πρὸ ὑμέων δεῖ ἀπο-15 λέσθαι. βοηθείν δε οὐ βουλόμενοι ἀναγκαίην ἡμίν οὐδεμίαν οἷοί τέ ἐστε προσφέρειν οὐδαμὰ γὰρ ἀδυνασίης ανάγκη κρέσσων έφυ. ήμεις δε πειρησόμεθα αὐτοί τινα σωτηρίην μηχανώμενοι. ταῦτα ἔλεγον οἱ 173 Θεσσαλοί. οἱ δὲ Ελληνες πρὸς ταῦτα ἐβουλεύσαντο ές Θεσσαλίην πέμπειν κατά θάλασσαν πεζον στρατον φυλάξοντα την έσβολήν. ώς δε συνελέχθη ο στρατός. έπλει δι' Ευρίπου, απικόμενος δε της 'Αχαιίης ές *Αλον, ἀποβὰς ἐπορεύετο ἐς Θεσσαλίην, τὰς νέας αὐτοῦς καταλιπών, καὶ ἀπίκετο ἐς τὰ Τέμπεα ἐς τὴν ἐσβολὴν η περ από Μακεδονίης της κάτω ές Θεσσαλίην φέρει παρὰ ποταμὸν Πηνειόν, μεταξὺ δὲ 'Ολύμπου τε ὄρεος έόντα καὶ τῆς *Οσσης. ἐνθαῦτα ἐστρατοπεδεύοντο τῶν Ελλήνων κατά μυρίους όπλιται συλλεγέντες, καί σφι 10

έπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο. — 13. εἰ μὴ πέμψετε: minatory condition. — ἐπίστασθε ἡμέας ὁμολογήσειν: understand that we shall make terms. This const. with ἐπίστασθε is freq. in Hdt., rare in Attic. — 16. οὐ βουλδμενοι: though the ptc. is conditional, the neg is οὐ, because it belongs to the single word. See on 7.10 θ 10 — ἀναγκαίην: compulsion, i.e. alone to oppose the enemy. Cp. the oath 7. 132.6.— 17. οὐδαμὰ γὰρ... ἔψυ: for never is compulsion stronger

than inability. Cp. 8. 111. 17; Theog. 140.—18. ἔφυ: gnomic.—
πειρησόμεθα μηχανώμενοι: suppl. ptc., as 7. 139. 8, 7. 148. 9.

173. 4. 'Aχαιίηs: in Southern Thessaly, called also Phthiotis. Cp. 7. 132. 3.— 5. "Aλον: on the west shore of the Pagasaean Gulf. Homer (B 682) mentions it among the cities of Achilles.—
7. Μακεδονίης τῆς κάτω: lower Macedonia. κάτω, along the coast, as against ἄνω (24), in the interior.— 10. κατὰ μυρίους: about

προσην ή Θεσσαλών ιππος. έστρατήγει δε Λακεδαιμονίων μεν Εὐαίνετος ὁ Καρήνου ἐκ τῶν πολεμάρχων άραιρημένος, γένεος μέντοι έων οὐ τοῦ βασιληίου, 'Αθηναίων δὲ Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος. ἔμειναν δὲ ὀλίγας ήμέρας ένθαῦτα · ἀπικόμενοι γὰρ ἄγγελοι παρὰ ᾿Αλεξ-15 άνδρου τοῦ ᾿Αμύντεω ἀνδρὸς Μακεδόνος συνεβούλευόν σφι ἀπαλλάσσεσθαι μηδε μένοντας έν τη έσβολή καταπατηθήναι ύπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐπιόντος, σημαίνοντες τὸ πληθός τε της στρατιης καὶ τὰς νέας. $\dot{\omega}$ ς δὲ οὖτοί σφι ταῦτα συνεβούλευον (χρηστὰ γὰρ ἐδόκεον 20 συμβουλεύειν, καί σφι εὖνοος ἐφαίνετο ἐων ὁ Μακεδών). έπείθοντο. δοκείν δέ μοι, άρρωδίη ήν το πείθον, ώς έπύθοντο καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλοὺς κατὰ τὴν ἄνω Μακεδονίην διὰ Περραιβῶν κατὰ Γόννον πόλιν, τη περ δη καὶ ἐσέβαλε ή στρατιη ή Ξέρξεω. 25 καταβάντες δε οί Ελληνες επὶ τὰς νέας ὀπίσω επο-174 ρεύοντο ές τὸν Ἰσθμόν. αὖτη ἐγένετο ἡ ἐς Θεσσαλίην στρατιή, βασιλέος τε μέλλοντος διαβαίνειν ές την

10,000. — 12. ἐκ τῶν πολιμάρχων ἀραιρημένος: chosen from the polemarchs, or six commanders of divisions (μόραι) of the Spartan army, the chief command belonging regularly to one of the two kings (6. 56). — 15. ᾿Αλιξάνδρου: king of Macedon and public guestfriend (πρόξενος) of the Athenians. He was sent by Mardonius to Athens after the retreat of Xerxes (8. 136) to persuade the Athenians to an alliance with the Persians (8. 140). He it was, too, who

warned the Athenians of Mardonius' purpose to give battle the next day at Plataea (9. 45).—22. δοκεῖν δέ μοι: abs. inf. Cp. 7. 24. I.— ἀρρωδίη ἢν τὸ πεῖ-θον: it was dread that persuaded them. Cp. ὁρρωδία Thuc. 2. 88. 3, 2. 89. 3.—23. ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολήν: for the three routes from Macedonia into Thessaly, see on 7. 128. 6.—24. κατὰ Γόννον: west of Tempe. Cp. 7. 128. 8.—25. τῆ περ δὴ καί: by which very route, indeed. Cp. 7. 168. 25.

Εὐρώπην ἐκ τῆς ᾿Ασίης καὶ ἐόντος ἦδη ἐν ᾿Αβύδῳ. Θεσσαλοὶ δὲ ἐρημωθέντες συμμάχων οὕτω δὴ ἐμήδισαν προθύμως οὐδ᾽ ἔτι ἐνδοιαστῶς, ὧστε ἐν τοῖσι πρήγμασι 5 ἐφαίνοντο βασιλεῖ ἄνδρες ἐόντες χρησιμώτατοι.

175 Οἱ δὲ Ἦλληνες ἐπείτε ἀπίκατο ἐς τὸν Ἰσθμόν, ἐβουλεύοντο πρὸς τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάνδρου τῆ τε στήσονται τὸν πόλεμον καὶ ἐν οἴοισι χώροισι. ἡ νικῶσα
δὲ γνώμη ἐγίνετο τὴν ἐν Θερμοπύλησι ἐσβολὴν φυλάξαι · στεινοτέρη γὰρ ἐφαίνετο ἐοῦσα τῆς ἐς Θεσσαλίην 5
καὶ ἄμα μία ἀγχοτέρη τε τῆς ἑωυτῶν. τὴν δὲ ἀτραπόν,
δι' ἡν ἤλωσαν οἱ ἀλόντες Ἑλλήνων ἐν Θερμοπύλησι,
οὐδὲ ἤδεσαν ἐοῦσαν πρότερον ἡ περ ἀπικόμενοι ἐς Θερμοπύλας ἐπύθοντο Τρηχινίων. ταύτην ὧν ἐβουλεύσαντο
φυλάσσοντες τὴν ἐσβολὴν μὴ παριέναι ἐς τὴν Ἑλλάδα 10
τὸν βάρβαρον, τὸν δὲ ναυτικὸν στρατὸν πλεῖν γῆς τῆς
Ἱστιαιώτιδος ἐπὶ ᾿Αρτεμίσιον. ταῦτα γὰρ ἀγχοῦ τε
ἀλλήλων ἐστὶ ὧστε πυνθάνεσθαι τὰ κατὰ ἑκατέρους

THE GREEKS AT ARTEMISIUM AND THERMOPYLAE. ORACLE OF THE WINDS (CC. 175-178)

175. 2. ξ : see on 7. 11. 14.— στήσονται τὸν πόλεμον: see on 7. 9. β 2.— 3. ἡ νικώσα γνώμη: the opinion that prevailed. Cp. 6. 101. 10.— 5. τής ξ Θεσσαλίην: sc. φερούσης ἐσβολῆς.— 6. καλ ἄμα μία άγχοτέρη τε τής ξ δυτών: and at once single and nearer to their own land. μία, whereas in Thessaly there were two ways. ἀγχοτέρη, from (poetical) ἀγχοῦ

(ἄγχι), only here. — 7. δι' ຖ້ν ຖືλωσαν οἱ ἀλόντες Ἑλλήνων: note the alliteration. For the abundance, ηλωσαν οἱ ἀλόντες, see on 7. 10. α 3. — 8. πρότερον η΄: cp. 7. 2. 5, 7. 150. 4. — 10. μὴ παριέναι: not to let by. — 11. γης της Ίστιαιώτιδος: chorographic or part. gen. of place. This Histiaeotis was in northern Euboea, not in Thessaly. — 12. ταῦτα: Θερμόπυλαι and ᾿Αρτεμίσιον. — 13. ὥστε πυνθάνεσθαι τὰ κατὰ ἐκατέρους ἐόντα: so that they could learn what was happening about either division, i.e. the

.76 ἐόντα, οι τε χῶροι οὖτω ἔχουσι· τοῦτο μέν, τὸ ᾿Αρτεμίσιον, ἐκ τοῦ πελάγεος τοῦ Θρηκίου ἐξ εὐρέος συνάγεται ἐς στεινὸν ἐόντα τὸν πόρον τὸν μεταξὺ νήσου τε Σκιάθου καὶ ἠπείρου Μαγνησίης · ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ τῆς Εὐβοίης ἤδη τὸ ᾿Αρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός, ἐν δὲ 5 Ἦρτέμιδος ἱρόν. ἡ δὲ αὖ διὰ Τρηχῦνος ἔσοδος ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐστὶ τῆ στεινοτάτη ἡμίπλεθρον. οὐ μέντοι κατὰ τοῦτό γε ᾽στὶ τὸ στεινότατον τῆς χώρης τῆς ἄλλης, ἀλλ ἔμπροσθέ τε Θερμοπυλέων καὶ ὅπισθε, κατά τε ᾿Αλπη-

force at Thermopylae could hear about that at Artemisium, and vice versa. — 14. ούτω: looks forward. 176. Ι. τοῦτο μέν: the correl. is δè av in 6. Cp. 3. 106. 3, 3. 107. 1. — τὸ 'Αρτεμίσιον: without construction, placed as a kind of heading or summary of what follows. Cp. Dem. Phil. 1. 28 χρήματα τοίνυν ι έστι μεν ή τροφή κτέ. - 2. έκ τοῦ πελάγεος: (coming) from the open sea, i.e. in the direction of. — τοῦ Θρηκίου: i.e. the northern Aegean. — έξ εὐρίος: ες. πόρου from ές στεινον πόρον. - συνάγε-Tal: it narrows. The subj. is easily supplied from the context (πέλαγος or πόρος). — 4. ἐκ δὲ τοῦ στεινού: sc. πόρου, from the narrow passage. - 5. της Εύβοίης: chorographic gen. with τὸ ᾿Αρτεμίσιον, which is subj. of δέκεται (receives you; cp. ὑποδέκεται 15). τὸ 'Αρτεμίσιον: with part. gen. of place the governing noun is usually without art., 'the (above men-

tioned) A.' The region, which is without a town, gets its name from the shrine of Artemis. - 5. alyeaλός: a coast district, appos. to τὸ ³Αρτεμίσιον. — ἐν δέ: adv. — 6. δια Tonx (vos: the district, as 7. 203. 15, about the head of the Malian Gulf; usually the city (7. 199. 1, 7. 201. 7). — is την Έλλάδα: when a noun has several modifiers, one of these is in attrib. position, the rest may be outside. Central Greece, excluding Thessaly, is meant. -7. τῆ στεινοτάτη: ες. ἐστίν. — κατά τοῦτό γε: at this point. - 8. τὸ στεινότατον . . . της αλλης: lit. the narrowest point of the rest of the region, where English idiom requires "of the whole region." S. 1272; HA. 705. Cp. Shaks. Midsummer N. D. v. 1, "This is the greatest error of all the rest."-9. κατά τε 'Αλπηνούς κτέ.: more definitely explaining $\xi \mu \pi \rho o \sigma \theta \epsilon \dots$ καὶ ὅπισθε. The distance between the two narrowest points was about

νούς, ὅπισθε ἐόντας, ἐοῦσα ἁμαξιτὸς μούνη, καὶ ἔμ-10 προσθε κατὰ Φοίνικα ποταμὸν ἀγχοῦ ᾿Ανθήλης πόλιος, ἄλλη ἁμαξιτὸς μούνη. τῶν δὲ Θερμοπυλέων τὸ μὲν πρὸς ἐσπέρης ὅρος ἄβατόν τε καὶ ἀπόκρημνον, ὑψηλόν, ἀνατεῖνον ἐς τὴν Οἴτην · τὸ δὲ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς ὁδοῦ θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεα. ἔστι δὲ ἐν τῆ ἐσόδω 15 ταύτη θερμὰ λουτρά, τὰ Χύτρους καλέουσι οἱ ἐπιχώριοι, καὶ βωμὸς ἴδρυται Ἡρακλέος ἐπ' αὐτοῖσι. ἐδέδμητο

fifteen stadia (7.200.5). — 10. 6m**σθε**: i.e. looking westward from the defile. — ἐοθσα ἀμαξιτός: appos. to τὸ στεινότατον, the ptc agreeing with the pred. - 12. τῶν δὲ Θερμοπυλέων τὸ μὲν πρὸς ἐσπέρης: to the west of Thermopylae. Cp. 14 and see on 7. 20. 15. The designation is inexact, since Hdt. writes as if the coast ran north and south, instead of east and west, as it does here. — 15. θάλασσα . . . καλ τενάyea: hysteron proteron. The locality is now greatly changed, the coast line being now some four miles eastward, and the marshes formed esp. by the alluvium of the Sperchius occupying the intervening space. The other streams now empty into the Sperchius, which enters the gulf more to the south, and about eight miles distant from its old mouth. In the dry season one may cross the marsh avoiding the Pass, where the road still runs. — 16. θερμά λουτρά: "The warm waters - whence the name Thermopylae - break out in bold springs at the base of the cliff. - There are two main springs and several smaller ones. water is quite warm [104° Fahrenheit] and has an unpleasantly strong odor of sulphur; the precipitation is such that now, for several hundred feet, the strip of coast over which the water makes its way to the marsh is covered with a porous stone crust. The Pass must, of course, in this way be constantly widening; but the actually narrowest point is just south (more exactly east) of the springs and out of the petrifaction area. ... The Pass, outside of the part covered by the stone crust from the springs, is grown up in green bush, and to the beautiful wall of Oeta cling oaks, myrtles, firs, and pines" (Ross, Königsreisen, I. 90). - Xúrpous: "Caldrons," the basins for collecting the water for the baths, which is hot and salt. — 17. βωμός ιδρυται 'Ηρακλέος:

δὲ τεῖχος κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολάς, καὶ τό γε παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν. ἔδειμαν δὲ Φωκείς τὸ τείχος δείσαντες, έπεὶ Θεσσαλοὶ ἦλθον ἐκ Θεσπρωτῶν οἰκήσοντες γῆν 20 την Αιολίδα, την περ νυν εκτέαται. άτε δη πειρωμένων τῶν Θεσσαλῶν καταστρέφεσθαί σφεας, τοῦτο προεφυλάξαντο οἱ Φωκεῖς καὶ τὸ ὕδωρ τὸ θερμὸν τότε ἐπῆκαν έπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἀν χαραδρωθείη ὁ χῶρος, πῶν μηχανώμενοι δκως μή σφι έσβάλοιεν οί Θεσσαλοί ές 25 την χώρην. τὸ μέν νυν τείχος τὸ ἀρχαίον ἐκ παλαιοῦ τε έδέδμητο καὶ τὸ πλέον αὐτοῦ ήδη ὑπὸ χρόνου ἔκειτο τοίσι δε αὐτις ὀρθώσασι έδοξε ταύτη ἀπαμύνειν ἀπὸ της Ελλάδος τον βάρβαρον. κώμη δέ έστι άγχοτάτω της όδοῦ, Αλπηνοὶ οὖνομα · ἐκ ταύτης δὲ ἐπισιτιεῖσθαι 30 .77 έλογίζοντο οἱ Ελληνες. οἱ μέν νυν χῶροι οὖτοι τοῖσι ελλησι είναι εφαίνοντο επιτήδεοι άπαντα γάρ προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλογισθέντες ὅτι οὖτε πλήθει ἔξουσι

hot baths in general were regarded as sacred to Heracles, according to the myth that they were prepared for his refreshment by Athena (or Hephaestus). Besides, on Mt. Oeta, near by, as tradition had it, was erected the pyre on which Heracles ended his sufferings. See Soph. Trachinians. - 18. rds to Boλάς: pl. as 1. 185. 31; only the eastern pass is meant. - 20. kg Θεσπρωτών: name of people for country, as freq. Thesprotia was in Epirus, whence the Thessalians crossed over Pindus, drove out the Aeolians, and occupied the land

hitherto called Aeolis, but henceforth Thessaly. The dispossessed Aeolians migrated into Boeotia. Acc. to Thuc. 1. 12, this happened sixty years after the Trojan War.—21. ἐκτέαται: see Dial. § 4. 3.—22. τοῦτο: εc. τὸ καταστρέφεσθαι.—24. ὡς ἄν χαραδρωθείη: might be cut into gullies. For ὡς ἄν with opt., found chiefly in Hom. and Hdt., see GMT. 329, I b.—26. ἐκ παλαιοῦ: of old.—27. ἔκειτο: lay in ruins = συνεπεπτώκει.—28. τοῦτ: εc. τοῦς Ἑλλησι.—αὖτις ὁρθάσασι: postquam erexissent.

177. I. οἱ μὰν χῶροι οὖτοι: i.e.

χρησθαι οἱ βάρβαροι οὖτε ἴππῳ, ταύτη σφι ἔδοξε δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ὡς δὲ ἐπύθοντο 5 τὸν Πέρσην ἐόντα ἐν Πιερίη, διαλυθέντες ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐστρατεύοντο αὐτῶν οἱ μὲν ἐς Θερμοπύλας πεζῆ, ἄλλοι δὲ κατὰ θάλασσαν ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον.

178 Οἱ μὲν δὴ Ἦληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες, Δελφοὶ δ' ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐχρηστηριάζοντο τῷ θεῷ ὑπὲρ ἑωντῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος καταρρωδηκότες, καί σφι ἐχρήσθη ἀνέμοισι εὖχεσθαι· μεγάλους γὰρ τούτους ἔσεσθαι τῆ Ἑλλάδι συμμάχους. Δελφοὶ δὲ 5 δεξάμενοι τὸ μαντήιον πρῶτα μὲν Ἑλλήνων τοῖσι βουλομένοισι εἶναι ἐλευθέροισι ἐξήγγειλαν τὰ χρησθέντα αὐτοῖσι, καί σφι δεινῶς καταρρωδέουσι τὸν βάρβαρον ἐξαγγείλαντες χάριν ἀθάνατον κατέθεντο· μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Δελφοὶ τοῖσι ἀνέμοισι βωμόν τε ἀπέδεξαν ἐν 10

Artemisium and Thermopylae. — 4. σφι έδοξε: where ἐβουλεύσαντο was to be expected after προσκεψάμενοι καὶ ἐπιλογισθέντες. Such changes of const. are esp. freq. with δοκεῖ. — 6. ἐν Πιερίη: see on 7. 131. 1. — διαλυθέντες ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ: for const. cp. 8. 56. 8.

178. I. διαταχθέντες: in two divisions, i.e. the one going to Thermopylae, the other to Artemisium. — 2. έχρηστηριάζοντο: cp. 7. 140. 2. — 4. σφι έχρηστη άνέμοισι εύχεσθαι: acc. to Clemens Alex. Strom. p. 753, the oracle was & Δελφοὶ λίσσεσθ ἀνέμους καὶ λώϊον ἔσται. For a similar oracle to the Athenians, cp. 7. 189. —

9. Łayyelaavtes . . . Katélevto: a complete hexameter, prob. unintentional, but which Stein thinks due to a reminiscence from some poetic account of the event, perhaps a dedicatory inscription. Cp. 7. 225. 3; also 7. 169. 6 (iambic). катевечто: laid up for themselves. - 10. iv Ouln: the locality is unknown. The heroine of this name was the legendary first priestess of Dionysus, and gave her name to the Thyiades or women who worshiped the god on Parnassus. The connection of her name with θύελλα (storm-wind) naturally suggested the placing of an altar of the winds in her τέμενος. -

Θυίη, τη περ της Κηφισοῦ θυγατρὸς Θυίης τὸ τέμενός ἐστι, ἐπ' ης καὶ ὁ χῶρος οὖτος την ἐπωνυμίην ἔχει, καὶ θυσίησί σφεας μετήσαν. Δελφοὶ μὲν δη κατὰ τὸ χρηστήριον ἔτι καὶ νῦν τοὺς ἀνέμους ἱλάσκονται

179 'Ο δὲ ναυτικὸς Ἐέρξεω στρατὸς ὁρμώμενος ἐκ Θέρμης πόλιος παρέβαλε νηυσὶ τῆσι ἄριστα πλεούσησι δέκα ἰθὺ Σκιάθου, ἔνθα ἦσαν προφυλάσσουσαι νέες τρεῖς Ἑλληνίδες, Τροιζηνίη τε καὶ Αἰγιναίη καὶ ᾿Αττική. προϊδόντες δὲ οὖτοι τὰς νέας τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν 5
180 ὧρμησαν. τὴν μὲν δὴ Τροιζηνίην, τῆς ἦρχε Πρηξίνος, αὐτίκα αἰρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι · καὶ ἔπειτα τῶν ἐπιβατέων αὐτῆς τὸν καλλιστεύοντα ἀγαγόντες ἐπὶ τὴν πρώρην τῆς νεὸς ἔσφαξαν, διαδέξιον ποιεόμενοι τὸν εἶλον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον. τῷ δὲ 5 σφαγιασθέντι τούτω οὖνομα ἦν Λέων · τάχα δ' ἄν τι

12. ἐπ' ής: see on 7. 40. 12.

— 13. μετήσαν: approached.

FIRST SEA FIGHT. THE HELLENIC FLEET AT CHALCIS; THE PER-SIAN AT SEPIAS (CC. 179-183)

179. I. ναντικός στρατός: here really the van (ten ships) of the fleet (7.183).—2. παρέβαλε: like διαβάλλειν, crossed.— άριστα πλεσόσησι: Sidonian fast sailers, acc. to 8.92.4. Cp. 7.96.3.—3. to εstraight for.—5. προϊδόντες οὖτοι: i.e. the Greeks on the three ships.

180. 4. Stabletov . . . Kállistov : making it a good omen for themselves that the first of the Greeks whom they took was also

very handsome. διαδέξιος, only here, an intensified $\delta \epsilon \xi i \delta s = a \delta \sigma i \sigma s$. For the form, cp. $\upsilon \pi o \delta i \xi \iota o s$ 7. 49. 10. For the force, cp. Hom. B 353 αστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων, lightening on the right, giving a lucky omen. -6. τάχα δ' άν τι . . . ἐπαύροιτο: and perhaps he had his name also in some degree to thank for it, i.e. the name (Λέων), indicating preëminence, as well as his beauty, marked him as a fit sacrifice. For similar play upon a name, cp. 6. 50. 14. The aor. opt. with av to express a supposition as to the past, as 9. 71. 19; oftener the pres. opt., as 7. 184. 17.

181 καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο. ἡ δὲ Αἰγιναίη, τῆς έτριηράρχει 'Ασωνίδης, καί τινά σφι θόρυβον παρέσχε Πυθέω τοῦ Ἰσχενόου ἐπιβατεύοντος, ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην την ήμέρην δς έπειδη ή νηθς ήλίσκετο ές τοῦτο ἀντεῖχε μαχόμενος ές δ κατεκρεουργήθης άπας. ώς δὲ πεσών οὐκ ἀπέθανε ἀλλ' ἢν ἔμπνοος, οἱ Πέρσαι, οι περ ἐπεβάτευον ἐπὶ τῶν νεῶν, δι' ἀρετὴν τὴν έκείνου περιποιήσαί μιν περί πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ἰώμενοι τὰ έλκεα καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες καί μιν, ὡς ὀπίσω ἀπίκοντο 10 ές τὸ έωυτῶν στρατόπεδον, ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάση τῆ στρατιῆ, περιέποντες εὖ τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς 182 έλαβον έν τῆ νηὶ ταύτη περιείπον ώς ἀνδράποδα. αί μεν δη δύο των νεων ούτω έχειρώθησαν ή δε τρίτη, της ετριηράρχει Φόρμος άνηρ Αθηναίος, φεύγουσα έξοκέλλει ές τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ τοῦ μέν σκάφεος εκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν οὔ. 5 ώς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἀποθορόντες κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι ἐκομίσθησαν

181. 3. ἐπιβατεύοντος: serving as a marine. Cp. 7. 184. 8. — 5. ἐς τοῦτο, ἐς δ. emphatic for ἐς δ. — κατεκρεουργήθη ἄπας: was all chopped into butcher's meat. The comp., as well as the simple verb, un-Attic and rare. Cp. Aesch. Pers. 466 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη. For κατα-, cp. καταχορδεύων 6. 75. 18. — 9. συνδόνος βυσσίνης: of fine linen "vssus linen"). Cp. 2. 86. 25.

— 11. ἐκπαγλεόμενοι: with great admiration. Pythes was recaptured by the Greeks at Salamis and restored to Aegina (8. 92).

182. I. al δύο: the art. designates part of a definite whole.

— 4. ἐξοκέλλει: runs ashore, ἐξ-indicating from the sea shorewards, while ἐπώκειλαν (6) means ran upon the shore (cp. 6. 16. 5).

— 7. ἀποθορόντες: Epic and Ionic for Attic ἀποπηδήσαντες.

183 ές 'Αθήνας. ταῦτα οἱ Ελληνες οἱ ἐπ' 'Αρτεμισίω στρατοπεδευόμενοι πυνθάνονται παρά πυρσών έκ Σκιάθου. πυθόμενοι δε καὶ καταρρωδήσαντες ἀπὸ τοῦ Αρτ: μισίου μετορμίζοντο ές Χαλκίδα, φυλάξοντες μέν τον Εύριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπους περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς 5 Εὐβοίης. τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπήλασαν περί τὸ έρμα τὸ μεταξὺ έὸν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμενον δὲ Μύρμηκα. ἐνθαῦτα οἱ βάρβαροι έπειδή στήλην λίθου έπέθηκαν κομίσαντες έπὶ τὸ ἔρμα, ὁρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὧς σφι τὸ ἐμπο- 10 δων έγεγόνει καθαρόν, έπέπλεον πάσησι τησι νηυσί, ένδεκα ήμέρας παρέντες μετά την βασιλέος έξέλασιν έκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο ἐὸν ἐν πόρφ μάλιστα Πάμμων Σκύριος. πανημερον δε πλέοντες οί βάρβαροι έξανύουσι της Μαγνησίης χώρης έπὶ Σηπιάδα 15 τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξὺ Κασθαναίης τε πόλιος έόντα καὶ Σηπιάδος ἀκτῆς.

183. 2. παρὰ πυρσῶν: from firesignals. The prep., used elsewhere
in pers. const., prob. because πυρσευόντων was in the author's mind.
— 5. ἡμεροσκόπους: scouts who
from high points watched the
enemy's movements, which was
possible only by day of course. —
7. τὸ ἔρμα: the reef or sunken
rock, now known to Greek sailors
as Leftari. — 10. αὐτοί: i.e. the
main body. — ὥs σφι . . . καθαρόν:
since the hindrance had now been
removed, i.e. the reef was now
marked by the pillar, so that the

ships could avoid it. καθαρόν, usually applied to a place (clear of), here used of the obstacle itself (removed).—12. παρέντες: having let pass.—13. ἐκ Θέρμης: for position of this second modifier, see on ἐς τὴν Ἑλλάδα 7. 176. 6.—σφι κατηγήσατο: had shown them.—ἐν πόρφ μάλιστα: exactly in the fareway.—15. ξανόουσι: sc. τὴν ὁδόν. Apparently intrans. (abs.), as 6. 139. 16. Cp. κατανύσας 6. 140. 5.—τῆς Μαγνησίης χώρης: chorographic gen. with Σηπιάδα. This promontory

181 καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο. ἡ δὲ Αἰγιναίη, τῆς έτριηράρχει 'Ασωνίδης, καί τινά σφι θόρυβον παρέσχε Πυθέω τοῦ Ἰσχενόου ἐπιβατεύοντος, ἀνδρὸς ἀρίστου γενομένου ταύτην την ημέρην δς έπειδη ή νηθς ήλίσκετο ές τοῦτο ἀντείχε μαχόμενος ές δ κατεκρεουργήθης άπας. ως δὲ πεσων οὐκ ἀπέθανε ἀλλ' ἦν ἔμπνοος, οἱ Πέρσαι, οι περ έπεβάτευον έπι των νεων, δι' άρετην την έκείνου περιποιήσαί μιν περί πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνησί τε ιώμενοι τὰ έλκεα καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες καί μιν, ὡς ὀπίσω ἀπίκοντο 10 ές τὸ έωυτῶν στρατόπεδον, ἐπεδείκνυσαν ἐκπαγλεόμενοι πάση τῆ στρατιῆ, περιέποντες εὖ τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς 182 έλαβον έν τη νηὶ ταύτη περιείπον ώς άνδράποδα. αί μεν δη δύο των νεων ουτω εχειρώθησαν ή δε τρίτη, της ετριηράρχει Φόρμος άνηρ Αθηναίος, φεύγουσα έξοκέλλει ές τὰς έκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, καὶ τοῦ μέν σκάφεος εκράτησαν οἱ βάρβαροι, τῶν δὲ ἀνδρῶν οὖ. 5 ώς γὰρ δὴ τάχιστα ἐπώκειλαν τὴν νέα οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἀποθορόντες κατὰ Θεσσαλίην πορευόμενοι ἐκομίσθησαν

181. 3. ἐπιβατεύοντος: serving as a marine. Cp. 7. 184. 8. — 5. ἐς τοῦτο, ἐς δ: emphatic for ἐς δ. — κατεκρεουργήθη ἄπας: was all chopped into butcher's meat. The comp., as well as the simple verb, un-Attic and rare. Cp. Aesch. Pers. 466 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη. For κατα-, cp. καταχορδεύων 6. 75. 18. — 9. συνδόνος βυσσίνης: of fine linen ('byssus linen'). Cp. 2. 86. 25.

— II. ἐκκαγλεόμενοι: with great admiration. Pythes was recaptured by the Greeks at Salamis and restored to Aegina (8. 92).

182. I. al δύο: the art. designates part of a definite whole.

— 4. ἐξοκέλλει: runs ashore, ἐξindicating from the sea shorewards, while ἐπ ώκειλαν (6) means
ran upon the shore (cp. 6. 16. 5).

— 7. ἀποθορόντες: Epic and Ionic
for Attic ἀποπηδήσαντες.

83 ές 'Αθήνας. ταῦτα οἱ Ελληνες οἱ ἐπ' 'Αρτεμισίω στρατοπεδευόμενοι πυνθάνονται παρά πυρσών έκ Σκιάθου. πυθόμενοι δε καὶ καταρρωδήσαντες ἀπὸ τοῦ 'Αρτ: μισίου μετορμίζοντο ές Χαλκίδα, φυλάξοντες μέν τὸν Εὖριπον, λείποντες δὲ ἡμεροσκόπους περὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς 5 Εὐβοίης. τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπήλασαν περὶ τὸ ἔρμα τὸ μεταξὺ ἐὸν Σκιάθου τε καὶ Μαγνησίης, καλεόμενον δε Μύρμηκα. ενθαῦτα οἱ βάρ-Βαροι ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν κομίσαντες ἐπὶ τὸ ἔρμα, ὁρμηθέντες αὐτοὶ ἐκ Θέρμης, ὡς σφι τὸ ἐμπο 10 δων έγεγόνει καθαρόν, έπέπλεον πάσησι τησι νηυσί, ένδεκα ήμέρας παρέντες μετά την βασιλέος έξέλασιν έκ Θέρμης. τὸ δὲ ἔρμα σφι κατηγήσατο ἐὸν ἐν πόρω μάλιστα Πάμμων Σκύριος. πανημερον δε πλέοντες οί βάρβαροι έξανύουσι της Μαγνησίης χώρης έπὶ Σηπιάδα 15 τε καὶ τὸν αἰγιαλὸν τὸν μεταξὺ Κασθαναίης τε πόλιος έόντα καὶ Σηπιάδος άκτης.

183. 2. παρὰ πυρσῶν: from firesignals. The prep., used elsewhere
in pers. const., prob. because πυρσευόντων was in the author's mind.
— 5. ἡμεροσκόπους: scouts who
from high points watched the
enemy's movements, which was
possible only by day of course. —
7. τὸ ἔρμα: the reef or sunken
rock, now known to Greek sailors
as Leftari. — 10. αὐτοί: i.e. the
main body. — τος σφι. . . καθαρόν:
since the hindrance had now been
removed, i.e. the reef was now
marked by the pillar, so that the

ships could avoid it. καθαρόν, usually applied to a place (clear of), here used of the obstacle itself (removed).—12. παρέντες: having let pass.—13. ἐκ Θέρμης: for position of this second modifier, see on ἐς τὴν Ἑλλάδα 7. 176. 6.—σφι κατηγήσατο: had shown them.—ἐν πόρφ μάλιστα: exactly in the fareway.—15. ἐξανόσου: sc. τὴν ὁδόν. Apparently intrans. (abs.), as 6. 139. 16. Cp. κατανύσας 6. 140. 5.—τῆς Μαγνησίης χώρης: chorographic gen. with Σηπιάδα. This promontory

στράτευμα έξαναχθεν είρηται, άνευ τε της θεραπηίης της έπομένης και των σιταγωγών πλοίων και όσοι 30 185 ἐνέπλεον τούτοισι. τὸ δὲ δὴ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στρίτευμα έτι προσλογιστέα τούτφ παντί τφ έξηριθμημένω δόκησιν δε δεί λέγειν. νέας μέν νυν οί ἀπὸ Θρήκης Ελληνες καὶ ἐκ τῶν νήσων τῶν ἐπικειμένων τη Θρήκη παρείχουτο είκοσι καὶ έκατόν. έκ μέν νυν 5 τούτων τῶν νεῶν ἄνδρες τετρακισχίλιοι καὶ δισμύριοι γίνονται. πεζοῦ δὲ τὸν Θρῆκες παρείχοντο καὶ Παίονες καὶ Ἐορδοὶ καὶ Βοττιαῖοι καὶ τὸ Χαλκιδικὸν γένος καὶ Βρύγοι καὶ Πίερες καὶ Μακεδόνες καὶ Περραιβοὶ καὶ Ένιηνες καὶ Δόλοπες καὶ Μάγνητες καὶ Αχαιοί 10 καὶ όσοι τῆς Θρήκης τὴν παραλίην νέμονται, τούτων των έθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι. αδται ων αι μυριάδες εκείνησι προστεθείσαι τησι εκ της 'Ασίης γίνονται αἱ πᾶσαι ἀνδρῶν αἱ μάχιμοι μυριάδες

— 29. ἐξαναχθέν: note the ptc. (where there is another modifier) outside of attrib. position, whereas in 23 the noun modifier was so placed. — 31. ἐνέπλεον: used, as ἐνεῖναι (οτ πλεῖν and εἶναι ἐν), of the men belonging to a ship; ἐπιπλεῖν (ἐπεῖναι, ἐπιβατεύειν) of the marines and all who sailed in addition to the crew. The regular crew were mostly below the deck, the others above (Stein).

185. 2. προσλογιστία: for impers. verbal with dependent object, see S. 2152; HA. 990. For the pl. (esp. poetic and Ionic), cp.

ἀκουστέα 3. 61. 17. Such neut. plurals of adjs. are esp. frequent. -3. δόκησιν λέγειν: make a guess. δόκησις, which occurs only here in Hdt., is found several times in Soph., Eur., and Thuc., but elsewhere prob. only in late writers. άπὸ . . . ἐκ: change of prep. for variety. - 7. Haloves . . . Make-Soves: tribes belonging to Macedonia. - 9. Περραιβοί . . . 'Αχαιοί: tribes belonging to Thessaly. -II. τούτων τῶν ἐθνέων: resumes π εζοῦ. — 14. ai πâσαι . . . μυριά-Ses: fuller explanation of the preceding μυριάδες. The repetition

οδτος άλλος όμιλος γίνεται τρισμύριοι καὶ έξακισχίλιοι καὶ πρὸς διηκόσιοί τε καὶ δέκα. προσθήσω δ' έτι τούτφ καὶ τῷ προτέρφ ἀριθμῷ τοὺς ἐκ τῶν πεντηκοντέρων, ποιήσας ο τι πλέον ην αὐτῶν ἡ ἔλασσον, ἀν' ογδώκοντα άνδρας ένειναι. συνελέχθη δε ταῦτα τὰ 15 πλοία, ώς καὶ πρότερον εἰρέθη, τρισχίλια. ἤδη ὧν ανδρες αν είεν έν αὐτοῖσι τέσσερες μυριάδες καὶ είκοσι. τοῦτο μέν δη τὸ ἐκ της ᾿Ασίης ναυτικὸν ἦν, σύμπαν ἐὸν πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες δὲ ἔπεισι ἐπὶ ταύτησι έπτὰ καὶ πρὸς έκατοντάδες έξ καὶ δεκάς. τοῦ 20 δὲ πεζοῦ έβδομήκοντα καὶ έκατὸν μυριάδες έγένοντο. τῶν δὲ ἱππέων ὀκτὼ μυριάδες. προσθήσω δ' ἔτι τούτοισι τὰς καμήλους τοὺς ἐλαύνοντας ᾿Αραβίους καὶ τούς τὰ ἄρματα Λίβυας, πληθος ποιήσας δισμυρίους άνδρας. καὶ δὴ τό τε ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ 25 πληθος συντιθέμενον γίνεται διηκόσιαί τε μυριάδες καὶ τριήκοντα καὶ μία καὶ πρὸς χιλιάδες έπτὰ καὶ έκατοντάδες εξ καὶ δεκάς. τοῦτο μεν τὸ εξ αὐτης της 'Ασίης

on Greek ships the usual complement of marines in early times was large, e.g. the Chians had at Lade 40 on each ship (6. 15. 5); but as more reliance came to be placed on skillful maneuvering, the number was reduced; at Salamis the Athenians had 18, in the Pelop. War 10 (Thuc. 1. 49).—
11. οὖτος ὅλλος ὅμιλος: note the rare omission of the art. The pronis then usually post-pos.—14. ποιήσας: assuming, as 24 below and 7. 186. 6.— ὅτι πλίον... ἡ ῦλασ-

σον: whatever there was of them more or less, i.e. on the average.

— ἀν' . . . ἐνείναι: that about 80 men were on each.— 16. πρότερον: 7. 97. 10.— ἤδη ὧν: so then.— 17. ἄν εἶν: for opt., see on 7. 180. 6.— 23. τὰς καμήλους: dependent on ἐλαύνοντας and outside of attrib. position, whereas τὰ ἄρματα in same const. is regular.— ᾿Αραβίους καὶ . . . Λίβυας: see 7. 86. With τοὺς τὰ ἄρματα sc. ἐλαύνοντας.— 25. καὶ δή: and so, as 7. 186. 6.— 28. τοῦτο: herewith.

στράτευμα έξαναχθέν είρηται, άνευ τε της θεραπηίης της έπομένης καὶ τῶν σιταγωγῶν πλοίων καὶ όσοι 30 185 ενέπλεον τούτοισι. τὸ δὲ δὴ ἐκ τῆς Εὐρώπης ἀγόμενον στρίτευμα έτι προσλογιστέα τούτφ παντί τφ έξηριθμημένω δόκησιν δε δεί λέγειν. νέας μέν νυν οί ἀπὸ Θρήκης Ελληνες καὶ ἐκ τῶν νήσων τῶν ἐπικειμένων τη Θρήκη παρείχοντο είκοσι καὶ έκατόν. ἐκ μέν νυν 5 τούτων τῶν νεῶν ἄνδρες τετρακισχίλιοι καὶ δισμύριοι γίνονται. πεζοῦ δὲ τὸν Θρῆκες παρείχοντο καὶ Παίονες καὶ Ἐορδοὶ καὶ Βοττιαῖοι καὶ τὸ Χαλκιδικὸν γένος καὶ Βρύγοι καὶ Πίερες καὶ Μακεδόνες καὶ Περραιβοὶ καὶ Ἐνιηνες καὶ Δόλοπες καὶ Μάγνητες καὶ 'Αχαιοί 10 καὶ όσοι της Θρήκης την παραλίην νέμονται, τούτων των έθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι. αθται ων αι μυριάδες εκείνησι προστεθείσαι τησι εκ της 'Ασίης γίνονται αἱ πᾶσαι ἀνδρῶν αἱ μάχιμοι μυριάδες

— 29. ἐξαναχθέν: note the ptc. (where there is another modifier) outside of attrib. position, whereas in 23 the noun modifier was so placed. — 31. ἐνέπλεον: used, as ἐνεῦναι (οτ πλεῦν and εἶναι ἐν), of the men belonging to a ship; ἐπιπλεῦν (ἐπεῦναι, ἐπιβατεύειν) of the marines and all who sailed in addition to the crew. The regular crew were mostly below the deck, the others above (Stein).

185. 2. **mportoria: for impers. verbal with dependent object, see S. 2152; HA. 990. For the pl. (esp. poetic and Ionic), cp.

ἀκουστέα 3. 61. 17. Such neut. plurals of adjs. are esp. frequent. -3. δόκησιν λέγειν: make a guess. δόκησις, which occurs only here in Hdt., is found several times in Soph., Eur., and Thuc., but elsewhere prob. only in late writers. άπο . . . ex: change of prep. for variety. - 7. Ilaloves . . . Make-Soves: tribes belonging to Macedonia. - 9. Περραιβοί . . . 'Αχαιοί: tribes belonging to Thessaly. -II. τούτων τῶν ἐθνέων: resumes $\pi \epsilon \zeta o \hat{v}$. — 14. al πâσαι . . . μυριά-Ses: fuller explanation of the preceding μυριάδες. The repetition

διηκόσιαι καὶ ἐξήκοντα καὶ τέσσερες, ἔπεισι δὲ ταύτησι 15

86 ἐκατοντάδες ἐκκαίδεκα καὶ δεκάς. τοῦ μαχίμου δὲ τούτου ἐόντος ἀριθμὸν τοσούτου τὴν θεραπηίην τὴν ἐπομένην τούτοισι καὶ τοὺς ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντας καὶ μάλα ἐν τοῖσι ἄλλοισι πλοίοισι τοῖσι ἄμα πλέουσι τἢ στρατιἢ, τούτους τῶν μαχίμων ἀνδρῶν 5 οὐ δοκέω εἶναι ἐλάσσονας ἀλλὰ πλέονας. καὶ δή σφεας ποιέω ἴσους ἐκείνοισι εἶναι καὶ οὖτε πλέονας οὖτε ἐλάσσονας οὐδέν · ἐξισούμενοι δὲ οὖτοι τῷ μαχίμω ἐκπληροῦσι τὰς ἴσας μυριάδας ἐκείνοισι. οὖτω πεντακοσίας τε μυριάδας καὶ εἴκοσι καὶ ὀκτὼ καὶ χιλιάδας το τρεῖς καὶ ἐκατοντάδας δύο καὶ δεκάδας δύο ἀνδρῶν ἤγαγε Ξέρξης ὁ Δαρείου μέχρι Σηπιάδος καὶ Θερμο
87 πυλέων. οὖτος μὲν δὴ τοῦ συνάπαντος τοῦ Ξέρξεω στρατεύματος ἀριθμός, γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ

of the art. with the attribs. (ai πâ-σαι, ai μάχιμοι) gives esp. emphasis. Hdt.'s estimate of the total fighting force was, then, 2,641,610, composed as follows: from Asia, on triremes, 241,400; marines, 36,210; on penteconters, 240,000; infantry, 1,700,000; cavalry, 80,000; cameldrivers and charioteers, 20,000; from Europe, naval force 24,000, foot force 300,000.

186. I. τοῦ μαχίμου: collective, as τὸ ἱππικόν 7. 87. 7.—
— 3. ἀκάτοισι: small, light vessels, strangely used here for transports.— 4. καὶ μάλα: and again, μάλα for μάλα at, as 8. 66. 14 and freq.— 5. ἄμα: governing τŷ

στρατιή. For irreg. position, cp. μεταξύ 7. 124. 2. - τούτους: summing up the foregoing, while των μαχίμων ανδρών repeats τοῦ μαχίμου of l. 1.-6. καλ δή σφεας ποιέω ζσους έκείνοισι είναι: as in Greek armies, where every hoplite had his $\theta \epsilon \rho \acute{a}\pi \omega \nu$, to carry his baggage, provisions, and shield, every horseman his ἱπποκόμος or groom. But the proportion would hardly hold for a Persian army, made up as it was in the main of light troops. Furthermore, it is clear that Hdt. had in mind when speaking of the $\theta \epsilon \rho a \pi \eta i \eta$ only the landforce, not the fleet.

187. Ι. τοῦ συνάπαντος τοῦ . . .

παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς αν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν · οὐδ' αὖ ὑποζυγίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν τῶν ἔπο-5 μένων, οὐδ' αν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς αν εἴποι ἀριθμόν. ὤστε οὐδέν μοι θῶμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥεῖθρα τῶν ποταμῶν ἔστι ὧν, ἀλλὰ μᾶλλον ὅκως τὰ σιτία ἀντέχρησε θῶμά μοι μυρ:άσι τοσαύτησι. εὑρίσκω γὰρ συμβαλλόμενος, εἰ χοίνικα πυρῶν ἔκαστος το τῆς ἡμέρης ἐλάμβανε καὶ μηδὲν πλέον, ἔνδεκα μυριάδας μεδίμνων τελεομένας ἐπ' ἡμέρη ἐκάστη καὶ πρὸς τριηκοσίους τε ἄλλους μεδίμνους καὶ τεσσεράκοντα. γυναιξὶ δὲ καὶ εὐνούχοισι καὶ ὑποζυγίοισι καὶ κυσὶ οὐ λογίζομαι. ἀνδρῶν δ' ἐουσέων τοσούτων μυριά-15 δων κάλλεός τε εἴνεκα καὶ μεγάθεος οὐδεὶς αὐτῶν ἀξιονικότερος ἢν αὐτοῦ Ξέρξεω ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος.

188 ΄Ο δὲ δὴ ναυτικὸς στρατὸς ἐπείτε ὁρμηθεὶς ἔπλει καὶ

στρατεύματος: repetition of art. as 7. 185. 14. - 5. κυνών Ἰνδικών: on account of their size and strength used in lion hunting. Cp. 1. 192. 19. - 6. ούδ' αν . . . ούδελς αν: the αν repeated with repeated negatives. — 7. παρίσταται: as 7. 46. 13. — προδοῦναι : = $\epsilon \pi i \lambda i \pi \epsilon \hat{i} \nu$ (7. 21. 4). Cp. τοῦ φράγματος προδεδωκότος 8. 52. 7. Cp. Xenophanes frg. 1. 5 allos o olvos έτοιμος ος ούποτε φησι προδώσειν. -8. ἔστι ών : = ἐνίων. Such forms are esp. freq. in Thuc. S. 2514; HA. 998. - 9. άντέχρησε: as 7. 127. 10. — θώμα: rhetorical repe-

tition. -- 10. εύρίσκω συμβαλλόμεvos: as 7. 184. 3. - xolvika The ήμέρης: the smallest day's ration, given even to servants. Cp. Hom. τ 27 οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν έμης γε χοίνικος απτηται. - ΙΙ. Ενδεκα μυριάδας μεδίμνων κτί. : a mistake in division. There were 48 choenices in a medimnus, and dividing the total number of men by this, we have $5,283,220 \div 48 = 110,067\frac{1}{4}$. — 12. Teleopévas: spent, consumed. — 16. áξιονικότερος: worthier (lit. 'worthier of victory'), to which the inf. clause ἔχειν τοῦτο τὸ κράτος is epexegetical.

190 παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν. ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ νέας οῦ ἐλαχίστας λέγουσι διαφθαρῆναι, τετρακοσιέων οὐκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε ἀναριθμήτους χρημάτων τε πλῆθος ἄφθονον · ὤστε ᾿Αμεινοκλεῦ τῷ Κρητίνεω ἀνδρὶ Μάγνητι γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα μεγάλως ἡ ναυηγίη 5 αὖτη ἐγένετο χρηστή · δς πολλὰ μὲν χρύσεα ποτήρια ὑστέρῳ χρόνῳ ἐκβρασσόμενα ἀνείλετο, πολλὰ δὲ ἀργύρεα, θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὖρε, ἄλλα τε [χρύσεα] ἄφατα χρήματα περιεβάλετο. ἀλλ' ὁ μὲν τᾶλλα οὐκ εὐτυχέων εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο · ἦν γάρ 10 τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπέουσα παιδοφόνος.

91 σιταγωγων σε οκκασων και των ακκων πκοιων σιαφυειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, ὥστε δείσαντες οἱ στρατηγοὶ
τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ μή σφι κεκακωμένοισι ἐπιθέωνται
οἱ Θεσσαλοί, ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο. ἡμέρας γὰρ δὴ ἐχείμαζε τρ:ῖς: τέλος δὲ ἔντομά 5

parently in the sense of κατελθόντες, returned home.—16. παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν: because, acc. to the legend, it was while plucking flowers on the banks of the Ilissus that Oreithyia had been carried off by Boreas. The scene is the subject of a famous vase-painting.

190. I. πόνφ: struggle, as 8. 89. I.—2. λέγουσι: belongs to the principal as well as the relative clause.—5. γηοχίοντι: holding land, only here.— μεγάλως... χρηστή: cp. μέγα πλούσιος below (10). The separation here is for emphasis.—6. αύτη: see App.—8. θησαυρούς: treasure chests.—

[χρύσεα]: see App. — 9. περιεβάλετο: fig. acquired, as 8. 8. 6. — άλλ': belongs really to the ptc. clause, for there is the main thought, explained by ἢν γὰρ κτέ. — 10. ἢν λυπίουσα: more emphatic periphrasis = ἐλύπει. — 11. παιδοφόνος: poetical term. Ameinocles, it is probable, unwittingly killed one of his own children.

191. I. διαφθειρομένων: impf. ptc. The pf. or aor. ptc. would have been more natural.—2. οὐκ ἐπῆν ἀριθμός: as 7. 170. 22.—3. κεκακωμένοισι: in evil plight.—4. ἔρκος: poetical term.—5. ἔν-

Ἰπνοὺς καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίω, τὰς δὲ ἐς τὸν αίγιαλόν · αί δὲ περὶ αὐτὴν τὴν Σηπιάδα περιέπιπτον, αί δὲ ζς Μελίβοιαν πόλιν, αί δὲ ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο. ἦν δὲ τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. 189 λέγεται δὲ λόγος ὡς ᾿Αθηναῖοι τὸν Βορέην ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο, ἐλθόντος σφι ἄλλου χοηστηρίου τὸν γαμβρον ἐπίκουρον καλέσασθαι. Βορέης δὲ κατὰ τὸν Έλλήνων λόγον έχει γυναῖκα Αττικήν, Μρείθυιαν τὴν Έρεχθέος. κατὰ δὴ τὸ κῆδος τοῦτο οἱ ᾿Αθηναῖοι, ὡς 5 φάτις δρμηται, συμβαλλόμενοι σφίσι τὸν Βορέην γαμβρον είναι, ναυλοχέοντες της Ευβοίης έν Χαλκιδι ώς έμαθον αὐξόμενον τὸν χειμῶνα ἡ καὶ πρὸ τούτου, ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο τόν τε Βορέην καὶ τὴν 'Ωρείθυιαν τιμωρήσαι σφίσι καὶ διαφθείραι τῶν βαρβάρων το τὰς νέας, ώς καὶ πρότερον περὶ "Αθων. εἰ μέν νυν διὰ ταῦτα τοῖσι βαρβάροισι ὁρμέουσι ὁ Βορέης ἐπέπεσε, οὐκ ἔχω εἰπεῖν οἱ δ' ὧν 'Αθηναῖοι σφίσι λέγουσι βοηθήσαντα τὸν Βορέην πρότερον καὶ τότε ἐκείνα κατεργάσασθαι, καὶ ἱρὸν ἀπελθόντες Βορέω ἱδρύσαντο 15

sea, poetical form for Att. μετεώρους. — 16. Ἰπνούς: "Ovens." — 18. Μελίβοιαν: between Pelion and Ossa, mentioned as one of the cities of Philocetes. Hom. B 717. — 19. τοῦ χειμῶνος χρῆμα: the periphrasis of χρῆμα with gen. to express something of great strength or violence, borrowed from colloquial language, is freq., esp. in Hdt. and Ar. Cp. 1. 36. 2 τὸς χρῆμα μέγα.

189. 2. άλλου: i.e. besides those of 7. 140 f. — 3. γαμβρόν: lit. 'marriage-relation,' here brother-in-law, as 1. 73. 6. — 5. τὸ κῆδος: affinitas. Cp. Thuc. 2. 29. 16. — ώς φάτις ὅρμηται: as the story goes, as 3. 56. 5. Usually λέγεσθαι is added, as 4. 16. 1. — 7. ναυλοχέοντες: as 7. 193. 2, 8. 6. 4, = Att. ὁρμοῦντες. — 11. πρότερον: cp. 6. 44. — 13. δ' ὧν: at any rate. — 15. ἀπελθόντες: ap-

190 παρὰ ποταμὸν Ἰλισσόν. ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ νέας οῦ ἐλαχίστας λέγουσι διαφθαρῆναι, τετρακοσιέων οὐκ ἐλάσσονας, ἄνδρας τε ἀναριθμήτους χρημάτων τε πλῆθος ἄφθονον · ὥστε ᾿Αμεινοκλεῖ τῷ Κρητίνεω ἀνδρὶ Μάγνητι γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα μεγάλως ἡ ναυηγίη 5 αὖτη ἐγένετο χρηστή · ὃς πολλὰ μὲν χρύσεα ποτήρια ὑστέρῳ χρόνῳ ἐκβρασσόμενα ἀνείλετο, πολλὰ δὲ ἀργύρεα, θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὖρε, ἄλλα τε [χρύσεα] ἄφατα χρήματα περιεβάλετο. ἀλλ' ὁ μὲν τᾶλλα οὐκ εὐτυχέων εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο · ἢν γάρ 10 τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπέουσα παιδοφόνος.

191 σιταγωγών δὲ ὁλκάδων καὶ τών ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, ὥστε δείσαντες οἱ στρατηγοὶ
τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ μή σφι κεκακωμένοισι ἐπιθέωνται
οἱ Θεσσαλοί, ἔρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο. ἡμέρας γὰρ δὴ ἐχείμαζε τρεῖς τέλος δὲ ἔντομά 5

parently in the sense of κατελθόντες, returned home.—16. παρά ποταμόν 'Ιλισσόν: because, acc. to the legend, it was while plucking flowers on the banks of the Ilissus that Oreithyia had been carried off by Boreas. The scene is the subject of a famous vase-painting.

190. I. πόνφ: struggle, as 8.
89. I.—2. λέγουσι: belongs to the principal as well as the relative clause.—5. γηοχέοντι: holding land, only here.— μεγάλως... χρηστή: cp. μέγα πλούσιος below (10). The separation here is for emphasis.—6. αύτη: see App.—8. θησαυρούς: treasure chests.—

[χρύσεα]: see App. — 9. περιεβάλετο: fig. acquired, as 8. 8. 6. — άλλ': belongs really to the ptc. clause, for there is the main thought, explained by $\hat{\eta}\nu$ γλρκτέ. — 10. $\hat{\eta}\nu$ λυπέουσα: more emphatic periphrasis = $\hat{\epsilon}\lambda \hat{\nu}\pi\epsilon\iota$. — 11. παιδοφόνος: poetical term. Ameinocles, it is probable, unwittingly killed one of his own children.

191. I. διαφθειρομένων: impf. ptc. The pf. or aor. ptc. would have been more natural. — 2. οὐκ ἐπῆν ἀριθμός: as 7. 170. 22. — 3. κεκακωμένοισι: in evil plight. — 4. ἔρκος: poetical term. — 5. ἔν-

τε ποιέοντες καὶ καταείδοντες γοῆσι οἱ Μάγοι τῷ ανέμω, πρός τε τούτοισι καὶ τῆ Θέτι καὶ τῆσι Νηρηίσι θύοντες έπαυσαν τετάρτη ήμέρη, ή άλλως κως αὐτὸς έθέλων ἐκόπασε. τῆ δὲ Θέτι ἔθυον πυθόμενοι παρὰ τῶν Ἰώνων τὸν λόγον ὡς ἐκ τοῦ χώρου τούτου άρ-10 πασθείη ύπὸ Πηλέος, ε'η τε ἄπασα ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιὰς 192 ἐκείνης τε καὶ τῶν ἄλλων Νηρηίδων. ὁ μὲν δὴ τετάρτη ήμέρη ἐπέπαυτο τοῖσι δὲ Ελλησι οἱ ήμεροσκόποι ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν Εὐβοϊκῶν καταδραμόντες δευτέρη ήμέρη ἀπ' ής ὁ χειμων ὁ πρώτος ἐγένετο, έσήμαινον πάντα τὰ γενόμενα περί τὴν ναυηγίην. οίς δε ως επύθοντο, Ποσειδέωνι σωτήρι εὐξάμενοι καὶ σπονδας προχέαντες την ταχίστην οπίσω ήπείγοντο έπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον, ἐλπίσαντες ὀλίγας τινάς σφι ἀντι-193 ξόους έσεσθαι νέας. οι μέν δη το δεύτερον ελθόντες περί τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἐναυλόχεον, Ποσειδέωνος σωτήρος έπωνυμίην ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ ἐς τόδε νομίζοντες οἱ

τομα: = σφάγια, acc. to a schol., from cutting off the heads of the victims. Cp. 2. 119. 9, and for similar ceremonies to appease the winds, see Xen. Anab. 4. 5. 3 and Verg. Aen. 2. 116.—6. καταείδοντες γοῆσι τῷ ἀνέμῳ: singing incantations to the wind with enchantments. καταείδοντες = Att. ἐπάδοντες.—8. ἐπαυσαν: sc. τὸν ἄνεμον;—τετάρτη ἡμέρη: in that quarter a rainstorm does not usually last more than three days.—9. ἐκόπασε: abated (lit. 'got tired').—10. ἀρπασθείη ὑπὸ Πη-

Mos: i.e. to become his bride. Thetis assumed all sorts of forms to elude Peleus, among them that of the cuttlefish $(\sigma\eta\pi'a)$, whence the name of the promontory. For the story, see Apollod. 3. 13. 4 and Ovid Metamorph. 11. 229-265.

192. 4. δ πρῶτος: apparently for τὸ πρῶτον. — 8. ὁλίγας τινάς: only few. τις, generally postpos. with adjs., serves to intensify or weaken, as the context requires Cp. 7. 104. 13. — ἀντιξόους: cp. 7. 49. 15.

193. 3. voulsores: using, with

δὲ βάρβαροι, ὡς ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κῦμα ἔστρωτο, κατασπάσαντες τὰς νέας ἔπλεον παρὰ τὴν 5 ἤπειρον, κάμψαντες δὲ τὰν ἄκρην Μαγνησίης ἰθέαν ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα. ἔστι δὲ χῶρος ἐν τῷ κόλπῳ τούτᾳ τῆς Μαγνησίης, ἔνθα λέγεται τὸν Ἡρακλέα καταλειφθῆναι ὑπὸ Ἰήσονός τε καὶ τῶν συνεταίρων ἐκ τῆς ᾿Λργοῦς ἐπ᾽ ὕδωρ πεμ-10 φθέντα, εὖτε ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον ἐς Αἰαν τὴν Κολχίδα ἐνθεῦτεν γὰρ ἔμελλον ὑδρ υσάμενοι ἐς τὸ πέλαγος ἀπήσειν, ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρ ῷ οὔνομα γέγονε ᾿Αφεταί.
94 ἐν τούτῳ ὧν ὅρμον οἱ Ξέρξεω ἐποιέοντ και πολλὸν ἐξαναχθεῦσαι καί κως κατεῖδον τὰς ἔπ᾽ ᾿Λρτεμισίῳ τῶν Ἑλλήνων νέας. ἔδοξάν τε δὴ τὰς σφετέρας εἶναι οἱ

acc. as several other times in Hdt., though oftener with dative. - 5. йотрыто: was calmed. This fig. usage seems to be poetical. Cp. Hom. γ 158 ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον. - κατασπάσαντις: antithesis of ανασπάσαντές (7. 188. 13). - 6. την ἄκρην: not Sepias, but farther west, the Τισαίη ἄκρη of Apoll. Rhod. 1. 568. — ιθέαν: sc. δδόν. - 9. λέγεται: for const. see on 7. 56. 4. Heracles was early brought into the legend of the Argo, though the earlier poets differed as to his part in the expedition. Pherecydes says he was left at Aphetae because the Argo could not bear his weight. A widespread tradi-

tion represented him as left on the coast of Mysia, where he had gone out to search for his beloved Hylas, who was carried off by the water nymphs while getting water. See the beautiful idyl of Theocritus (13). — 10. των συνεταίρων: elsewhere simply εταιρος. — 11. τδ Kwas: i.e. the golden fleece. -13. απήσειν: sc. την 'Αργώ, or perhaps intr. here as in Thuc. 7. 19. 21. — ἐπὶ τούτου: see on 7. 40. 12. - 'Aφεταί: in the proper name the aspirate of the common dialect is retained. — 14. δρμον ἐποιέοντο: periphr. for ὧρμεον.

194. 2. πολλόν: adv. modifying ῦσταται, like πολλφ̂.— 3. καί κως: ('and somehow') by chance.—

βάρβαροι καὶ πλέοντες ἐσέπεσον ἐς τοὺς πολεμίους · 5 των έστρατήγει ὁ ἀπὸ Κύμης της Αἰολίδος ὕπαρχος Σανδώκης ὁ Θαμασίου, τὸν δὴ πρότερον τούτων βασιλεύς Δαρείος έπ' αἰτίη τοιῆδε λαβών ἀνεσταύρωσε, έόντα των βασιληίων δικαστέων. ὁ Σανδώκης έπὶ χρήμασι άδικον δίκην έδίκασε. ανακρεμασθέντος ων το αὐτοῦ λογιζόμενος ὁ Δαρεῖος εὖρέ οἱ πλέω ἀγαθὰ τῶν άμαρτημάτων πεποιημένα ές οίκον τὸν βασιλήιον: εύρων δε τουτο ο Δαρείος και γνούς ώς ταχύτερα αὐτὸς η σοφώτερα έργασμένος είη, έλυσε. βασιλέα μεν δη Δαρείον οὖτω διαφυγών μὴ ἀπολέσθαι περιῆν, τότε δὲ 15 ές τοὺς Ελληνας καταπλώσας ἔμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγών έσεσθαι ώς γάρ σφεας είδον προσπλέοντας οί Ελληνες, μαθόντες αὐτῶν τὴν γινομένην άμαρτάδα 195 έπαναχθέντες εὐπετέως σφέας είλον. έν τούτων μιή 'Αρίδωλις πλέων ήλω, τύραννος 'Αλαβάνδων τῶν ἐν Καρίη, ἐν ἐτέρη δὲ ὁ Πάφιος στρατηγὸς Πενθύλος ὁ Δημονόου, δς ήγε μεν δυώδεκα νέας έκ Πάφου, ἀποβα-

6. δ άπὸ Κύμης . . . ὅπαρχος: Cp. τὸν ἐκ Δασκυλείου ὅπαρχον 3. 126. 8. Cyme, apparently, then capital of the Ionian satrapy, to which Aeolis belonged; Magnesia sometimes so regarded. — 8. ἐπ'αἰτίη τοιῆδε: see a similar story concerning a judgment of Cambyses, 5. 25. — 9. τῶν βασιληίων δικαστίων: who, seven in number, formed the supreme court in Persia. — 10. ἄδικον δίκην ἐδίκασε: note the parechesis. — 13. ταχύτερα ἡ σοφώτερα: when the comparison is between two

adjs. (or advs.), both may be in the comparative. S. 1080; HA. 645.—15. διαφυγών μη άπολέσθαι: μή with inf. expressing negative result after verb of negative meaning. S. 2740; HA. 1029. Cp. 7. 11. 3.—17. διαφυγών ἔσεσθαι: poetical periphrasis for the fut. perfect. GMT. 81. Cp. Soph. O.T. 1146 οὖ σιωπήσας ἔσει; Ant. 1067 ἀντιδοὺς ἔσει.

195. 2. 'Αλαβάνδων: Alabanda was in Caria south of the Maeander. — 4. ἐκ Πάφον: in western λων δέ σφεων τὰς ἔνδεκα τῷ χειμωνι τῷ γενομένῳ κατὰ 5 Σηπιάδα, μιἢ τἢ περιγενομένη καταπλέων ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον ἤλω. τούτους οἱ Ἦλληνες ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Εέρξεω στρατιῆς, ἀποπέμπουσι δεδεμένους ἐς τὸν Κορινθίων ἰσθμόν.

96 'Ο μὲν δὴ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατός, πάρεξ τῶν πεντεκαίδεκα νεῶν τῶν εἶπον Σανδώκεα στρατηγεῖν, ἀπίκοντο ἐς 'Αφετάς. Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης καὶ 'Αχαιίης ἐσβεβληκὼς ἢν καὶ δὴ τριταῖος ἐς Μηλιέας, ἐν Θεσσαλίη μὲν ἄμιλλαν ποιη-5 σάμενος ἴππων τῶν ἑωυτοῦ, ἀποπειρώμενος καὶ τῆς Θεσσαλίης ἴππου, πυθόμενος ὡς ἀρίστη εἴη τῶν ἐν Ἑλλησι · ἔνθα δὴ αἱ Ἑλληνίδες ἴπποι ἐλείποντο πολλόν. τῶν μέν νυν ἐν Θεσσαλίη ποταμῶν 'Ονόχωνος μοῦνος οὐκ ἀπέχρησε τῆ στρατιῆ τὸ ῥείθρον πινόμενος 10 τῶν δὲ ἐν 'Αχαιίη ποταμῶν ῥεόντων οὐδὲ ὄστις μέγιστος αὐτῶν ἐστι 'Ηπιδανός, οὐδὲ οῦτος ἀντέσχε εἰ μὴ 97 φλαύρως. ἐς *Αλον δὲ τῆς 'Αχαιίης ἀπικομένῳ Ξέρξη οἱ κατηγεμόνες τῆς ὁδοῦ βουλόμενοι τὸ πῶν ἐξηγεῖσθαι ἔλεγόν οἱ ἐπιχώριον λόγον, τὰ περὶ τὸ ἱρὸν τοῦ Λαφυ-

Cyprus. — 5. τὰς ἔνδεκα: for art., see on 7. 182. 1. — 8. ἀπό: terminus ex quo, where περί is more common. Cp. 7. 167. 15.

XERXES IN THESSALY. ATHAMAS AND THE LEGEND OF HALUS (CC. 196-197)

196. I. δ...δ: for the repetition of the art., see on 7. 185. I4, 7. 187. I.— 4. ἐσβεβληκὼς ἦν: peri-

phrastic for ἐσεβεβλήκει. — καὶ δή: = ἤδη, as 9. II. I3. — 5. ἐν Θεσσαλίη μέν: the antithesis is ἐς Ἄλον δέ 7. I97. I. — 9. Ὁνόχωνος: on this and the Apidanus, see on 7. I29. II. — 10. τὸ ῥεῖθρον: for const., see on 7. 43. 3. — 12. οὐδὲ οὖτος: οὐδὲ with epanaleptic dem. repeating οὐδὲ ὄστις.

197. 2. τὸ πῶν: everything possible. Cp. 7. 50. 4. — 3. τοῦ Δαφυ-

στίου Διός, ως 'Αθάμας ὁ Αἰόλου ἐμηχανήσατο Φρίξω μόρον σὺν Ἰνοι βουλεύσας, μετέπειτα δὲ ως ἐκ θεοπρο-5 πίου 'Αχαιοι προτιθείσι τοισι ἐκείνου ἀπογόνοισι ἀέθλους τοιούσδε: δς ἃν ἢ τοῦ γένεος τούτου πρεσβύτατος,

στίου Διός: Zeus the Devourer (from λαφύσσειν), so named from the human sacrifices offered in his worship. The bloody worship of Zeus Laphystius and the legend connected therewith of Athamas and his child-offering belonged to the old pre-Hellenic race of the Minyae, both at Boeotian Orchomenus and at Thessalian Iolcus. Zeus Laphystius laid claim, as Moloch and Melcart of the Phoenicians, to all that was first born, and the house of the Athamantids, in which the priesthood of the cult was hereditary, as a sacrum gentile, had as a duty to offer up its first born. But in course of time, when human sacrifices ceased, a symbolic ram had been substituted for the human victim, though the one thus relieved had to go into exile. In the local legend, as told by Hdt., the god is relieved by transference of the guilt to human beings: Athamas is there induced by his second wife, Ino, who was jealous of the son of the divorced Nephele, to plot against the life of that son, Phrixus. He, however, escaped on the golden-fleeced ram furnished him by Nephele and reached Colchis. Afterwards, in

consequence probably of some pestilence that visited the land, Athamas, as being guilty of the death of his son and so the cause of the plague, was about to be sacrificed as a purificatory offering $(\kappa a \theta a \rho$ μός), but was rescued by the opportune arrival of Cytissorus, son of Phrixus, with the news that Phrixus was alive. Athamas being thus relieved, the debt due the god must be paid by Cytissorus and his descendants, the first born in each generation becoming a victim to the god. But a way to evade the literal penalty was found in the substitution of the political death (ἔργεσθαι τοῦ πρυτανηίου) of the eldest son for his actual death. - 4. ώς: how, after ἔλεγον, as below (5, 11). — $\Phi \rho (\xi \varphi)$: note that in the earlier tradition there was no mention of a sister, Helle, who was also plotted against and escaped with Phrixus. - 5. où 'Ivot: the legend was that she, by getting all the seed corn secretly parched (φρύγειν), caused a famine and then procured an oracle that the god must be appeased by the sacrifice of Phrixus. — 6. προτιθείσι: see Dial. § 4. 4. — άθθλους: tasks, as 1. 126. 6, 4. 10. 12. —

τούτω ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι τοῦ ληίτου αὐτοὶ φυλακὰς έχουσι (λήιτον δὲ καλέουσι τὸ πρυτανήιον οἱ 'Αχαιοί): ην δε εσελθη, οὐκ έστι ὅκως ἔξεισι πρὶν ἡ θύσεσθαι 10 μέλλη: ως τε έτι πρὸς τούτοισι πολλοὶ ήδη τούτων των μελλόντων θύσεσθαι δείσαντες οίχοντο άποδράντες ές ἄλλην χώρην, χρόνου δὲ προϊόντος ὀπίσω κατελθόντες ην άλίσκωνται έστέλλοντο ές τὸ πρυτανήιον : ώς θύεται τε έξηγέοντο στέμμασι πας πυκα-15 σθείς καὶ ώς σὺν πομπη έξαχθείς. ταῦτα δὲ πάσχουσι οί Κυτισσώρου τοῦ Φρίξου παιδὸς ἀπόγονοι, διότι καθαρμον της χώρης ποιεομένων 'Αχαιων έκ θεοπροπίου 'Αθάμαντα τὸν Αἰόλου καὶ μελλόντων μιν θύειν ἀπικόμενος ούτος ὁ Κυτίσσωρος ἐξ Αίης τῆς Κολχίδος ἐρρύ-20 σατο, ποιήσας δε τοῦτο τοῖσι ἐπιγενομένοισι ἐξ ἑωυτοῦ μηνιν τοῦ θεοῦ ἐνέβαλε. Ξέρξης δὲ ταῦτα ἀκούσας ὡς κατά τὸ ἄλσος ἐγίνετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ καὶ τῆ στρατιή πάση παρήγγειλε, των τε 'Αθάμαντος ἀπογόνων την οἰκίην όμοίως καὶ τὸ τέλενος ἐσέβετο. 25

8. ποῦ ληίτου: town hall or prytaneum, from ληός, old Ionic for λεώς.

— 10. οὐκ ἄστι ὅκως ἔξεισι: cp. 7.

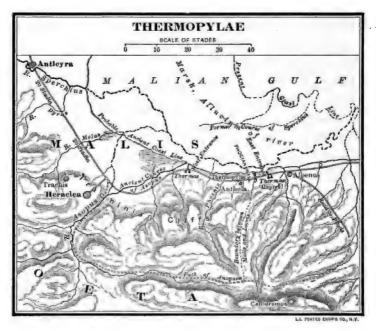
102. II. — πρὶν ἥ: with subjv. as 7. 8. β 8. — II. ἔτι πρὸς τούτοισι: still farther, modifying ἔλεγον understood, on which ὡς depends.

— 12. θύσεσθαι: with pass. force only here. — οἴχοντο ἀποδράντες: doubtless their escape would be connived at. — I4. κατελθόντες: in case they returned, regular term for return from exile. — I5. ἔξηγίοντο: resuming ἔλεγον (3) and incor-

porated in the ως clause which depends upon it. The word is bracketed by Stein and Sitzler.

—πῶς πυκασθείς: all covered, adj. for adv., as 7. 181. 6.—
16. ως: sc. θύεται, prob. the simplest explanation of this confused const. ως is unnecessary.—22. ἐνέβαλε: rare with dat. (τοῦσι ἐπιγενομένοισι) for more usual const. τινὰ εἴς τι. Cp. 7. 134. 1 τοῦσι . . . κατέσκηψε.—23. τὸ ἄλσος: the sacred grove of the ἰρόν (3).—25. ὁμοίως και: in like manner as, as 7. 86. 8.

198 Ταῦτα μὲν τὰ ἐν Θεσσαλίη καὶ τὰ ἐν ᾿Αχαιίη ἀπὸ δὲ τούτων τῶν χώρων ἦε ἐς τὴν Μηλίδα παρὰ κόλπον

θαλάσσης, ἐν τῷ ἄμπωτίς τε καὶ ἡηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται. περὶ δὲ τὸν κόλπον τοῦτόν ἐστι χῶρος

THE COUNTRY ABOUT THERMOPY-LAE (CC. 198-201)

198. 3. ἐν τῷ ἄμπωτις... γίνεται: in the neighboring Euripus, particularly the northern part, the ebb and flow of the tide, at new and full moon, is esp. strong and regular, whereas in the Mediterra-

nean generally the rise is slight, seldom over one or two feet; hence the exception is the more marked. The flatness, too, of the coast in this region, makes the tide more perceptible. Cp. the same statement concerning the Arabian Gulf, 2. II. 8. For dva $\pi a \sigma a v$ $\eta \mu \epsilon \rho \eta v$, every day, cp. 7. 106. 4 dv^{λ} $\pi a v$

πεδινός, τη μέν εὐρύς, τη δε καὶ κάρτα στεινός περὶς δὲ τὸν χῶρον ὄρεα ὑψηλὰ καὶ ἄβατα περικλήει πᾶσαν την Μηλίδα γην, Τρηχίνιαι πέτραι καλεόμεναι. πρώτη μέν νυν πόλις έστὶ έν τῷ κόλπῳ ἰόντι ἀπὸ 'Αχαιίης 'Αντικύρη, παρ' ην Σπερχειος ποταμος ρέων έξ 'Ενιήνων ές θάλασσαν έκδιδοί. ἀπὸ δὲ τούτου διὰ εἴκοσί 10 κου σταδίων άλλος ποταμός τω ούνομα κείται Δύρας, τον βοηθέοντα ήρακλει καιομένω λόγος έστι αναφανήναι. ἀπὸ δὲ τούτου δι' ἄλλων εἴκοσι σταδίων ἄλλος 199 ποταμός έστι δς καλείται Μέλας. Τρηχίς δὲ πόλις ἀπὸ τοῦ Μέλανος τούτου ποταμοῦ πέντε στάδια ἀπέχει. ταύτη δὲ καὶ εὐρύτατόν ἐστι πάσης τῆς χώρης ταύτης έκ τῶν ὀρέων ἐς θάλασσαν, κατ' ἃ Τρηχὶς πεπόλισται: δισχίλιά τε γὰρ καὶ δισμύρια πλέθρα τοῦ πεδίου ἐστί. 5 τοῦ δὲ ὄρεος τὸ περικλήει τὴν γῆν τὴν Τρηχινίην ἔστι διασφάξ πρός μεσαμβρίην Τρηχίνος, διά δὲ τῆς δια-

 $\tilde{\epsilon}\tau \circ \varsigma$. — ς . $\pi \epsilon \delta \iota \nu \circ \varsigma$: *i.e.* alluvial, from the Sperchius and neighboring rivers. See on 7. 176. 15. - τη μέν: about Trachis. - τη δέ: at Thermopylae. - και κάρτα: cp. 7. 16. β 10. — 8. love: for one going. S. 1497; HA. 771 b. Cp. λογιζομένοισι 7. 184. 8. -- 9. 'Αντικύρη: to be distinguished from Anticyra at the foot of Parnassus in Phocis. Both were famed for hellebore. - 10. &id: see on 7. 30. 6. — II. κείται: = pass. of $\tau i\theta \eta \mu \iota$. - 12. 'Ηρακλεί καιομένφ: Heracles in torment from the Nessus-robe sent him by his wife, Deianeira, merely to cure him of his passion

for Iole, but which was consuming his flesh, erected for himself a pyre on Mt. Oeta and found relief by death thereon. See on 7. 176. 17.

199. I. Tonxis: on a bluff high above the plain. In the year 426 B.C. the town was refounded, under the direction of the Spartans, six stadia southward, on the left side of the Asopus ravine, and called thereafter Heracleia. — 2. τούτου: note the intrusion of the dem. into attrib. position since the name (Μέλανος) is treated as a second modifier. — 4. κατ' δ: where. — 5. πλέθρα: doubtless to be taken

σφάγος 'Ασωπὸς ποταμὸς ῥεῖ παρὰ τὴν ὑπωρέην τοῦ 200 ὅρεος. ἔστι δὲ ἄλλος Φοῖνιξ ποταμὸς οὐ μέγας πρὸς μεσαμβρίην τοῦ 'Ασωποῦ, ὃς ἐκ τῶν ὀρέων τούτων ῥέων ἐς τὸν 'Ασωπὸν ἐκδιδοῖ. κατὰ δὲ τὸν Φοίνικα ποταμὸν στεινότατόν ἐστι · ἁμαξιτὸς γὰρ μούνη [μία] δέδμηται. ἀπὸ δὲ τοῦ Φοίνικος ποταμοῦ πεντεκαίδεκα στάδιά ἐστι ς ἐς Θερμοπύλας. ἐν δὲ τῷ μετας ὑ Φοίνικός ⟨τε⟩ ποταμοῦ καὶ Θερμοπυλέων κώμη τε ἔστι τῆ οὔνομα 'Ανθήλη κεῖται, παρ' ἡν δὴ παραρρέων ὁ 'Ασωπὸς ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, καὶ χῶρος περὶ αὐτὴν εὐρύς, ἐν τῷ Δήμητρός τε ἱρὸν 'Αμφικτυονίδος ἴδρυται καὶ ἔδραι εἰσὶ 'Αμφι- το κτύοσι καὶ αὐτοῦ τοῦ 'Αμφικτύονος ἱρόν.

201 Βασιλεὺς μὲν δὴ Ξέρξης ἐστρατοπεδεύετο τῆς Μηλίδος ἐν τῆ Τρηχινίη, οἱ δὲ δὴ ελληνες ἐν τῆ διόδφ:

as square measure here (a little less than a quarter of an acre), since the figures are too great for linear measure. — 8. 'Aswas: a rushing stream, which soon after emerging from the ravine crossed the road and flowed then parallel to the mountain range $(\pi a \rho \lambda \ \tau) \nu \nu \pi \omega \rho \epsilon \eta \nu$) through the marshes, received the Phoenix just beyond the first narrows (7. 200. 3), and emptied into the gulf short of Thermopylae.

200. I. Φοΐνιξ: the name probin consequence of the red deposit on its banks from its sulphurous waters. — 9. Δήμητρος 'Αμφικτυονίδος: patron goddess of the Amphictyony. She was called also

Πυλαία. — 10. 'Αμφικτύοσι: the delegates of the twelve states belonging to the Pylaean Amphictyony, commonly known simply as the Amphictyonic League. The spring meetings of the Amphictyons were held at Thermopylae under the auspices of Demeter, those in the autumn at Delphi, under the auspices of Apollo; though there is some doubt as to the exactness of this statement. — 11. του 'Αμφικτύονος: mythical ruler at Thermopylae and founder of the league.

201. 2. ἐν τῆ διόδφ: i.e. in the space between the two narrows (ἔσοδο:), which space was itself called also Thermopylae. The

καλείται δε ό χώρος οὖτος ὑπὸ μεν τών πλεόνων 'Ελλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δε τών ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων Πύλαι. ἐστρατοπεδεύοντο μέν νυν ἑκάτεροι ἐν τούτοισι ς τοισι χωρίοισι, ἐπεκράτει δε ὁ μεν τών πρὸς βορέην ἄνεμον ἐχόντων πάντων μέχρι Τρηχίνος, οἱ δε τῶν πρὸς νότον καὶ μεσαμβρίην φερόντων τὸ ἐπὶ ταύτης 202 τῆς ἢπείρου. ἢσαν δε οἴδε 'Ελλήνων οἱ ὑπομένοντες τὸν Πέρσην ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ· Σπαρτιητέων τε τριηκόσιοι ὁπλίται καὶ Τεγεητέων καὶ Μαντινέων χίλιοι, ἡμίσεις ἐκατέρων, ἐξ 'Ορχομενοῦ τε τῆς 'Αρκαδίης εἴκοσι καὶ ἐκατὸν καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς 'Αρκαδίης χίλιοι· 5 τοσοῦτοι μεν 'Αρκάδων, ἀπὸ δε Κορίνθου τετρακόσιοι καὶ ἀπὸ Φλιοῦντος διηκόσιοι καὶ Μυκηνέων ὀγδώκοντα. οὖτοι μὲν ἀπὸ Πελοποννήσου παρῆσαν, ἀπὸ δε Βοιωτών Θεσπιέων τε ἑπτακόσιοι καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι.

camp was behind the restored wall (τείχος 7. 176. 18, 7. 208. 8), and before the wall, beyond the western narrows, was stationed the advance guard. The three days' combat was about the western narrows, whose defense was aided by the Phoenix gorge, and surged back and forth between the Asopus and the wall (Stein). — 6. ὁ μέν: Xerxes. — πρὸς βορέην: more strictly it should be πρὸς ἐσπέρην. See on 7. 176. 12. - 8. πρός νότον καλ μεσαμβρίην: the same superabundance as in 7. 129. — φερόντων: for variety after έχόντων. - τὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ήπείρου: on this part of the

mainland, adverbial and modifying φερόντων. Cp. 7. 20. 15 and 7. 126. 6.

MUSTER-ROLL OF GREEKS AT THE PASS; LEONIDAS AND HIS SPARTANS (CC. 202-207)

202. 4. ἡμίσεις ἐκατέρων: probably, as Stein says, a closer connexion is not implied. The two towns were situated on a shutin plateau, now called Tripolitza. 8. οὖτοι μὲν ἀπὸ Πελοποννήσου: Ephorus (apud Diod. 11. 4) adds 1000 Laconian Perioeci, perhaps to make the total of the Peloponnesians tally with the χιλιάδες τέτορες of the inscription cited 7. 228. 6.

203 πρὸς τούτοισι ἐπίκλητοι ἐγένοντο Λοκροί τε οἱ ᾿Οπούντιοι πανστρατιή καὶ Φωκέων χίλιοι. αὐτοὶ γάρ σφεας οί Ελληνες ἐπεκαλέσαντο, λέγοντες δι' ἀγγέλων ώς αὐτοὶ μὲν ηκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ των συμμάχων προσδόκιμοι πάσαν είεν ήμέρην, ή 5 θάλασσά τέ σφι είη ἐν φυλακῆ ὑπ' ᾿Αθηναίων τε φρουρεομένη καὶ Αἰγινητέων καὶ τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντων, καί σφι εἴη δεινὸν οὐδέν οὐ γὰρ θεὸν είναι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ἄνθρωπον, είναι δε θνητὸν οὐδένα οὐδε ἔσεσθαι τῷ κακὸν έξ ἀρχῆς 10 γινομένω οὐ συνεμίχθη, τοῖσι δὲ μεγίστοισι αὐτῶν μέγιστα δφείλειν ων καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς ἐόντα θνητόν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν [ἄν]. οἱ δὲ ταῦτα πυν-204 θανόμενοι έβοήθεον ές την Τρηχίνα. τούτοισι ήσαν μέν νυν καὶ ἄλλοι στρατηγοὶ κατὰ πόλις ἐκάστων, ὁ δὲ θωμαζόμενος μάλιστα καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος

203. Ι. ἐπίκλητοι ἐγένοντο: had been summoned. Such periphrases with verbals are freq. in Hdt., rare in Attic. - 'Οπούντιοι: including the \mathbf{E} πικνημίδιοι, who lived next to the pass. Hdt. distinguishes also elsewhere only Λόκροι 'Οπούντιοι and 'Οζόλαι. - 2. πανστρατιή: because they were in immediate danger. - avrol: independently, i.e. without appealing to the federal council at the Isthmus. -3. of "Ελληνες: i.e. those at Thermopylae. - 6. och: for them, i.e. the Locrians and Phocians, as σφι in 9.— εἴη ἐν φυλακῆ: was

under guard, pass. of exew ev φυλακή (7. 207. 5). Cp. έν σκέπη τοῦ πολέμου 7. 172. 11. - 8. οὐ yap bedy elvai: change to accus. and inf. - 10. elval be buntor ouδένα . . . οὐ συνεμίχθη: for the sentiment, cp. Pind. P. 3. 81 έν παρ' έσλον πήματα σύνδυο δαίονται βροτοις άθάνατοι and Soph. Antig. 613 ούδεν έρπει θνατών βιότω παν Διὸς ἐκτὸς ἄτας. See on 7. 46. 14. — έξ άρχης γινομένφ: straightway from birth. Cp. Hom. Y 128, η 198. — 11. τοῖσι δὲ . . . μέγιστα: see on 7. 10. ϵ 5. — 13. $\lceil \tilde{a}v \rceil$: see App.

ήγεόμενος Λακεδαιμόνιος ήν Λεωνίδης ὁ ᾿Αναξανδρίδεω τοῦ Λέοντος τοῦ Εὐρυκρατίδεω τοῦ ἀναξάνδρου τοῦ 5 Εὐρυκράτεος τοῦ Πολυδώρου τοῦ ᾿Αλκαμένεος τοῦ Τηλέκλου τοῦ ᾿Αρχέλεω τοῦ Ἡγησίλεω τοῦ Δορύσσου τοῦ Λεωβώτεω τοῦ Ἐχεστράτου τοῦ Ἡγιος τοῦ Εὐρυσθένεος τοῦ ᾿Αριστοδήμου τοῦ ᾿Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Υλλου τοῦ Ἡρακλέος, κτησάμενος τὴν βασιληίην ἐν 10 205 Σπάρτη έξ ἀπροσδοκήτου. διξών γάρ οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων άδελφεων, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο της φροντίδος περί της βασιληίης. ἀποθανόντος δὲ Κλεομένεος ἄπαιδος ἔρσενος γόνου, Δωριέος τε οὐκέτι ἐόντος ἀλλὰ τελευτήσαντος καὶ τούτου ἐν Σικελίη, 5 ούτω δη ές Λεωνίδην ανέβαινε η βασιληίη, καὶ διότι πρότερος έγεγόνει Κλεομβρότου (οῦτος γὰρ ἦν νεώτατος 'Αναξανδρίδεω παις' και δη και είχε Κλεομένεος θυνατέρα. δς τότε ήεν ές Θερμοπύλας επιλεξάμενος άνδρας τε τοὺς κατεστεώτας τριηκοσίους καὶ τοῖσι 10

204. 4. Λεωνίδης δ'Αναξανδρίδεω: the genealogy of the elder house of kings; the younger is given when Leotychides takes command of the fleet 8. 131. The introduction of the full table of illustrious ancestors is an act of homage to the distinguished man. See also the case of Pausanias 9. 74.—10. κτησάμενος . . . Εξ άπροσδοκήτου: 491 B.C. For the adverbial prep. phrase, cp. ἐκ τοῦ ἐμφανέος 7. 205. 17.

205. I. διξών: (Attic δισσών), here = δύο. — 2. άπελήλατο τής

φροντίδος: had been far removed from the thought.—4. ἄπαιδος ἔρσενος γόνου: see on 7. 61. 16.— Δωριέος... ἐν Σικελίη: see on 7. 158. 7.—6. ἀνέβαινε: see on ἀνεχώρησε 7. 4. 7.—8. καὶ δὴ καὶ είχε: transition to independent const.—10. τοὺς κατεστεῶτας τριηκοσίους: the usual (lit. 'fixed') three hundred, picked men who were always ready for war and went out under the personal leadership of the king. They were also called ἐππεῖς. Cp. 8. 124. 13; Thuc. 5. 72. 20.—τοῖσι ἐτύγχανον παῖ-

203 πρός τούτοισι ἐπίκλητοι ἐγένοντο Λοκροί τε οἱ ᾿Οπούντιοι πανστρατιή καὶ Φωκέων χίλιοι. αὐτοὶ γάρ σφεας οί Ελληνες επεκαλέσαντο, λέγοντες δι' άγγελων ώς αὐτοὶ μὲν ἦκοιεν πρόδρομοι τῶν ἄλλων, οἱ δὲ λοιποὶ των συμμάχων προσδόκιμοι πάσαν είεν ήμέρην, ή 5 θάλασσά τέ σφι είη έν φυλακή ὑπ' ᾿Αθηναίων τε φρουρεομένη καὶ Αἰγινητέων καὶ τῶν ἐς τὸν ναυτικὸν στρατον ταχθέντων, καί σφι είη δεινον οὐδέν οὐ γὰρ θεὸν είναι τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἀλλ' ἄνθρωπον, είναι δε θνητὸν οὐδένα οὐδε ἔσεσθαι τῷ κακὸν έξ ἀρχῆς 10 γινομένω οὐ συνεμίχθη, τοῖσι δὲ μεγίστοισι αὐτῶν μέγιστα οφείλειν ων καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ώς ἐόντα θνητόν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν [ἄν]. οἱ δὲ ταῦτα πυν-204 θανόμενοι έβοήθεον ές την Τρηχίνα. τούτοισι ήσαν μέν νυν καὶ άλλοι στρατηγοὶ κατὰ πόλις έκάστων, ὁ δὲ θωμαζόμενος μάλιστα καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος

203. Ι. ἐπίκλητοι ἐγένοντο: had been summoned. Such periphrases with verbals are freq. in Hdt., rare in Attic. - 'Οπούντιοι: including the Ἐπικνημίδιοι, who lived next to the pass. Hdt. distinguishes also elsewhere only Λόκροι 'Οπούντιοι and 'Οζόλαι. — 2. πανστρατιῆ: because they were in immediate danger. - airol: independently, i.e. without appealing to the federal council at the Isthmus. -3. ol "Ελληνες: i.e. those at Thermopylae. - 6. or them, i.e. the Locrians and Phocians, as σφι in 9. - είη έν φυλακή: was

under guard, pass. of exew ev φυλακή (7. 207. 5). Cp. έν σκέπη τοῦ πολέμου 7. 172. 11. — 8. 🐠 yap bedy elva: change to accus. and inf. - 10. elval be buntor odδένα . . . οὐ συνεμίχθη: for the sentiment, cp. Pind. P. 3. 81 έν παρ' έσλον πήματα σύνδυο δαίονται βροτοις αθάνατοι and Soph. Antig. 613 ούδεν έρπει θνατών βιότω παν Διὸς ἐκτὸς ἄτας. See on 7. 46. 14. — έξ άρχης γινομένφ: straightway from birth. Cp. Hom. Y 128, η 198. — 11. τοίσι δέ . . . μέγιστα: see on 7. 10. ϵ 5. — 13. $\lceil \tilde{a} \nu \rceil$: see App.

ήγεόμενος Λακεδαιμόνιος ήν Λεωνίδης ὁ ἀναξανδρίδεω τοῦ Λέοντος τοῦ Εὐρυκρατίδεω τοῦ 'Αναξάνδρου τοῦ 5 Εὐρυκράτεος τοῦ Πολυδώρου τοῦ ᾿Αλκαμένεος τοῦ Τηλέκλου τοῦ ᾿Αρχέλεω τοῦ Ἡγησίλεω τοῦ Δορύσσου τοῦ Λεωβώτεω τοῦ Ἐχεστράτου τοῦ Ἡγιος τοῦ Εὐρυσθένεος τοῦ ᾿Αριστοδήμου τοῦ ᾿Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Υλλου τοῦ Ἡρακλέος, κτησάμενος τὴν βασιληίην ἐν 10 205 Σπάρτη έξ ἀπροσδοκήτου. διξῶν γάρ οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων άδελφεων, Κλεομένεός τε καὶ Δωριέος, ἀπελήλατο της φροντίδος περί της βασιληίης. ἀποθανόντος δὲ Κλεομένεος ἄπαιδος ἔρσενος γόνου, Δωριέος τε οὐκέτι ἐόντος ἀλλὰ τελευτήσαντος καὶ τούτου ἐν Σικελίη, 5 ούτω δη ές Λεωνίδην ανέβαινε η βασιληίη, καὶ διότι πρότερος εγεγόνει Κλεομβρότου (οδτος γαρ ήν νεώτατος 'Αναξανδρίδεω παις) και δη και είχε Κλεομένεος θυγατέρα. δς τότε ήεν ές Θερμοπύλας επιλεξάμενος άνδρας τε τούς κατεστεώτας τριηκοσίους καὶ τοίσι 10

204. 4. Λεωνίδης ὁ ἀναξανδρίδεω: the genealogy of the elder house of kings; the younger is given when Leotychides takes command of the fleet 8. 131. The introduction of the full table of illustrious ancestors is an act of homage to the distinguished man. See also the case of Pausanias 9. 74.—10. κτησάμενος . . . ἐξ ἀπροσδοκήτου: 491 B.C. For the adverbial prep. phrase, cp. ἐκ τοῦ ἐμφανέος 7. 205. 17.

205. Ι. διξών: (Attic δισσών), here = δύο. — 2. ἀπιλήλατο τῆς φροντίδος: had been far removed from the thought.—4. ἄπαιδος ἔρσενος γόνου: see on 7. 61. 16.— Δωριέος... ἐν Σικελίη: see on 7. 158. 7.—6. ἀνέβαινε: see on ἀνεχώρησε 7. 4. 7.—8. καὶ δὴ καὶ εἶχε: transition to independent const.—10. τοὺς κατεστεῶτας τριηκοσίους: the usual (lit. 'fixed') three hundred, picked men who were always ready for war and went out under the personal leadership of the king. They were also called ἶππεῖς. Cp. 8. 124. 13; Thuc. 5. 72. 20.—τοῖσι ἔτύγχανον παῖ-

. ἐτύγχανον παίδες ἐόντες. παραλαβών δὲ ἀπίκετο καὶ ΄ Θηβαίων τοὺς ἐς τὸν ἀριθμὸν λογισάμενος εἶπον, τῶν έστρατήγει Λεοντιάδης ὁ Εὐρυμάχου. τοῦδε δὲ εἴνεκα το τους σπουδην εποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ελλήνων παραλαβείν, ὅτι σφέων μεγάλως κατηγόρητο μηδί-15 ζειν παρεκάλει ων ές τον πόλεμον θέλων είδέναι είτε συμπέμψουσι είτε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν Έλλήνων συμμαχίην. οι δε άλλοφρονέοντες έπεμπον. 206 τούτους μέν τοὺς ἀμφὶ Λεωνίδην πρώτους ἀπέπεμψαν Σπαρτιήται, ίνα τοίτους ὁρῶντες οἱ ἄλλοι σύμμαχοι στρατεύωνται μηδέ καὶ οὖτοι μηδίσωσι, ἡν αὐτοὺς πυνθάνωνται ὑπερβαλλομένους : μετὰ δέ, Κάρνεια γάρ σφι ἦν ἐμποδών, ἔμελλον ὁρτάσαντες καὶ φυλακὰς 5 λιπόντες έν τη Σπάρτη κατά τάχος βοηθείν πανδημεί. ῶς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων ἐνένωντο καὶ αὐτοὶ έτερα τοιαύτα ποιήσειν ήν γάρ κατά τώντο 'Ολυμπιάς τούτοισι τοίσι πρήγμασι συμπεσούσα ούκ ων δοκέ-

Ses δόντες: that in case of their death their family might not die out.—

12. Les τὸν ἀριθμὸν λογισάμενος: see 7. 202. 9.— 15. ὅτι . . . μηδίζειν: because they were loudly accused of medizing. The inf. after κατηγόρητο for the regular ὅτι οτ ὡς. Cp. Thuc. 1. 95. 17 κατηγορεῖτο αὐτοῦ οὐχ ἤκιστα μηδισμός.—

17. ἀπερίουσι: will renounce. Cp. ἀπειπάμενος 7. 14. 5.— 18. ἀλλοφρονίοντες: though otherwise minded, i.e. inclined to medize.

206. 4. ὑπερβαλλομένους: putting off (sc. στρατεύεσθαι).—

Kάρνεια: the great Dorian festival in honor of Apollo celebrated for nine days every year toward the end of August, during which all Dorians abstained from arms.

— 7. ὧς δὲ καὶ . . . καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα: strongly pleonastic. — ἐνένωντο: see Dial. § 1. ii. 8. — 8. ἦν συμπεσοῦσα: cp. 7. 190. 10. — κατὰ τῶυτὸ τοῦτοισι τοῦσι πρήγμασι: see on 7. 3. 2. — 'Ολυμπιάς: as often in Pindar, for Attic 'Ολύμπια. The fifth and last day of the festival fell this time upon the second full moon after the summer solstice.

οντες κατὰ τάχος οὖτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμο- 10 πύλησι πόλεμον ἔπεμπον τοὺς προδρόμους.

207 Οὖτοι μὲν δὴ οὖτω διενένωντο ποιήσειν · οἱ δὲ ἐν Θερμοπύλησι Ἑλληνες, ἐπιδὴ πέλας ἐγένετο τῆς ἐσβολῆς ὁ Πέρσης, καταρρωδέοντες ἐβουλεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. τοισι μέν νυν ἄλλοισι Πελοποννησίοισι ἐδόκει ἐλθοῦσι ἐς Πελοπόννησον τὸν Ἰσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῆ · 5 Λεωνίδης δὲ Φωκέων καὶ Λοκρῶν περισπερχθέντων τῆ γνώμη ταύτη αὐτοῦ τε μένειν ἐψηφίζετο πέμπειν τε ἀγγέλους ἐς τὰς πόλιας κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθεῖν, ὡς ἐόντων αὐτῶν ὀλίγων στρατὸν τὸν Μήδων ἀλέξασθαι.

208 ταῦτα βουλευομένων σφέων ἔπεμπε Ξέρξης κατάσκοπον ἱππέα ἰδέσθαι ὁκόσοι εἰσὶ καὶ ὅ τι ποιέοιεν. ἀκηκό ι δὲ ἔτι ἐὼν ἐν Θεσσαλίη ὡς ἁλισμένη εἴη ταύτη στρατιὴ ὀλίγη, καὶ τοὺς ἡγεμόνας ὡς εἴησαν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ Λεωνίδης, ἐὼν γένος Ἡρακλείδης. ὡς δὲ προσή-5

λασε ὁ ἱππεὺς πρὸς τὸ στρατόπεδον, ἐθηεῖτό τε καὶ

— 10. κατά τάχος ούτω: possibly merely an emphatic way of saying so quickly (cp. 7. 47. 6, 7. 223. 4); but the words may be rendered just as they come, not expecting that with speed would thus be decided the contest at Thermopylae.

207. 5. ἔχειν ἐν φυλακῆ: cp. εἶναι ἐν φυλακῆ 7. 203. 6. — 6. περισπερχθέντων: being indignant at.
Valckenaer thus emends for περισπερχεόντων, because everywhere else the verb is σπέρχεσθαι. Cp.
1. 32. 3, 5. 33. 19. — 9. ὀλίγων: too few. The positive gets from

the context the force of the comparative. For the dependent inf., see S. 1063; HA. 952.

WHAT XERXES' SCOUT REPORTED OF THE GREEK ARMY; XERXES QUESTIONS DEMARATUS (CC. 208-209)

208. 2. ιδέσθαι: in Ionic the active and middle are used practically without distinction. — ὁκόσοι είσι και δ τι ποιέοιεν: change of mood as often; see on 7. 151. 10. — 4. τοὺς ἡγεμόνας: proleptic accusative. Cp. 7. 18. 10. — 6. ἐθηεῖτο:

κατώρα πᾶν μὲν οὖ τὸ στρατόπεδον τοὺς γὰρ ἔσω τεταγμένους τοῦ τείχεος, τὸ ἀνορθώσαντες εἶχον ἐν φυλακή, οὐκ οἶά τε ήν κατιδέσθαι ό δὲ τοὺς ἔξω ἐμάνθανε, τοίσι πρὸ τοῦ τείχεος τὰ ὅπλα ἔςειτο. ἔτυχον δὲ κ τοῦτον τὸν χρόνον Λακεδαιμόνιοι έξω τεταγμένοι. τοὺς μέν δη ώρα γυμναζομένους των ανδρών, τους δέ τας κόμας κτενιζομένους. ταθτα δή θεώμενος εθώμαζε καὶ τὸ πληθος ἐμάνθανε. μαθών δὲ πάντα ἀτρεκέως ἀπήλαυνε ὀπίσω κατ' ἡσυχίην' οὖτε γάρ τις ἐδίωκε 15 άλογίης τε ἐκύρησε πολλής ἀπελθών τε ἔλεγε πρὸς 209 Ξέρξην τά περ όπώπει πάντα. ἀκούων δὲ Ξέρξης οὐκ είχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν, ὅτι παρεσκευάζοντο ὡς ἀπολεόμενοί τε καὶ ἀπολέοντες κατὰ δύναμιν ἀλλ' αὐτῷ γελοία γὰρ ἐφαίνοντο ποιείν, μετεπέμψατο Δημάρητον τὸν Αρίστωνος, ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδω. ἀπικόμενον 5 δέ μιν εἰρώτα Εέρξης ἔκαστα τούτων, ἐθέλων μαθεῖν τὸ ποιεόμενον πρὸς τῶν Δακεδαιμονίων. ὁ δὲ εἶπε. Ήκουσας μεν καὶ πρότερόν μεο, εὖτε ὁρμῶμεν ἐπὶ τὴν Έλλάδα, περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀκοίσας δὲ γέλωτά

see Dial. § 4. 10. — 7. οδ: accented because postpos. and emphatic; so esp. in contrasts with μέν and δέ. Kr. Spr. 67, 10, 2. — ἔσω: note the irreg. position. Cp. μεταξύ 7. 124. 2, 7. 183. 7.— 10. τοῖσι . . . ἔκειτο: whose post was in front of the wall. — 12. τοὺς τὰς κόμας κτενιζομένους: the Spartans had worn long hair since the battle of Thyrea, acc. to 1. 82. 39. — 15. κατ' ἡσυχίην: undisturbed. —

ούτε . . . τε: for the correlation, see on 7. 8. a 2.—16. άλογίης ἐκύρησε πολλής: practically pass. of ἐν ἀλογίη ἔχειν (6. 75. 25).

209. 2. τὸ ἐδν: the reality, explained by the ὅτι clause. — 7. τὸ ποιεόμενον: the pass. of ποιεῦν is not freq., γίγνεσθαι being commonly substituted. — πρός: with gen. to express agency, as 7. 2. 12. — 8. πρότερον: 7. 101 ff. — 9. γέλωτά με ἔδεο: you made me a

με έθεο λέγοντα τη περ ώρων έκβησόμενα πρήγματα 10 ταῦτα · ἐμοὶ γὰρ τὴν ἀληθείην ἀσκεῖν ἀντία σέο, βασιλεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι. ἄκουσον δὲ καὶ νῦν. οἱ άνδρες οθτοι απίκαται μαχησόμενοι ήμιν περί τής έσόδου καὶ ταῦτα παρασκευάζονται. νόμος γάρ σφι έχων οὖτω ἐστί ἐπεὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῆ ψυχῆ, 15 τότε τὰς κεφαλὰς κοσμέονται. ἐπίστασο δέ, εἰ τοίτους γε καὶ τὸ ὑπομένον ἐν Σπάρτη καταστρέψεαι, ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων τὸ σέ, βασιλεῦ, ὑπομενεῖ χείρας άνταειρόμενον νῦν γὰρ πρὸς βασιληίην τε καλλίστην τῶν ἐν ελλησι προσφέρεαι καὶ ἄνδρας 20 άρίστους. κάρτα τε δη Εέρξη ἄπιστα έφαίνετο τὰ λεγόμενα είναι καὶ δεύτερα ἐπειρώτα ὄντινα τρόπον τοσοῦτοι ἐόντες τῆ ἐωυτοῦ στρατιῆ μαχήσονται. ὁ δὲ εἶπε το βασιλεῦ, ἐμοὶ χρησθαι ὡς ἀνδρὶ ψεύστη, ἡν 210 μη ταθτά τοι ταύτη έκβη τη έγω λέγω. ταθτα λέγων οὐκ ἔπειθε τὸν Ξέρξην. τέσσερας μὲν δὴ παρῆκε ήμέρας, έλπίζων αἰεί σφεας ἀποδρήσεσθαι πέμπτη δέ, ώς οὐκ ἀπαλλάσσοντο ἀλλά οἱ ἐφαίνοντο ἀναιδείη τε καὶ ἀβουλίη διαχρεώμενοι μένειν, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς 5 Μήδους τε καὶ Κισσίους θυμωθείς, έντειλάμενός σφεας

laughing-stock, as 3. 29. 7. Cp. 7. 105. I.— II. άληθείην άσκεῖν άντία στό: cp. 7. 101. 16.— I2. άγὼν μέγιστός έστι: with έμοί, it is my greatest endeavor.— I4. ταῦτα παρασκευάζονται: are making these preparations, i.e. to this end (to fight).— I7. τὸ ὑπομένον: collective neuter = τοὺς ὑπομένοντας. Cp. τὸ ὑγιαῖνον 7. 157. 18.—

18. ὑπομενεί χείρας ἀνταειρόμενον: see on 7. 101. 8. ὑπομένειν, await, remain (as in 17), in the const. with suppl. ptc. gets the meaning dare. — 19. βασιληίην καλλίστην: the royal family of the Heraclidae was the oldest and most famous in Greece. — 23. τοσοῦτοι: only so many, i.e. so few. — 24. χρῆσθαι: inf. for imv., as 7. 159. 8.

ζωγρήσαντας άγειν ές όψιν την έωυτου. ώς δ' έσέπεσον φερόμενοι ές τους Ελληνας οἱ Μηδοι, έπιπτον πολλοί, άλλοι δ' ἐπεσῆσαν καὶ οὐκ ἀπήλαυνον, καίπερ μεγάλως προσπταίοντες. δήλον δ' εποίεον παντί τεω καὶ οὐκ 10 ηκιστα αὐτῷ βασιλεί ὅτι πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι εἶεν, ολίγοι δε ἄνδρες. εγίνετο δε ή συμβολή δι ήμερης. 211 έπείτε δε οἱ Μηδοι τρηχέως περιείποντο, ενθαῦτα οὖτοι μεν ύπεξησαν, οἱ δε Πέρσαι ἐκδεξάμενοι ἐπησαν, τοὺς άθανάτους ἐκάλ ι βασιλείς, τῶν ἦρχε 'Υδάρνης, ὡς δὴ οδτοί γε εὐπετέως κατεργασόμενοι. ώς δὲ καὶ οδτοι συνέμισγον τοισι Ελλησι, οὐδεν πλέον εφέροντο της 5 στρατιής τής Μηδικής άλλα τα αυτά, ατε έν στεινοπόρο τε χώρω μαχόμενοι καὶ δόρασι βραχυτέροισι χρεώμενοι ή περ οί Ελληνες καὶ οὐκ ἔχοντες πλήθει χρήσασθαι. Λακεδαιμόνιοι δε εμάχοντο άξίως λόγου, άλλα τε ἀποδεικνύμενοι ἐν οὐκ ἐπισταμένοισι μάχεσθαι 10 έξεπιστάμενοι, καὶ ὄκως έντρεψειαν τὰ νῶτα, άλεῖς

THE GREEKS DEFEND THE WEST-ERN ENTRANCE FOR TWO DAYS (CC. 210-212)

210. 7. ἐσέπεσον ..., ἔπιπτον:
note epanastrophe — comp. foliowed by simple verb. — 8. ἔπιπτον
... ἐπεσῆσαν καὶ οὐκ ἀπήλαυνον:
impſs. because these things repeated themselves throughout the day with every onset (Φερόμενοι 8).
— 9. μεγάλως προσπταίοντες: failing greatly; (lit. 'stumbling'), as 7. 170. 17. — 11. ἄνθρωποι, ἄνδρες: differing as homines and viri.

211. I. τρηχέως περιείποντο: were roughly handled. Cp. 6. 15. 2, 6. 44. 12. — 2. ἐκδεξάμενοι: taking their place, relieving them. — τοὺς ἀθανάτους: cp. 7. 83. 3 ff. — 3. ὡς δή: as though, as 7. 17. 8. — 5. οὐδὲν πλέον ἐφέροντο: cp. 7. 168. 23. — 7. δόρασι βραχυτέροισι: cp. 7. 61. 6. — 10. ἄλλα ἀποδεικνύμενοι: showing otherwise, though ἄλλα is cogn. acc. with ἀποδεικνύμενοι, on which the suppl. ptc. ἐξεπιστάμενοι depends. — 11. δκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα . . δῆθεν: whenever they turned their backs

φεύγεσκον δήθεν, οἱ δὲ βάρβαροι ὁρῶντες φεύγοντας βοῆ τε καὶ πατάγῳ ἐπῆσαν, οἱ δ᾽ αν καταλαμβανόμενοι ὑπέστρεφον ἀντίοι εἶναι τοῖσι βαρβάροισι, μεταστρεφόμενοι δὲ κατέβαλλον πλήθει ἀναριθμήτους τῶν 15 Περσέων ἔπιπτον δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιητέων ἐνθαῦτα ὀλίγοι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν οἱ Πέρσαι τῆς ἐσόδου πειρώμενοι καὶ κατὰ τέλεα καὶ παν-212 τοίως προσβάλλοντες, ἀπήλαυνον ὀπίσω. ἐν ταύτησι τῆσι προσόδοισι τῆς μάχης λέγεται βασιλέα θηεόμενον τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τῆ στρατιῆ. τότε μὲν οὕτω ἠγωνίσαντο, τῆ δ᾽ ὑστεραίη οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον ἄτε γὰρ ὀλίγων 5 ἐόντων, ἐλπίσαντές σφεας κατατετρωματίσθαι τε καὶ οὐκ οἴους τε ἔσεσθαι ἔτι χεῖρας ἀνταείρασθαι συνέβαλλον. οἱ δὲ Ἔλληνες κατὰ τάξις τε καὶ κατὰ ἔθνεα

in a body they would flee apparently. Iterative opt., as 6. 12. 3. S. 2568; HA. 914, B 2. φεύγεσκον is coordinate with ἀποδεικνύmevor the const. having changed to finite verb, as 7. 6. 11 and freq. in Hdt. - 13. αν: with ὑπέστρεφον, iterative impf. S. 1894; HA. 835. - Ιζ. πλήθει άναριθμήτους: innumerable multitudes, lit. 'innumerable in multitude.' - 17. oùδεν έδυνέατο παραλαβείν: were not able to win any success. For form of εδυνέατο, see D. § 4. 3. - 18. της ἐσόδου πειρώμενοι: trying the pass. 212. 2. τήσι προσόδοισι τής μάχης: onsets of the battle. Cp. 7. 223. 3. — λέγεται βασιλέα: see

on 7. 56. 4. — θηεόμενον: this was quite possible from the lofty Trachis (cp. 7. 201. 2), so long as the combat was before the entrance. - 3. αναδραμείν έκ τοῦ θρόvou: cp. 7. 15. 2. Hdt. would seem to have had in mind Hom. Y 61 δείσας δ' έκ θρόνου άλτο καὶ ἴαχε μή οἱ ὖπερθεν | γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ενοσίχθων, depicting the terror of Aides at the earthquake caused by Poseidon. - 5. άθλεον: as 1. 67. 2 = έμάχοντο. - 6. κατατετρωματίσθαι: had been disabled by wounds, as Thuc. 7. 80. 3. For pf. inf. see GMT. 100. - 8. Kata tákis te kal Kara iovea: by companies as well

ἐπεὶ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο Ἐπιάλτης κατεργάσεσθαι, αὐτίκα περιχαρὴς γενόμενος ἔπεμπε Ὑδάρνεα καὶ τῶν ἐστρατήγει Ὑδάρνης. ὁρμέατο δὲ περὶ λύχνων ἀφὰς ἐκ τοῦ στρατοπέδου. τὴν δὲ ἀτραπὸν ταύτην ἐξεῦρον 5 μὲν οἱ ἐπιχώριοι Μηλιεῖς, ἐξευρόντες δὲ Θεσσαλοῖσι κατηγήσαντο ἐπὶ Φωκέας, τότε ὅτε οἱ Φωκεῖς φράξαντες τείχει τὴν ἐσβολὴν ἦσαν ἐν σκέπη τοῦ πολέμου ἔκ τε τόσου δὴ κατεδέδεκτο ἐοῦσα οὐδὲν χρηστὴ Μηλιεῦσι.

216 ἔχει δὲ ὧδε ἡ ἀτραπὸς αὖτη ἀρχεται μὲν ἀπὸ τοῦ ᾿Ασωποῦ ποταμοῦ τοῦ διὰ τῆς διασφάγος ρέοντος, οὔνομα δὲ τῷ ὅρει τούτῳ καὶ τῆ ἀτραπῷ τἀυτὸ κεῖται, ᾿Ανόπαια τείνει δὲ ἡ ᾿Ανόπαια αὖτη κατὰ ράχιν τοῦ ὅρεος, λήγει δὲ κατά τε ᾿Αλπηνὸν πόλιν, πρώτην 5 ἐοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ ἐσοῦσαν τῶν Λοκρίδων πρὸς τῶν Μηλιέων, καὶ κατὰ

215. 3. τῶν ἐστρατήγει: i.e. "the Immortals." See 7. 83.—
4. περὶ λύχνων ἀφάς: about lamplight. Cp. the phrase "early candlelight."—7. τότε: see 7. 176.
19.—8. ἐν σκέπη τοῦ πολέμου: as 7. 172. 11.—ἐκ τόσου: sc. χρόνου, terminus ex quo, where we say, "for so long a time."—9. κατεδέκτο . . . Μηλιεῦσι: sc. ἡ ἐσβολή, had been proved by the Malians to be of no use, i.e. for warding off an enemy.

216. 2. 'Ασωπού: see on 7. 199. 8. — 3. κείται: = τέθειται. — 4. Ανόπαια: etymology and meaning uncertain. Cp. Empedocles, frg. 168, where ἀνόπαιον is applied to fire blazing up; also

Hom. a 320 δρνις δ' ως ανόπαια διέπτατο. The path is now called Μουνοπάτι, single path (Stein). - 5. 'Αλπηνόν: cp. 7. 176. 9 30, 7. 229. 5. — 6. των Λοκρίδων: sc. πόλεων. - πρός τών Μηλιέων: toward the Malians. - Kard Meλαμπύγου τε . . . εδρας: the legend was that once, as Heracles was asleep at the stone named, after him, Melampygus, the Cercopes stole his weapons and paraded up and down in mimicry of the hero. When he awoke he seized the little creatures, swung them tied together head downward on a pole over his shoulders, and went his way. They in this position observing his characteristic of μελάμΜελαμπύγου τε καλεόμενον λίθον καὶ κατὰ Κερκώπων 17 ἔδρας, τῆ καὶ τὸ στεινότατόν ἐστι. κατὰ ταύτην δὴ τὴν ἀτραπὸν καὶ οὖτω ἔχουσαν οἱ Πέρσαι τὸν ᾿Ασωπὸν διαβάντες ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα, ἐν δεξιῆ μὲν ἔχοντες ὅρεα τὰ Οἰταίων, ἐν ἀριστερῆ δὲ τὰ Τρηχινίων. ἡώς τε δὴ διέφαινε καὶ οῦ ἐγένοντο ἐπ᾽ ἀκρωτηρίω τοῦ 5 ὅρεος. κατὰ δὲ τοῦτο τοῦ ὅρεος ἐφύλασσον, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, Φωκέων χίλιοι ὁπλῖται, ῥυόμενοί τε τὴν σφετέρην χώρην καὶ φρουρέοντες τὴν ἀτραπόν. ἡ μὲν γὰρ κάτω ἐσβολὴ ἐφυλάσσετο ὑπὸ τῶν εἴρηται. τὴν δὲ διὰ τοῦ ὅρεος ἀτραπὸν ἐθελονταὶ Φωκεῖς ὑποδε-10 18 ξάμενοι Λεωνίδῃ ἐφύλασσον. ἔμαθον δέ σφεας οἱ Φωκεῖς ὧδε ἀναβεβηκότας ἀναβαίνοντες γὰρ ἐλάν-

 $\pi vyos$, and being reminded of a warning of their mother to beware of such a person, were greatly amused. Heracles, asking the reason of their laughing and chattering and being told, got into such a good humor that he turned them loose. - 7. Μελαμπύγου: a rather coarse nickname of Heracles as the manliest of all heroes. - Kepκώπων: lit. 'tail-fellows' (cp. κέρkos), dwarfish, droll, and mischievous ape-like creatures, differently named in different countries, but always connected with Heracles. The tradition became localized at Thermopylae the more naturally as the Heracles-legend was firmly fixed in the region. See on 7. 176. 17. They figured considerably in early Greek art, e.g. in the metopes of the temple of Selinus in Sicily, and were the subject of the Homeric poem Κέρκωπες.—
8. τῆ: the rocks referred to in 7 are part of the cliffs that shut in the narrow pass. Between these and Alpenus the way led down.

217. 5. τε...καί: for this paratactic arrangement (Homeric coördination), see on 12. 2. — οί: demonstrative. The usage is rare.

— 7. ρυόμενοί τε... τὴν ἀτραπόν: the Anopaea ended in the mountain road which led from Alpenus over Callidromus into the valley of the upper Cephisus. The Phocians guarded at once this mountain road and the Anopaea. —
10. ὑποδεξάμενοι Λεωνίδη: having

θανον οἱ Πέρσαι τὸ ὄρος πᾶν ἐὸν δρυῶν ἐπίπλεον. ἦν μέν δη νηνεμίη, ψόφου δε γινομένου πολλοῦ, ώς οἰκὸς ην φύλλων ὑποκεχυμένων ὑπὸ τοῖσι ποσί, ἀνά τε ἔδρα-5 μον οί Φωκείς καὶ ἐνέδυνον τὰ ὅπλα, καὶ αὐτίκα οί βάρβαροι παρήσαν. ώς δε είδον ανδρας ενδυομένους οπλα, εν θώματι εγένοντο ελπόμενοι γάρ οὐδέν σφι φανήσεσθαι αντίξοον ενεκύρησαν στρατώ. ενθαύτα 'Υδάρνης καταρρωδήσας μη οί Φωκείς έωσι Λακεδαι- 10 μόνιοι, εἴρετο Ἐπιάλτην ὁποδαπὸς εἴη ὁ στρατός, πυθόμενος δε άτρεκέως διέτασσε τους Πέρσας ώς ές μάχην. οί δὲ Φωκείς ώς ἐβάλλοντο τοίσι τοξεύμασι πολλοίσί τε καὶ πυκνοῖσι, οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ τοῦ ὄρεος τον κόρυμβον, επιστάμενοι ως επί σφέας δρμήθησαν 15 άργήν, καὶ παρεσκευάδατο ώς ἀπολεόμενοι. οδτοι μέν δη ταῦτα ἐφρόνεον, οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐπιάλτην καὶ Ὑδάρνεα Πέρσαι Φωκέων μεν οὐδένα λόγον ἐποιέοντο, οἱ δε κατέ-219 βαινον τὸ ὄρος κατὰ τάχος. τοῖσι δὲ ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης ἐσιδων ές τὰ ἱρὰ ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἄμα ἠοῖ σφι

promised Leonidas. Cp. ὑποδέκομαι 7. 158. 22.

218. 3. τὸ ὅρος: governed by ἀναβαίνοντες. Cp. 18 κατέβαινον τὸ ὅρος, and 6. 134. 16 καταθρώσκοντα τὴν αἰμασιήν. — δρυῶν ἐπίπλεον: these mountains are still covered with fine forests of oak and pine. — 5. ἀνά τε ἔδραμον: as 7. 156. 5. — 11. ὁποδαπός: cp. 5. 13. 6 ὁποδαπή. — 15 ἐπιστάμενοι: believing, as freq in Hdt. — 16. ἀρ-

χήν: adv., originally adv. accus.
— 18. ούδένα λόγον ἐποιέοντο: cp.
7. 13. 3. — οἱ δέ: Homeric repetition of the subject. See on 7. 6. 24.

THE ALLIES SENT HOME, EXCEPT
THE THEBANS AND THESPIANS;
THE SEER MEGISTIAS; THE
FINAL STRUGGLE (CC. 219225)

219. 3. τὰ ἰρά: as 7. 221. 5; usually τὰ σφάγια. — ἄμα ἡοῖ: i.e.

θάνατον. ἐπὶ δὲ καὶ αὐτόμολοι ἦσαν οἱ ἐξαγγείλαντες τῶν ΙΙ ερσέων τὴν περίοδον. οὖτοι μὲν ἔτι νυκτὸς ἐσή-5 μηναν, τρίτοι δε οἱ ἡμεροσκόποι καταδραμόντες ἀπὸ των ἄκρων ήδη διαφαινούσης ήμέρης. ένθαθτα έβουλεύοντο οί Ελληνες, καί σφεων έσχίζοντο αί γνωμαι: οί μεν γαρ οὐκ ἔων τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντέτεινον. μετά δε τοῦτο διακριθέντες οἱ μεν ἀπαλλάσσοντο καὶ 10 διασκεδασθέντες κατά πόλις εκαστοι ετράποντο, οί δε 220 αὐτῶν ἄμα Λεωνίδη μένειν αὐτοῦ παρεσκευάδατο. λέγεται δε καὶ ώς αὐτός σφεις ἀπέπεμψε Λεωνίδης, μὴ ἀπόλωνται κηδόμενος · αὐτῷ δὲ κ .ὶ Σπαρτιητέων τοῖσι παρεούσι οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τά $\frac{c}{2}$ ιν ἐς την ήλθον φυλάξοντες άρχην. ταύτη καὶ μαλλον 5 γνώμην πλείστός είμι, Λεωνίδην, επείτε ήσθετο τούς συμμάχους έόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελεῦσαί σφεας ἀπαλλάσσεσθαι, αἰτῶ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς ἔχειν. μένοντι δὲ αὐτοῦ κλέος

the next morning. They fell on the morrow (c. 223).—4. 4πλ 84: afterwards, adv., answering to πρώτον μέν.—6. οι ήμεροσκόποι: sc. ἐσήμηναν. See on 7. 183. 5.—9. οὐκ ἔων: as 7. 143. 16.—11. κατὰ πόλις ἔκαστοι ἐτράποντο: turned to their several cities.

220. 3. αὐτῷ: for himself (emphatic). — 4. οὐκ ἔχειν: dependent on a verb of saying (ἔφη) implied in ἀπέπεμψε or a verb of thinking (ἐνόμιζε) implied in κηδόμενος. For similar change of const., cp. 7. 203. 9. — 5. ἀρχήν: cp. 7. 218.

16. - ταύτη και μάλλον γνώμην πλείστός είμι: that way even more I am inclined in my opinion. Cp. Ι. 120. 19 ταύτη πλείστος τη γνώμη είμί, 5. 126. 2 Αρισταγόρη ή πλείστη γνώμη ην, and Thuc. 3. 31. ΙΙ τὸ πλείστον της γνώμης είχεν ότι τάχιστα τη Πελοποννήσω πά-The expression λιν προσμείξαι. γνώμην πλείστός είμι = πλείστος γιγνώσκω οτ πλείστος γνώμην τίθεμαι. There is a kind of confusion of thought in the use of both comparative (μᾶλλον) and superlative here. — 8. αὐτῷ δὲ . . . οὐ καλώς μέγα έλείπετο, καὶ ἡ Σπάρτης εὐδαιμονίη οὐκ έξηλεί-10 φετο. ἐκέχρηστο γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτιήτησι χρεωμένοισι περὶ τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγειρομένου, ἡ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἡ τὸν βασιλέα σφέων ἀπολέσθαι. ταῦτα δέ σφι ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι χρῆ 15 ἔχοντα ὧδε:

Υμίν δ', ὧ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόροιο,

*Η μέγα ἄστυ ἐρικυδὲς ὑπ' ἀνδράσι Περσείδησι
Πέρθεται, ἡ τὸ μὲν οὐχί, ἀφ' Ἡρακλέος δὲ γενέθλης
Πενθήσει βασιλῆ φθίμενον Λακεδαίμονος οὖρος.
Οὐ γὰρ τὸν ταύρων σχήσει μένος οὐδὲ λεόντων
'Αντιβίην ΄ Ζηνὸς γὰρ ἔχει μένος ΄ οὐδέ ἔ φημι
Σχήσεσθαι, πρὶν τῶνδ' ἔτερον διὰ πάντα δάσηται.

exerv: depends prob. on a verb of saying implied in κελεῦσαι, though it might be construed with γνώμην πλείστός είμι. — 10. έλείπετο: change to independent const., as if simply expressing the sentiment of the historian, though the thought is Leonidas'. - 12. auτίκα κατ' άρχάς: as 7. 88. 9, 7. 148. 6. - 13. έγειρομένου: see on 7. 148. 7. — áváσтатоv: see on 7. 56. 7. - 14. yeverla: for the aor. inf. expressing the command or warning of the oracle, see GMT. 98. - 17. 'Υμίν δ': the oracle turns now (with δέ) to the Spartans in distinction from the rest of the states that were consulting. - eiρυχόροιο: cp. Hom. ν 414 εὐρύχο-

ρον Λακεδαίμονα. - 18. άστυ έρικυδές: note the unusual synizesis. - ὑπ' ἀνδράσι: by men, lit. 'under' (local). — 19. πέρθεται: prophetic present. - 20. βασιλή: poetic contraction (βασιλέα). - Λακεδαίμονος ούρος: cp. 7. 141. 16. - 21. τόν: sc. Πέρσην. - σχήσει άντιβίην: shall withstand ('hold in conflict'). — 22. οὐδέ ἔ φημι σχήσεσθα: nor will he be checked, I think. - 23. πρίν . . . δάσηται: till one or other of these he shall have torn in pieces, i.e. the king or the city. The Persian is figured as a raging monster. For $\pi \rho i \nu$, without $\tilde{a} \nu$, with the subjunctive, cp. 4. 157. 11, 6. 82. 7. The idea of complete destruction (δια ταῦτά τε δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην καὶ βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μούνων Σπαρτιητέων, ἀποπέμψαι 25 τοὺς συμμάχους μᾶλλον ἢ γνώμη διενειχθέντας οὔτω 221 ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους. μαρτύριον δέ μοι καὶ τόδε οὐκ ἐλάχιστον τούτου πέρι γέγονε, ὅτι καὶ τὸν μάντιν ὃς εἴπετο τἢ στρατιἢ ταύτη, Μεγιστίην τὸν ᾿Ακαρνῆνα, λεγόμενον εἶναι τὰ ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, τοῦτον τὸν εἴπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντά 5 σφι ἐκβαίνειν, φανερός ἐστι Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἴνα μὴ συναπόληταί σφι. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος αὐτὸς μὲν

. . . δάσηται) is intensified by πάντα, which modifies ἔτερον. Cp. πας 7. 197. 16.—24. ἐπιλεγόμενον: = λογιζόμενον.— Λεωνίδην . . . άποπέμψαι: return to indir. disc. dependent on γνώμην πλεῦστός είμι.—25. κλέος καταθέσθαι μούνων Σπαρτιητέων: to lay up glory for the Spartans alone. κλέος καταθέσθαι, as 9. 78. 7.—27. οζεσθαι τοὺς οἰχομένους: for the const. and alliteration, cp. 7. 175. 7 ηλωσαν οἱ ἀλόντες.

G. B. Grundy (The Great Persian War, 1901, p. 305 ff.) argues that the view here preferred by Herodotus came from Spartan sources, but that what really happened was probably as follows: when Leonidas learned that Hydarnes had been sent round by the path to cut off his rear, he divided his forces, dispatching about half (3500) to meet Hydarnes at a point above

the east entrance to the pass (near the modern village, Upper Drakospilia), remaining himself with the Spartans, Thespians, and Thebans (about 2800), to hold the west entrance. What happened to the 3500, if sent against Hydarnes, is of course not known. This theory gives a reasonable explanation for the retention of the Thebans (see on 7. 222. 6), as well as explains more adequately the conduct of the Thespians in remaining with Leonidas; but any such view was entirely unknown in antiquity.

221. 4. τὰ ἀνέκαθεν: by descent, adv. phrase freq. in Hdt. — ἀπὸ Μελάμποδος: a famous mythical seer, whose winning of the hand of Pero, the sister of Nestor, is told by Hom. o 225 ff. — 5. τοθτον: emphatically renewing the subj. of the sentence (Μεγιστίην). 6. ἀποπέμπων: conative impf. ptc,

οὐκ ἀπέλιπε, τὸν δὲ παίδα συστρατευόμενον, ἐόντα οἱ 222 μουνογενέα, ἀπέπεμψε. οἱ μέν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη, Θεσπιεῖς δὲ καὶ Θηβαίοι κατέμειναν μοῦνοι παρὰ Λακεδαιμονίοισι. τούτων δὲ Θηβαίοι μὲν ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι (κατεῖχε γάρ σφεας Λεωνίδης 5 ἐν ὁμήρων λόγω ποιεόμενος), Θεσπιεῖς δὲ ἐκόντες μάλιστα, οῦ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Δημόφιλος Διαδρόμεω.

223 Ξέρξης δὲ ἐπεὶ ἡλίου ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο, ἐπισχῶν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην πρόσοδον ἐποιεῖτο καὶ γὰρ ἐπέσταλτο ἐξ
Ἐπιάλτεω οὖτω ἀπὸ γὰρ τοῦ ὅρεος ἡ κατάβασις συντομωτέρη τέ ἐστι καὶ βραχύτερος ὁ χῶρος πολλὸν 5
ἤ περ ἡ περίοδός τε καὶ ἀνάβασις. οἴ τε δὴ βάρβαροι
οἱ ἀμφὶ Ξέρξην προσῆσαν καὶ οἱ ἀμφὶ Λεωνίδην
ελληνες, ὡς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιεόμενοι, ἤδη
πολλῷ μᾶλλον ἡ κατ ἀρχὰς ἐπεξῆσαν ἐς τὸ εὐρύτερον

— 8. ἀπέλιπε: abs. as 7. 170. 8; with obj. expressed 7. 222. 7.

222. 4. δέκοντες και ού βουλόμενοι: positive idea repeated negatively, or vice versa, freq. in Hdt. and Soph.—6. ἐν ὁμήρων λόγφ ποιεόμενος: counting them as hostages. Cp. 3. 125. 15 ἐν ἀνδραπόδων λόγφ ποιεόμενος εἶχε. This statement of Hdt. with regard to the Thebans is criticised and disputed by Plutarch (de Malig. Hdt. 33); and some modern scholars, esp. Grote, take the view that the Thebans remained of their own accord.

223. I. ἡλίου ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο: cp. 7. 54. 5. —
2. ἀγορής πληθώρην: full market, i.e. the forenoon from about 9 to I2. — κου μάλιστα: cp. 7. 22. 3. —
9. ἐς τὸ εὐρύτερον τοῦ αὐχένος: into

τοῦ αὐχένος. τὸ μὲν γὰρ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσ-10 σετο, οἱ δὲ ἀνὰ τὰς προτέρας ἡμέρας ὑπεξιόντες ἐς τὰ στεινόπορα ἐμάχοντο. τότε δὲ συμμίσγοντες ἔξω τῶν στεινῶν ἔπιπτον πλήθει πολλοὶ τῶν βαρβάρων ˙ ὅπισθε γὰρ οἱ ἡγεμόνες τῶν τελέων ἔχοντες μάστιγας ἐρράπιζον πάντα ἄνδρα, αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω ἐποτρύνοντες. 15 πολλοὶ μὲν δὴ ἐσέπιπτον αὐτῶν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ διεφθείροντο, πολλῷ δ' ἔτι πλέονες κατεπατέοντο ζωοὶ ὑπ' ἀλλήλων. ἦν δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου. ἄτε γὰρ ἐπιστάμενοι τὸν μέλλοντα σφίσι ἔσεσθαι θάνατον ἐκ τῶν περιιόντων τὸ ὄρος, ἀπεδείκνυντο ῥώμης 20 ὅσον εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, παραχρεώ-

the wider part of the pass, i.e. where the pass opens out toward Trachis (ἔξω τῶν στεινῶν 12). — 10. τὸ μὲν γὰρ ἔρυμα . . . ἐφυλάσ-GETO: for the fence of the wall was kept under guard. For this wall, ср. 7. 176. 18, 7. 215. 7. — 12. тоте δὲ συμμίσγοντες ἔξω τῶν στεινῶν: parallel to ὑπεξιόντες ἐς τὰ στεινό- $\pi o \rho a$ (II) and with the same subj. (οί "Ελληνες), so that the const. would naturally continue ἀπέκτειναν πολλούς των β. Instead of this there is a sudden change of const. with πολλοὶ τῶν βαρβάρων as subj. In view of the sudden change of subj. here and back again in l. 18, St. suggests that the words $\xi \pi \iota \pi \tau o \nu$ (13) ... $\delta \pi o \lambda$ λυμένου (18) may have been added later by the historian. If these words are an after addition, there

was originally a full stop, not after έμάχοντο, but after στεινών, or some verb has fallen out after στεινών. - 13. πλήθει πολλοί: α vast multitude, as 6. 44. 12, and freq. Cp. 7. 20. 4. — 14. EXOVTES μάστιγας: cp. 7. 22. 5. — 18. ήν δὲ λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπολλυμένου: and no account was made of those that perished. τοῦ ἀπολλυμένου is doubtless collective for $\tau \hat{\omega} \nu$ άπολλυμένων. Cp. 4. 135. 3 των ην ελάχιστος ἀπολλυμένων λόγος. - IQ. άτε γαρ ἐπιστάμενοι κτέ. : γάρ gives the cause of the great losses of the enemy, but with a sudden change of subject (to the Greeks). - 20. ρώμης όσον είχον μέγιστον: all the strength they had in the greatest degree. The part. gen. depends on ovov, which is intensified by μέγιστον. - 21. παραχρεώ224 μενοί τε καὶ ἀτέοντες. δόρατα μέν νυν τοισι πλέοσι αὐτῶν τηνικαῦτα ἤδη ἐτύγχανε κατεηγότα, οἱ δὲ τοισι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας. καὶ Λεωνίδης τε ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ πίπτει ἀνὴρ γενόμενος ἄριστος, καὶ ἔτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ς ἀνδρῶν ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα, ἐπυθόμην δὲ καὶ ἀπάντων τῶν τριηκοσίων. καὶ δὴ Περσέων πίπτουσι ἐνθαῦτα ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ὀνομαστοί, ἐν δὲ δὴ καὶ Δαρείου δύο παίδες, 'Αβροκόμης τε καὶ 'Υπεράνθης, ἐκ τῆς 'Αρτάνεω θυγατρὸς Φραταγούνης το γεγονότες Δαρείῳ. ὁ δὲ 'Αρτάνης Δαρείου μὲν τοῦ βασιλέος ἦν ἀδελφεός, 'Υστάσπεος δὲ τοῦ 'Αρσάμεος παῖς · δς καὶ ἐκδιδοὺς τὴν θυγατέρα Δαρεί νε τὸν οἶκον πάντα τὸν ἑωυτοῦ ἐπέδωκε, ὡς μούνου οἱ ἐούσης ταύτης 225 τέκνου. Ξέρξεώ τε δὴ δύο ἀδελφεοὶ ἐνθαῦτα πίπτουσι

μενοί τε και άπέοντες: with reckless disregard of life and blind fury. ἀτέω elsewhere in classic Greek only in Hom. Υ 332

Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει

ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

224. 2. ol δέ: Homeric repetition of the subj. Cp. 7. 6. 24. — 3. διεργάζοντο: dispatched, in this sense freq. in Hdt., rare in Attic. Cp. Eur. Heracl. 174. — Λεωνίδης τε: corresponding to καὶ δη Περσέων (7). — 6. άξίων γενομένων: sc. πυθ.σθαι τὰ οὐνόματα αὐτῶν. — ἐπυθόμην δὲ καὶ ἀπάντων τῶν τριη-

κοσίων: Hdt. may have read the names on the column inscribed therewith which was erected upon the grave of Leonidas at Sparta when his remains were removed . thither in 440 B.C. Cp. Paus. 3. 14. 1. - 9. ev be by Kal: common formula in Hdt. where some person or thing is to be singled out of a total. $\vec{\epsilon}_{\nu}$ $\delta \vec{\epsilon}$ is adv., of course. — 10. Φραταγούνης: for the six wives of Darius, see on 7. 3. 19. — 13. exδιδούς: giving in marriage. Cp. English "give away" (the bride). - то̀ olkov: his property, as 3. 53. 12. - 14. ἐπέδωκε: gave in dowry. Cp. Hom. I 147 έγω δ' έπὶ μείλια δώσω πολλὰ μάλ'.

μαχόμενοι (καί) ύπερ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδεω Περσέων τε καὶ Λακεδαιμονίων ωθισμός εγίνετο πολλός, ες δ τοῦτόν τε ἀρετῆ οἱ Ελληνες ὑπεξείρυσαν καὶ ἐτρέψαντο τοὺς ἐναντίους τετράκις. τοῦτο δὲ συνεστήκει μέχρις οδ οί σὺν Ἐπιάλτη παρεγένοντο. ὡς δὲ το τους ηκειν ἐπύθοντο οἱ ελληνες, ἐνθεῦτεν ήδη έτεροιοῦτο τὸ νείκος ές τε γάρ τὸ στεινὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχώρεον οπίσω καὶ παραμειψάμενοι τὸ τεῖχος ἐλθόντες ἴζοντο έπὶ τὸν κολωνὸν πάντες άλεῖς οἱ ἄλλοι πλὴν Θηβαίων. 10 ό δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῆ ἐσόδω, ὅκου νῦν ὁ λίθινος λέων έστηκε έπὶ Λεωνίδη. ἐν τούτω σφέας τῷ χώρω αλεξομένους μαχαίρησι, τοίσι αὐτῶν ἐτύγχανον ἔτι περιεούσαι, καὶ χερσὶ καὶ στόμασι κατέχωσαν οἱ βάρ-Βαροι βάλλοντες, οἱ μὲν ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι καὶ 15 τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος συγχώσαντες, οἱ δὲ περιελθόντες πάντοθεν περισταδόν.

225. 3. καὶ . . . πολλός: an accidental hexameter. 178. 9. — is 8: until; Herodotean. GMT. 616. - 4. unefelouran: only here in classic Greek. The simple verb is poetic and dialectic. -5. τοῦτο δὲ συνεστήκει: this conflict continued. - 7. ένθεθτεν ήδη: from that point on. Cp. 6. 76. 5. - ἐτεροιοῦτο: changed (Attic ήλλοιοῦτο), as 2. 142. 19, 9. 102. 11. - 9. Novro: posted themselves, as 6. 5. 14. — 11. ὁ δὲ κολωvós: between the eastern entrance and the $\theta \epsilon \rho \mu \hat{a} \lambda o \nu \tau \rho \hat{a}$ (7. 176. 16), on the left, there is a hill that is

assumed to be the one here mentioned.—12. Néw: manifestly with reference to the name of the hero. Cp. Simonides' epitaph for this monument:

θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν

φρουρῶ, τῷδε τάφψ λάϊνος ἐμβεβαώς.

[άλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὕνομα τ' εἶχεν,

οὐκ ἃν ἐγὼ τύμβψ τῷδ ἐπέθηκα πόδας.]

- in Λεωνίδη: in honor of Leonidas. Cp. Hom. Ψ 776.—16. περιελ-

Λακεδαιμονίων δε καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων όμως λέγεται άριστος άνηρ γενέσθαι Σπαρτιήτης Διηνέκης τον τόδε φασὶ είπειν το έπος πρίν ή συμμείξαί σφεας τοίσι Μήδοισι, πυθόμενον πρός τεο των Τρηγινίων ως έπεαν οι βάρβιροι απιέωσι τα τοξεύματα, ς τὸν ηλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀϊστῶν ἀποκρύπτουσι: τοσούτο πληθός αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι είπειν, εν άλογίη ποιεόμενον τὸ Μήδων πληθος, ώς πάντα σφι άγαθὰ ὁ Τρηχίνιος ξείνος άγγελλοι, εἰ αποκρυπτόντων των Μήδων τον ήλιον ύπο σκιή έσοιτο 10 227 προς αὐτοὺς ἡ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίω. ταῦτα μὲν καὶ άλλα τοιουτότροπα έπεά φασι Διηνέκεα τὸν Λακιδαιμόνιον λιπέσθαι μνημόσυνα. μετά δὲ τοῦτον ἀριστεῦσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο άδελφεοί, Αλφεός τε καὶ Μάρων 'Ορσιφάντου παίδες. Θεσπιέων δὲ εὐδο-5 κίμει μάλιστα τῷ οὖνομα ἦν Διθύραμβος Αρματίδεω. 228 θαφθεῖσι δέ σφι αὐτοῦ ταύτη τῆ περ ἔπεσον καὶ τοῖσι

θόντες πάντοθεν περισταδόν: note the alliteration; πάντοθεν περισταδόν modifying κατέχωσαν . . . βάλλοντες. Cp. Thuc. 7. 81. 24 $\xi \beta άλλοντο περισταδόν$.

INDIVIDUAL HEROIC DEEDS; EPI-TAPHS TO THE FALLEN; FATE OF TWO SURVIVORS; CONDUCT OF THE THEBANS (CC. 226-233)

226. 3. πρὶν ἢ συμμαξαι: see on 7. 2. 5.—4. πυθόμενον πρός τεο: rare const. for τινός or παρά τινος, or perhaps this is treated as

practically pass. const. — 5. άπιέωσι: Att. ἀφιῶσι. — 6. ὑπὸ τοῦ πλήθεος: cp. 7. 187. 6. — 7. τὸν δέ: resuming τόν above (3). — 8. ἐν ἀλογίη ποιεόμενον: treating with contempt. Cp. 7. 208. 16. — 11. καὶ οὐκ ἐν ἡλίψ: sec on 7. 40. 4, 7. 46. 13, 7. 222. 4.

227. 2. τοιουτότροπα: found only here in Hdt., but four times in Thuc. (2. 8. 12, 2. 13. 32, 4. 25. 20, 8. 84. 20). — 3. λιπέσθαι μνημόσυνα: cp. 24. 3.

228. Ι. θαφθείσι: Att. ταφείσι. — αὐτοῦ ταύτη: see on 7. πρότερον τελευτήσασι ἡ ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεσθαι, ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε:

Μυριάσιν ποτε τηδε τριακοσίαις εμάχοντο Έκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

5

ταῦτα μὲν δὴ τοῖσι πᾶσι ἐπιγέγραπται, τοῖσι δὲ Σπαρτήτησι ἰδίη:

³Ω ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε Κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Λακεδαιμονίοισι μεν δη τουτο, τῷ δὲ μάντι τόδε:

10

Μυημα τόδε κλεινοίο Μεγιστία, ον ποτε Μηδοι Σπερχειον ποταμον κτείναν ἀμειψάμενοι, Μάντιος, ος τότε Κηρας ἐπερχομένας σάφα είδως Οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπείν.

10. θ 12. — 2. πρότερον ή: with inf., as 7. 2. 5. Cp. 7. 226. 3. — 3. γράμματα: inscription, epitaph. There is an inexactness in statement here, for the inscription, taken with Hdt.'s expression (θa - $\phi\theta\epsilon\hat{\imath}\sigma\iota$), would imply that 4000 fell, whereas after Hydarnes' circuit of the pass had become known, Hdt. tells us (7. 222) all had been sent home except the Spartiatae, the Thespians, and the Thebans. Furthermore the inscription says ¿κ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες, whereas acc. to the enumeration in 7. 202 the number was 3100. -4. μυριάσιν τριακοσί is: an exaggeration even of Hdt.'s numbers as given 7. 185. 14. — 5. Πελοποννάσου: Doric form, as is also τέτορες (= τέσσαρες).—8. άγγέλλειν: inf. for imv.—9. βήμασι: = νόμοισι. Later authors give νομίμοις, but βήμασι seems to be used with reference to the βήτραι of the Lycurgean legislation. Cicero's translation of this most famous of the epitaphs (*Tusc.* 1. 42) is:

Dic, hospes, Spartae nos te hic vidisse iacentes, Dum sanctis patriae legibus obse-

quimur.

- 11. Μεγιστία: Doric gen. 12. άμειψάμενοι: = διαβάντες. Cp.
Hes. Theog. 749; Aesch. Choëph.
965; and παραμειψάμενοι 7. 225. 9.
- 14. οὐκ ἔτλη: did not endure, as

ἐπιγράμμασι μέν νυν καὶ στήλησι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ μάν-15 τιος ἐπίγραμμα, ᾿Αμφικτύονές εἰσί σφεας οἱ ἐπικοσμή-σαντες ΄ τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιστίεω Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας.

Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων λέγεται Εὔρυτόν τε καὶ ᾿Αριστόδημον, παρ ὸν αἰτοῖσι ἀμφοτέροισι κοινῷ λόγῳ χρησαμένοισι ἡ ἀποσωθῆναι ὁμοῦ ἐς Σπάρτην, ὡς μεμετιμένοι τε ἦσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ Λεωνίδεω καὶ κατεκέατο ἐν ᾿Αλπηνοῖσι ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ζ ἔσχατον, ἡ εἴ γε μὴ ἐβούλοντο νοστῆσαι, ἀποθανεῖν ἄμα τοῖσι ἄλλοισι, παρεόν σφι τούτων τὰ ἔτερα ποιεῖν οὐκ ἐθελῆσαι ὁμοφρονεῖν, ἀλλὰ γνώμη διενειχθέντας Εὔρυτον μὲν πυθόμενον τῶν Περσέων τὴν περίοδον αἰτήσαντά τε τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα ἄγειν αὐτὸν κελεῦσαι 10

freq. in Hom. — 15. εξω ή: except, as 2. 3. 12. Cp. $\pi \lambda \dot{\eta} \nu \ddot{\eta} 6. 5. 15. - \tau \dot{\delta}$... ἐπίγραμμα: the regular const. would be τῷ ἐπιγράμματι, but the acc. is dependent also in loose const. on ἐπικοσμήσαντες. - 17. Σιμωνίδης: of Ceos (556-468 B.C.), as a lyric poet second only to Pindar, and surpassing all others in the noble epitaphs in elegiac verse dedicated to the heroes of the Persian wars. He was an intimate at the courts of various tyrants, first of the Peisistratidae at Athens, then of the Aleuadae and Scopadae in Thessaly, finally of Hiero at Syracuse. In the Persian war period he was the friend at Athens of Miltiades, Themistocles, and Pausanias.—
18. κατά ξεινίην ὁ ἐπιγράψας: i.e. he had the inscription set up in honor of Megistias on account of guest-friendship. Cp. ἐπιγέγραπται above. He was the author of all three epitaphs here quoted.

229. 2. παρεόν: acc. abs. as 6. 72. 4, 6. 82. 3. Cp. εξεόν 7. 230. 3. — κοινῷ λόγῳ χρησαμένοισι: if they had been of one mind, = ὁμοφρονήσασι (8). — 5. ἐς τὸ ἔσχατον: extremely. — 7. παρεόν: repeating παρεόν of 2. — 8. γνώμη διενειχθέντας: as 7. 220. 26. With this in part. apposare Εὐρυτον μὲν . . . ᾿Αριστόδημον δέ. — 10. αὐτόν: pers. pron. for reflex. S. 1228 a; HA. 684 a. —

τὸν εἴλωτα ἐς τοὺς μαχομένους, ὅκως δὲ αὐτὸν ἤγαγε,
τὸν μὲν ἀγαγόντα οἴχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ ἐσπεσόντα
ἐς τὸν ὅμιλον διαφθαρῆναι, ᾿Αριστόδημον δὲ λιποψυχέοντα λειφθῆναι. εἰ μέν νυν ἢν μοῦνον ᾿Αριστόδημον
ἀλγήσαντα ἀπονοστῆσαι ἐς Σπάρτην, ἢ καὶ ὁμοῦ ις
σφεων ἀμφοτέρων τὴν κομιδὴν γενέσθαι, δοκεῖν ἐμοὶ
οὐκ ἄν σφι Σπαρτιήτας μῆνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι ·
νῦν δὲ τοῦ μὲν αὐτῶν ἀπολομένου, τοῦ δὲ τῆς μὲν αὐτῆς
ἐχομένου προφάσιος, οὐκ ἐθελήσαντος δὲ ἀποθνήσκειν,
ἀναγκαίως σφι ἔχειν μηνῖσαι μεγάλως ᾿Αριστόδημω. 20
230 οἱ μέν νυν οὖτω σωθῆναι λέγουσι ᾿Αριστόδημον ἐς
Σπάρτην καὶ διὰ πρόφασιν τοιἤνδε, οἱ δὲ ἄγγελον
πεμφθέντα ἐκ τοῦ στρατοπέδου, ἐξεὸν αὐτῷ καταλαβεῖν

11. τὸν είλωτα: Lacedaemonian hoplites were attended by at least one Helot, who as θεράπων carried his shield and must be close by him in battle to give succor. The Helots fought, too, as light-armed troops, and were used to get provisions, work on fortifications, etc. The number of Helots at Thermopylae is unknown; Stein infers from 8. 25 that there were at least 3000. At Plataea each hoplite was attended by seven (9. 28. 5). - δκως : Attic ώς (ὅτε). - 12. ἐσπεσόντα: = pass. of $\epsilon \kappa \beta \dot{\alpha} \lambda \lambda \omega$, with force of middle here. — 13. Autoψυχ έοντα: losing courage, as Soph. frg. 440; usually swoon. Valckenaer conjectured plausibly φιλοψυχέοντα. - 14. el μέν νυν ην: if

now it had happened. - 15. άλγήσαντα: = νοσήσαντα, referring to his ophthalmia. So almost all editors read for ἀλογήσαντα. -16. την κομιδην γενέσθαι: lit. the return had been made. - Sokelv: abs. inf. See on 7. 24. 1. -17. och: them, because the prot. refers to both, though actually the anger affected only one. — προσθέσθαι: display. Cp. προστίθημι, inflict, 7. 11. 5. — 18. τοῦ δὲ . . . προφάσιος: clinging to the same excuse, i.e. with no better excuse than the other. - 20. avaykalws σφι έχειν: = ἀνάγκην αὐτοῖς είναι, dependent, as προσθέσθαι, on δοκείν έμοί.

230. 3. **ἐξεόν**: cp. 7. 229. 2. — καταλαβεῖν τὴν μάχην γινομένην: *to*

την μάχην γινομένην οὐκ έθελησαι, άλλ' ὑπομείναντα έν τη όδω περιγενέσθαι, τον δε συνάγγελον αυτού 5 231 ἀπικόμενον ές τὴν μάχην ἀποθανείν. ἀπονοστήσας δὲ ἐς Λακεδαίμονα ᾿Αριστόδημος ὄνειδός τε εἶχε καὶ ατιμίην πάσχων δε τοιάδε ητίμωτο ούτε οι πυρ οὐδεὶς ἔναυε Σπαρτιητέων οὖτε διελέγετο, ὄνειδός τε εἶχε 232 ὁ τρέσας 'Αριστόδημος καλεόμενος. άλλ' ὁ μὲν ἐν τῆ έν Πλαταιῆσι μάχη ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενειχθεῖσαν αἰτίην. λέγεται δὲ καὶ ἄλλον ἀποπεμφθέντα ἄγγελον ές Θεσσαλίην των τριηκοσίων τούτων περιγενέσθαι, τώ οὖνομα εἶναι Παντίτην · νοστήσαντα δὲ τοῦτον ἐς Σπάρ-5 233 την, ως ητίμωτο, ἀπάγξασθαι. οι δε Θηβαίοι, των ό Λεοντιάδης έστρατήγει, τέως μέν μετὰ τῶν Ἑλλήνων έόντες έμάχοντο ύπ' άναγκαίης έχόμενοι προς την βασιλέος στρατιήν ' ώς δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, οὖτω δή, τῶν σὺν Λεωνίδη Έλ-5 λήνων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν κολωνόν, ἀποσχισθέντες

find the battle going on. — 5. ouráyyedov: only here.

231. 3. πάσχων τοιάδε: defining the nature and extent of the ἀτιμία in this case. At Athens ἀτιμία (cp. infamy) was the loss of civil rights total or partial. At Sparta the punishment depended upon public opinion, which was generally fearfully severe. See Resp. Lac. 9. 4 f.; Plut. Ages. 30. — πύρ ούδειε ένανε: would give him light for a fire, an act of neighborly kindness which ordinarily was a sacred duty. Cp.

Cic. de Off. 1. 52 pati de igne ignem capere.— 5. δ τρέσας: the craven, the sentiment against whom at Sparta is expressed in Tyrt. frg. 11. 14 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.

232. 2. avhah: made good, effaced, as 8. 109. 9. He died at Plataea after prodigies of valor, and Hdt. considered him far the bravest there, but says he received no public honors because the Spartans thought he wished to be slain in consequence of his imputed guilt (9. 71).

τούτων χειράς τε προέτεινον καὶ ἦσαν ἄσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων, ὡς καὶ
μηδίζουσι καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐν πρώτοισι ἔδοσαν
βασιλεί, ὑπὸ δὲ ἀναγκαίης ἐχόμενοι ἐς Θερμοπύλας 10
ἀπικοίατο καὶ ἀναίτιοι εἶεν τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος
βασιλεί. ὅστε ταῦτα λέγοντες περιεγίνοντο εἶχον
γὰρ καὶ Θεσσαλοὺς τούτων τῶν λόγων μάρτυρας. οὐ
μέντοι τά γε πάντα εὐτύχησαν ὡς γὰρ αὐτοὺς ἔλαβον
οἱ βάρβαροι ἐλθόντας, τοὺς μέν τινας καὶ ἀπέκτειναν 15
προσιόντας, τοὺς δὲ πλέονας αὐτῶν κελεύσαντος Ξέρξεω
ἔστιζον στίγματα βασιλήια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδεω, τοῦ τὸν παίδα Εὐρύμαχον χρόνφ
μ:τέπειτα ἐφόνευσαν Πλαταιεῖς στρατηγήσαντα ἀνδρῶν Θηβαίων τετρακοσίων καὶ σχόντα τὸ ἄστυ τὸ 20
Πλαταιέων.

234 Οἱ μὲν δὴ περὶ Θερμοπύλας ελληνες οὖτω ἠγωνί-

233. 7. $\vec{\mathbf{d}} \sigma \sigma \sigma \mathbf{v} := \vec{\epsilon} \gamma \gamma \upsilon \tau \hat{\epsilon} \rho \omega$ Ionic and poetic. — 8. τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων: cp. 7. 104. 3. — 9. μηδίζουσι . . . άπικοίατο: note change of mood. See on 7. 151. 10. — II. той трыцатов: damage, loss, as freq. in Hdt. - 12. Gote: and so, itaque. - 14. τά γε πάντα εὐτύχησαν: cogn. acc. Cp. 7. 190. 9. - ώς γάρ . . . έλθόντας: the real apod. to this is rows δè κτέ., and τοὺς μέν τινας ἀπέκτειναν προσιόνras, though grammatically coordinate, is really subordinate. -17. ἔστιζον στίγματα βασιλήια: branded with royal brands (cogn.

acc.), i.e. on the forehead with hot iron. Cp. like treatment of captives by Samians, Plut. Per. 20; by Syracusans, Plut. Nic. 29. See on 7. 35. 4. — 19. μετέπειτα: at the opening of the Peloponnesian War (spring of 431). — στρατηγήσαντα: rather a prominent Theban aristocrat, who negotiated with certain Plataeans, desirous of revenge on some of their fellowcitizens, the introduction of Theban soldiers by night into Plataea. See Thuc. 2. 2 ff. Another Leontiades a hundred years later betrayed Thebes to Phoebidas.

σαντο, Ξέρξης δὲ καλέσας Δημάρητον εἰρώτα ἀρξάμενος ἐνθένδε Δημάρητε, ἀνὴρ εἶς ἀγαθός. τεκμαίρομαι δὲ τῆ ἀληθείη · ὅσα γὰρ εἶπας, ἄπαντα ἀπέβη οὕτω. νῦν δέ μοι εἰπέ, κόσοι τινές εἰσι οἱ λοιποὶ Λακεδαιμόνιοι, 5 καὶ τούτων ὁκόσοι τοιοῦτοι τὰ πολέμια, εἴτε καὶ ἄπαντες. ὁ δὲ εἶπε · ³Ω βασιλεῦ, πλήθος μὲν πολλὸν πάντων τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πόλιες πολλαί · τὸ δὲ θέλεις ἐκμαθεῖν, εἰδήσεις. ἔστι ἐν τῆ Λακεδαίμονι Σπάρτη πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα, καὶ οῦτοι πάντες εἰσὶ το ὅμοιοι τοῦσι ἐνθάδε μαχεσαμένοισι · οἴ γε μὲν ἄλλοι Λακεδαιμόνιοι τούτοισι μὲν οὐκ ὅμοιοι, ἀγαθοὶ δέ. εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης · Δημάρητε, τέω τρόπω ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν; ἴθι ἐξηγέο. σὰ γὰρ ἔχεις αὐτῶν τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων, 15

ADVICE OF DEMARATUS TO XERXES; OPPOSITION OF ACHAEMENES; MALTREATMENT OF THE CORPSE OF LEONIDAS (CC. 234-238)

234. 4. τη άληθείη: by thy truthfulness, explained by όσα γὰρ κτέ.— 5. κόσοι . . . ὁκόσοι: coördination of direct and indirect interrogatives, as freq. in Hdt.— 6. εἴτε καὶ ἄπαντες: sc. τοιοῦτοι τὰ πολέμιά εἰσιν. εἶτε, or whether, answering to ὁκόσοι. Cp. 2. 53. 2.—8. πολλαί: acc. to Strabo, p. 362, the epithet ἐκατόμπολις was applied to Laconia. The names of over sixty communal-

ties are known. - 9. είδήσεις: see Dial. § 4. 6. — 10. άνδρων οκτακισχιλίων: i.e. of military age (20-60). The number is moderate for 9000 households (κλήροι). Arist. Pol. 2. 9 states that the number of hoplites was said to have been once 10,000. At Plataea there were 5000 (9. 28. 9). In 418 B.C. over 5000 could still be levied (Thuc. 5. 64, 5. 68). — 11. oi άλλοι Λακεδαιμόνιοι: i.e. Perioeci, etc. — 12. είπε πρός ταθτα: asyndeton. See on 7. 50. 1. -- 15. Exes αὐτών τὰς διεξόδους τών βουλευμά-Twy: thou knowest the ins and outs of their counsels. Cp. 3. 156. 15.

εί μεν δη συμβουλεύεαί μοι προθύμως, δίκαιόν με σοί έστι φράζειν τὸ ἄριστον. εἰ τῆς ναυτικῆς στρατιῆς νέας τριηκοσίας ἀποστείλειας ἐπὶ τὴν Λάκαιναν χώρην. έστι δε επ' αὐτη νησος επικειμένη τη οὖνομά εστις Κύθηρα, την Χίλων ανηρ παρ' ημίν σοφώτατος γενόμενος κέρδος μέζον έφη είναι Σπαρτιήτησι κατά τής θαλάσσης καταδεδυκέναι μαλλον ή ύπερέχειν, αἰεί τι προσδοκών ἀπ' αὐτης τοιοῦτο ἔσεσθαι οἶόν τοι ἐγὼ έξηγέομαι, οὖτι τὸν σὸν στόλον προειδώς, ἀλλὰ πάντα 10 όμοίως φοβεόμενος ανδρών στόλον. Εκ ταύτης της νήσου όρμωμενοι φοβεόντων τους Λακεδαιμονίους. παροίκου δὲ πολέμου σφι ἐόντος οἰκηίου οὐδὲν δεινοὶ έσονταί τοι μη της άλλης Έλλάδος άλισκομένης ύπὸ τοῦ πεζοῦ βοηθέωσι ταύτη. καταδουλωθείσης δὲ τῆς 15 άλλης Έλλάδος ἀσθενές ήδη το Λακωνικον μοῦνον λείπεται. ἡν δὲ ταῦτα μὴ ποιῆς, τάδε τοι προσδόκα έσεσθαι έστι της Πελοποννήσου ισθμός στεινός έν τούτω τῷ χώρω πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων έπὶ σοὶ μάχας ἰσχυροτέρας ἄλλας τῶν γενομένων προσ-20

235. 3. εἰ... ἀποστείλειας: best taken as the answer to the question τέφ τρόπφ... ἐπικρατήσομεν; It might be explained as a hortatory wish, as 7. 5. 9.—5. ἔστι ἐπικειμένη: cp. 7. 190. 10.—6. Χίλων: contemporary with the father of Peisistratus (1. 59), and reckoned among the Seven Wise Men. His fear with regard to Cythera was realized when the Athenians, under Nicias, in 424 B.C., made it the

starting-point for harassing incursions into Lacedaemonian territory. Cp. Thuc. 4.52 ff.—8. μάλλον: pleonastic after μ'ζον, as 7.50. 7.—13. παροίκου δὶ... οἰκηίου: a war of their own at their own doors.—οὐδὶν δεινοὶ ἄσονταί τοι: personal const. for impersonal.—19. συνομοσάντων ἐπὶ σοί: having sworn to a league against thee. Cp. 7. 148. 3.—20. προσδίκεο: change for variety

δέκεο έσεσθαί τοι. έκεινο δὲ ποιήσαντι άμαχητὶ ο 236 τε ίσθμὸς ούτος καὶ αἱ πόλιες προσχωρήσουσι. λέγει μετὰ τοῦτον 'Αχαιμένης, άδελφεός τε ἐων Ξέρξεω καὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγός, παρατυχών τε τῷ λόγω καὶ δείσας μὴ ἀναγνωσθῆ Ξέρξης ποιεῖν ταῦτα: Ω βασιλεῦ, ὁρέω σε ἀνδρὸς ἐνδεκόμενον λόγους δςς φθονεί τοι εὖ πρήσσοντι ἡ καὶ προδιδοί πρήγματα τὰ σά. καὶ γὰρ δὴ καὶ τρόποισι τοιούτοισι χρεώμενοι Ελληνες χαίρουσι· τοῦ τε εὐτυχεῖν φθονέουσι καὶ τὸ κρέσσον στυγέουσι. είδ' έπὶ τῆσι παρεούσησι τύχησι, (ἐκ) τῶν νέες νεναυηγήκασι τετρακόσιαι, ἄλλας ἐκ τοῦ 10 στρατοπέδου τριηκοσίας ἀποπέμψεις περιπλείν Πελοπόννησον, άξιόμαχοί τοι γίνονται οἱ ἀντίπαλοι άλης δὲ ἐὼν ὁ ναυτικὸς στρατὸς δυσμεταχείριστός τε αὐτοῖσι γίνεται, καὶ ἀρχὴν οὐκ ἀξιόμαχοί τοι ἔσονται, καὶ πᾶς ό ναυτικός τῷ πεζῷ ἀρήξει καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ 15 όμοῦ πορευόμενος εί δὲ διασπάσεις, οὖτε σὺ ἔσεαι έκείνοισι χρήσιμος οὖτε ἐκείνοι σοί. τὰ σεωυτοῦ δὲ

after προσδόκα (17). — 21. άμαχητί: Attic ἀμαχεί.

236. 2. 'Aχαιμένης: cp. 7. 6.

— τε . . . καί . . ., τε . . . καί: observe the correlation of the two explanatory clauses. — 4. ἀναγνωσθη̂: see on 77. 1. — 7. καί γὰρ δή: for of a surety. Cp. Hom. II 810. The following καί means even or also. Cp. καὶ γὰρ καί. 6. 108. 3.

— τοιούτοισι: looks forward. — 8. τοῦ εὐτυχεῖν: gen. of cause. — φθονέουσι . . στυγέουσι: homoeoteleuton. στυγεῖν = μισεῖν, poet-

ical.—9. In: after, on top of. See on 7. 164. 10.—10. (in) τῶν: in consequence of which. For the Mss. reading τῶν, Baehr suggested in τῶν, which seems to be necessary.—11. ἀποπέμψεις: fut. in monitory cond., as 16 below, the pres. in the apod. (γίνονται) emphatically anticipating the fut.—12. ἀξιόμαχοί τοι γίνονται: cp. 7. 157. 16.—13. δυσμεταχείριστος: hard to deal with. Cp. δυσχειρωτότατοι 7.9. β 12.—14. ἀρχήν: see on 7. 9. β 7.—17. ἐκείνοισι: i.e.

τιθέμενος εὖ γνώμην ἔχε τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, τη τε στήσονται τὸν πόλεμον τά τε ποιήσουσι όσοι τε πληθός είσι. ίκανοι γαρ εκείνοί γε 20 αὐτοὶ έωυτῶν πέρι φροντίζειν εἰσί, ἡμεῖς δὲ ἡμέων ώσαύτως. Λακεδαιμόνιοι δε ην ίωσι άντία Πέρσησι 237 ές μάχην, οὐδὲν τὸ παρεὸν τρῶμα ἀκέονται. ἀμείβεται Ξέρξης τοισίδε 'Αχαίμενες, εὖ τέ μοι δοκείς λέγειν καὶ ποιήσω ταῦτα. Δημάρητος δὲ λέγει μὲν τὰ ἄριστα έλπεται είναι έμοί, γνώμη μέντοι έσσοῦται ὑπὸ σέο. οὐ γὰρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι ὅκως οὐκ εὐνοεῖ τοῖσι 5 έμοισι πρήγμασι, τοισί τε λεγομένοισι πρότερον έκ τούτου σταθμώμενος καὶ τῷ ἐόντι, ὅτι πολιήτης μὲν πολιήτη εδ πρήσσοντι φθονεί και έστι δυσμενής τη σιγή, οὐδ' αν συμβουλευομένου του ἀστοῦ πολιήτης άνηρ τὰ ἄριστά οἱ δοκέοντα εἶναι ὑποθέοιτο, εἰ μη ιο πρόσω ἀρετής ἀνήκοι σπάνιοι δέ είσι οἱ τοιοῦτοι ξείνος δε ξείνω εὖ πρήσσοντί ἐστι εὐμενέστατον πάντων, συμβουλευομένου τε αν συμβουλεύσειε τα αριστα.

those sent to Cythera. — 18. γνώμην ἔχε: periphrasis for γίγνωσκε, determine. — μη ἐπιλέγεσθαι: not to consider. Cp. 7. 50. 3. Note intrusion of the inf. into its object clause. — 19. στήσονται τὸν πόλεμον: will set on foot the war. Cp. 7. 9. β 3. — 23. τρώμα: cp. 7. 233. II. — ἀκέονται: = ἀκέσονται. The figure in τρώμα is sustained. ἀκεόνται is a conjecture for the Mss. ἀνιεῦνται, which is not found elsewhere.

237. 5. KELVO: explained by the

όπως clause. Cp. 7. 16. a 1.—
δκως: see on 7. 159. 5.—6. ἐκ
τούτου: see on 7. 11. 14.—7. τῷ
ἐόντι: by the fact, explained by
the ὅτι clause.—8. τῷ σιγῷ: by
his silence, when he should advise
or warn.—9. ἀστοῦ: for variety
with πολιήτης.—10. εἰ μὴ πρόσω
ἀρετῆς ἀνήκοι: unless he had got
far on in virtue. Cp. 7. 9. γ 4. For
πρόσω with gen., see S. 1439 a;
HA. 757.—12. εὐμενέστατον: neuter pred., esp. freq. in gnomic utterances. Cp. 7. 10. η 7.—13. συμ-

οὖτω ὧν κικολογίης πέρι τῆς ἐς Δημάρητον, ἐόντος 238 ἐμοὶ ξείνου, ἔχεσθαί τινα τοῦ λοιποῦ κελεύω. ταῦτα εἴπας Ξ΄ ρξης διεξῆε διὰ τῶν νεκρῶν καὶ Λεωνίδεω, ἀκηκοὼς ὅτι βασιλεύς τε ἦν κιὶ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων, ἐκέλευσε ἀποταμόντας τὴν κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι. δῆλά μοι πολλοῦσι μὲν καὶ ἄλλοισι τεκμηρίοισι, 5 ἐν δὲ καὶ τῷδε οὐκ ἤκιστα γέγονε, ὅτι βασιλεὺς Ξέρξης πάντων δὴ μάλιστα ἀνδρῶν ἐθυμώθη ζῶντι Λεωνίδη τοὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τὸν νεκρὸν ταῦτα παρενόμησε, ἐπεὶ τιμᾶν μάλιστα νομίζουσι τῶν ἐγὼ οἴδα ἀνθρώπων Πέρσαι ἄνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια. οἱ μὲν δὴ ταῦτα 10

βουλευομένου τε . . . συμβουλεύσειε та арыта: and if he consulted would give the best counsel; juxtaposition of contrasted voices, as 7. 209. 3, 7. 235. 11, 13. — 14. lóvτος έμοι ξείνου: the gen. abs. emphasizes the causal relation to the following clause. — 15. Exerba: = åπέχεσθαι. See on 7. 169. 11. — TIVE: general term for specific, freq. in exhortations or warnings. See on 7. 5. 12. — τοῦ λοιποῦ: for the future, as 6. 12. 20. Cp. τὸ λοιπόν in same sense 7. 104. 24. The readings of the Mss. vary much in this last sent., but the general sense is clear.

238. 4. ἐκέλευσε . . . ἀνασταυρώσαι: so Artaxerxes had the head and right hand of Cyrus the younger cut off and set up on a pole (Xen. Anab. 1. 10. 1; Plut. Artox. 13).— 5. δήλα: neut. pl. where sing. is more natural, as freq. in Hdt. and Thuc. — 6. ἐν δέ: adv. Cp. 7. 224. 8. — 8. γάρ: for else, the cond. being omitted. Cp. 6. 50. 9, 6. 68. 13. — 9. τιμῶν μάλιστα: see e.g. 7. 181.

SECRET MESSAGE OF DEMARA-TUS TO SPARTA; SAGACITY OF GORGO

239. Krüger considers this whole chapter an interpolation ("ein ungehöriges Einschiebsel"), interrupting the context, not connected with anything that had gone before, and characterized by confusion of statement as well as by unusual expressions. Abicht thinks it a manifest imitation of the stories told in 1. 123 and 5. 35. In bracketing the chapter, Krüger is followed by Kallenberg, Abicht, and Sitzler. But Stein, who finds

239 ἐποίεον, τοίσι ἐπετέτακτο ποιείν. [ἄνειμι δὲ ἐκείσε τοῦ λόγου τῆ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε. ἐπύθοντο Λακεδαιμόνιοι ὅτι βασιλεὺς στέλλοιτο ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πρῶτοι, καὶ οὖτω δὴ ἐς τὸ χρηστήριον τὸ ἐς Δελφοὺς ἀπέπεμψαν, ἔνθα δή σφι ἐχρήσθη τὰ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον 5 ἐπύθοντο δὲ τρόπῳ θωμασίῳ. Δημάρητος γὰρ ὁ ᾿Αρίστωνος φυγὼν ἐς Μήδους, ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμάχεται, οὐκ ἢν εὖνοος Λακεδαιμονίοισι, πάρεστι δὲ εἰκάζειν εἴτε εὐνοίη ταῦτα ἐποίησε εἴτε καὶ καταχαίρων ἐπείτε γὰρ Εέρξη ἔδοξε στρατηλατείν ἐπὶ το τὴν Ἑλλάδα, ἐὼν ἐν Σούσοισι ὁ Δημάρητος καὶ πυθόμενος ταῦτα ἠθέλησε Λακεδαιμονίοισι ἐξαγγείλαι. ἄλλως μὲν δὴ οὐκ εἶχε σημῆναι ἐπικίνδυνον γὰρ ἢν μὴ λαμφθείη ὁ δὲ μηχανᾶται τοιάδε δελτίον δίπτυχον λαβὼν τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε καὶ ἔπειτα ἐν 15

the chapter "in content and language above suspicion," brackets merely the introductory formula, ἄνειμι . . . ἐξέλιπε, as suitable only for a return to the main narrative after a digression, as 1. 140. 15, 7. 137. 22, not to bring in an anecdote. An explanation, needed for 7. 220. 10 ff., to show how the Spartans before the rest of the Hellenes got news of the intended invasion, and which, given earlier, would have interrupted inappropriately the account of the catastrophe at Thermopylae, Stein says might well come in here; but he thinks it a later addition of Hdt., not properly wrought into the narrative.

I. [ανειμι δὲ κτέ.: a formula of return from a digression. Cp. 7. 137. 22. - exelore: 7. 220. 10 ff. -2. εξέλιπε: left off. — 7. τὸ οἰκός: probability, as 7. 103. 15. - 8. epol συμμάχεται: supports me. Personification, as I. 98. 17 τὸ μέν κού τι καὶ τὸ χωρίον συμμαχεῖ, and 5. 65. 7 τοισι δε ή αὐτη αὐτη (sc. συντυχίη) σύμμαχος. - ΙΟ. καταxalpev: in derision, as 1. 129. 2. Cp. ἐπιχαίρειν, ἐπίχαρις, ἐπίγαρμα. - 14. λαμφθείη: = ληφθείη. - δελτίον δίπτυχον: a tablet with two leaves folding together so as to protect the wax. δελríov seems not to be found elsewhere, and $\delta i\pi \tau \nu \chi o \nu$ is poetical.

τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν βασιλέος γνώμην, ποιήσας δὲ ταῦτα ὀπίσω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, ἴνα φερόμενον κεινὸν τὸ δελτίον μηδὲν πρῆγμα παρέχοι πρὸς τῶν ὁδοφυλάκων. ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπίκετο ἐς τὴν Λακεδαίμονα, οὐκ εἶχον συμβαλέσθαι 20 οἱ Λακεδιιμόνιοι, πρίν γε δή σφι, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, Κλεομένεος μὲν θυγάτηρ, Λεωνίδεω δὲ γυνὴ Γοργὼ ὑπέθετο ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, τὸν κηρὸν κνῶν κελεύουσα, καὶ εὐρήσειν σφέας γράμματα ἐν τῷ ξύλῳ. πειθόμενοι δὲ εὖρον καὶ ἐπελέξαντο, ἔπειτα δὲ τοῖσι ἄλλοισι Ἑλ-25 λησι ἐπέστειλαν. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέγεται γενέσθαι.]

- 17. ἐπέτηξε τὸν κηρόν: poured melted wax over. — 18. κεινόν: blank. — μηδὲν πρῆγμα παρέχοι: might give no trouble. Cp. 7. 147. 9. — 19. ὁδοφυλάκων: elsewhere only in late writers. — 20. ἀπίκετο: sc. τὸ δελτίον. — συμβαλέσθαι: to interpret, understand. — 21. πρίν γε δή: until at last. — 23. ἐπιφρασθείσα αὐτή: having

thought of it herself. For another instance of Gorgo's sagacity, see 5. 51, where she, then a child of 8 or 9 years, advises her father against a bribe from Aristagoras.

— 24. εὐρήσειν: sc. λέγουσα from κελεύουσα.— 25. ἐπελέξαντο: read; with this meaning only in Ionic.— 26. ἐπέστειλαν: sent word, i.e. of the proposed invasion of Greece.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

TOY

ΑΛΙΚΑΡΝΗΣΣΕΟΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΟΓΔΟΗ

ЕПІГРАФОМЕНН ОТРАНІА

1 Οἱ δὲ Ἑλλήνων ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντες ήσαν οἴδε, ᾿Αθηναῖοι μὲν νέας παρεχόμενοι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτά ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιεῖς, ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, συνεπλήρουν τοῖσι ᾿Αθηναίοισι τὰς νέας, Κορίνθιοι δὲ τεσσεράκοντα νέας 5 παρείχοντο, Μεγαρεῖς δὲ εἴκοσι. καὶ Χαλκιδεῖς ἐπλήρουν εἴκοσι, ᾿Αθηναίων σφι παρεχόντων τὰς νέας, Αἰγινῆται δὲ ὀκτωκαίδεκα, Σικυώνιοι δὲ δυοκαίδεκα, Λακεδαιμόνιοι δὲ δέκα, Ἐπιδαύριοι δὲ ὀκτώ, Ἐρετριεῖς δὲ ἐπτά, Τροιζήνιοι δὲ πέντε, Στυρεῖς δὲ δύο καὶ Κήιοι 10

THE CONTINGENTS OF THE GREEK FLEET; REASONS FOR CHOOS-ING A SPARTAN AS COMMAN-DER-IN-CHIEF (CC. I-3)

1. 1. τον ναυτικόν στρατόν: the advance of the Persian fleet from Therma to Aphetae was described in 7. 179–195. This was followed by the account of Thermopylae. The naval engagements at Artemisium are now taken up, and, as in the case of Thermopylae (7. 202), Salamis (8. 43–48), and Plataea (9. 28–30), Herodotus begins with an enumeration of the Greek forces. The opening words

form a more natural connection with the close of 7. 238 than with that of 7. 239, though the transition is abrupt at the best. — 3. ὑπό: by reason of. Syn. § 5. - Hlatauis: warm friends of the Athenians on account of their aid against the Thebans. See. 6 108. 4 f. — 6. παρείχοντο: a change from the partic. in 2 after the intervening clause ύπὸ δὲ . . . τὰς νέας. — καί: here and in 10 kai is used between equal numbers, $\delta \hat{\epsilon}$ in the other cases. - Xalkibeis: Athens settled 4000 colonists in Chalcis in Euboea about 506 B.C. See 5. 77. 11, 6. 100. 4. - 7. och: Att.

δύο τε νέας καὶ πεντηκοντέρους δύο. Λοκροὶ δέ σφι οἱ 'Οπούντιοι ἐπεβοήθεον πεντηκοντέρους ἔχοντες ἑπτά. 2 ἢσαν μὲν ῶν οὖτοι οἱ στρατευόμενοι ἐπ' 'Αρτεμίσιον, εἰρέαται δέ μοι καὶ ὡς τὸ πλῆθος ἔκαστοι τῶν νεῶν παρείχοντο. ἀριθμὸς δὲ τῶν συλλεχθεισέων νεῶν ἐπ' 'Αρτεμίσιον ἢν, πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων, διηκόσιαι καὶ ἐβδομήκοντα καὶ μία. τὸν δὲ στρατηγὸν τὸν τὸ 5 μέγιστον κράτος ἔχοντα παρείχοντο Σπαρτιῆται Εὐρυβιάδην Εὐρυκλείδεω οἱ γὰρ σύμμαχοι οὐκ ἔφασαν, ἢν μὴ ὁ Λάκων ἡγεμονεύη, 'Αθηναίοισι ἔψεσθαι ἡγεομένοισι, ἀλλὰ λύσειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι στράτευμα. 3 ἐγένετο γὰρ κατ' ἀρχὰς λόγος, πρὶν ἡ καὶ ἐς Σικελίην

αὐτοῖς. Syn. § 9. 5.— II. νέας: = τριήρεις as opposed to πεντηκόντεροι or πλοῖα transports. — σφι: τοῖς Ελλησι. — I2. 'Οπούντιοι: so named from their chief city to distinguish them from the 'Οζόλαι (8. 32. 8) on the Corinthian Gulf.

2. 1. Aprentous: for its location see 7. 176. I f. - 2. εἰρέαται δὲ KTi.: and I have mentioned them just in the order of the number of ships supplied by each. In the enumeration of the contingents at Salamis (8. 43-48) a geographical division is made, though some attention is also paid to the number of ships furnished. At Plataea (9. 28-30) the order is that of the line of battle, beginning on the right. Stein suggests that the present arrangement is made with reference to the following discussion about the leader. See App. - 3. άριθμός: the sum, the count of the ships; but $\tau \delta \pi \lambda \hat{\eta} \theta o \tau \hat{\omega} \nu$ νεων in 2 is the size of the number of the ships. - 4. πάρεξ: Att. χωρίς. - 8. δ Λάκων: if the question of the leadership was settled at the preliminary meeting of Greek envoys at the Isthmus (7. 145. 2, 7. 172. 4), as is implied in the next chapter, the Laconian does not refer to Eurybiades, for at that time he had probably not been appointed; it means rather the Laconian commander, whoever he might be. Note also the general phrase 'Αθηναίοισι . . . ήγεομένοισι, the Athenians if they were the leaders. - 9. λύσειν: οὖκ before έφασαν affects only έψεσθαι.

3. I. πρίν ή καί: even before.
Att. writers omit ή. — is Σικελίην:

πέμπειν ἐπὶ συμμαχίην, ὡς τὸ ναυτικὸν ᾿Αθηναίοισι χρεὸν εἴη ἐπιτράπειν. ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων εἶκον οἱ ᾿Αθηναῖοι, μέγα τε ποιεόμενοι περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα καὶ γνόντες, εἰ στασιάσουσι περὶ τῆς ἡγεμο- 5 νίης, ὡς ἀπολεῖται ἡ Ἑλλάς, ὀρθὰ νοέοντες · στάσις γὰρ ἔμφυλος πολέμου ὁμοφρονέοντος τοσούτω κάκιόν ἐστι ἔσω πόλεμος εἰρήνης. ἐπιστάμενοι ὧν αὐτὸ τοῦτο οὐκ ἀντέτεινον ἀλλ' εἶκον, μέχρι ὅσου κάρτα ἐδέοντο αὐτῶν, ὡς διέδεξαν : ὡς γὰρ δὴ ὡσάμενοι τὸν ιο Πέρσην περὶ τῆς ἐκείνου ἤδη τὸν ἀγῶνα ἐποιέοντο, πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι ἀπεί-λοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους. ἀλλὰ ταῦτα

see 7. 157 f. — 2. πέμπειν: impf. inf. "The durative tenses of πέμ- $\pi \epsilon i \nu$ are often used where we should expect the complexive (or aoristic) tenses" (Gildersleeve on Pind. Ol. 2. 23). Cp. ἐπὶ δὲ Αἰακὸν . . . νέα ἀπέστελλον 8. 64. 10. - συμμαχίην: allies. For the concrete sense, cp. καὶ ές την Λακεδαίμονα πρέσβεις ἀπέστειλαν ὅπως ξυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται Thuc. 6. 73. 2. - 5. yvovtes: having formed the opinion. — el στασιάσουσι: on the fut. indic. see GMT. 447. -7. ouopovéovtos: undertaken with united purpose. The word, which properly applies to those engaged in the war, is transferred to the war itself. This poetical use is explained by Verrall (Class. Rev. 17 (1903), p. 98) as a probable quotation from some gnomic poet.

He restores the hexameters as follows: ὀρθὰ νοεῦντες : | εἰρήνης γὰρ ὄσφ πόλεμος, τοσσῷδε κάκιον έμφυλος πολέμου στάσις έστὶν ὁμοφρονέοντος. - κάκιον: for the neut. see S. 1048; HA. 617. -8. acto: the emphasis this gives to τοῦτο may be brought out in connection with the verb, being quite persuaded of this .- 9. wexpe δσου: as long as. - 10. αὐτῶν: i.e. των συμμάχων. Or until they (the allies) needed them (the Athenians); but the change of subj. is strange, and Hdt. uses μέχρι οὖ until (with aor.), not δσου. Cp. 3. 157. 10 μέχρε Cons through life. - Substav: Dial. § I. ii. 2. - ώς γάρ δή: for, in fact, when . - II. mepl Ths: sc. γης. - excivou: refers to τὸν Πέρσην. - 12. άπείλοντο: Dial. § 2. 3.

4 μὲν ὖστερον ἐγένετο τότε δὲ οὖτοι οἱ καὶ ἐπ'. ᾿Αρτεμίσιον Ἑλλήνων ἀπικόμενοι ὡς εἶδον νέας τε πολλὰς καταχθείσας ἐς τὰς ᾿Αφετὰς καὶ στρατιῆς ἄπαντα πλέα, ἐπεὶ αὐτοῖσι παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε ἡ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, καταρρωδήσαντες 5 δρησμὸν ἐβουλεύοντο ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου ἔσω ἐς τὴν Ἑλλάδα. γνόντες δέ σφεας οἱ Εὐβοεῖς ταῦτα βουλευομένους ἐδέοντο Εὐρυβιάδεω προσμεῖναι χρόνον ὀλίγον, ἔστ' ἀν αὐτοὶ τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας ὑπεκθέωνται. ὡς δ' οὐκ ἔπειθον, μεταβάντες τὸν ᾿Αθηναίων στρατηγὸν ιο πείθουσι Θεμιστοκλέα ἐπὶ μισθῷ τριήκοντα ταλάντοισι, ἐπ' ῷ τε καταμείναντες πρὸ τῆς Εὐβοίης ποιή-

- 14. δστερον: after the capture of Byzantium in 477 B.C. (Thuc. I. 94-95; Arist. Ath. Pol. 23).

THEMISTOCLES, BRIBED BY THE EUBOEANS, PREVENTS THE RETREAT OF THE GREEKS (CC. 4, 5)

4. I. καί: actually; cp. 7. 239. 19. Apparently there is a reference to the retreat to Chalcis (7. 183. 4).—3. 'Αφετάs: on its position see 7. 193.—5. ἡ ὡς... κατεδόκεον: unnecessary after παρὰ δόξαν, but occurring also in 1. 79. 9. Cp. ἡκουε... τοὺς ἐναντίους λόγους ἡ ὡς αὐτὸς κατεδόκει 1. 22. 11. The Greeks had expected few Persian ships to be left after the storm at Sepias (7. 192. 8).—6. δρησμὸν ἐβουλεύοντο: the mid. again in 8. 75. 14, but δρησμὸν ἐβούλευον

in 8. 18. 6, 8. 97. 5, 8. 100. 5. — tou: i.e. into the inner waters by way of the Euripus. - 7. oceas: Att. αὐτούς. - 9. οἰκέτας: the household in general. - ὑπεκθέωνται: Dial. § 1. 1. 2. — 10. μεταβάντες: in μετα-lies the idea of change from Eurybiades to Themistocles. - 11. μισθφ: in appos. to ταλάντοισι; for the order cp. 1. 160. 12, 5. 65. 10. — 12. ἐπ' ῷ τε: with fut. indic. instead of inf. (GMT. 610). — Little credence should be given to this story of the bribery of Themistocles. It was to the interest of the Athenians, above all, that the battle with the Persian fleet should be fought out at Artemisium, while Eurybiades could not allow a retreat without exposing Leonidas, since the Persian fleet need only sail down and land

5 σονται τὴν ναυμαχίην. ὁ δὲ Θεμιστοκλέης τοὺς Ελληνας ἐπισχεῖν ὧδε ποιεῖ · Εὐρυβιάδη τούτων τῶν χρημάτων μεταδιδοῖ πέντε τάλαντα ὡς παρ' ἐωυτοῦ δῆθεν διδούς. ὡς δὲ οἱ οὖτος ἀνεπέπειστο (᾿Αδείμαντος γὰρ ὁ Ὠκύτου, Κορινθίων στρατηγός, τῶν λοιπῶν 5 ἤσπαιρε μοῦνος, φάμενος ἀποπλεύσεσθαί τε ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου καὶ οὐ παραμενεῖν), πρὸς δὴ τοῦτον εἶπε ὁ Θεμιστοκλέης ἐπομόσας · Οὐ σύ γε ἡμέας ἀπολείψεις, ἐπεί τοι ἐγὼ μέζω δῶρα δώσω ἡ βασιλεὺς ἄν τοι ὁ Μήδων πέμψειε ἀπολιπόντι τοὺς συμμάχους. ταῦτά 10 τε ἄμα ἠγόρευε καὶ πέμπει ἐπὶ τὴν νέα τὴν ᾿Αδειμάντου τάλαντα ἀργυρίου τρία. οὖτοί τε δὴ πληγέντες δώροισι ἀναπεπεισμένοι ἦσαν καὶ τοῖσι Εὐβοεῦσι ἐκεχάριστο, αἰτός τε ὁ Θεμιστοκλέης ἐκέρδηνε · ἐλάνθανε δὲ τὰ

troops in his rear in order to make his destruction certain. Possibly the Euboeans were frightened into furnishing some needed supplies by threats of withdrawal.

5. 3. μεταδιδοί: Dial. § 4. 4.

— ὡς παρ' ἐωντοῦ δηθεν διδούς:
giving it as out of his own pocket,
of course. δηθεν is frequently
strongly ironical.—5. γάρ: see
Syn. § 31. 4.—6. ἤσπαιρε: resisted.
Properly of violent physical struggles; so of fish just caught in 9.
120. 4.—τε . . . καλ ού: Hdt.
often puts a statement both positively and negatively for emphasis.

— 8. ού σύ γε κτί: in this answer
of Themistocles note the effect
produced by the juxtaposition of

the pronouns, by the alliteration in μέζω δῶρα δώσω, and by the order βασιλεύς . . . τοι ὁ Μήδων . . . ἀπολιπόντι. — 11. τε άμα . . . kal: so promptly did he send the money that the two actions were almost simultaneous: "no sooner said than done." See Syn. § 30. 2 c. — 12. πληγέντες δώροισι: cp. $\pi \lambda \eta$ γεὶς ὑπὸ τῆς δωροδοκίας Plut. Dem. 25. See App. - 13. τοΐσι Εύ-Boevor exertipioro: the Euboeans had been satisfied. This is an unusual impers. construction of xapiζομαι. - 14. αὐτός τε: this answers to οὐτοί τε. - δέ: this introduces a slight contrast, while ἀλλ' in the next line is the proper word for the strong contrast following the negλοιπὰ ἔχων, ἀλλ' ἠπιστέατο οἱ μεταλαβόντες τούτων 15 τῶν χρημάτων ἐκ τῶν ᾿Αθηνέων ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ [τὰ χρήματα].

Οὖτω δὴ κατέμεινάν τε ἐν τῆ Εὐβοίη καὶ ἐναυμάχησαν. ἐγένετο δὲ ὧδε· ἐπείτε δὴ ἐς τὰς ᾿Αφετὰς
περὶ δείλην πρωίην γινομένην ἀπίκατο οἱ βάρβαροι,
πυθόμενοι μὲν ἔτι καὶ πρότερον περὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον
ναυλοχεῖν νέας Ἑλληνίδας ὀλίγας, τότε δὲ αὐτοὶ ἰδόν-5
τες, πρόθυμοι ἦσαν ἐπιχειρεῖν, εἴ κως ἔλοιεν αὐτάς.
ἐκ μὲν δὴ τῆς ἀντίης προσπλεῖν οὔ κώ σφι ἐδόκει
τῶνδε εἴνεκα, μή κως ἰδόντες οἱ Ἑλληνες προσπλέοντας
ἐς φυγὴν ὁρμήσειαν φεύγοντάς τε εὐφρόνη καταλαμβάνη καὶ ἔμελλον δῆθεν ἐκφεύξεσθαι, ἔδει δὲ μηδὲ 10

ative idea in ἐλάνθανε. — 15. ἡπιστέατο: believed. See Dial. § 4. 3.

THE PERSIANS SEND SHIPS ROUND EUBOEA TO CUT OFF THE GREEKS (CC. 6, 7)

6. 2. ἐπείτε: Att. ἐπεί.— 3. περὶ δείλην κτά.: about the beginning of the afternoon. Cp. 8. 9. 7.— γινομένην: Dial. § 2. 5.— ἀπίκατο: Dial. § 4. 3.— 4. πυθόμενοι: probably from the Greek ships captured some days before (7. 179 f.).— ἔτι καὶ πρότερον: cp. (without καί) 1. 92. 20, 6. 33. 16, 8. 69. 9.— 5. ἰδόντες: on the way past Artemisium to Aphetae.— 6. εἴ κως ίλοιεν: if haply they might take them. A frequent construction in Homer, and not un-

common in Hdt. (GMT. 487 f.). Cp. 7. 145. 15. For κως see Dial. § 2. 1. — 7. & The autine : from in front, in contrast with the plan for taking them in the rear, which is presently explained. - 9. Kataλαμβάνη: come upon. Usually this verb implies something unexpected and unpleasant. Cp. 8. 21. 9, 8. 109. 25. — 10. ἔμελλον δήθεν indentificata: they were quite certain to escape. The past tense εμελλον, like έδει in the next clause, expresses the thought of the Persians from the point of view of the time of Hdt. (GS. 272). direct thought of the Persians would be "they are, no doubt $(\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu)$, going to escape." $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu$, consequently, is not ironical, as in

πυρφόρον τῷ ἐκείνων λόγῳ ἐκφυγόντα περιγενέσθαι.

7 πρὸς ταῦτα ὧν τάδε ἐμηχανῶντο τῶν νεῶν ἀπασέων ἀποκρίναντες διηκοσίας περιέπεμπον ἔξωθεν Σκιάθου, ὡς ἄν μὴ ὀφθείησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων περιπλέουσαι Εὖβοιαν κατά τε Καφηρέα καὶ περὶ Γεραιστὸν ἐς τὸν Εὖριπον, ἴνα δὴ πὲριλάβοιεν οἱ μὲν ταύτῃ ἀπικόμενοι 5 καὶ φράξαντες αὐτῶν τὴν ὀπίσω φέρουσαν ὁδόν, σφεῖς δὲ ἐπισπόμενοι ἐξ ἐναντίης. ταῦτα βουλευσάμενοι ἀπέπεμπον τῶν νεῶν τὰς ταχθείσας, αὐτοὶ οὐκ ἐν νόῳ ἔχοντες ταύτης τῆς ἡμέρης τοῖσι Ἑλλησι ἐπιθήσεσθαι, οὐδὲ πρότερον ἡ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσεσθαι το παρὰ τῶν περιπλεόντων ὡς ἡκόντων. ταύτας μὲν δὴ περιέπεμπον, τῶν δὲ λοιπέων νεῶν ἐν τῆσι ᾿Αφετῆσι

8. 5. 4. Cp. τί δη ἀνδρωθέντες δηθεν ποιήσουσι what will they do when they are really men (6. 138. 18).—11. πυρφόρον: the priest who bore the sacred fire. His person was inviolable; hence οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη became a proverbial expression for utter annihilation.

7. 2. Σκιάθου: an island east of Magnesia, north of Artemisium. The squadron passed northwards between Magnesia and Sciathus, and then sailed down the east side of the island.—3. ἄν: on the opt. with ἄν in a final clause, see GMT. 329. Cp. 7. 176. 24.—4. κατά, περί: past, around. Geraestus is the southernmost point of Euboea. Hence the different prepositions,

the latter of doubling the cape. -5. of per: those in the 200 ships. - ταύτη: in that way, i.e. by the Euripus. - 6. odeis: this refers to the subj. of περιέπεμπον, the main body of the Persians. See Syn. § 9. 1. a. - 9. 4πιθήσεσθαι: for the fut. instead of the aor., see GMT. 113; GS. 326; Syn. § 15. 4. c. — 10. εμελλε: the imperf. of μέλλω with the inf. expresses a fut. idea in past time; in Attic $\pi \rho i \nu \, \hat{a} \nu \, \phi a \nu \hat{\eta}$. Hdt. uses the subjv. with πρὶν η and πρότερον η (without av) in 7. 197. 11 and 9. 87. 5, etc. (GMT. 651, 653). With the present case cp. ἐκέλευε . . . ἀπαγγέλλειν ότι πρότερον ήξει παρ' έκεινον ή 'Αστυάγης αὐτὸς βουλήσεται 1. 127. 5. — ΙΙ. ὡς ἡκόντων: Syn. Β ἐποιέοντο ἀριθμόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τῷ οὖτοι ἀριθμὸν ἐποιέοντο τῶν νεῶν (ἦν γὰρ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ Σκυλλίης Σκιωναῖος, δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος, δς καὶ ἐν τῆ ναυηγίη τῆ κατὰ Πήλιον γενομένη πολλὰ μὲν ἔσωσε τῶν χρημάτων τοῖσι Πέρσησι, 5 πολλὰ δὲ καὶ αὐτὸς περιεβάλετο), οὖτος ὁ Σκυλλίης ἐν νόῳ μὲν εἶχε ἄρα καὶ πρότερον αὐτομολήσειν ἐς τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ' οὐ γάρ οἱ παρέσχε ὡς τότε. ὅτεῳ μὲν δὴ τρόπῳ τὸ ἐνθεῦτεν ἔτι ἀπίκετο ἐς τοὺς Ἑλληνας, οὐκ ἔχω εἰπεῖν ἀτρεκέως, θωμάζω δὲ εἰ τὰ λεγόμενά ἐστι ιο ἀληθέα λέγεται γὰρ ὡς ἐξ ᾿Αφετέων δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἡ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον, σταδίους μάλιστά κη τούτους ἐς ὀγδώ-

§ 25. 3.—13. ἀριθμόν: this was their first opportunity to learn the extent of the damage done by the storm (7. 193).

SCYLLIAS, THE DIVER, INFORMS
THE GREEKS OF THE SQUADRON
SENT ROUND EUBOEA

8. 2. ἦν γάρ: see 8.5.5. Syn. § 31. 4.—3. Σκιωναίος: Scione was a town on the peninsula of Pallene.—4. καί: also. He displayed his skill then as well as on the present occasion.—ναυηγίη: see 7. 188 f.—5. πολλά μὲν... πολλά δέ: anaphora.—7. ἄρα: he really had it in mind to desert, though the contrary might have been inferred. Cp. 7. 35. 11, 8. 111. II. Syn. § 15. 2 f.—καὶ πρό-

τερον: the beginning words έν δὲ τούτψ τῷ χρόνψ have been forgotten. - 8. άλλ' οὐ γάρ: but, as a matter of fact, it was not possible. For the separation of alla yap, cp. 7. 158. 11, 9. 27. 22. — oi: Att. αὐτῷ. — παρίσχε: it was possible. Freq. in Hdt. - is rote: as on this occasion. - δτεφ: Dial. § 3. ii. 4. - 9. To everter Eti: from this on. Cp. ενθευτεν ουκέτι 8. 118. 3, and, with adverbs of place, 2. 5. 5, 2. 8. 15, 2. 119. 12, 5. 9. 1.— 13. σταδίους κτέ.: thereby passing through the sea something like eighty stades. τούτους, in apposition to σταδίους, means the distance from Aphetae to Artemisium. Hdt. freq. uses μάλιστά κη to make a statement less exact. Cp. 1. 76. 5, κοντα διὰ τῆς θαλάσσης διεξελθών. λέγεται μέν νυν καὶ ἄλλα ψευδέσι εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, τὰ δὲ 15 μετεξέτερα ἀληθέα · περὶ μέντοι τούτου γνώμη μοι ἀποδεδέχθω πλοίω μιν ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον. ὡς δὲ ἀπίκετο, αὐτίκα ἐσήμαινε τοῖσι στρατηγοῖσι τήν τε ναυηγίην ὡς γένοιτο καὶ τὰς περιπεμφθείσας τῶν 9νεῶν περὶ Εὔβοιαν. τοῦτο δὲ ἀκούσαντες οἱ Ἦληνες λόγον σφίσι αὐτοῖσι ἐδίδοσαν. πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐνίκα τὴν ἡμέρην ἐκείνην αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας, μετέπειτα νύκτα μέσην παρέντας πορεύεσθαι καὶ ἀπαντᾶν τῆσι περιπλεούσησι τῶν νεῶν. 5 μετὰ δὲ τοῦτο, ὡς οὐδείς σφι ἐπέπλει, δείλην ὀψίην γινομένην τῆς ἡμέρης φυλάξαντες αὐτοὶ ἐπανέπλεον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ἀπόπειραν αὐτῶν ποιήσασθαι

2.75.2. — 16. μετεξέτερα: Att. ένια. Pausanias 10. 19. 1 tells us that Scyllias dived down and loosened the anchors of the Persian ships during the storm off Pelion. Hdt. had probably heard the tale, but thought it less worth telling than this one, which he so gravely rejects. - 19. is yévoito: how it had gone, i.e. the details. The main fact was already known to the Greeks (7. 192). — τὰς περιπεμφθείσας: he told of the ships that had been sent round. The supplem. instead of the attrib. ptc. would seem more natural with σημαίνω; possibly elliptical for he reported the sending round of the ships that had been sent. Cp. 8. 80. 4.

THE FIRST SEA FIGHT AT ARTE-MISIUM (CC. 9-11)

9. 2. λόγον . . . ἐδίδοσαν : they discussed the matter. Cp. 1. 97. 9, 6. 138. 15, and, of individuals, ἐπεὶ ἐξηγέρθη ὁ Κῦρος, ἐδίδου λόγον έωυτῷ Ι. 200. ΙΙ.— 3. ivina: it prevailed. The subj. is πορεύεσθαι καὶ ἀπαντᾶν. Cp. έπείτε ένίκα μη έκλιπεῖν την πόλιν 6. 101. 8. Hdt. does not explain why this plan was not carried out. - 4. νύκτα μέσην: in Att. only plur. Cp. 8. 76. 5. таречтая: letting pass. — 6. беlλην . . . φυλάξαντες: waiting until the afternoon grew late. Cp. 8. 6. 3, 8. 14. 10. — 8. αὐτῶν: this is 10 βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου. ὁρῶντες δέ σφεας οἱ τε ἄλλοι στρατιῶται οἱ Ξέρξεω καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐπιπλέοντας νηυσὶ ὀλίγησι, πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες ἀνῆγον καὶ αὐτοὶ τὰς νέας, ἐλπίσαντές σφεας εὐπετέως αἱρήσειν, οἰκότα κάρτα ἐλπίσαντές, τὰς μέν γε τῶν Ἑλλήνων ὁρῶντες ὀλίγας νέας, τὰς δὲ ἐωυτῶν πλήθει τε πολλαπλησίας καὶ ἄμεινον πλεούσας. καταφρονήσαντες ταῦτα ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς ἐς μέσον. ὅσοι μέν νυν τῶν Ἰωνων ἤσαν εὖνοοι τοῦσι Ἑλλησι, ἀέκοντές τε ἐστρατεύοντο συμφορήν τε ἐποιένο οντο μεγάλην ὁρῶντες περιεχομένους αὐτοὺς καὶ ἐπιστάμενοι ὡς οὐδεὶς αὐτῶν ἀπονοστήσει οῦτω ἀσθενέα σφι ἐφαίνετο εἶναι τὰ τῶν Ἑλλήνων πρήγματα. ὅσοισι δὲ καὶ ἡδομένοισι ἦν τὸ γινόμενον, ἄμιλλαν ἐποιέοντο

further defined by μάχης and διεκπλόου.—9. διεκπλόου: a maneuver in which a ship darted through
the enemy's line to get a favorable
position for ramming, or to break
the oars of the hostile ship in passing. Some years later the Athenians acquired great skill in such
tactics.

10. 3. πάγχυ: Att. πάνυ. For its use with ἐπενείκαντες cp. πάγχυ δοκεῖν or καταδοκεῖν to be thoroughly convinced 1. 31. 4. 6. 16. 10, 7. 32. 7 and πάγχυ ἐλπίζειν to confidently expect 3. 157. 4. 8. 12. 7. In μανίην τε τοῖσι ᾿Αθηναίσισι ἐπέφερον καὶ πάγχυ ὀλεθρίην 6. 112. 6 it is hard to separate πάγχυ from ὀλεθρίην. — 4. ἐπενείκαντες: Ion.

aor. of ἐπιφέρω, but not etymologically related to nveykov. - Elmicarres: having conceived the hope. - 5. roms: Att. avrovs; the Greeks are referred to. - olkora: Att. elkora. - 6. ohlyas: sc. čovoras (cp. 6. 112. 6). Sitzler takes ολίγας, πολλαπλησίας, and πλεούσας attributively. - 8. Katappovhouvies Tarra: conceiving this idea. ταφρονεῖν in Hdt. is generally a strengthened pover, not to despise. — truchoùvro . . . is misor: they were trying to surround them. Impf. of attempted action. - 10. συμφορήν τε έποιέοντο: held it a misfortune. - 11. turrapero: believing. - 13. Soorer Se und isophonon: dat. of interest. S. 1487;

ὄκως αὐτὸς ἔκαστος πρῶτος νέα ᾿Αττικὴν ἑλῶν παρὰ 15 βασιλέος δῶρα λάμψεται · ᾿Αθηναίων γὰρ αὐτοῖσι

11 λόγος ἦν πλεῖστος ἀνὰ τὰ στρατόπεδα. τοῖσι δὲ Ἦλλησι ὡς ἐσήμηνε, πρῶτα μὲν ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροισι γενόμενοι ἐς τὸ μέσον τὰς πρύμνας συνήγαγον, δεύτερα δὲ σημήναντος ἔργου εἴχοντο, ἐν ὀλίγω περ ἀπολαμφθέντες καὶ κατὰ στόμα. ἐνθαῦτα τριήκοντα 5 νέας αἰρέουσι τῶν βαρβάρων καὶ τὸν Γόργου τοῦ Σαλαμινίων βασιλέος ἀδελφεὸν Φιλάονα τὸν Χέρσιος, λόγιμον ἐόντα ἐν τῷ στρατοπέδω ἄνδρα. πρῶτος δὲ Ἑλλήνων νέα τῶν πολεμίων εἶλε ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, Λυκομήδης Αἰσχραίου, καὶ τὸ ἀριστήιον ἔλαβε οὖτος. τοὺς 10 δ᾽ ἐν τῆ ναυμαχίη ταύτη ἑτεραλκέως ἀγωνιζομένους νὺξ

ΗΑ. 771 a; G. 1584. — 16. λάμψεται: Att. λήψεται. — αὐτοῖσι λόγος ην πλεῖστος: they talked most about the Athenians. Cp. τῆς σῆς δικαιοσύνης ην λόγος πολλός 6. 86. a 16.

11. 2. ἐσήμηνε: sc. ὁ σαλπιγκτής. — πρώτα μὲν . . . δεύτερα δέ: properly the two clauses should form the apod to ὡς ἐσήμηνε. The introduction of σημήναντος makes a slight anacoluthon. — 4. περ: Att. καίπερ. — 5. ἀπολαμφθέντες: Att. ἀποληφθίντες. Cp. 8. 10. 16. From the description of Hdt. we might infer that the whole Greek fleet formed in a circle, allowing the Persians to surround them; but such a position would permit the Persians to enter the strait be-

tween Euboea and the mainland, which it was the chief object of the Greeks to prevent. - 7. Σαλαμινίων: of Cyprus (7. 98. 6). — 10. 700; 8: in demonstr. sense = Att. τούτους. Syn. § 8. 2. -ΙΙ. έτεραλκέως: cp. των δε Σαμίων οί στρατευόμενοι, εόντες τε έν τώ στρατοπέδφ τῷ Μηδικῷ καὶ ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, ὡς εἶδον αὐτίκα κατ' άρχας γινομένην έτεραλκέα την μάχην, έρδον όσον έδυνέατο, προσωφελείν εθέλοντες τοίσι "Ελλησι 9. 103. 5. The common interpretation of έτεραλκής in both these passages is indecisive, i.e. with the strength (ἀλκή) now on one side, now on the other. In Homer we have quite a different meaning. Cp. η μεν δη γίγνωσκε μάχης έτερἐπελθοῦσα διέλυσε. οἱ μὲν δὴ ελληνες ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἀπέπλεον, οἱ δὲ βάρβαροι ἐς τὰς ᾿Αφετάς, πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι. ἐν ταύτη τἢ ναυμαχίη ᾿Αντίδωρος Λήμνιος μοῦνος τῶν σὺν βασιλεῖ Ἑλλήνων 15 ἐόντων αὐτομολεῖ ἐς τοὺς Ελληνας, καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι διὰ τοῦτο τὸ ἔργον ἔδοσαν αὐτῷ χῶρον ἐν Σαλαμῖνι.

12 ὡς δὲ εὐφρόνη ἐγεγόνει, ἦν μὲν τῆς ὥρης μέσον θέρος, ἐγίνετο δὲ ὕδωρ τε ἄπλετον διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καὶ σκληραὶ βρονταὶ ἀπὸ τοῦ Πηλίου · οἱ δὲ νεκροὶ καὶ τὰ ναυήγια ἐξεφορέοντο ἐς τὰς ᾿Αφετάς, καὶ περί τε τὰς πρώρας τῶν νεῶν εἱλέοντο καὶ ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς 5

αλκέα νίκην Π 362, in truth he recognized that victory was now with the other side (it had been with his own). Cp. Hdt. 9. 103. 5, which may be translated, in perfect agreement with the context, the Samians -, when they saw right at the beginning that the strength in the battle was with the other side, did what they could to help the Greeks. Here we are told that the Greeks captured thirty ships, while nothing is said of any Persian successes. Further, a slight contrast with the statement here may be seen in the words of 8. 16. 5 ἐν ταύτη τῆ ναυμαχίη παραπλήσιοι άλλήλοισι εγίνοντο. Note also just below in this chapter οἱ δὲ βάρβαροι . . . πολλον παρά δόξαν άγωνισάμενοι. Consequently we should translate night separated them contending in this battle with different strength. The context shows on which side the greater strength was displayed.—16. **LOYTOW**: this position of the ptc. is made possible by $\sigma i \nu \beta a \sigma \iota \lambda \epsilon i$.

A STORM AT NIGHT TERRIFIES
THE PERSIANS AT APHETAE,
AND DESTROYS THE SQUADRON
SAILING ROUND EUBOEA; REENFORCEMENTS ARRIVE FOR
THE GREEKS; IN THE AFTERNOON THEY DESTROY SOME
CILICIAN SHIPS (CC. 12-14)

12. 1. μèν . . . δέ: the first clause is in thought subord., though coörd. in form: though it was midsummer. — της ώρης μέσον θέρος: = της θερινης ώρης μέσον. As the Greek said θέρεος ώρη season of summer, the gen. ώρης is evidently due to μέσον. — 5. πρώρας:

τῶν κωπέων. οἱ δὲ στρατιῶται οἱ ταύτη ἀκούοντος ταῦτα ἐς φόβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολεῖσθαι ἐς οἱα κακὰ ἡκον πρὶν γὰρ ἡ καὶ ἀναπνεῦσαί σφεας ἔκ τε τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος τοῦ γενομένου κατὰ Πήλιον, ὑπέλαβε ναυμαχίη καρτερή, ἐκ δὲ ιο τῆς ναυμαχίης ὅμβρος τε λάβρος καὶ ῥεύματα ἰσχυρὰ 13 ἐς θάλασσαν ὁρμημένα βρονταί τε σκληραί. καὶ τούτοισι μὲν τοιαύτη νὺξ ἐγίνετο, τοῖσι δὲ ταχθεῖσι αὐτῶν περιπλεῦν Εὖβοιαν ἡ αὐτή περ ἐοῦσα νὺξ πολλὸν ἦν ἔτι ἀγριωτέρη, τοσούτῳ ὄσῳ ἐν πελάγει φερομένοισι ἐπέπιπτε, καὶ τὸ τέλος σφι ἐγένετο ἄχαρι ὡς γὰρ δὴς πλέουσι αὐτοῖσι χειμών τε καὶ τὸ ὕδωρ ἐπεγίνετο ἐοῦσι κατὰ τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίης, φερόμενοι τῷ πνεύματι

the ships were drawn up on land stern foremost.—6. ol ταύτη: those there, in apposition to those sailing round Euboea. Cp. τούτοισι μέν in 8. 13. 1.—7. κατιστίατο: Att. καθίσταντο. — πάγχυ: see 8. 10. 3.—8. ἐς οἰα κακὰ ἡκον: = ὅτι ἐς τοιαῦτα κτἔ.—12. ὁρμημένα: having started for the sea, i.e. on the way to the sea. For the pf., cp. 8. 35. I and ὡς φάτις ὄρμηται 7. 189. 6 as the story goes.

13. I. τούτοισι μέν κτί.: these had such a night, but those appointed . . . had one far fiercer still, although it was the same.—
5. Εχωρι: unpleasant; euphemistic for κάκιστον.—6. τὸ εδωρ: the art. is not used with χειμών, because the wind was not specifically

mentioned above. — 7. τὰ Κοίλα: the southwest coast of Euboea from Cape Geraestus north (Strabo 445). From Aphetae around Sciathus to the Koîλa is about 150 The estimates of the distance a ship could travel in a day vary considerably (cp. 1. 203. 7, 2. 11. 5, 2. 117. 4, 4. 86. 2, 7. 183. 14, 8. 66. 3; Thuc. 2. 97. 1; Xen. Anab. 6. 4. 2). In 4. 86 Hdt. reckons 700 stades (about 80 miles) as an average 'long day's ' sail; in 7. 183 it is said that the Persian fleet sailed from Therma to C. Sepias (about 105 miles), πανημερὸν (perhaps 15 hours) πλέovres. On this basis it is safe to say that a fleet of 200 ships could not get from Aphetae to Geraesκαὶ οὐκ εἰδότες τἢ ἐφέροντο ἐξέπιπτον πρὸς τὰς πέτρας. ἐποιεῖτό τε πᾶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅκως αν ἐξισωθείη τῷ 14 Ἑλληνικῷ τὸ Περσικὸν μηδὲ πολλῷ πλέον εἴη. οὖτοι μέν νυν περὶ τὰ Κοῖλα τῆς Εὐβοίης διεφθείροντο · οἱ δὲ ἐν ᾿Αφετῆσι βάρβαροι, ὧς σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλαμψε, ἀτρέμας τε εἶχον τὰς νέας καί σφι ἀπεχρῆτο κακῶς πρήσσουσι ἡσυχίην ἄγείν ἐν τῷ παρεόντι. τοῖσι 5 δὲ Ἦλησι ἐπεβοήθεον νέες τρεῖς καὶ πεντήκοντα ᾿Αττικαί. αὖταί τε δή σφεας ἐπέρρωσαν ἀπικόμεναι καὶ ἄμα ἀγγελίη ἐλθοῦσα ὡς τῶν βαρβάρων οἱ περιπλέοντες τὴν Εὖβοιαν πάντες εἴησαν διεφθαρμένοι ὑπὸ τοῦ γενομένου χειμῶνος. φυλάξαντες δὴ τὴν αὐτὴν ὥρην 10 πλέοντες ἐπέπεσον νηυσὶ Κιλίσσησι · ταύτας δὲ δια-

tus under 20 hours (probably they would take much longer). then, they were destroyed during the night, they must have started before the preceding afternoon. It is generally supposed that Hdt. refers to the same afternoon in 8. 6. 2 and 8. 9. 7, but his statements are not definite. See 8. 15. 6. — 8. έφέροντο: impf. indic. instead of pres. opt. or indic. in indir. disc. S. 2624; HA. 936; G. 1489. — 9. δκως αν: cp. 8. 7. 3. — 10. μηδὲ πολλφ **mMiov**: in 8. 66. 6 Hdt. says that the Persian force when it arrived at Athens was not less than when it came to Sepias, a manifest exaggeration, due to his desire to magnify the victory of the

Greeks. Here his religious feelings are uppermost, and he sees in the storm a sign that the Greek cause was favored by Heaven. — $\mu\eta\delta t$: freq. in Hdt. after affirmative clauses, but generally when there is a strong contrast = but not. See Syn. § 29.

14. 3. ἀσμένοισι: cp. 8. 10. 13.

— 6. τρεῖε καὶ πεντήκοντα: this brings the Athenian contingent up to 180 ships (cp. 8. 1. 2), the same number as they had at Salamis (8. 44. 3).— 8. ἀγγελίη: the fact that the fleet was destroyed could not have been known before daylight, so that it must have been well on in the afternoon before the news reached the Greeks.—

10. δή: so.—11. πλέοντες: with the

φθείραντες, ὡς εὐφρόνη ἐγίνετο, ἀπέπλεον ὀπίσω ἐπὶ τὸ 15 ᾿Αρτεμίσιον. τρίτη δὲ ἡμέρη δεινόν τι ποιησάμενοι οἱ στρατηγοὶ τῶν βαρβάρων νέας οὖτω σφι ὀλίγας λυμαίνεσθαι καὶ τὸ ἀπὸ Ξέρξεω δειμαίνοντες οὐκ ἀνέμειναν ἔτι τοὺς Ἦλληνας μάχης ἄρξαι, ἀλλὰ παρακελευσάμενοι κατὰ μέσον ἡμέρης ἀνῆγον τὰς νέας. συνέπιπτες δὲ ὧστε τὰς αὐτὰς ταύτας ἡμέρας τάς τε ναυμαχίας γίνεσθαι ταύτας καὶ τὰς πεζομαχίας τὰς ἐν Θερμοπύλησι. ἦν δὲ πᾶς ὁ ἀγὼν τοῦσι κατὰ θάλασσαν περὶ τοῦ Εὐρίπου, ὧσπερ τοῦσι ἀμφὶ Λεωνίδην τὴν ἐσβολὴν φυλάσσειν. οἱ μὲν δὴ παρεκελεύοντο ὄκως μὴ παρή-10

pres. tense, cp. the impf. ἀπέπλεον below and ἀνῆγον 8. 15. 5.

THE THIRD NAVAL BATTLE (CC. 15-17)

15. 1. δεινόν τι: τις strengthens adjs. See Syn. § 11. 2. - 3. 70 άπὸ Ἐέρξεω: what X. would do; ср. 7. 101. 13. — 6. боте: with συνέπιπτε Hdt. also uses the inf. without ωστε. Cp. also συνεπεπτώκει ἔρις ἐοῦσα 1.82.3. See GMT. 588; Syn. § 23. 4. b. — τὰς αὐτὰς ταύτας ήμέρας: cp. 7. 151. 6. Syn. § 2. 3. From 7. 210. 2 we learn that Xerxes let four days pass, after his arrival at Thermopylae, before he attacked Leonidas. The attack lasted three days (7. 210-According to 7. 196 the Persian fleet arrived at Artemisium on the third of these seven days, and it was early afternoon

(8. 6. 3). The present statement makes the sea fights take place on the fifth, sixth, and seventh days. Consequently, if the other statements are correct, the events described in 8. 6-9 must have taken up the afternoon of the third, all of the fourth, and most of the fifth day. In that case the afternoons referred to in 8. 6. 3 and 8. 9. 7 would not be the same. See 8. 13. 6. — 10. φυλάσσειν: with αγών. Cp. 7. 11. 18. — οί μὰν δή: the lines immediately preceding rather turn one's thoughts aside to a comparison between the Greek land and sea forces. In the present sentence the Persian and Greek fleets are again in mind, παρεκελεύοντο resuming the παρακελευσάμενοι above, though the Greeks instead of the Persians are now the subject. — δκως μή: see GMT. 355.

σουσι ές την Ελλάδα τους βαρβάρους, οι δ' όκως τὸ Ελληνικον στράτευμα διαφθείραντες του πόρου κρα-16 τήσουσι. ως δε ταξάμενοι οι Εερξεω επέπλεον, οί Ελληνες ἀτρέμας είχον πρὸς τῷ ᾿Αρτεμισίῳ. βάρβαροι μηνοειδές ποιήσαντες των νεων έκυκλούντο, ώς περιλάβοιεν αὐτούς. ἐνθεῦτεν οἱ Ελληνες ἐπανέπλεόν τε καὶ συνέμισγον. ἐν ταύτη τῆ ναυμαχίης παραπλήσιοι άλλήλοισι έγίνοντο. ὁ γὰρ Ξέρξεω στρατὸς ὑπὸ μεγάθεός τε καὶ πλήθεος αὐτὸς ὑπ' ἐωυτοῦ έπιπτε, ταρασσομένων τε τῶν νεῶν καὶ περιπιπτουσέων περὶ ἀλλήλας · ὅμως μέντοι ἀντεῖχε καὶ οὐκ εἶκε · δεινὸν γαρ χρημα έποιέοντο ύπο νεων όλίγων ές φυγην τράπε- 10 σθαι. πολλαὶ μὲν δὴ τῶν Ἑλλήνων νέες διεφθείροντο, πολλοὶ δὲ ἄνδρες, πολλ $\hat{\varphi}$ δ' ἔτι πλέονες νέες τε τ $\hat{\omega}$ ν βαρβάρων καὶ ἄνδρες. οὖτω δὲ ἀγωνιζόμενοι διέστησαν χωρίς έκάτεροι.

17 Εν ταύτη τη ναυμαχίη Αἰγύπτιοι μεν των Εερξεω στρατιωτέων ἠρίστευσαν, οι άλλα τε μεγάλα έργα

16. 3. μηνοιδίς: a crescent. Neut. adj. as subst. Cp. 7. 199. 2, 7. 200. 4. — 6. γάρ: to be taken with the whole sentence, as far as εἶκε, the first clause to ἀλλήλας being practically concessive. — 7. ὑπό: cp. 8. 1. 3. — μεγάθεος: Dial. § 1. ii. 1. μεγάθεος and πλήθεος are here synonymous, since there is no reference to the size of the vessels. They are used merely for rhetorical effect, which is largely aimed at in this chap. Cp. the synonymous ταρασσομένων and περι-

πιπτουσέων in 8; the positive and negative form of assertion in 9, with the added effect of likeness of sound in -είχε, είκε; the anaphora πολλαὶ μὲν . . . πολλοὶ δὲ . . . πολλοὰ δὶ in II, I2; and the fullness of expression in 3-4, and in διέστησαν χωρίς I3.—II. διεφθείροντο: cp. the contingents at Salamis (cc. 43-48) with the numbers in c. I.—I3. ἀγωνιζόμενοι: cp. the pres. ptc. in 8. II. II and the aor. in 8. II. I4. The aor. would be more usual here. Cp. 8. 62. I.

απεδέξαντο καὶ νέας αὐτοῖσι ἀνδράσι εἶλον Ἑλληνίδας πέντε. τῶν δὲ Ἑλλήνων κατὰ ταύτην τὴν ἡμέρην ἠρίστευσαν ᾿Αθηναῖοι καὶ ᾿Αθηναίων Κλεινίης ὁ ᾿Αλκι- 5 βιάδεω, δς δαπάνην οἰκηίην παρεχόμενος ἐστρατεύετο ἀνδράσι τε διηκοσίοισι καὶ οἰκηίη νηί.

18 'Ως δὲ διέστησαν, ἄσμενοι ἐκάτεροι ἐς ὅρμον ἠπείγοντο. οἱ δὲ Ἑλληνες ὡς διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης ἀπηλλάχθησαν, τῶν μὲν νεκρῶν καὶ τῶν ναυηγίων ἐπεκράτεον, τρηχέως δὲ περιεφθέντες, καὶ οὐκ ἦκιστα ᾿Αθηναῖοι τῶν αἱ ἡμίσεαι τῶν νεῶν τετρω-5 μέναι ἦσαν, δρησμὸν δὴ ἐβούλευον ἔσω ἐς τὴν Ἑλλάδα.

17. 3. ἀπεδέξαντο: Dial. § 1. ii. 2. — αὐτοῖσι ἀνδράσι: dat. of accompaniment (S. 1525; HA. 774 a; B. 392. 3 note; G. 1191). - 5. 'Almvalos: cp. Plut. Them. 8 Πίνδαρος ού κακως ξοικε . . . ἐπὶ τῆς ἐν ᾿Αρτεμισίω μάχης εἰπεῖν · ὅθι παῖδες ᾿Αθαναίων εβάλοντο φαεννάν | κρηπίδ' έλευθερίας (see Bergk, Poet. Lyr. i. 1. p. 414). Plutarch also cites from a stele in the temple of Artemis at Artemisium these verses: Παντοδαπών άνδρών γενεάς 'Ασίης άπὸ χώρης | παιδες 'Αθηναίων τῷδέ ποτ' έν πελάγει | ναυμαχίη δαμάσαντες, έπεὶ στρατὸς ὥλετο Μήδων, Ι σήματα ταθτ' έθεσαν παρθένω 'Αρτέμιδι. Cp. the claim of Isocrates, Paneg. 90, that the Athenians with sixty ships met the whole fleet of the enemy at Artemisium. - 'Αλκιβιάδεω: grandfather of the celebrated Alcibiades. Cp. Plut. Alcib. 1.—6. olaninu: the trierarch usually received from the state the hull and mast. It was his duty to fit out the ship and secure the crew, whose wages and rations were supplied from the public funds.

—7. διηκοσίοισι: cp. 7. 184. 7.

THE GREEKS PLAN A RETREAT;
NEWS OF THE DEFEAT AT
THERMOPYLAE HASTENS THEIR
DEPARTURE; THEMISTOCLES
LEAVES MESSAGES FOR THE
IONIANS (CC. 18-22)

18. 3. τῶν μὰν κτέ.: though they were masters. To be left in possession of the dead was regarded as a sign of victory, for only the defeated would neglect the sacred duty of burial. — 5. al ἡμίσται . . . τετρωμέναι: yet the full contingent of 180 ships is present at Salamis a few weeks later (8. 44. 3).

19 νόφ δὲ λαβών Θεμιστοκλέης ώς εἰ ἀπορραγείη ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τό τε Ἰωνικὸν φῦλον καὶ τὸ Καρικόν, οἶοί τε είησαν τῶν λοιπῶν κατύπερθε γενέσθαι, ἐλαυνόντων τῶν Εὐβοέων πρόβατα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ταύτη συλλέξας τοὺς στρατηγοὺς ἔλεγέ σφι ὡς δοκέοι ἔχειν τινὰ 5 παλάμην τη έλπίζοι των βασιλέος συμμάχων αποστήσειν τούς άρίστους. ταῦτα μέν νυν ές τοσοῦτο παρεγύμνου, ἐπὶ δὲ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι τάδε ποιητέα είναι σφι έλεγε, των τε προβάτων των Ευβοϊκών καταθύειν όσα τις έθέλοι (κρέσσον γὰρ είναι τὴν στρατιὴν 10 έχειν ή τοὺς πολεμίους), παραίνει τε προειπεῖν τοῖσι έωυτων έκάστους πυρ ανακαίειν κομιδής δε πέρι την ωρην αὐτῷ μελήσειν ωστε ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Έλλάδα. ταῦτα ἤρεσέ σφι ποιεῖν καὶ αὐτίκα πῦρ 20 άνακαυσάμενοι έτράποντο πρός τὰ πρόβατα. οί γὰρ Εὐβοεῖς παραχρησάμενοι τὸν Βάκιδος χρησμὸν ὡς

19. 2. βαρβάρου: for the sing. cp. 8. 22. 15, 8. 29. 6. - 3. ethorav: indirect form of oloi te elou. For the pres. instead of the fut. see 8. 102. 8. - έλαυνόντων . . . ταύτη: as the E.'s were in the habit of driving their flocks to the sea, he assembled the generals there. The gen. abs. gives the reason for assembling the generals at the place where they would see the flocks. His object comes out in 10, though the connection between the slaughter of the flocks and his plan for winning over the Ionians is not made clear. Apparently it

was a device for delaying the retreat. — 5. δοκόοι: either this or έλπίζοι is unnecessary. — 8. τάδε: explained by καταθύειν and προειπεῖν, but with the latter παραίνει is inserted after the parenthesis. — 12. ἐκάστους: the plur. with reference to the smaller groups in each Greek division. For the accus. after the dat., cp. Λυδοῦσί τε πᾶσι προεῖπε θύειν πάντα τινὰ αὐτῶν I. 50. 6, and 3. 70. 6. — πέρι: anastrophe. — 13. ἄστε: see Syn. § 23. 4. h.

20. 2. παραχρησάμενοι: disregarding. See S. § 4. ii. B. 1. — **Bά**-

οὐδὲν λέγοντα, οὖτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδὲν οὖτε προεσάξαντο ὡς παρεσομένου σφι πολέμου, περιπετέα τε ἐποιήσαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα. Βάκιδι γὰρ 5 ὧδε ἔχει περὶ τούτων ὁ χρησμός ·

Φράζεο, βαρβαρόφωνος όταν ζυγὸν εἰς ἄλα βάλλη Βύβλωον, Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας.

τούτοισι οὐδὲν τοῖσι ἔπεσι χρησαμένοισι ἐν τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι παρῆν σφι 10 21 συμφορῆ χρῆσθαι πρὸς τὰ μέγιστα. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπρησσον, παρῆν δὲ ὁ ἐκ Τρηχῖνος κατάσκοπος. ἢν μὲν γὰρ ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ κατάσκοπος Πολύας, γένος Ἦντικυρεύς, τῷ προσετέτακτο, καὶ εἶχε πλοῖον κατῆρες ἔτοιμον, εἰ παλήσειε ὁ ναυτικὸς στρατός, σημαίνειν 5

κιδος: like Orpheus and Musaeus (7. 6. 14) Bacis was a mythical seer, from whom a collection of oracles was said to have descended. — 3. т. . . . obbiv: nothing at all. Syn. § 11. 2. - προεσάξαντο: referred by some to προ-σάττω stock beforehand (cp. σάξαντες ύδατι την δοβολήν 3. 7. 3, and σάττω equip 7. 62. 10 etc.), by others to $\pi\rho\sigma$ εσ-άγω. The I aor. mid. of ἄγω is used by Homer, but is rare. -4. is: here modal, in the preceding line causal. - mepumeréa uri. : brought misfortune upon themselves. - 5. Banibi: dat. of interest. Cp. οία καὶ Ομήρψ Διομήδης λέγει Plato, Rep. 389 e. - 8. βύβλινον: see 7. 25, 34, 36. - 9. τούτοισι: with ξπεσι. — χρησαμένοισι:

with σφι. There is a play on the double meaning of χράομαι, which with ἔπεσι is pay attention to, while συμφορŷ χρŷσθαι is either to be unfortunate (1. 42. 3), or to take it hard (7. 134. 8, 7. 141. 2).

21. I. ol μέν: the Greeks, who were slaughtering the flocks.—
2. δ: the article, as if the scout had been already mentioned, with explanatory γάρ clause.— Τρηχινος: the land from which the pass of Thermopylae leads into Locris (7.176.6).—4. 'Αντικυρεύς: see 7.198.9.— κατήρες: fitted, sc. ἐρετμοῦσι.—5. παλήσει: not found elsewhere. Hesychius gives ἐπάλησεν · ἐφθάρη, a meaning which suits the context better than to be engaged in a struggle; cp. l. 9.—

τοίσι ἐν Θερμοπύλησι ἐοῦσι · ὡς δ' αὖτως ἦν Αβρώνιχος ὁ Λυσικλέος 'Αθηναῖος καὶ παρὰ Λεωνίδη ἔτοιμος τοίσι ἐπ' Αρτεμισίω ἐοῦσι ἀγγέλλειν τριηκοντέρω, ἦν τι καταλαμβάνη νεώτερον τὸν πεζόν. οὖτος ὧν ὁ ᾿Αβρώνιχος ἀπικόμενός σφι ἐσήμαινε τὰ γεγονότα περί το Λεωνίδην καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. οἱ δὲ ὡς ἐπύθοντο ταθτα, οὐκέτι ές ἀναβολὰς ἐποιέοντο τὴν ἀποχώρησιν, έκομίζοντο δε ώς έκαστοι ετάχθησαν, Κορίνθιοι πρώτοι, 22 ὖστατοι δὲ ᾿Αθηναῖοι. ᾿Αθηναίων δὲ νέας τὰς ἄριστα πλεούσας επιλεξάμενος Θεμιστοκλέης επορεύετο περί τὰ πότιμα ὕδατα, ἐντάμνων ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, τὰ Ἰωνες ἐπελθόντες τῆ ὑστεραίη ἡμέρη ἐπὶ τὸ ᾿Αρτεμίσιον ἐπελέξαντο. τὰ δὲ γράμματα ἔλεγον τάδε · 5 "Ανδρες "Ιωνες, οὐ ποιείτε δίκαια ἐπὶ τοὺς πατέρας στρατευόμενοι καὶ τὴν Ελλάδα καταδουλούμενοι. άλλὰ μάλιστα μέν πρὸς ἡμέων γίνεσθε · εἰ δὲ ὑμῖν ἐστι τοῦτο μη δυνατόν ποιήσαι, ύμεις δε έτι και νύν έκ του μέσου

6. δε δ' αῦτως: cp. 7. 86. 9. Freq. in Hom. = Att. ὁσαύτως δέ. — 'Αβρόνιχος: two years later he went to Sparta with Themistocles and Aristides on an embassy about the walls of Athens (Thuc. 1. 91). — 9. νεώτερον: cuphemistic for κακόν. Cp. 7. 52. 10. — 13. Κορίνθιοι πρώτοι κτί.: if the order of battle corresponded to the position on shore, we might infer that at Artemisium the Corinthians held the left wing, the Athenians the right, an arrangement which would give the two states with the

largest contingents the places of honor; the order was different at Salamis (8. 85). For another story about the readiness of the Corinthians to run away, see 8. 94.

22. 2. ἐπιλεξάμενος: choose. Cp.
1. 5 where the same verb means to read. — 3. ἐντάμνων: Dial. § 1.
ii. 1.— 5. λεγον: plur. because the inscription was written in different places. Cp. 5. 112. 5. Kühner-Gerth § 365 b. — 6. πατέρας: the Athenians; cp. 1. 14 and 7.
51. 8, 11. — 9. ὑμεῖς δέ: cp. 1. 13. See Syn. § 28. 3. — ἐκ τοῦ μέσον..

ήμιν έζεσθε καὶ αὐτοὶ καὶ τῶν Καρῶν δείσθε τὰ αὐτὰ 10 ύμιν ποιείν · εί δε μηδέτερον τούτων οδόν τε γίνεσθαι, άλλ' ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε ἡ ὧστε ἀπίστασθαι, ύμεις δε εν τῷ ἔργῳ, ἐπεὰν συμμίσγωμεν, ἐθελοκακείτε, μεμνημένοι ότι ἀπ' ἡμέων γεγόνατε καὶ ὅτι άρχηθεν ή έχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμιν 15 γέγονε. Θεμιστοκλέης δε ταῦτα ἔγραφε, δοκεῖν ἐμοί, έπ' ἀμφότερα νοέων, ΐνα ἡ λαθόντα τὰ γράμματα βασιλέα Ίωνας ποιήση μεταβαλείν καὶ γενέσθαι πρὸς έωυτ $\hat{\omega}\nu$, $\hat{\eta}$ έπείτε $\langle \hat{a}\nu \rangle$ $\hat{a}\nu$ ενειχ $\theta\hat{\eta}$ καὶ δ ιαβλη $\theta\hat{\eta}$ πρὸς Εέρξην, ἀπίστους ποιήση τοὺς Ἰωνας καὶ τῶν ναυμα-20 23 χιῶν αὐτοὺς ἀπόσχη. Θεμιστοκλέης μὲν ταῦτα ἐνέγραψε · τοισι δε βαρβάροισι αὐτίκα μετά ταῦτα πλοίφ ηλθε ανηρ 'Ιστιαιεύς αγγέλλων τον δρησμον τον απ' 'Αρτεμισίου τῶν 'Ελλήνων. οἱ δ' ὑπ' ἀπιστίης τὸν μὲν άγγελλοντα είχον εν φυλακή, νέας δε ταχέας απέστει-5 λαν προκατοψομένας άπαγγειλάντων δε τούτων τὰ

the contest and sit down as a spectator, i.e. take no part in the fight.—10. ήμεν: dat. of interest. S. 1474; HA. 770; B. 381; G. 1171.—11. ὑμεν: the dat. depends on τὰ αὐτά. S. 1500; HA. 773 a; B. 392. 2; G. 1175.—12. μέζονος: D. § 1. ii. 2.— ἡ τοτε: S. 2264; HA. 954; B. 645; G. 1458.—15. ἀρχηθεν: for the assistance given to the Ionians against Persia, see 5. 97 f.—16. δοκεεν ἡμοί: abs. infin. Cp. ὡς ἐμοὶ δοκεεν δι. 30. 5. S. 2012; HA. 956; B. 642.

1; Syn. § 23. 2. — 17. ἐπ' ἀμφότερα voίων: making his plans with both things in view. Cp. 9. 97. 9. — 19. ἐπείτε ἀνενειχθη̂: on omitted ἄν see Syn. § 20. 2. Here the first syllable of ἀνενειχθη̂ may be the cause. — διαβληθη̂: misrepresented.

THE PERSIAN FLEET COMES TO ARTEMISIUM; AT THE INVI-TATION OF XERXES IT VISITS THERMOPYLAE (CC. 23-25)

23. 3. 'Ιστιαιεύς: Histiaea was a town on the north coast of Euboea. — 6. τὰ ἦν: the facts. —

ην, ούτω δη άμα ηλίω σκιδναμένω πάσα ή στρατιή έπέπλει άλης έπὶ τὸ Αρτεμίσιον. ἐπισχόντες δὲ ἐν τούτφ τῷ χώρφ μέχρι μέσου ἡμέρης, τὸ ἀπὸ τούτου έπλεον ες Ιστιαίην. απικόμενοι δε την πόλιν έσχον 10 τῶν Ἱστιαιέων καὶ τῆς Ἐλλοπίης μοίρης, γῆς δὲ τῆς 'Ιστιαιώτιδος, τὰς παραθαλασσίας κώμας πάσας ἐπέ-24 δραμον. Ενθαύτα δε τούτων εόντων Εέρξης ετοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκροὺς ἔπεμπε ἐς τὸν ναυτικὸν στρατὸν κήρυκα. προετοιμάσατο δὲ τάδε· ὅσοι τοῦ στρατοῦ τοῦ έωυτοῦ ήσαν νεκροὶ ἐν Θερμοπύλησι (ήσαν δε καὶ δύο μυριάδες), ὑπολιπόμενος τούτων ὡς χιλίους, ε τούς λοιπούς τάφρους όρυξάμενος έθαψε, φυλλάδα τε έπιβαλών καὶ γῆν ἐπαμησάμενος, ἴνα μὴ ὀφθείησαν ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ. ὡς δὲ διέβη ἐς τὴν Ἱστιαίην ό κῆρυς, σύλλογον ποιησάμενος παντὸς τοῦ στρατοπέ δου έλεγε τάδε . "Ανδρες σύμμαχοι, βασιλεύς Εέρξης 10 τῷ βουλομένω ὑμέων παραδιδοῖ ἐκλιπόντα τὴν τάξιν καὶ ἐλθόντα θεήσασθαι ὅκως μάχεται πρὸς τοὺς ἀνοήτους των ανθρώπων, οι ήλπισαν την βασιλέος δύναμιν 25 ύπερβαλείσθαι. ταῦτα ἐπαγγειλαμένου, μετὰ ταῦτα οὐδὲν ἐγίνετο πλοίων σπανιώτερον · οὕτω πολλοὶ ήθελον θεήσασθαι. διαπεραιωθέντες δε εθηέοντο διεξιόν-

7. σκιδυαμένφ: spreading its light.
-9. τὸ ἀπὸ τούτου: after that.
For the art., cp. τὸ ἐνθεῦτεν 8. 8. 9,
τὸ πρῶτον, etc. — II. Ἐλλοπίης:
the northern half of Euboea. The
gen. depends on κώμας. — γῆς
δὶ τῆς Ἱστιαιότιδος: in appos. to
Ἑλλοπίης, defining it more closely.

For $\delta \epsilon$, connecting phrases in appos., see Syn. § 27 d.

24. 5. καί: quite; cp. 7.41. 14.

— 6. φυλλάδα τε κτέ.: the boughs were thrown over the heaped-up earth to conceal the signs of burial.

— 11. παραδίδοι: Dial. § 4.4.

25. Ι. ἐπαγγειλαμένου: sc. τοῦ

τες τους νεκρούς πάντις δὲ ἡπιστέατο τους κειμένους εἶναι πάντας Λακεδαιμονίους καὶ Θεσπιᾶς, ὁρῶντες καὶ 5 τους εἶλωτας. οὐ μὲν οὐδ' ἐλάνθανε τους εἰαβεβηκότας Εέρξης ταῦτα πρήξας περὶ τους νεκρούς τους έωυτοῦ καὶ γὰο δὴ καὶ γελοῦον ἦν τῶν μὲν χίλιοι ἐφαίνοντο νεκροὶ κείμενοι, οἱ δὲ πάντ ς ἐκέατο ἀλεῦς συγκεκομισμένοι ἐς τῶντὸ χωρίον τέσσερες χιλιάδες. ταύτην μὲν 10

κήρυκος. — 4. ήπιστέατο: thought; cp. 8. 5. 15. - 5. δρώντες κτέ.: this would seem to imply that there were none among the dead except Lacedaemonians, Thespians, and Helots. — 6. où mèv où 6: by no means, Syn. § 26. e. - 8. kal ydp KTE.: for it was in fact quite absurd. - των μέν κτέ.: of them (the Persians) a thousand were seen lying dead; of the others (the Greeks) the whole number had been brought to the same spot and lay together, four thousand. The point of contrast, that would strike the Persian spectator as absurd, is not There seem to be two clear. possibilities: (1) The Persians lay scattered, while the Greeks were heaped together to attract attention. But there is nothing in the first clause to imply this. (2) The difference in the size of the numbers. In that case Hdt. is attributing to the Persian the later Greek view. There would be nothing absurd in an immense force destroying 40co men with a loss of but 1000. - 10. τέσσερες χιλιάSes: it is difficult to explain this number. At the end of the two days' fighting, during which few Greeks fell (7. 211. 16, 7. 212. 5), all withdrew except the 300 Spartans, 700 Thespians, and 400 Thebans (7. 222. 3), and the Thebans surrendered (7. 233). There were also some Helots (cp. 1. 6 above and 7. 229), but their number is not given; 7. 229. 11 implies at least one per Spartan. Unless we assume seven Helots per Spartan as at Plataea (9. 28. 5) and also assume that the 700 Thespians were attended by an equal number of light-armed (cp. 9. 29. 10), there is no way of making up 4000; and such assumptions are improbable in view of Hdt.'s silence in the description of Leonida's' force (7. 202). There is evidently some connection between the number here and that in the epitaph (7. 228). Some editors omit τέσσερες χιλιάδες, but the sentence then loses the only point of contrast that it contains. Either Hdt. used the figures carelessly with

την ημέρην προς θέην έτραποντο, τη δ' ύστεραίη οι μέν ἀπέπλεον ές Ίστιαίην ἐπὶ τὰς νέας, οι δὲ ἀμφὶ Ξέρξην 26 ἐς ὁδὸν ὁρμέατο. ἢκον δέ σφι αὐτόμολοι ἄνδρες ἀπ' ᾿Αρκαδίης ὀλίγοι τινές, βίου τε δεόμενοι καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. ἄγοντες δὲ τούτους ἐς ὄψιν τὴν βασιλέος ἐπυνθάνοντο οι Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων τί ποιέοιεν · εἶς δέ τις πρὸ πάντων ἢν ὁ εἰρωτῶν αὐτοὺς 5 ταῦτα. οι δέ σφι ἔλεγον ὡς Ὀλύμπια ἄγουσι καὶ θεωρέοιεν ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικόν. ὁ δὲ ἐπείρετο ὅ τι τὸ ἄεθλον εἴη σφι κείμενον περὶ ὅτεο ἀγωνίζονται · οι δὲ εἶπον τῆς ἐλαίης τὸν διδόμενον στέφανον. ἐνθαῦτα

the epitaph in mind, or he estimated the number in some such way as is suggested above. In favor of the latter view note the opening words of 7. 228, which expressly state that the epitaph was written in honor of those that fell, and also the fact that the figures in 7. 202 indicate that Hdt. did not accept the 4000 of the epitaph as the number of Peloponnesians in Leonidas' original force. — 13. δρ-μέστο: Att. ὧρμηντο.

A PERSIAN COMMENT ON THE OLYMPIAN PRIZE FOR VICTORS (C. 26)

26. 2. 'Αρκαδίης: the majority of the Peloponnesian force at Thermopylae was composed of Arcadians (7. 202). — 5. πρό: in the place of; see Syn. § 5. — 6. 'Ολύμτια: in this year the Olympic

games closed on the 19th or 20th of August. The fighting at Thermopylae seems to have taken place later in the month, for the Athenians expected to find the Peloponnesian main force in Boeotia immediately after the battle (8. 40. 9), and yet it would take them several days after the close of the festival to march that distance. The present incident, then, must have occurred before the battle. Herodotus, indeed, does not definitely indicate the time. Having completed the account of Thermopylae and Artemisium, he digresses a little (cp. 27-28) before passing on to Salamis. - 7. 8 TL τὸ ἄεθλον: what is offered them as the prize for which they contend. The questioner assumes that some prize is offered; hence the art. - 9. «Іто» кте.: they men-

είπας γνώμην γενναιοτάτην Τριτανταίχμης ὁ Αρταβά-10 νου δε λίην ὧφλε πρὸς βασιλέος. πυνθανόμενος γὰρ τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον ἀλλ' οὐ χρήματα, οὖτε ἡνέσχετο σιγῶν εἶπέ τε ἐς πάντας τάδε · Παπαί, Μαρδόνιε, κοίους έπ' ἄνδρας ήγαγες μαχησομένους ήμέας, οι οὐ περί χρη-27 μάτων τὸν ἀγῶνα ποιέονται ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς. τούτω μεν δή ταθτα είρητο · εν δε τώ δια μέσου χρόνω, επείτε τὸ ἐν Θερμοπύλησι τρῶμα ἐγεγόνει, αὐτίκα Θεσσαλοὶ πέμπουσι κήρυκα ές Φωκέας, ατε σφι ενέχοντες αιεί χόλον, ἀπὸ δὲ τοῦ ὑστάτου τρώματος καὶ τὸ κάρτα.5 έσβαλόντες γάρ πανστρατιή αὐτοί τε οἱ Θεσσαλοὶ καὶ οί σύμμαχοι αὐτῶν ἐς τοὺς Φωκέας οὐ πολλοῖσι ἔτεσι πρότερον ταύτης της βασιλέος στρατηλασίης έσσώθησαν ύπὸ τῶν Φωκέων καὶ περιέφθησαν τρηχέως. ἐπείτε γαρ κατειλήθησαν ές του Παρνησσου οί Φωκείς έχοντες 10 μάντιν Τελλίην τον Ἡλειον, ἐνθαῦτα ὁ Τελλίης οὖτος

tioned the crown that is given. Cp. τὰς περιπεμφθείσας 8. 8. 20. — 10. είπας: Att. εἰπών. — Τριτανraixums: one of the six commanders-in-chief. Cp. 7. 82. 2, 7. 121. 14. Some of the Mss. read Tuypávns. Tigranes in 7. 62. 4 is called 'Aχαιμενίδην. His position as leader of the Medes (7. 62. 4), and of the Persian army at Mycale (9. 96. 13) points to a close relationship with the King; but he is not elsewhere called ὁ ᾿Αρταβάνου. - II. δειλίην ώφλε: was held guilty of cowardice. - 12. ovte . . . TE: not . . . but. Syn. § 30. 2. b.

THE ENMITY OF THE THESSALIANS
AND PHOCIANS IN FORMER
TIMES. THE THESSALIANS
NOW DEMAND A MONEY PAYMENT; THE PHOCIANS REFUSE
(CC. 27-30)

27. 3. τρώμα: Dial. 1. ii. 8. —
4. άτε: with causal participle. Syn. § 25. 4. — alei: see 7. 176. 20. —
5. άπό: after. Syn. § 5. — και τὸ κάρτα: particularly so. Cp. 7. 16. β 10. — 7. σύμμαχοι: see 7. 132. 2. — 8. ἐσσάθησαν: ἡττήθησαν. —
11. Τελλίην: in 9. 37 the Telliadae are mentioned as a well-known

σοφίζεται αὐτοίσι τοιόνδε. γυψώσας ἄνδρας έξακοσίους τῶν Φωκέων τοὺς ἀρίστους, αὐτούς τε τούτους καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν, νυκτὸς ἐπεθήκατο τοίσι Θεσσαλοίσι, προείπας αὐτοίσι, τὸν αν μη λευκανθίζοντα ἴδωνται, 15 τοῦτον κτείνειν. τούτους ων αι τε φυλακαὶ των Θεσσαλών πρώται ίδοῦσαι έφοβήθησαν, δόξασαι άλλο τι είναι τέρας, καὶ μετά τὰς φυλακὰς αἰτὴ ἡ στρατιή οὖτω ὧστε τετρακισχιλίων κρατήσαι νεκρών καὶ ἀσπίδων Φωκέας, των τὰς μὲν ἡμισέας ἐς *Αβας ἀνέθεσαν, 20 τὰς δὲ ἐς Δελφούς · ἡ δὲ δεκάτη ἐγένετο τῶν χρημάτων έκ ταύτης της μάχης οἱ μεγάλοι ἀνδριάντες οἱ περὶ τὸν τρίποδα συνεστεώτες έμπροσθε τοῦ νηοῦ τοῦ έν Δελ-28 φοίσι, καὶ ἔτεροι τοιοῦτοι ἐν Ἦβησι ἀνακέαται. ταῦτα μέν νυν τὸν πεζὸν ἐργάσαντο τῶν Θεσσαλῶν οἱ Φωκεῖς πολιορκέοντας έωυτούς · έσβαλοῦσαν δὲ ές τὴν χώρην την ιππον αὐτῶν ἐλυμήναντο ἀνηκέστως. ἐν γὰρ τῆ

family of seers. — 14. ἐπεθήκατο: Att. $\epsilon \pi \epsilon \theta \epsilon \tau o$. — 15. abrolou: the 600 men. - Κωνται: Att. ἴδωσι. — 17. ἄλλο τι κτέ.: something else (than it really was), namely a marvel. - 19. Kpathoa: ingressive. - 20. "ABas: a town of Phocis with a celebrated temple and oracle of Apollo. - 21. 1 84: the regular tenth. - 23. συνεστεώ-Tes: Hdt. frequently uses this word in the sense of contend (7. 142. 5, 8. 79. 1), and, according to Pausanias (10. 13. 7), in this group Heracles and Apollo had hold of the tripod and were coming to

blows about it, while Leto and Artemis were restraining Apollo, and Athena Heracles. But since περί takes the accus. here we should perhaps translate standing around the tripod. Yet cp. ἐγίνετο δὲ πρῶτον περὶ τὰ γέρρα μάχη 9. 62. 8, with local περί in connection with μάχη.

28. 3. πολιορκέοντας: the plur. on account of the collective idea in πεζόν. Cp. στρατὸς . . . ἀπίκοντο 7. 196. I. — ἐωντούς: as indirect reflexive. — ἐσβαλοῦσαν κτέ.: Pausanias (10. I 3) puts this event before that of the preceding

έσβολη ή έστι κατά Υάμπολιν, έν ταύτη τάφρον μεγά-5 λην δρύξαντες άμφορέας κεινούς ές αὐτὴν κατέθηκαν, χοῦν δὲ ἐπιφορήσαντες καὶ ὁμοιώσαντες τῷ ἄλλφ χώρφ έδέκοντο τούς Θεσσαλούς ε βάλλοντας. οί δὲ ώς άναρπασόμενοι τοὺς Φωκέας φερόμενοι ἐσέπεσον ἐς τοὺς ἀμφορέας. ἐνθαῦτα οἱ ἴπποι τὰ σκέλεα διεφθάρη-10 τούτων δή σφι αμφοτέρων έχοντες έγκοτον οί 29 σαν. Θεσσαλοὶ πέμψαντες κήρυκα ήγόρευον τάδε • ΤΩ Φωκείς, ήδη τι μαλλον γνωσιμαχείτε μ') είναι όμοιοι ήμί". πρόσθε τε γαρ έν τοισι Ελλησι, όσον χρόνον έκεινα ήμιν ήνδανε, πλέον αἰεί κοτε ὑμέων ἐφερόμεθα, νῦν τε 5 παρὰ τῷ βαρβάρω τοσοῦτο δυνάμεθα ὧστε ἐπ' ἡμῖν έστι της γης έστερησθαι και πρώς ηνδραποδίσθαι ύμέας ήμεις μέντοι τὸ πᾶν ἔχοντες οὐ μνησικακέομεν, άλλ' ήμιν γενέσθω άντ' αὐτῶν πεντήκοντα τάλαντα άργυρίου, καὶ ὑμῖν ὑποδεκόμεθα τὰ ἐπιόντα ἐπὶ τὴν 10

chapter; note that Hdt. refers to the latter as τὸ ὕστατον τρῶμα (8.27.4). — 5. "Υάμπολιν: a town in the valley of the Cephisus, between Elatea and Abae (8.33.6). — 6. κεινούς: Dial. § 1. i. 3. — 8. ἐδέκοντο: Att. ἐδέχοντο. Dial. § 2. 4. — ώς ἀναρπασόμενοι: as though they were going to overwhelm. Cp. 9. 60. 2. — 10. σκέλεα: on the case see S. 1601; G. 1239.

29. 3. ¶δη τι κτί.: now at length be somewhat more inclined to admit that you are not our equals. For γνωσιμαχῶν cp. 3. 25. 18, 7. 130. 7.—4. ἐκείνα: =

τά ἐκείνων the affairs of the Greeks. Cp. 2. 39. 7, 2. 40. 5. - 5. - alel KOTE: on every occasion whatsoever. πλίον . . . ἐφιρόμιθα: we got more, were worth more, were more powerful. Cp. 7. 168. 23, 7. 211. 5. - 7. ἐστερήσθαι, ἡνδραποδίσθαι: perfs. pass. with ὑμίας as subj. - πρός: Syn. § 6.-8. τὸ πῶν Exovers: though we are all powerful. Cp. αὐτὰρ κείθι φιλήσεαι, οίά κ' έχωμεν Hom. ο 281 so far as we are able . - 9. dvt' attav: in return for it, i.e. in payment for not enslaving you. Syn. § 12. 3. — 10. та вточта: sc. кака́.

30 χώρην ἀποτρέψειν. ταῦτά σφι ἐπαγγέλλοντο οί Θεσσαλοί. οἱ γὰρ Φωκεῖς μοῦνοι τῶν ταύτη ἀνθρώπων οὐκ ἐμήδιζον, κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος ευρίσκω, κατά δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν. εἰ δὲ Θεσσαλοί τὰ Ελλήνων ηθέον, ώς έμοι δοκείν, ἐμήδιζον 5 άν οι Φωκείς · οι ταυτα έπαγγελλομένων Θεσσαλών οὖτε δώσειν ἔφασαν χρήματα παρέχειν τέ σφι Θεσσαλοίσι όμοίως μηδίζειν, εἰ άλλως βουλοίατο άλλ' οὐκ 31 έσεσθαι έκόντες είναι προδόται της Έλλάδος. έπειδη δε άνηνείχθησαν ούτοι οι λόγρι, ούτω δη οι Θεσσαλοί κεχολωμένοι τοίσι Φωκεύσι έγένοντο ήγεμόνες τώ βαρβάρω της όδου. Εκ μεν δη της Τρηχινίης Ες την Δωρίδα ἐσέβαλον της γὰρ Δωρίδος χώρης ποδεώνς στεινὸς ταύτη κατατεί ει, ώς τριήκοντα σταδίων μάλιστά κη εὖρος, κείμενος μεταξὺ τῆς τε Μηλίδος καὶ Φωκίδος χώρης, ή περ ήν το παλαιον Δρυοπίς ή δε χώρη αὖτη ἐστὶ μητρόπολις Δωριῶν τῶν ἐν Πελοπον-

30. 4. Θεσσαλών: objective gen. — 5. ηδέρν... έμηδεξον: impfs. of continued action in past unreal cond. — 8. εί άλλως βουλοίατο: if they at all cared to. Cp. 7. 16. γ 7. — 9. έκόντες είναι: willingly at least. Syn. § 23. 2.

THE PERSIANS PASS THROUGH DORIS INTO PHOCIS. THEY DIVIDE, AND THE MAIN BODY ENTERS BOEOTIA ON ITS WAY TO ATHENS (CC 31-34)

31. 4. lk... Tonxiving: probably the army crossed the mountains

into Phocis by several passes, leading either directly from Trachis, as this one, or from Locris. If the whole army went in the manner described by Herodotus, the capture of Thermopylae was unnecessary. — 6. μάλιστά κη: cp. 8. 8. 13. — 8. ή περ: referring to ποδεών but agreeing with the pred. Δρυσπίς. Dryopis was but a part of Doris and is distinguished by Hdt. in 8. 43. 8 and 1. 56. 16 from that part in which Erineus and Pindus were situated. — ἡ & χάρη αύτη: Doris.

νήσφ. ταύτην ὧν τὴν Δωρίδα γῆν οὐκ ἐσίναντο ἐσβαλ-10 όντες οι βάρβαροι · εμήδιζόν τε γάρ καὶ οὐκ εδόκει 32 Θεσσαλοίσι. ώς δὲ ἐκ τῆς Δωρίδος ἐς τὴν Φωκίδα έσεβαλον, αὐτοὺς μεν τοὺς Φωκέας οὐκ αἱρέουσι. οἱ μέν γὰρ τῶν Φωκέων ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνησσοῦ ἀνέβησαν (έστι δε καὶ επιτηδέη δέξασθαι δμιλον τοῦ Παρνησσοῦ ή κορυφή, κατὰ Νέωνα πόλιν κειμένη ἐπ'ς έωυτης · Τιθορέα οὖνομα αὐτη · ἐς τὴν δὴ ἀνηνείκαντο καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν) · οἱ δὲ πλέονες αὐτῶν ἐς τοὺς 'Οζόλας Λοκρούς έξεκομίσαντο, ές *Αμφισσαν πόλιν την ύπερ του Κρισαίου πεδίου οἰκημένην. οἱ δε βάρβαροι την χώρην πασαν ἐπέδραμον την Φωκίδα ιο Θεσσαλοί γὰρ οὖτω ἦγον τὸν στρατόν · ὁκόσα δὲ έπέσχου, πάντα ἐπέφλεγου καὶ ἔκειρου, καὶ ἐς τὰς 33 πόλις ενιέντες πυρ καὶ ες τὰ ἱρά. πορευόμενοι γὰρ ταύτη παρά τὸν Κηφισὸν ποταμὸν ἐδήουν πάντα, καὶ κατά μέν ἔκαυσαν Δρυμόν πόλιν, κατά δὲ Χαράδραν καὶ "Ερωχον καὶ Τεθρώνιον καὶ 'Αμφίκαιαν καὶ Νέωνα καὶ Πεδιέας καὶ Τριτέας καὶ Ἐλάτειαν καὶ Ὑάμπολιν καὶ ς Παραποταμίους καὶ "Αβας, ἔνθα ἢν ἱρὸν 'Απόλλωνος πλούσιον, θησαυροῖσί τε καὶ ἀναθήμασι πολλοῖσι κατε-

32. 2. αὐτοὺς μέν: the contrasted clause is in l. 9, where, however, we have οἱ δὲ βάρβαροι instead of τὴν δὲ χώρην. — 4. καὶ ἐκιτηδέη: quite suitable. — 5. κορυψή: some distance below the peak, at the foot of a precipitous wall of rock, there was a place suitable for defense, and a cave near by capable of concealing a large body of

fugitives. Here there was in later times a fort (Plut. Sulla 15) and town (Pausan. 10. 3. 2, 32. 8).—
in worths: by itself.—6. annul.

Raveo: obj. omitted. Cp. next line and 8. 36. II.—I3. molus: Dial.
§ 3. i. 4.

33. 3. κατά μέν . . . κατά δί: see Syn. § 7. 6. "Aβas: see 8. 27. 20. — 7. δησαυροίσι: treusure

σκευασμένον ήν δε καὶ τότε καὶ νῦν ἔστι χρηστήριον αὐτόθι · καὶ τοῦτο τὸ ἱρὸν συλήσαντες ἐνέπρησαν. καί τινας διώκοντες είλον των Φωκέων πρός τοίσι 10 όρεσι, καὶ γυναῖκάς τινας διέφθειραν μισγόμενοι ὑπὸ 34 πλήθεος. Παραποταμίους δέ παριμειβόμενοι οἱ βάρβαροι ἀπίκοντο ἐς Πανοπέας. ἐνθεῦτεν δὲ ἤξη διακρινομένη ή στρατιή αὐτῶν ἐσχίζετο. τὸ μὲν πλεῖστον καὶ δυνατώτατον τοῦ στρατοῦ ἄμα αὐτῷ Ξέρξη πορευόμενον ἐπ' ᾿Αθήνας ἐσέβαλε ἐς Βοιωτούς, ἐς γῆν τὴνς 'Ορχομενίων. Βοιωτῶν δὲ πᾶν τὸ πληθος ἐμήδιζε, τὰς δὲ πόλις αὐτῶν ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι έσωζον, ὑπὸ ᾿Αλεξάνδρου ἀποπεμφθέντες. ἔσωζον δὲ τηθε, δηλον βουλόμενοι ποιείν Ξέρξη ότι τὰ Μήδων 35 Βοιωτοί φρονέοιεν. οδτοι μέν δη των βαρβάρων ταύτη έτράποντο, ἄλλοι δὲ αὐτῶν ἡγεμό ας ἔχοντες ὁρμέατο έπὶ τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Δελφοῖσι, ἐν δεξιῆ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες. όσα δὲ καὶ οὖτοι ἐπέσχον τῆς Φωκίδος, πάντα ἐσιναμώρεον · καὶ γὰρ τῶν Πανοπέων τὴν πόλιν 5

chambers. Many Greek states had separate chambers in these temples. Cp. 1. 14. 8.—11. ὑπό: by reason of. Cp. 8. 1. 3.

34. 2. ἐνθεῦτεν κτὶ: from that point their army was divided and separated. — 6. 'Ορχομενίων: the part of Boeotia nearest Panopeus. — πῶν τὸ πληθος: except the Plataeans and Thespians. Cp. 8. 50, 9. 28–30. — 8. 'Αλεξάνδρου: cp. 7. 173, 175. — 9. δηλον βουλόμενοι κτὶ: we should expect merely δηλον ποιέοντες in explanation of τηδε.

THE OTHER DIVISION OF THE ARMY MARCHES AGAINST DEL-PHI, BUT THE TEMPLE IS SAVED BY DIVINE AID (CC. 35-39)

35. 2. δρμέστο: were bound for; plups. — 4. ἀπέργοντες: leaving on the right. ἀπέργοιν to shut off is properly used of rivers and mountains which form boundaries. Hence of men whose line of march forms the boundary. Cp. 7. 43. 11, 7. 110. 2, 7. 112. 5. — 5. ἐσινα-

ενέπρησαν καὶ Δαυλίων καὶ Αἰολιδέων. Επορεύοντο δε ταύτη ἀποσχισθέντες της άλλης στρατιής τωνδε είνεκα, όκως συλήσαντες τὸ ίρὸν τὸ ἐν Δελφοίσι βασιλεί Ξέρξη ἀποδέξαιεν τὰ χρήματα. πάντα δ' ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἱρῷ ὄσα λόγου ἦν ἄξια Ξέρξης, ὡς ἐγὼ πυνθά- 10 νομαι, αμεινον ή τα έν τοισι οἰκίοισι έλιπε, πολλών αίεὶ λεγόντων, καὶ μάλιστα τὰ Κροίσου τοῦ ᾿Αλυάττεω ἀνα-36 θήματα. οἱ δὲ Δελφοὶ πυνθανόμενοι ταῦτα ἐς πᾶσαν άρρωδίην ἀπίκατο, ἐν δείματι δὲ μεγάλω κατεστεῶτες έμαντεύοντο περί των ίρων χρημάτων, είτε σφέα κατά γης κατορύξωσι είτε έκκομίσωσι ές άλλην χώρην. ὁ δὲ θεός σφεας οὐκ ἔα κινεῖν, φὰς αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι τῶν 5 έωυτοῦ προκατήσθαι. Δελφοὶ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες σφέων αὐτῶν πέρι ἐφρόντιζον. τέκνα μέν νυν καὶ γυναῖκας πέρην ές την Αχαιίην διέπεμψαν, αὐτῶν δὲ οἱ μὲν πλείστοι ἀνέβησαν ές τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς καὶ ές τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἀνηνείκαντο, οἱ δὲ ἐς Αμφισσαν 10 την Λοκρίδα ύπεξηλθον. πάντες δε ων οί Δελφοί εξέλιπον τὴν πόλιν, πλὴν ἐξήκοντα ἀνδρῶν καὶ τοῦ προφή-

μάρεον: wantonly destroyed. — 6. Aloλιδίων: not otherwise known. — 9. άποδίξαιεν: Dial. I. ii. 2. — 12. τὰ Κροίσου: among other things Croesus dedicated a lion of pure gold weighing ten talents (1. 50, 51, 92).

36. I. πυνθανόμενοι: for the pres. cp. 8. 35. 11, 8. 42. 2, etc. — 2. ἀπίκατο: plupf. — κατεστεθτες: cp. 7. 138. 7. — 3. σφία: Syn. § 9. 4. — 4. κατορύξωσι: S. 1805;

HA. 866. 3; B. 577; G. 1358.—
5. ta: Att. eia.— 6. προκατήσθαι: sit down before as an outpost (cp. 7. 172. 14), protect.— 7. πέρι: anastrophe.— 10. ἄντρον: the first chamber of the cave is 100 feet high, 100 wide, and 200 deep.—
11. πάντες δι ῶν κτέ.: at any rate all left the city. ῶν implies that the main fact is that the Delphians were all gone, it matters not whither. Syn. § 32. 1. f.

37 τεω. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἦσαν οἱ βάρβαροι ἐπιόντες καὶ άπώρων τὸ ἱρόν, ἐν τούτῳ ὁ προφήτης, τῷ οὖνομα ἢν Ακήρατος, δρά πρὸ τοῦ νηοῦ ὅπλα προκείμενα ἔσωθεν έκ τοῦ μεγάρου έξενηνειγμένα ίρά, τῶν οὐκ ὅσιον ἦν απτεσθαι ανθρώπων οὐδενί. ὁ μεν δὴ ἢε Δελφῶν τοῖσις παρεούσι σημανέων τὸ τέρας · οἱ δὲ βάρβαροι ἐπειδὴ έγίνοντο έπειγόμενοι κατά τὸ ἱρὸν τῆς Προνηίης 'Αθηναίης, ἐπιγίνεταί σφι τέρεα ἔτι μέζονα τοῦ πρὶν γενομένου τέρεος. θωμα μέν γάρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστί, οπλα άρήια αὐτόματα φανηναι έξω προκείμενα τοῦ 10 νηοῦ τὰ δὲ δὴ ἐπὶ τούτω δεύτερα ἐπιγενόμενα καὶ διὰ πάντων φασμάτων άξια θωμάσαι μάλιστα. ἐπεὶ γαρ δη ήσαν επιόντες οι βάρβαροι κατά το ίρον της Προνηίης 'Αθηναίης, έν τούτω έκ μέν τοῦ οὐρανοῦ κεραυνοί αὐτοῖσι ἐνέπιπτον, ἀπὸ δὲ τοῦ Παρνησσοῦ 15 άπορραγείσαι δύο κορυφαί έφέροντο πολλώ πατάγω ές αὐτοὺς καὶ κατέλαβον συχνούς σφεων, ἐκ δὲ τοῦ ίρου της Προνηίης βοή τε και αλαλαγμός εγίνετο.

37. 2. $\delta\pi\delta\rho\omega\nu$: were in sight of, though still some distance away (cp. l. 14). Att. $\delta\phi\epsilon\omega\rho\omega\nu$.—4. In the two many distance away (cp. l. 14). Att. $\delta\phi\epsilon\omega\rho\omega\nu$.—4. In the two moved from its natural position with $\delta\pi\lambda a$ in order to introduce the rel. clause. It is because the arms are sacred that it is not holy to touch them.—5. $\delta\mu\nu$ $\delta\eta$: the subj. is expressed merely to give a contrast to of $\delta\epsilon$ $\beta\delta\rho$ $\beta\alpha\rho\sigma$, though there is no real contrast between the actions of the two parties. of $\delta\epsilon$ $\beta\delta\rho$ $\beta\alpha\rho\sigma$ is

placed before ἐπειδή with the same purpose.—7. Προνηίης: this epithet is applied to Athena because her temple is reached before that of Apollo by one approaching from Daulis, the common direction.—8. τέρεα: Dial. § 3. i. 6.—9. κάρτα: decidedly.—10. δπλα... φανήναι: explanatory of τοῦτο,—προκείμενα κτί.: explains ἔξω.—12. διά: beyond. Syn. § 5.—θωμάσαι: on the act. inf. see GMT. 763.—16. ἀπορραγείσαι: 2 aor. pass. part. of ἀπορρηγνυμι.

38 συμμιγέντων δὲ τούτων πάντων φόβος τοῖσι βαρβάροισι ένεπεπτώκει. μαθόντες δε οί Δελφοί φεύγοντάς σφεας, επικαταβάντες απέκτειναν πληθός τι αὐτων. οί δὲ περιεόντες ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον. ἔλεγον δὲ οἱ ἀπονοστήσαντες οδτοι των βαρβάρων, ώς έγω πυνθάνομαι, ς ώς πρὸς τούτοισι καὶ ἄλλα ὧρων θεῖα · δύο γὰρ ὁπλίτας μέζονας ή κατὰ ἀνθρώπων φύσιν [ἔχοντας] ἔπεσθαί 39 σφι κτείνοντας καὶ διώκοντας. τούτους δὲ τοὺς δύο Δελφοὶ λέγουσι είναι επιχωρίους ήρωας, Φύλακόν τε καὶ Αὐτόνοον, τῶν τὰ τεμένεά ἐστι περὶ τὸ ἱρόν, Φυλάκου μέν παρ' αὐτὴν τὴν όδὸν κατύπερθε τοῦ ἱροῦ τῆς Προνηίης, Αὐτονόου δὲ πέλας τῆς Κασταλίης ὑπὸ τῆς Υαμπείη κορυφή. οἱ δὲ πεσόντες ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ λίθοι έτι καὶ ές ἡμέας ἦσαν σόοι, έν τῷ τεμένει τῆς Προνηίης 'Αθηναίης κείμενοι, ές τὸ ἐνέσκηψαν διὰ τῶν βαρβάρων φερόμενοι. τούτων μέν νυν τῶν ἀνδρῶν αὖτη ἀπὸ τοῦ ἱροῦ ἀπαλλαγὴ γίνεται. 10

40 'Ο δὲ Ἑλλήνων ναυτικὸς στρατὸς ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου ᾿Αθηναίων δεηθέντων ἐς Σαλαμῖνα κατίσχει τὰς νέας. τῶνδε δὲ εἴνεκα προσεδεήθησαν αὐτῶν σχεῖν πρὸς Σαλαμῖνα ᾿Αθηναῖοι, ἴνα αὐτοὶ παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ὑπεξαγάγωνται ἐκ τῆς ᾿Αττικῆς, πρὸς δὲ καὶς

38. 2. ἐνεπεπτόκει: the plupf. expresses the continuance of the fear.

— 3. πλήθός τι: quite a large number. — 7. μέζονας κτέ.: see App. — ἔπεσθαι: impf. Cp. ὥρων l. 6.

39. 3 τὸ ἰρόν: of Apollo.— 5. πέλας: Att. ἐγγύς.— Κασταλίης: the fountain sacred to Apollo and the Muses rises in an angle formed by two precipitous walls of rock, Hyampeia and Nauplia. — 7. Is hulas: down to my time. — σόοι: preserved. Att. σῶοι. — 10. αδτη κτί: see Syn. § 8. 6 for the omission of the article. — ἀπαλλαγή: departure.

βουλεύσωνται τὸ ποιητέον αὐτοῖσι ἔσται. ἐπὶ γὰρ τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι βουλην έμελλον ποιήσεσθαι ώς έψευσμένοι γνώμης. δοκέοντες γαρ εύρήσειν Πελοποννησίους πανδημεὶ έν τη Βοιωτίη ύποκατημένους τὸν βάρβαρον, των μεν εύρον οὐδεν εόν, οἱ δε επυνθάνοντο το τὸν Ἰσθμὸν αὐτοὺς τειχέοντας, τὴν Πελοπόννησον περὶ πλείστου τε ποιεομένους περιείναι καὶ ταύτην έχοντας έν φυλακή, τὰ ἄλλα δὲ ἀπιέναι. ταῦτα πυνθανόμενοι οὖτω δὴ προσεδεήθησάν σφεων σχείν πρὸς τὴν 41 Σαλαμίνα. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι κατέσχον ἐς τὴν Σαλαμίνα, 'Αθηναίοι δὲ ἐς τὴν ἑωυτῶν. μετὰ δὲ τὴν απιξιν κήρυγμα ἐποιήσαντο, ᾿Αθηναίων τῆ τις δύναται σώζειν τέκνα τε καὶ τοὺς οἰκέτας. ἐνθαῦτα οἱ μὲν πλείστοι ές Τροιζήνα ἀπέστειλαν, οἱ δὲ ές Αἴγιναν, 5 οί δὲ ἐς Σαλαμίνα. ἔσπευσαν δὲ ταῦτα ὑπεκθέσθαι τῷ χρηστηρίω τε βουλόμενοι ὑπηρετεῖν καὶ δὴ καὶ τοῦδε εἴνεκα οὐκ ἤκιστα · λέγουσι ᾿Αθηναῖοι ὄφιν μέγαν φύλακα της άκροπόλιος ενδιαιτασθαι εν τῷ ἱρῷ. λέ-

THE GREEK FLEET, AFTER LEAV-ING ARTEMISION, STOPPED AT SALAMIS. THE ATHENI-ANS MOVE FROM THE CITY TO PLACES OF SAFETY (CC. 40-41)

40. 6. τ6: Syn. § 13. 1. — 8. γνώμης: S. 1392; HA. 748; B. 362; G. 1117. — 9. ὑποκατημένους: c. acc.; generally absol. — 10. τῶν μὰν κτί.: of them they found not a trace. — ol δέ: Syn. § 9. 1. c. — 12. ταύτην: emphatic repetition of τὴν Πελο-

πόννησον, although it is placed so prominently before the τε . . . καί clauses.—13. ἀπιίναι: this is parallel to τειχέοντας (for a variation between part. and inf. after πυνθάνομαι, cp. 5. 15. 6). — πυνθανόμενοι: cp. 8. 36. I and note the impf. in l. 10.

41. 3. 'Αθηναίων: part. gen. w. τις.—4. οἰκίτας: see 8. 4. 9.—
7. χρηστηρίφ: see 7. 140.— καλ δὴ καί: and in particular. The expression is further strengthened by οὐκ ἤκιστα.—9. lpệ: the tem-

γουσί τε ταθτα καὶ δὴ καὶ ὡς ἐόντι ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι 10 προτιθέντες · τὰ δ' ἐπιμήνια μελιτόεσσά ἐστι. αὖτη δ' ή μελιτόεσσα έν τῷ πρόσθε αἰεὶ χρόνω ἀναισιμουμένη τότε ήν άψαυστος. σημηνάσης δε ταῦτα τῆς ἱρείης μαλλόν τι οί 'Αθηναίοι καὶ προθυμότερον έξέλιπον τὴν πόλιν ώς καὶ της θεοῦ ἀπολελοιπυίης την ἀκρόπολιν. 15 ώς δέ σφι πάντα ὑπεξέκειτο, ἔπλεον ἐς τὸ στρατόπεδον. 42 έπεὶ δὲ οἱ ἀπ' Αρτεμισίου ἐς Σαλαμίνα κατέσχον τὰς νέας, συνέρρει καὶ ὁ λοιπὸς πυνθανόμενος ὁ τῶν Ελλήνων ναυτικός στρατός έκ Τροιζήνος : ές γάρ Πώγωνα τον Τροιζηνίων λιμένα προείρητο συλλέγεσθαι. συνελέχθησάν τε δη πολλώ πλέονες νέες ή ἐπ' Αρτεμισίως έναυμάχεον καὶ ἀπὸ πολίων πλεόνων. ναύαρχος μέν νυν έπην ωυτὸς ός περ έπ' Αρτεμισίω, Εὐρυβιάδης Εὐρυκλείδεω ἀνὴρ Σπαρτιήτης, οὐ μέντοι γένεός γε τοῦ βασιληίου ἐών. νέας δὲ πολλῷ πλείστας τε καὶ 43 ἄριστα πλεούσας παρείχοντο 'Αθηναίοι. ἐστρατεύοντο δὲ οἴδε· ἐκ μὲν Πελοποννήσου Λακεδαιμόνιοι ἐκκαί-

ple of Athena Polias.—10. imphysia κτί.: they make monthly offerings, setting them forth (for the snake).—12. άναιστμουμένη: pres. expressing repeated action in past time.—14. μαλλόν τι... και προθυμότερον: all the more eagerly. Cp. 1. 96. 12 and μαλλόν τι καὶ θειότερον 1. 174. 17, μαλλόν τι καὶ ταχύτερον 9. 101. 15.—15. ώς ... άπολελοιπυίης: in the belief that the goddess had deserted.—16. ὑπεξέκειτο: = plupf. pass. of ὑπεκτίθημι, with σφι of the agent.

THE NUMBERS AND COMPOSITION OF THE GREEK FLEET (CC. 42-48)

42. 2. δ τῶν Ἑλλήνων: for the repetition of the art. with the second attribute, cp. 7. 196. 1, 8. 108. 6, 23.—4. λιμένα: the island of Calauria, which lies off the coast of Troezen, makes a large and well-protected harbor.—7. ἀντός: Ion. crasis of δ αὐτός.—9. βασιλή(ον: the Spartan commander was generally a king.

δεκα νέας παρεχόμενοι, Κορίνιθοι δὲ τἀυτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι [τὸ] καὶ ἐπ' ᾿Αρτεμισίω · Σικυώνιοι δὲ πεντεκαίδεκα παρείχοντο νέας, Ἐπιδαύριοι δὲ δέκα, 5 Τροιζήνιοι δὲ πέντε, Ἑρμιονεῖς δὲ τρεῖς, ἐόντες οὖτοι πλὴν Ἑρμιονέων Δωρικόν τε καὶ Μακεδνὸν ἔθνος, ἐξ Ἐρι εοῦ τε καὶ Πίνδου καὶ τῆς Δρυοπίδος ὖστατα ὁρμηθέντες. οἱ δὲ Ἑρμιονεῖς εἰσι Δρύοπες, ὑπὸ Ἡρακλέος τε καὶ Μηλιέων ἐκ τῆς νῦν Δωρίδος καλεομένης χώρης 10 44 ἐξαναστάντες. οὖτοι μέν νυν Πελοποννησίων ἐστρατεύοντο, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἔξω ἠπείρου, ᾿Αθηναῖοι μὲν πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νέας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατόν, μοῦνοι · ἐν Σαλαμῖνι γὰρ οὐ συνεναυμάχησαν Πλαταιεῖς ᾿Αθηναίοισι διὰ τοιόνδε τι πρῆγμα · ἀπαλ- 5 λασσομένων τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ ᾿Αρτεμισίου, ὡς

43. 3. πλήρωμα: $= \pi \lambda \hat{\eta} \theta$ os νεῶν. -7. Μακεδνόν: doubtless connected with Μακεδών. According to 1. 56 the Dorians lived in Phthiotis and Histiaeotis before they came to Doris. - 8. 'Epiveou: Tyrtaeus Fr. 2 refers to Erineus as the home of the Heraclidae before they came to Peloponnesus. Pindar, Pyth. 1. 65, says the same of Pindus. - Δρυσπίδος: cp. 8. 31. 8. - 9. Δρύοπες: cp. 1. 146. 7, 8. 46. 18, 8. 73. 9. — 'Ηρακλέος: cp. 7. 176, 198. — II. Eavaotántes: pass. of ἐκβάλλω. Cp. 7. 75. 8, 8. 127. 4.

2. 'Αθηναίοι μέν: in part.
 appos. to οἱ δὲ ἐκ τῆς ἔξω ἠπείρου.
 Cp. αὖται μέν νυν αἱ ἠπειρώτιδες

Αἰολίδες πόλιες . . . αἱ δὲ τὰς νήσους έχουσαι πέντε μέν πόλιες την Λέσβον νέμονται 1. 151. 1. For an exact parallel we should have here παρείχοντο instead of παρεyóμενοι. Cp. the apod. in 45. 1. πρὸς πάντας τοὺς άλλους: in comparison with all the rest. construction is unusual in that we have a definite figure given instead of 'many' or 'most'; as if we should say "London has a population of 6,000,000 in comparison with all the cities in the world." For a similar use cp. φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους έξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος 3. 94. 9. -4. μοῦνοι:explained by the foll. clause. See

έγίνοντο κατά Χαλκίδα, οἱ Πλαταιεῖς ἀποβάντες ἐς την περαίην της Βοιωτίης χώρης προς εκκομιδην έτράποντο των οἰκετέων. οὖτοι μέν νυν τούτους σώζοντες έλείφθησαν. 'Αθηναίοι δὲ ἐπὶ μὲν Πελασγῶν ἐχόντων 10 την νθν Ελλάδα καλεομένην ήσαν Πελασγοί, όνομαζόμενοι Κραναοί, ἐπὶ δὲ Κέκροπος βασιλέος ἐκλήθησαν Κεκροπίδαι, εκδεξαμένου δε Έρεχθέος την άρχην Αθηναίοι μετωνομάσθησαν, Ίωνος δὲ τοῦ Εούθου στρατάρχεω γενομένου Αθηναίοισι εκλήθησαν από τούτου 15 45 Ιωνες. Μεγαρείς δε τώυτο πλήρωμα παρείχοντο καὶ έπ' 'Αρτεμισίω, 'Αμπρακιωται δε έπτα νέας έχοντες έπεβοήθησαν, Λευκάδιοι δὲ τρεῖς, ἔθνος ἐόντες οὖτοι 46 Δωρικον άπο Κορίνθου. νησιωτέων δε Αίγινηται τριήκοντα παρείχοντο. ἦσαν μέν σφι καὶ ἄλλαι πεπληρωμέναι νέες, άλλα τησι μέν την έωυτων εφύλασσον, τριήκοντα δὲ τῆσι ἄριστα πλεούσησι ἐν Σαλαμινι ἐναυ-

8. 1. 4. — 8. την περαίην: sc. μοίpav. - 12. Kpavaol: Pindar, Ol. 7. 82 etc., and Ar. Ach. 75, use κραναός as an epithet of Athens. The latter also uses at Kpavaai for 'Abnvai (Aves 123) and Thy Koavaáv of the Acropolis (Lys. 480). The name was evidently derived from the rocky citadel, but a mythical king was created to account for it. Cp. mailes Kpavaov Aesch. Eum. 1011. -13. 'Adyvato: because Erechtheus was the foster-son of Athena (Hom. B 547). — 14. "Ιωνος: Ion was the son of Xuthus and Creusa, daughter of Erechtheus. When the Eleusinians attacked Athens, Ion, then king of the Aegiales, came to the assistance of his grandfather, and was appointed $\sigma\tau\rho\alpha\tau$ - $d\rho\chi\eta$ s of the army. The four Attic tribes were named after his sons. Cp. 5. 66. 10, 7. 94. 6.

45. 4. ἀπὸ Κορίνθου: Ambracia and Leucas were said to have been colonized by sons of Cypselus, tyrant of Corinth.

46. 1. νησιωτέων: freq. without the art. when referring to the islands of the Aegaean. Cp. νῆσω 8. 108.9—2. ἄλλω: see note on 8.

μάχησαν. Αἰγινηται δέ εἰσι Δωριεῖς ἀπὸ Ἐπιδαύρου . 5 τη δε νήσφ πρότερον οὖνομα ην Οἰνώνη. μετὰ δε Αἰγινήτας Χαλκιδείς τὰς ἐπ' Αρτεμισίφ εἴκοσι παρεχόμενοι καὶ Ἐρετριεῖς τὰς ἐπτά · οὖτοι δὲ Ἰωνές εἰσι. μετά δὲ Κήιοι τὰς αὐτὰς παρεχόμενοι, ἔθνος ἐὸν Ἰωνικὸν ἀπὸ ᾿Αθηνέων. Νάξιοι δὲ παρείχοντο τέσσερας, 10 αποπεμφθέντες μέν ές τους Μήδους υπό των πολιητέων, κατά περ οἱ ἄλλοι νησιῶται, ἀλογήσαντες δὲ τῶν ἐντολέων ἀπίκατο ἐς τοὺς Ελληνας Δημοκρίτου σπεύσαντος, άνδρὸς τῶν ἀστῶν δοκίμου καὶ τότε τριηραρχέοντος. Νάξιοι δέ είσι Ίωνες ἀπὸ Αθηνέων γεγονότες. Στυρείς 15 δὲ τὰς αὐτὰς παρείχοντο νέας τάς περ ἐπ' Αρτεμισίω, Κύθνιοι δὲ μίαν καὶ πεντηκόντερον, ἐόντες συναμφότεροι οδτοι Δρύοπες. καὶ Σερίφιοί τε καὶ Σίφνιοι καὶ Μήλιοι έστρατεύοντο · οδτοι γάρ οὐκ έδοσαν μοῦνοι 47 νησιωτέων τῷ βαρβάρῳ γῆν τε καὶ ὖδωρ. οὖτοι μὲν απαντες έντὸς οἰκημένοι Θεσπρωτών καὶ Αχέροντος ποταμοῦ ἐστρατεύοντο · Θεσπρωτοὶ γάρ εἰσι ὁμουρέοντες 'Αμπρακιώτησι καὶ Λευκαδίοισι, οι έξ έσχάτων

48. 7. — 9. ἐόν: assim. to the pred. ἔθνος. — 13. ἀπίκατο: Dial. § 4. 3. There is a slight anacoluthon in the sentence; we should expect ἀπιγμένοι δέ to balance ἀποπεμφθέντες μέν. — Δημοκρίτου: according to Simonides (Fr. 136), he was the third to begin the fight at Salamis (cp. 8. 84. 10), and took five ships, besides saving one. — 15. Στυρείς: Thuc. 7. 57 says they were Ionians. Their dialect, as

known from inscriptions, is Ionic, though with a few peculiarities.—
18. Explose ktd.: with the exception of Naxos all the islands mentioned in this chapter are the farthest westward of the group, and so most removed from the fear of Persian aggression.

47. 2. olknydvo: dwelling. Hdt. uses the pf. pass. in the sense of the pres. act. in Att. Cp. 8. 115. 22.—3. else opposites:

χωρέων ἐστρατεύοντο. τῶν δὲ ἐκτὸς τούτων οἰκημένων 5 Κροτωνιῆται μοῦνοι ἦσαν οι ἐβοήθησαν τῆ Ἑλλάδι κινδυνευούση μιῆ νηί, τῆς ἦρχε ἀνὴρ τρὶς πυθιονίκης 48 Φάϋλλος · Κροτω ιῆται δὲ γένος εἰσὶ ᾿Αχαιοί. οι μέν νυν ἄλλοι τριήρεας παρεχόμενοι ἐστρατεύοντο, Μήλιοι δὲ καὶ Σίφνιοι καὶ Σερίφιοι πεντηκοντέρους. Μήλιοι μέν, γένος ἐόντες ἀπὸ Λακεδαίμονος, δύο παρείχοντο, Σίφνιοι δὲ καὶ Σερίφιοι, Ἰωνες ἐόντες ἀπ᾽ ᾿Αθηνέων, 5 μίαν ἐκάτεροι. ἀριθμὸς δὲ ἐγένετο ὁ πᾶς τῶν νεῶν, πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων, τριηκόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτώ.

49 'Ως δὲ ἐς τὴν Σαλαμίνα συνηλθον οἱ στρατηγοὶ

= ὄμουροί εἰσι Ι. 57. 4 οτ ὁμουρέουσι 2. 33. 13. — 6. Κροτωνιήται: in southern Italy. - 7. πυθιονίκης: the Pythian games were held every four years at Delphi. Pausanias 10. 9. 2 tells us that Phayllus won the pentathlon twice and the foot race once. He adds that he furnished his own ship and manned it with Crotoniats dwelling in Greece. There was a statue of him at Delphi, from which Hdt. probably drew his information. Ar. Ach. 215, Wasps 1206, mentions a Phayllus as a typical runner.

48. 2. άλλοι: the Ceans provided two penteconters and two triremes (8. 1. 11, 8. 46. 9); the Cythnians one each (8. 46. 17).—
7. τριηκόσιαι κτί: the sum total of the numbers given by Hdt. is 366,

not 378. It is commonly assumed that the twelve missing ships are those with which the Aeginetans were guarding their own land (8. 46. 2). This conclusion is based on the statement of Pausanias (2. 29. 5) that the Aeginetans furnished the next largest number after the Athenians. As there were forty Corinthian ships (8. 1. 5, 8. 43. 3), the statement of Pausanias would be correct if twelve ships were added to the thirty Aeginetan. However, it is more probable that the error is due to Hdt. For another miscalculation, see 7. 187. 11, and note the inaccuracy in 1. 2. Aeschylus, Persae 338, says there were 310 Greek ships. For other statements, cp. Thuc. 1. 74; Demosth. De Cor. § 238; Isoc. Paneg. § 98.

απο των είρημένων πολίων, έβουλεύοντο, προθέντος Εὐρυβιάδεω γυώμην ἀποφαίνεσθαι τὸν βουλόμενον, οκου δοκέοι επιτηδεότατον είναι ναυμαχίην ποιείσθαι των αὐτοὶ χωρέων ἐγκρατεῖς εἰσι · ἡ γὰρ Αττικὴ ἀπεῖτος ήδη, τῶν δὲ λοιπέων πέρι προετίθει. αἱ γνῶμαι δὲ τῶν λεγόντων αἱ πλεῖσται συνεξέπιπτον πρὸς τὸν Ἰσθμὸν πλώσαντας ναυμαχείν πρὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐπιλέγοντες τὸν λόγον τόνδε, ὡς εἰ νικηθέωσι τῆ ναυμαχίη, έν Σαλαμίνι μέν έόντες πολιορκήσονται έν νήσω, ίνα 10 σφι τιμωρίη οὐδεμία ἐπιφανήσεται, πρὸς δὲ τῷ Ἰσθμῷ **50 έ**ς τοὺς έωντῶν εξοίσονται. ταῦτα τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατηγών έπιλεγομένων έληλύθει άνηρ 'Αθηναίος άγγελλων ηκειν τον βάρβαρον ές την Αττικήν καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολεῖσθαι. ὁ γὰρ διὰ Βοιωτῶν τραπόμενος στρατός αμα Ξέρξη, έμπρήσας Θεσπιέων 5 την πόλιν αὐτῶν ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον καὶ την Πλαταιέων ώσαύτως, ήκε τε ές τὰς Αθήνας καὶ πάντα έκεινα έδήου. ενέπρησε δε Θέσπειάν τε και Πλάταιαν 51 πυθόμενος Θηβαίων ότι οὐκ ἐμήδιζον. ἀπὸ δὲ τῆς

WHILE THE GREEKS AT SALAMIS
ARE DISCUSSING THE BEST
PLACE FOR A NAVAL BATTLE,
THE ARRIVAL OF THE PERSIANS
IN ATHENS IS ANNOUNCED
(CC. 49-50)

49. 2. προθέντος: of the presiding officer who proposes to a meeting the subject for discussion. Usually w. acc. λόγον (8. 59. 2), γνώμην. — 4. δκου... τῶν χωρίων

κτί.: in which of the places which they control. — 5. ἀπεῖτο: Att. ἀφεῖτο; plupf. pass. of ἀφίημι. — 7. συνεξέπιπτον: were in agreement. Cp. 7. 151. 1, 8. 123. 8. — 8. ἐπιλίγοντες: as if πλεῖστοι ἐγίγνωσκον had preceded. — 9. εἰ: Syn. § 18. 1. — 10. πολιορκήσονται: in pass. sense. — 12. ἐξοίσονται: cp. 8. 76. 15. 50. 2. ἐπιλεγομίνων: consider-

2. επιλεγομενών: constacting.
 Note the diff. voice in 8. 49.
 9. — 8. ἐκεῖνα = τὰ ἐκεῖ. — 9. ἐμή-

διαβάσιος τοῦ Ἑλλησπόντου, ἔνθεν πορεύεσθαι ἤρξαντο οί βάρβαροι, ένα αὐτοῦ διατρίψαντες μηνα, έν τώ διέβαινον ές την Ευρώπην, έν τρισί έτέροισι μησί έγένοντο ἐν τῆ ᾿Αττικῆ, Καλλιάδεω ἄρχοντος ᾿Αθηναίοισι. 5 καὶ αιρέουσι ἔρημον τὸ ἄστυ και τινας ὀλίγους ευρίσκουσι τῶν ᾿Αθηναίων ἐν τῷ ἱρῷ ἐόντας, ταμίας τε τοῦ ίρου και πένητας ανθρώπους, οι φραξάμενοι την ακρόπολιν θύρησί τε καὶ ξύλοισι ἡμύνοντο τοὺς ἐπιόντας, αμα μεν ύπ' ασθενείης βίου οὐκ ἐκχωρήσαντες ἐς Σαλα-10 μίνα, πρὸς δὲ αὐτοὶ δοκέοντες έξευρηκέναι τὸ μαντήιον τὸ ἡ Πυθίη σφι ἔχρησε, τὸ ξύλινον τεῖχος ἀνάλωτον έσεσθαι · αὐτὸ δὴ τοῦτο εἶναι τὸ κρησφύγετον κατὰ τὸ 52 μαντήιον καὶ οὐ τὰς νέας. οἱ δὲ Πέρσαι ἰζόμενοι ἐπὶ τὸν καταντίον της ἀκροπόλιος ὅχθον, τὸν Αθηναίοι καλέουσι 'Αρήιον πάγον, ἐπολιόρκεον τρόπον τοιόνδε · οκως στυππείον περί τούς διστούς περιθέντες άψειαν,

Sigov: impf. ind. for a pres. indic. in the direct statement.

THE PERSIANS AFTER A STUBBORN RESISTANCE TAKE THE ACROPOLIS AND PLUNDER THE TEMPLE OF ATHENA (CC. 51-53)

51. 4. ἐν τρισὶ κτέ: the arrival in Athens probably took place about the ninth or tenth of Sept., allowing nine or ten days for the march from Thermopylae. See 8. 26.—5. Καλλιάδεω: Calliades was archon eponymous in 480 B.C. This is the only instance in Hdt.

of the method of dating which later became regular.—7. lp\$: the old Erechtheum, the temple of Athena Polias.—ταμίας: there were ten stewards in charge of the funds and treasures of the temple.—10. ἀσθενείης βίου: poverty. According to Aristotle, Ath. Pol. 23, the senate of the Areopagus distributed eight drachmas to each man at this time.—11. μαντήιον: for the oracle and the diff. interpretations, see 7. 141-2.

52. 4. & wes: whenever. Hdt. is fond of thus subordinating the first of two successive actions.—

ἐτόξευον ἐς τὸ φράγμα. ἐνθαῦτα ᾿Αθηναίων οἱ πολιορ-5 κεόμενοι ὅμως ἢμύνοντο, καίπερ ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι καὶ τοῦ φράγματος προδεδωκότος. οὐδὲ λόγους τῶν Πεισιστρατιδέων προσφερόντων περὶ ὁμολογίης ἐνεδέκοντο, ἀμυνόμενοι δὲ ἄλλα τε ἀντεμηχανῶντο καὶ δὴ καὶ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς το πύλας ὀλοιτρόχους ἀπίεσαν, ὥστε Ξέρξην ἐπὶ χρόνον συχνὸν ἀπορίησι ἐνέχεσθαι οὐ δυνάμενόν σφεας ἐλεῦν. 53 χρόνω δ' ἐκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δή τις ἔξοδος τοῦσι βαρβάροισι · ἔδει γὰρ κατὰ τὸ θεοπρόπιον πᾶσαν τὴν ᾿Αττικὴν τὴν ἐν τῆ ἢπείρω γενέσθαι ὑπὸ Πέρσησι. ἔμπροσθε ὧν πρὸ τῆς ἀκροπόλιος, ὅπισθε δὲ τῶν πυλέων καὶ τῆς ἀνόδου, τῆ δὴ οὖτε τις ἐφύλασσε οὖτ᾽ ἃν ἤλπι τε ς μή κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη ἀνθρώπων, ταύτη ἀνέ-βησάν τινες κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Κέκροπος θυγατρὸς

7. προδιδωκότος: it is implied that the wooden defense was destroyed by fire. - 8. Πεισιστρατιδίων: cp. 7. 6. Thuc. 6. 59. 4 says that Hippias came to Marathon with the Persians, "being now an old man." Presumably the sons of Hippias are here meant. He had five children, while Hipparchus and Thessalus seem to have had none (Thuc. 6. 55). — 11. επι χρόνον συχνόν: probably about two weeks (Busolt, Gr. Gesch. 2. 695). - 12. of: the negat. belongs closely with δυνάμενον. GMT. 598-9

53. 1. δή: this strengthens the indef. idea in τις. — 4. ὅμπροσθε . . .

πρό: cp. l. 11 and οἱ ἄνω ὑπὲρ Μασσαλίης οἰκέοντες 5. 9. 16. Though the entrance was on the west, the side referred to here as the front is the north side, where the temple of Aglaurus is to be placed (Eurip. Ion. 8 f., 493 f.). Pausanias (I. 18. 2) says that Aglaurus cast herself down from the Acropolis ἔνθα ἢν μάλιστα ἀπότομον . . . κατὰ τοῦτο ἐπανιβάντες Μήδοι κτέ. This agrees with the description of Herodotus in l. 9; yet some suppose that the Persians entered by a cleft in the rock. — 6. μη . . . ἀναβαίη: as after a verb expressing fear. Cp. 1.77. 20. — ката тавта: repeating the

'Αγλαύρου, καί [τοι] περ ἀτοκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου. ώς δε είδον αὐτοὺς ἀναβεβηκότας οἱ ᾿Αθηναῖοι [έπὶ τὴν ἀκρόπολιν], οἱ μὲν ἐρρίπτεον ἑωυτοὺς κατὰ 10 τοῦ τείχεος κάτω καὶ διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐς τὸ μέγαρον κατέφευγον. τῶν δὲ Περσέων οἱ ἀναβεβηκότες πρῶτον μέν έτράποντο πρὸς τὰς πύλας, ταύτας δὲ ἀνοίξαντες τοὺς ίκέτας εφόνευον · επεὶ δε σφι πάντες κατέστρωντο, τὸ ἱρὸν συλήσαντες ἐνέπρησαν πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν. 15 54 σχων δε παντελέως τας Αθήνας Εέρξης απέπεμψε ές Σοῦσα ἄγγελον ἱππέα Αρταβάνω ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπρηξίην. ἀπὸ δὲ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρη ἡμέρη συγκαλέσας 'Αθηναίων τοὺς φυγάδας, έωυτῷ δὲ ἐπομένους, ἐκέλευε τρόπῳ τῷ σφετέρῳ θῦσαι 5 τὰ ἱρὰ ἀναβάντας ἐς τὴν ἀκρόπολιν, εἴτε δὴ ὧν ὄψιν τινα ίδων ένυπνίου ένετέλλετο ταθτα, είτε και ένθύμιον οί εγένετο εμπρήσαντι τὸ ίρόν. οί δε φυγάδες των Αθηναίων εποίησαν τὰ εντεταλμένα. τοῦ δὲ εἴνεκεν 55 τοίτων ἐπεμνήσθην, φράσω. ἔστι ἐν τῆ ἀκροπόλι ταύτη Ἐρεχθέος τοῦ γηγενέος λεγομένου είναι νηός, έν τῷ ἐλαίη τε καὶ θάλασσα ἔνι, τὰ λόγος παρὰ ᾿Αθηναίων

idea in $\tau \hat{y}$. — 10. lpp($\pi \tau \epsilon \nu$): note the descriptive impfs. in these lines.

THE ATHENIAN EXILES, SACRIFIC-ING ON THE ACROPOLIS, BE-HOLD A MARVEL (CC. 54-55)

54. 2. 'Αρταβάνφ: cp. 7. 53. I.— 5. ἐωντῷ δέ: cp. 8. 23. II.— 7. εἴτε καὶ . . . ἐγένετο: for a similar change to a finite verb cp. I.

19. 9, 9. 5. 6. — **δυθ**ύμι**όν ol δγίνετο**: it rested heavy on his mind. Impers. const., with partic. expressing the reason for repentance, as with μεταμέλει.

55. 2. γηγενίος: pred. with είναι. Cp. Έρεχθησς μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Αθήνη | θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα Hom. B 547. — 3. θάλαστα: i.e. a salt spring (Pausan. 1. 26. 5). — παρά:

Ποσειδέωνά τε καὶ 'Αθηναίην ἐρίσαντας περὶ τῆς χώρης μαρτύρια θέσθαι. ταύτην ὧν τὴν ἐλαίην ἄμα τῷ ἄλλῳ 5 ἱρῷ κατέλαβε ἐμπρησθῆναι ὑπὸ τῶν βαρβάρων · δευτέρη δὲ ἡμέρη ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος 'Αθηναίων οἱ θύειν ὑπὸ βασιλέος κελευόμενοι ὡς ἀνέβησαν ἐς τὸ ἱρόν, ὥρων βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὄσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα. οὖτοι μέν νυν ταῦτα ἔφρασαν.

56 Οἱ δὲ ἐν Σαλαμῖνι Ἑλληνες, ὧς σφι ἐξαγγέλθη ὡς ἔσχε τὰ περὶ τὴν ᾿Αθηνέων ἀκρόπολιν, ἐς τοσοῦτον θόρυβον ἀπίκοντο ὧστε ἔνιοι τῶν στρατηγῶν οὐδὲ κυρωθῆναι ἔμενον τὸ προκείμενον πρῆγμα, ἀλλ᾽ ἔς τε τὰς νέας ἐσέπιπτον καὶ ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσό-5 μενοι· τοῦσί τε ὑπολειπομένοισι αὐτῶν ἐκυρώθη πρὸ τοῦ Ἰσθμοῦ ναυμαχεῖν. νύξ τε ἐγίνετο καὶ οῖ διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐσέβαινον ἐς τὰς νέας.

expressing the source. Cp. 7. 103. 11 and δ παρά Περσέων λόγος λέγεται 6. 54. 2. — 5. μαρτύρια Olorban: adduced as proofs, i.e. of their earlier possession of the land. According to Apollodorus (3. 14. 1) Poseidon was the first to come to Athens, and he produced the salt spring on the Acropolis as a mark of his possession; but, when Athena came, she took the precaution of making Cecrops a witness of the creation of the olive. Accordingly, at the trial he testified that she was the first. -6. κατέλαβε: it happened. Cp.

38. 11, 7. 155. 2. In νούσου η μιν κατέλαβε νοσήσαι τὰ αἰδοῖα 3. 149.
 4 we have a definite subj., further defined by an inf.

THE GREEKS, AFTER DECIDING
TO SAIL TO THE ISTHMUS,
ARE PERSUADED BY THEMISTOCLES TO REMAIN AT SALAMIS (CC. 56-63)

56. 4. ¿μενον: c. acc. and inf.; more commonly followed by an until clause. Note the picturesque impfs. — 7. ol: demonstrative. Syn. § 8. 2. The chronology of Hdt. is rat! . We

Μνησίφιλος ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος ὅ τι σφι εἴη βεβουλευμένου. πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ ὡς εἴη δεδογμένον
ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἰσθμὸν καὶ πρὸ τῆς Πελοποννήσου ναυμαχεῖν, εἶπε · Οὖ τοι ἄρα, ἡν ἀπαείρωσι ς
τὰς νέας ἀπὸ Σαλαμῖνος, περὶ οὐδεμιῆς ἔτι πατρίδος
ναυμαχήσεις · κατὰ γὰρ πόλις ἔκαστοι τρέψονται, καὶ
οὖτε σφέας Εὐρυβιάδης κατέχειν δυνήσεται οὖτε τις
ἀνθρώπων ἄλλος ὥστε μὴ οὐ διασκεδασθῆναι τὴν
στρατιήν · ἀπολεῖταί τε ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίησι. ἀλλ' το
εἴ τις ἔστι μηχανή, ἴθι καὶ πειρῶ διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, ἤν κως δύνη ἀναγνῶσαι Εὐρυβιάδην μετα58 βουλεύσασθαι ὥστε αὐτοῦ μένειν. κάρτα τε τῷ

naturally infer from his statement that "some of the generals did not wait for the matter to be decided," that the meeting described in chs. 49-50 is still going on; but the meeting in ch. 50 was being held at the time of the arrival of the Persians in Athens, while the present one is fixed by the fall of the Acropolis, a "considerable time" (8. 52. 12) having elapsed.

Plutarch, de Malig. 37, many modern scholars have doubted the truth of this anecdote, on the ground that it robs Themistocles of much of the credit for the Greek success at Salamis. Toward the end of the fifth century B.C. it was a much-discussed question whether Themistocles had rendered his great services to the state through

his own natural abilities, or by following wise counselors. Thucydides states his opinion very emphatically: οἰκεία γὰρ ξυνέσει καὶ οὖτε προμαθών εἰς αὐτὴν οὐδὲν οὖτ' ἐπιμαθών, τῶν τε παραγρημα δι' έλαχίστης βουλής κράτιστος γνώμων καὶ τῶν μελλόντων ἐπὶ πλείστον τοῦ γενησομένου ἄριστος είκαστής Ι. 138. - 5. οῦ τοι ἄρα KTE.: certainly then, if they withdraw their ships from Salamis, you will not again fight a naval battle for a common fatherland. -9. ωστε μη ού: the double neg. follows a verb of prevention in a neg. clause. S. 2745; B. 435; G. 1550. On ωστε see GMT. 588. - 12. avayvara: persuade. The 1 aor. is not found in Att. μεταβουλεύσασθαι: with inf. in 7. 12. 8.

Θεμιστοκλεί ήρεσε ή ύποθήκη καὶ οὐδὲν πρὸς ταῦτα άμειψάμενος ή ε έπὶ τὴν νέα τὴν Εὐρυβιάδεω. ἀπικόμενος δε έφη εθέλειν οι κοινόν τι πρήγμα συμμίζαι. ό δ' αὐτὸν ἐς τὴν νέα ἐκέλευε ἐσβάντα λέγειν, εἴ τις θέλει. ἐνθαῦτα ὁ Θεμιστοκλέης παριζόμενός οἱ καταλέγει ἐκεῖνά τε πάντα τὰ ἦκουσε Μνησιφίλου, ἐωυτοῦ ποιεόμενος, καὶ ἄλλα πολλὰ προστιθείς, ἐς δ ἀνέγνωσε χρήζων έκ τε της νεός έκβηναι συλλέξαι τε τούς στρατ-59 ηγούς ές τὸ συνέδριον. ώς δὲ ἄρα συνελέχθησαν, πρὶν ἡ τὸν Εὐρυβιάδην προθείναι τὸν λόγον τῶν εἴνεκα συνήγαγε τοὺς στρατηγούς, πολλὸς ἦν ὁ Θεμιστοκλέης έν τοίσι λόγοισι οία κάρτα δεόμενος. λέγοντος δέ αὐτοῦ ὁ Κορινθίων στρατηγὸς ᾿Αδείμαντος ὁ ᾿Ωκύτου 5 εἶπε · 3 Θεμιστόκλεις, ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ραπίζονται. ὁ δὲ ἀπολυόμενος ἔφη. Οἱ δέ γε 60 έγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται. τότε μὲν ἡπίως

59. 1. ἄρα: then: the result of the arguments of Themistocles.

— 2. τῶν «ἴνικα: for the plur. cp. πυθόμενοι . . . τὸν λόγον, ἐπ' οἶσι 3. 48. 9, and 8. 68. α 5. — 3. πολλὸς

ήν κτί: was talking a great deal. Cp. 1. 98. 2, 7. 158. 2, 9. 91. 2; Thuc. 4. 22. 2; Dem. De Cor. 199.—4. ola: with causal partic. S. 2085; HA. 977; B. 656. 1; G. 1575.—5. 'Aδείμαντος: Plutarch, Them. 11, makes Eurybiades the speaker, and adds that when Themistocles replied, Eurybiades was about to strike him with his staff. 'Themistocles simply said πάταξον μὲν ἄκουσον δέ.—6. ol προεξανιστάμενοι: of runners who start before the signal is given. Cp. 9. 62. 1.

60. Ι. τότε μέν: in contrast

[πρὸς] τὸν Κορίνθιον ἀμείψατο, πρὸς δὲ τὸν Εὐρυβιάδην έλεγε έκείνων μεν έτι οὐδεν των πρότερον λεχθέντων, ώς έπεὰν ἀπαείρωσι ἀπὸ Σαλαμίνος διαδρήσονται · παρεόντων γάρ τῶν συμμάχων οὐκ ἔφερέ οἱ κόσμον οὐδένας α κατηγορείν · ὁ δὲ ἄλλου λόγου εἴχετο, λέγων τάδε · Ἐν σοὶ νῦν ἐστὶ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα, ἡν ἐμοὶ πείθη ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιείσθαι μηδὲ πειθόμενος τούτων τοίσι λόγοισι ἀναζεύξης πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νέας. ἀντίθες γὰρ ἐκάτερον ἀκούσας. πρὸς μέν τῷ Ἰσθμῷς συμβάλλων έν πελάγει άναπεπταμένω ναυμαχήσεις, [ές] τὸ ἦκιστα ἡμιν σύμφορόν έστι νέας ἔχουσι βαρυτέρας καὶ ἀριθμὸν ἐλάσσονας · τοῦτο δὲ ἀπολεῖς Σαλαμινά τε καὶ Μέγαρα καὶ Αιγιναν, ἤν περ καὶ τὰ ἄλλα εὐτυχήσωμε. ἄμα γὰρ τῷ ναυτικῷ αὐτῶν ἔψεται καὶ ιο ό πεζὸς στρατός, καὶ οὖτω σφέας αὐτὸς ἄξεις ἐπὶ τὴν β Πελοπόνι ησον, κινδυνεύσεις τε άπάση τη Ελλάδι. ην δε τὰ ἐγὼ λέγω ποιήσης, τοσάδε ἐν αὐτοῖσι χρηστὰ εύρήσεις πρώτα μέν έν στεινώ συμβάλλοντες νηυσί όλίγησι πρός πολλάς, ην τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνη, πολλον κρατήσομε το γάρ έν στεινώ ναυμαχείν προς 5 ήμέων έστί, έν εὐρυχωρίη δὲ πρὸς ἐκείνων. αὖτις δὲ

with 61. 6. — 3. δε κτί.: explanatory of τῶν πρότερον λεχθέντων. — 6. δδέ: cp. 8. 40. 10.

a 3. τούτων: emphatically placed in contrast to ἐμοί instead of τοῖσι τούτων λόγοισι. — 4. ἀνα-ζεύξης: properly applied to the yoking up when a land force moves. — 7. βαρυτέρας: since the Persian ships carried a larger crew (7.

184) they must have been larger than the Greek ships. Plutarch, Them. 14, is authority for the statement that the Greek ships were lower in the water. Possibly βαρυτέρας means clumsier. Stein suggests βραδυτέρας.—8. τοῦτο δέ: on the other hand; without preceding τοῦτο μέν.—12. Ἑλλδδι: see Syn. § 4. i. B. 2.

Σαλαμίς περιγίνεται, ές την ημών υπέκκειται τέκνα τε καὶ γυναίκες. καὶ μὲν καὶ τόδε ἐν αὐτοίσι ἔνεστι, τοῦ καὶ περιέχεσθε μάλιστα · ὁμοίως αὐτοῦ τε μένων προναυμαχήσεις Πελοποννήσου καὶ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ, οὐδέ 10 σφεας, εί περ εὖ φρονείς, ἄξεις ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον. γ ην δέ γε καὶ τὰ έγὼ έλπίζω γένηται καὶ νικήσωμεν τησι νηυσί, οὖτε ὑμῖν ἐς τὸν Ἰσθμὸν παρέσονται οἱ βάρβαροι οὖτε προβήσονται έκαστέρω τῆς 'Αττικῆς, ἀπίασί τε οὐδενὶ κόσμω, Μεγάροισί τε κερδανέομεν περιεοῦσι καὶ Αἰγίνη καὶ Σαλαμίνι, ἐν τῆ ἡμῖν καὶ λόγιόν ἐστι τῶν 5 έχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι. οἰκότα μέν νυν βουλευομένοισι ανθρώποισι ώς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι · μὴ δε οικότα βουλευομένοισι οὐκ εθέλει οὐδε ὁ θεὸς προσ-61 χωρείν πρὸς τὰς ἀνθρωπηίας γνώμας. ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέος αὖτις ὁ Κορίνθιος Αδείμαντος ἐπεφέρετο, σιγάν τε κελεύων τῷ μὴ ἔστι πατρὶς καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἐῶν ἐπιψηφίζειν ἀπόλι ἀνδρί · πόλιν γὰρ τὸν Θεμιστοκλέα παρεχόμενον οὖτω ἐκέλευε γνώμας συμβάλλε- 5

β 7. ὑπέκκειται: have been carried out. — 8. και μὲν και: and further. Syn. § 26. C. — ἐν αὐτοῦσι: therein, i.e. in doing what I say.

γ 4. Μεγάροισι: for the dat. cp. 7. 39. 15, 8. 60. α 12.—
5. λόγιον: the oracle is ambiguous as usual. See 7. 141. 23.—
6. γενέσθαι: on the tense see Syn.
§ 15. 4. C.— οἰκότα μὰν κτὶ.: now, as a general rule reasonable plans are wont to succeed for men, but if they do not plan what is

reasonable neither will God come over to their views. The subject of the first εθέλει lies in οἰκότα βουλευομένοισι. οὐδέ is also not, i.e. if man will not do his part, God also will not do his. Cp. 7. 50. 12.

51. 2. ἐπεφέρετο: attacked. —
3. μή: on the neg. see Syn. § 19.
3. — 4. ἐπιψηφίζειν: to give the floor to, not to give a vote to.
Cp. γνώμας συμβάλλεσθαι below. Eurybiades did not take a vote, but decided the matter him-

σθαι. ταῦτα δέ οἱ προέφερε, ὅτι ἡλώκεσάν τε καὶ κατείχοντο 'Αθηναι. τότε δη ὁ Θεμιστοκλέης κεινόν τε καί τούς Κορινθίους πολλά τε καὶ κακὰ έλεγε, έωυτοῖσί τε έδήλου λόγω ώς είη καὶ πόλις καὶ γη μέζων ή περ ἐκείνοισι, έστ' αν διηκόσιαι νέες σφι έωσι πεπληρωμέναι · 10 οὐδαμοὺς γὰρ Ἑλλήνων αὐτοὺς ἐπιόντας ἀποκρούσε-62 σθαι. σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ διέβαινε ἐς Εὐρυβιάδην, λέγων μαλλον ἐπεστραμμένα · Σὰ εἰ μενείς αὐτοῦ καὶ μένων ἔσεαι ἀνὴρ ἀγαθός εἰ δὲ μή, ἀνατρεψεις τὴν Ἑλλάδα · τὸ πῶν γὰρ ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσι αἱ νέες. ἀλλ' ἐμοὶ πείθεο. εἰ δὲ ταῦτα μὴς ποιήσης, ήμεις μεν ώς έχομεν αναλαβόντες τους οικέτας κομιεόμεθα ές Σιριν την έν Ιταλίη, ή περ ήμετέρη τε έστι έκ παλαιοῦ ἔτι, καὶ τὰ λόγια λέγει ὑπ' ἡμέων αὐτὴν δείν κτισθήναι · ύμεις δε συμμάχων τοιωνδε μουνωθέν-63 τες μεμνήσεσθε των έμων λόγων. ταῦτα δε Θεμιστο-

self; see 8. 63. 6. — 7. τότε δή: see 8. 60. 1. — 8. δωντοίσε: the pron. belongs with εἶη καὶ πόλις, but is put forward for emphasis. — 10. διηκόσια: the 20 Chalcidian ships (8. 1. 6) are included.

62. I. σημαίνων: pres. of an action prior to that of the main verb. — τῷ λόγῳ διίβαινε: he crossed in speech from A. to E., i.e. he turned to. Cp κατέβαινε λέγων I. II8. 6 he closed with the statement. — 2. ἐτεστραμμένα: earnestly. Pf. part. as adv. — εί μανεῖε: the apod. of the first of two contrasted condits, is not infre-

quently omitted. Cp. Hom. A. 135. -6. ποιήσης: see Syn. § 18. 1, 2. -7. την έν Ίτ.: as opposed to that in Paeonia (8. 115. 17). ήμετέρη: Siris was said to have been colonized by the Ionians of Colophon, or the Rhodians (Strabo, 264). The Athenian claim may be based upon their relationship to the Ionians (8. 22. 6). - 8. ἐκ παλαιοῦ ἔτι: even in olden times. Cp. ἐόντες ἄνδρες δόκιμοι ἀνέκαθεν ἔτι 5. 62. 16. airfy: the pers. pron. instead of repeating the rel. in a different case. - 9. κτισθήναι: Thurii,

κλέρς λέγοντος ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης · δοκείν δέ μο:, ἀρρωδήσας μάλιστα τοὺς ᾿Αθηναίους ἀνεδιδάσκετο, μή σφεας ἀπολίπωσι, ην πρὸς τὸν Ἰσθμὸν ἀνάγη τὰς νέας · ἀπολιπόντων γὰρ ᾿Αθηναίων οὐκέτι ἐγίνοντο ἀξιό-5 μαχοι οἱ λοιποί. ταύτην δὲ αἱρεῖται τὴν γνώμην, αὐτοῦ 64 μένοντας διαναυμαχείν. ούτω μέν οί περί Σαλαμίνα έπεσι ἀκροβολισάμενοι, ἐπείτε Εὐρυβιάδη ἔδοξε, αὐτοῦ παρεσκευάζουτο ώς ναυμαχήσοντες. ήμέρη τε έγίνετο καὶ αμα τῷ ἡλίφ ἀνιόντι σεισμὸς ἐγένετο ἔν τε τῆ γη καὶ τη θαλάσση. ἔδοξε δέ σφι εὔξασθαι τοῖσις θεοίσι καὶ ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας συμμάχους. ώς δέ σφι έδοξε, καὶ ἐποίεον ταῦτα · εὐξάμενοι γὰρ πᾶσι τοίσι θεοίσι αὐτόθεν μεν έκ Σαλαμίνος Αἴαντά τε καὶ Τελαμωνα ἐπεκαλέοντο, ἐπὶ δὲ Αἰακὸν καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας νέα ἀπέστελλον ἐς Αἴγιναν. 10

65 Έφη δὲ Δίκαιος ὁ Θεοκύδεος ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος, φυγάς τε καὶ παρὰ Μήδοισι λόγιμος γενόμενος τοῦτον τὸν χρό ον, ἐπείτε ἐκείρετο ἡ ᾿Αττικὴ χώρη ὑπὸ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τοῦ Ξέρ ζεω, ἐοῦσα ἔρημος ᾿Αθηναίων, τυχεῖν τ΄τε ἐὼν ἄμα Δημαρήτῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ ἐν τῷ Θρια-5 σίω πεδίω, ἰδεῖν δὲ κονιορτὸν χωρέοντα ἀπ' Ἐλευσῖνος

which was colonized by Athens in 444 B C., is some 40 miles south of Siris. Hdt. himself joined the colony.

THE SIGNS AND WONDERS THAT PRECEDE THE BATTLE (CC. 64-65)

64. 3. ἡμέρη τε . . . καί: cp. 8. 56. 7. — 9. τοὺς ἄλλους: Peleus,

Phocus, and their descendants. The gods were believed to come in person; it is not implied that their statues were brought.

65. 2. τοῦτον τὸν χρόνον: defined by ἐπείτε ἐκείρετο κτέ. and repeated in τότε.— 5. Δημαρήτφ: the exiled King of Sparta. Cp. 7. 3. 101 f., 234 f.— Θριασίφ: the plain about Eleusis, stretching

ώς ἀνδρῶν μάλιστά κη τρισμυρίων, ἀποθωμάζειν τέ σφεας τὸν κονιορτὸν ὅτεών κοτε εἴη ἀνθρώπων, καὶ πρόκατε φωνῆς ἀκούειν, καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον. εἶναι δ' ἀδαήμονα τῶν 10 ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι γινομένων τὸν Δημάρητον, εἰρεσθαι τε αὐτὸν ὅ τι τὸ φθεγγόμενον εἴη τοῦτο. αἰτὸς δὲ εἰπεῖν · Δημάρητε, οὐκ ἔστι ὅκως οὐ μέγα τι σίνος ἔσται τῆ βασιλέος στρατιῆ. τάδε γὰρ ἀρίδηλα, ἐρήμου ἐούσης τῆς ᾿Αττικῆς, ὅτι θεῖον τὸ φθεγγόμενον, ἀπ' 15 Ἐλευσῖνος ἰὸν ἐς τιμωρίην ᾿Αθηναίοισί τε καὶ τοῖσι συμμάχοισι. καὶ ἡν μέν γε κατασκήψη ἐς τὴν Πελοπόννησον, κίνδυνος αὐτῷ τε βασιλεῖ καὶ τῆ στρατιῆ τῆ ἐν τῆ ἡπείρῳ ἔσται, ἡν δὲ ἐπὶ τὰς νέας τράπηται τὰς ἐν

to the east and north. — 7. τρισμυρίων: this is the number assigned to the citizens of Athens in 5. 97. 15, and it is natural to suppose that Hdt. had in mind the fact that the procession to Eleusis was followed by a large portion of the population (Ar. Plut. Others think the 30,000 1013). to be the number of the initiated. The ignorance of Demaratus proves that at this time there could not have been many of the Greeks outside of Attica among the initiates. — 9. πρόκατε: πρόκα is probably a neut. plur. of an adj. πρό-κος derived from πρό (cp. Lat. reci-procus). For the -τε cp. Ion. ἐπεί-τε: ἐπεί. — ἀκούειν: impf. inf. Cp. ἀποθωμάζειν

and $\phi a i \nu \epsilon \sigma \theta a i$. — 10. **Takyov**: Iacchus (who is quite distinct from Dionysus) was a god of the lower world, son of Zeus Chthonios and His connection with the Eleusinian mysteries probably arose in Attica. Foucart thinks he may have been a personification of the cry "IAKYE. His temple was in Athens, and a figure of the god was carried in the great procession from Athens to Eleusis amid shouts of "lakx" & "lakxe (Ar. Frogs, 316 f.). Strabo, 10. 468, calls him & apynyétns τῶν μυστηρίων. As predicate to φωνήν the meaning of ιακχον must be the Iacchus-shout. the sacred ໂດພິນ : - 17. κατασκήψη: the subject is

Σαλαμινι, τον ναυτικον στρατον κινδυνεύσει βασιλεύς 20 ἀποβαλείν. τὴν δὲ ὁρτὴν ταύτην ἄγουσι ᾿Αθηναίοι ἀνὰ πάντα ἔτεα τἢ Μητρὶ καὶ τἢ Κούρη, καὶ αὐτῶν τε ὁ βουλόμενος καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μυεῦται · καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἀκούεις ἐν ταύτη τἢ ὁρτἢ ἰακχάζουσι. πρὸς ταῦτα εἰπεῖν Δημάρητον · Σίγα τε καὶ μηδενὶ 25 ἄλλω τὸν λόγον τοῦτον εἴπης. ἢν γάρ τοι ἐς βασιλέα ἀνενειχθἢ τὰ ἔπεα ταῦτα, ἀποβαλεῖς τὴν κεφαλήν, καί σε οὖτε ἐγὼ δυνήσομαι ῥύσασθαι οὖτ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων οὐδὲ εἶς. ἀλλ᾽ ἔχ᾽ ἤσυχος, περὶ δὲ στρατιῆς τῆσδε θεοῖσι μελήσει. τὸν μὲν δὴ ταῦτα παραινεῖν, ἐκ δὲ τοῦ 30 κονιορτοῦ καὶ τῆς φωνῆς γενέσθαι νέφος καὶ μεταρσιω-

the divine manifestation represented by κονιορτόν l. 6.— 21. όρτήν: the great Eleusinian festival occurred every year in the month Boedromion and lasted several days. On the 19th of the month the great procession took place, followed at night in Eleusis by the celebration of the mysteries, in part consisting of dramatic scenes and tableaux, representing the story of Demeter and Persephone, the mother and It is often assumed daughter. that the marvel described by Dicaeus occurred on the day before the battle, which would fix the date of Salamis on the 20th of Boedromion, i.e. about the 22d September. As a matter of fact Hdt. does not indicate when the vision was seen. It was when the Attic land was being ravaged by the army of Xerxes (1. 3), and before the battle (l. 20). Probably Hdt. inserts the story here because in ch. 64 he has told of another marvel, the earthquake, and of the assistance hoped for from the Aeacidae, which suggests that given by the Eleusinian deities. The very abruptness with which the story begins and the lack of chronological connection indicates that the reason for its insertion here is the one indicated (Busolt, Gr. Gesch. 2. 704). Cp. note on 8. 26. 6. — 29. ἔχ' ἤσυχος: cp. κάρτ' αν είχον ήσύχως Eur. Suppl. 305. - στρατιής τήσδε: on the omission of the article, see Syn. § 8. 6. - 30. kx: after. - 31. µетарσιωθέν: raised aloft. Aor. pass. part.

θεν φέρεσθαι ἐπὶ Σαλαμινος ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τὸ τῶν Ἑλλήνων. οὖτω δὴ αὐτοὺς μαθείν ὅτι τὸ ναυτικὸν τὸ Ξέρξεω ἀπολείσθαι μέλλοι. ταῦτα μὲν Δίκαιος ὁ Θεοκύδεος ἔλεγε, Δημαρήτου τε καὶ ἄλλων μαρτύρων καταπ-35 τόμενος.

ss Οἱ δὲ ἐς τὸν Ἐέρξεω ναυτικὸν στρατὸν ταχθέντες,
ἐπειδὴ ἐκ Τρηχῖνος θεησάμενοι τὸ τρῶμα τὸ Λακωνικὸν διέβησαν ἐς τὴν Ἱστιαίην, ἐπισχόντες ἡμέρας
τρεῖς ἔπλεον δι Εὐρίπου, καὶ ἐν ἐτέρησι τρισὶ ἡμέρησι ἐγένοντο ἐν Φαλήρω. ὡς μὲν ἐμοὶ δοκεῖν, οὐκ 5
ἐλάσσονες ἐόντες ἀριθμὸν ἐσέβαλον ἐς τὰς ᾿Αθήνας
κατά τε ἤπειρον καὶ τῆσι νηυσὶ ἀπικόμενοι, ἡ ἐπί

THE PERSIAN FLEET ARRIVES AT PHALERUM. AFTER A CONSULTATION WITH THE GENERALS XERXES DECIDES UPON A NAVAL BATTLE, IN SPITE OF THE OPPOSITION OF ARTEMISIA (CC. 66-69)

66. I. The movements of the Persian fleet are taken up from ch. 25.—3. ἡμέρας τρείς: on the day after the fall of Leonidas the Persian fleet sailed to Histiaea (8. 23). The next day was devoted to sight-seeing at Thermopylae (8. 25). If the day of their return to Histiaea (8. 25. 12) is not included in the three days' stop here mentioned, the arrival of the fleet at Athens took place at the end of the ninth day after the taking of Thermopylae. Accord-

ing to Busolt's reckoning this was about Sept. 9. - 5. Φαλήρω: the Peiraeus was not at this time the chief harbor of Athens. Cp. Φαλήρου, τοῦτο γὰρ ἢν ἐπίνειον τότε τῶν 'Aθηναίων 6. 116. 7. — μέν : see Syn. § 26. a. — 6. elagoroves : according to previous statements the Persians had lost 400 ships in the storm at Sepias (7. 190), 200 in the storm off Euboea (8. 7, 14), and 45 on the first day at Artemisium (7. 194, 8. 11). This makes a total loss of 645 exclusive of the large number disabled on the second and third days at Artemisium (8. 14, 16). It is of course utterly absurd to suppose that these losses could have been made up by the Islands. Their contingents would be small (cp. 8. 46), and seventeen ships from

τε Σηπιάδα ἀπίκοντο καὶ ἐς Θερμοπύλας. ἀντιθήσω γὰρ τοῖσί τε ὑπὸ τοῦ χειμῶνος αὐτῶν ἀπολομένοισι καὶ τοῖσι ἐν Θερμοπύλησι καὶ τῆσι ἐπ' ᾿Αρτεμισίω ναυ-10 μαχίησι τούσδε τοὺς τότε οὖκω ἐπομένους βασιλεῖ, Μηλιέας καὶ Δωριέας καὶ Λοκροὺς καὶ Βοιωτοὺς πανστρατιῆ ἑπομένους κλὴν Θεσπιέων τε καὶ Πλαταιέων, καὶ μάλα Καρυστίους τε καὶ ᾿Ανδρίους καὶ Τηνίους τε καὶ τοὺς λοιποὺς νησιώτας πάντας, πλὴν τῶν πέντε 15

the Islands have already been included in the formal numbering of the forces (7.95.1). It is to be observed that Hdt. does not say that the losses in ships were made up by the Islands. seems rather to imply that the losses in men by land and sea together were compensated for by the gains. The 20,000 Persians killed at Thermopylae (8. 24. 5) could be replaced, perhaps, by the states mentioned, but hardly more than these. The exaggeration is so great that it is difficult to offer any excuse. — 8. Σηπιάδα: where the first losses occurred (7. 188). Note the chiastic arrangement ήπειρον . . . νηυσί . . . Σηπιάδα . . . Θερμοπύλας. - 9. χειμώνος: the second storm in which 200 ships were destroyed off Euboea (8.7, 14) is not mentioned. — 12. Mηλιέας: it is strange that these are mentioned, since they lived north of the pass and must have fallen under the King's power before the

battle. Diod. Sic. 11. 4. 7 says that 1000 Melians joined Leonidas, though Hdt. omits them from his list (7. 202. 3). — Λοκρούς: see 7. 203. Ι, 8. Ι. ΙΙ.— 14. μάλα: further. This use is not Att. The naval forces are thus separated from the land. - Kaputtlous: a town in southern Euboea. -15. πέντε: six islands are mentioned in 8. 46, Keos, Naxos, Kythnos, Seriphos, Siphnos, and Melos. Stein and Abicht assume that Hdt. forgot Keos, but give no reason. Keos stands out from the others only because it alone was represented at Artemision (8. 1. 10). We might suppose Naxos to be the one omitted, since it at first submitted to the King (8. 46. 10), and the other five form a geographical group as the farthest west. But, since the bronze serpent of Delphi (8. 82. 5) contains but five names, omitting Seriphus, it is more likely that Hdt. had that fact in mind.

πολίων τῶν ἐπεμνήσθην πρότερον τὰ οὐνόματα. ὅσφ γὰρ δὴ προέβαινε ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ὁ Πέρσης, 67 τοσούτω πλέω έθνεά οἱ εἶπετο. ἐπεὶ ὧν ἀπίκατο ἐς τὰς ᾿Αθήνας πάντες οὖτοι πλην Παρίων (Πάριοι δὲ ύπολειφθέντες έν Κύθνω έκαραδόκεον τον πόλεμον κή αποβήσεται), οί δὲ λοιποὶ ώς απίκοντο ἐς τὸ Φάληρον, ένθαῦτα κατέβη αὐτὸς Εέρξης ἐπὶ τὰς νέας, ἐθέλων σφις συμμίξαι τε καὶ πυθέσθαι τῶν ἐπιπλεόντων τὰς γνώμας. έπεὶ δὲ ἀπικόμενος προίζετο, παρήσαν μετάπεμπτοι οἱ τῶν ἐθνέων τῶν σφετέρων τύραννοι καὶ ταξίαρχοι ἀπὸ των νεων, καὶ ιζοντο ως σφι βασιλεύς έκάστω τιμήν έδεδώκει, πρώτος μέν ὁ Σιδώνιος [βασιλεύς], μετὰ δὲ ὁ 10 Τύριος, ἐπὶ δὲ ὧλλοι. ὡς δὲ κόσμω ἐπεξῆς ιζοντο, πέμψας Εέρξης Μαρδόνιον είρώτα ἀποπειρώμενος έκά-58 στου εί ναυμαχίην ποιέοιτο. ἐπεὶ δὲ περιιών εἰρώτα ὁ Μαρδόνιος ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Σιδωνίου, οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τώυτὸ γνώμην έξεφέροντο, κελεύοντες ναυμαχίην αποιείσθαι, 'Αρτεμισίη δε τάδε έφη Είπειν μοι προς βασιλέα, Μαρδόνιε, ώς έγω τάδε λέγω, οὖτε κακίστη γενομένη εν τησι ναυμαχίησι τησι πρὸς Εὐβοίη οὖτε

67. I. ἀπίκατο: 3 pl. plupf. Dial. § 4. 3.—3. ὑπολειφθέντες: remaining behind. Cp. 8. 44. 10.—4. ol δέ: resumptive. Cp. 7. 95. 9, 7. 141. II.—6. τῶν ἐπιπλεόντων: only the chief captains are meant. Cp. 7. 98. I and l. 8 below.—7. ol ... τύραννοι: those who were despots of their nations.—8. ταξιαρχοι: commanders of squadrons; of naval officers also in 7. 99. I.

-9. ώς: as, i.e. in what order. Cp. 8. 2. 3, 8. 21. 13.—10. Σιδώνος: the Sidonians furnished the best ships (7. 96. 3).—11. ώλλοι: οἱ ἄλλοι.—13. ποιέοιτο: indirect form of a delib. subjunct.

68. 3. κατά τόντό: to the same effect.—4. 'Αρτεμισίη: see 7. 99. α 1. είπειν: imperat. use. S. 2013; HA. 957; B. 644; G. 1536.—μοι: I pray thee. Ethical dat.

έλάχιστα ἀποδεξαμένη. δέσποτα, τὴν δὲ ἐοῦσαν γνώμην με δίκαιον έστιν αποδείκνυσθαι, τὰ τυγχάνω φρο-5 νέουσα ἄριστα ἐς πρήγματα τὰ σά. καί τοι τάδε λέγω, φείδεο τῶν νεῶν μηδὲ ναυμαχίην ποιέο · οἱ γὰρ άνδρες των σων άνδρων κρέσσονες τοσούτό είσι κατά θάλασσαν όσον ἄνδρες γυναικών. τί δὲ πάντως δεῖ σε ναυμαχίησι άνακινδυνεύειν; οὐκ έχεις μὲν τὰς Αθή-10 νας, τῶν περ εἴνεκα ὁρμήθης στρατεύεσθαι, ἔχεις δὲ τὴν άλλην Έλλάδα; έμποδων δέ τοι ισταται οὐδείς οι δέ βτοι αντέστησαν, απήλλαξαν οὖτω ώς κείνους ἔπρεπε. τῆ δὲ ἐγὰ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, τοῦτο φράσω: ἡν μὲν μὴ ἐπειχθῆς ναυμαχίην ποιεόμενος, άλλὰ τὰς νέας αὐτοῦ ἔχης πρὸς γῆ μένων ἡ καὶ προβαίνων ἐς τὴν Πελοπόννησον, εὐπετέως τοι, ς δέσπωτα, χωρήσει τὰ νοέων ἐλήλυθας. οὐ γὰρ οἷοί τε πολλόν χρόνον εἰσί τοι ἀντέχειν οἱ Ελληνες, ἀλλά σφεας διασκεδάς, κατά πόλις δὲ εκαστοι φεύξονται. οὖτε γὰρ σῖτος πάρα σφι ἐν τῆ νήσῳ ταύτη, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, οὖτε αὐτοὺς οἰκός, ἢν σὺ ἐπὶ τὴν Πελοπόν-10 νησον έλαύνης τὸν πεζὸν στρατόν, ἀτρεμιείν τοὺς ἐκεί-

- 4. ἀποδεξαμένη: Dial. § 1. ii. 2. - δέ: cp. 7. 141. 23, and ὧ ξεῖνε 'Αθηναῖε, ἡ δ' ἡμετέρη κτέ. 1. 32. 2. - ἐοῦσαν: Artemisia implies that the rest had not given their real opinion; the contrast is suggested by δέ. Cp. 8. 137. 22, 8. 142. 3. - 5. τὰ τυγχάνω κτέ.: explanatory of γνώμην. - 6. καί τοι: without the Att. adversative force. - 9. πάντως: at all. - 10. ἀνακινδυ-

veveuv: run a risk. There is no idea of repetition in ἀνα-. Cp. 8. 100. 8.—13. ἀπήλλαξαν κτέ.: got their deserts. With ἀπήλλαξαν came off cp. ἀπαλλαγή 8. 39. 10.

β 3. ἢν μέν: the contrasted idea is in γ 1; there ἐπειχθῆς is followed by the more common infin.

—4. πρὸς γῆ: with μένων.—6. χωρήσει: will come, happen.—
10. οἰκός: Att. εἰκός.— 11. τοὺς

θεν αἰτῶν ἦκοντας, οὐδέ σφι μελήσει πρὸ τῶν ᾿Αθηνέων γ ναυμαχείν. ἡν δε αὐτίκα ἐπειχθης ναυμαχησαι, δειμαίνω μη ό ναυτικός στρατός κακωθείς τον πεζον προσεηλήσηται. πρὸς δέ, ὧ βασιλεῦ, καὶ τόδε ἐς θυμον βάλεο, ώς τοίσι μέν χρηστοίσι των ανθρώπων κακοὶ δοῦλοι φιλέουσι γίνεσθαι, τοῖσι δὲ κακοῖσι χρη-5 στοί. σοὶ δὲ ἐόντι ἀρίστω ἀνδρῶν πάντων κακοὶ δοῦλοί είσι, οι έν συμμάχων λόγω λέγονται είναι, εόντες Αίγύπτιοί τε καὶ Κύπριοι καὶ Κίλικες καὶ Πάμφυλοι, τῶν 69 ὄφελός έστι οὐδέν. ταῦτα λεγούσης πρὸς Μαρδόνιον, οσοι μεν ήσαν εύνοοι τη Αρτεμισίη, συμφορην έποιέοντο τούς λόγους ώς κακόν τι πεισομένης πρός βασιλέος, ότι οὐκ ἐᾶ ναυμαχίην ποιεῖσθαι · οἱ δὲ ἀγαιόμενοί τε καὶ φθονέο: τες αὐτῆ, ἄτε ἐν πρώτοισι τετιμημένης διὰς πάντων τῶν συμμάχων, ἐτέρποντο τῆ ἀνακρίσι ὡς ἀπολεομένης αὐτης. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνωμαι ἐς Ξέρξην, κάρτα τε ἦσθη τῆ γνώμη τῆ ᾿Αρτεμισίης, καὶ νομίζων ἔτι πρότερον σπουδαίην εἶναι τότε πολλῷ μαλλον αίνει. όμως δὲ τοίσι πλέοσι πείθεσθαι ἐκέλευε, 10

έκειθεν κτί.: limits αὐτούς above. On the position of αὐτῶν see Syn. 8. 12.

γ 5. τοίσι δὲ κακοίσι χρηστοί: inserted for the rhetorical effect of the antithesis. For other rhetorical devices in this speech cp. the questions and anaphora in α 9 f. Gnomic thoughts, like this, are much affected in early oratory.—
7. ἐόντες Αἰγύπτιοι: Ι mean the Egyptians.

69. 3. 65: cp. ll. 6, 12 and ατε l. 5. See S. 2086; HA. 977-8; B. 656; G. 1574-5. — πρό5: at the hands of. κακὸν πάσχειν has pass. force. — 4. ἐξ: more freq. opt. or impf. ind. GMT. 714, 715. — 5. τετιμημένης: gen. abs. instead of agreeing with αὐτŷ. — διά: cp. 8. 37. 13. — 6. ἀνακρίσι: opposition. Cp. τοὺς δὲ ἐπεὶ ἀνακρινομένους πρὸς ἐωυτούς (answering each other back) 9. 56. 2. — 9. ἔτι: cp. 8.

τάδε καταδόξας, πρὸς μὲν Εὐβοίη σφέας ἐθελοκακεῖν ώς οὐ παρεόντος αὐτοῦ, τότε δὲ αὐτὸς παρεσκεύαστο θεήσασθαι ναυμαχέοντας.

70 Ἐπεὶ δὲ παρήγγελλον ἀναπλεῖν, ἀνῆγον τὰς νέας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, καὶ παρεκρίθησαν διαταχθέντες κατ' ἡσυχίην. τότε μέν νυν οὐκ ἐξέχρησε σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιήσασθαι · νὺξ γὰρ ἐπεγένετο · οἱ δὲ παρεσκευάζοντο ἐς τὴν ὑστεραίην. τοὺς δὲ Ἑλληνας ς εἶχε δέος τε καὶ ἀρρωδίη, οὐκ ἤκιστα δὲ τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου · ἀρρώδεον δέ, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατήμενοι ὑπὲρ γῆς τῆς ᾿Αθηναίων ναυμαχεῖν μέλλοιεν, νικηθέντες τε ἐν νήσω ἀπολαμφθέντες πολιορκήσονται, ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν ἀφύλακτον · τῶν δὲ 10 βαρβάρων ὁ πεζὸς ὑπὸ τὴν παρεοῦσαν νύκτα ἐπορεύετο 71 ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον · καίτοι τὰ δυνατὰ πάντα ἐμεμηνώντος ἔκος κατ' ἔπειρον μὰ ἀπβάλονεν οἱ βάρβαρον

71 έπι τήν 11ελοποννησον· καιτοι τα δυνατά παντα έμεμηχάνητο ὄκως κατ' ήπειρον μη ἐσβάλοιεν οἱ βάρβαροι. ὡς γὰρ ἐπύθοντο τάχιστα Πελοπωννήσιοι τοὺς ἀμφὶ Λεωνίδην ἐν Θερμοπύλησι τετελευτηκέναι, συνδραμόντες ἐκ τῶν πολίων ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἴζοντο, καὶ σφις

62. 8. — 12. $\tau \delta \tau \epsilon \delta \epsilon$: not parallel in construction to the $\mu \epsilon \nu$ -clause.

THE PERSIAN FLEET PUTS OUT FOR SALAMIS. THE DISMAY OF THE PELOPONNESIANS (CC. 70-71)

70. 4. of δί: cp. 8. 40. 10. — 9. μθλοιεν: for the opt. in a causal clause, see S. 2242; HA. 925; B. 598; G. 1506. The parallel δέclause is left independent: they

feared because the barbarian had started on his march, while they (as they reflected) were going to be shut up, etc.—10. ἀπίντες: this expresses the result of ἀπολαμφθέντες πολιορκήσονται, while the being shut up is the result of the condit. νικηθέντες.—11. ὑπὸ τὴν παρεοθσαν νύκτα: see Syn. § 5. For the imperf. ἐπορεύετο with such a temporal phrase, see GS. 206.

71. I. kairoi: and yet. It is

έπην στρατηγός Κλεόμβροτος ὁ ᾿Αναξανδρίδεω, Λεωνίδεω δὲ ἀδελφεός. ἱζόμενοι δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ καὶ συγχώσαντες την Σκιρωνίδα όδόν, μετά τοῦτο ως σφι έδοξε βουλευομένοισι, οἰκοδόμεον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τείχος. ἄτε δὲ ἐουσέων μυριάδων πολλέων καὶ παντὸς 10 άνδρὸς ἐργαζομένου ήνετο τὸ ἔργον καὶ γὰρ λίθοι καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ φορμοὶ ψάμμου πλήρεις έσεφορέοντο, καὶ ἐλίνυον οὐδένα χρόνον οἱ βοηθή-72 σαντες έργαζόμενοι, οὖτε νυκτὸς οὖτε ἡμέρης. οἱ δὲ Βοηθήσαντες ές τὸν Ἰσθμὸν πανδημεὶ οιδε ήσαν Ἑλλήνων, Λακεδαιμόνιοί τε καὶ ᾿Αρκάδες πάντες καὶ Ἡλεῖοι καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Ἐπιδαύριοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Τροιζήνιοι καὶ Ερμιονείς. οῦτοι μὲν ήσαν οίς βοηθήσαντες καὶ ὑπεραρρωδέοντες τῆ Ελλάδι κινδυνευούση τοίσι δε άλλοισι Πελοποννησίοισι έμελε οὐδέν. 'Ολύμπια δὲ καὶ Κάρνεια παροιχώκει ήδη.

implied that the fear was ground-, less. — 6. Λεωνίδιω δέ: see 8. 23. 11. — 8. Σκιρωνίδα: for a considerable distance the road passed along a narrow ledge with a mountain wall on one side, and a descent of 600 or 700 feet on the other; it was therefore very easy to block it up. - 9. refxos: according to Diod. Sic. 11. 16 the wall ran "for forty stades from Lechaeum as far as Cenchreae." The remains are still to be seen. - II. hvero: was coming to a completion. - 12. ξύλα: for palisades.

THE PELOPONNESIAN STATES THAT
TOOK PART IN THE WORK.
THE ORIGIN OF THESE RACES
(CC. 72-73)

72. 3. 'Αρκάδες πάντες: Tegea and Orchomenus were the only Arcadian states present at Plataea (9. 28. 7, 13); at Thermopylae there were also some Mantineans and others (7. 202). — 6. 'Ελλάδι: for the dat. instead of the gen. cp. περιέδεισα ε. dat., and περὶ ἐωυτῷ δειμαίνοντα 3. 35. 16, 8. 74. 5.— 8. 'Ολύμπια κτί: these feasts had delayed the march of the full force

73 Οἰκεῖ δὲ τὴν Πελοπόννησον ἔθνεα ἔπτά. τούτων δὲ τὰ μὲν δύο αὐτόχθονα ἔόντα κατὰ χώρην ἴδρυται νῦν τῆ καὶ τὸ πάλαι οἴκεον, 'Αρκά ες τε καὶ Κυνούριοι εν δὲ ἔθνος τὸ 'Αχαιϊκὸν ἐκ μὲν Πελοποννήσου οὐκ ἔξεχώρησε, ἐκ μέντοι τῆς ἑωυτῶν, οἰκεῖ δὲ τὴν ἀλλο-5 τρίην. τὰ δὲ λοιπὰ ἔθνεα τῶν ἑπτὰ τέσσερα ἐπήλυδά ἐστι, Δωριεῖς τε καὶ Αἰτωλοὶ καὶ Δρύοπες καὶ Λήμνιοι. Δωριέων μὲν πολλαί τε καὶ δόκιμοι πόλιες, Αἰτωλῶν δὲ 'Ηλις μούνη, Δρυόπων δὲ 'Ερμιών τε καὶ 'Ασίνη ἡ πρὸς Καρδαμύλη τῆ Λακωνικῆ, Λημνίων δὲ Παρωρεῆται το πάντες. οἱ δὲ Κυνούριοι αὐτόχθονες ἐόντες δοκέουσι μοῦνοι εἶναι Ἰωνες, ἐκδεδωρίευνται δὲ ὑπό τε 'Αργείων ἀρχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου, ἐύντες 'Ορνεῆται καὶ περίοι-

to Thermopylae (7. 206). In this year the Olympic games were celebrated on Aug. 17-20, and the Karnean festival was concluded about the same time, so that work on the wall had been going on now for about a month.

73. 2. τὰ μὰν δύο: for the art. with a numeral which is part of a larger number, see S. 1125; HA. 664; G. 948. — κατὰ χώρην: cp. 8. 78. 4, 8. 108. 2. — 『δρυται... οἴκεον: the second verb is in the plur. on account of ᾿Αρκάδες τε καὶ Κυνούριοι. — 3. Κυνούριοι: their land lies between Laconia, Arcadia, and Argolis. — 5. τὴν ἀλλοτρίην: the land of another people. The art is used as in τὴν ἡμετέραν χώραν. In 1. 145 we are told that the

Achaeans drove out the Ionians. -6. τέσσερα: sc. ἐόντα; cp. 8. 122. 8. — 7. Δρύοπες: cp. 8. 43. 9. - Λήμνιοι: according to 4. 145 the original inhabitants of Lemnos were Minyans, who had been driven out by Pelasgians. - 10. Παρωρεήται: the inhabitants of Lepreon, Makistos, and other towns of Triphylia in Elis (4. 148). παρώρεια is properly a mountain side. — 12. ἐκδεδωρίευνται: pf. of ἐκδωριεύω (: Δωριεύς). Verbs in -ευω are not factitive, though βασιλεύω is so used in the Septuagint. The reading is uncertain. Translate: they have been made thorough Dorians both by the Argives, to whom they are subject, and by time. - 13. 'Opvenκοι. τούτων ὧν τῶν ἐπτὰ ἐθνέων αἰ λοιπαὶ πόλιες, πάρεξ τῶν κατέλεξα, ἐκ τοῦ μέσου κατέατο · εἰ δὲ ἐλευ-15 θέρως ἔξεστι εἰπεῖν, ἐκ τοῦ μέσου κατήμενοι ἐμήδιζον.

74 Οἱ μὲν δὴ ἐν τῷ Ἰσθμῷ τοιούτῷ πόνῷ συνέστασαν, ἄτε περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμῷ θέοντες καὶ τῆσι νηυσὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψεσθαι · οἱ δὲ ἐν Σαλαμῖνι ὅμως ταῦτα πυνθανόμενοι ἀρρώδεον, οὐκ οὖτω περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες ὡς περὶ τῆ Πελοποννήσῷ. τέως 5 μὲν δὴ αὐτῶν ἀνὴρ ἀνδρὶ παραστὰς σιγῆ λόγον ἐποιεῖτο, θῶμα ποιεόμενοι τὴν Εὐρυβιάδεω ἀβουλίην · τέλος δὲ ἐξερράγη ἐς τὸ μέσον. σύλλογός τε δὴ ἐγίνετο καὶ πολλὰ ἐλέγετο περὶ τῶν αὐτῶν, οἱ μὲν ὡς ἐς τὴν Πελοπόννησον χρεὸν εἴη ἀποπλεῖν καὶ περὶ ἐκείνης κινδυ-το νεύειν, μηδὲ πρὸ χώρης δοριαλώτου μένοντας μάχεσθαι, ᾿Αθηναῖοι δὲ καὶ Αἰγινῆται καὶ Μεγαρεῖς αὐτοῦ μένον-

ται: the name meant among the Argives the same as περίοικοι among the Lacedaemonians. It was derived from a town 'Ορνεαί, northwest of Argos, the early inhabitants of which had been subdued and deprived of civil rights.

— 15. ἐκ τοῦ μέσου κατέατο: cp. 8. 22. Q. Att. καθῆντο.

THE GREEKS AGAIN DISCUSS A RETREAT FROM SALAMIS. THE DEVICE OF THEMISTOCLES TO PREVENT THIS CAUSES FURTHER MOVEMENTS OF THE PERSIANS. THE FULFILLMENT OF AN ORACLE (CC. 74-77)

74. I. συνέστασαν: were strug-

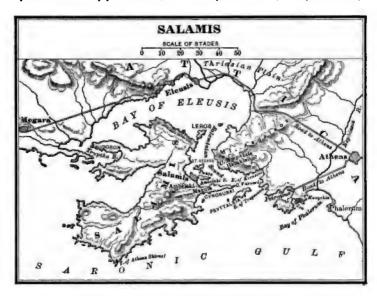
gling with; plupf. Cp. 7. 170. 9. — 2. περί τοῦ παντός κτέ : running a race with their all at stake. - 3. Wλάμψεσθαι: shine, distinguish themselves. - 4. Tavta: that the wall was being built. — ἀρρώδιον: the narrative is taken up from 70. 7. - περί: Syn. § 5. - σφίσι αὐτοίσι: Syn. § 10. 2. - 7. θώμα ποιεόμενοι: c. gen. 7. 99. 2. θαυμάζω also has the double constr. -8. Efeppáyn: impers.; there was an open outbreak of the dissatisfaction. - 9. περί των αὐτων: the same things as had been discussed before. — οἱ μέν: as if πολλὰ έλεγον preceded. - 10. περί έκείνης: cp. l. 5. — 12. 'Αθηναίοι κτέ, : 75 τας αμύνεσθαι. ενθαθτα Θεμιστοκλέης ώς έσσοθτο τη γνώμη ύπὸ τῶν Πελοποννησίων, λαθὼν ἐξέρχεται ἐκ τοῦ συνεδρίου, έξελθων δὲ πέμπει ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ Μήδων ἄνδρα πλοίω, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρεόν, τώ ούνομα μεν ήν Σίκινος, οἰκέτης δε καὶ παιδαγωγός ήν 5 τῶν Θεμιστοκλέος παίδων τον δη ὖστερον τούτων τῶν πρηγμάτων Θεμιστοκλέης Θεσπιέα τε ἐποίησε, ώς ἐπεδέκοντο οἱ Θεσπιεῖς πολιήτας, καὶ χρήμασι ὅλβιον. δς τότε πλοίω ἀπικόμενος ἔλεγε πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν Βαρβάρων τάδε · Επεμψέ με στρατηγός ὁ Αθηναίων το λάθρη τῶν ἄλλων Ἑλλήνων (τυγχάνει γὰρ φρονέων τὰ βασιλέος καὶ βουλόμενος μᾶλλον τὰ ὑμέτερα κατύπερθε γίνεσθαι ή τὰ τῶν Ἑλλήνων πρήγματα) φράσοντα ὅτι οί Ελληνες δρησμον βουλεύονται καταρρωδηκότες, καὶ νῦν παρέχει κάλλιστον ὑμέας ἔργον ἀπάντων ἐξεργά-15 σασθαι, ην μη περιίδητε διαδράντας αὐτούς. γαρ αλλήλοισι όμοφρονέουσι ουτ' έτι αντιστήσονται ύμιν, πρός έωντούς τε σφέας όψεσθε ναυμαχέοντας

because their homes would be at the mercy of the enemy if the fleet withdrew to the Isthmus. Cp. Αλγινήται δὲ καὶ Μεγαρεῖς τὸ δεξιὸν κέρας ἀνεπλήρουν · οὖτοι γὰρ ἐδόκουν εἶναι ναυτικώτατοι μετὰ τοὺς ᾿Αθηναίους καὶ μάλιστα φιλοτιμήσεσθαι διὰ τὸ μόνους τῶν Ἑλλήνων μηδεμίαν ἔχειν καταφυγὴν, εἴ τι συμβαίη πταῖσμα κατὰ τὴν συμμαχίαν Diod. Sic. II. 18. 2.

75. 1. δσσοθτο τῆ γνώμη: cp. γνώμησι νικᾶν 3. 82. 13. — 2. λαθὰν ξέρχεται: GMT. 893.— 7. δποίησε:

had him made. — ἐπεδίκοντο: the Thespians lost 700 hoplites at Thermopylae (7. 202, 222). Only 1800 citizens were left at the time of the battle of Plataea (9. 30). — 9. τότε: in contrast to υστερον l.7.—15. παρίχει: it is possible; c. dat. 8.8.8, 8. 30. 7.—16. περιίδητε διαδράντας: permit their escape. The aor. partic. denotes the simple occurrence of the act. GMT. 148. Cp. 7. 168. 6 for pres. partic., 7. 16. a 6 for pres. infin. with περιοράν. GMT. 903. 6.—18. διαντούς: = ἀλ·

76 τοὺς τὰ ὑμέτερα φρονέοντας καὶ τοὺς μή. ὁ μὲν ταῦτά σφι σημήνας ἐκποδὼν ἀπαλλάσσετο · τοῖσι δὲ ὡς πιστὰ ἐγίνετο τὰ ἀγγελθέντα, τοῦτο μὲν ἐς τὴν νησῖδα τὴν

[Ψυττάλειαν] μεταξὺ Σαλαμινός τε κειμένην καὶ τῆς ἡπείρου πολλοὺς τῶν Περσέων ἀπεβίβασαν · τοῦτο δέ, 5 ἐπειδὴ ἐγίνοντο μέται νύκτες, ἀνῆγον μὲν τὸ ἀπ' ἐσπέρης κέρας κυκλούμενοι πρὸς τὴν Σαλαμινα, ἀνῆγον δὲ οἱ ἀμφὶ τὴν Κέον τε καὶ τὴν Κυνόσουραν τεταγμένοι,

λήλους. — 19. τοὺς . . . φρονέοντας: explaining σφέας.

76. 5. πολλούς: the noblest of the Persians, according to Aesch. Persae 441 ff. — 6. μέσαι νύκτες: Aeschylus makes the messenger

reach the Persians before sundown, and the movements take place when darkness has come (Persae 377).—7. κέρας: subject of ἀνῆγον.—κυκλούμανοι: in an encircling movement.—8. Κυνό-

5

κατείχόν τε μέχρι Μουνυχίης πάντα τὸν πορθμὸν τῆσι νηυσί. τῶνδε εἴνεκα ἀνῆγον τὰς νέας, ἴνα δὴ τοῖσι το Ἑλλησι μηδὲ φυγεῖν ἐξῆ, ἀλλ' ἀπολαμφθέντες ἐν τῆ Σαλαμῖνι δοῖεν τίσιν τῶν ἐπ' ᾿Αρτεμισίῳ ἀγωνισμάτων. ἐς δὲ τὴν νησῖδα τὴν Ψυττάλειαν καλεομένην ἀπεβίβα ζον τῶν Περσέων τῶνδε εἴνεκα, ὡς ἐπεὰν γίνηται ναυμα χίη, ἐνθαῦτα μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ 15 τῶν ναυηγίων (ἐν γὰρ δὴ πόρῳ [τῆς] ναυμαχίης τῆς μελλούσης ἔσεσθαι ἔκειτο ἡ νῆσος), ἴνα τοὺς μὲν περι ποιέωσι, τοὺς δὲ διαφθείρωσι. ἐποίεον δὲ σιγῆ ταῦτα, ὡς μὴ πυνθανοίατο οἱ ἐναντίοι. οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες παραρτέοντο.

77 Χρησμοίσι δε οὐκ ἔχω ἀντιλέγειν ὡς οὐκ εἰσὶ ἀληθεῖς, οὐ βουλόμενος ἐναργέως λέγοντας πειρᾶσθαι καταβάλλειν, ἐς τοιάδε ῥήματα ἐσβλέψας.

'Αλλ' ὅταν 'Αρτέμιδος χρυσαόρου ἱερὸν ἀκτὴν νηυσὶ γεφυρώσωσι καὶ εἰναλίην Κυνόσουραν, ἐλπίδι μαινομένη λιπαρὰς πέρσαντες 'Αθήνας, δῖα Δίκη σβέσσει κρατερὸν Κόρον, 'Υβριος υἱόν,

roupan: supposed to be the long point of Salamis stretching eastward toward Psyttaleia. There was a Cynosura at Marathon. Keos is not known.—15. Κουσομένων: cp. 8. 49. 12.—16. πόρω: if the Greeks attempted to escape as reported, the island would be in the center of the fight. πόροs is either a way of passing, as the ford of a river, or a strait. Here it may be either the place over

which the battle was to rage backward and forward, or the *strait* (picturesquely viewed) between the two lines of ships.

77. 3. βήματα: Mss. πρήγματα. — 4. 'Αρτέμιδος . . . ἀκτήν: the peninsula of Munychia. — 5. γεφυρώσωσι: usually with accus. of place bridged, here of the points connected. — 7. νίον: cp. υβριν κόρου ματέρα Pindar, Ol. 13. 10; but τίκτε κόρος υβριν Solon, Fr. 8;

δεινον μαιμώοντα, δοκεῦντ' ἀνὰ πάντα πιθέσθαι. Χαλκὸς γὰρ χαλκῷ συμμίξεται, αἴματι δ' Ἄρης πόντον φοινίξει. τότ' ἐλεύθερον Ἑλλάδος ἡμαρ εὐρύοπα Κρονίδης ἐπάγει καὶ πότνια Νίκη.

10

ές τοιαθτα μέν καὶ οὖτω ἐναργέως λέγοντι Βάκιδι ἀντιλογίας χρησμῶν πέρι οὖτε αὐτὸς λέγειν τολμῶ οὖτε παρ' ἄλλων ἐνδέκομαι.

78 Τῶν δὲ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγῶν ἐγίνετο ἀθισμὸς λόγων πολλός. ἤδεσαν δὲ οὔκω ὅτι σφέας περιεκυκλοῦντο τῆσι νηυσὶ οἱ βάρβαροι, ἀλλ' ἄσπερ τῆς ἡμέρης ἄρων αὐτοὺς τεταγμένους, ἐδόκεον κατὰ χώρην το εἶναι. συνεστηκότων δὲ τῶν στρατηγῶν ἐξ Λἰγίνης διέβη ᾿Αριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ ᾿Αθηναῖος μέν,

Theognis 153. — 8. midiodai: the reading is corrupt. — 12. 4s тога 0та кमं : the passage is difficult. Does τοιαῦτα refer to the verses or to events (? πρήγματα or βήματα in 1. 3)? Does is τοιαῦτα belong with λέγειν (ср. 9. 43. 3, 4, 11; 7. 130. 13) or should we insert $l\sigma βλίψας$ from l. 3 (cp. Stein)? Is Βάκιδι a dat. of interest (cp. ποιήσαντι Φρυνίχφ δράμα ές δάκρυα έπεσε τὸ θ΄ητρον 6. 21. 10) or does it depend upon artilogías? Should we retain avridoying, and, if so, does it depend upon $\pi\epsilon\rho$, or upon οὐδίν (Stein) to be supplied as the object of λέγειν? ἀντιλογίας would give a common object for λέγειν and evdéroual; the latter, indeed, might take an infin. λέγειν, but παρ'

άλλων suggests that a substantive should be the object, possibly τὸ λέγειν περί (Abicht). Translate, when Bacis speaks with reference to such matters and so clearly I do not myself dare to utter arguments against oracles (cp. χρησμοῦσι ἀντιλίγειν, l. 1), nor do I permit them to others (accept them from others). This whole chapter is bracketed by Krüger, Gomperz, and Kallenberg.

78. 2. περιεκυκλοθντο: for pres. of the direct form.

79. I. συνεστηκότων: being at strife. Cp. 8. 27. 23. — 2. 'Aριστεί-δηε: Aristides had been banished in 482 B.C., but on account of the Persian invasion a general pardon of those in exile had been

έξωστρακισμένος δε ύπο του δήμου, τον έγω νενόμικα, πυνθανόμενος αὐτοῦ τὸν τρόπον, ἄριστον ἄνδρα γενέσθαι έν Αθήνησι καὶ δικαιότατον. οῦτος ώνηρ στὰς 5 έπὶ τὸ συνέδριον έξεκαλείτο Θεμιστοκλέα, ἐόντα μὲν έωυτῷ οὐ φίλον, ἐχθρὸν δὲ τὰ μάλιστα · ὑπὸ δὲ μεγάθεος τῶν παρεόντων κακῶν λήθην ἐκείνων ποιεόμενος έξεκαλείτο, θέλων αὐτῷ συμμίξαι. προακηκόει δὲ ὅτι σπεύδοιεν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς 10 τὸν Ἰσθμόν. ὡς δὲ ἐξῆλθέ οἱ Θεμιστοκλέης, ἔλεγε 'Αριστείδης τάδε · 'Ημέας στασιάζειν χρεόν έστι έν τε τῷ ἄλλφ καιρῷ καὶ δὴ καὶ ἐν τῷδε περὶ τοῦ ὁκότερος ήμέων πλέω άγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται. λέγω δέ τοι ὅτι ἴσον ἐστὶ πολλά τε καὶ ὀλίγα λέγειν περὶις ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν Πελοποννησίοισι. ἐγὼ γὰρ αὐτόπτης τοι λέγω γενόμενος ὅτι νῦν οὐδ' ἡν θέλωσι Κορίνθιοί τε καὶ αὐτὸς Εὐρυβιάδης οἶοί τε ἔσονται έκπλωσαι · περιεχόμεθα γὰρ ὑπὸ των πολεμίων κύκλω.

voted (Plut. Them. 11). Plutarch, Arist. 8, says that the vote was passed while Xerxes was marching through Thessaly and Boeotia; and, unless the Athenians were continuing their civil government at Salamis, it is clear that it must have been at least three weeks before the battle (cp. 8. 52). Hdt. does not expressly state that Aristides is just returning from exile, though προακηκόει in 1 9 would imply that he was ignorant of conditions at Salamis. In chap. 95 he takes charge of the

land forces of the Athenians.—
3. νενόμικα: I have come to the conclusion. Cp. 7. 153. 20.—
5. στὰς ἐπί: cp. καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας 3. 46. 2. See Syn. § 5.—8. ἐκείνων: the evils implied in ἐχθρόν.—9. συμμίξαι: intrans. Cp. 8. 58. 4.—13. τοῦ: this belongs to the whole clause that follows.—19. περιεχόμεθα: we are not told by what way A. came (though cp. 8. 81. 2). He might have passed in south of Psyttaleia without seeing that there was a blockade on the west also.

80 άλλ' έσελθών σφι ταῦτα σήμηνον. ὁ δ' ἀμείβετο τοισίδε · Κάρτα τε χρηστὰ διακελεύεαι καὶ εὖ ήγγειλας · τὰ γὰρ ἐγὰς ἐδεόμην γενέσθαι, αὐτὸς αὐτόπτης γενόμενος ηκεις. ἴσθι γὰρ ἐξ ἐμέο τὰ ποιεόμενα ὑπὸ Μήδων. ἔδει γάρ, ὅτε οὐκ ἐκόντες ἤθελον ἐς μάχην 5 κατίστασθαι οἱ Ελληνες, ἀέκοντας παραστήσασθαι. σὺ δὲ ἐπεί περ ἤκεις χρηστὰ ἀπαγγέλλων, αὐτός σφι άγγειλον. ἡν γὰρ ἐγὼ αὐτὰ λέγω, δόξω πλάσας λέγειν καὶ οὐ πείτω ώς οὐ ποιεόντων τῶν βαρβάρων ταῦτα. άλλά σφι σήμηνον αὐτὸς παρελθών ώς ἔχει. ἐπεὰν δὲ 10 σημήνης, ην μέν πείθωνται, [ταῦτα δὴ τὰ κάλλιστα,] ην δε αὐτοῖσι μη πιστά γένηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται. ου γαρ έτι διαδρήσονται, εί περ περιεχόμεθα πανταχό-81 θεν, ώς σὺ λέγεις. ταῦτα ἔλεγε παρελθών ὁ Αριστείδης, φάμενος έξ Αίγίνης τε ηκειν καὶ μόγις ἐκπλῶσαι λαθών τοὺς ἐπορμέοντας περιέχε τθαι γάρ πᾶν τὸ στρατόπεδον τὸ Ἑλληνικὸν ὑπὸ τῶν νεῶν τῶν Ξέρξεω. παραρτείσθαί τε συνεβούλευε ώς αλεξησομένους. καὶ 5 ό μεν ταθτα είπας μετεστήκει, των δε αθτις εγίνετο λόγων αμφισβασίη · οί γαρ πλέονες των στρατηγών 82 οὐκ ἐπείθοντο τὰ ἐσαγγελθέντα. ἀπιστεόντων δὲ τούτων ήκε τριήρης ανδρών Τηνίων αὐτομολέουσα, τής

80. 2. χρηστά: referring to 79. 12. — 3. γάρ: explaining εὖ. The antecedent of the relative clause depends upon αὖτόπτης. — 4. ἐξ ἐμίο: sc. ὄντα or ποιεόμενα. Cp. 8. 8. 19. — 5. ἐκόντες ἡθελον: they would not of their own free will. — 6. ἀἰκοντας παραστήσασθαι:

to compel their presence. — 9. ws od κτά.: because in their opinion the Barbarians are not doing this. — 11. ταθτα...κάλλιστα: cp. 8. 62. 3.—13. οὐ γὰρ ἔτι: for they will not go on with their retreat.

81. 2. ἐκπλώσαι λαθών: for the more common ἔλα θ ε ἐκπλώσας.

ήρχε ἀνὴρ Παναίτιος ὁ Σωσιμένεος, ἢ περ δὴ ἔφερε τὴν ἀληθείην πᾶσαν. διὰ δὲ τοῦτο τὸ ἔργον ἐνεγράφησαν Τήνιοι ἐν Δελφοῖσι ἐς τὸν τρίποδα ἐν τοῖσι τὸν 5 βάρβαρον κατελοῦσι. σὺν δὲ ὧν ταύτη τἢ νηὶ τἢ αὐτομολησάση ἐς Σαλαμῖνα καὶ τἢ πρότερον ἐπ' ᾿Αρτεμίσιον τἢ Λημνίη ἐξεπληροῦτο τὸ ναυτικὸν τοῖσι Ελλησι ἐς τὰς ὀγδώκοντα καὶ τριηκοσίας νέας · δύο γὰρ δὴ νεῶν τότε κατέδει ἐς τὸν ἀριθμόν.

82. 3. avho: this is unusual in prose without additional defining words. Cp. 8. 46. 14. — 5. τρίποδα: according to 9.81 one tenth of the spoils taken in the battle of Plataea was dedicated at Delphi in the form of a golden tripod standing upon three bronze serpents, so intertwined that Hdt. in 9.81.4 speaks of the τρικάρηνος ὄφις. This monument was taken to Constantinople by Constantine, and is still preserved. Upon the column Pausanias, the Greek general at Plataea, had the arrogance to inscribe the following distich: Ελλήνων άρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ώλεσε Μήδων, | Παυσανίας Φοίβφ $\mu\nu\hat{\eta}\mu$ $\dot{a}\nu\dot{\epsilon}\theta\eta\kappa\epsilon$ $\tau\dot{o}\delta\epsilon$. "This distich the Lacedaemonians at once removed from the tripod, and inscribed the names of all the states which had united in overthrowing the barbarian, and made the dedication" (Thuc. 1. 132. 2). The inscription contains all the names of the states mentioned by Hdt.

as present at the battles of Thermopylae, Artemisium, Salamis, and Plataea, except the Locrians (7. 203. 2, 8. 1. 11), Seriphians (8. 46. 18), Crotoniats (8. 47. 5), Lemnians (8. 82. 8), Paleans (9. 28. 23), Phocians (7. 203. 2), and Mantineans (7. 202. 3). From another tenth of the Plataean spoils there was dedicated at Olympia a bronze Zeus (9. 81. 6) upon the base of which the Greek states were also inscribed (Paus. 5. 23). The names are the same as on the Delphian column except for the omission of the Thespians, Eretrians, Leucadians, and Siphnians. -8. Anuvin: see 8. 11. 14. -9. Tás: the 380 suggested by the 378 of 8. 48. 6. — 10. τότε: this refers to the time when the 378 ships were counted on gathering at Salamis (8. 42-48). As a matter of fact the Lemnian ship was then present, having deserted at Artemisium. - κατέδει: subject τὸ ναυτικόν.

Τοίσι δὲ Ελλησι ὡς πιστὰ δὴ τὰ λεγόμενα ἢν τῶν Τηνίων ῥήματα, παρεσκευάζοντο ὡς ναυμαχήσοντες. ἢώς τε δὴ διέφαινε καὶ οἱ σύλλογον τῶν ἐπιβατέων ποιησάμενοι, προηγόρευε εὖ ἔχοντα μὲν ἐκ πάντων Θεμιστοκλέης. τὰ δὲ ἔπεα ἢν πάντα ⟨τὰ⟩ κρέσσω τοῖσι 5 ἤσσοσι ἀντιτιθέμενα, ὅσα δὴ ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται · παραινέσας δὲ τούτων τὰ κρέσσω αἰρεῖσθαι καὶ καταπλέξας τὴν ῥῆσιν, ἐσβαίνειν ἐκέλευε ἐς τὰς νέας. καὶ οὖτοι μὲν δὴ ἐσέβαινον, καὶ ἡκε ἡ ἀπ' Αἰγίνης τριήρης, ἡ κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀπεδήμησε. 10 84 ἐνθαῦτα ἀνῆγον τὰς νέας ἀπάσας οἱ Ἑλληνες. ἀναγομένοισι δέ σφι αὐτίκα ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι Ἑλληνες [ἐπὶ] πρύμνην ἀνεκρούοντο καὶ ὥκελλον τὰς νέας, 'Αμεινίης δὲ Παλληνεὺς ἀνὴρ 'Αθη-

THE GREEKS PREPARE TO FIGHT.

THE BATTLE OF SALAMIS (CC. 83-95), WITH DETAILS ABOUT ARTEMISIA (CC. 87-88), THE PHOENICIANS AND IONIANS (C. 90), THE AEGINETANS AND ATHENIANS (CC. 91-93), THE CORINTHIANS (C. 94), AND ARISTIDES (C. 95)

83. I. τῶν Τηνίων: cp. τὸν πάντα ᾿Αστυάγεος ῥηθέντα λόγον I. 109. 4. — 3. τε δη . . . καί: Syn. § 30. 2. c. — ἐπιβατέων: the fighting men, not the crews. — 4. προηγόρεω: the preceding οι is left without a verb, the rest being forgotten on account of the prominence given to Themistocles.

- εδ ξχοντα: with ἐκ πάντων = best of all. — 7. καταστάσι: condition. The "contrasts" in man's condition would include freedom and slavery, in his nature, courage and cowardice. — 8. καταπλίξαι: like our winding up. — 9. ἦκε: the blockade was thus passed twice from the outside. — 10. Αλακίδαι: see 8. 64. 9.

84. 3. πρύμνην άνεκρούοντο: backed water. Below in line 14 and in Ar. Wasps 399 without ἐπί. Aeschylus says nothing of this hesitation.—4. 'Αμεινίης: said by Diodorus Siculus (11. 27) and others to be a brother of the poet Aeschylus, who belonged, however, to the Eleusinian deme. Plu-

ναίος έξαναχθεὶς νηὶ ἐμβάλλει. συμπλεκείσης δὲ τῆςς νεὸς καὶ οὐ δυναμένων ἀπαλλαγῆναι, οὖτω δὴ οἱ ἄλλοι ᾿Αμεινίη βοηθέοντες συνέμισγον. ᾿Αθηναίοι μὲν οὖτω λέγουσι τῆς ναυμαχίης γενέσθαι τὴν ἀρχήν, Αἰγινῆται δὲ τὴν κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀποδημήσασαν ἐς Αἰγιναν, ταύτην είναι τὴν ἄρξασαν. λέγεται δὲ καὶ τάδε, ὡς 10 φάσμα σφι γυναικὸς ἐφάνη, φανείσαν δὲ διακελεύσασθαι ὧστε καὶ ἄπαν ἀκρῦσαι τὸ τῶν Ἑλλήνων στρατόπεδον, ὀνειδίσασαν πρότερον τάδε· Ἦ δαιμόνιοι, μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούσεσθε;

85 Κατὰ μὲν δὴ ᾿Αθηναίους ἐτετάχατο Φοίνικες (οὖτοι γὰρ εἶχον τὸ πρὸς Ἐλευσῖνός τε καὶ ἑσπέρης κέρας), κατὰ δὲ Λακεδαιμονίους Ἰωνες · οὖτοι δ' εἶχον τὸ πρὸς τὴν ἢῶ τε καὶ τὸν Πειραιέα. ἐθελοκάκεον μέντοι αὐτῶν κατὰ τὰς Θεμιστοκλέος ἐντολὰς ὀλίγοι, οἱ δὲ πλέονες 5 οὖ. ἔχω μέν νυν συχνῶν οὐνόματα τριηράρχων καταλέξαι τῶν νέας Ἑλληνίδας ἐλόντων, χρήσομαι δὲ αὐτοῖσι οὐδὲν πλὴν Θεομήστορός τε τοῦ ᾿Ανδροδάμαντος καὶ Φυλάκου τοῦ Ἱστιαίου, Σαμίων ἀμφοτέρων. τοῦδε δὲ

tarch, Them. 14, mentions an Ameinias "the Decelean" in connection with the battle.—8. ἀρχήν: cp. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβ' Aesch. Pers. 409. The Phoenicians were opposed to the Athenians (85. 1); consequently the evidence of Aeschylus is in favor of the Athenian story. Simonides, Fr. 139, says Democritus of Naxos (8. 43. 13) was the

third to begin.—II. φανέσαν: the constr. changes from ώς to acc. and infin.— I4. κόσου: Dial. § 2. I.

85. 3. Λακεδαιμονίους: these, with their sixteen ships, would be but a small part of the right wing. Diodorus (11. 18. 2) places the Aeginetans and Megarians on the right. Cp. 8. 91. 2.—9. Σαμίων: the author's stay in Samos would give him a particular interest in these men.

είνεκα μέμνημαι τούτων μούνων, ότι Θεομήστωρ μέν 10 διὰ τοῦτο τὸ ἔργον Σάμου ἐτυράννευσε καταστησάντων των Περσέων, Φύλακος δε εὐεργέτης βασιλέος ἀνεγράφη καὶ χώρη ἐδωρήθη πολλης. οἱ δ' εὐεργέται Β6 βασιλέος οροσάγγαι καλέονται Περσιστί. περί μέν νυν τούτους οὖτω εἶχε· τὸ δὲ πληθος τῶν νεῶν ἐν τῆ Σαλαμινι ἐκεραίζετο, αί μὲν ὑπ' ᾿Αθηναίων διαφθειρόμεναι, αἱ δὲ ὑπ' Αἰγωητέων. ἄτε γὰρ τῶν μὲν Έλλήνων σὺν κόσμω ναυμαχεόντων (καὶ) κατὰ τάξιν, 5 τῶν δὲ βαρβάρων οὖτε τεταγμένων ἔτι οὖτε σὺν νόω ποιεόντων οὐδέν, ἔμελλε τοιοῦτό σφι συνοίσεσθαι οδόν περ ἀπέβη. καίτοι ἦσάν γε καὶ ἐγένοντο ταύτην τὴν ήμέρην μακρώ αμείνονες αὐτοὶ έωυτών ή προς Εὐβοίη, πας τις προθυμεόμενος και δειμαίνων Ξέρξην, εδόκει 10 Βη τε έκασ: ος έωυτον θεήσασθαι βασιλέα. κατά μέν δή τους άλλους οὐκ έχω [μετεξετέρους] εἰπεῖν ἀτρεκέως ὡς **ἔκαστοι** τῶν βαρβάρων ἡ τῶν Ἑλλήνων ἠγωνίζοντο · κατά δε 'Αρτεμισίην τάδε εγένετο, απ' ων εὐδοκίμησε μαλλον έτι παρά βασιλεί. ἐπειδή γάρ ἐς θόρυβον 5 πολλον ἀπίκετο τὰ βασιλέος πρήγματα, ἐν τούτφ τῷ καιρφ ή νηθς ή 'Αρτεμισίης έδιώκετο ύπο νεος 'Αττικής .

86. 5. σὖν κόσμφ: this corresponds to σὖν νόφ, and κατὰ τάξιν to τεταγμένων; chiastic arrangement.—7. ἔμαλλε: was bound to.
—9. αὖτοὶ ἐωντῶν: the phrase is logically unnecessary since ἢ πρὸς Εὖβοίη follows. It serves to strengthen the comparative. Cp. 2. 25. 23.—11. ἐωντόν: obj. of θεήσασθαι. For the aor. infin. cp.

8. 100. 10 and ὁ δὲ πᾶν μᾶλλον δοκέων κείνην αἰτῆσαι 9. 109. 9. Here the pres. infin. would suit the context. See Syn. § 15. 4. c.

87. 3. **ξκαστοι**: the plur. generally in reference to each of several groups, yet here in contrast with an individual, Artemisia. — 7. νεὸς 'Αττικής: that of Ameinias (8. 84. 4). Cp. 8. 93. 5. —

καὶ ἡ οὐκ ἔχουσα διαφυγείν, ἔμπροσθε γὰρ αὐτῆς ήσαν ἄλλαι νέες φίλιαι, ή δε αὐτής πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα ἐτύγχανε ἐοῦσα, ἔδοξέ οἱ τόδε ποιῆσαι, τὸ καὶ 10 συνήνεικε ποιησάση · διωκομένη γὰρ ὑπὸ τῆς 'Αττικῆς φέρουσα ἐνέβαλε νηὶ φιλίη ἀνδρῶν τε Καλυνδέων καὶ αὐτοῦ ἐπιπλέοντος τοῦ Καλυνδέων βασιλέος Δαμασιθύμου. εί μεν καί τι νείκος πρός αὐτὸν έγεγόνει ἔτι περί Έλλήσποντον ἐόντων, οὐ μέντοι ἔχω γε εἰπεῖν, οὖτε εἰ 15 έκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε, οὖτε εἰ συνεκύρησε ἡ τῶν Καλυνδέων κατά τύχην παραπεσούσα νηύς. ώς δε ένέ βαλέ τε καὶ κατέδυσε, εὐτυχίη χρησαμένη διπλα έωυτην άγαθὰ ἐργάσατο· ὅ τε γὰρ τῆς ᾿Αττικῆς νεὸς τριήραρχος ώς είδε μιν εμβάλλουσαν νηὶ ἀνδρῶν βαρβά-20 ρων, νομίσας την νέα την Αρτεμισίης ή Ελληνίδα είναι ή αὐτομολεῖν ἐκ τῶν βαρβάρων καὶ αὐτοῖσι ἀμύνειν, ἀπο-88 στρέψας πρὸς ἄλλας έτράπετο. τοῦτο μὲν τοιοῦτο αὐτη

8. καὶ ή: Artemisia. See Syn. § 8. 2. The construction changes to ἔδοξέ οἱ in l. 10. — 9. πρὸς τῶν πολεμίων μάλιστα: nearest the enemy. Cp. πρὸς ἐσπέρης μᾶλλον 4. 48. 12, and 8. 120. 8; in 9.68. 6 πρὸς τῶν πολεμίων ἄγχιστα ἐοῦσα. — Ι Ι. συνhverke: turned out well. Cp. 9. 37. 27. In 8. 88. 11 and 7. 8. a 7 the kind of result is indicated by an additional phrase. - γάρ: explanatory of τόδε. Cp. l. 5. - 12. 64powera: rushing on. Cp. 8. 91. 7, Q. 102. 13. — ἀνδρών τε κτέ.: the two phrases descriptive of vní are joined by τε . . . καί, though in different syntactical constructions, the second being a gen. abs. Cp. πυραμίς λίθου τε ξεστοῦ καὶ ζώων έγγεγλυμένων 2. 124. 18. - 14. εί μέν και κτέ: now even if there was a quarrel . . . yet I really can not say whether. - 16. ourεκύρησε: this, with κατά τύχην and παραπεσούσα, emphasizes the idea of chance. - 19. Te: the corresponding καί clause is lacking. At the beginning of the next chapter τοῦτο μέν repeats the first good fortune and the second is introduced by $\tau \circ \hat{v} \tau \circ \delta \hat{i} - 22$. a $\hat{v} \tau \circ \hat{v} \tau \circ \hat{v} \tau \circ \hat{v} = 22$. the Greeks.

συνήνεικε γενέσθαι διαφυγείν τε καὶ μὴ ἀπολέσθαι, τοῦτο δὲ συνέβη ὧστε κακὸν ἐργασαμένην ἀπὸ τούτων αὐτὴν μάλιστα εὐδοκιμησαι παρά Εέρξη. λέγεται γὰρ βασιλέα θηεόμενον μαθείν την νέα έμβαλούσαν, καὶ δή 5 τινα είπειν των παρεόντων · Δέσποτα, δράς 'Αρτεμισίην ώς εὖ ἀγωνίζεται καὶ νέα τῶν πολεμίων κατέδυσε; καὶ τον έπειρέσθαι εί άληθέως έστι 'Αρτεμισίης το έργον, καὶ τοὺς φάναι, σαφέως τὸ ἐπίσημον τῆς νεὸς ἐπισταμένους · την δε διαφθαρείσαν ηπιστέατο είναι πολε-10 μίην. τά τε γὰρ ἄλλα, ώς εἴρηται, αὐτῆ συνήνεικε ές εὐτυχίην γενόμενα καὶ τὸ τῶν ἐκ τῆς Καλυνδικῆς νεὸς μηδένα ἀποσωθέντα κατήγορον γενέσθαι. Ξέρξην δὲ είπειν λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα. Οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασί μοι γυναίκες, αί δε γυναίκες άνδρες. ταῦτα 15 89 μεν Εέρξην φασί είπειν. Εν δε τώ πόνω τούτω από μεν έθανε ὁ στρατηγὸς Αριαβίγνης ὁ Δαρείου, Ξέρξεω έων άδελφεός, άπο δε άλλοι πολλοί τε καὶ όνομαστοὶ Περσέων καὶ Μήδων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, ὀλίγοι δέ τινες καὶ Ελλήνων . ἄτε γὰρ νείν ἐπιστάμενοι, 5 τοίσι αἱ νέες διεφθείροντο καὶ μὴ ἐν χειρῶν νόμω ἀπολλύμενοι, ές τὴν Σαλαμίνα διένεον. τῶν δὲ βαρβάρων

88. 2. διαφυγείν κτί: explanatory of τοιοῦτο. — 9. φάναι: said yes. For ἔφασαν of the direct form. — ἐπίσημον: probably a figure-head. Cp. 3. 37. 7. The σημήιον on an admiral's ship (see 8. 92. 10) was no doubt a flag. — ἐπισταμίνους: knowing, but ἡπιστίατο believed. — 12. τό: with the infin. clause, which is parallel to τὰ ἄλλα.

— 14. **φραζόμενα**: for the pres. tense, see 8. 83. 1, 7. 209. 20.

89. I. ἀπὸ μὲν . . . ἀπὸ δέ: cp. 8.
33. 3 and see Syn. § 7.—2. 'Αριαβίγνης: see 7. 97. I.—6. καὶ μὴ
κτί.: this phrase is parallel to the
relative clause—those whose ships
were destroyed and who did not
perish.—7. ἐς τὴν Σαλαμίνα διένεον: these words are cited in

οί πολλοί ἐν τῆ θαλάσση διεφθάρησαν, νείν οὐκ ἐπιστάμενοι. ἐπεὶ δὲ αἱ πρῶται ἐς φυγὴν ἐτράποντο, ένθαῦτα αἱ πλεῖσται διεφθείροντο. οἱ γὰρ ὅπισθε 10 τεταγμένοι, ές τὸ πρόσθε τῆσι νηυσὶ παριέναι πειρώμενοι ώς ἀποδεξόμενοί τι καὶ αὐτοὶ ἔργον βασιλεῖ, 90 τησι σφετέρησι νηυσί φευγούσησι περιέπιπτον. έγένετο δε καὶ τόδε εν τῷ θορύβφ τούτφ των τινες Φοινίκων, των αι νέες διεφθάρατο, έλθόντες παρά βασιλέα διέβαλλον τους Ίωνας, ώς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο αί νέες, ώς προδόντων. συνήνεικε ών οὖτω ώστε Ἰώνων 5 τε τοὺς στρατηγοὺς μὴ ἀπολέσθαι Φοινίκων τε τοὺς διαβάλλοντας λαβείν τοιόνδε μισθόν · έτι τούτων ταῦτα λεγόντων ενέβαλε νηὶ Αττική Σαμοθρηκίη νηθς. ή τε δη Αττική κατεδύετο καὶ ἐπιφερομένη Αἰγιναίη νηθς κατέδυσε των Σαμοθρήκων την νέα. ἄτε δὲ ἐόντες 10 άκοντισταί οἱ Σαμοθρῆκες τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νεὸς βάλλοντες ἀπήραξαν καὶ ἐπέβησάν τε καὶ ἔσχον αὐτήν. ταῦτα γενόμενα τοὺς Ἰωνας ἐρρύσατο · ως γαρ είδε σφεας Εερξης έργον μέγα εργασαμένους έτράπετο πρός τους Φοίνικας οξα ύπερλυπεόμενός το τε καὶ πάντας αἰτιώμενος, καί σφεων ἐκέλευσε τὰς

proof of the view that the Greek fleet was lined along the Salaminian shore, and not across the strait from Salamis to Attica.—
10. οι γὰρ ὅπισθε τεταγμένοι: the Persian line was possibly two or three ships deep, but the expression in Aeschylus' Persians (366), στοίχοις τρισίν ἔκπλους φυλάσσειν, applies only to those guarding the

outlets. — 13. oferforo: reflexive. See Syn. § 10. 3.

90. 2. τῶν τινες Φ.: Syn. § 11. 3.

— 5. προδόντων: sc. αὐτῶν. Gen. abs. instead of agreeing with Ἰωνας. Cp. 8. 69. 5. — οὕτω: explained by ἔτι τούτων κτἔ. On ὥστε with συνήνεικε, see Syn. § 23. 4 b.

— 13. ἔσχον: took possession of.

— Ἰωνας: Samothr..ce was colo-

κεφαλὰς ἀποταμεῖν, ἴνα μὴ αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι. ὅκως γάρ τινα ἴδοι Ξέρξης τῶν ἐωυτοῦ ἔργον τι ἀποδεικνύμενον ἐν τἢ ναυμαχίῃ, κατήμενος ὑπὸ τῷ ὅρει τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος, τὸ καλεῖ-20 ται Αἰγάλεως, ἀνεπυνθάνετο τὸν ποιήσαντα, καὶ οἱ γραμματισταὶ ἀνέγραφον πατρόθεν τὸν τριήραρχον καὶ τὴν πόλιν. πρὸς δέ τι καὶ προσεβάλετο φίλος ἐῶν ᾿Αριαράμνης ἀνὴρ Πέρσης παρεῶν τούτου τοῦ Φοινικηίου πάθεος.

91 Οἱ μὲν δὴ πρὸς τοὺς Φοίνικας ἐτράποντο · τῶν δὲ βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων καὶ ἐκπλεόντων πρὸς τὸ Φάληρον Αἰγινῆται ὑποστάντες ἐν τῷ πορθμῷ ἔργα ἀπεδέξαντο λόγου ἄξια. οἱ μὲν γὰρ ᾿Αθηναῖοι ἐν τῷ θορύβῳ ἐκεράϊζον τάς τε ἀντισταμένας καὶ τὰς φευγού-ς σας τῶν νιῶν, οἱ δὲ Αἰγινῆται τὰς ἐκπλεούσας · ὄκως δέ τινες τοὺς ᾿Αθηναίους διαφύγοιεν, φερόμενοι ἐσέπιπ-92 τον ἐς τοὺς Αἰγινήτας. ἐνθαῦτα συνεκύρεον νέες ἢ τε Θεμιστοκλέος διώκουσα νέα, καὶ ἡ Πολυκρίτου τοῦ

nized from Samos (Strabo 457).—
18. ὅκως γάρ: this explains how X. knew that Ionians had sunk the ship.— 20. ὑπὸ τῷ ὅρει: cp. ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὖαγῆ στρατοῦ, ὑψηλὸν ὅχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός Aesch. Persae 466 and Εέρξης μὲν ἄνω καθῆστο..., ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἢ βραχεῖ πόρψ διείργεται τῆς ᾿Αττικῆς ἡ νῆσος · ὡς δ᾽ ᾿Ακεστόδωρος, ἐν μεθορίω τῆς Μεγαρίδος ὑπὲρ τῶν καλουμ ΄νων Κεράτων Plut. Them. 13. The Heracleum which

Phanodemus refers to was probably near Cape Amphiale.—22. πατρόθεν: adding the father's name for greater exactness.—24. προσεβάλετο: contributed, a common meaning of συμβάλλομαι.— φίλος ἐών: "Ιωσι seems to have been dropped from the text.

91. I. of μέν: those ordered to execute the Phoenicians.—2. ἐκ-πλιόντων: i.e. out of the sound between Attica and Salamis.—3. πορθμῷ: between Psyttaleia and Attica.

Κριοῦ ἀνδρὸς Αἰγινήτεω νηὶ ἐμβαλοῦσα Σιδωνίη, ἤπερ είλε την προφυλάσσουσαν έπι Σκιάθω την Αιγιναίην, έπ' ής έπλει Πυθέης ὁ Ἰσχενόου, τὸν οἱ Πέρσαι κατα-5 κοπέντα άρετης είνεκα είχον έν τη νηὶ έκπαγλεόμενοι. τὸν δὴ περιάγουσα ἄμα τοῖσι Πέρσησι ἦλω νηῦς ἡ . Σιδωνίη, ωστε Πυθέην ούτω σωθήναι ές Αίγιναν. ως δὲ ἐσείδε τὴν νέα τὴν Αττικὴν ὁ Πολύκριτος, ἔγνω τὸ σημήιον ίδων της στρατηγίδος, καὶ βώσας τὸν Θεμι- 10 στοκλέα ἐπεκερτόμησε ἐς τῶν Αἰγινητέων τὸν μηδισμὸν ονειδίζων. ταῦτα μέν νυν νηὶ έμβαλων ὁ Πολύκριτος άπέρριψε ές Θεμιστοκλέα· οἱ δὲ βάρβαροι τῶν αἱ νέες περιεγένοντο φεύγοντες ἀπίκοντο ές Φάληρον ὑπὸ τὸν 93 πεζον στρατόν. ἐν δὲ τῆ ναυμαχίη ταύτη ἤκουσαν Έλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται, ἐπὶ δὲ ᾿Αθηναῖοι, ἀνδρῶν δὲ Πολύκριτός τε ὁ Αἰγινήτης καὶ ᾿Αθηναῖοι Εὐμένης τε ό 'Αναγυράσιος καὶ 'Αμεψίης Παλληνεύς, ος καὶ 'Αρτεμισίην ἐπεδίωξε. εὶ μέν νυν ἔμαθε ὅτι ἐν ταύτη πλέοις Αρτεμισίη, οὐκ αν ἐπαύσατο πρότερον ἡ εἶλέ μιν ἡ καὶ αὐτὸς ήλω. τοῖσι γὰρ ᾿Αθηναίων τριηράρχοισι παρεκεκέλευστο, πρὸς δὲ καὶ ἄεθλο, ἔκειτο μύριαι δραχμαί, δς αν μιν ζωήν έλη δεινον γάρ τι εποιέοντο γυναίκα έπὶ τὰς 'Αθήνας στρατεύεσθαι. αῦτη μὲν δή, 10 ώς πρότερον είρηται, διέφυγε ήσαν δε και οι άλλοι, των αί νέες περιεγεγόνεσαν, έν τω Φαλήρω.

92. 3. **Kp100**: referred to in 6. 50, 73 as prominent among the Aeginetans.— ήπερ: the very one which. See 7. 179 f.—11. 4s: with reference to.—14. ὑπό: under the protection of.

93. I. ἤκουσαν: were spoken of. — 4. 'Αναγυράσιος: of the deme Anagyrus. — 'Αμεινίης: see 8. 84. 4. — 5. ταύτη: as if τὴν νηῦν τὴν 'Αρτεμισίης preceded. — 9. 65: anteced. sc. τούτψ.

94 'Αδείμαντον δε τον Κορινθίων στρατηγον λέγουσι 'Αθηναίοι αὐτίκα κατ' ἀρχάς, ώς συνέμισγον αἱ νέες, έκπλαγέντα τε καὶ ὑπερδείσαντα, τὰ ἱστία ἀειράμενον οίχεσθαι φεύγοντα, ίδόντας δὲ τοὺς Κορινθίους τὴν στρατηγίδα φεύγουσαν ώσαύτως οἴχεσθαι. ώς δὲ ἄρα 5 φεύγοντας γίνεσθαι της Σαλαμινίης κατά τὸ ἱρὸν ᾿Αθηναίης Σκιράδος, περιπίπτειν σφι κέλητα θείη πομπή, τὸν οὖτε πέμψαντα φανηναι οὐδένα, οὖτε τι τῶν ἀπὸ της στρατιης είδόσι προσφέρεσθαι τοίσι Κορινθίοισι. τηθε δε συμβάλλονται είναι θείον το πρηγμα . ώς γάριο άγχοῦ γενέσθαι τῶν νεῶν, τοὺς ἀπὸ τοῦ κέλητος λέγειν τάδε 'Αδείμαντε, σὺ μὲν ἀποστρέψας τὰς νέας ἐς φυγήν δρμησαι καταπροδούς τούς Ελληνας · οί δέ καί δή νικῶσι ὄσον αὐτοὶ ἠρῶντο ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν. ταῦτα λεγόντων ἀπιστεῖν γὰρ τὸν ᾿Αδείμαντον, αὖτις 15. τάδε λέγειν, ώς αὐτοὶ οἷοί τε εἶεν ἀγόμενοι ὅμηροι αποθυήσκειν, ην μη νικώντες φαίνωνται οι Ελληνες. οὖτω δὴ ἀποστρέψαντα τὴν νέα αὐτόν τε καὶ τοὺς άλλους ἐπ' ἐξεργασμένοισι ἐλθεῖν ἐς τὸ στρατόπεδον.

94. 3. τὰ ἰστία: usually left on land when a battle was to be fought. —6. γίνεσθαι: inf. in a subord. clause in indirect narration. Cp. φανῆναι etc. Syn. § 24. ii. 2. — Σαλαμινίης: ες. γῆς. The gen. depends upon κατὰ . . . Σκιράδος. — ἰρόν: the position of the temple is uncertain. It is variously placed at the southern, northeastern, and northwestern points. Hdt. does not explain how the

Corinthians escaped the blockade.

—8. ούτε τι κτί: and which approached the C.'s knowing nothing etc. τόν is object of πέμψαντα and subject of προσφέρεσθαι. The second ούτε does not affect the main verb of its clause. —13. και δή: already. Syn. § 33. 1.—15. λεγόντων: (gen. abs.) since A. did not believe them, when they said this.—16. οιοι τε είν: were ready.—19. ἐπ' ἐξεργασμένοισι:

τούτους μὲν τοιαύτη φάτις ἔχει ὑπὸ ᾿Αθηναίων, οὐ 20 μέντοι αὐτοί γε Κορίνθιοι ὁμολογέουσι, ἀλλ᾽ ἐν πρώτοισι σφέας αὐτοὺς τῆς ναυμαχίης νομίζουσι γενέσθαι · 95 μαρτυρεῖ δέ σφι καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς. ᾿Αριστείδης δὲ ὁ Λυσιμάχου ἀνὴρ ᾿Αθηναίος, τοῦ καὶ ὀλίγω τι πρότερον τούτων ἐπεμνήσθην ὡς ἀνδρὸς ἀρίστου, οῦτος ἐν τῷ θορύβω τούτω τῷ περὶ Σαλαμίνα γενομένω τάδε ἐποίει · παραλαβων πολλοὺς τῶν ὁπλιτέων οῦ παρετετάχατο 5 παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Σαλαμινίης χώρης, γένος ἐόντες ᾿Αθηναίοι, ἐς τὴν Ψυττάλειαν νῆσον ἀπέβησε ἄγων, οῦ τοὺς Πέρσας τοὺς ἐν τῆ νησίδι ταύτη κατεφόνευσαν πάντας.

96 'Ως δὲ ἡ ναυμαχίη διελέλυτο, κατειρύσαντες ἐς τὴν Σαλαμῖνα οἱ Ἑλληνες τῶν ναυηγίων ὄσα ταύτη ἐτύγ- χανε ἔτι ἐόντα, ἔτοιμοι ἦσαν ἐς ἄλλην ναυμαχίην, ἐλπί- ζοντες τῆσι περιεούσησι νηυσὶ ἔτι χρήσεσθαι βασιλέα. τῶν δὲ ναυηγίων πολλὰ ὑπολαβὼν ἄνεμος ζέφυρος ἔφερε 5 τῆς ᾿Αττικῆς ἐπὶ τὴν ἦόνα τὴν καλεομένην Κωλιάδα,

αfter it was all over. — 20. τούτους μὲν κτέ.: of these this story is told. — 22. σφέας αὐτούς: Syn. § 10. 2. b. — τῆς ναυμαχίης: dependent upon ἐν πρώτοισι and = τῶν ναυμαχεόντων. — 23. μαρτυρεί: cp. the following verses of Simonides: ὧ ξεῖν εὐῦδρόν ποτ ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου | νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς: | ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆςς καὶ Πέρσας ἐλόντες | καὶ Μήδους ἱερὰν. Ἑλλάδα ῥυσάμεθα Fr. 100, and οὖτος ᾿Αδιμάντου κείνου τάφος οὖ διὰ βουλὰς | Ἑλλὰς ἐλευ-

θερίας ἀμφέθετο στέφανον Fr. 103. 95. 8. For Aeschylus' account of this incident, see *Persae* 447 ff. He attributed the exploit to the Greek sailors after their victory.

THE FULFILLMENT OF AN ORACLE (C. 96)

96. I. κατειρύσαντες: towing to land. Cp. ἀν-άγω of putting out from shore. — 3. ἐλπίζοντες: expecting. — 6. Κωλιάδα: the promontory was a few miles south of Phalerum; near by was a temple

ἄστε ἀποπλησθηναι τὸν χρησμὸν τόν τε ἄλλον πάντα τὸν περὶ της ναυμαχίης ταύτης εἰρημένον Βάκιδι καὶ Μουσαίφ, καὶ δὴ καὶ κατὰ τὰ ναυήγια τὰ ταύτη εξενει-χθέντα τὸ εἰρημένον πολλοισι ἔτεσι πρότερον τούτων ιο ἐν χρησμῷ Λυσιστράτῳ ᾿Αθηναίῳ ἀνδρὶ χρησμολόγῳ, τὸ ἐλελήθει πάντας τοὺς Ἦλληνας,

Κωλιάδες δε γυναϊκες ερετμοΐσι φρύξουσι.

τοῦτο δὲ ἔμελλε ἀπελάσαντος βασιλέος ἔσεσθαι.

η Εέρξης δε ως έμαθε το γεγονος πάθος, δείσας μή τις των Ἰώνων ὑποθηται τοῖσι ελλησι ἡ αὐτοὶ νοήσωσι πλεῖν ἐς τὸν Ελλήσποντον λύσοντες τὰς γεφύρας καὶ ἀπολαμφθεὶς ἐν τῆ Εὐρώπη κινδυνεύση ἀπολέσθαι, δρησμὸν ἐβούλευε· θέλων δὲ μὴ ἐπίδηλος εἶναι μήτε 5 τοῖσι Ελλησι μήτε τοῖσι ἐωυτοῦ ἐς τὴν Σαλαμῖνα χῶμα

of Aphrodite Kolias. — 7. τον χρησμον τον τε κτί.: χρησμόν is sing. though τε . . . καί introduces two oracles in apposition to it, because Hdt. has in mind particularly (καὶ δη καί) the second, but suddenly recalls the other. — wavra: in full. The first oracle is that in 8. 77 presumably, though no mention is there made of Musaeus. Possibly the same oracle was found in both collections. - 10. To elphuévov . . . dv χρησμφ: these words resume τον χρησμόν of l. 7. — 11. χρησμολόγφ: cp. 7. 6. 13. - 12. έλελήθει: no one had understood the meaning until Hdt. pointed it out. - 14. ξμελλε: past future. Hdt. places

himself in thought at the time of the battle.

XERXES, WHILE PLANNING FLIGHT,
MAKES OPEN PREPARATIONS
AGAINST THE GREEKS. MEANWHILE HE SENDS A MESSENGER
TO SUSA (CC. 97-99)

97. I. Ipale: realised the extent of his defeat. Diodorus (11. 19) says that 40 Greek ships and more than 200 Persian ships were destroyed, exclusive of those captured with their crews. — 6. xôpa: according to Ctesias Pers. 26 and Strabo 395. Xerxes started the mole before the battle. Strabo says it was near Cape

ἐπειρατο διαχοῦν, γαύλους τε Φοινικηίους συνέδει, ἴνα ἀντί τε σχεδίης ἔωσι καὶ τείχεος, ἀρτεῖτό τε ἐς πόλεμον ὡς ναυμαχίην ἄλλην ποιησόμενος. ὁρῶντες δέ μιν πάντες οἱ ἄλλοι ταῦτα πρήσσοντα εὖ ἠπιστέατο ὡς ἐκ ιο παντὸς νόου παρεσκεύασται μένων πολεμήσειν · Μαρδόνιον δ' οὐδὲν τούτων ἐλάνθανε ὡς μάλιστα ἔμπειρον 98 ἐόντα τῆς ἐκείνου διανοίης. ταῦτά τε ἄμα Ξέρξης ἐποίει καὶ ἔπεμπε ἐς Πέρσας ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι συμφορήν. τούτων δὲ τῶν ἀγγέλων ἔστι οὐδὲν ὅ τι θᾶσσον παραγίνεται θνητὸν ἐόν · οῦτω τοῖσι Πέρσησι ἐξεύρηται τοῦτο. λέγουσι γὰρ ὡς ὅσων ἄν 5 ἡμερέων ἢ ἡ πᾶσα ὁδός, τοσοῦτοι ἴπποι τε καὶ ἄνδρες διεστασι, κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστην ἵππος τε καὶ

Amphiale, and Ctesias places it near the Heracleum, which is located, most probably, near Cape Amphiale (see 8. 90. 20). point would certainly be the most fitting for a mole on account of the narrowness of the passage, and the shallows that are found there. But it is exceedingly improbable that the attempt was made before the battle. If the Persians were in this position at that time, the whole story of the alarm of the Greeks at the appearance of the fleet on the day of the battle and of Themistocles' message to Xerxes must be given up. Further, the Persians were confident of a victory by sea, and in that case the mole was useless. After the battle the Persians could not have attempted any work either at this point or across to Psyttaleia, for the Greeks were in control of the passages. It is improbable that Xerxes did more than give out that he was going to build a mole and have the merchantmen tied together, to deceive his followers.—

8. $\tau \epsilon i \chi \epsilon o s$: to protect the men at work. As a $\sigma \chi \epsilon \delta i \eta s$ it would be used to carry out material.—

II. $\pi \delta \lambda \epsilon \mu \dot{\eta} \sigma \epsilon i v$: on the fut. see Syn. § 15. 4. C.

98. 3. άγγελων: Aeschylus represents his messenger as coming directly from the field of battle (Persae 266). The ἄγγελος in the Drama must be an eyewitness of the scene he describes. — 4. οῦτω: so skillfully. Cp 4.200. 15. — 7. διεστάσι: are placed at intervals. —

ανήρ τεταγμένος τοὺς οὖτε νιφετός, οὖκ ὄμβρος, οὖ καῦμα, οὖ νὺξ ἔργει μὴ οὖ κατανύσαι τὸν προκείμενον αὐτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν το παραδιδοῖ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ, ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ τὸ δὲ ἐνθεῦτεν ἤδη κατ' ἄλλον διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατά περ ⟨ἐν⟩ Ἑλλησι ἡ λαμπαδηφορίη τὴν τῷ 'Ηφαίστῳ ἐπιτελέουσι. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν 99 ἴππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήιον. ἡ μὲν δὴ πρώτη ἐς Σοῦσα ἀγγελίη ἀπικομένη, ὡς ἔχοι 'Αθήνας Εέρξης, ἔτερψε οὖτω δή τι Περσέων τοὺς ὑπολειφθέντας ὡς τάς τε ὁδοὺς μυρσίνη πάσας ἐστόρεσαν καὶ ἐθυμίων θυμιήματα καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἐν θυσίησί τε καὶ εὐπαθείησι · 5 ἡ δὲ δευτέρη σφι ἀγγελίη ἐπεσελθοῦσα συνέχει οὖτω ὥστε τοὺς κιθῶνας κατερρήξαντο πάντες, βοῆ ⟨δέ⟩ τε καὶ οἰμωγῆ ἐχρέωντο ἀπλέτῳ, Μαρδώνιον ἐν αἰτίη τιθέντες.

8. ove . . . ove . . . ov : such asyndeton is more freq. in poetry, but cp. Lys. 32. 16. Emphasis is thus given to each word. - 9. un ού: GMT. 815. — 10. αὐτφ̂: after plur. τούς, the thought shifting to the individual task. Cp. 4.65.9. - 12. κατ' άλλον: distributive, by relays it is passed along and reaches its destination. - 13. Aauπαδηφορίη: in this race the torch must be brought to the goal still lighted. It was evidently a relayrace, but it was not run with horses, for their use is spoken of as a novelty in Plato Rep. 328. - 15. άγγαρήιον: Aesch. Agam. 282 uses the phrase ἀπ' ἀγγάρου

πυρός in a description of the flashing of a message by beacon lights from one height to another. The word is etymologically the same as the Greek ἄγγελος.

99. I. πρώτη: see 8. 54. I.—
3. ὡς: = ὥστε.— 5. αὐτοί: emphasis upon the personal enjoyment as opposed to the public celebration by offerings to the gods.—7. κιθῶνας: χιτῶνας. Dial. § 2. 4.— κατερρήξαντο: cp. πολλαὶ δ' ἀμαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατερεικόμεναι Aesch. Pers. 537. Aeschylus' word κατερείκω is used of rending garments in 3 66. 2.—
8. οἰμωγῆ κτὶ: cp πενθοῦσι γόοις ἀκορεστάτοις Aesch. Pers. 545.

οὐκ οὖτω δὲ περὶ τῶν νεῶν ἀχθόμενοι ταῦτα οἱ Πέρσαι ἐποίεον ὡς περὶ αὐτῷ Ξέρξη δειμαίνοντες.

Καὶ περὶ ΙΙέρσας μεν ην ταῦτα τὸν πάντα μεταξὺ 100 χρόνον γενόμενον, μέχρι οδ Εέρξης αὐτός σφεας ἀπικόμενος έπαυσε. Μαρδόνιος δε όρων μεν Ξέρξην συμφορην μεγάλην έκ της ναυμαχίης ποιεόμενον, ύποπτεύων δὲ αὐτὸν δρησμὸν βουλεύειν ἐκ τῶν ᾿Αθηνέων, φροντί-5 σας πρός έωυτον ώς δώσει δίκην αναγνώσας βασιλέα στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα, καί οἱ κρέσσον εἴη ἀνακινδυνεύσαι ή κατεργάσασθαι την Ελλάδα ή αὐτὸν καλώς τελευτήσαι τον βίον ύπερ μεγάλων αιωρηθέντα. πλέον μέντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη κατεργάσασθαι τὴν 10 Ελλάδα · λογισάμενος ων ταῦτα προσέφερε τὸν λόγον τόνδε Δέσποτα, μήτε λυπέο μήτε συμφορήν μηδεμίαν μεγάλην ποιέο τοῦδε τοῦ γεγονότος εἴνεκα πρήγματος. οὐ γὰρ ξύλων ἀγὼν ὁ τὸ πᾶν φέρων ἐστὶ ἡμιν, ἀλλ' άνδρων τε καὶ ἵππων. σοὶ δὲ οὖτε τις τούτων των τὸ 15 πῶν σφι ήδη δοκεόντων κατεργίσθαι ἀποβὰς ἀπὸ τῶν νεών πειρήσεται άντιωθήναι οὖτ' ἐκ τῆς ἡπείρου τῆσδε.

THE ADVICE OF MARDONIUS AND ARTEMISIA (CC. 100-102)

100. I. τὸν πάντα ... χρόνον: as opposed to πάντα τ. χρ. this expression elsewhere (cp. 8. 140. a 13, β 6) in Hdt. refers to a long period of time. See Syn. § 8. 5.—4. ἐκ: cp. εἶνεκα below and two accs. in 8. 69. 2.—6. πρός: in reference to.— ἀναγνώσας: see 7. 9.—9. αἰωρηθέντα: ... ε centure for

a great stake. — 10. **Left** intrans. With this expression the person is dat. in 3. 77. 2, gen. in 4. II. 10, 5. II8. 9 etc. — κατεργάσασθαι: for the tense, cp. 8. 86. II and see Syn. § 15. 4. c. This clause is parenthetical. The predicate of Μαρδόνιος l. 3 is προσέφερε. After the long interval λογισάμενος ὧν ταῦτα sums ap. — 14. ξύλων: contemptuously for νεῶν. — πῶν φέρων: cp. 8. 62. 5.—16. σφι: agent

οι τε ήμιν ήντιώθησαν, έδοσαν δίκας. εί μέν νυν δοκεί, αὐτίκα πειρώμεθα της Πελοποννήσου · εἰ δὲ καὶ δοκεῖ έπισχείν, παρέχει ποιείν ταύτα. μή δε δυσθύμει · ο 20 γαρ έστι Ελλησι οὐδεμία έκδυσις μη οὐ δόντας λόγον τῶν ἐποίησαν νῦν τε καὶ πρότερον είναι σοὺς δούλους. μάλιστα μέν νυν ταῦτα ποίει εί δ' ἄρα τοι βεβούλευται αὐτὸν ἀπελαύνοντα ἀπάγειν τὴν στρατιήν, ἄλλην ἔχω καὶ ἐκ τῶνδε βουλήν. σὺ Πέρσας, βασιλεῦ, μὴ ποιή-25 σης καταγελάστους γενέσθαι Ελλησι. οὐδε γαρ εν Πέρσησί τοί τι δεδήληται των πρηγμάτων, οὐδὲ ἐρεῖς οκου εγενόμεθα ανδρες κακοί. εί δε Φοίνικές τε καί Αἰγύπτιοι καὶ Κύπριοί τε καὶ Κίλικες κακοὶ ἐγένοντο, οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσήκει τὸ πάθος. ήδη ων, 30 έπειδή οὐ Πέρσαι τοι αἴτιοί εἰσι, έμοὶ πείθεο · εἴ τοι δέδοκται μὴ παραμένειν, σὺ μὲν ἐς ἤθεα τὰ σεωυτοῦ ἀπέλαυνε της στρατιης ἀπάγων τὸ πολλόν, ἐμὲ δὲ σοὶ χρη την Ελλάδα παρασχείν δεδουλωμένην, τριήκοντα ιοι μυριάδας τοῦ στρατοῦ ἀπολεξάμενον. ταῦτα ἀκούσας Ξέρξης ὡς ἐκ κακῶν ἐχάρη τε καὶ ἦσθη, πρὸς Μαρδόνιόν τε βουλευσάμενος έφη ύποκρινείσθαι δκότερον

with κατεργάσθαι. — 21. δόντας λόγον: render an account, here = be punished. — 23. μάλιστα: best of all. Cp. 8. 22. 7.—25. ἐκ τῶνδε: following upon that, i.e. in that case. — 26. οὐδὲ...τι: not even anything. — 27. ἐρεῖς: almost you can not say. — 29. Αἰγύπτιοι κτῖ.: cp. Artemisia's opinion in 8.68. γ. — 30. οὐδὲν πρὸς... προσήκει: bears no relation to, i.e. is not the fault

of. — 32., σὺ μέν: the advice begun in l. 26 is now concluded. — ἤθεα: home. Cp. 7. 75. 8. — 34. τριήκοντα μυριάδας: the division of one of the six generals (7. 82, 7. 184. 20 ff.).

101. 2. ὑς ἐκ κακῶν: joyful considering his misfortunes, as joyful as circumstances allowed. Cp. Thuc. 7. 42. 2 and see Syn. § 23. 3. b.—3. βουλευσάμενος: part of what he said.— ὑποκρινεῖσθαι: Att.

ποιήσει τούτων. ώς δὲ ἐβουλεύετο ἄμα Περσέων τοῖσι έπικλήτοισι, έδοξέ οι και Αρτεμισίην ές συμβουλίηνς μεταπέμψασθαι, ότι πρότερον έφαίνετο μούνη νοέουσα τὰ ποιητέα ἦν. ὡς δὲ ἀπίκετο ἡ ᾿Αρτεμισίη, μεταστησάμενος τους άλλους, τούς τε συμβούλους Περσέων καὶ τοὺς δορυφόρους, ἔλεξε Ξέρξης τάδε · Κελεύει με Μαρδόνιος μένοντα αὐτοῦ πειρᾶσθαι της Πελοποννήσου, 10 λέγων ως μοι Πέρσαι τε καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς οὐδενὸς μεταίτιοι πάθεός είσι, άλλα βουλομένοισί σφι γένοιτ' αν απόδεξις. ἐμὲ ὧν ἡ ταῦτα κελεύει ποιείν, ἡ αὐτὸς έθέλει τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ παρασχείν μοι την Ελλάδα δεδουλωμένην, αὐτὸν δέ με 15 κελεύει ἀπελαύνειν σὺν τῷ λοιπῷ στρατῷ ἐς ἤθεα τὰ έμά. σὺ ὧν έμοί, καὶ γὰρ περὶ τῆς ναυμαχίης εὖ συνεβούλευ τας της γενομένης οὐκ ἐῶσα ποιείσθαι, νῦν τε συμβούλευσον δκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευ-102 σάμενος. ὁ μὲν ταῦτα συνεβουλεύετο, ἡ δὲ λέγει τάδε. Βασιλεύ, χαλεπον μέν έστι συμβουλευομένω τυχείν τὰ αριστα είπασαν, έπὶ μέντοι τοῖσι κατήκουσι πρήγμασι

άπο... 5. ἐπικλήτοισι: his chosen advisers. Cp. 9. 42. 8. — 7. τά: Syn. § 13. 1. — 12. βουλομένοισι κτί.: they would be glad of an opportunity to prove this. Cp. 8. 10. 13. — 18. νῦν τε: τε is difficult. νῦν τε freq. begins a sentence with an inferential rather than a temporal meaning. Cp. 8. 140. α 4, 8. 143. 7. But νῦν is temporal here, with reference to the former good advice. After an introductory voc.,

followed by an explanatory γάρ clause, the prin. clause begins with νῦν ὧν (1. 30. 13, 1. 121. 4, 9. 87. 5) or σύ νυν (1. 124. 5, 4. 97. 11). Here the introductory σὺ ὧν ἐμοί is hardly parallel. Now also is the meaning best suited to the context, but τε can not mean also. Possibly νῦν ἔτι (cp. 1. 57. 3) should be read. Cp. 9. 58. 4 ὧ παιδές λλεύεω, ἔτι τί λέξετε what further have you to say?

δοκεί μοι αὐτὸν μέν σε ἀπελαύνειν ὀπίσω, Μαρδόνιον δέ, εἰ ἐθέλει τε καὶ ὑποδέκεται ταῦτα ποιήσειν, αὐτοῦ 5 καταλιπείν σύν τοίσι έθέλει. τούτο μέν γάρ, ην καταστρέψηται τά φησι θέλειν καί οἱ προχωρήση τὰ νοέων λέγει, σον το έργον, ω δέσποτα, γίνεται οί γαρ σοί δοῦλοι κατεργάσαντο · τοῦτο δέ, ἢν τὰ ἐναντία τῆς Μαρδονίου γνώμης γένηται, οὐδεμία συμφορή μεγάλη το έσται σέο τε περιεόντος καὶ ἐκείνων τῶν πρηγμάτων $[\pi\epsilon\rho]$ of $\kappa\rho\nu$ $\tau \delta\nu$ $\sigma \delta\nu$. $\hbar\nu$ $\gamma \delta\rho$ $\sigma \delta\nu$ $\tau \epsilon$ $\pi\epsilon\rho \epsilon \delta\nu$ κ δ δ δ ό σός, πολλούς πολλάκις άγωνας δραμέονται περί σφέων αὐτῶν οἱ Ἐλληνες. Μαρδονίου δέ, ἤν τι πάθη, λόγος οὐδεὶς γίνεται · οὐδέ τι νικῶντες οἱ Ελληνες 15 νικῶσι, δοῦλον σὸν ἀπολέσαντες · σὰ δέ, τῶν εἴνεκα τὸν 03 στόλον ἐποιήσω, πυρώσας τὰς ᾿Αθήνας ἀπελᾶς. ἤσθη τε δη τη συμβουλίη Εέρξης λέγουσα γάρ ἐπετύγχανε τά πρ αὐτὸς ἐνόει. οὐδὲ γὰρ εἰ πάντες καὶ πᾶσαι συνεβούλευον αὐτῷ μένειν, ἔμενε αν δοκείν ἐμοί · οὕτω καταρρωδήκει. έπαινέσας δὲ τὴν Αρτεμισίην ταύτην 5 μεν αποστέλλει άγουσαν αὐτοῦ τοὺς παίδας ές Εφε-

102. 4. αὐτὸν μέν σε: Syn. § 10.
4.—5. ταῦτα ποιήσειν: refers to παρασχεῖν τὴν Ἑλλάδα δεδουλωμένην.—7. τὰ νοέων λέγει: what he intends and tells.—8. γίνεται: pres. in anticipation of the fut. Cp. the aor. κατεργάσαντο in l. 9 with the force of a fut. pf.—9. ἐναντία: on the following case, see Syn. § 4. i. A.—11. ἐκείνων: there, in Persia.—13. δραμέονται περί: cp. 7. 57. 6.—15. γίνεται: pres. for fut.

XERXES SENDS HIS SONS TO EPHESUS IN CHARGE OF AR-TEMISIA AND HERMOTIMUS. THE STORY OF HERMOTIMUS (CC. 103-106)

103. 2. $\tau \epsilon \delta \phi$: on account of the $\gamma \acute{a}\rho$ clause, $\kappa \acute{a}\acute{\iota}$ does not follow, but $\acute{\epsilon}\pi \alpha \iota \nu \acute{\epsilon}\sigma \alpha s$ $\delta \acute{\epsilon}$. — 6. $\acute{a}\gamma \circ \iota \sigma \alpha \nu$: in $\acute{a}\gamma \omega$ and $\acute{\phi}\acute{\epsilon}\rho \omega$ the pres. ptc. is more freq. than the fut. after $\pi \acute{\epsilon}\mu \pi \omega$ etc. GS. 338. — $\tau \circ \iota \delta s$ $\pi \alpha \iota \delta \alpha s$:

104 σον · νόθοι γάρ τινες παίδες οἱ συνείποντο. συνέπεμπε δὲ τοῖσι παισὶ φύλακον Ερμότιμον, γένος μὲν ἐόντα Πηδασέα, φερόμενον δε οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρά βασιλεί. [οι δε Πηδασείς οικέουσι ύπερ Αλικαρνη σσού. Εν δε τοίσι Πηδάσοισι τούτοισι τοιόνδες συμφέρεται πρήγμα γίνεσθαι · έπεαν τοισι αμφικτύοσι πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος μέλλη τι έντὸς χρόνου έσεσθαι χαλεπόν, τότε ή ίρείη αὐτόθι τῆς 'Αθηναίης φύει πώγωνα μέγαν. τοῦτο δέ σφι δὶς ἤδη 105 εγένετο. εκ τούτων δη των Πηδασέων δ Έρμότιμος ην] τῷ μεγίστη τίσις ήδη ἀδικηθέντι ἐγένετο πάντων τῶν ήμεις ίδμεν. άλόντα γάρ αὐτὸν ὑπὸ πολεμίων καὶ πωλεόμενον ωνείται Πανιώνιος άνηρ Χίος, δε την ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων : ὅκως γὰρ κτή-5 σαιτο παίδας είδεος έπαμμένους, έκτάμνων άγινέων έπώλει ές Σάρδις τε καὶ Εφεσον χρημάτων μεγάλων. παρά γάρ τοίσι βαρβάροισι τιμιώτεροί είσι οί

cp. 7. 39. 4. The yap clause also explains the $\tau o \dot{v} s$. Cp. 8. 21. 2.

104. 3. οὐ τὰ δεύτερα: i.e. he held the first place. — 4. οἰ δὲ Πηδασεῖς: the bracketed passage occurs in 1. 175, where it is better suited to the context. It was probably a marginal note to Πηδασεία. The words vary considerably from 1. 175 and there are a number of peculiar expressions. — 6. τοῖσι ἀμφικτύοσι . . πόλιος: in 1. 175 αὐτοῖσί τε καὶ περιοίκοισι. — 7. πᾶσι: the word is unnecessary. — ἀμφί: with gen. in local

sense exceedingly rare (Theocr. 25. 9). — 8. ἐντὸς χρόνου: this phrase is not elsewhere used. — 9. δίς: in 1. 175 τρίς.

105. 2. ήδη: limiting μεγίστη — greatest as yet. Cp. 8. 106. 13 and Thuc. 6. 31. 6; with a comparative 2. 148. — 3. ίδμεν: ἴσμεν. — 4. πωλεόμενον: being on sale. — τὴν ζόην κατεστήσατο: had set himself to gain his living. — 6. ἐπαμμένους: possessed of. Perf. part. of ἐφάπτω. Cp. 1. 199. 23. — ἐκτάμνων: Dial. § 1. ii. 1. The pres. partics. of his regular

εὐνοῦχοι πίστιος εἶνεκα τῆς πάσης τῶν ἐνορχέων. λους τε δή ὁ Πανιώνιος ἐξέταμε πολλούς, ἄτε ποιεόμενος 10 έκ τούτου την ζόην, καὶ δη καὶ τοῦτον. καὶ οὐ γὰρ τὰ πάντα έδυστύχει ὁ Ερμότιμος, ἀπικνεῖται ἐκ τῶν Σαρδίων παρά βασι\έι μετ' ά\λων δύρων, χρόνου δὲ προϊόντος πάντων των εύνούχων ετιμήθη μάλιστα παρά Ξέρξη. 06 ώς δὲ τὸ στράτευμα τὸ Περσικὸν ὅρμα βασιλεὺς ἐπὶ τὰς 'Αθήνας ἐων ἐν Σάρδιτι, ἐνθαῦτα καταβὰς κατὰ δή τι πρηγμα ὁ Ερμότιμος ἐς γην τὴν Μυσίην, τὴν Χίοι νέμονται, Αταρνεύς δε καλείται, εύρίσκει τον Πανιώνιον ένθαθτα. ἐπιγνοὺς δὲ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν πολλοὺς καὶς φιλίους λόγους, πρώτα μέν οἱ καταλέγων όσα αὐτὸς δι' έκεινον έχοι άγαθά, δεύτερα δέ οι ύπισχνεόμενος άντι τούτων όσα μιν άγαθὰ ποιήσει, ην κομίσας τοὺς οἰκέτας οἰκῆ ἐκείνη, ἄστε ὑποδεξάμενον ἄσμενον τοὺς λόγους τὸν Πανιώνιον κομίσαι τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. ὡς 10 δὲ ἄρα πανοικίη μιν περιέλαβε, ἔλεγε ὁ Ερμότιμος τάδε * ΤΩ πάντων ἀνδρῶν ήδη μάλιστα ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενε, τί σε έγω κακὸν ἡ αὐτὸς ἡ των έμων τις έργάσατο, ή σε ή των σων τινα, ότι με άντ' άνδρὸς ἐποίησας τὸ μηδὲν είναι; ἐδόκεις τε θεοὺς 15 λήσειν οία έμηχανω τότε οί σε ποιήσαντα ανέσια, νόμφ δικαίφ χρεώμενοι, ὑπήγαγον ές χείρας τὰς ἐμάς, ώστε σε μη μέμψασθαι την άπ' έμεο τοι έσομένην δίκην.

custom. — 9. The master in all things.

- 14. δτι: in respect of which, on account of which. — 15. ἐτοίησας: with accus. and infin. με εἶναι. Cp. 8. 100. 26. — τό: with μηδέν. Cp. 1. 32. 4. — 16. λήσειν: the subject is οἶα ἐμηχανῶ. — 18. ὅστε:

^{106. 2. 8}ή τι: cp. 8. 53. 2.—
4. 'Αταρνεύς: opposite Lesbos
See 1. 160.—9. ἐκείνη: there, in
Atarneus.—12. ήδη: see 105. 2.

ώς δέ οἱ ταῦτα ἀνείδισε, ἀχθέντων τῶν παίδων ἐς ὅψιν ἢναγκάζετο ὁ Πανιώνιος τῶν ἑωυτοῦ παίδων, τεσσέρων 20 ἐόντων, τὰ αἰδοῖα ἀποτάμνειν, ἀναγκαζόμενος δὲ ἐποίει ταῦτα · αὐτοῦ τε, ὡς ταῦτα ἐργάσατο, οἱ παῖδες ἀναγκαζόμενοι ἀπέταμνον. Πανιώνιον μέν νυν οὖτω περιῆλθε ἢ τε τίσις καὶ Ἑρμότιμος.

107 Ξέρξης δὲ ὡς τοὺς παίδας ἐπέτρεψε ᾿Αρτεμισίη ἀπάγειν ἐς Ἦφεσον, καλέσας Μαρδόνιον ἐκέλευέ μιν τῆς στρατιῆς διαλέγειν τοὺς βούλεται, καὶ ποιεῖν τοῖσι λόγοισι τὰ ἔργα [πειρώμενον] ὅμοια. ταύτην μὲν τὴν ἡμέρην ἐς τοσοῦτο ἐγίνετο, τῆς δὲ νυκτὸς κελεύσαν-5 τος βισιλέος τὰς νέας οἱ στρατηγοὶ ἐκ τοῦ Φαλήρου ἀπῆγον ὀπίσω ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, ὡς τάχεος εἶχε ἔκαστος, διαφυλαξούσας τὰς σχεδίας πορευθῆναι βα-

see Syn. § 23. 4. h. — 23. περιήλθε: came around to, as his inevitable fate. — ή τε τίσις και Έ: for the gen., because Hermotimus himself took part in the punishment.

THE PERSIAN FLEET SETS SAIL
FOR THE HELLESPONT AND IS
PURSUED BY THE GREEKS AS
FAR AS ANDROS. THE ADVICE
OF THEMISTOCLES. HIS MESSAGE TO XERXES (CC. 107-110)

107. 4. ταύτην μὰν τὴν ἡμέρην: there has been no reference to time since the close of the battle (chap. 96). Apparently this day is still the day of the battle (cp. the next chap.). But when, then, was the attempt made to build the

mole? When did the councils with Mardonius and Artemisia take place? When were the Egyptian marines disembarked (9. 32. 10)? And was no time taken for repairs? It is to be noted that the battle lasted till nightfall (Aesch. Pers. 428). Hdt. is frequently very loose in his chronology (see 8. 15). — 5. is тогойто tylvero: things reached this point. Cp. 7. 167. 4, 8. 126. 1, 9. 18. 18, 9. 66. 1, though all these passages have subjects of eyívero expressed. -7. τάχεος: for the gen. with έχειν, ήκειν and an adverb see S. 1441. — 8. $\sigma \chi \epsilon \delta (as: = \gamma \epsilon \phi \dot{\nu} \rho as.$ Cp. 8. 97. 8. - πορευθήναι: infin. of purpose. See Syn. § 23. 6. e. -

σιλεί. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ ἢσαν Ζωστῆρος πλέοντες οἱ βάρβαροι, ἀνατείνουσι γὰρ ἄκραι λεπταὶ τῆς ἡπείρου, ταύτας 10 έδοξάν τε νέας είναι καὶ έφευγον ἐπὶ πολλόν. χρόνω δε μαθόντες ότι οὐ νέες είεν άλλ' ἄκραι, συλλεχθέντες 08 ἐκομίζοντο. ὡς δὲ ἡμέρη ἐγίνετο, ὁρῶντες οἱ Ελληνες κατά χώρην μένοντα τὸν στρατὸν τὸν πεζὸν ἤλπιζον καὶ τὰς νέας είναι περὶ Φάληρον, εδόκεόν τε ναυμαχήσειν σφέας παραρτέοντό τε ως αλεξησόμενοι. ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο τὰς νέας οἰχωκυίας, αὐτίκα μετὰ ταῦτας έδόκει έπιδιώκειν. τον μέν νυν ναυτικον τον Ξέρξεω στρατον οὐκ ἐπείδον διώξαντες μέχρι *Ανδρου, ἐς δὲ τὴν *Ανδρον ἀπικόμενοι ἐβουλεύοντο. Θεμιστοκλέης μέν νυν γνώμην ἀπεδείκνυτο διὰ νήσων τραπομένους καὶ έπιδιώξαντας τὰς νέας πλεῖν ἰθέως ἐπὶ τὸν Ἑλλήσ-10 ποντον λύσοντας τὰς γεφύρας Εὐρυβιάδης δὲ τὴν έναντίην ταύτη γνώμην ετίθετο, λέγων ώς εί λύσουσι τὰς σχεδίας, τοῦτ' ἄν μέγιστον πάντων σφεῖς κακὸν τὴν Ελλάδα ἐργασαίατο. εἰ γὰρ ἀναγκασθείη ἀπολαμφθείς ὁ Πέρσης μένειν ἐν τῆ Εὐρώπη, πειρῷτο 15 αν ήσυχίην μη άγειν, ώς άγοντι μέν οἱ ήσυχίην οὖτε τι προχωρείν οίόν τε έσται τῶν πρηγμάτων οὖτε τις κομιδή τὸ ὀπίσω φανήσεται, λιμῶ τέ οἱ ἡ στρατιὴ διαφθερείται, ἐπιχειρέοντι δὲ αὐτῷ καὶ ἔργου ἐχομένῳ

9. Zωστήρος: a promontory on the west coast of Attica, halfway from the Peiraeus to Sunium.—
10. ταύτας: after a parenthetical γάρ clause, the main clause frequently begins with a demonstrative. See Syn. § 31. 4.

108. 8. "Ανδρον: just southeast of Euboea.—12. γνώμην έτίθετο: cp. 7. 82. 3.—13. τοῦτ': in apposition to μέγιστον κακόν. σφεῖε: Syn. § 9. 1. a.—16. ώς ἄγοντι κτέ.: since if he remained quiet nothing could come out well

πάντα τὰ κατὰ τὴν Εὐρώπην οἶά τε ἔσται προσχωρήσαι 20 κατὰ πόλις τε καὶ κατὰ ἔθνεα, ἤτοι άλισκομένων γε ἡ πρὸ τούτου ὁμολογεόντων τροφήν τε έξειν σφέας τὸν έπέτειον αίεὶ τὸν Ελλήνων καρπόν. άλλὰ δοκείν γὰρ νικηθέντα τη ναυμαχίη οὐ μενείν έν τη Εὐρώπη τὸν Πέρσην · ἐατέον ὧν εἶναι φεύγειν, ἐς δ ἔλθη φεύγων 25 ές την έωυτοῦ τὸ ἐνθεῦτεν δὲ περὶ της ἐκείνου ποιείσθαι ήδη τὸν ἀγῶνα ἐκέλευε. ταύτης δὲ εἴχοντο τῆς γνώμης καὶ Πελοποννησίων τῶν ἄλλων οἱ στρατηγοί. 109 ώς δὲ ἔμαθε ὅτι οὐ, πείσει τούς γε πολλοὺς πλεῖν ἐς τὸν Ελλήσποντον ὁ Θεμιστοκλέης, μεταβαλών πρὸς τοὺς ᾿Αθηναίους (οὖτοι γὰρ μάλιστα ἐκπεφευγότων περιημέκτεον, δρμέατό τε ές τον Ελλήσποντον πλείν καὶ ἐπὶ σφέων αὐτῶν βαλόμενοι, εἰ ὧλλοι μὴ βου-5 λοίατο) έλεγε σφι τάδε Καὶ αὐτὸς ήδη πολλοῖσι παρεγενόμην καὶ πολλώ πλέω ἀκήκοα τοιάδε γενέσθαι, ανδρας ές αναγκαίην απειληθέντας νενικημένους αναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα. ήμεις δέ (ευρημα γαρ ευρήκαμεν ήμέας τε αυτούς και 10

of his affairs.—20. οἰά τε ἔσται προσχωρήσαι: will be likely to join him.—21. ἀλισκομένων: gen. abs. instead of agreement with ἔθνεα. Cp. 8. 69. 3.—25. ἐς δ ἄλθη: on the omission of ἄν, see Syn. § 20. 2.—27. ἥδη: with τὸ ἐνθεῦτεν. Cp. 8. 98. 12 and 8. 3. 12.

109. 2. μεταβαλών: shifting his ground. Cp. 8. 4. 10. — πρὸς τοὺς 'Αθηναίους: with ἔλεγε; on account of the parenthesis re-

peated in σφι.—4. δρμέστο: were eager. Pluph.—5. βαλόμενοι: even taking it upon themselves. Cp. 3. 71. 20, 4. 160. 4.—6. αὐτὸς... παρεγενόμην: I have had personal experience of. — πολλοίσι: many such cases. See following τοιάδε, which is explained by ἄνδρας... κακότητα.—9. ἀναλαμβάνειν: retrieve.—10. εὖρημα γὰρ κτέ.: for by a stroke of good fortune we have saved ourselves. εὖρημα is in ap-

τὴν Ἑλλάδα, νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμε οι) μη διώκωμεν άνδρας φεύγοντας. τάδε γαρ οὐκ ἡμεῖς κατεργασάμεθα, άλλα θεοί τε καὶ ήρωες, οι εφθόνη σαν ανδρα ένα της τε 'Ασίης καὶ της Εὐρώπης βασιλεῦσαι, εόντα ανόσιόν τε καὶ ατάσθαλον· δς τά τε ίρὰ καὶ τὰ 15 ίδια εν δμοίφ εποιείτο, εμπιπράς τε και καταβάλλων τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα · δς καὶ τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε πέδας τε κατήκε. άλλ' εὖ γὰρ ἔχει ἐς τὸ παρεον ήμιν νυν μεν έν τη Ελλάδι καταμείναντας ήμεων τε αὐτῶν ἐπιμεληθηναι καὶ τῶν οἰκετέων καί 20 τις οἰκίην τε ἀναπλασάσθω καὶ σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω, παντελέως ἀπελάσας τὸν βάρβαρον · ἄμα δὲ τῷ ἔαρι καταπλέωμεν ἐπὶ Ἑλλησπόντου καὶ Ἰωνίης. ταῦτα ἔλεγε αποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ές τὸν Πέρσην, ἴνα ἡν αρα τί μιν καταλαμβάνη πρὸς 'Αθηναίων πάθος, έχη 25 10 αποστροφήν τα περ ων καὶ εγένετο. Θεμιστοκλέςς μέν ταῦτα λέγων διέβαλλε, 'Αθηναῖοι δὲ ἐπείθοντο · έπειδη γάρ και πρότερον δεδογμένος είναι σοφος έφάνη έων άληθέως σοφός τε και ευβουλος, πάντως ετοιμοι ησαν λέγοντι πείθεσθαι. ώς δε οδτοί οἱ ἀνεγνωσμένοις

position with ἡμέας and Ἑλλάδα. We should expect τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, etc. Note also the rhetorical effect in the poetical νέφος, and in ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας above.

— 13. ἐφθόνησαν: see 7. 10. ε 5.—
14. βασιλεῦσαι: ingressive. —
17. ἀπεμαστίγωσε: see 7. 35. 2.

— 18. ἀλλ' εὖ γάρ: see Syn. § 31.
4; but cp. 7. 158. 12. — 21. τις: Syn. § 11. 1. — ἀναπλασάσθω . . .

dvaκως dxfrω: unusual expressions. See note on l. 10.—24. cs: w. a person, as the place of deposit.— 26. ων: really. Syn. § 32. I. Themistocles was ostracized sometime between 476 and 471 B.C.

110. 2. διέβαλλε: was trying to deceive.— 3. ἐπειδή γὰρ κτέ.: for after he was found to be truly wise— he had had the reputation of wisdom before—they were

ήσαν, αὐτίκα μετά ταῦτα ὁ Θεμιστοκλέης ἄνδρας ἀπέ πεμπε έχοντας πλοίον, τοίσι επίστευε σιγάν ες πάσαν βάσανον ἀπικνεομένοισι, τὰ αὐτὸς ἐνετείλατο βασιλεί φράσαι των καὶ Σίκιννος ὁ οἰκέτης αὖτις ἐγένετο · οιι έπειδη ἀπίκοντο πρὸς την Αττικήν, οἱ μὲν κατέμενον 10 έπὶ τῶ πλοίω, Σίκιννος δὲ ἀναβὰς παρὰ Ξέρξην ἔλεγε τάδε Επεμψέ με Θεμιστοκλέης ὁ Νεοκλέος, στρατηγός μεν Αθηναίων, ανήρ δε των συμμάχων πάντων άριστος καὶ σοφώτατος, φράσοντά τοι ὅτι Θεμιστοκλέης ό 'Αθηναίος σοὶ βουλόμενος ύπουργείν έσχε τοὺς ις Ελληνας τὰς νέας βουλομένους διώκειν καὶ τὰς ἐν Ελλησπόντω γεφύρας λύειν. καὶ νῦν κατ' ἡσυχίην 111 πολλην κομίζεο. οἱ μὲν ταῦτα σημήναντες ἀπέπλεον οπίσω οι δε Ελληνες, επείτε σφι απέδοξε μήτ' επιδιώκειν έτι προσωτέρω των βαρβάρων τας νέας μήτε πλείν ές τὸν Ἑλλήσποντον λύσοντας τὸν πόρον, τὴν Ανδρον περικατέατο έξελεῖν έθέλοντες. πρῶτοι γὰρ 5 "Ανδριοι νησιωτέων αἰτηθέντες πρὸς Θεμιστοκλέος χρή-

quite ready, etc.—7. σιγῶν: the fut. inf. might have been used with reference to this particular case; the pres. is a general statement = in whose silence he trusted.

--8. τὰ . . ἐνετείλατο: object of φράσαι. Cp. ἐντείλαμενος τὰ λέγιν χρέον 8. 75. 5.—9. οἴ: relative, divided into οἱ μὲν . . . Σίκιννος δέ.—14. Θεμιστοκλίης δ' Ἀθηναῖος: this is the beginning of the message as Themistocles gave it, τὰ αὐτὸς ἐνετείλατο. Considerable doubt has been expressed

about the story of the second message to Xerxes in spite of the letter which Thucydides gives us (1.137.4) as sent by Themistocles to Darius. This letter contains the words γράψας . . . την τῶν γεφυρῶν τότε δι' αὐτὸν οὐ διάλυσιν.

THE GREEKS COLLECT CONTRI-BUTIONS FROM THE ISLANDS (CC. 111-112)

sion of the article, see 8.46.1.

ματα οὐκ έδοσαν, ἀλλὰ προϊσχομένου Θεμιστοκλέος λόγον τόνδε, ώς ήκοιεν 'Αθηναίοι περί έωυτούς έχοντες δύο θεούς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Αναγκαίην, ούτω τέ σφι κάρτα δοτέα είναι χρήματα, ὑπεκρίναντο πρὸς 10 ταῦτα λέγοντες ώς κατὰ λόγον ἦσαν ἄρα αἱ ᾿Αθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες καὶ θεῶν χοηστῶν ἦκοιεν εὖ, ἐπεὶ ἀΑνδρίους γε εἶναι γεωπείνας ἐς τὰ μέγιστα άνήκοντας, καὶ θεοὺς δύο άχρήστους οὐκ ἐκλείπειν σφέων την νησον άλλ' αιεί φιλοχωρείν, Πενίην τε καί 15 'Αμηχανίην, καὶ τούτων τῶν θεῶν ἐπηβόλους ἐόντας 'Ανδρίους οὐ δώσειν χρήματα οὐδέκοτε γὰρ (ἇν) της έωυτων άδυναμίης την Αθηναίων δύναμιν είναι κρέσσω. οδτοι μεν δή ταθτα υποκρινάμενοι καὶ οὐ 12 δόντες χρήματα έπολιορκέοντο. Θεμιστοκλέης δέ, οὐ γαρ έπαύετο πλεονεκτέων, έσπέμπων ές τας άλλας νήσους ἀπειλητηρίους λόγους αἴτει χρήματα διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων [χρεώμενος] τοῖσι καὶ πρὸς βασιλέα

8. περὶ ἐωντούς: around them, as part of their force, = on their side.

— II. κατὰ λόγον: in proportion.

— ἦσαν ἄρα: the imperf. with ἄρα is used when the real state of affairs is suddenly appreciated. See Syn. § 15. 2. f. The Andrians had known before that Athens was great and prosperous, but they had not known of their two good gods. They had known that they themselves were poor and had two worthless gods, and, now that the fourth fact is known, they realize that the whole thing

is in proportion (κατὰ λόγον). Mathematically stated, it is poor Andrians: bad gods = rich Athens: good gods. Translate it is then in perfect proportion that Athens is prosperous and well provided with good gods, since the Andrians are poor and two worthless gods never leave their island.—
12. θεῶν: on the gen. see 8. 107.
7.—13. είναι: inf. in a subord. clause in indirect narration, though λέγοντες ὡς with finite moods precedes.—18. άδυναμίης κτί.: see 7. 172. 17.

έχρήσατο, λέγων ώς εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον, 5 ἐπάξει τὴν στρατιὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ πολιορκέων ἐξαιρήσει. λέγων ταῦτα συνέλεγε χρήματα μεγάλα παρὰ Καρυστίων τε καὶ Παρίων, οὶ πυνθανόμενοι τήν τε "Ανδρον ὡς πολιορκέοιτο διότι ἐμήδισε, καὶ Θεμιστοκλέα ὡς εἴη ἐν αἴνη μεγίστη τῶν στρατηγῶν, δεί το σαντες ταῦτα ἔπεμπον χρήματα. εἰ δὲ δή τινες καὶ ἄλλοι ἔδοσαν νησιωτέων, οὐκ ἔχω εἰπεῖν δοκέω δέ τινας καὶ ἄλλους δοῦναι καὶ οὐ τούτους μούνους. καί τοι Καρυστίοισί γε οὐδὲν τούτου εἴνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο. Πάριοι δὲ Θεμιστοκλέα χρήμασιις ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα. Θεμιστοκλέης μέν νυν ἐζ "Ανδρου ὁρμώμενος γρήματα παρὰ νησιωτέων ἐκτᾶτο λάθρη τῶν ἄλλων στρατηγῶν.

113 Οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξην ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ναυμαχίην ἐξήλαυνον ἐς Βοιωτοὺς τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἔδοξε γὰρ Μαρδονίῳ ἄμα μὲν προπέμψαι βασιλέα, ἄμα δὲ ἀνωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμεῖν, χειμερίσαι τε ἄμεινον εἶναι ἐν Θεσσαλίη, καὶ ἔπειτα ἄμα τῷ ἔαρις

112. 8. Καρυστίων: in southern Euboea.—10. στρατηγῶν: partitive.—11. ταῦτα: a siege.—15. ὑπιρβολή: = ἀναβολή. On the treatment of the Carystians, sec 8. 121. 2.

THE PERSIAN ARMY LEAVES ATHENS. MARDONIUS SELECTS HIS FORCE (C. 113)

113. 1. dhiyas hulpas: Busolt (Gricch. Gesch. 2. 704) concludes

that the withdrawal from Athens took place on October 2, because there was an eclipse of the sun on that date, and in 9. 10. 14 it is said that an eclipse occurred as Cleombrotus with the army at the Isthmus was sacrificing for an attack upon the Persians, presumably at the time of the withdrawal. — 2. The abtive: the yápclause tells why Mardonius made the same march as the King.

πειρασθαι της Πελοποννήσου. ως δε απίκατο ες την Θεσσαλίην, ενθαῦτα Μαρδύνιος εξελέγετο πρώτους μεν τοὺς Πέρσας πάντας τοὺς ἀθανάτους καλεομένους, πλην 'Υδάρνεος του στρατηγού (ούτος γάρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέος), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς κ θωρηκοφόρους καὶ τὴν ἴππον τὴν χιλίην, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους τε καὶ Ἰνδούς, καὶ τὸν πεζον και την ιππον. ταυτα μεν έθνεα ολα είλετο, έκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων ἐξελέγετο κατ' ὀλίγους, τοῖσι είδεά τε υπήρχε διαλέγων και εί τέοισί τι χρηστον 15 συνήδει πεποιημένον έν δε πλείστον έθνος Πέρσας αίρείτο, ανδρας στρεπτοφόρους τε καὶ ψελιοφόρους, έπὶ δὲ Μήδους. οὖτοι δὲ πληθος μὲν οὐκ ἐλάσσονες ήσαν των Περσέων, ρώμη δὲ ήσσονες ωστε σύμπαντας 14 τριήκοντα μυριάδας γενέσθαι σύν ίππεῦσι. τούτω τῷ χρόνω, ἐν τῷ Μαρδόνιός τε τὴν στρατιὴν διέκρινε καὶ Ξέρξης ην περί Θεσσαλίην, χρηστήριον έληλύθει έκ Δελφων Λακεδαιμονίοισι, Ξέρξην αἰτεῖν δίκας του Λεωνίδεω φόνου και το διδόμενον έξ έκείνους δέκεσθαι. πέμπουσι δη κήρυκα την ταχίστην Σπαρ-

-8. τοὺς ἀθανάτους: see 7. 41. 7, 7.83. 2.—10. μετὰ δέ: adverbial.
—11. θωρηκοφόρους: see 7. 61. 4 for the equipment of the Persian division. Apparently the main body was thus equipped, though here a selection is spoken of.—τὴν χιλίην: there were two bodies of 1000 horse in the bodyguard of Xerxes. See 7. 40. 6, 7. 41. 5, 7. 55. 11.—13. ταθτα: assimilated

to ἔθνεα, which is in apposition. —

14. κατ' ὁλίγους: distributive. As we learn in 9. 32 men were selected only from a small number of the nations. — 15. είδεα: physical appearance. — τέοισι: τισί. —

16. ἐν δέ: adverbial. — 17. στρεπτοφόρους: see 7. 83. 10, 9. 80. 9. —

18. οὐκ ἐλάσσονες: a correction of πλεῦστον above. — 20. σύν: inclusive of.

τιήται, δς έπειδη κατέλαβε έουσαν έτι πασαν την στρατιην έν Θεσσαλίη, έλθων ές όψιν την Ξέρξεω έλεγε τάδε το βασιλεῦ Μήδων, Λακεδαιμόνιοί τέ σε καὶ Ήρακλείδαι οι ἀπὸ Σπάρτης αἰτέουσι φόνου δίκας, ὅτι 10 σφέων τὸν βασιλέα ἀπέκτεινας ρυόμενον τὴν Ἑλλάδα. ό δὲ γελάσας τε καὶ κατασχών πολλὸν χρόνον, ως οί έτύγχανε παρεστεώς Μαρδόνιος, δεικνύς ές τοῦτον εἶπε Τοιγάρ σφι Μαρδόνιος όδε δίκας δώσει τοιαύτας οΐας 115 ἐκείνοισι πρέπει. ὁ μὲν δὴ δεξάμενος τὸ ἡηθὲν ἀπαλλάσσετο, Ξέρξης δὲ Μαρδόνιον ἐν Θεσσαλίη καταλιπὼν αὐτὸς ἐπορεύετο κατὰ τάχος ἐς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ άπικνείται ές τὸν πόρον τῆς διαβάσιος έν πέντε καὶ τεσσεράκοντα ἡμέρητι, ἀπάγων τῆς στρατιῆς οὐδὲνς μέρος ώς είπειν. ὄκου δὲ πορευόμενοι γινοίατο καὶ κατ' ουστινας άνθρώπους, τον τούτων καρπον άρπάζοντες έσιτέοντο · εί δὲ καρπὸν μηδένα ευροιεν, οί δὲ

THE SPARTANS DEMAND SATIS-FACTION FOR THE MURDER OF LEONIDAS (C. 114)

114. 12. κατασχών: restraining himself, i.e. remaining silent.
— 14. δδε: the article is omitted with deictic δδε.

THE RETREAT OF XERXES (CC. 115-120)

115. 4. τον πόρον της διαβάσοιος: πόρος is the place of passage, διάβασις properly the act of passing. Translate — the place where they crossed. — πίντε και τεσ-

σεράκοντα: one half the time of the march to Attica (8. 51. 4). -5. οὐδὶν μέρος: no doubt a great exaggeration and not sufficiently qualified by ws cinciv. The division of 60,000 men under Artabazus, which was part of the escort of the King as far as the Hellespont (8. 126. 4), had still 40,000 men in the spring (9. 66. 8), although engaged in military operations after leaving Xerxes (8. 127 ff.). For 60 000 left in Ionia see 9 96 12. See Aeschylus' description of the march in the Persae 480 ff. - 8. ol &: Syn. § 9. 1. c. -

την ποίην την έκ της γης αναφυομένην και των δενδρέων τὸν φλοιδυ περιλέποντες καὶ τὰ φύλλα κατα-10 δρέποντες κατήσθιον, δμοίως τῶν τε ἡμέρων καὶ τῶν άγρίων, καὶ ἔλειπον οὐδέν ταῦτα δ' ἐποίεον ὑπὸ λιμοῦ. έπιλαβών δε λοιμός τε τον στρατον και δυσεντερίη κατ' όδον διέφθειρε. τους δε και νο σέοντας αυτών κατέλειπε, ἐπιτάσσων τῆσι πόλισι, ἴνα ἐκάστοτε γίνοιτο 15 έλαύνων, μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν, έν Θεσσαλίη τέ τινας καὶ ἐν Σίρι τῆς Παιονίης καὶ ἐν Μακεδονίη. ένθα καὶ τὸ ἱρὸν ἄρμα καταλιπών τοῦ Διός, ὅτε ἐπὶ την Ελλάδα ήλαυνε, ἀπιων οὐκ ἀπέλαβε, ἀλλὰ δόντες οί Παίονες τοίσι Θρηξὶ ἀπαιτέοντος Ξέρξεω ἔφασαν 20 νεμομένας άρπασθηναι ύπὸ τῶν ἄνω Θρηκῶν τῶν 16 περί τὰς πηγάς τοῦ Στρυμόνος οἰκημένων. ἔνθα καὶ ό των Βισαλτέων βασιλεύς γης τε της Κρηστωνικής Θρηξ έργον ύπερφυες έργάσατο δς ούτε αύτος έφη τῷ Ξέρξη έκὼν είναι δουλεύσειν, ἀλλ' οίχετο ἄνω ἐς τὸ ὄρος τὴν 'Ροδόπην, τοῖσί τε παισὶ ἀπηγόρευε μὴς στρατεύεσθαι έπὶ τὴν Ἑλλάδα. οἱ δὲ ἀλογήσαντες, ἡ άλλως σφι θυμός εγένετο θεήσασθαι τον πόλεμον, έστρατεύοντο άμα τῷ Πέρση. ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρησαν ἀσινεῖς πάντες εξ εόντες, εξώρυξε αὐτῶν ὁ πατὴρ τοὺς

14. τοὺς δέ: others, without preceding τοὺς μέν. — 15. ໂνα: where. — 17. Σίρι: on the east bank of the Strymon. — 18. ἄρμα: see 7. 40. 14. — Διός: the Persian Ahuramazda. — 21. νεμομένας: sc. τὰς ἔππους, implied by ἄρμα.

116. 2. Βισαλτίων: west of the

Strymon. Cp. 7. 115. 4. — Κρηστωνικής: situated between the Axius and the Strymon. Cp. 7. 124. 6.—3. οῦτε...τε: both refused himself...and.—6. ή αλλως: or else. We should expect a participle with this, parallel to αλογήσαντες. Cp. 8. 54. 7.

117 ο φθαλμούς διά την αιτίην ταύτην. και οθτοι μέν τοθτον τὸν μισθὸν ἔλαβον οἱ δὲ Πέρσαι ὡς ἐκ τῆς Θρήκης πορευό ενοι ἀπίκοντο ἐπὶ τὸν πόρον, ἐπειγόμενοι τον Ελλήσποντον τησι νηυσί διέβησαν ές "Αβυδον: τας γαρ σχεδίας οὐκ εύρον έτι έντεταμένας άλλ' ὑπὸς χειμώνος διαλελυμένας. ένθαθτα δε κατεχόμενοι σιτία τε πλέω ή κατ' όδον έλάγχανον, οὐδένα τε κόσμον έμπιπλάμενοι καὶ ὖδατα μεταβάλλοντες ἀπέθνησκον τοῦ στρατοῦ τοῦ περιεόντος πολλοί. οἱ δὲ λοιποὶ ἄμα Ξέρξη 118 ἀπικνέονται ές Σάρδις. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ὅδε λόγος λεγόμενος, ώς επειδή Εερξης απελαύνων εξ 'Αθηνέων απίκιτο ἐπ' Ἡιόνα τὴν ἐπὶ Στρυμόνι, ἐνθεῦτεν οὐκέτι όδο πορίησι διεχρήτο, άλλα την μέν στρατιήν Υδάρνει έπιτράπει ἀπάγειν ές τὸν Ἑλλήσποντον, αὐτὸς δ' ἐπὶ νεὸςς Φοινίσσης ἐπιβὰς ἐκομίζετο ἐς τὴν ᾿Ασίην. πλέοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίην. καὶ δὴ μᾶλλον γάρ τι χειμαίνεσθαι γεμούσης της νεὸς ὧστε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων τῶν σὺν Ξέρξη κομιζομένων, ἐνθαῦτα ἐς δείμα 10 πεσόντα τὸν βασιλέα εἰρέσθαι βώσαντα τὸν κυβερνήτην εί τις έστι σφι σωτηρίη. καὶ τὸν είπαι : Δέσποτα, οὐκ έστι ούδεμία, ην μη τούτων απαλλαγή τις γένηται των

117. 4. τῆσι νηυσί: the fleet. Cp. 8. 130. 3. — 5. οὐκ εὖρον: Aeschylus, Persae 734, says: Ξέρξην φασὶ. . . ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν. — 7. οὐδίνα. . . . κόσμον: without restraint. Adverb. acc. Cp. 9 65. 3. Dat. in 8. 60. γ 4.

118. I. άλλος δδε λόγος: another story as follows. — 4. 'Υδάρνει: see 8. 113. 9. — 5. ἐπὶ νεός: connect with ἐκομίζετο. — 8. μᾶλλον γὰρ κτί: since he was being pretty roughly handled by the storm. On τι see Syn. § 11. 2. — 9. ἄστε: Syn. § 25. 4. — 13. ἡν μή: Syn.

πολλών ἐπιβατέων. καὶ Ξέρξην λέγεται ἀκούσαιτα ταθτα είπειν ' Ανδρες Πίρσαι, νθν τις διαδεξάτω θμίων 15 Βασιλέος κηδόμενος έν υμίν γαρ οίκε είναι έμοι ή σωτηρίη. τὸν μὲν ταῦτα λέγειν, τοὺς δὲ προσκυνέοντας έκπηδαν ές την θάλασσαν, καὶ την νέα ἐπικουφισθεῖσαν οὖτω δὴ ἀποσωθῆναι ἐς τὴν ᾿Ασίην. ὡς δὲ ἐκβῆναι τάχιστα ές γῆν τὸν Ξέρξην, ποιῆσαι τοιόνδε . ὅτι μέν 20 έσωσε βασιλέος την ψυχήν, δωρήσασθαι χρυσέφ στεφάνω τὸν κυβερνήτην, ὅτι δὲ Περσέων πολλοὺς ἀπ-19 ώλεσε, αποταμείν την κεφαλην αὐτοῦ. οὖτος δὲ άλλος λέγεται λόγος περί τοῦ Ξέρξεω νόστου, οὐδαμῶς ἔμοιγε πιστός, οὖτε άλλως οὖτε τὸ Περσέων τοῦτο πάθος. εἰ γαρ δή ταῦτα οὖτω εἰρέθη ἐκ τοῦ κυβερνήτεω πρὸς Ξέρξην, ἐν μυρίησι γνώμησι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίζοον 5 μή οὐκ αν ποιήσαι βασιλέα τοιόνδε, τοὺς μὲν ἐκ τοῦ καταστρώματος καταβιβάσαι ές κοίλην νέα, έόντας Πέρσας καὶ Περσέων τοὺς πρώτους, τῶν δ' ἐρετέων εόντων Φοινίκων οκως οὐκ αν ἴσον πληθος τοῖσι Πέρσησι έξέβαλε ές τὴν θάλασσαν. ἀλλ' ὁ μέν, ὡς καὶ το πρότερόν μοι είρηται, όδφ χρεώμενος ἄμα τφ ἄλλφ

§ 18. 1.—15. τις: Syn. § 11. 1.—
17. λέγειν . . . ἐκπηδάν: representing imperf. indic. Cp. ἀποσωθήναι.—21. δωρήσασθαι: on the following cases, see Syn. § 4. ii. B. 1.
119. 3. πάθος: acc. of respect. This position of τοῦτο is allowable when an additional attribute like Περσέων is present.—
5. ἐν μυρίησι κτέ: i.ε. not one man in 10,000 would think differ-

ently.—6. μη ούκ: not to be translated; they are due to the negative idea in ἀντίξοον and the additional οὖκ.—9. ὅκως... ἐξίβαλε: we should expect an inf. parallel to καταβιβάσαι. ὅκως for ὅτι is more frequent in Hdt. than in Attic (cp. 7. 161. 5, 7. 237. 5); the preceding verb is negatived. οὖκ after ὄκως is to be omitted here in translation.

120 στρατῷ ἀπενόστησε ἐς τὴν ᾿Ασίην. μέγα δὲ καὶ τόδε μαρτύριον φαίνεται γὰρ Ξέρξης ἐν τἢ ὀπίσω κομιδἢ ἀπικόμενος ἐς Ἦδδηρα καὶ ξεινίην τέ σφι συνθέμενος καὶ δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκη τε χρυσέῳ καὶ τιήρη χρυσοπάστῳ. καὶ ὡς αὐτοὶ λέγουσι ᾿Αβδηρῖται, λέ 5 γοντες ἔμοιγε οὐδαμῶς πιστά, πρῶτον ἐλύσατο τὴν ζώνην φεύγων ἐξ ᾿Αθηνέων ὀπίσω, ὡς ἐν ἀδείη ἐών. τὰ δὲ Ἦβδηρα ἴδρυται πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον ἡ τοῦ Στρυμόνος καὶ τῆς Ἡιόνος, ὅθεν δή μίν φασι ἐπιβηναι ἐπὶ τὴν νέα.

121 Οἱ δὲ Ἑλληνες ἐπείτε οὐκ οἶοί τε ἐγίνοντο ἐξελεῖν τὴν Ἄνδρον, τραπόμενοι ἐς Κάρυστον καὶ δηώσαντες αὐτῶν τὴν χώρην ἀπαλλάσσοντο ἐς Σαλαμῖνα. πρῶτα μέν νυν τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια ἄλλα τε καὶ

120. 2. φαίνεται . . άπικόμεvos: it is clear that he came. -3. σφι: the inhabitants of Abdera. -6. ελύσατο την ζώνην: supply in Abdera. The phrase means this was the first place he rested. -8. μάλλον ή τοῦ Στρυμόνος: since. $\ddot{\eta}$ is present the easiest construction syntactically is to supply $\pi \rho \acute{o}s$ with Στρυμόνος, meaning Abdera is situated nearer the Hellespont than it is to the Strymon. But, in the first place, Abdera is really much nearer the Strymon, and further this is not the meaning the context demands, but Abdera lies nearer the Hellespont than the Strymon does; for the argument is that Xerxes could not have sailed

from the Strymon since he had reached Abdera, which is farther on the way toward the Hellespont. The latter translation is possible if we assume that the gen. is used instead of the nom. (a doubtful construction), or omit # (with β). There is still a third possibility if we keep in view the fact that πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου is not exactly near the Hellespont, that is, it would not be used of a place on the other side of the Hellespont from the point of view of the writer. It is barely possible, then, that the meaning is Abdera lies on this side of the Hellespont, but not on this side of the Strymon.

τριήρεας τρείς Φοινίσσας, την μέν ές Ἰσθμον αναθείναι, 5 η περ έτι καὶ ές έμε ην, την δε έπι Σούνιον, την δε τώ Αἴαντι αὐτοῦ ἐς Σαλαμίνα. μετὰ δὲ τοῦτο διεδάσαντο την ληίην καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφούς, έκ των έγενετο ανδριας έχων έν τη χειρί ακρωτήριον νεός, έων μέγαθος δυώδεκα πηχέων εστηκε δε ούτος 10 122 τη περ ὁ Μακεδων 'Αλέξανδρος ὁ χρύσεος. πέμψαντες δέ ἀκροθίνια οἱ Ελληνες ἐς Δελφοὺς ἐπειρώτων τὸν θεὸν κοινη εἰ λελάβηκε πλήρεα καὶ ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια. ὁ δὲ παρ' Ἑλλήνων μὲν τῶν ἄλλων ἔφησε ἔχειν, παρὰ Αἰγινητέων δὲ οὖ, ἀλλὰ ἀπαίτει αὐτοὺς τὰ ἀρι-5 στήια της έν Σαλαμίνι ναυμαχής. Αίγινηται δέ πυθόμενοι ἀνέθεσαν ἀστέρας χρυσέους, οι ἐπὶ ἱστοῦ χαλκέου έστασι τρεις έπι της γωνίης, αγχοτάτω του Κροίσου 123 κρητήρος. μετά δὲ τὴν διαίρεσιν τῆς ληίης ἔπλεον οί Ελληνες ές τὸν Ἰσθμὸν ἀριστήια δώσοντες τῷ ἀξιωτάτω γενομένω Έλλήνων άνὰ τὸν πόλεμον τοῦτον. ὡς δε απικόμενοι οι στρατηγοί διένεμον τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδέωνος τῷ βωμῷ, τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον 5 κρίνοντες έκ πάντων, ένθαθτα πας τις αὐτων έωυτω έτίθετο την ψηφον, αὐτὸς ἔκαστος δοκέων ἄριστος

THE GREEKS DIVIDE THE SPOIL.

THE HONORS PAID TO THEMISTOCLES (CC. 121-125)

121. 5. την μέν ἐς Ἰσθμόν: to Poseidon. Cp. 8. 123. 5. — 6. την . . . ἐπὶ Σούνιον: Athena had a temple here. — 11. ᾿Αλίξανδρος: see 8. 34 and 8. 136 ff.

122. 3. λελάβηκε: Att. είληφε.

— 5. ἀριστήια: see 8. 93. 1.—
8. τρείς: two to the Dioscuri, the third probably to Apollo Delphinius.— ἐπὶ τῆς γωνίης: sc. τοῦ προνηίου. Cp. 1. 51 9.

123. 4. διένεμον: the usual verb with ψηθον is φέρειν. Cp. διαφέρειν 4. 138. 2. Possibly διανέμειν is used because two votes were cast, one for first and one for

γενέσθαι, δεύτερα δε οί πολλοί συνεξέπιπτον Θεμιστοκλέα κρίνοντες. οἱ μὲν δὴ ἐμουνοῦντο, Θεμιστοκλέης 124 δε δευτερείο: σι ύπερεβάλλετο πολλόν. οὐ βουλομένων δὲ ταῦτα κρίνειν τῶν Ἑλλήνων φθόνω, ἀλλ' ἀποπλεόντων έκάστων ές την έωυτων άκρίτων, όμως Θεμιστοκλέη; ζβώσθη τε καὶ ζδοξώθη εναι άνηρ πολλον Έλλήνων σοφώτατος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ὅτι δὲ 5 νικών οὐκ ἐτιμήθη πρὸς τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων, αιτίκα μετά ταθτα ις Λακεδαίμονα απίκετο θελων τιμ., θ ναι καί μιν Λακεδαιμόνιοι καλώς μέν ύπεδέξ εντο, με γάλως δε ετίμησαν. άριστήια μέν νυν έδοσαν Εύρυβιάδη ίλαίης στέφανον, σοφίης δὲ καὶ 10 δεξιότητος Θεμιστοκλεί, και τούτω στέφανον έλαίης. έδωρήσαντό τέ μιν ὄχω τῷ ἐν Σπάρτη καλλιστεύοντι. αἰνέσαντες δὲ πολλά, προέπεμψαν ἀπιόντα τρικόσιοι Σπαρτιζτέων λογάδες, οθτοι οι περ ιππεις καλέονται, μέχρι οὖρων τῶν Τεγεητικῶν. μοῦνον δὴ τοῦτον πάν-15 των ανθρώπων των ήμεις ίδαεν Σπαρτιήται προέπεμψαν. 125 ώς δὲ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἀπίκετο ἐς τὰς ᾿Αθήνας.

second.—8. Secrepa: in the second place; adverbial.—10. Secrepelour: for the second prize. Dat. of reference.

124. 2. ταῦτα κρίνειν: to settle this matter, i.e. who was best.—
3. ἀκρίτων: in act. sense—without deciding.—4. ἐβώσθη: Dial. § I. ii. 8.—6. νικῶν: though the victor.—πρός: Syn. § 5.—9. ἀριστήια: the prize of valor. Some editors supply ἀνδρηίης μέν as a

contrast to σοφίης δέ; otherwise σοφίης must depend upon the idea of prize in ἀριστήια. — II. και τούτω: in his case also. — I3. τριηκόσιοι: in partitive apposition to the subject with which αἰνέσαντες agrees, namely, all the Spartans. Cp. 8. 83. 4. On the number, see 7. 205. IO. — I5. μοῦνον: cp. Θεμιστοκλέα . . . καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτο δὴ μάλιστα ἐτιμήσατε ἄνδρα ξένον τῶν ὡς ὑμᾶς ἐλθόντων Thuc. I. 74. I.

ἐνθαῦτα Τιμόδημος 'Αφιδναῖος, τῶν ἐχθρῶν μὲν τῶν Θεμιστοκλέος ἐών, ἄλλως δὲ οὐ τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν, φθόνω καταμαργέων ἐνείκει τὸν Θεμιστοκλέα, τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἄπιξιν προφέρων, ὡς διὰ τὰς 'Αθήνας 5 ἔχοι τὰ γέρεα τὰ παρὰ Λακεδαιμονίων, ἀλλ' οὐ δι' ἑωυτόν. ὁ δέ, ἐπείτε οὐκ ἐπαύετο λέγων ταῦτα ὁ Τιμόδημος, εἶπε · Οὕτω ἔχει τοι · οὕτ' ἄν ἐγὼ ἐὼν Βελ-βινίτης ἐτιμήθην οὕτω πρὸς Σπαρτιητέων, οὕτ' ἃν σύ, ἄνθρωπε, ἐὼν 'Αθηναῖος.

Ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο, ᾿Αρτάβαζος δὲ ὁ Φαρνάκεος, ἀνὴρ ἐν Πέρσησι λόγιμος καὶ πρόσθε ἐών, ἐκ δὲ τῶν Πλαταιικῶν καὶ μᾶλλον ἔτι γενόμενος, ἔχων ἔξ μυριάδας στρατοῦ τοῦ Μαρδόνιος ἐξελέξατο, προέπεμπε βασιλέα μέχρι τοῦ πόρου. ὡς δὲ ὁ μὲν ἢν ζ ἐν τῆ ᾿Ασίη, ὁ δὲ ὀπίσω πορευόμενος κατὰ τὴν Παλλήνην ἐγίνετο, ἄτε Μαρδονίου τε χειμερίζοντος περὶ Θεσσαλίην τε καὶ Μακεδονίην καὶ οὐδέν κω κατεπείγοντος ἤκειν ἐς τὸ ἄλλο στρατόπεδον, οὐκ ἐδικαίου

125. 2. 'Aφιδναίος: Aphidna was an Attic deme of the tribe Aiantis.—8. οῦτω ἔχει τοι: cp. οῦτω τοι Ίστιαῖε ἔχει 6. 1. 9, and 7. 161. 12. It is sometimes difficult to distinguish the particle τοι from the dat. of the pronoun. Something of the pronominal value seems to be retained here. For the case, cp. τοιοῦτο μὲν ὑμῦν ἐστι ἡ τυραντίς, ὡ Λακεδαιμόνιοι 5. 92. η 27. — Βελβενίτης: Belbina was a very small and unimportant island near Sunium. The later

form of the story makes the man a Seriphian. Cp. Plato Rep. 329 e; Plut. Them. 18; Cic. de Senect. 8.

— 10. liv Admasos: though you are an Athenian. In 1. 8 cw is conditional.

ARTABAZUS ON HIS RETURN FROM THE HELLESPONT TAKES OLYN-THUS AND BESIEGES POTIDAEA (CC. 126-129)

126. 3. Il\araux\(\text{e}\)v: Artabazus brought a considerable force back to Asia after the defeat. Cp. 9. 66,

έντυχων απεστεωσι Ποτιδαιήτησι μη ουκ έξανδραπο-10 δίσασθαί σφεας. οι γὰρ Ποτιδαιῆται, ὡς βασιλεὺς παρεξεληλάκει καὶ ὁ ναυτικὸς τοίσι Πέρσησι οἰχώκει φεύγων έκ της Σαλαμίνος, έκ τοῦ φανεροῦ ἀπέστασαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων · ὡς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ τὴν Παλ-127 λήνην έχοντες. ἐνθαῦτα δὴ ᾿Αρτάβαζος ἐπολιόρκει τὴν Ποτίδαιαν. ὑποπτεύσας δὲ καὶ τοὺς Ὀλυνθίους ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλέος, καὶ ταύτην ἐπολιόρκει είχον δὲ αὐτὴν Βοττιαίοι οἱ ἐκ τοῦ Θερμαίου κόλπου ἐξαναστάντες ύπὸ Μακεδόνων. ἐπεὶ δέ σφεας είλε πολιορ-5 κέων, κατέσφαξε έξαγαγών ές λίμνην, την δε πόλιν παραδιδοί Κριτο βούλω Τορωναίω ἐπιτροπεύειν καὶ τῷ Χαλκιδικώ γένει, καὶ οὖτω Ολυνθον Χαλκιδείς ἔσχον. 128 έξελων δε ταύτην ὁ Αρτάβαζος τῆ Ποτιδαίη εντεταμένως προσείγε, προσέχοντι δέ οί προθύμως συντίθεται προδοσίην Τιμόξεινος ὁ τῶν Σκιωναίων στρατηγός, οντινα μεν τρόπον άρχήν, έγωγε οὐκ έχω εἰπειν (οὐ γαρ ων λέγεται), τέλος μέντοι τοιάδε εγίνετο δκωςς βυβλίον γράψειε ή Τιμόζεινος έθέλων παρά Αρτάβαζον πέμψαι ἡ ᾿Αρτάβαζος παρὰ Τιμόξεινον, τοξεύματος παρὰ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες καὶ πτερώσαντες τὸ βυβλίον ετόξευον ες συγκείμενον χωρίον. επάϊστος δε

έγένετο ὁ Τιμόξεινος προδιδούς την Ποτίδαιαν τοξεύων 10

89.—10. μη ούκ: GMT. 815. 2.
—12. Πέρσησι: dat. of interest, practically equal to a possessive gen.

127. 2. ἀπίστασθαι: conative pres. — 8. Χαλκιδικῷ: colonists from Chalcis in Euboea had given

their name to the whole peninsula.

— ioxov: ingressive.

128. 3. Σκιωναίων: the cities of Pallene were in alliance and a contingent had been sent from Scione to the aid of Potidaea. See 1. 16.—4. ἀρχήν: at first.—5. ὧν:

γαρ ὁ ᾿Αρτάβαζος ἐς τὸ συγκείμενον, άμαρτων τοῦ χωρίου τούτου βάλλει ανδρός Ποτιδαιήτεω τον ώμον, τὸν δὲ βληθέντα περιεδραμε ὅμιλος, οἶα φιλεῖ γίνεσθαι έν πολέμω, οι αὐτίκα τὸ τόξευμα λαβόντες, ὡς ἔμαθον τὸ βυβλίον, ἔφερον ἐπὶ τοὺς στρατηγούς παρῆν δὲ καὶ 15 των άλλων Παλληναίων συμμαχίη. τοίσι δέ στρατηγοίσι ἐπιλεξαμένοισι τὸ βυβλίον καὶ μαθοῦσι τὸν αἴτιον της προδοσίης έδοξε μη καταπληξαι Τιμόξεινον προδοσίη της Σκιωναίων πόλιος είνεκα, μη νομιζοιατο είναι Σκιωναίοι ές τὸν μετέπειτα χρόνον αἰεὶ προ-20 δόται. ὁ μὲν δὴ τοιούτω τρόπω ἐπάϊστος ἐγεγόνει: 29 Αρταβάζω δε έπειδη πολιορκέοντι έγεγόνεσαν τρείς μηνες, γίνεται άμπωτις της θαλάσσης μεγάλη καὶ χρόνον ἐπὶ πολλόν. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι τέναγος γενόμενον παρήσαν ές την Παλλήνην. ώς δε τας δύο μέν μοίρας διοδοιπορήκεσαν, έτι δε τρείς υπόλοιποις ήσαν, τὰς διελθόντας χρην είναι έσω έν τη Παλλήνη, έπηλθε πλημμυρίς της θαλάσσης μεγάλη, όση οὐδαμά κω, ώς οἱ ἐπιχώριοι λέγουσι, πολλάκις γινομένη. οἱ μέν δη νείν αὐτῶν οὐκ ἐπιστάμενοι διεφθείροντο, τοὺς δὲ ἐπισταμένους οἱ Ποτιδαιῆται ἐπιπλώσαντες πλοίοισι 10

Syn. § 32. 1. b.—13. file: is wont. — 18. katanlife: strike him dumb by producing the evidence of his treachery.

129. I. 'Aρταβάζφ: on the case, see Syn. § 4. i. B 3. — 4. παρῆσαν: Potidaea was situated on a narrow isthmus between the mainland and the peninsula of Pallene. It stretched from sea to sea, and the

Persians, having no ships, had been unable to attack it from the south. They now take advantage of the ebb tide and attempt to walk round. — The Sie: on the article, see 8. 73. 2.—6. The Sieles Sie which they had to pass over so as to be in Pallene. $\chi \rho \hat{\eta} \nu$ governs the ptc., logically. — 8. $\gamma \nu \nu \rho \mu \nu \gamma$: concessive.

ἀπώλεσαν. αἴτιον δὲ λέγουσι Ποτιδαιῆται τῆς τε ῥηχίης [καὶ τῆς πλημμυριδος] καὶ τοῦ Περσικοῦ πάθεος γενέσθαι τόδε, ὅτι ἐς τοῦ Ποσειδέωνος τὸν νηὸν καὶ τὸ ἄγαλμα τὸ ἐν τῷ προαστείῳ ἠσέβησαν οὖτοι τῶν Περσέων οἴ περ καὶ διεφθάρησαν ὑπὸ τῆς θαλάσσης 15 αἴτιον δὲ τοῦτο λέγοντες εὖ λέγειν ἔμοιγε δοκέουσι. τοὺς δὲ περιγενομένους ἀπῆγε ᾿Αρτάβαζος ἐς Θεσσαλίην παρὰ Μαρδόνιον.

130 Οὖτοι μὲν οἱ προπέμψαντες βασιλέα οὖτω ἔπρηξαν. ὁ δὲ ναυτικὸς ὁ Ξέρξεω ⟨ὁ⟩ περιγενόμενος, ὡς προσέμιξε τῆ ᾿Ασίη φεύγων ἐκ Σαλαμῖνος καὶ βασιλέα τε καὶ τὴν στρατιὴν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἦρυδον, ἐχειμέριζε ἐν Κύμη. ἔαρος δὲ ἐπιλάμψαντος πρώ:ος 5 συνελέγετο ἐς Σάμον · αἱ δὲ τῶν νεῶν καὶ ἐχειμέρισαν αὐτοῦ · Περσέων δὲ καὶ Μ΄,δων οἱ πλέονες ἐπεβάτευον. στρατηγοὶ δέ σφι ἐπῆλθον Μαρδόντης τε ὁ Βαγαίου καὶ ᾿Αρταΰντης ὁ ᾿Αρταχαίςω · συνῆρχε δὲ τούτοισι καὶ ἀδελφιδέος αὐτοῦ ᾿Αρταΐντεω προσελομένου Ἰθαμίτρης. 10 ἄτε δὲ μεγάλως πληγέντες, οὐ προῆσαν ἀνωτέρω τὸ πρὸς ἑσπέρης, οὐδὶ ἐπηνάγκαζε οὐδείς, ἀλλὶ ἐν τῆ Σάμψ κατήμενοι ἐφύλασσον τὴν Ἰωνίην μὴ ἀποστῆ, νέας ἔχοντες σὺν τῆσι Ἰάσι τριηκοσίας. οὐ μὲν οὐδὲ προσεδέκοντο τοὺς Ἔλληνας ἐλεύσεσθαι ἐς τὴν Ἰωνίην ἀλλὶ ¹ς

THE PERSIAN FLEET, AFTER WIN-TERING IN CYME, ASSEMBLES AT SAMOS. THE GREEK FLEET SAILS TO DELOS (CC. 130-132)

130. 5. Κύμη: on the coast of Asia Minor, south of Lesbos. —

tanλάμψαντος: properly of the dawn.—7. Περστων κτι.: the majority of the fighting men on board were Persians and Medes.
—9. Αρταχαίω: see 7. 22. 7, 7. 117. 3.—14. σύν: including.—
οὐ μὰν οὐδέ: Syn. § 26. e.—

άποχρήσειν σφι την έωυτων φυλάσσειν, σταθμεόμενοι ότι σφέας οὐκ ἐπεδίωξαν φεύγοντας ἐκ Σαλαμίνος ἀλλ' άσμενοι απαλλάσσοντο. κατά μέν νυν την θάλασσαν έσσωμένοι ήσαν τῷ θυμῷ, πεζή δὲ ἐδόκεον πολλῷ κρατήσειν τὸν Μαρδόνιον. ἐόντες δὲ ἐν Σάμφ ἄμα 20 μεν εβουλεύοντο εί τι δυναίατο κακόν τούς πολεμίους ποιείν, ἄμα δὲ καὶ ἀτακούστεον ὅκη πεσείται τὰ Μαρ-.31 δονίου πρήγματα. τοὺς δὲ Ελληνας τό τε ἔαρ γινόμενον ήγειρε καὶ Μαρδόνιος έν Θεσσαλίη έών. δη πεζὸς οὖκω συνελέγετο, ὁ δὲ ναυτικὸς ἀπίκετο ἐς Αίγιναν, νέες ἀριθμὸν δέκα καὶ έκατόν. στρατηγὸς δὲ καὶ ναύαρχος ην Λευτυχίδης ὁ Μενάρεος τοῦ Ἡγησί-5 λεω τοῦ Ἱπποκρατίδεω τοῦ Λευτυχίδεω τοῦ ᾿Αναξίλεω τοῦ ᾿Αρχιδήμου τοῦ ᾿Αναξανδρίδεω τοῦ Θεοπόμπου τοῦ Νικάνδρου τοῦ Χαρίλεω τοῦ Εὐνόμου τοῦ Πολυδέκτεω τοῦ Πρυτάνιος τοῦ Εὐρυφῶντος τοῦ Προκλέος τοῦ Αριστοδήμου τοῦ Αριστομάχου τοῦ Κλεοδαίου τοῦ 10 "Τλλου τοῦ Ἡρακλέος, ἐὼν τῆς ἐτέρης οἰκίης τῶν βα-

19. πολλ $\hat{\varphi}$: with verbs πολλόν is more frequent.

131. 5. Λευτυχίδης: the successor of Demaratus (6.65). Both were descended from Theopompus (1.7), but Demaratus by an elder line, so that the seven (cp. l. 12) between Theopompus and Leotychides had not been kings.—9. Εὐρυφῶντος: one of the two royal houses, οἱ Εὐρυπωντίδαι, was named from Euryphon. He was, according to Pausan. 3. 7, son of Soos, son of Procles.— 10. 'Αρι-

στοδήμου: who led the Lacedaemonians to Laconia (6. 52), according to their story. From his two sons, Eurysthenes and Procles, sprang the two royal houses of Sparta. For the 'Αγνάδαι, see 7. 204.—11. τῆς ἐτέρης οἰκίης: of one of the two royal houses, i.e. the Eurypontidae. On the death of Leonidas, who was the head of the other house, Cleombrotus, his brother, was made guardian of Leonidas' son, Pleistarchus, and commanded the

σιλέων. οδτοι πάντες, πλην των έπτα των μετα Λευτυχίδεα πρώτων καταλεχθέντων, οἱ ἄλλοι βασιλεῖς έγενοντο Σπάρτης. 'Αθηναίων δε εστρατήγει Εάνθιπ-132 πος ὁ ᾿Αρίφρονος. ὡς δὲ παρεγένοντο ἐς τὴν Αἴγιναν πασαι αι νέες, απίκοντο Ἰωνων άγγελοι ές τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων, οἱ καὶ ἐς Σπάρτην ὀλίγφ πρότερον τούτων ἀπικόμενοι ἐδέοντο Λακεδαιμονίων ἐλευθεροῦν την Ἰωνίην · τῶν καὶ Ἡρόδοτος ὁ Βασιληίδεω ην · οις στασιῶται σφίσι γενόμενοι ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννω, ἐόντες ἀρχὴν ἐπτά · ἐπιβουλεύοντες δε ώς φανεροί εγένοντο, εξενείκαντος την επιχείρησιν ένὸς τῶν μετεχόντων, οὖτω δὴ οἱ λοιποὶ ἐξ ἐόντες ύπεξέσχον έκ της Χίου καὶ ές Σπάρτην τε απίκοντο καὶ 10 δη καὶ τότε ἐς την Αίγιαν, τῶν Ἑλλήνων δεόμενοι καταπλώσαι ές την Ίωνίην · οι προήγαγον αὐτοὺς μόγις μέχρι Δήλου. τὸ γὰρ προσωτέρω πᾶν δεινὸν ἦν τοῖσι

Peloponnesian forces at the Isthmus (8. 71. 6). He had died during the winter, and his son, Pausanias, was placed in command of the Spartan army (9. 10). -12. ἐπτά: the Mss. have δυῶν. — 13. of allo: repeating the subject ovitor after the explanatory clause. Cp. 8. 67. 3. — 14. Záveыттоя: father of Pericles (6. 131, 6. 136, 7. 33). He belonged to the same party as Aristides, who was this year in command of the Athenian land forces (9. 28. 28). The setting aside of Themistocles, after his brilliant success the year before, is very striking. Diodorus (11. 27. 3) says it was because of the gifts he accepted from the Peloponnesians. This may have been used against him, but more probably his policy of a vigorous prosecution of the war by sea (cp. 8. 109. 22) was rejected by the Athenians, who desired to return to their homes and defend them against Mardonius.

132. 6. σφίσι: = ἀλλήλοισι. — Στράττι: he was tyrant before the Ionian revolt (4. 138. 7). — 12. σί: but they. For the rel., cp. 7. 205. 9. Kühn. § 561. 2. b. —

Ελλησι οὖτε τῶν χώρων ἐοῦσι ἐμπείροισι, στρατιῆς τε πάντα πλέα έδόκει είναι την δε Σάμον επιστέατο 15 δύξη καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον ἀπέχειν. συνέπιπτε δὲ τοιοῦτο ὤστε τοὺς μὲν βαρβάρους τὸ πρὸς ἐσπέρης άνωτένω Σάμου μη τολμάν καταπλώσαι καταρρωδηκότας, τοὺς δὲ Ελληνας χρηζόντων Χίων τὸ πρὸς τὴν ηω κατωτέρω Δήλου. οὖτω δέος τὸ μέσον ἐφύλασσέ 20 133 σφεων. οἱ μὲν δὴ Ελληνες ἔπλεον ἐς τὴν Δῆλον, Μαρδόνιος δὲ περὶ τὴν Θεσσαλίην ἐχείμαζε. ἐνθεῦτεν δὲ όρμώμενος έπεμπε κατά τὰ χρηστήρια ἄνδρα Εὐρωπέα γένος, τῶ οὖνομα ἦν Μῦς, ἐντειλάμενος πανταχῆ μιν χρησόμενον έλθειν, των οξί τε ήν σφι αποπειρήσασθαι. 5 ο τι μεν βουλόμενος εκμαθείν προς των χρηστηρίων ταθτα ένετέλλετο, οὐκ έχω φράσαι οὐ γὰρ ὧν λέγεται · δοκέω δ' έγωγε περί των παρεόντων πρηγμάτων 134 καὶ οὐκ ἄλλων πέρι πέμψαι. οὖτος ὁ Μῦς ἔς τε Λεβάδειαν φαίνεται ἀπικόμενος καὶ μισθῷ πείσας τῶν έπιχωρίων ἄνδρα καταβήναι παρά Τροφώνιον, καὶ ές

14. ἐοθσι . . . ἐδόκει: for participle and finite verb in parallel constructions, cp. 7. 6. 11, 8. 86. 10, 8. 116. 7. — 15. ἐπιστέατο . . . δόξη: believed. The statement is rather an exaggerated expression of their feelings under the circumstances than their actual opinion of the relative distance of Samos and the Pillars of Hercules.—
18. ἀνωτέρω: farther from land.— 19. χρηζόντων: concessive.—
20. κατωτέρω: farther toward Asia Minor.

MARDONIUS CONSULTS A NUMBER OF GREEK ORACLES (CC. 133-135)

133. 2. ἐνθεῦτεν δὲ ὁρμώμενος: omit the partic. in translation. — 3. κατά: around to. Cp. 1. 30. 6. — Εὐρωπέα: of Europus, a town in Caria (cp. 8. 135. 16). — 5. τῶν: the antecedent is (χρηστηρίοις) — 7. οὐ γὰρ ὧν: cp. 8. 128. 5.

134. 2. Λεβάδειαν: a town of Boeotia, west of Lake Copais. —
3. καταβήναι: near the city was

*Αβας τὰς Φωκέων ἀπικόμενος ἐπὶ τὸ χρηστήριον καὶ δὴ καὶ ἐς Θήβας πρῶτα ὡς ἀπίκετο, τοῦτο μὲν τῷ Ἰσμη-5 νίῳ ᾿Απόλλωνι ἐχρήσατο (ἔστι δὲ κατά περ ἐν Ὀλυμπίῃ ἱροῖσι αὐτόθι χρηστηριάζε σθαι), τοῦτο δὲ ξεῖνόν τινα καὶ οὐ Θηβαῖον χρήμασι πείσας κατεκοίμησε ἐς ᾿Αμφιάρεω. Θηβαίων δὲ οὐδενὶ ἔξεστι μαντεύεσθαι αὐτόθι διὰ τόδε · ἐκελευσέ σφεας ὁ ᾿Αμφιάρεως διὰ χρηστηρίων ω ποιεόμενος ὁκότερα βούλονται ἑλέσθαι τούτων, ἑωυτῷ ἡ ἄτε μάντι χρῆσθαι ἡ ἄτε συμμάχῳ, τοῦ ἐτέρου ἀπεχομένους · οἱ δὲ σύμμαχόν μιν εἴλοντο εἶναι. διὰ τοῦτο μὲν οὐκ ἔξεστι Θηβαίων οὐδενὶ αὐτόθι ἐγκατα-135 κοιμηθῆναι. τόδε δὲ θῶμά μοι μέγιστον γενέσθαι

a cave sacred to Zeùs Τροφώνιος. Any one who wished to consult the oracle descended into this cave and afterward related his experiences to the priests, who gave an interpretation of them. On the rites, see Pausan. 9. 39. 5 ff.; on the origin of the oracle 9. 37. 4 ff. The story of Trophonius is in part similar to that of the thief of Rhampsinitus' treasures in Hdt. 2. 121. -4. "Aβas: see 8. 33. 6. - και δη καί: introducing the incident which Hdt. wishes to refer to particularly, with a change of constr. - 5. πρώτα: he visited Thebes first. - 7. lpolou: with (burnt) offerings. Cp. ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδώ Soph. O.T. 21 and ίνα μάντιες ανδρες έμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρώνται Διὸς ἀργικεραύνου Pind. Ol. 8. 2.

-8. κατεκοίμησε ès 'Aμφιάρεω: he made him lie down to sleep in the temple of Amphiaraus. Plutarch, Mor. 412, Arist. 19, tells that a Lydian sent by Mardonius slept in the temple of Amphiaraus and dreamed that an attendant of the god bade him depart; on his refusal he was struck with a great stone on the head and died of the wound. In fulfillment of this dream, says Plutarch, Mardonius was slain by a Spartan named Arimnestus, who crushed his head with a stone. Hdt., 9. 64. 7, relates that Mardonius was killed by a Spartan Arimnestus, but gives no further details. - 10. Sid xpnστηρίων ποιεόμενος: by means of oracles. Cp. 6. 4. 1.

135. I. tobe de kte.: the following, to me a very great marvel.—

λέγεται ὑπὸ Θηβαίων · ἐλθεῖν ἄρα τὸν Εὐρωπέα Μῦν, περιστρωφώμενον πάντα τὰ χρηστήρια, καὶ ἐς τοῦ Πτώου 'Απόλλωνος τὸ τέμενος. τοῦτο δὲ τὸ ἱρὸν καλείται μέν Πτώον, έστι δε Θηβαίων, κείται δε ύπερ της 5 Κωπαίδος λίμνης πρὸς ὄρει ἀγχοτάτω 'Ακραιφίης πόλιος. ές τοῦτο τὸ ἱρὸν ἐπείτε παρελθεῖν τὸν καλεόμενον τοῦτον Μῦν (ἔπεσθαι δέ οἱ τῶν ἀστῶν αἰρετοὺς ἄνδρας τρείς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ὡς ἀπογραψομένους τὰ θεσπιείν έμελλε), καὶ πρόκατε τὸν πρόμαντιν βαρβάρω γλώσση 10 καὶ τοὺς μὲν ἐπομένους τῶν Θηβαίων ἐν θώματι έχεσθαι ἀκούοντας βαρβάρου γλώσσης ἀντὶ Ἑλλάδος, οὐδὲ ἔχειν ο τι χρήσωνται τῷ παρεόντι πρήγματι. τὸν δὲ Εὐρωπέα Μῦν έξαρπάσαντα παρ' αὐτῶν τὴν έφέροντο δέλτον, τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω γρά-15 φειν ές αὐτήν, φάναι δὲ Καρίη μιν γλώσση χρην, συγγραψάμενον δε οιχεσθαι απιόντα ες Θεσσαλίην.

2. Loa: introducing the story of the marvel. Cp. 5. 87. 8. More commonly $\gamma \acute{a} \rho = 4$. $\Pi \tau \acute{\varphi} \circ \upsilon$: the name here applied to Apollo is said to have been derived from Ptous, son of Athamas and Themisto (Pausan. 9. 23. 6). There was a mountain (cp. 1. 6) of this name, bounding the Copaic plain on the east. - 6. mpds open: "the remains of the sanctuary are to be seen in a little mountain valley high up on Mt. Ptous" (Fraser, Pausanias 9 23. 6). - 'Akpaidins: a lofty hill, crowned by a citadel, on the east of Lake Copais. It is

connected by a ridge with Mt. Ptous, which lies to the northeast. -9. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ: from the people of Thebes (cp. l. 5). -10. ἔμελλε: subject ᾿Απόλλων. και πρόκατε: καί in the apodosis after ἐπείτε emphasizes the correspondence in time between the entrance and the utterance of the oracle: as soon as he entered, at once. — πρόμαντιν: cp. 7. 111. 9. — 12. Έλλάδος: Att. Έλληνικής. -13. οὐδέ: Att. καὶ οὐ. ἐν θώματι ἔχεσθαι implies the opposite of έχειν know. See Syn. § 29.-16. mw: the prophet.

136 Μαρδόνιος δὲ ἐπιλεξάμενος ο τι δὴ λέγοντα ἦν τὰ χρηστήρια, μετά ταῦτα ἔπεμψε ἄγγελον ἐς ᾿Αθήνας. 'Αλέξανδρον των 'Αμύντεω ανδρα Μακεδόνα, αμα μέν ότι οἱ προσκηδεῖς οἱ Πέρσαι ἦσαν (᾿Αλεξάνδρου γὰρ άδελφεὴν Γυγαίην, 'Αμύντεω δὲ θυγατέρα, Βουβάρηςς άνηρ Πέρσης έσχε, έκ της οι έγεγόνει 'Αμύντης ὁ έν τη 'Ασίη, έχων τὸ οὖνομα τοῦ μητροπάτορος, τῷ δὴ έκ βασιλέος της Φρυγίης έδύθη 'Αλάβανδα πόλις μεγάλη νέμεσθαι), ἄμα δὲ ὁ Μαρδόνιος πυθόμενος ὅτι πρόξεινός τε είη καὶ εὐεργέτης ὁ ᾿Αλέξανδρος ἔπεμπε. τοὺς 10 γὰρ ᾿Αθηναίους οὖτω ἐδόκει μάλιστα προσκτήσεσθαι, λεών τε πολλον ἄρα ἀκούων είναι καὶ ἄλκιμον, τά τε κατά την θάλασσαν συντυχόντα σφι παθήματα κατεργασαμένους μάλιστα 'Αθηναίους ἐπίστατο. τούτων δέ προσγενομένων κατήλπιζε εὐπετέως τῆς θαλάσσης ις κρατήσειν, τά περ αν καὶ ην, πεζη τε εδόκει πολλώ είναι κρέσσων ούτω τε έλογίζετο κατύπερθέ οἱ τὰ πρήγματα έσεσθαι τῶν Ἑλληνικῶν. τάχα δ' αν καὶ

MARDONIUS SENDS ALEXANDER
OF MACEDON TO WIN OVER THE
ATHENIANS. THE HISTORY OF
THE FAMILY OF ALEXANDER
(CC. 136-139)

136. 8. 'Αλάβανδα: there was a Carian town of this name, but a Phrygian is not known. Cp. Steph. Byz. 'Αλαβάστρα πόλις Φρυγίας 'Ήρόδοτος. — 9. ἄμα δέ: after the long parenthesis the prin. verb is repeated with the second reason for sending. — πρόξεινος: like our

consul in some respects, though a citizen of the state in which he lived, not sent from the state he represented. After εὐεργέτης a pronoun referring to the Athenians seems to have been lost.—
14. ἐπίστατο: instead of a participle parallel to ἀκούων. Cp. 8. 132.
14.—15. κατήλπιζε: κατά has strengthening effect. Cp. 8. 10. 7.—17. οἰ: possessive dative. Syn. § 4. 1. B.—18. τάχα δ' ἄν . . . προλέγοι: may have foretold. Syn. § 17.

τὰ χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι, συμβουλεύοντα σύμμαχον τὸν ᾿Αθηναῖον ποιεῖσθαι τοῖσι δὴ πειθόμενος 20 ἔπεμπε.

Τοῦ δὲ ᾿Αλεξάνδρου τούτου ἔβδομος γενέτωρ Περδίκ-37 κης έστι ὁ κτησάμενος των Μακεδόνων την τυραννίδα τρόπω τοιώδε : έξ "Αργεος έφυγον ές Ίλλυριούς των Τημένου ἀπογόνων τρεῖς ἀδελφεοί, Γαυάνης τε καὶ ᾿Αέροπος καὶ Περδίκκης, ἐκ δὲ Ἰλλυριῶν ὑπερ-5 βαλόντες ές την ἄνω Μακεδονίην ἀπίκοντο ές Λεβαίην πόλιν. ἐνθαῦτα δὲ ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλεί, ὁ μὲν ἴππους νέμων, ὁ δὲ βοῦς, ὁ δὲ νεώτατος αὐτῶν Περδίκκης τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων. ἦσαν δὲ τὸ πάλαι καὶ αἱ τυραννίδες τῶν ἀνθρώπων ἀσθενεῖς 10 χρήμασι, οὐ μοῦνον ὁ δημος. ἡ δὲ γυνη τοῦ βασιλέος αὐτὴ τὰ σιτία σφι ἔπεσσε. ὄκως δὲ ὀπτώη, ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς τοῦ θητός, Περδίκκεω, διπλήσιος εγίνετο αὐτὸς έωυτοῦ. ἐπεὶ δὲ αἰεὶ τώυτὸ τοῦτο ἐγίνετο, εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν έωυτης. τὸν δὲ ἀκούσαντα ἐσηλθε 15 αὐτίκα ὡς εἶη τέρας καὶ φέροι ἐς μέγα τι. καλέσας δὲ τοὺς θητας προηγόρευς σφι ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ γῆς της έωυτου. οι δε τον μισθον έφασαν δίκαιοι είναι

137. I. ἔβδομος: this includes Alexander himself; see 8. 139. Cp. Thuc. 2. 99. According to another account (Theopomp. Fr. 30) Κάρανος was the founder of the dynasty.—4. Τημένου: when the Peloponnesus was conquered by the Heraclidae, Temenus received Argos as his domain.—5. ὑπερβαλόντες: over Mt. Scardus.—

6. Λεβαίην: its situation is not known.—9. τὰ λεπτά: i.e. sheep and goats; πρόβατα of herded animals in general.—10. τυραννίδες: = τύραννοι.—13. τοῦ θητός: in apposition to παιδός.—διπλήστος: indicating that he would be King. Cp. 7. 103. 7.—14. ἐωντοῦ: gen. after the comparative idea in διπλήστος.—

απολαβόντες οὖτω έξιέναι. ἐνθαῦτα ὁ βασιλεὺς τοῦ μισθού πέρι ἀκούσας, ην γάρ κατά την καπνοδόκην 20 ές τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ηλιος, εἶπε θεοβλαβης γενόμενος "Μισθον δε ύμιν εγώ ύμεων άξιον τόνδε άποδίδωμι," δέξας τὸν ἦλιον. ὁ μὲν δὴ Γαυάνης τε καὶ ό 'Αέροπος οι πρεσβύτεροι έστασαν έκπεπληγμένοι, ώς ήκουσαν ταῦτα · ὁ δὲ παῖς, ἐτύγχανε γὰρ ἔχων μάχαι-25 ραν, είπας τάδε "Δεκόμεθα, & βασιλεῦ, τὰ διδοῖς." περιγράφει τη μαχαίρη ές το έδαφος του οίκου τον ηλιον, περιγράψας δέ, ές τον κόλπον τρίς άρυσάμενος 138 τοῦ ἡλίου, ἀπαλλάσσετο αὐτός τε καὶ οἱ μετ' ἐκείνου. οἱ μεν δη άπησαν, τῷ δε βασιλεί σημαίνει τις τῶν παρέδρων οξόν τι χρημα ποιήσειε ὁ παις και ώς συν νόφ κείνων ό νεώτατος λάβοι τὰ διδόμενα. ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας καὶ όξυνθεὶς πέμπει ἐπ' αὐτοὺς ἱππέας ἀπολέοντας. 5 ποταμός δέ έστι έν τη χώρη ταύτη, τῷ θύουσι οἱ τούτων των ἀνδρων ἀπ' Αργεος ἀπόγονοι σωτηρι. ούτος, έπείτε διέβησαν οἱ Τημενίδαι, μέγας οὖτω ἐρρύη ὧστε τοὺς ἱππέας μὴ οἴους τε γενέσθαι διαβήναι. οἱ δὲ ἀπικόμενοι ές άλλην γην της Μακεδονίης οίκησαν πέλας 10 τῶν κήπων τῶν λεγομένων εἶναι Μίδεω τοῦ Γορδίεω, ἐν τοῖσι φύεται αὐτόματα ῥόδα, ἐν ἔκαστον ἔχον έξήκοντα φύλλα, όδμη τε ύπερφέροντα των άλλων. έν τούτοισι καὶ ὁ Σιληνὸς τοῖσι κήποισι ήλω, ὡς λέγεται ύπὸ Μακεδόνων. ὑπὲρ δὲ τῶν κήπων ὅρος κείται Βέρ-15

^{22.} δέ: Syn. § 27. — 29. ἡλίου: partitive gen.

^{138. 2.} **chalve:** points out. — 8. **Theologic:** see 8. 137. 4. —

<sup>II. Μίδεω: for his connection with Macedonia, see 7. 73.—
I4. Σιληνός: cp. Xen. Anab. I. 2.</sup>

^{13.—15.} Bépulov: situated be-

μιον οὖνομα, ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος. ἐνθεῦτεν δὲ ὁρμώμενοι, ὡς ταύτην ἔσχον, κατεστρέφοντο καὶ τὴν ἄλλην 39 Μακεδονίην. ἀπὸ τούτου δὴ τοῦ Περδίκκεω Αλέξανδρος ὧδε ἐγένετο · ᾿Αμύντεω παῖς ἢν ᾿Αλέξανδρος, ᾿Αμύντης δὲ ᾿Αλκέτεω, ᾿Αλκέτεω δὲ πατὴρ ἦν ᾿Αέροπος, τοῦ δὲ Φίλιππος, Φιλίππου δὲ ᾿Αργαῖος, τοῦ δὲ Περδίκκης ὁ κτησάμενος τὴν ἀρχήν.

40 Ἐγεγόνει μὲν δὴ ὧδε ᾿Αλέξανδρος ὁ ᾿Αμύντεω ·
ὡς δὲ ἀπίκετο ἐς τὰς ᾿Ανδρες ἀποπεμφθεὶς ὑπὸ Μαρα δονίου, ἔλεγε τάδε · ˇΑνδρες ᾿Αθηναῖοι, Μαρδόνιος τάδε
λέγει · Ἐμοὶ ἀγγελίη ἤκει παρὰ βασιλέος λέγουσα
οὖτω · ᾿Αθηναίοισι τὰς ἁμαρτάδας τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων
γενομένας πάσας μετίημι. νῦν τε ὧδε, Μαρδόνιε, ποίει ·
τοῦτο μὲν τὴν γῆν σφι ἀπόδος, τοῦτο δὲ ἄλλην πρὸς ς
ταύτη ἑλέσθων αὐτοί, ἤντινα ἃν ἐθέλωσι, ἐόντες αὐτόνομοι. ἱρά τε πάντα σφι, ἡν δὴ βούλωνταί γε ἐμοὶ
ὁμολογεῖν, ἀνόρθωσον, ὅσα ἐγὰ ἐνέπρησα. τούτων
δὲ ἀπιγμένων ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιεῖν ταῦτα, ἡν
μὴ τὸ ὑμέτερον αἴτιον γένηται. λέγω δὲ ὑμῖν τάδε ιο
νῦν · τί μαίνεσθε πόλεμον βασιλεῖ ἀνταειρόμενοι; οὖτε
γὰρ ἀν ὑπερβάλοισθε οὖτε οἶοί τέ ἐστε ἀντέγειν τὸν
πάντα χρόνον. εἶδετε μὲν γὰρ τῆς Ξέρξεω στρατηλα-

tween the rivers Haliacmon and Lydias.—16. ὁπό: in consequence of.—χειμῶνος: snow and severity of climate.— ἐνθεθτεν δὲ ὁρμόμενοι: cp. 8. 133. 2.—17. ταύτην: refers to ἄλλην γῆν l. 10.— ἔσχον: became possessors of.

ALEXANDER'S SPEECH TO THE ATHENIANS, AND THE ANSWER MADE BY SPARTAN ENVOYS (CC. 140-142)

140. a 8. τούτων δὲ ἀπιγμένων: this order having come. The words are those of Mardonius.— 10. τὸ

σίης τὸ πληθος καὶ τὰ ἔργα, πυνθάνεσθε δὲ καὶ τὴν νῦν παρ' ἐμοὶ ἐοῦσαν δύναμιν, ὥστε καὶ ἡν ἡμέας ις ύπερβάλησθε καὶ νικήσητε, τοῦ περ ὑμῖν οὐδεμία ἐλπὶς εί περ εὖ φρονείτε, άλλη παρέσται πολλαπλησίη. μη ων βούλεσθε παρισούμενοι βασιλεί στέρεσθαι μέν της χώρης, θεῖν δὲ αἰεὶ περὶ ὑμέων αὐτῶν, ἀλλὰ καταλύσασθε. παρέχει δὲ ὑμῖν κάλλιστα καταλύσασθαι 20 βασιλέος ταύτη δρμημένου. ἔστε έλεύθεροι, ήμιν β όμαιχμίην συνθέμενοι άνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. Μαρδόνιος μεν ταῦτα, δ 'Αθηναῖοι, ενετείλατό μοι εἰπεῖν πρὸς ὑμέας. ἐγὰ δὲ περὶ μὲν εὐνοίης της πρὸς ὑμέας έούσης έξ έμέο οὐδὲν λέξω (οὐ γὰρ αν νῦν πρῶτον έκμάθοιτε), προσχρήζω δε ύμεων πείθεσθαι Μαρδονίω. ένορω γάρ ύμιν οὐκ οιοισί τε έσομένοισι τὸν πάντα χρόνον πολεμείν Ξέρξη. εί γαρ ενώρων τοῦτο εν ύμιν, οὐκ ἄν κοτε ἐς ὑμέας ἢλθον ἔχων λόγους τούσδε καὶ γαρ δύναμις ύπερ ανθρωπον ή βασιλέος έστι και χείρ ύπερμήκης. ἡν ὧν μὴ αὐτίκα ὁμολογήσητε, μεγάλα 10 προτεινόντων έπ' οἷσι ὁμολογεῖν έθέλουσι, δειμαίνω ύπερ ύμεων εν τρίβω τε μάλιστα οἰκημένων τῶν συμμάχων πάντων αἰεί τε φθειρομένων μούνων, έξαίρετον μεταίχμιόν τε τὴν γῆν ἐκτημένων. ἀλλὰ πείθεσθε· πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξια ταῦτα, εἰ βασιλεύς γε ὁ μέγας ις μούνοισι ύμιν Ελλήνων τὰς άμαρτάδας ἀπιεὶς ἐθέλει

υμέτερον: your part = ὑμεῖς. Cp.
3. 155. 16. — 19. θεῖν κτί.: to be always running for your lives. —
22. ἄνευ τε: on the position of τε, see Syn. § 30. 3.

 β 6. Evop: with accus. and

partic. I. 123. 4, I. 170. 10.—

11. προτεινόντων: sc. των Περσέων.—13. ξαίρετον κτί.: since you possess in your land a place set apart and serving as a common battle ground.

41 φίλος γενέσθαι. 'Αλέξανδρος μεν ταῦτα έλεξε' Λακεδαιμόνιοι δὲ πυθόμενοι ἦκειν 'Αλέζανδρον ἐς 'Αθήνας ές δμολογίην άξοντα τῷ βαρβάρῳ 'Αθηναίους, ἀναμνησθέντες τῶν λογίων ὧς σφεας χρεόν ἐστι ἄμα τοῖσι άλλοισι Δωριεύσι έκπίπτειν έκ Πελοποννήσου ύπος Μήδων τε καὶ ᾿Αθηναίων, κάρτα τε ἔδεισαν μὴ ὁμολογήσωσι τῷ Πέρση 'Αθηναῖοι, αὐτίκα τέ σφι ἔδοξε πέμπειν άγγέλους. καὶ δὴ συνέπιπτε ώστε ὁμοῦ σφεων γίνεσθαι την κατάστασιν : ἐπανέμειναν γὰρ οί 'Αθηναίοι διατρίβοντες, εὖ ἐπιστάμενοι ὅτι ἔμελλον 10 Λακεδαιμόνιοι πεύσεσθαι ήκοντα παρά τοῦ βαρβάρου άγγελον ἐπ' ὁμολογίη, πυθόμενοί τε πέμψειν κατὰ τάχος άγγελους. επίτηδες ων εποίεον, ενδεικνύμενοι 42 τοίσι Λακεδαιμονίοισι την έωυτών γνώμην. ώς δέ έπαύσατο λέγων 'Αλέξανδρος, διαδεξάμενοι έλεγον οί ἀπὸ Σπάρτης ἄγγελοι 'Ημέας δὲ ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι δεησομένους ύμέων μήτε νεώτερον ποιείν μηδέν κατὰ τὴν Ἑλλάδα μήτε λόγους ἐνδέκεσθαι παρὰ τοῦς βαρβάρου, οὖτε γὰρ δίκαιον οὐδαμῶς οὖτε κόσμον φέρον οὖτε γε ἄλλοισι Ἑλλήνων οὐδαμοῖσι, ὑμῖν δὲ δή καὶ διὰ πάντων ἦκιστα πολλῶν εἴνεκα ήγείρατε γαρ τόνδε τὸν πόλεμον ὑμεῖς οὐδεν ἡμέων βουλομέ

141. 2. ήκειν: cp. ήκοντα in l. 10, and πέμψειν l. 11.—4. λογίων: brought from Athens by Cleomenes. See 5.90.—9. κατάστασιν: presentation of ambassadors. Cp. 3. 46. 4, 9. 9. 3.—13. ἐνδεικνόμενοι: intending to show.

142. 3. ἡμέας δέ: in contrast to Alexander. — 4. νεώτερον: = κα-κόν. Cp. 8. 21. 8. The common meaning revolutionary in 5. 35. 22, etc. — 5. κατά: in respect to. — 7. οὖτε: with following δέ, giving greater emphasis to the second clause. Cp. 4. 76. 2. — 8. ἡγείρατε:

νων, καὶ περὶ τῆς ὑμετέρης ἀρχὴν ὁ ἀγῶν ἐγένετο ιο νῦν δὲ φέρει καὶ ἐς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ἄλλως τε τούτων απάντων αιτίους γενέσθαι δουλο τύνης τοίσι Ελλησι 'Αθηναίους οὐδαμῶς ἀνασχετόν, οἶτινες αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι φαίνεσθε πολλοὺς έλευθερώσαντες ἀνθρώπων. πιεζομένοι τι μέντοι ύμιν συναχθόμεθα, και ότι καρπών ις έστερήθητε διξών ήδη καὶ ότι οἰκοφθόρησθε χρόνον ήδη πολλόν. ἀντὶ τούτων δὲ ὑμῖν Λακεδαιμόνιοί τε καὶ οἱ σύμμαλοι ἐπαγγέλλονται γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετέων έχόμενα πάντα ἐπιθρέψεινι έστ' αν ὁ πό \εμος όδε συνεστ κη. μηδε ύμίας 'Αλέξαν. 20 δρος ὁ Μακ δων ἀναγνώση, λεήνας τὸν Μαρδονίου λόγον. τούτω μέν γάρ ταῦτα ποιητία έστί τύραννος γαρ εων τυράννω συγκατεργάζεται ύμιν δε γε οὐ ποιητέα, εί περ εὖ τυγχάνετε φρονέοντες, ἐπισταμένοισι ώς βαρβάροι τί έστι οἶτε πιστὸν οἔτε ἀληθὲς οὐδέν. 25 143 ταῦτα ἔλεξαν οἱ ἄγγελοι. ᾿Αθηναῖοι δὲ πρὸς μὲν 'Αλέξανδρον ύπεκρίναντο τάδε. Καὶ αὐτοὶ τοῦτό γε ἐπιστάμεθα ὅτι πολλαπλησίη ἐστὶ τῷ Μήδῳ δύναμις

by taking part in the Ionic revolt (5. 97).—10. ἀρχήν: in the beginning.—11. ἄλλως τε: and on other grounds. The gen. τούτων ἀπάντων perhaps depends upon ἄλλως. Cp. ἄλλα τῶν δικ ιίων Χεη. Μεμ. 4. 4. 25, τῶνδε τὰ ἔτερα ποιεῖν Hdt. 4. 126. 4. Abicht and Stein take τούτων as well as δουλοσύνης with alτίους = that the Athenians who have been the cause of all this should be the cause. Reiske

supplied ἄνευ before τούτων.—
14. τὸ πάλαι: referring to the story of the help given the Heraclidae, and the Seven against Thebes. Cp. 9. 27.—16. διξών: Dial. § 2. 2. No harvest is counted on for the present year and that of 480 had been taken by the Persians.—18. τὰ . . . οἰκετών ἐχόμενα: the children and slaves, a periphrasis for τοὺς οἰκέτας. Cp. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα Ι. 120. 17.

ή περ ήμιν, ώστε οὐδὲν δεί τοῦτό γε ὀνειδίζειν. ἀλλ' ομως έλευθερίης γλιχόμενοι άμυνεόμεθα ούτω οκως 5 αν και δυνώμεθα. ὁμολογησαι δὲ τῷ βαρβάρω μήτε συ ήμέας πειρώ αναπείθειν ούτε ήμεις πεισόμεθα. νυν τε ἀπάγγελλε Μαρδονίω ώς 'Αθηναίοι λέγουσι, ἔστ' αν ὁ ηλιος την αὐτην ὁδὸν ἔη τη περ καὶ νῦν ἔρχεται, μήκοτε όμολογήσειν ήμέας Ξέρξη άλλα θεοισί τε 10 συμμάγοισι πίσυνοί μιν ἐπέξιμεν ἀμυνόμενοι καὶ τοίσι ηρωσι, των έκεινος οὐδεμίαν όπιν έχων ένέπρησε τούς τε οίκους καὶ τὰ ἀγάλματα. σύ τε τοῦ λοιποῦ λόγους έχων τοιούσδε μη ἐπιφαίνεο ᾿Αθηναίοισι, μηδὲ δοκέων χρηστὰ ὑπουργεῖν ἀθέμιστα ἔρδειν παραίνει. οὐ γάρ 15 σε βουλόμεθα οὐδὲν ἄχαρι πρὸς ᾿Αθηναίων παθεῖν, 144 έόντα πρόξεινόν τε καὶ φίλον. πρὸς μὲν ᾿Αλέξανδρον ταῦτα ὑπεκρίναντο, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ἀγγέλους τάδε Τὸ μὲν δείσαι Λακεδαιμονίους μὴ ὁμολογήσωμεν τῷ βαρβάρω κάρτα ἀνθρωπήιον ἦν. ἀτὰρ αίσχρως γε οίκατε έξεπιστάμενοι το Αθηναίων φρό-5 νημα άρρωδησαι, ότι οὐτε χρυσός έστι γης οὐδαμόθι τοσούτος οὖτε χώρη κάλλει καὶ ἀρετῆ μέγα ὑπερφέρουσα, τὰ ἡμεῖς δεξάμενοι ἐθέλοιμεν ἃν μηδίσαντες καταδουλῶσαι τὴν Ἑλλάδα. πολλά τε γὰρ καὶ μεγάλα ἐστὶ τὰ διακωλύοντα ταῦτα μὴ ποιεῖν μηδ' ἡν ἐθελωμεν, 10 πρώτα μέν καὶ μέγιστα τών θεών τὰ ἀγάλματα καὶ

THE ATHENIAN REPLY TO ALEX-ANDER AND THE SPARTANS (CC. 143-144)

143. 4. ή περ: not Attic. ονειδίζειν: cast up. They resent the reference to their weakness.
— 11. συμμάχοισι: in apposition to θεοίσι. — μιν: with ἀμυνόμενοι.
144. 6. άρρωδήσαι: with οἴκατε. — ὅτι κτέ: explanatory of φρόνημα. — 7. άρετῆ: fertility.

τὰ οἰκήματα ἐμπεπρημένα τε καὶ συγκεχωσμένα, τοῖσι ήμέας ἀναγκαίως ἔχει τιμωρεῖν ἐς τὰ μέγιστα μᾶλλον ή περ δμολογείν τῷ ταῦτα ἐργασαμένῳ, αὖτις δὲ τὸ Έλλ γνικόν, έδν δμαιμόν τε καὶ δμόγλωσσον, καὶ θεῶν 15 ίδούματά τε κοινὰ καὶ θυσίαι ήθεά τε ὁμότροπα, τῶν προδότας γενέσθαι 'Αθηναίους οὐκ αν εὖ ἔχοι. ἐπίστασθέ τε οὖτω, εἰ μὴ πρότερον ἐτυγχάνετε ἐπιστάμενοι, έστ' αν καὶ είς περιή 'Αθηναίων, μηδαμά όμολογήσοντας ήμέας Εέρξη. ὑμέων μέντοι ἀγάμεθα τὴν 20 προνοίην την ές ημέας έχουσαν, ετι προείδετε ημέων οἰκοφθορημένων οὖτω ὧστε ἐπιθρέψαι ἐθέλειν ἡμέων τοὺς οἰκέτας. καὶ ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, ήμεις μέντοι λιπαρήσομεν οὖτω ὄκως αν ἔχωμεν, οὐδὲν λυπέοντες ύμέας. νῦν δέ, ὡς οὖτω ἐχόντων, στρατιὴν 25 ώς τάχιστα έκπέμπετε. ώς γαρ ήμεις εἰκάζομεν, οὐκ έκας χρόνου παρέσται ὁ βάρβαρος ἐσβαλων ἐς τὴν ἡμετέρην, άλλ' ἐπεὰν τάχιστα πύθηται τὴν ἀγγελίην ὅτι οὐδεν ποιήσομεν τῶν ἐκείνος ἡμέων προσεδείτο. πρὶν ων παρείναι έκείνον ές την Αττικήν, ήμέας καιρός 30 έστι προβοηθήσαι ές την Βοιωτίην. οι μέν ταῦτα ύποκριναμένων 'Αθηναίων ἀπαλλάσσοντο ές Σπάρτην.

From τοσοῦτος supply οὖτω with μέγι ὑπερφέρουσα. — 14. τὸ Ἑλληνικόν: the Greek race. — 16. κοινά: this belongs also with θυσίαι. — 21. ὅτι προείδετε: explanatory of προνοίην. — 23. καὶ ὑμῖν μὲν κτέ: and so far as you are concerned the kindness is performed in full, i.e. we take the will for the deed. — 26. οὖκ ἐκὰς χρόνου: at no distant

time. — 31. Bowerinv: the Peloponnesians desired to guard the Isthmus, but the coöperation of the Athenian fleet was essential. The Athenians desired to return to their own land at once, and without doubt they worked on the fears of the Spartans by a threat of alliance with Mardonius. Cp. 9. 7–10.

APPENDIX

BIBLIOGRAPHY

1. MANUSCRIPTS

- A. Mediceus. Tenth century. Laurentian library, Florence.
- B. Angelicanus, or Passioneus, or Romanus. Eleventh century.

 Angelican library, Rome.
- C. Florentinus. Eleventh century. Laurentian library, Florence.
- P. Parisinus. Thirteenth century. Paris.
 - R. Romanus. Fourteenth century. Vatican library, Rome.
 - v. Vindobonensis. Fourteenth century. Vienna.
 - s. Sancroftianus or Cantabrigiensis. Fourteenth century. Emmanuel College, Cambridge.

These fall into two groups, A, B, C (a), and R, s, v (β). P agrees sometimes with a; sometimes with β . In the critical notes z represents Aldi editio princeps.

2. TEXT EDITIONS

DIETSCH-KALLENBERG: Leipzig, 1885, 1894.

FRITSCH, ADOLF: Leipzig, 1899, 1906. HERWERDEN, H. VAN: Utrecht, 1888, 1889. HOLDER, ALFRED: Vienna, Leipzig, 1886, 1888.

STEIN, HEINRICH: Berlin, 1869-72 (editio maior), 1884 (editio minor).

3. ANNOTATED EDITIONS

ABBOTT, EVELYN: Books V.-VI., Oxford, 1893.

ABICHT, K.: Leipzig. Fourth edition of VIII. in 1893, of VIII.-IX. in 1802.

BAEHR, I. C. G.: Leipzig, 1856-61.

BLAKESLEY, J. W.: London, 1861. KRÜGER, K. W.: Leipzig, 1855-75.

MACAN, R. W.: Books IV.-VI., London, 1895.
MERRIAM, A. C.: Books VI.-VII., New York, 1885.

SAYCE, A. H.: Books I.-III., London, 1883.

SITZLER, J.: Books VI.-IX., Gotha. Second edition of VII. in 1892, of VIII. in 1898.

STEIN, H.: Berlin. Fifth edition of VII. in 1889, of VIII.-IX. in 1893. STRACHAN, JOHN: Book VI., London, 1891.

4. TRANSLATIONS

MACAULAY, G. C.: London and New York, 1890.

RAWLINSON, G. AND H.: Oxford, 1858. Text of the translation with notes abridged by A. J. Grant, London, 1897.

5. AUXILIARIES

ABICHT, K.: Die Wiener Handschrift des Herodot, Oels, 1888.

BAUER, A.: Die Entstehung des herodotischen Geschichtswerkes: eine kritische Untersuchung, Wien, 1878.

---: Die Schlacht bei Salamis, Berichte d. öster. arch. Inst., 1901.

DELBRÜCK, H.: Die Perserkriege, Berlin, 1887.

GOMPERZ, TH.: Herodoteische Studien, Wien, 1883.

GOODWIN, W. W.: The Battle of Salamis. Harvard Studies in Classical Philology, 1906.

GRUNDY, G. B.: The Great Persian War, London, 1901.

HACHEZ, K.: De Herodoti itineribus et scriptis, Göttingen, 1878.

HAUVETTE, A.: Hérodot: historien des guerres médiques, Paris, 1894.

HOFFMANN, O.: Der ionische Dialekt, Göttingen, 1898.

KALLENBERG, H.: Stand der Handschriftenfrage bei Herodot. Philologus, 1885. With bibliography.

KIRCHHOFF, A.: Ueber die Entstehungszeit des herodoteischen Geschichtswerkes, Berlin, 1878.

Munro, J. A. R.

RAASE, H.: Ein Beitrag zur Darstellung der Schlacht bei Salamis, Rostock, 1904.

SCHÖLL, A.: Herodots Entwicklung zu seinem Beruf. Philologus, 1855.

SMYTH, H. W.: The Sounds and Inflections of the Greek Dialects.

Ionic. Oxford, 1894.

Wheeler, B. I.: Herodotus's Account of the Battle of Salamis. Transactions of the American Philological Association, 1902.

For additional bibliography on the battle of Salamis, see Busolt, Griechische Geschichte, II. 700.

CRITICAL NOTES. BOOK VII

8. β 11. [ἀπικόμενοι] omitted by Dion. H., followed by Kallenberg. Holder, Fritsch, Sitzler. — 26. 16. [ἐν τῆ πόλι] del. Valckenaer, foll. by most eds. — 36. 12. ζεφύρου, so nearly all eds.; K. and Kruger ευρου with Mss. - 36. 29. [καὶ οἱ ἴπποι] del. Stein (ed. 1884), foll. by K., Hold., Fr., Sitz. — 49. 9. [τὸν λιμένα] del. Kr., foll. by K., St., Hold., F., Sitz. — 63. 8. [τούτων δὲ μεταξύ Χαλδαΐοι] del. St., as a later interpolation, foll. by most eds. — 73. 6. ές Φρύγας del. Gomperz, foll. by K. and Hold.; but while not necessary to the sense, there seems to be no convincing reason for suspecting the words. -97. 1. οίδε a omits, foll. by K., St. (1884), F. -106. 2. μούνψ a omits; also K., St. (1884), F., Sitz. — 119. 17. cone a omits, foll. by K. — 121. 9. $[\sigma\tau\rho\alpha\tau\acute{o}\nu]$ omitted by β , foll. by K., Hold., F., Sitz., Ab. — 137. 13. [ἐκ τῆς μήνιος] del. Gomperz, as an interpolation; so K., Hold., St. (1884), F., Sitz. — 142. 9. [κατὰ τὸν φραγμόν] del. Gomperz, as an interpolation, foll. by K., St. (1884), F. — 153. 19. [700] del. Valckenaer, foll. by K., F., Sitz., Ab. — 154. 8. [os] del. Reiske, foll. by K., F., Ab. A lacuna is assumed by St., who would write (Θήρωνος δὲ πατρ)ὸς or simply (υἰέ)ος. Sitz. writes (᾿Ακραγαντίνου ἀνδρ)ὸς. — 157. 4. τε καὶ 'Αθηναίοι a omits, foll. by K. and St. — 162. 7. [οῦτος δὲ κτέ.] bracketed by K., Kr., Ab. The words τὸ ἐθέλει λέγειν del. Eltz, foll. by Hold., St., F. — 167. 3. [$\ell \nu \tau \hat{\eta}$ $\Sigma \iota \kappa \epsilon \lambda i \eta$] β omits, foll. by K., Hold., F. — 167. 7. [ἐθύετο καὶ] del. Ab., foll. by K., Sitz. [καὶ ἐκαλλιερεῖτο] bracketed by Kr., St. (1884). — 167. 12. [ώς Καρχηδόνιοι καὶ Συρηκόσιοι] reading of a; ως Καρχηδόνιοι reading of β. St. brackets, foll. by K., Hold., Sitz., Ab. Kr. brackets Καρχηδόνιοι rai. — 190. 6. avrn reading of β , foll. by Hold., St., F., Sitz., Ab. a omits, foll. by Kr., K.—190. 8. [χρύσεα] del. Valckenaer, foll. by eds. generally. — 203. 13. $[\tilde{a}v]$ del. Kr., foll. by K., Hold., F., Sitz., Ab. If genuine, it belongs to ὀφειλειν.

CRITICAL NOTES. BOOK VIII

2. 2. εἰρέαται; MSS. εἶρηται. 3. ὡς τὸ πλῆθος MSS.; ὅσον Reiske, K., Ab., Sitz.—3. 5. μέγα τε ποιεόμενοι St., Sitz.; μέγα πεποιημένοι MSS., K., Hold.; μέγα τι Ab.—5. 12. πληγέντες β and eds.; πάντες α.—19. 2. ὁ α; β omits. 5. θάλασσαν ταύτην α, St.; θάλασσαν, ταύτη β, K., Hold., Ab., Sitz.—22. 5. ἔλεγον τάδε; τάδε ἔλιγε α, eds.;

λέγοντα τάδε β. 19. ἐπείτε ἄν; MSS. omit ἄν. — 25. 11. τέσσερες χιλιάδες bracketed by K., Hold., Sitz. - 32. 9. οἰκημένην K., St., Sitz.; οίκεομένην Mss., Ab., Hold. — 38. 7. μέζονας . . . έχοντας Mss.; most eds. omit or bracket έχοντας; μεζόνως Reiske, Hold.; μέζονα . . . $\tilde{a}\nu\theta\rho\omega\pi$ ον Wessel. — 43. 4. τὸ β; \tilde{o} a; St. omits, cp. 7. 6. 11, 8. 45. 1, 8. 46. 16. — 46. 16. τάς περ α, Κ., St., Sitz.; τὰς καί β, Hold., Ab. — 49. 9. εἰ α; ην β. — 50. 2. ἐληλύθει eds.; ἐλήλυθε Mss. — 53. 2. ἔξοδος Gomperz, K., Sitz.; ἔσοδος Mss., St., Hold, Ab. — 8. καίπερ β, Κ., Hold.; καί τοι α. 10. ἐπὶ τὴν ἀκ. bracketed by Cobet, K., Hold. — 60. a 3. λόγοισι Kr., K., etc.; λέγουσι Mss. 6. τό; ές ο Mss. — 65. 33. δή; Mss. δέ. — 73. 3. $v \hat{v} v \tau \hat{\eta}$; Mss. $\tau \epsilon$. — 74. 2. δρόμω; δρόμου Mss.; δρόμον K., Sitz.; bracketed St., Hold., Ab. 6. τέως; εως Mss. — 77. The whole chap, is bracketed by Krüger, Gomperz, K. 3. δήματα St., Sitz.; πρήγματα Mss. 8. πιθέσθαι AP; πείθεσθαι B; τίθεσθαι C δ; πίεσθαι Düntzer, St. 12. ές τοιαθτα μέν (έσβλέψας) St. Sitz. 13. αντιλογίας; Mss. αντιλογίης. — 79. 9. προακηκόει eds.; προακήκοε Mss. -- 80. 11. ταῦτα δὴ τὰ κάλλιστα, bracketed by Krüger, K. - 82. 3. ἀνηρ (Τήνιος) Krüger, K. - 83. 3. τε δη διέφαινε Wessel., K., Sitz.; τε δή εφαινε α; τε διέφαινε P. 5. (τὰ) Dobree, K., Sitz., Hold; Mss. omit. — 84. 2. ἐπί bracketed by Bekker, K., Hold., Sitz., Ab. — 14. ἀνακρούσεσθε Naber, Hold., Ab.; ἀνακρούεσθε Mss. — 85. 9. τοῦδε δέ Reiske, etc.; τοῦ δε Mss. — 13. χώρη πολλή P; χώρη πολλή other Mss. — 86. 5. καί; Mss. omit. 6. οὖτε τεταγμένον; Mss. ου. - 87. 2. μετεξετέρους bracketed by St., Hold., Sitz. - 89. 6. καὶ μή Mss.; οἱ μή Krüger, K., Sitz., Ab. — 90. 2. Φοινίκων eds.; Φοίνικες Mss. 10. $\delta \epsilon P$; $\delta \dot{\eta}$ other Mss. 23. $\delta \dot{\epsilon}$ $\tau \iota$ eds.; $\delta' \dot{\epsilon} \tau \iota$ Mss. — 94. 1. Κορινθίων Naber, Κ.; Κορίνθιον Mss. — 96. 7. ἀποπλησθηναι most eds.; ἀποπλήσαι Mss. 13. φρύξουσι eds.; φρίξουσι Mss. — 98. 4. η eds.; Mss. omit. 12. κατ' άλλον Mss., Κ.; κατ' άλλον (καὶ αλλον) St., Hold., Sitz., Ab. 13. (ἐν) St., Hold. — 99. 6. ἐπεσελθοῦσα K., Sitz., Hold.; ἐπεξελθοῦσα Mss. 7. (δέ) Κ. (Praef.), Sitz. — 100. 27. οὐδέ Κ., Sitz.; οὐδέν Mss. — 101. 3. ὑποκρινεῖσθαι eds.; ἀποκρινεῖσθαι Mss. 19. τε Mss.; suspected by Krüger, St., Hammer, etc. — 102. 12. $\pi\epsilon\rho \hat{i}$ olkov $\tau\hat{o}\nu$ or $\sigma\hat{o}\nu$ bracketed by St., Hold, Ab. — 103. 6. τούς β; a omits. — 104. οἱ δὲ Πηδασεῖς . . . Ερμότιμος ην bracketed by eds. — 106. 4. Xîoι β; Xîoι μέν a, St., Ab., Sitz. — 107. 4. πειρώμενον bracketed by Kruger, Ab. 10. ταύτας β; ταύτης α, St.; ταύτη Κ., Sitz. — 108. 13. σφείς Κ., Sitz., Ab.; σφέας β; σφι α, St., Hold. κακόν β; κακών α. 14. ἐργασαίατο most eds.; ἐργάσατο R.; -σαιντο sz; -σαιντο α, St. 23. τὸν Ἑλλ. καρπόν Κ.; τὸν τῶν Ἑλλ. καρπόν α; β omits τόν. 25. ἔλθη β; ἔλθοι α. — 111. 17. ⟨ἄν⟩; Mss. omit. — 112. 4. χρεώμενος bracketed by Cobet, Κ. λόγοισι τοῖσι β; τοῖσι α. 5. ᾿Ανδρίους β; βασιλέα α. — 113. 4. ἀνωρίην β; ἀνωρίη α, St. 16. ἐν Κ., Sitz., Ab.; ἐν St., Hold. (cp. 6. 127. 2); β has ἐν. — 128. 18. καταπλήξαι α; καταπλέξαι β. — 130. 2. ὁ Krüger, Κ.; Mss. omit. — 131. 12. ἐπτά Paulmier, eds.; Mss. δυῶν. — 135. 1. τόδε δέ most eds.; τότε δέ Mss. — 140. α 11. νῦν · τί Κ., Sitz., Ab.; τάδε. νῦν τί St., Hold. — β 13. ἐξαίρετον μεταίχμιόν τε Κ., St., Hold.; ἐξαίρετόν τι μετ. z, Sitz.; ἐξαίρετόν τε μετ. R., Ab. — 142. 10. ἀρχήν Schaefer, Κ., Sitz.; ἀρχῆς Mss., St., Ab. 11. ἄλλως τε Mss., Κ., St., Ab., Hold.; ὅστε οὖτω ἐχόντων αἰτίους Sitz. — 144. 28. ἐπεάν Bredow and most eds.; ἐπειδάν Mss., St.

GREEK INDEX

iers to the Dialect Forms, pp. 20-22; S. to the Syntactical Usage, pp. 22-78.]

```
v 8. 98. 15.
7. 5. 3, 7. 48. 9.
7. 83. 4.
c. accus. 7. 116. 4
5. 16, 7. 111. 5.
134. 8.
;.
retv D. I. ii. I.
GRELY: (= d \nu a \pi e l \theta e \iota \nu) 7. 7. 1, 7.
τίν κινδύνους 7. 50. 20.
7. 221. 4.
o: c. inf. 7. 139. 30.
 4. I A.
8. 35. 4.
 D. 1. ii. 1.
4. 3.
tc. S. 25. 4.
(at Sparta) 7. 231. 3.
7. 10. a 6.
7. 155. 8.
ιλ ύδωρ 7. 32. 2.
D. 2. 5.
D. 2. 5.
```

(elv 7. 130. 7, 8. 29. 3.

```
δέκνυμι D, I. ii. 2.
δέκομαι D. 2. 4.
86 S. 33.
890ev 8. 6. 10.
διά S. 5.
διεργάζεσθαι 7. 10. γ 9, 7. 224. 3.
διξός D. 2. 2.
εθέλει: (is wont) = φιλεί 7. 50, 15; in
  fut. conds. S. 18. 3.
elul D. 4. 5.
d\kappa: (= \dot{v}\pi \dot{o}) c. gen. 7. II. I4, 7. I6. \gamma I7,
  7. 164. 10. S. 5.
Екастоз 8. 19. 12.
ikòv elvat S. 23. 2.
Έλλάς: (adj.) 7. 22. 16.
δλθεῖν ἡμῖν ἐς μάχην 7.9. γ 6.
έλπίζω ώς 7. 157. 21.
êv S. 5; êv xeport êxer 7. 5. 10, 7. 47. 5;
  tv & S. 20. 3.
έναντίος S. 4. Ι A.
ėввайта D. 2. 4.
ένθεθτεν D. 2. 4.
Έννέα όδοί 7. 114. 2.
ἔντος: (for μεταξύ) 7. 100. 15.
ἔντος ἐμεωντοῦ 7. 47. 12.
ἐξελθεῖν: c. accus. 7. 29. 1.
êmelre S. 20, 3.
έπί S. 5; έπὶ τοθδε: (= Att. ἀπὸ τοῦδε)
  7. 40. 11.
```

84: in apod. 7. 51. 3, 7. 103. 10, 7. 153. 15,

7. 157. 19, 7. 159. 8, 7. 160. 12. S. 27-28.

ξπίκλητος 7. 8. 3.
ξπίσταμαι: (believe) 7. 218. 15, 8. 25. 4.
ξπίστημι: c. gen. 7. 22. 9, 7. 117. 3; c. dat. 7. 35. 13.
ξπιτροπεύειν: c. gen. 7. 7. 8, 7. 62. 12; c. accus. 7. 78. 9.
ξπιτροπεύειν: c. dat. 7. 16. β 2; c. accus. 7. 16. γ 13.
ξρχομαι λέξων 7. 49. 14, 7. 102. 9.
ξς S. 5; ξς δ S. 20. 3; ξς οὐ S. 3. 4, 20. 3.
ξσσοῦμαι D. I. ii. 2.
ξτεραλκέως 8. 11. 10.
ξὖτε: S. 20. 3.

θεόπροπος 7. 140. I. θώμα D. I. ii. 8.

tδέσθαι 8. 27. 15. tδη: (forest) 7. 111. 4. tθύς D. 1. ii. 7. tρόν 7. 140. 3. D. 1. ii. 7. "Iwves 7. 9. 4.

καλλιερείν 7. 113. 10, 7. 167. 6. Κάρνεια 7. 206. 4, 8. 71. 8. κάρτα 8. 27. 5, 8. 37. 9. κατά S. 5. καταγελάσαι: c. dat. 7. 9. 6. καταλαμβάνει: (it happens) 8. 55. 6. καταπροίξεαι 7. 17. 9. κατορύσσειν: (bury alive) 7. 114. 7, 11. κιθών D. 2. 4. Κοίλα 8. 13. 7. κότε D. 2. 1. κώς D. 2. 1.

λαμβάνω: Ionic forms, D. 4. 8. λαμπαδηφορίη 8. 98. 13. λείπεσθαι: (to be inferior to) 7. 48. 6. Λισαί 7. 123. 12. μάλιστά κη 8. 8. 13.
μέγαθος D. 1. ii. 1.
Μελάμπυγος 7. 216. 7.
μεμφθείς 7. 146. 8.
μέν S. 26.
μετά S. 5.
μεταβουλεύεσθαι 7. 12. 8.
μετεξίτερα 8. 8. 16.
μέχρι οῦ S. 20. 3; μέχρι δσου 8. 3. 9.
μηδέ S. 29.
μιν S. 9. 5.
νηθε: forms, D. 3. i. 7.

νικά: (it prevails) 8. 9. 3. νῦν τε 8. 101. 18.

οί S. 9. 5.
οία: c. pic. S. 25. 4.
οί δέ S. 9. 1 c.
δκως: temporal S. 20. 3; final S. 21. 5.
όμιλεῖν 7. 26. 10, 7. 214. 11.
όμόψηφος 7. 149. 16.
δνειρος: 7. 15. 9; δνειρον 7. 16. β 3.
όρμησθαι 8. 12. 12, 8. 35. 2.
όροσάγγαι 8. 85. 14.
οὐ: (in εί-clause) 7. 9. 11; (with sing word in prot.) 7. 10. θ 10. S. 18. 2.
(ή) οὐ: after μᾶλλον, 7. 16. γ 5.
οὐδέ S. 29.
οὐρανός 7. 8. γ 6.
οὕτω 7. 19. 12, 7. 175. 14.

παρά: S. 5; (c. gen. of agent) 7. IC 11; (for gen. or ή with compar.) 103. 21. παραβάλλεσθαι: (wager) 7. 10. θ 4. παρέχει: (it is possible) 8. 8. 8. πειρᾶν, πειρᾶσθαι 7. 9. β 12. πειρᾶμαι: (with suppl. ptc.) 7. 9. α 5.

πάγχυ 8. 10. 3, 8. 12. 7.

παλείν: 8. 21. 5.

```
18: (of Troy) 7. 43. 6.

5.

δωρ 7. 35. 7.

18: 7. 149. 12.

12: (personified) 7. 220. 12.

15: (as compar.) 7. 48. 5.

23. 8.

18: (= ἐπιλιπεῖν) 7. 187. 7.

18. 65. 8.

18. 7. 111. 8, 7. 141. 11.

15: (c. gen. of agent) 7. 2. 12,

17. 10. η 12, 7. 16. α 7, 7. 18. 13.

18. 8. 6. 11.
```

D. 1. ii. 1. (looking forward) 7. 84. 1.

; 7. 6. 3. 5. ;.

DS 7. 49. 8.

hand) 7. 20. 4, 7. 157. 14. συμφορή 8. 20. 9.

5. **15, 7. 62. 7, 7**. **133. 1**.

ός: (= ὅστε) 7. 24. 6. S. 23. 3; (c. fut. for inf.) 7. 161. 6; c. ptc. S. 25. 3.
ός δ' αὅτως 7. 86. 9, 8. 21. 6.
ός δὲ καί 7. 104. 15.
όστε 7. 109. 11.
όστες S. 20. 3.
όστε: (pleonastic) 7. 6. 4; c. inf. S. 23.
4; c. ptc. S. 25. 4.

Once Used Terms: ἀπαξ εἰρημένα: ἀγχοτέρη 7. 175. 6; ἀξιονικότερος 7. 187. 16; γνῶμα 7. 52. 3; διαδέξιον 7. 180. 4; δόκησις 7. 185. 3; ἐσιέναι (τὸ ὕδωρ) 7. 109. 7; ἐπιστατεῖν 7. 22. 9; ἰπποδρόμος ψιλός 7. 158. 20; ὀμόσιτος 7. 119. 13; ὀρχηδόν 7. 144. 5; προδέκτωρ 7. 37. 14; προσυμμίσγω 7. 129. 15; συνάγγελος 7. 230. 5; συνίππαρχος 7. 88. 2; ταχυάλωτον 7. 130. 9; τοιουτότροπον 7. 227. 2; ὑποδέξιος 7. 49. 10; ὑπεξειρύω 7. 225. 4; χειριδωτός 7. 61. 4; ὡσεί 7. 109. 11.

Herodotean Words: άγερσις 7. 5. 3, 7 48. 9; άντιδω 7. 9. α 9; άναρτιλογίη 7. 29. 13; άτρεκέως 7. 10. η 10; δεδέωσθε 7. 135. 11; δεύτερα 7. 8. β 13; διέκροος 7. 129. 19; ἔκροος 7. 129. 15; ἔλασις 7. 6. 26; ἐξήλυσις 7. 129. 4; ἐπάγερσις 7. 19. 12; ἐπαύρεσις 7. 158. 10; ἐπιλάμπειν 7. 13. 2; εὐαπήγητος 7. 63. 4; εὐπρόσωπα 7. 168. 9; θηλυδρίης 7. 153. 22; ἰθύειν 7. 8. β 5; καταείδω 7. 191. 7; κατηγεμών 7. 128. 15; κατηγέσμαι 7. 130. 1; κατακρεουργείν 7. 181. 5; καταφοιτεῖν 7. 125. 3; μελεδωνός 7. 31. 9; σιτοφόρος 7. 125. 2; συνέταιρος 7. 193. 10.

Herodotean Idioms: άγινεῖν 7. 25. 7; ἀναβαίνειν (= ἀποβαίνειν) 7. 10. θ 6; ἀπονοστεῖν 7. 10. θ 9; ἐπιστατεῖν 7.

α 5; καταλάμβανειν (settle) 7.9. β 10; συγχωρείν $(= \pi \alpha \rho \alpha \chi \omega \rho \epsilon \hat{\iota} \nu)$ 7. 161. 18; φορβή (food for men) 7. 107. 11.

Herodotean Constructions: ἀνάρτημαι c. inf. 7. 8. γ 1; άνασπαν σκηνήν 7. 119. 20; avrl c. inf. 7. 170. 14; amais Epoceνος γόνου 7. 61. 16; αὐτοῦ τῆδε 7. 10. θ 12; εἶπαι ἐς σέ 7. 15. 5; ἐκτείνειν πάσαν προθυμίην 7. 10. ζ 6; έν δὲ δὴ καί 7. 224. 8; έν χερσί έχειν 7. 5. 10 (cp. μετά χείρας ἔχειν 7. 16. β 10); ές χείρας άξεσθαι 7. 8. 1; ἐπίσταμαι c. inf. 7. 172. 13; ἐσιέναι (τὸ ὕδωρ) 7. 109. 7; ές δ 7. 58. 17, 7. 225. 4; εὐρίσκειν c. inf. 7. 12. 3; ἴστασθαι πολέμους 7. 9. β 2, 7. 175. 3, 7. 236. 19; μέν νυν 7. 7. 4, 7. 8. β 5; $\mu \dot{\epsilon} \chi \rho \iota$ où 7. 60. 11; $\delta \kappa \omega s = \dot{\omega} s$ 7. 159. 5, 7. 161. 5; προφέρειν πόλεμον 7. 9. γ 2; ὑπεροικεῖν c. accus. 7. 113. 2. Herodotean Periphrasis: 7. 2. 5, 7. 3. 13, 7. 5. 3, 7. 11. 7, 10, 7. 30. 1, 7. 58. 6, 7. 99. 3, 7. 105. 2, 7. 113. 6, 7. 172. 11,

7. 190. 10, 7. 193. 13, 7. 194. 16, 7. 203. I, 7, 7. 207. 5.

Homeric Words: ἀποθορεῖν 7. 182. 7; άσσον 7. 233. 7; άτέων 7. 223. 22; γέρας 7. 3. 11; είδόμενος 7. 56. 6; θεοπρόπιον 7. 117. 9; κεραίζω 7. 125. 4; μηνις 7. 134. 2; μετανάστης 7. 161. 20; τυμβοχοείν 7. 117. 8.

22. 9; Ιδέσθαι 7. 208. 2; κατάπερ 7. 16. | Homeric Constructions: ἀμφί c. dat. 7. 143. 9; δεύτερα αθτις 7. 141. 5; διά πάντων 7. 83. 8; ἐνέσχετο 7. 128. 15; ο δέ (Hom. repetition of subj.) 7. 6. 24, 7. 8. γ 13, 7. 9. a 2, 7. 10. θ 11, 7. 125. 5, 7. 163. 7, 7. 218. 18, 7. 224. 2; oi = αὐτῷ 7. 8. δ 5; τέμνειν δρκιον 7. 132. 5 (cp. 7. 124. 4); τις 7. 5. 12; ὑπομέveiv c. suppl. ptc. 7. 101. 8, 7. 209. 18; ws dv c. opt. 7. 176. 24.

> Ionic Words: άλίζειν 7. 170. 5; άρτεῦσθαι 7. 143. 16; δικαιόω 7. 159. 7; διξός 7. 205. Ι; έτεροιοῦσθαι 7. 225. 7; $\mu \epsilon \tau \epsilon \xi \epsilon \tau \epsilon \rho \sigma s$ 7. 142. 6; $\rho \eta \mu \alpha \ (= \nu \delta \mu \sigma s)$ 7. 228. 9.

> Poetical Words and Phrases: alel kore 7. 102. 5; alms 7. 107. 6; alxμή 7. 152. 16; αὐχεῖν 7. 103. 13; γνῶμα 7. 52. 3; δειμαίνω 7. 103. 21; δονείν 7. 1. 10; έλινύω 7. 56. 4; ἐπέπειν 7. 8. α 7; ξρδεσκε 7. 33. 11; ξρκος 7. 191. 4; ἔρξαν 7. 8. β 13; ἐs δεῖμα βάλλειν 7. 139. 29; εὐφρόνη 7. 12. 1; κρατύνω 7. 156. 4; κῦδος 7. 8. α 14; μετάρσιος 7. 188. 15; µnvlw 7. 169. 6; veîkos 7. 158. 7; ξυνόν 7. 53. 7; όμιλεῖν: (of place) 7. 26. 10, 7. 214. 11; dylyoms 7. 3. 15; παιδοφόνος 7. 190. 11; πίσυνος 7. 10. 5, 7. 85. 7; σημάντωρ 7. 81. 6; στόρνυμι 7. 54. 4 (cp. 7. 193. 5); τειχέων κιθώνες 7. 139. 10; τέρμα 7. 54. 8.

ENGLISH INDEX

27, 8, 33, 8, 134. 7. 109, 7. 126, 8. 120. ius 8. 21. 8 7. 44. 4, 7. 95. 7. 7. 33 f., 7. 37. 7, 7. 43 f., 7. 43, 7. ., 7. 174. 3, 8. 117, 8. 130. 1 7. 115. 8. re S. 2. 8, 37, 3, Phthiote 7. 132. 3; of Peloie 8. 73. Phthiotis) 7. 173. 4; of Peloie 7. 94, 8. 36. nes 7. 7. 6, 7. 97. 6. 8. 47. ı 8. 135. of Athens 7. 142, 8. 41, 8. 51-S. 14. 8. 64, 8. 83-84. 64. 8. 90. 21. 7. 94. 6. . 147, 8. 41, 8. 60, 8. 64, 8. 79, 3. 83, 8. 84, 8. 92, 8. 131-132. ns 7. 144-145, 7. 203, 8. 1, 8. 46, i. 84, 8. 86, 8. 91-93, 8. 122. 8. 35. 6. brother of Perdiccas 8. 137. 5; Philip 8. 139. 3. as 8. 11. 8. 73. 10n 7. 159. 2. 8. 53. 8.

Agora 7. 58. 12. Agreement S. I. Ahuramazda 7. 40. 15, 7. 114. 10. Ajax 8. 64, 8. 121. Alabanda: in Caria 7. 195. 2; in Phrygia 8. 136. Alcetes 8, 139. Alcibiades 8. 17. 5. Aleuadae 7 5. 8, 11. Alexander 7. 173. 15, 8, 34, 8, 121, 8, 136-137, 8, 139-144. Alos 7. 173. 5. Alpenoi 7. 176. 9, 7. 229. 5. Alpenos 7. 216. 5. Alyattes 8. 35. Ambraciots 8. 45, 8. 47. Ameinias 8. 84, 8. 93. Amestris 7. 114. 8. Amphiaraus 8. 134. Amphicaea 8. 33. Amphictyons 7. 200. 10. Amphilochus 7. 91. 10. Amyntas 7. 173, 8. 136, 8. 139, 8. 140. Anagyrus 8. 93. Anaphora 7. 9. a 1, 7. 18. 9, 7. 119. 4, 8. 8. 5. Anaxandrides: son of Theopompus 8. 131; son of Leon 7. 148, 7. 158, 7. 204 f. 8. 71. Anaxilaus: of Rhegion 7, 165, 12; Spartan 8. 131. Androdamas 8. 85. Andromeda 7. 61. 14. Andros 8, 66, 8, 108, 8, 111, 8, 112, 8, 121.

Anopaea 7. 175. 6, 7. 216 f. Antander 7. 42. 6. Anticyra 7. 198. 9; men of 7. 214, 8. 21. Antidorus 8. 11. Aorist S. 15. 3. Aphetae 7. 193. 13, 7. 196, 8. 4, 8. 6-8, 8. 11-12, 8, 14. Aphidnae 8. 125. Apollo 7. 26, 8. 33, 8. 134-135. Appositive designation 7. 8. β 11. Arabians 7. 69 f. Arcadia 7. 90. 7, 8. 26; men of 7. 170, 7. 202, 8. 72-73. Archidamus 8. 131. Areopagus 8. 52. Ares 7. 76, 7. 140, 8. 77. Argaeus 8. 139. Argives, Medism of, 7. 152 (cp. 7. 73. 16). Argos, Persian negotiations with, 7. 148-152; home of Perdiccas, 8. 137-138. Ariabignes 7. 97. 1; 8. 89. 2. Arians 7. 62. 4, 7. 66. Ariaramnes 8. 90. 25. Ariphron 7. 33, 8. 131. Aristagoras 7. 8. \$ 11. Aristides 8. 79, 8. 81, 8. 95. Aristodemus, at Thermopylae, 7. 229, 7. 231. 2, 7. 232; Spartan king, 7. 204, 8. 131. Aristomachus 8. 131. Aristophanes, parody of Hdt., 7. 14. 7. Arsames 7. 69. 14, 7. 70. 2. Artabanus 7. 10-12, 7. 15-18, 7. 46-52, 7. 66 f., 7. 75, 7. 82, 8. 54. 2. Artabazus 7. 66. 6, 8. 126-129. Artachaees, son of Artaeus, 7. 22. 8, 7. 117. 4; father of Artayntes, 8. 130. Artaeans 7. 61. 12. Artanes 7. 224. 10. Artaxerxes 7. 151. 8. Artayntes 8. 130.

Artemis 7. 176, 8. 77. Artemisia 7. 99, 8. 68, 8. 69, 8. 87-88, 8. 93, 8. 101, 8. 103, 8. 107. Artemisium 7. 175. 12, 7. 176. 4, 8. 2, 8. 4-6, 8. 8, 8. 11, 8. 14, 8. 16, 8. 21-23, 8. 40, 8. 42-46, 8. 66, 8. 72, 8. 82. Article S. 8. Artystone 7. 69. 13. Asia 8. 109, 8. 118-9, 8. 126, 8. 136. Asine 8. 73. Asopus 7. 199. 8. Aspiration D. 2. 3. Assyrians 7. 63. Asyndeton 7. 50. 1, 7. 162. 1. Atarneus 7. 42. 4, 8. 106. 4. Athena 7. 43, 8. 37, 8. 39, 8. 55, 8. 94, 8. 104. Athenians, saviors of Hellas, 7, 139; at Artemisium, 8. 1-5; at Salamis, 8. 84-86, 8. 95; in negotiations with Mardonius, 8. 140-144. Athens, capture of, 8. 52-55. Athos 7. 22. 29. Atossa 7. 2. 7, 7. 3. 19. Atramytteum 7. 42. 6. Attraction, S. 13. 3; in verse, 7. 145. 18. Augment D. 4. 1. Autonous 8. 39. Bacis 8. 20, 8. 77, 8. 96. Bactrians 7. 64. 1, 8. 113. Bagaeus 7. 80, 8. 130. Barathrum 7. 133. 5. Basileides 8. 132.

Bacis 8. 20, 8. 77, 8. 96.
Bactrians 7. 64. 1, 8. 113.
Bagaeus 7. 80, 8. 130.
Barathrum 7. 133. 5.
Basileides 8. 132.
Bebina 8. 125.
Bermium 8. 138.
Bibliography of Herodotean Syntax, pp. 78-81; of texts and auxiliaries, pp. 423-424.
Bisaltia 7. 115. 5, 8. 116.
Boebe 7. 129, 21.

Boeotians 7. 132, 7. 202, 8. 34, 8. 38, Charilaus 8. 131. 8. 50, 8. 66, 8. 113. Chersis 7. 98, 8. Chersonese, Thra Boreas 7. 189. 3. Bottiaea 7. 123. 20, 7. 127. 6, 8. 127. Brygians 7. 70. 4. Bubares 7. 22. 7, 8. 136. Charonology 8. 1

Cadmus 7. 163 f. Caicus 7. 42. 3. Calliades 8. 51. 5. Callias 7. 151. 5. Calyndians 8. 87-88. Camarina 7. 154. 20, 7. 156. 8. Cambyses 7. 1. 13. Camicus 7. 169. 7. Cane 7. 42. 4. Caphereus 8. 7. Cappadocians 7. 72. 8. Cardamyle 8, 73. Carene 7. 42. 4. Carians 7. 93, 7. 97-98, 8. 22. Carneian festival 7. 206, 8. 72. Carthaginians 7. 165. 10. Carystians 8. 66, 8. 112, 8. 121. Casmena 7. 155. 11. Caspians 7. 67. Castalian spring 8. 39. Cataract 7. 26. 13. Ceans 8. 1, 8. 46. Cecrops 7. 141, 8. 44. Celaenae 7. 26. 11. Ceos (near Salamis) 8. 76. 8. Cephenes 7. 61. 11.

Cephenes 7. 61. 11.
Cephenes 7. 61. 13.
Cephisus 7. 178, 8. 33.
Cercopes 7. 216. 6.
Chalcidians: of Euboea, 8. 1, 8. 46; of Thrace, 8. 127.
Chalcidice 7. 185, 8. 127.
Charadra 8. 33.

Chersis 7. 98, 8, 11. Chersonese, Thracian, 7. 22, 7. 33, 7. 58, 8, 130. Chians 8. 106, 8. 132. Chilon 7. 235. 6. Chronology 8, 15, 6, 8, 51, 5, 8, 56, 7, 8. 66. 3, 8. 107. 4, 8. 113. 1. Cilicians 7. 77, 7. 91, 7. 98, 8. 14, 8. 68 % 8. 100. Cimmerians 7. 20. 7. Cleinias 8, 17. Cleodaeus 7. 204, 8. 131. Cleombrotus 7. 205, 8. 71. Colchians 7. 79. Colias 8, 96. Colossae 7. 30. 7. Conditional clauses S. 18.

Conditional clauses S. 18.

Coördination of gen. and adj. 7. 25. 2, 7.

34. 3.

Copais 8. 135.

Corcyraeans 7. 168.

Corinthians 8. 1, 8. 5, 8. 21, 8. 43, 8. 61, 8. 72, 8. 79, 8. 94. Corpse, torn by dogs and birds, 7. 10. θ 13. Corycian cave 8. 36.

Crestonice 8. 116. 2. Cretans, refuse aid to Greeks, 7. 169-171.

Crissaean plain 8. 32. Critalla 7. 26. 3. Critobulus 8. 127. Crius 8. 92.

Cranaans 8. 44.

Croesus 7. 30, 8. 35, 8. 122.

Crotoniats 8. 47. Cyme 7. 194, 8. 130. Cynosura 8. 76. 8. Cynurians 8. 73. 11.

Cyprians 7. 90, 7. 98, 8. 68 γ , 8. 100.

Cyrus 7. 8. a 6.

Cythnus 7. 90, 8. 46, 8. 67.

Damasithimus, of Caria, 7. 98. 8; of | Calyndus, 8. 87. Danae 7. 61. 13. Danaus 7. 94. 4. Dardanus 7. 43. 12. Darius 7. 1. 2, 7. 3. 19, 8. 89; (wives of) 7. 69. 14; (mission to Athens and Sparta) 7. 133. Dative S. 4; after $i\pi i$ (= $\pi \rho \delta s$) 7. 164. 10; for gen. with comps. of kara- 7. 146. 7; ethical 7. 161. 12. Daulis 8. 35. Delos 8, 132, 8, 133. Delphi 7. 111, 7. 139-140, 8. 27, 8. 35, 8. 82, 8. 114, 8. 121, 8. 122; men of, 8. 36-39. Delphian tripod 8. 82. 5. Demaratus 7. 3. 2, 7. 101-104, 7. 209, 7. 234-237, 7. 239, 8. 65. Demeter 8. 65. Democritus 8. 46. 13. Demonstrative, deictic, 7. 49. 2. Dicaeus 8. 65. Dieneces 7. 227. Dogs, Indian, 7. 187. 5. Dorian pentapolis 7. 93. 1. Dorians 7. 95, 8. 31, 8. 45, 8. 46, 8. 66, 8. 73, 8. 141. Dorieus 7. 158. 7, 7. 205. 4. Doris 8, 31, 8, 32, 8, 43. Doriscus 7. 59. 1, 7. 105. 4. Drymus & 33. Dryopis & 31, & 43; men of, & 43, & 46, 8. 73.

Egypt 7. 4. 2; men of, 7. 1, 7. 4, 7. 25, Fleet, of Hellenes, first sea fight, 7. 179-7. 63, 8. 17, 8. 08 7, 8. 100. Eion 7. 25. 11, 7. 107. 4, 7. 113. 4, 8. 118, 8, 120, Elateia 8. 33. Eleans 3, 72.

Eleusis 8. 65, 8. 85. Elis 8. 73. Ellopia 8. 23. Epanalepsis 7. 16. a 12, 7. 39. 18, 7. 43. 7, 7. 56. 2, 7. 60. 12, 7. 167. 10. Epanastrophe 7. 29. 5, 7. 41. 11, 7. 104. 21, 7. 210. 7. Ephesus 8. 103, 8. 105, 8. 107. Epialtes 7. 213 f. Epidaurus 8. 46; men of, 8. 1, 8. 43, 1 8. 72. Erechtheus 7. 189, 8. 44, 8. 55. Eretrians 8. 1, 8. 46. Erineus 8. 43. Erochus 8, 33. Etesian winds 7. 168. 27. Ethiopians 7. 69, 7. 70. Euboea 8. 4, 8. 6-8, 8. 13, 8. 14, 8. 20, 8. 68 a, 8. 69, 8. 86; men of, 8. 5, 8. 19, 8. 20. Eumenes 8. 93. Eunomus 8, 131. Euripus 7. 173, 7. 183, 8. 7, 8. 15, 8. 66. Europe 8. 51, 8. 97, 8. 108, 8. 109. Europus 8. 133, 8. 135. Eurybiades 8. 2, 8. 4, 8. 5, 8. 42, 8. 49, 8. 57-64, 8. 74, 8. 79, 8. 108, 8. 124. Eurycleides 8. 2, 8. 42. Euryphon 8, 131. Eurytus 7. 229. Euxine shores, Athen. granary, 7. 147. 12. Figura etymologica 7. 10. 8 9. Final clauses S. 21. Fire signals 7. 183. 2.

183, 7. 188; at Artemisium, 8. 1; at Salamis, 8. 43-48, 8. 82; Persian, 7.

Future S. 154; middle with pessive force.

89-95, 7. 185. 4, 8, 66. 6,

7. 39. 15.

Gauanes 8. 137. Gelon 7. 145, 7. 153-166, 7. 168. Genitive S. 3; chorographic, 7. 22. 4, 7. 33. 3; of designation, 7. 156. 8; part. in attrib. position, 7. 110. 6, 7. 129. 3, 7. 156. 11. . Geraestus 8. 7. Gergithians 7. 43. 13. Gobryas 7. 2. 7. Gonnus 7. 128. 8. Gordias 8. 138. Gorgo 7. 239. 22. Gorgus 7. 98, 8, 11. Gyagaea 8. 136. Halicarnassus 7. 99, 8. 104. Hamilcar 7. 165. 9, 7. 166 f. Hegesilaus 8. 131. Helle 7. 58. 10.

Hellespont: 7. 6. 25; (width) 7. 34. 4; (fettered) 7. 35.4; (branded) 7. 35. 5; (current) 7. 35. 12; (bridge of) 7. 33-36; (region about) 7. 94. 9, 8. 51, 8. 87, 8. 97, 8. 107-111, 8. 115, 8. 117, 8. 118, 8, 120. Helots 7. 229. 11, 8. 25. Heracles: altar of, 7. 176. 17; and Argo, 7. 193; consumed, 7. 198. 12; μελάμmuyos, 7. 216. 6, 8. 43, 8. 131. Hermion 8. 73; men of, 8. 43, 8. 72. Hermotimus 8. 104-106. Herodotus, son of Basileides, 8. 132. Hexameter (accidental) 7. 178. 9, 7. 225. 3. Hierophants 7. 153. 8. Hipparchus 7. 6. 15.

Hippocratides 8. 131. Histiaea 8. 23-25, 8. 66.

8. 85.

Histiaeotis 7. 175. 11, 8. 23.

Homeric: (imitation) 7. 159. 2; (reminiscence) 7. 12. 7, 7. 16. \(\beta \) 3, 7. 28. 5. Hyampolis 8. 28, 8. 33. Hybla 7. 155. 3. Hydarnes 7. 83. 3, 7. 135. 4, 7. 211. 4, 7. 215-218, 8. 113. 9, 8. 118. 4. Hyllus 7. 204, 8. 131. Hyrcanians 7. 62. 10. Hystaspes 7. 64. 9. Iacchus 8. 65. Iambic verse (accidental) 7. 169. 6. Ida 7. 42. 7. Illyrians 8. 137. Imperfect S. 15. 2. Inarus 7. 7. 7. Indefinite relative clauses S. 19. Indians 7. 65, 8. 113. Indirect discourse S. 24. Infinitive S. 23; absolute, 7. 3. 17, 7. 24. 1, 7. 104. 12; for imperative, 7. 141. 20, 7. 159. 8, 7. 209. 24. Ion 7. 94, 8. 44. Ionian dodecapolis 7. 94. 1, 7. 95. 4. Ionians 8. 10, 8. 22, 8. 44, 8. 46, 8. 48, 8. 73, 8. 85, 8. 90, 8. 97, 8. 132. Ischenous 7. 181, 8. 92. Ismenian Apollo 8. 134. Isthmus: congress at, 7. 145; deliberations at, 7. 175, 8. 71, 8. 123; wall across, 7. 139. 10, 8. 71. 9; plan of retiring to, 8. 49, 8. 56, 8. 60, 8. 79. Ithamitres 8. 130.

Kyme 7. 194. 6. Lacedaemonians: at Artemisium, 8. 1-3; at Salamis, 8. 43, 8. 85. Histiaeus 7. 10. γ 8, 7. 98. 7; Samian, Laphystian Zeus 7. 197. 3. Lasos 7. 6. 17.

Kissians 7. 62. 7.

Laurium 7. 144. 4. Lebadeia 8. 134. Lebaea 8. 137. Lemnos, ship of, 8. 11, 8. 82. Leonidas 7. 204-208, 7. 217, 7. 219-225, 7. 228 f., 7. 233, 7. 238 f., 8. 15, 8. 21, 8. 71, 8. 114. Leontiades 7. 233. 18. Leotychides 8. 131. Leucadians 8. 45, 8. 47. Leuce Acte 7. 25. 9. Libyans 7. 71. Lions 7. 125 f. Locrians 8. 32, 8. 36; Opuntian, 7. 203, 7. 207, 8. 1; Ozolian, 8. 32. Lycomedes 8. 11. Lydians 7. 74. Lysicles 8. 21. Lysimachus 8. 79, 8. 95. Lysistratus 8. 96.

Macedonians 7. 73, 7. 128, 7. 185, 8. 34, 8. 127, 8. 137, 8. 138. Maeonians 7. 74. 2, 7. 77. 1. Magi 7. 113. 10. Malis 7. 198, 7. 201, 8. 31; men of, 7. 132, 7. 214-216, 8. 43, 8. 66. Mardonius 7. 5. 5, 7. 9 f., 7. 82, 7. 108, 7. 121, 8. 26, 8. 67–69, 8. 97, 8. 99–102, 8. 107, 8. 113-115, 8. 126, 8. 129-131, 8. 133, 8. 136, 8. 140, 8. 142, 8. Mardontes 7. 80, 8. 130. Mascames 7. 106. Masistes 7. 82. 6. Massagetae 7. 18. 10. Maxim 7. 152. 7. Medea 7. 62. 5. Median official dress 7. 116. 3. Medians 7. 62, 7. 86, 8. 89, 130.

Medizing Greeks, oath against, 7. 132. Megabazus 7. 97. 2, 7. 108. 5. Megacreon: (bon mot) 7. 120. 1. Megara 8. 60; men of, 8. 1, 8. 45, 8. 74. Megara Hyblaea 7. 156. 10. Megistias 7. 219, 7. 221, 7. 228. Melas River 7. 58. 13. Menares 8. 131. Mesambria 7. 108. 9. Micythus 7. 170. 22 ff. Midas 8. 138. Minos 7. 169. Mnesiphilus 8. 57. 2. Munychia 8. 76. Musaeus 7. 6. 12, 8. 96. 9. Mygdonia 7. 123. 17, 7. 124. 9. Mys 8. 133-135. Mysia 8. 106. Mysians 7. 74.

Naxians 8. 46
Neocles 8. 110.
Neon 8. 32-33.
Nicander 8. 131.
Nike 8. 77.
Nisaean horses and plain 7. 40. 10.

Ocytus 8. 5, 8. 59.
Oenone 8. 46.
Oeta 7. 176. 14.
Olympia 7. 170, 8. 134.
Olympic games 7. 206, 8. 26, 8. 72.
Olympus 7. 128. 2, 7. 129. 6.
Olynthus 7. 122. 10, 8. 127.
Onomacritus 7. 7. 11.
Ophryneum 7. 43. 12.
Optative S. 17-20.
Opuntians 7. 203, 8. 1.
Oracles: (to Athenians) 7. 140;
(Wooden Wall) 7. 141-143; (to Argives) 7. 148.

Orchomenus: fn Arcadia, 7. 202; in Boeotia, 8. 34.

Oreithyia 7. 189. 4.

Orneae 8. 73.

Orpheus 7. 6. 12.

Ossa 7. 128. 2, 7. 129. 4.

Otanes 7. 61. 9, 7. 82. 5.

Othrys 7. 129. 7.

Ozolian Locrians 8. 32.

Pactyans 7. 67. 8. Paeonians 7. 124. 6, 8. 115. Pallene 7. 123. Pamphylians 7. 91, 8. 68 γ. Panaetius 8: 82. Pangaeus, Mount, 7. 112 f. Panionius 8. 105-106. Panopeus 8. 34-35. Paphlagonians 7. 72. Parapotamii 8. 33-34. Parechesis 7. 89. 7, 7. 129. 8, 7. 194. 10. Parians 8. 67, 8, 112. Parnassus 8. 27, 8. 32, 8. 35-37, 8. 39. Paronomasia 7. 17. 23. Paroreatae 8. 73. Participle S. 25. Particles S. 26-33. Patronymic adjectives 7. 106. 5. Pausanias 8. 3. Pedasians 8. 104-105. Pedieis 8. 33. Peisistratidae 7. 6. 9, 8. 52. Pelasgians 7. 94-95, 8. 44. Peleus and Thetis 7. 191. Pelion 7. 129. 4, 7. 188, 8. 8, 8. 12. Pella 7, 123, 22, Peneus 7. 128, 7. 130. Perdiccas 8. 137, 8. 139. Perfect, periphrastic, 7. 2. 5, 7. 9. 10. Periphrasis 7. 5. 3, 7. 99. 3, 7. 105. 2. Perrhaebians 7. 128. 8, 7. 132. 2.

Persian: fleet, 7. 89. 1; supreme court, 7. 194. 9; couriers, 8. 98. Persians: 7.83, 7.84; lashed into work, 7. 22. 5; lashed into battle, 7. 223. 14; at Salamis, 8. 76, 8. 85. Personification 7. 37. 12, 7. 59. 14. Phalerum 8. 66, 8. 67, 8. 91-93, 8. 107-108. Pharnaces 7. 66, 8. 126. Phayllus 8, 47. 8. Philaon 8. 11. Philip 8. 139. Phlegra 7. 138. 8. Phliasians 8. 72. Phocians 7. 217 f., 8. 27-33. Phoenicians 7. 96. 3, 8. 85, 8. 90, 8. 100, 8. 119. Phoenix 7. 200. 1. Phratagune 7. 224. 10. Phrygia 8. 136. Phrygians 7. 73. Phryxus 7. 197. 4. Phylacus, Delphian, 8. 39; Samian, 8. 85. Pieria 7. 131. 1. Pierians 7. 112. 2. Pillars of Hercules 8. 132. Pindaricum schema 7. 34. 4. Pindus 7. 129. 6, 8. 43. Piraeus 8, 85. Plataeans 7. 132, 7. 233, 8. 1, 8. 44, 8. 50, 8, 66, Pleonasm 7. 37. 10, 7. 40. 3. Pluperfect, periphrastic, 7. 119. 16. Poetical: figure of speech, 7. 162. 6; plural, 7. 169. 6. Pogon 8. 42. Polyas 8. 21. Polycritus 8. 92-93. Polydectes 8. 131. Poseidon 8. 55, 8. 129.

Positive and negative expressions in juxtaposition 7. 40. 4, 7. 46. 13. Potidaea: 7. 123. 5, 8. 127-128; men of, 8. 126-129. Prepositions S. 5. Present S. 15. 1. Prexaspes 7. 97. 2. Procles 8, 131. Pronaea 8. 37, 8. 39. Pronouns S. 9-13. Proverbial sayings 7. 10. 6 4, 7. 16. a 2, 7. 57. 6, 7. 203. 10. Prytanis 8. 131. Psilosis D. 2. 3. Psyttaleia 8. 76, 8. 95. Ptoon 8. 135. Pylagorae 7. 213. 7. Pytheas 7. 181, 8. 92. Pythia 7. 140. 4. Pythius 7. 27. 1, 7. 28. 8, 7. 38. 2. Rate of sailing 8. 13. 7. Red Sea 7. 80. 2, 7. 89. 8.

Red Sea 7. 80. 2, 7. 89. 8.
Rheginians and Tarentines, slaughter of, 7. 170. 17.
Rhetorical questions: 7. 9. 12, 7. 21. 3; figures, 8. 16. 7, 8. 68. γ 5.
Rhodope 8. 116.
Rhoeteum 7. 43. 11.
Rivers drunk dry 7. 43. 3, 7. 58. 14, 7. 108. 11, 7. 109. 2, 7. 127. 10, 7. 196. 10.
Royal road 7. 115. 12.

Sacians 7. 9. 7, 7. 64, 7. 96. 2, 8. 113.
Salamis: 7. 141. 23, 7. 142. 15, 7. 143. 7 f.,
8. 11, 8. 40-42, 8. 44, 8. 46, 8. 49, 8.
51, 8. 56, 8. 57, 8. 60, 8. 64-65, 8. 70,
8. 74, 8. 76, 8. 78, 8. 82, 8. 86, 8. 89,
8. 90, 8. 94, 8. 95-97, 8. 121-122, 8.
124, 8. 126, 8. 180; (Cyprian) 7. 90. 6,
8. 11; map of, p. 365.
Samos 8. 85, 8. 130, 8. 132.

Samothrace 7. 59. 11, 8. 90. Sandoces 7. 194. 7. Sardis 7. 1. 4, 7. 11. 15, 8. 105, 8. 106, 8. 117. Sciathus 7. 176, 7. 179, 7. 183, 8. 7, 8. 92 Scione 8. 8, 8. 128. Sciras 8. 94. Scironian way 8. 71. Scribes, royal, 7. 100. 5. Scyllias 8. 8. Scythes 7. 163. 9. Sepias 7. 183. 17, 8. 66. Seriphians 8. 46, 8. 48. Sicania 7. 170. 2. Sicily 7. 163-168, 8. 3. Sicinnus 8, 75, 8, 110. Sicyonians 8. 1, 8. 43, 8. 72. Sidonians 7. 96. 3, 8. 67-68, 8. 92. Sigmatism 7. 188. 9. Silenus 7. 26. 15, 8. 138. Simonides 7. 225. 12, 7. 228. 17. Siphnians 8. 46, 8. 48. Sirom: (Hiram) 7. 98. 3. Sosimenes 8.82. Sousa 7. 3. 3, 7. 151. 3, 8. 54, 8. 99. Sparta 7. 3. 11, 7. 234. 9. Spartans 7. 104. 4, 8. 2, 8. 42, 8. 114, 8. 124, 8. 125. Sperthias and Bulis 7. 134-137. Stagirus 7. 115. 7. Stentoris, Lake, 7. 58. 17. Strattis 8. 132. Strymon 7. 24. 8, 7. 113. 4, 7. 114. 4, 8. 115, 8. 118, 8. 120. Styrians 8. 1, 8. 46. Subjunctive S. 16, 18-20. Sun, libations to, 7. 54. 5. Sunium 8. 121. Supposed case as fact 7. 10. B 2. Syennesis 7. 98. 4. Syleus 7. 115. 6.

Talent 7. 36. 21. Talthybius 7. 134. 2, 7. 137. 1. Tegea 7. 170, 8. 124. Telamon 8. 64. Tellias 8. 27. Temenus 8. 137. Tempe 7. 128. 3, 7. 172. 9, 7. 173. 6. Temporal clauses S. 20. Tenians 8. 66, 8. 82-83. Tenses S. 15. Terillus 7. 165. 5. Tethronium 8. 33. Thasians 7. 118. 4. Thebans: retained at Thermopylae, 7. 222; (desert to Persians; survivors are branded) 7. 233; guide Persians, 8. 50. Thebe 7. 42. 5. Themistocles 7. 143. 2, 7. 144, 7. 173, 8. 4, 8. 5, 8. 19, 8. 22, 8. 23, 8. 57-59, 8. 61, 8. 63, 8. 75, 8. 79, 8. 83, 8. 85, 8. 92, 8. 108-112, 8. 123-125. Theocydes 8. 65. Theodorus' golden plane tree 7. 27. 9. Theomestor 8.85. Theopompus 8. 131. Therma 7. 121. 4, 7. 124. 5, 7. 127. 1, 7. 183. 13. Thermaic gulf 7. 122. 7, 8. 127. Thermopylae: (pass of) 7.176; (wall at) 7. 176. 18, 7. 215. 7, 7. 223. 10; (region about) 7. 198-201; (muster roll of Greeks at) 7. 202; (preparations for death struggle) 7. 208 f.; (defense of w. entrance) 7. 210-212; (allies sent home) 7. 219; (Grundy's theory) 7. 220. 7; (final conflict) 7. 223-225; (Simonidean epitaphs) 7. 228; (losses at) 8. 24-25. Theron 7. 165. 4. Thespians 7. 222, 8. 25, 8. 50, 8. 66, 8. 75.

Thesprotians 7. 176. 20, 8. 47. Thessalians: medize, 7. 172; enemies of Phocians, 8. 27-32. Thessaly: (geology of) 7. 129, 7. 130; (rivers of) 7. 129. Thracians 7. 75, 8. 115, 8. 116. Thriasian plain 8. 65. Tides 7. 198. 3. Tigranes 7. 62. 3. Timodemus 8. 125. Timoxenus 8. 128. Tithorea 8. 32. Tmesis S. 7. Torone 7. 22. 15, 7. 122. 9, 8. 127. Trachis: (district) 7. 176.6, 7. 203. 15, 8.21, 8. 31, 8. 66; (city) 7. 199. 1, 7. 201. 7. Triopion 7. 153. 5. Tritantaechmes 8. 26. Triteis 8, 33. Troezenians 8. 1, 8. 42, 8. 43, 8. 72. Trophonius 8, 134. Tyre 8. 67. Tyrodiza 7. 25. 10. Wish, hortatory, 7. 5. 9.

Wish, hortatory, 7. 5. 9. Women, characterizations of, 7. 99. 14.

Xanthippus 7. 33, 8. 131.

Xerxes: (claim to throne) 7. 2 f.; (genealogy) 7. 11. 8; (dreams) 7. 12-15, 7. 19; (full dress) 7. 15. 16; (magnanimity) 7. 27-29, 7. 136, 7. 146 f.; (entertained by Pythius) 7. 27-29; (punishes Hellespont) 7. 35; (consults Magi about eclipse) 7. 37; (punishes Pythius) 7. 38 f.; (reviews host) 7. 100; (talks with Demaratus) 7. 101-104; (army fed) 7. 118; (at Tempe) 7. 128; (receives earth and water) 7. 130; (enumeration of army) 7. 184-187; (total of army) 7. 185. 13; (army's

daily food) 7. 187. 12; (beauty and | stature) 7. 187. 16; (in Thessaly) 7. 196; (sends scout to observe Greeks at Thermopylae) 7. 208; (questions Demaratus) 7. 209; (views assault) 7. Xuthus 7. 94. 4, 8. 44. 212; (hires Epialtes) 7. 213; (confers with Demaratus) 7. 234 f.; (takes ad- Zeus 8. 115. 18. vice of Achaemenes) 7. 237; (mal- Zone 7. 59. 11. treats corpse of Leonidas) 7. 238; Zopyrus 7. 82. 8. (takes Athens) 8. 50-54; (holds coun- Zoster 8. 107.

cil of battle) 8. 67-69; (at Salamis) 8. 86, 8. 88, 8. 90; (consults about retreat) 8. 97, 8. 100-103; (retreat) 8. 113-120.

